

Giới thiệu Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert

Lần nữa mở mắt thời điểm, thế giới đã long trời lở đất.

Hắn xuyên qua trùng sinh thành một cái thân kiều thể nhu tuyệt mỹ thiếu nữ, đi tới mệnh mệnh vô biên tiên hiệp thế giới!

Một đời trước thân bí trấn trấn cổ kiếm, tại một thế này rốt cục hàn quang diệu thể, rất nhiều kỳ quái sự tình ừ ừ kéo đến.

Yêu đế huyết mạch tại thể nội thức tỉnh, khiến cho thân hình của nàng càng thêm hoàn mỹ, hồng nhan càng thêm dụ hoặc, điên đảo chúng sinh, họa loạn hồng trần.

Giang sơn sắc đẹp, nhi nữ tình trường, kinh hồng lược thủy, ba đấng vô ngân, lại là ái hận khó nhất hư.

Thông thiên lộ, bạch cốt giai, đấng lâm vạn cổ, thành tuyệt thế đại đế!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thanh sam cầm kiếm

Thời gian hai năm, Ngọa Long thôn tây bên cạnh trong viện cái kia bên ngoài tới thế gia tiểu thư, trở mã càng thêm thủy linh duyên dáng. Nhìn ước chừng đôi tám phương hoa, eo nhỏ chân dài, da thịt giống như là vân lên phần giống như, mỗi lần luyện võ sau đó mồ hôi lâm ly, màu da liền càng thêm lộ ra đặc biệt trắng, giống như cái kia mỡ dê tuyết ngọc, cùng toàn bộ Ngọa Long thôn không hợp nhau, trong thôn tiểu tử nhóm chưa từng gặp qua như vậy mỹ nhân, bây giờ suốt ngày tại phụ cận thò đầu ra nhìn.

Thiếu nữ họ Lăng tên Tuyết, cùng ở lão đầu tử gọi là Giang Hành Viễn, một già một trẻ lúc trước vào thôn thời điểm, Giang Hành Viễn hãy còn đi đứng linh hoạt. Hai người ngồi chung lấy trong thôn cả một đời cũng không có thấy qua tuần mã xa giá đi vào cửa thôn, cùng gián dị thiện tâm thôn trưởng đại nhân thuê một gian sân rộng chuẩn bị vượt qua mấy ngày, ngừng lại chân, lại rồi đi tiến về phụ cận phồn vinh thành trì.

Chỉ là không ngờ Giang lão đầu tử vết thương cũ bắn ra, cái kia Lăng Tuyết đau lòng lão gia tử, liền không có lại đi đường, trường kỳ ở lại, nhaoáng một cái liền là thời gian hai năm.

Ở bên ngoài thế gian phồn hoa có không lồ chỗ dựa du côn Nguyễn Nhị Nguru Tam cũng sớm đã ngấp nghé, chỉ bất quá trước đó vài ngày còn có chút kiêng kỵ theo vậy Đại tiểu thư cùng nhau đến đây lão đầu tử, bây giờ gặp hắn dần dần mặt trời sắp lặn lung lay muốn diệt, liền tăng lên can đảm.

Lạc đà gầy vằn là phải so mã tới lớn chút, đối với bọn hắn hốc núi này bên trong chưa thấy qua mấy cái Võ Hồn tu sĩ phạm phu tục tử mà nói, Ngưng Mạch Cảnh không biết mấy tầng lầu cao lão đầu nhi chính là cái kia thế ngoại cao nhân, mà cái kia lông mi bên trong mang theo vài phần hiềm thấy anh khí mãnh mai thiếu nữ, thì là chỉ có thể nhìn từ xa không thể đùa bỡn môn phiệt thiên kim, về phần bọn hắn mình, chẳng qua là nhìn xem thiên nga trắng chảy hôi dầu con cóc thôi.

Con cóc có tặc tâm không có tặc đảm, vẫn là ăn không được thịt thiên nga.

Huống hồ thật làm cho bọn hắn ăn vào ngày này thịt ngỗng lại có thể thế nào, mua không được một thể vinh hoa phú quý, không thành được đào nguyên bên ngoài tu sĩ cao nhân, thật không bằng liền đưa ra ngoài có lợi, cái kia Giang lão đầu tử không biết lúc nào mới rốt cục ghen khí, đi qua bên ngoài thế gian phồn hoa nhìn qua bọn hắn lại là đợi không được.

Thanh lâu hoa trong ngõ cô nương mười tám tư thế mọi thứ tinh thông, coi như dung mạo bên trên kém không ít, vậy cũng so cái này cái gì cũng đều không hiểu tiểu nương tử tới có hương vị nhiều, chỉ là Đường đại nhân cho bọn hắn mở ra điều kiện, cũng đã đủ bọn hắn mỗi ngày chơi một cái, một tháng ba mươi ngày không mang theo nặng chơi bên trên ba mươi thiên kiều bá mị tiểu mỹ nhân.

Bọn hắn trong miệng Đường đại nhân là Thiên Vân Võ Phủ ngoại môn đệ tử Đường Cổ, Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, tại trong tông môn bên ngoài đều tính không được cái gì, bất quá đến cái này thâm sơn cùng cốc bên trong, lại là mười phần thế ngoại tiên nhân, huống hồ hắn vẫn là một tên có được Kiếm Võ Hồn kiếm tu, Thần Châu trăm khí, Kiếm giả vì bách binh chi quân vương, nhất là tại Ngưng Mạch Cảnh cái này sơ khuy tu đạo môn kinh tiểu cảnh giới bên trong, Kiếm Võ Hồn tu sĩ có thể phát huy ra thực lực còn muốn vượt qua cái khác Võ Hồn, tự nhiên Đường Cổ thân phận tại Nguyễn Nhị Nguru Tam trong mắt cũng lộ ra càng thêm quý giá.

Một thân Vũ phủ ngoại môn áo xanh Đường Cổ cười tại ngàn dặm tuần mã bên trên, gót sắt gấm mảnh này loi lóng thỏ địa bụi mù nổi lên bốn phía, hắn cư cao lâm hạ nhìn qua mảnh này nói dễ nghe gọi gián dị nói khó nghe gọi lạc hậu thôn, vẫn khó có thể tưởng tượng dạng này rừng thiêng nước độc bên trong có thể nuôi ra cỡ nào thủy linh nương tử. Nếu không phải cái này hai dính vào Thiên Vân Võ Phủ chỗ sản không chỉ có nịnh nọt a dua lành nghề, mà lại ánh mắt cũng là lạ thường độc ác, hắn cũng không chịu dẫn ra yêu mã treo non lợi suốt hơn nghìn dặm đi vào cái này chim không thèm ị địa phương quỷ quái.

Hai huynh đệ khác họ nhìn như nhân cao mã đại, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, bất quá kỳ thật đều là lần yếu sợ mạnh mặt hàng, không có mấy phần nắm chắc, nào dám ôm cái này phiền phức, chắc hẳn nữ tử này xác nhận tương đương đáng để mong chờ, nghe nói vẫn là nghèo túng thế gia tiểu thư, ngạo tuyệt hàn mai, chắc chắn, hẳn ưa thích chính là cái này một ngum.

Ngưu Nhị nhìn ra Đường Cổ hoài nghi, cười tùm tùm mở miệng nói: "Đường đại nhân, ngài cứ việc yên tâm chính là, cô nàng này mà tuyệt đối tuấn. Mặc dù vẫn là nộn sỏ, bất quá nên đột nên vênh lên, đồng dạng đều không lọt, da thịt nước trượt ta nhìn đều có thể vận xuất thủy đến, nguyên lai ta cũng chỉ là hiếm có, bất quá đi vài vòng Thiên Vân quốc đô thành thiên hải về sau, nhìn qua cái kia Hồng Tụ giáo phường thế gia quý tộc mỹ kiều nương, ta mới hiểu thêm tới cái này tiểu nương tử trân quý, năm đó chính là cái mỹ nhân bại hoại, bây giờ càng là khó lường, mà lại trên người nàng còn có loại thiên vân nữ tử hiếm thấy sắc bén khí khái hào hùng, cái này thật đúng là không tốt hình dung, sau đó đại nhân ngài nhìn lên liền biết."

Đường Cổ ánh mắt chớp động, chợt nhớ tới cái gì, vuốt ve bên hông vác lấy chuỗi kiếm, hỏi: "Nghe các người nói nàng còn có một cái không sai biệt lắm nên đưa vào mộ phần lão gia tử?"

Nguyễn ba kính cẩn nói: "Đúng, cái kia tiểu nương tử là thức tỉnh không ra Võ Hồn thế gia khí nữ, mà Giang lão đầu tu vi mặc dù cao thâm, chẳng qua hiện nay cũng chỉ có thể bằng vào âm sắc thuốc chống đỡ thân thể, gần chết bất tử treo, lấy đại nhân Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng kiếm tu thực lực, căn bản không đáng lo lắng."

Thanh âm của hắn như cái kia xé vải khăn giọng khó nghe, bất quá lại nghe được trên lưng ngựa Đường Cổ mỉm cười, nói ra: "Nếu là thật sự như các người nói như vậy quốc sắc thiên hương, ta tất nhiên sẽ không bạc đãi các người hai người."

Hai người nghe vậy không kìm được vui mừng.

Ngân dặm tuần mã từ cửa thôn bước vào, trong thôn người kính sợ vô cùng ánh mắt bên trong, ngạo nghễ đem nát ngân thiết vó giẫm cạch cạch vang.

Một ngựa một kiếm ba người đi, tại những này chưa thấy qua bao nhiêu sự đời thôn nhân trước mặt, thật đúng là bước ra cái thiên quân vạn mã nhập Ngọa Long bá đạo khí thế tới.

※※※

Sớm tại hai năm trước thời điểm, trong thôn các cô nương cũng đã tiện sát Lăng Tuyết trời sinh thủy linh mỹ mạo, càng đừng đề cập bây giờ Lăng Tuyết càng dài càng mê người, có mắt giới phụ nhân một nhìn liền biết bé con này mà nếu là lại tăng thêm một chút son phấn đỏ thắm đỏ, đến đây hiếu kỳ người sợ là muốn đem thôn phía trước gấp ghềnh mặt đường toàn bộ cho đập bằng đi.

Nói đến, nhà ai cô nương không có một cái nào nghiêng nước nghiêng thành mộng? Ai không khát vọng có được cái kia phiêu nhiên chuyển xoáy về tuyết xong yếu điệu dáng người?

Lăng Tuyết không nghĩ.

Không sợ nói câu già mồm, biến thành một cái thiên kiều bá mị trời sinh vu vật thật là không phải ý nghĩ của nàng, đại nạn không chết xuyên qua là chuyện tốt, nàng cũng là tại tin tức nổ lớn thời đại tới người, cái gì không tiếp thụ được, bất quá tốt xấu cũng đáng tin cậy một chút để nàng xuyên qua một cái nam nhân trên thân, liền xem như tướng mạo xấu xí một chút, cái kia nàng cũng nguyện ý a, bây giờ bộ dạng này thật đúng là đánh tâm nhãn không quen.

Trên thực tế, cái kia Giang lão gia tử cũng không phải là gia gia của nàng, mà chỉ là nàng một cái lão bộc, lai dương quận giao long Lăng gia lão bộc. Còn chính nàng, đã từng là Trung Quốc Giang Nam một người sinh viên đại học, mà lại càng quan trọng hơn, đó chính là nàng đi vào thế giới này trước đó, cũng không phải là một giới mềm mại không xương thiếu nữ, mà là một cái hàng thật giá thật nam nhân.

Một đời trước hắn gọi là Tiết lăng, phụ mẫu ly dị, hắn không có thể nghiệm qua cái gọi là ôn nhu hương cảng tránh gió, sớm liền bắt đầu độc lập sinh hoạt, làm việc ngoài giờ. Lại khổ lại mệt mỏi, hắn đều vô dụng động đây trong ngăn kéo phong tồn một trương không biết tồn lấy bao nhiêu tiền thẻ tín dụng, cái kia là cái kia ngoại tình mà bỏ rơi vợ con hỗn trưởng lão cha lưu cho hắn bố thí.

Tám thẻ từ kia có làm hắn xem thường hơi tiền vị, cho nên hắn quật cường không có sử dụng, có lẽ là vì trong nội tâm điểm này không có ý nghĩa tự tôn, cũng có khả năng vèn vèn bởi vì một chữ hận. Không ai nói rõ được, bất quá vài chục năm học hành gian khổ, hắn như giẫm trên băng mỏng, khẽ cắn môi rất cực vẫn là một người kiên trì được, đại học tốt nghiệp năm đó thu đến trong nước một nhà tiếng tăm lừng lẫy xí nghiệp nhà nước phỏng vấn thông qua thông tri, hắn mừng rỡ, cho là hắn đầu này chết từ từ lại sống nát cá chép rất cực có một khi muốn đánh rất vượt qua Long Môn thời điểm, mệnh đồ nhiều thăng trầm nhân sinh lại nghênh đón một trận đột nhiên xuất hiện động đất.

Danh phù kỳ thực động đất.

Lúc kia, thật sự là thiên băng địa liệt, thể nghiệm qua vô số lần dư chấn hắn, chưa hề nghĩ tới đương mãnh liệt nhất chấn cảm ngay tại dưới chân sinh ra thời điểm, nguyên lai là dạng này làm cho người băng hàn thấu xương sợ hãi, đồng thời còn có lập tức từ Thiên Đường rơi xuống Địa Ngục không cam tâm.

Hắn cái kia trống rỗng nhà là phức thức lâu tầng, có ba tầng.

Nơi đó chấn tiến đến sát na, hắn ngay tại Thủy Mộc Xuân Thành lầu 18 té từ đường bên trong.

Từ đường không té điện tử tiên liệt sĩ, chỉ té tự lấy một thanh nặng nề bảy cân đen kịt trường kiếm, kiếm tên Phá Quân.

Kiểm này nghe nói sát khí cực nặng, không chỉ có thể phá hết thiên quân vạn mã, hơn nữa còn có thể trấn áp chư thiên yêu ma, là một thanh cái thể hung khí, hẳn tất nhiên là không có tin, thẳng đến có một lần tâm hấn sinh hiếu kỳ, muốn rút kiếm ra khỏi vỏ, lại rốt cục ý thức được thanh kiếm này không tầm thường đến, lấy hấn trời sinh cường kiện thể phách, toàn lực hành động chỉ ít tám mười km cân khí lực, vậy mà không thể dao động thanh này hắc kiếm mây may, đủ thấy một thanh này cổ kiếm lợi hại.

Lăng gia nghe nói là đem cửa về sau, về phần đến cùng là cái nào một nhà đem cửa, hẳn còn chưa kịp hỏi rõ ràng, phụ mẫu cũng đã đường ai nấy đi, chỉ để lại một mình hấn độc thủ cái này một tòa tịch liêu từ đường, trông mười ba năm, rốt cục chết ở chỗ này.

Bụi về với bụi, đất về với đất, chết tại tổ từ có lẽ là khác thiên mệnh.

Ngay tại hấn coi là đời này như vậy lúc kết thúc, nhưng không có nghĩ đến mình lại còn có lần nữa mở mắt cơ hội, mà lại lần này mở mắt, hẳn còn phát hiện khi còn sống còn chưa kịp chạm qua nữ nhân hấn, vậy mà biến thành một nữ tử.

Nói cho đúng, là xuyên qua đến một cái tuổi gần mười lăm phương hoa, lại sinh nữ mao vô cùng Lăng gia thiên kim tiểu thư trên thân.

Nếu muốn nói tỉ mỉ đến tốt cùng cỡ nào xinh đẹp, không có sờ qua nữ nhân nhưng lại quả thực gặp không ít nữ nhân hấn, ngược lại là có thể cho ra một cái tương đối khách quan đánh giá, nếu nói kiếp trước trong TV chói lóa mắt nữ minh tinh đều có thể đánh cái tám chín phần, như vậy cái này một bộ thiếu nữ thân thể có lẽ liền có thể đánh lên một cái mười phần max điểm.

Vừa xuyên qua tới, cao lớn thô kệch câu thả hấn từ thành thiên kiều bá mị ngón tay mềm tuyệt mỹ thiếu nữ, ai có thể không có mấy phần mới mẻ cảm giác?

Lúc bắt đầu còn có chút tiếc nuối khoe khoang, lại về sau nghĩ thoáng, nàng cũng vô đã mẹ không sợ sứt nếm thử tiếp nhận cùng khinh nhờn cái này một bộ một đời trước đốt đèn lồng cũng khó tìm tuyệt mỹ thân thể mềm mại.

Hai năm xuống tới, kiếp trước sinh lý khóa không có học rõ ràng đã thuận đường ly thanh, thậm chí càng thêm cẩn thận nhập vi. Trên thân thể phạm là có thể sờ sờ được địa phương đều toàn bộ sờ qua, nhất là cái này khỏe mạnh trưởng thành đến không có D cũng chỉ ít có C tráo chén ngạo nhân bộ ngực, xúc cảm trơn bóng sung mãn thật là khiến nàng huyết mạch phun trương muốn ngừng mà không được, cái này một bộ thượng hảo hoàn mỹ túi da quả thực là đem kiếp trước tuyệt không tự luyện nàng quen ra mấy phần tự luyện tới.

Chỉ bất quá, cái này mới mẻ sức lực thoáng qua một cái, thời gian hơi dài liền minh bạch nữ nhân một thân đều là phiền phức đạo lý này.

Không nói nguyệt sự cách ăn mặc những này không đau không ngứa việc vặt, trước nhất hai cái việc cấp bách sự tình nói, một cái liền là cổ thân thể này thực sự không phải một cái tu luyện tài liệu tốt, thật đúng là ứng kiếp trước một câu kia thân kiều thể nhu dễ đẩy ngã mạng lưới đồ lời nói, tại người này người tu luyện cầu trường sinh thể giới bên trong, thật đúng là đại sự không ổn, cho nên cái này cái thứ hai chuyện phiền toái liền tới.

Hồng nhan họa thủy.

Lăng gia đại tiểu thư cũng là bởi vì cái này họa thủy dung nhan mà gặp đường huynh ngấp nghé hãm hại, đụng đầu rơi máu chảy, mới có thể để cho mình có thể thừa dịp cơ hội, may mà chính là, tại nàng hôn mê lúc, Giang Hành Viễn cái này trung thành tuyệt đối lão bộc kịp thời đuổi tới, không phải nàng liền muốn thay vị đại tiểu thư này đón lấy làm người đầu đầu cục diện rồi rầm. Đợi nàng lúc tỉnh lại, lòng đầy cảm phẫn Giang Hành Viễn đã mang theo nàng đi ra lai dương quận, phiêu bình linh đình đi vào cái này thâm sơn cùng cốc.

Bất luận là đời trước hay là xuyên qua Thành đại tiểu thư đương thời, đều đồng dạng là một cái nhược nhục cường thực thể đạo, thậm chí tại cái này tên là Thần Châu đại lục địa phương, càng rõ ràng hơn mấy phần. Ở chỗ này, nam nhân thường thường tại cứng bái tính không, mà nữ nhân thì là tự mình lựa chọn quý rập xuống nam nhân dưới chân.

Nếu muốn tìm căn nguyên cầu ngọn nguồn, cũng không phải cái kia ra vẻ cao thâm nói bậy bạ. Tại Thiên Vân quốc, nữ tử tu luyện trường sinh thường thường làm nhiều công ít, thử hỏi đang ăn lực không lấy lòng tình hướng dưới, có nữ nhân nào nguyện ý bỏ qua đẹp nhất tuổi dậy thì đi một lòng một dạ truy cầu cái kia khắp không bờ bến vũ y khanh tướng?

Tự nhiên là không có bao nhiêu người chịu, chỉ bất quá vượt quá tất cả mọi người dự kiến chính là, Lăng Tuyết trong thôn này công nhận đệ nhất mỹ nhân vậy mà nguyện ý.

Dù sao một cái nam nhân nông nghênh tôn nghiêm còn tại đó, đừng nói là để nàng lợi dụng cái này thân túi da dụ hoặc nam nhân đổi lấy vinh hoa phú quý, chính là tìm tới cái chân tâm thật ý ưa thích mình che chở nam nhân của mình cùng một chỗ sinh hoạt, trong nội tâm nàng cũng cảm thấy cách ứng phi thường.

Giục ngựa giang hồ đạo, một kiếm mặc cho bình sinh, đó mới là nàng hướng tới sinh hoạt.

Cái nào nam nhi tốt không có một cái nào cầm kiếm hồng nhan giấc mộng vô hiệp? Tốt xấu nàng vẫn là đem cửa về sau, cái kia đã nồng nhập huyết mạch thực chất bên trong đầu tranh tranh ngạo khí cho dù là muôn đời luân hồi chìm nổi cũng không thể xóa đi.

"Uống!" Một tiếng động lòng người khê kêu.

Kẹp lấy máu tươi vải tơ tại che lấp ánh sáng nhạt bên trong bay múa.

Oanh một tiếng, giống như thiên quân chi lực đè xuống, cái kia đoạn đánh hai năm chưa từng đánh gãy qua cọc gỗ rút cục ứng thanh mà đứt, hơn nữa còn không chỉ có như thế, quyền thế như rồng giống như hổ, còn vắn gào thét hướng về phía trước, cắt đứt hai chi cọc gỗ, cuối cùng đánh vào viện lạc nơi hẻo lánh một gốc cây Rồng Có Sừng kết che trời lệch ra cây, ở trung tâm hãm hạ tác hơn tác vuông hỏ cạn.

Lá rụng nhao nhao bay xuống.

"Cái này. . . Là chuyện gì xảy ra?"

Đây là một cái có thể xưng là tiếng trời nữ tử thanh âm, lộ ra mấy phần không thể tưởng tượng nổi.

Thanh âm đến từ trong sân ở giữa cái kia đạo có chút sợ run tinh tế thân ảnh.

Bên hông một thanh đen kịt lợi kiếm giấu tại trong vó.

Thanh sam cầm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hoạ từ trong nhà

Dọc theo sáng sớm mờ mờ quang mang nhìn lại, có thể trông thấy một cái tay, một con tinh tế trắng nõn tay, rất xinh đẹp rất tinh xảo, như là ngà voi điêu khắc thành, cho dù là phía trên vòng quanh một quần quần bằng vải cũng hoàn toàn che giấu không hạ cái này một con ngọc thủ mỹ cảm, ngược lại trên đó ri ra tinh mịn mồ hôi, còn có bằng vải phía trên một chút điểm huyết ban càng là phủ lên ra mấy phần khác động lòng người khí khái hào hùng tới.

Chính là cái này một con um tùm ngọc thủ, hoàn thành mới một màn kia nói ra phải kinh sợ một thôn làng người kinh diễm biểu hiện. Ngọa Long thôn thâm sơn cùng cốc, khác không bỏ ra nổi đến, rừng sâu núi thẳm lại là nói bao nhiêu có bấy nhiêu, có là cùng trên núi súc sinh cơ hội giao thiệp, trong thôn nam nhân phần lớn là đi săn hảo thủ, bọn hắn dựa vào trời sinh thần lực, dũng mãnh một chút thậm chí dám cùng trong rừng những cái kia gấu chó lợn rừng đối trừng mắt, đánh gãy dạng này cọc gỗ cũng không phải gì đó việc khó. Cho nên mỗi lần trong thôn nam nhân đi qua viện tử lúc, nhìn thấy Lăng Tuyết đóng cọc, thường chế cười nàng cái này thiên kiều bá mị tiểu thư trên tay không có bao nhiêu cân lượng khí lực lại muốn học bọn hắn những cái kia câu thả hán từ giãy xéo mình, nàng không đau lòng mình cái kia mỡ đông ngọc thủ, bọn hắn đều thay nàng cảm thấy đau lòng. Chỉ bất quá bây giờ rất khác nhau, dạng này cách không phá cái cọc công phu, lại là bọn hắn cả một đời đều không học được cao kỹ xảo, thật nếu để cho bọn hắn lần nữa nhìn thấy, đừng nói là trò cười, chỉ sợ là muốn cả kinh cái cảm đều đến rơi xuống không thể.

Lăng Tuyết ngắm nhìn giờ phút này vẫn huyền không ngọc thủ, nhẹ nhàng hoạt động một chút trên tay khớp nối, ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi.

Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, mỗi tầng nguyên khí lách thân đều có thể so với trăm cân lực lượng, chín tầng liền gần ngàn cân chi lực.

Dưới mắt nàng một quyền này rơi xuống, sợ là không có hai ba trăm cân đều thu lại không được, bất quá nàng bây giờ chỉ là vừa mới thức tỉnh Võ Hồn, đột phá Ngưng Mạch Cảnh một tầng, lại thêm cổ này yếu không ra gió mềm mại thân thể, cái này sao có thể? Mà lại càng thêm làm nàng cảm thấy khó có thể tin, là cái kia cách không phá cái cọc hiệu quả, đây đối với trong thôn những cái kia không rõ tu đạo là vật gì thôn phu mà nói là cao kỹ xảo, đối với vừa mới đột phá Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu sĩ tới nói, sao lại không phải một kiện không thể tưởng tượng sự tình, bởi vì cái này chỉ sợ là Giang lão trong miệng nói tới võ kỹ đại thành chi tượng, chỉ là võ kỹ muốn tu đến đại thành, liền xem như thiên phú hạng người, cũng cần bốn năm năm như một ngày gian khổ mới có thể làm đến, mà nàng tiếp xúc cái này Long Hồ quyền bất quá một năm nửa năm thời gian, càng đừng đề cập nàng hôm nay mới vừa vận bước vào tu tiên đệ nhất cảnh Ngưng Mạch Cảnh, đây hết thảy đều lộ ra một loại làm cho người khó có thể tin quý dị.

Nói một lời chân thật, có thể đột phá tiên phạm bình cảnh, tiến vào Ngưng Mạch Cảnh nàng đã cảm thấy mừng rỡ, thậm chí không dám hy vọng xa vời có thể có một quyền trăm cân tiêu chuẩn, dù sao nàng cùng minh bạch mình cũng không phải là cái kia có tu võ thiên phú tu sĩ, chỉ bất quá bây giờ sau khi đột phá lần thứ nhất thăm dò, lại là cho nàng một cái hoàn toàn không tưởng tượng được hoàn mỹ bài thí.

Võ Hồn.

Đột nhiên trong lòng như thiểm điện xẹt qua một cái giải thích hợp lý nhất.

Nàng hít một hơi thật sâu, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, nội thị thể nội xuất hiện thức hải thế giới. Chỉ gặp tối om bên trong, dần dần hiện ra một thanh toàn thân đen kịt tế kiếm hư ảnh, lưỡi kiếm chỗ lưu động yêu dị hào quang màu đỏ, tại chỗ chuôi kiếm, còn quần quanh lấy một đầu dài một thước thanh xà, đầu rắn tại chuôi kiếm dưới đáy duỗi ra, hai đạo đỏ óng ánh trong hư không lóng lánh, thần thức cùng nó đối mặt, liền có thể cảm nhận được vô tận hung

thần tà ác.

Đây là nàng hai năm như một ngày đông cọc tu luyện, ăn không biết bao nhiêu đau khổ, chảy đẫm không hết máu tươi mồ hôi mới rót cục vào hôm nay tỉnh lại thời điểm thức tỉnh ra Vô Hồn.

Một khi mộng tỉnh, âm dương điên đảo.

Hôm nay mộng tỉnh, long xà hiện thế.

Tiểu xà có mấy phân giống như là vị đại tiểu thư này trong trí nhớ Lăng gia giao long Vô Hồn, bất quá nhìn qua lại hiển nhiên thanh thế yếu đi không ít, giống như là còn chưa ngàn năm Thành Giao thanh xà, bất quá Lăng Tuyết cũng không có vì vậy mà cảm thấy thất vọng, bởi vì còn có cái kia một đạo quen thuộc đến khó lấy quên kiếm chi hư ảnh —— thanh kiếm này bây giờ cũng theo nàng xuyên qua tới, chính cắm ở nàng cái kia tinh tế eo thon bên cạnh, một đời trước tổ từ bên trong cái kia một thanh danh xưng phá hết ngàn quân trấn áp chư thiên yêu ma đại hung cổ kiếm, Phá Quân kiếm.

Kiếm không phải bình thường kiếm, xà cũng không giống bình thường thanh xà, Vô Hồn vẫn là truyền thuyết kia trúng được thiên độc hậu thiên kiều tu sĩ mới có thể có được song sinh Vô Hồn.

Có lẽ đây cũng là cái gọi là đại nạn không chết tất có hậu phúc. Một đời trước nàng hai mươi mấy năm giãy dụa phấn đấu một khi lật úp, bây giờ bất quá ngắn ngủi một hai năm không nghe thấy chuyện ngoài cửa sổ không muốn sống tu hành, liền đối lấy gỗ mờ cái này một cái che giấu ngũ thái ban lan tiên hiệp thế giới nặng nề đại môn cơ hội.

Giang lão gia tử tại còn có thể đi động thời điểm, thường thường ngồi tại cạnh cửa, quát lấy mấy ngụm thuốc lá sợi, nhìn qua phía ngoài mây trắng phiêu miểu bầu trời xanh, nhìn lại cùng trước kia rất là khác biệt đại tiểu thư, lẳng lặng ngắm người. Lăng Tuyết có một lần tu luyện mệt mỏi nhện không được hiểu kỳ hỏi hần tu hành giới là cái dạng gì, đã từng Ngưng Mạch Cảnh Cảnh chín tầng lầu cao hần không có suy nghĩ nhiều, mà là hình tượng dùng khói nổi đầu vẽ lên hai cái vòng, một lớn một nhỏ, lớn bao trùm tiểu nhân, sau đó hần chỉ vào tiểu nhân vòng tròn nói tiểu thư tại đầu này, chỉ vào vòng luân quản nói hần lão bất tử này lão già hèm hèm ngay ở chỗ này đầu, cuối cùng nhẹ nhàng gõ một cái hai cái ngoài vòng tròn mặt vô biên cát đất, cảm khái nói ra: "Tu hành giới là có cái này đến cái khác cánh cửa đẳng cấp khác nhau sâm nghiêm lớn nhỏ vây thành, thân ở trong đó chưa xót khổ cay, là phúc là họa, không ai nói được rõ ràng, nhưng vây thành bên ngoài vĩnh viễn chật ních nhón chân lên rướn cổ lên nhìn quanh người thừa kế, phạm nhân kính ngưỡng Ngưng Mạch Cảnh tu sĩ, thật tình không biết bị coi như thế ngoại tiên nhân Ngưng Mạch Cảnh tu sĩ bất quá mới vừa vận có đi cà nhắc mong chờ bên ngoài cái kia phiến mệnh mong thế giới tư cách."

Lăng Tuyết bây giờ chính là đẩy ra cái kia một cái nặng nề tiên môn, trở thành trong thôn cái gọi là thế ngoại tiên nhân, có nhìn quanh bên ngoài cái kia phiến ngũ thái ban lan giang hồ tư cách.

Một khi ngưng mạch, quả nhiên hết thấy đều rất là khác biệt, nàng không chỉ có thấy được nàng chưa từng có lý giải rộng lớn thiên không, còn có được cái này xà Kiếm Vô Hồn sau khi thức tỉnh cho nàng mang tới năng lực thiên phú —— ngũ giác thông linh, tuệ căn trắc tuyệt.

Phong thanh tuôn rơi rung động, không chỉ có nguyên lai khó có thể lý giải được nắm giữ võ kỹ bây giờ hoàn toàn dung hội quán thông, mà lại vốn nên nghe không được rất nhỏ gió thổi cỏ lay, giờ phút này cũng có thể nghe rõ ràng.

Đúng lúc này, nàng nghe được trầm thước bên ngoài tiếng thờ dốc dồn dập cùng hốt hoảng tiếng bước chân, cảm thấy không khỏi hiểu kỳ, nguyên bản trên tay đã sờ đến Phá Quân chuỗi kiếm bung, muốn thử một chút có thể hay không đem cái này một thanh hai đời đều không thể khiến cho lợi kiếm ra khỏi vỏ rút ra, giờ phút này lại là lặng yên buông ra, dù bận vẫn ung dung chờ lấy người tới.

Không bao lâu, một cái phoi đen kịt, chỉ có tám kia non nót trên khuôn mặt còn ẩn ẩn nhìn ra Kỳ Thanh tú hình dáng mười một tuổi lớn tiểu tử đẩy cửa ra liền vung ra chân chạy vào, nhìn thấy Lăng Tuyết đầu tiên là khề giật mình, dường như đã nhận ra cái này bề ngoài kiêu mị lại rất có nam nhân kiên cường A tỷ cùng lúc trước có khác biệt, bất quá hần không có thời gian suy tư nhiều như vậy, mà là thờ hỏn hỏn nói ra: "Lăng tỷ tỷ, đại sự không ổn! Ngưu Nhị Nguyễn ba cái kia hai ăn cây táo rào cây sung súc sinh mang theo người bên ngoài vào thôn, nghe nói vẫn là thiên vận đệ nhất Vũ phủ ngoại môn đệ tử!"

Lăng Tuyết nhận ra hần, là thôn trưởng Ngô hồng tin tiểu nhị Nhị Hỏ, ngày thường thích nhất cùng bản thân thân cận, nghe được lời đầu của hần, trong lòng ẩn ẩn dâng lên mấy phần không ổn, ngồi xồm xuống tức giận nói ra: "Trước hảo hảo thờ một ngụm, sẽ chậm chậm nói với ta chuyện gì xảy ra."

Nhị Hỏ hai tay đặt ở trên gối, thân người cong lại há mồm thờ dốc, cùng Lăng Tuyết mắt to mắt nhỏ nhìn nhau, không cần một hồi, lực chú ý liền bị ngồi xồm ở thiếu nữ trước mặt bộ ngực bên trên nâng lên ngạo phong hấp dẫn lấy, tại hai người cái góc độ này, hần vừa vận loáng thoáng có thể nhìn thấy bên trong oánh nhuận như ngọc mê người xuân sắc, trưởng thành sớm hần không khỏi bờ môi có chút phát khô, thẳng đến bị hơi xấu hổ Lăng Tuyết tức giận thương một cái hạt dẻ mới nhớ tới chính sự, nghiêm mặt nói ra: "Nghe ta cha nói, cái kia ngoại môn đệ tử là Thiên Vân Võ Phủ kiếm tu, nhìn qua áo mũ chỉnh tề, bất quá càng như vậy mới càng không phải là một món đồ. Bây giờ Ngưu Nhị Nguyễn ba lượng người phía trước dẫn đường, ba người khí thế hùng hổ, sợ là muốn chạy người nơi này đến, người không bằng trốn trước đi, nói thế nào người cũng là chúng ta Ngọa Long thôn thôn hoa, cái trắng tốt không thể để cho ngoại nhân cho ừi, cha ta hần khẳng định sẽ tận lực giúp lộ ra điếm."

Lăng Tuyết nghe được cái này miệng còn hơi sữa tiểu tử thói nói chuyện một bộ một bộ, lúc này cảm thấy không thích hợp, hừ hừ hỏi: "Những lời này đều là người ca dạy người nói à?"

Nhị Hỏ có chút xấu hổ, không nghĩ tới vẫn không thể nào giấu diếm được Lăng Tuyết, vị này thần tiên tỷ tỷ tựa hồ luôn có một loại vượt qua người đồng lứa thanh thực, rất dễ dàng liền có thể xem thấu ý nghĩ của mình, gãi gãi đầu nói ra: "Lăng tỷ tỷ người thật đúng là lợi hại, đúng là anh ta gọi ta nói với người."

Tiểu tử này ca ca là thôn trưởng trưởng tử, danh tự cùng hần đệ đệ Ngô Nhị Hỏ đồng dạng giản dị đơn giản, gọi là Ngô đại trụ. Hai năm trước lúc kia,

Lăng Tuyết mới vừa từ Địa Cầu xuyên qua tới, cùng sau lưng Giang Hành Viễn, đi vào thôn trưởng trong phòng hiểu kỳ hết nhìn đông tới nhìn tây, đánh giá trong đó đơn giản mộc mạc, khó coi nghèo khó nhưng lại tràn ngập gia đình ấm áp khí tức trang trí, ánh mắt bên trong không có trong thành đi qua tu sĩ thường có khinh thường khinh miệt, tương phản tại trong mắt chỗ sâu còn có một loại Ngô đại trụ nhìn không rõ cũng khó có thể về đã hiểu—— hướng tới hoài niệm, cũng liền tại một sát na kia, luôn luôn không hiểu cái gì là tình yêu nam nữ Ngô đại trụ bỗng nhiên bị cái này cùng mình cách một cái thế giới như vậy xa xôi cao quý thiếu nữ sở mê ở, từ đây luôn luôn ưa thích len lén leo đến trên cây nhìn lên thiếu nữ này tu luyện luyện công, lại về sau phát hiện Lăng Tuyết trên người có một loại nói không nên lời anh khí thời điểm, dạng này mê say càng là càng thêm không cách nào tự kiềm chế, thường thường sẽ lợi dụng mình ở trong thôn địa vị, dùng nhuần vật mảnh im ắng phương thức trợ giúp một già một trẻ này.

Lăng Tuyết đối với Ngô đại trụ tình nghĩa lòng dạ biết rõ, than khẽ, đang muốn nói cái gì, lại là nghe thấy trong phòng bỗng nhiên truyền ra một tiếng trùng điệp ho khan thanh âm, lúc này thần sắc xiết chặt, bước nhanh đi vào trong nhà, chỉ gặp bên trong một cái gậy trợ cả xương suy yếu lão nhân chính dựa vào bên giường, mặt không có chút máu, một đầu Phồn Sương, khiến cho người nhìn thấy lần đầu tiên liền nhớ tới bốn chữ —— gần đất xa trời.

Nàng cảm thấy có chút khó chịu, không tự chủ mím chặt bờ môi, đi đến cái này hai đời bên trong một cái duy nhất mang cho mình thân tình ấm áp lão nhân bên cạnh, kéo cái kia hoa râm đại thủ, nói khẽ: "Giang lão, người làm sao bản thân ngồi đây."

Nhị Hồ mới thanh âm cũng không nhỏ, Giang lão cứ việc giờ phút này suy yếu vô cùng, bất quá nền tảng lại là còn tại, mới vừa tỉnh táo lại thời điểm, liền nghe được Nhị Hồ.

Giang Hành Viễn cố gắng tại tiểu thư trước mặt cố nặn ra vẻ tươi cười, tiểu thư khi còn bé thường xuyên khóc cái mũi tím hắc tố khổ, hắc liền sẽ đối nàng lộ ra nụ cười như thế, sau đó tiểu thư liền sẽ nín khóc mỉm cười, đáng tiếc hôm nay tiểu thư cũng không có mua trướng, nụ cười của hắc bởi vậy có chút không lưu loát mấy phần, nói ra: "Tiểu thư, ngài nhanh rồi khỏi nơi này trước, sớm đi thời gian ta cũng đã đọc tốt mật đạo thông hướng thôn phía sau, vốn là lo lắng Lăng gia người tìm tới, bây giờ cũng đúng lúc đúng rồi."

Lăng Tuyết chỉ là hung tợn trước trừng Nhị Hồ cái này lớn giọng con non một chút, cái sau còn một mặt mờ mịt, nàng không có lại đi quản hắc, mà là đối trên giường lão nhân ôn nhu nói ra: "Giang lão, đừng nghe Nhị Hồ nói mò, người tỉnh tâm dưỡng bệnh thuận tiện, thái bình thịnh thế lấy ở đâu nhiều chuyện như vậy bưng."

Giang Hành Viễn chỉ là kiên quyết lắc đầu, gọng gồng nói ra: "Tiểu thư, ngài không cần phải lo lắng ta, mục tiêu của bọn hắc là người, chỉ cần người trốn đi, không tìm được người, bọn hắc cũng sẽ không loạn hồ nháo."

Nhị Hồ lúc này vội vàng phụ họa nói: "Lão gia tử nói rất đúng, Lăng tỷ tỷ người nhưng nhanh rồi đi trước, bằng không để trễ coi như cái gì cũng không kịp."

Trong phòng dần dần yên lặng lại, đều đang đợi lấy thiếu nữ làm ra quyết định.

Lăng Tuyết chăm chú nhìn Giang Hành Viễn, đối phương chỉ là một mực nhu hòa nhìn lại mình.

Nửa ngày, nàng thở sâu, nói ra: "Ta hôm nay đột phá ngưng mạch."

Đất bằng một tiếng Kinh Trập.

Nhị Hồ mở to hai mắt nhìn xem Lăng Tuyết, tròn mắt hốc mồm, nghĩ không ra cái này thần tiên tỷ tỷ mềm mại Lăng tỷ tỷ thật đúng là cá chép phóng qua Long Môn, thành thôn kia bên trong hãm mộ tôn kính thế ngoại tiên nhân, trái nhìn một cái phải ngó ngó, phát hiện đạo này mỹ mạo thân ảnh thật đúng là càng thêm có tiên khí nghiêm nghị phiêu miêu cảm giác.

Giang Hành Viễn nghe vậy khẽ giật mình, sau đó cẩn thận dò xét Lăng Tuyết một phen, bỗng nhiên khăn khăn nở nụ cười, mang theo bảy phần kinh hi ba phần vui mừng, bất quá hắc như cũ không có bởi vì Lăng Tuyết đột phá mà thay đổi chú ý, mà là lần nữa nhẹ giọng nói ra: "Tiểu thư, nghe lão nô, nhanh đi trốn đi."

Thanh âm rất nhẹ, bất quá lại càng thêm chém đinh chặt sắt.

Lăng Tuyết không cam lòng nhìn hắc chăm chăm, nhưng mà không sai biệt lắm nên xuống mồ lão nhân hiện lãnh đạm ngẫu trong con người lại là lần thứ nhất không có lộ ra nhượng bộ, nàng rất muốn nói cho hắc biết, nàng cái này Ngưng Mạch Cảnh một tầng cùng bình thường Ngưng Mạch Cảnh một tầng khác biệt, bất quá cuối cùng vẫn là không hề nói gì, mà là cắn môi gật đầu.

Nàng chỉ có thể làm ra quyết định như thế, dù là nàng bây giờ rốt cục phá cảnh ngưng mạch, nhưng nàng căn bản không biết cái gọi là Thiên Vân Vô Phủ ngoại sự đệ tử có mạnh mẽ dường nào thực lực, những thứ không biết vĩnh viễn làm cho người dẫn đo bất định, còn lại là đến từ dạng này một cái danh xưng Thiên Vân quốc đệ nhất võ học thánh địa tu sĩ, dưới mắt quyết định này không thể nghi ngờ là nhất lý trí.

Mật đạo tại nàng khuê phòng một mặt không đáng chú ý trong tường mặt, Giang lão không có cách nào đứng dậy, bất quá Lăng Tuyết lại lần đầu tiên đã tìm được cơ quan vị trí.

Sớm tại rất sớm trước đó, Giang lão liền thường xuyên lăm bầm, nói về sau nàng nếu là gặp được cái gì không ứng phó qua nỗi phiền phức, đừng hốt hoảng cũng không cần sốt ruột khóc, đem trên bàn trang điểm son phấn hộp cơ quan dời đi chỗ khác, hết thấy liền trời cao biển rộng.

Giang Hành Viễn dưới gối không có con cái, từ lúc còn trẻ liền thành thế gia môn phiệt nô tài, mãi mãi cho đến già đều không có lấy vợ sinh con, hắc đối đãi Lăng Tuyết cái này từ nhỏ bị hắc nhìn xem lớn lên cô nhi, tựa như là hắc của chính mình cháu gái ruột đồng dạng, có chuyện gì đều nghĩ tới nàng, theo nàng chơi, đùa nàng vui. Mà xuyên qua tới già bộ như mất trí nhớ Lăng Tuyết, càng là đạt được nội tâm tự trách áy náy lão nhân càng thêm vô vi bất chí

chiều cố, hẳn nghĩ đến thừa dịp trước khi chết đa số tiểu thư làm một chút, cho nên liền có bây giờ đầu này thông hướng mười dặm ngoài thôn mật đạo, không ai nghĩ được hẳn đến tốt cùng phải có như thế nào ý chí lực mới bằng vào hôm đó mỏng tây sơn thân thể, ngành sinh sinh đã thông dạng này một đầu đường lui.

Nói thật, nàng ở một đời trước từ khi bắt đầu biết chuyện liền không có cảm thụ qua thân tình ấm áp, huống chi là như vậy thâm trầm liếm độc chi tình.

Trong hai năm qua một mực hô hào "Giang lão, Giang lão" Lăng Tuyết chăm chú dựa lưng vào trong mật đạo cái kia hơn hai tháng không có quản lý cửa sập, duỗi ra ngọc thủ dùng sức lau hốc mắt, nói khẽ: "Gia gia."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ròng ngủ đông kinh ngủ

Lăng Tuyết lừa Giang lão gia tử. Nàng mặc dù tiến vào mật đạo, bắt quả nhưng không có xâm nhập, chỉ là dính sát vách tường nghe bên ngoài động tĩnh, một đời trước chỉ lo học hành gian khổ nàng chưa thấy qua như vậy chiến trận, nhưng nàng có thể minh bạch lần này gặp gỡ hung hiểm tất nhiên không cạn, nói không khản trương không hoảng hốt đều mẹ hẳn là nói nhảm, chỉ bất quá nàng vẫn không có như vậy không có cốt khí nhanh như chớp chạy không cái bóng, Giang lão đối với mình từng giờ từng phút tốt nàng đều nhìn ở trong mắt ghi nhớ trong lòng, huống hồ bên ngoài còn có một mực trợ giúp các nàng một già một trẻ anh em nhà họ Ngô, quen thuộc một người dốc sức làm nàng xưa nay không là không tìm không phải Bạch Nhãn Lang, tương phản chính là bởi vì đơn độc đã quen, sờ dĩ phải càng thêm trân quý người bên ngoài từng giờ từng phút ân tình, nàng bây giờ sơ khai tiên môn, không nghĩ lại một vị đứng tại người khác che chở phía dưới, nếu là cái kia Thiên Vân Vô Phủ ngoại môn đệ tử dám làm ầu, nàng chính là bỏ được một thân róc thịt, cũng muốn đem hẳn kéo xuống ngựa!

Thiếu nữ mũi ngọc tinh xảo có chút co rút lại, toàn bộ mật đạo không chỉ có đen kịt mà lại tĩnh mịch đến dọa người, chỉ còn lại có nàng cái kia kiềm chế đến cực hạn nhẹ nhàng tiếng hít thở âm, chợt nghe bên ngoài một trận ồn ào, trong lòng gấp lên, càng thêm hết sức chăm chú vành tai.

Ngoạ Long thôn phong lôi phun trào, sát na ầm ầm một tiếng, phá vỡ ngàn dặm che lấp, muôn ngựa im tiếng ngọt ngào, mưa như trút nước ngã xuống mưa to.

Tiếng gió, tiếng mưa, tiếng người ồn ào náo động.

Bạch mã thanh sam lập, quả nhiên là trẻ tuổi nóng tính không ai bì nổi, giờ phút này ở trên cao nhìn xuống, xem nhẹ thiên hạ mưa gió.

Đường Cổ tại đi vào Lăng gia cô nương viện lạc phụ cận thời điểm, liền bị về sau chạy tới thôn trưởng Ngô hồng tin cho ngăn lại, hẳn vừa mới bắt đầu còn có kiên nhẫn cùng năm đó qua trung niên cũng đã hai tóc mai ngân sương thôn trưởng nói lên vài câu, bất quá phát hiện hẳn đúng là nói chút vô dụng lời khách sáo, hẳn ngày thường không ít ra Vũ phủ làm khi nam phách nữ chuyện ác, nơi nào sẽ không hiểu cái này Ngô hồng tin tâm tư, phát giác được cái này đột đặc cán mai thôn phu còn không đem hẳn coi là chuyện đáng kể, lúc này cười lạnh một tiếng

Âm vang một tiếng, hẳn thỉnh linh liền rút kiếm ra.

Băng hàn kiếm quang chặt đứt hạt mưa, sau đó chống đỡ tại sắc mặt trắng bệch thôn trưởng trên cổ, nhìn xem căn bản không kịp phản ứng Ngô hồng tin, Đường Cổ nhân nhật nói ra: "Nghe Ngưu Nhị Nguyễn ba nói các người Ngoạ Long thôn ẩn giấu một cái phong thái yếu điệu cô nương, ta bây giờ không xa vạn dặm mộ danh tới bái phỏng một chút, nếu để cho ta lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng, người hẳn là minh bạch sẽ có hậu quả gì."

Tiên nhân xuất kiếm, thật sự là nhanh để cho người hoa mắt, dưới mắt rốt cục kiến thức thiên hạ này đệ nhất Vũ phủ đệ tử thủ đoạn, nguyên bản cùng chung mối thù nhất trí đối ngoại các thôn dân lập tức tất cả đều trắng bệch sắc mặt, trong lòng mấy phần kinh thị tan thành mây khói, ngược lại hóa thành càng thêm khắc cốt kinh sợ. Đề nói thế ngoại tiên nhân có thể phi kiếm giết người, bây giờ xem xét, quả nhiên không giả, huống chi còn chưa thấy hẳn phóng xuất ra cái kia kinh thường trăm binh kiếm tu Vô Hồn, thật không phải bọn hắn những này phạm phu tục tử có thể nhẹ anh sắc bén.

Đầu đỏ mồ hôi lạnh Ngô hồng tin vừa thấy được Đường Cổ xuất thủ, liền minh bạch mình xa xa đánh giá thấp cái này ngoại môn đệ tử thực lực, trong nội tâm sinh ra mấy phần hối hận, dùng ánh mắt còn lại mắt nhìn cách đó không xa nhị nhi tử đại trụ, hẳn đang gắt gao nắm chặt nắm đấm, một bộ muốn cùng Đường Cổ vị này tu sĩ liều sinh liều chết tư thế, hẳn lắc đầu, ra hiệu bây giờ không phải là động thủ thời điểm, sau đó đối Đường Cổ cung kính nói ra: "Đại nhân, mời hướng nơi này đi."

Đầy trời nước mưa bên trong, Ngưu Nhị liền đi theo hai người đằng sau, đi qua Ngô đại trụ bên cạnh thời điểm, liếc mắt nhìn hẳn, cười tùm tùm nói ra: "Ngô cây cột lớn, Lăng Tuyết dạng này cô nương cũng không phải người có thể sờ chạm, Đường đại nhân đây là giúp người thu phục nàng đâu, đến lúc đó người thấy nàng ngoan ngoãn đi theo Đường đại nhân bên cạnh, cũng sẽ cảm thấy đây mới là trời đất tạo nên một đôi."

Ngô đại trụ hung hăng hứ hấn một ngụm, nói ra: "Ăn cây táo rào cây sung cầu vạt, cút xa một chút cho ta."

Nguru Nhị đưa tay lau lau mặt mũi tràn đầy dử tợn bên trên hòa với nước mưa nước bọt, cười đến giống như Phật Di Lặc, càng thêm tiểu lý tàng đao, nhẹ giọng nói ra: "Về sau tốt nhất đừng để ta bắt lấy ngươi, nếu không đến lúc đó chính là cha của ngươi đến cũng không được việc."

Ngô đại trụ chỉ là nhìn hấn chăm chăm, bất quá tại chú ý tới Đường Cổ đã một bước bước vào sân thời điểm, dù là lại cứng rắn khí hấn cũng không nhận được cảm giác trong lòng bỗng nhiên trầm xuống, dựa theo thời gian mà tính Lăng Tuyết lúc này nên đã trốn đi, nguyên lai tưởng rằng cái này Vũ phủ ngoại sự đệ tử lợi hại hơn nữa cũng đánh không lại một thôn làng người, chỉ bất quá bây giờ xem ra, không có bảy tám cái nhân mạng lấp đi lên, căn bản bắt không được hấn. Bây giờ cái thằng này khí điểm phách lối vượt qua dự kiến, dù là có tu hành giới quy củ hạn chế trước đây, nhưng muốn phát hiện Lăng Tuyết không tại, giận chó đánh mèo cũng không chừng sẽ làm cái kia tiền trạm hậu tẩu sự tình, hấn tại phát giác mình nhỏ yếu đồng thời, cũng cảm thấy mình hấn là làm một kiện chuyện ngu xuẩn chuyện xấu, tuy nói không thẹn với lương tâm, nhưng nghĩ tới khả năng dưng vào lão cha tính mệnh, hấn một trái tim liền không nhận được chăm chú nhìn co lên tới.

Đường Cổ nhập môn lần đầu tiên nhìn thấy chính là viện tử cọc gỗ mảnh vụn, nói ra: "Không nghĩ tới Lăng tiểu thư còn có tu võ lịch sự tao nhã, Nguru Nhị, ngươi đi đem vị này liệt mã sơn phần mạng ra, để cho ta hảo hảo nhìn một cái đến tột cùng như thế nào quốc sắc thiên hương."

Thấy Nguru Nhị đi vào bên trong đi, hấn thì là nhiều hứng thú nhìn vài lần bị nước mưa đập nên vài đoạn cọc gỗ, hấn thấy những này bất quá là hai mươi mấy cân lực đạo liền có thể nhẹ nhõm cắt đứt cọc gỗ, đương nhiên muốn dạy hấn biết, trong này mỗi một chi cọc gỗ đều chỉ ít cân trăm cân lực lượng mới có thể đánh gãy, hấn cũng sẽ không sinh ra quá nhiều cẩn thận, dù sao chỉ có mạn lực cũng không có ích lợi gì, hấn cũng không tin tưởng một cái cơ bản đều tại dạng này lạc hậu địa phương sinh hoạt nữ tử, sẽ hiểu nhiều lắm a cao siêu võ kỹ.

Đi theo phía sau tiến đến Ngô gia thôn trường bọn người nhìn thấy những này, lại là nhìn không được ánh mắt ngưng tụ, bọn hấn đối Lăng Tuyết tình huống hiểu rõ, không nghĩ tới cái kia nhìn yếu đuối đại tiểu thư thật đúng là đánh gãy những này cọc gỗ, trong lòng chấn kinh Lăng Tuyết khả năng thật đột phá Ngưng Mạch Cảnh một tầng, bất quá lại xem xét trước mặt vị này căn bản nhìn không thấu nội tình ta, liền đem phần nhân tình này tự liền lập tức thật trọng thu thập.

Xác thực, cùng bọn hấn so ra là ưu việt siêu nhiên một chút, nhưng cùng vị này đệ nhất Vũ phủ ngoại môn đệ tử so ra, lại là lộ ra không đáng giá nhắc tới.

Nguru Nhị còn là lần đầu tiên tiến vào vị này cao quý đại tiểu thư khuê phòng, bên trong bày biện ngược lại là ngoài ý liệu đơn giản, không có quá nhiều hoa bên trong sức tưởng tượng, khắp nơi chỉnh chỉnh tề tề, nếu không phải trong phòng treo yên Hồng Lăng la còn có ẩn ẩn lưu lại một chút mùi người mùi thơm, hấn đều không nhận ra đây là một gian nữ tử khuê phòng, lơ đãng thoáng nhìn, hấn nhìn thấy bàn trang điểm trên bàn, còn có một đoạn thiết họa ngân câu chữ viết —— rồng ngũ đồng đã kinh ngu, vừa kêu động Thiên Sơn.

Bút mực còn rất mới, xác nhận vị tiểu thư này hôm nay khi tỉnh lại biểu lộ cảm xúc viết xuống.

Trong phòng không người.

Ánh mắt hấn hơi híp, không có tâm tư đi suy nghĩ đến tột cùng là như thế nào nữ tử mới có thể viết ra dạng này khí thôn sơn hà bàng bạc câu thơ, hấn chỉ là một người thô hào, nghĩ rất đơn giản, nếu để cho vị tiểu thư này cho chạy trốn, hôm nay hấn cùng Nguyễn ba đều phải tiếp nhận Đường Cổ lừa gạt.

Ngô hồng tin thoáng nhìn Nguru Nhị âm mặt đi ra, lòng bàn tay cơ hồ muốn bóp ra mồ hôi đến, tăng thêm trận này đột nhiên xuất hiện mưa to, thật là khiến trong lòng của hấn thật lạnh thật lạnh, cái này kinh tâm táng đảm mỗi một khắc qua thật sự là tựa như đem hấn trực tiếp phóng tới trong chảo dầu còn khó chịu hơn.

Dày vò.

Từ vừa rồi đến bây giờ, chỉ ít cũng có thời gian một nén nhang, Lăng gia cô nương tất nhiên không biết đều chạy đến bao nhiêu dặm đã đi xa, Nguru Nhị liền là đào ba thước đất cũng có thể không thể tìm được. Hấn bắt đầu càng thêm hối hận vừa lên đầu nghe cây cột lớn cái kia con bê con, đạo nghĩa thiện tâm có thể làm cơm ăn? Cái kia thiên kim tiểu thư là mệnh, mình còn có nhiều như vậy thôn dân mệnh liền mẹ hấn không phải mệnh rồi? Ai cũng không có so với ai khác quý giá, đều nói nuôi mà dưỡng già, cái này sớm muộn chết tại trên bụng nữ nhân con bê là tại hổ hấn cái này lão tử a, chỉ toàn đem củi chõ ra bên ngoài ngoặt, còn không muốn cốt khí cho mình quý xuống, cho mình quý đỉnh cái trứng dưng, có bản lĩnh quý để cái này nên giết thiên đao Vũ phủ hoàn khổ thu tay lại, đó mới gọi là bản sự.

Dưới mắt nói cái gì đã trễ rồi, Ngô thôn trường còn tại hối hận, bỗng nhiên mí mắt đột nhiên nhảy một cái, trên tay không chịu được run lên.

"Trong này ngươi không thể đi vào." Đen kịt thiếu niên gầy yếu thẳng tắp ngăn tại cổng, tựa như là cái kia ghé con mới đẻ trừng mắt nhân cao mã đại Nguru Nhị.

Bên trong còn có Giang lão đầu tử ở bên trong, hành động bất tiện, nếu để cho cái này vô lại ác bá xông đi vào, tìm không thấy Lăng Tuyết, tất nhiên sẽ cầm Giang lão đầu tử xuất khí, Nhị Hồ cứ việc còn tuổi nhỏ, bất quá hấn cũng không ngốc, điểm ấy dễ hiểu đạo lý hấn vẫn là nghĩ mình bạch, cha của hấn thường nói tiểu nhân liền phải cho thêm lão suy nghĩ, hấn nghe hấn ca, cũng nghe cha hấn, cho nên hiện tại liền ngăn ở cổng nơi này.

"Lăn đi!" Câu nói này cũng không phải Nguru Nhị kêu, mà là cái kia gọi là đại trụ anh ruột kêu.

Ngay tại Nguru Nhị cái này ác bá không nói hai lời đã chuẩn bị giò chân lên chuẩn bị hung hăng đem cái này không sợ chết con bê đập bay thời điểm, Ngô đại trụ đã từ cây kia thường xuyên nhìn lên Lăng Tuyết luyện võ trên cây nhảy xuống, mang theo củi người hướng phía dưới bốc đồng, một cước hung hăng hướng phía Nguru Nhị đá tới.

Một tiếng vang trầm, Nguru Nhị đưa tay lập tức liền chặn.

Vậy xem thôn dân lập tức đều ngây ngẩn cả người.

Ngô đại trụ lập tức xanh mét sắc mặt, hần cảm giác mình tựa như là nâng lên một mặt giống như tường đồng vách sắt, phải biết hần nhưng là trong thôn đi sẵn người đứng đầu, một cước này xuống dưới, chỉ ít cũng có chừng trăm cân lực đạo, rễ cây hơi không dày đặc, đều muốn bị hần một chân cắt đứt, nhưng mà lại căn bản không phải cái này Nguru Nhị đối thủ, hần đột nhiên nhìn một cái, từ Nguru Nhị sau lưng nhìn thấy tối tăm mờ mịt, hung thần ác sát lớn lộn rừng hư ảnh, mở to hai mắt chấn kinh nói ra: "Người đã thức tỉnh Vô Hồn, tiến vào Ngưng Mạch Cảnh một tầng?"

Nguru Nhị Mục Quang Vi híp mắt, Ngô gia cây cột lớn một cước này vẫn là đủ hăng hái, cơ hồ tiêu hao hai thành nguyên khí ngăn cản, nếu không phải lộn rừng dạng này Thủ Vũ Hồn có thể cung cấp lần da cứng lại, hần lần này cũng phải lật thuyền trong mương, cười lạnh nói ra: "Đúng vậy a, cái này còn phải nhờ có Đường đại nhân diu đất, lúc đầu muốn lấy sau tìm cơ hội lại thu thập người, bắt quả đã người hiện tại liền đụng lên đến, vậy ta trước hết giáo huấn người một trận."

Ầm vang ra quyền, quyền phong uy vũ, Ngô đại trụ chỉ có chống đỡ chi lực.

Một quyền tiếp một quyền, Ngô đại trụ rất nhanh liền đẩy người máu tươi, liền là trong phòng đầu không ngừng ho khan hô hào thả người tiến đến Giang lão đầu từ cũng căn bản không lay chuyển được hần cái này cường tính tình, hần chỉ nhận chuẩn một cái lý lẽ cứng nhắc, không thể thả Nguru Nhị đi vào, không phải Giang lão đầu cho hết trứng, cha của hần cũng phải xong đời, thật đánh nhau, trong thôn còn phải chết vô ích thật nhiều người, hần hiện tại không biết làm sao bây giờ, chỉ có thể như một cây như cọc gỗ gốc gốc canh giữ ở trước cửa này, gắt gao chống đỡ Nguru Nhị quyền thế.

Ngô Nhị Hồ xông lên giúp hần ca ca, hung hăng cắn Nguru Nhị đùi, bắt quả lập tức bị một cước quăng bay đi, oanh kích đến trên tường, trong phòng đồ vật loạn thành một bãi, nhao nhao tung xuống.

Mưa to mưa lớn, trên mặt đất treo lên từng tầng từng tầng gợn sóng, đem mặt nước nguyên bản phản chiếu lấy chúng thôn dân nhìn thấy máu tươi thần sắc kinh hoảng nhộn nhạo lên.

Người trong thôn cũng đều không phải người ngu, rất nhiều người đều nhìn ra không thích hợp, bắt quả lúc này kiến thức qua Đường Cổ lợi kiếm, ai còn dám tại cái này trong lúc máu chột một bầu nhiệt huyết xông đi lên? Ra mặt cái rui trước gặp nạn, nhìn thấy Đường Cổ sắc mặt càng ngày càng kém, không có người ngốc như vậy đương cái này chìm đầu đàn, về phần Ngô hồng tin mang tới một đám người, giờ phút này thì là mắt đỏ nhìn cách đó không xa phát sinh hết thấy, một bên trong nội tâm mừng lấy Lăng Tuyết cái này hồng nhan họa thủy sao chổi, một bên chờ lấy Ngô hồng tin ra lệnh một tiếng.

Ngô hồng tin giờ phút này cơ hồ muốn cắn nát răng, hần cũng đau lòng, nhưng là hần không dám ra miệng a, hần cái này vừa ra khỏi miệng, được bao nhiêu cái nhân mạng, cái kia trời đánh Lăng gia thiên kim, thật sự là hại chết người không đền mạng! Chỉ bắt quả hần nếu là không xuất thủ, ai chịu tới cứu con của hần?

Thật đúng là mẹ hần có người.

Một đạo thanh sam mảnh khảnh thân ảnh chẳng biết lúc nào xuất hiện tại vốn nên không có một ai cửa khuê phòng, không đợi tất cả mọi người kịp phản ứng, nàng chân ngọc liền nhẹ nhàng đạp một cái, lấy cực nhanh tốc độ hiện lên hai ba trượng khoảng cách, bên hông đen kịt trường kiếm hơi chao đảo một cái, liền căn đến Ngô đại trụ trước mặt.

Nàng vươn trắng nõn bàn tay thon dài, nhẹ nhàng chặn lại, liền cực kỳ không thể tưởng tượng nổi chặn gần có hai trăm cân khí lực một quyền.

Quyền phong đột nhiên kéo theo nàng một bộ mềm mại tóc dài múa, lộ ra trong đó một trương đề Ngọa Long thôn nam nữ già trẻ đều cảm giác vô cùng kinh diễm dung nhan.

Hoàn mỹ mặt trái xoan trong suốt như ngọc, da như mỡ dê, đại mi dài nhỏ, một đôi đẹp mắt con ngươi tựa như sao trời minh nguyệt, phản chiếu lấy thiên sơn vạn thủy.

Chính là cái kia trời đánh Lăng gia thiên kim.

Toàn trường yên lặng lại, tất cả mọi người nhận ra thiếu nữ này thân phận, nhưng mà chính là bởi vì nhận ra, cho nên mới khiếp sợ nói không ra lời.

Trợn mắt hốc mồm.

Đây là cái kia liền cọc gỗ đều không đánh tan được Lăng gia thiên kim?

Ngô gia cây cột lớn thế nhưng là đi sẵn hảo thủ, nhưng mà đối mặt Nguru Nhị mỗi một quyền đều căn như vậy đập nói lấp ba, nàng cứ như vậy dễ như trở bàn tay chặn lại? !

Không ít người đột nhiên nhớ tới trong viện vỡ vụn cọc gỗ, chỉ là coi như nàng đột phá Ngưng Mạch Cảnh một tầng lại như thế nào, lấy nữ tử mảnh mai căn cốt, liền xem như tăng thêm trăm cân nguyên khí, cũng căn bản không thể nào làm được hiện tại trình độ này, nữ nhân này đến cùng là thế nào làm được!

Ngô gia thôn trưởng mở to hai mắt, không biết nên trước chấn kinh nha đầu này vậy mà như thế nhẹ nhõm liền chặn Nguru Nhị một quyền, hay là nên trước chấn kinh cái này Bạch Nhãn Lang nha đầu vậy mà thật lương tâm phát hiện quay trở lại tới.

Ngô đại trụ con mắt mơ hồ nhìn qua xuất hiện trước mặt một bóng người, hần trăm mỗi cảm xúc ngổn ngang, rất muốn vặn hỏi nàng tại sao muốn trở về, bất quá nhớ tới đệ đệ của hắn, chính hắn, còn có cha hắn, một nhà ba người một thôn nhân, hắn tự giấu cười lên, lộ ra tràn đầy lâm ly máu tươi răng.

Không có vì cái gì, liền là hắn quá yếu.

"Đa tạ người cây cột lớn, không nên suy nghĩ nhiều, người cũng không yếu, tối thiểu so ta cái này ở nửa ngày mới dám lao ra nhút nhát hàng lợi hại hơn nhiều."

Thiếu nữ môi mông hé mở, thanh âm rất êm tai, không đợi Ngô đại trụ lý giải tới ý tứ của những lời này, nàng liền đã lặng yên cầm trong tay ngưng kết nguyên khí dần dần tăng lớn, chỉ nghe được từng tiếng lớp lớp xương vỡ thanh âm.

Nàng ngừng đầu, nhìn qua căn bản rút không ra tay, một mặt chấn kinh gồm cả thống khổ Nguru Nhị, nhẹ giọng nói ra: "Người không phải tìm ta a, tốt, hiện tại ta tới."

Trong chớp mắt, nhìn qua trước mặt trương này xinh đẹp dung nhan, Nguru Nhị trong đầu bỗng nhiên hiện lên cái kia một đoạn thiết họa ngân câu chữ viết.

Rồng ngũ đông đã kinh ngũ, vừa kêu động Thiên Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Giận quyền đả ác trêu

Lăng Tuyệt cuối cùng không phải cái kia kinh nghiệm sa trường sát thần, cũng không phải Trương Dực Đức loại kia có được điển hình mật chất khí chất, một lời không hợp liền dám rút đao giết người bá đạo nhân vật, một đời trước ngâm đắng nuốt cay vài chục năm phấn đấu, liên hệ nhiều nhất vẫn là cái kia pháp phối Thanh Thư, nàng chỉ là một cái vì cuộc sống gây dục người bình thường, tiểu nhân vật, qua như giẫm trên băng mỏng, đối với đánh nhau ầu đã chuyện như vậy, từ trước đến nay là tránh được nên tránh, lại chỗ nào được chứng kiến dạng này làm cho người kinh hãi run sợ tràng diện, hơi không chú ý liền muốn vạn kiếp bất phục, bởi vậy cứ việc tu hành hai năm, đồng thời ban đầu liền trong lòng phát hạ bỏ được một thân róc thịt, cũng muốn đem cái kia hoàn khổ công tử kéo xuống ngựa quyết định, nhưng ở chân chính đứng trước lựa chọn thời điểm, như cũ tại lơ mơ trong mật đạo xoắn xuýt hồi lâu.

Chỉ bất quá, nàng vẫn là mượn một bầu nhiệt huyết chiến thắng sợ hãi trong lòng, nàng đến cùng vẫn là không làm được vong ân phụ nghĩa Bạch Nhân Lang, quên không được đã từng thân là một cái nam nhi vốn có đảm đương nghĩa khí, đương băng vào thức tỉnh Vô Hồn về sau vượt qua thường nhân ngũ giác nghe cái kia từng tiếng thảm liệt khản thiết tận xương thời điểm, giống như từng thanh từng thanh cùi cùi thêm trong lòng nàng ngay tại không ngừng thiêu đốt lửa giận bên trong, sau đó hóa thành vạn trượng sóng lớn, kềm nén không được nữa.

Cùng lắm thì chính là bại một lần vừa chết, không chuyện gì không tầm thường, dưới cái nhìn của nàng, người không thể quang vì còn sống mà sống lấy, cũng không phải là nói không có huyết tính ngông nghênh liền không bằng chết rồi, mà là muốn sống thẳng thắn một chút, nằm gai nếm mật càng gấp nuốt Ngô xác thực cao minh, bất quá nàng không làm được việc này, nàng còn không có cho Giang lão gia tử tìm tới linh đan diệu dược chữa khỏi thân thể, cũng còn chưa kịp báo đáp Ngô gia nhị huynh đệ mấy năm này đối với mình ân tình, nếu là vốn là chịu không được giày vò Giang lão gia tử ở chỗ này nghẹn tức giận, Ngô gia nhị huynh đệ tàn ở chỗ này, nàng còn thể nào báo ân? Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, từ muốn nuôi mà thân không đợi, cái này không thể được, muốn chết cũng phải nàng chết trước ở phía trước, phía sau hồng thủy ngập trời nàng không muốn để ý tới.

Cho nên nàng đứng ra.

Um tùm ngọc thủ nhìn như yếu đuối, lại vững vàng chặn Nguru Nhị thiên quân thế công.

Eo nhỏ treo lạnh kiếm.

Nhắc tới cũng kỳ, khi thật sự đối mặt một trận này làm lòng người hoảng hốt tới thời điểm, nàng nguyên bản lòng thấp thỏm bất an cảnh lại là bỗng nhiên yên tĩnh trở lại, giống như một đầm băng lãnh nhuệ khí lạnh tri, có lẽ là nàng đem cửa hậu nhân huyết mạch tại bắt đầu dần dần thức tỉnh, hay là giận quá thành cười khổ tận cam lai, nàng bây giờ chỉ là bình tĩnh nhìn qua đối diện cái này so sánh nàng cái này một bộ nhỏ yếu thân thể mềm mại đơn giản liền là một tòa thiết tháp núi nhỏ ác bá, dù là nhớ tới đến phía sau hắn còn có một cái thâm bất khả trắc Vũ phủ kiếm tu, cũng không có thể làm nàng trong lòng cái kia một tri hần đàm nổi lên gợn sóng gợn sóng, nàng thời khắc này ý nghĩ rất đơn giản, chính là muốn vì Ngô đại trụ ra mặt, giữ vững đã bị nàng trên miệng không nói nhưng là trong nội tâm đã sớm xem như ông nội đối đãi Giang Hành Viễn.

Đường Cô có chút nhú mày, ánh mắt lộ ra bảy phần kinh diễm ba phần vẻ khiếp sợ.

Nhưng mà vị này thiên kiều bá mị đại tiểu thư căn bản không cho hắn làm bất kỳ động tác gì cơ hội, chỉ gặp nàng chỉ là thoáng lui lại nửa bước, cái kia làm cho người thêm nhỏ nước dài thon dài đuôi ngọc liền bỗng nhiên thẳng băng, đột nhiên như trường tiên rút ra, trên không trung lưu lại một đạo uyển chuyển tàn ảnh đường cong đồng thời, cũng bạo phá ra một tiếng cực kỳ bén nhọn tiếng xé gió.

Ngưu Nhị như là như đạn pháo ầm vang bắn ra.

Đám người khiếp sợ nói không ra lời.

Thiếu nữ mình cũng rất trầm mặc.

Nàng một đời trước làm hai mươi năm lương dân, đây là lần thứ nhất cùng người đánh nhau, chỉ sợ năm đó những huynh đệ kia cũng sẽ không tương tượng đến nàng lần thứ nhất cùng người động thủ, liền có thể có như thế đáng sợ uy thế đi.

Đương nhiên, bọn hắn hẳn là càng tương tượng hơn không đến, đã từng tập trung tinh thần chỉ đọc sách thánh hiền nàng, bị bọn hắn trêu ghẹo nhất định tìm không thấy bạn gái hắn, bây giờ lại thành một cái dạy bọn họ nhìn lên một cái liền muốn ý dâm mấy cái ban đêm như cũ nhớ mãi không quên tuyệt mỹ bộ dáng.

Bốn phía hoàn toàn tĩnh mịch.

Trong thiên địa yên yên còn lại như trút nước rơi xuống rầm rầm tiếng mưa rơi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mưa gió Ngọa Long thôn

Trong phòng chính dựa lưng vào đầu giường trên tường Giang Hành Viễn cảm giác được bên ngoài động tĩnh, trong lòng hải nhiên vô cùng, không có người so với hắn rõ ràng hơn Lăng Tuyết nội tình, từ nhỏ người yếu nhiều bệnh đại tiểu thư đối tu luyện cho tới bây giờ không hứng thú lắm, mà lại yếu đuối, la khinh gia thân còn nếu không thắng nó nặng, thường thường làm hắn triu mến thương yêu, lấy dạng này nội tình, liền xem như hai năm trước bỗng nhiên thay đổi tính tình, quyết định tập trung tinh thần đâm vào trên việc tu luyện, cũng không đối được nàng tiên thiên không đủ thiếu hụt, bởi vậy dù là nàng bây giờ vượt qua tiên môn, một khi ngưng mạch, dưới mắt phát sinh một màn như cũ giống như là thiên phượng dạ đàm không thể tương tượng nổi.

Hắn thấy, Lăng Tuyết dừng nói là ở chính diện chiến đấu trung tướng Ngưu Nhị cái này dựa vào một thân chơi liều làm xương làm bấy nhiều năm ác du còn quật ngã, liền là có thể đón lấy hắn một chiêu nửa thức bất bại, hắn liền muốn vì hắn tiểu thư này kêu lên một tiếng tốt, bây giờ có thể có dạng này tiến triển, có thể nói hoàn toàn vượt quá tương tượng của hắn, chỉ là rung động trong lòng sau khi, nhưng cũng bởi vì bỗng nhiên phát giác được tiểu thư thiên phú dị bẩm mà cảm thấy trong lòng càng thêm áy náy.

Hắn là từ đại gia tộc đi ra lão bộc, so phía ngoài tất cả thôn dân đều muốn rõ ràng thiên văn đệ nhất Vũ phủ ngoại môn đệ tử cái thân phận này đến tốt cùng đại biểu cho như thế nào năng lượng, Thiên Văn Vô Phủ chọn lựa đệ tử cực kỳ nghiêm ngặt, liền thông gia đầu quét sạch người gác cổng tạp dịch đệ tử đều cố gắng có khiến người ca ngợi chỗ, hướng chỉ là cái này chính thức ngoại môn đệ tử, nếu không phải thiên phú thượng đẳng đồng thời từ nhỏ chăm học khổ luyện tu sĩ, căn bản qua không được cái kia nhập môn khảo thí, dưới mắt để Lăng Tuyết cái này giữa đường xuất gia tu sĩ cùng người ta so sánh, không khác khiến một thân nát như vũ khí phi binh cùng mặc giáp mang kiếm quan binh ganh đua cao thấp, căn bản không có chút nào phân thắng có thể nói, Lăng Tuyết một thân ngút trời kỳ tài sợ là muốn chôn vùi ở đây, liền xem như cái kia Đường Cổ không có nhãn tâm lạt thủ tội hoa, cuối cùng vốn nên tiền đồ vô lượng đại tiểu thư cũng chỉ có thể làm cái kia đánh mất tự do cá chậu chim lồng chim hoàng yến.

Giang Hành Viễn mím môi thật chặt, nhắm lại mờ con mắt, mặt lộ vẻ đau đớn tự trách.

Điện quang đột nhiên tránh, tiếng sấm ầm ầm điếc tai, đem hắn suy nghĩ lưu lo đánh gãy.

Mưa to càng thêm không cần tiền tung xuống.

Nguyễn ba cùng hắn cái kia huynh đệ khác họ thật đúng là không phải thân huynh đệ, bây giờ nhìn thấy Ngưu Nhị bị thảm bộ dáng, hắn ngoại trừ dâng lên mấy phần thờ từ hồi bị vật thương kỳ loại hoảng sợ bên ngoài, lại là không thể lại sinh ra dư thừa cảm giác, ngày thường lúc uống rượu hào ngôn nghênh ngang giờ phút này tất cả đều ném đến lên chín tầng mây đi, nếu không phải Đường Cổ còn ở nơi này, hắn đều hận không thể chấp cánh nhanh như chớp rời đi nơi xa vị kia Ngọc Diện La Sát, trong bụng đầu sớm hối hận ruột đều thanh, ai biết cái này Lăng gia đại tiểu thư là sao cái tình huống, một ngày trước vẫn là quy quy củ củ nhỏ chim sẻ, làm sao hôm nay bay lên đầu cành chính là Phượng Hoàng, hắn đem hắn cái kia không có đọc qua vài cái chữ to đầu nghĩ phá cũng như cũ không nghĩ ra cái như thế về sau.

Đúng là mẹ nó không nói đạo lý.

Đường Cổ thần sắc lạnh lùng, trong ánh mắt lại tràn đầy một loại chi có nhìn thấy hiềm thấy trên bảo lúc mới có thể bắn ra cực nóng, đối với Nguu Nhị tao ngộ hẳn không có chút cảm giác, hẳn bây giờ duy nhất ý nghĩ, chính là muốn đem cái này không nói lý Phượng Hoàng cho hung hăng đặt ở dưới thân, đẩy ra nằng cái kia tràn ngập lực bộc phát trắng nõn hai chân, thường thức nằng tắm kia khí khái hào hùng bỗng bột xinh đẹp trên khuôn mặt lộ ra khuất nhục thống hận, sau đó tùy ý đùa bỡn, đợi cho thân thể nằng bán nội tâm bắt đầu sôi nước cốt cốt thời điểm, đưa nằng, lúc này lại nhìn nằng kiêu khóc uyên chuyên, từng giờ từng phút hưởng thụ nằng từ đủ kiêu kháng cự lại đến muôn vàn thuận theo mỹ diệu biến hóa.

Bất luận như thế nào, cuối cùng nằng đều hiểu ý cam tình nguyện đi theo bên cạnh mình làm một phòng thị nữ.

Coi như nằng thật sự là thép tấm một khối, hẳn cũng muốn dạy nằng biến thành ngón tay mềm.

Đường Cổ ánh mắt bình tĩnh, đem tất cả dục niệm đều hóa thành giờ phút này trong vô kiểm chậm rãi huy động sắc bén tiếng ma sát âm, nước mưa hợp thành tuyến, từ kiểm vô đáy không ngừng rù xuống, bỗng nhiên hàn quang lóe lên, so chân trời điện quang còn muốn làm cho người kinh hãi loá mắt, hẳn đem trường kiếm quả nhiên trắng tấp, mặc cho hạt mưa ở phía trên hàn hoan nhảy cẫng, chỉ vào xa xa thiếu nữ, nói ra: "Người như hiện tại quý xuống cầu ta tha mạng, cũng theo ta cùng nhau hồi phủ, ta sẽ căn cứ người ngày sau biểu hiện, cân nhắc phải chăng đưa người thu làm chính phòng."

Chưa hề bị lợi kiếm ở trước mặt chỉ vào Lăng Tuyết chỉ cảm thấy giờ khắc này giống như là bị một đầu nhắm người mà phê rần độc chăm chú nhìn, toàn thân cao thấp đều cực kỳ không được tự nhiên, bỗng nhiên ở giữa, nằng cũng nghĩ đến mình có một thanh kiếm, từ một thế giới khác mang tới kiếm, hai đời gần hai mươi năm đều không thể khiến cho ra khỏi vỏ kiếm, danh xưng phá hết ngàn quân trấn áp chư thiên thần ma kiếm.

Phá Quân kiếm

Theo bản năng, nằng xanh thắm ngón tay ngọc đụng chạm đến vỏ kiếm.

Một nháy mắt xúc cảm, so đầy trời nghiêng hạ nước mưa còn muốn băng lãnh, mà ở dạng này yên lặng đến trong vực sâu băng hàn bên trong, nhưng lại có một loại khác lửa nóng tại trong lòng bàn tay bốc cháy lên, thiêu đốt lấy nằng trong kinh mạch lưu chuyển từng tia từng sợi Ngưng Mạch Cảnh nguyên khí, liên thông toàn thân, khiến cho nằng trong lồng ngực đều tràn đầy một loại nhiệt huyết dâng trào cảm giác.

Nằng đoán không sai, đẩy ra tiên môn về sau, liền có thể lợi dụng thế giới này tu sĩ sở dụng nguyên khí đến tế hiến cổ kiếm, từ đó làm nằng đem rút ra.

Chỉ bất quá, tại tiền đến trên đây giờ phút này, nằng lại do dự, bởi vì nằng phát giác nếu là muốn rút ra chuôi này Phá Quân kiếm, tất nhiên muốn rút sạch nằng tất cả nguyên khí.

Nằng cũng không phải lo lắng được ăn cả ngã về không về sau vẫn giết không chết đối diện cái này hoàn khổ, ngược lại chính là lo lắng không cẩn thận thật đem cái này hoàn khổ cho thất thủ giết, muốn vì quanh mình tất cả mọi người bày ra di thiên đại họa mà do dự bồi hồi. Đường Cổ cũng không phải là một người, phía sau hẳn còn có một cái quái vật khổng lồ, Thiên Vận đệ nhất Vũ phủ, chỉ có chân trần mới không sợ mang giày, nằng đối cuộc sống này hai năm thôn dã có không ít tình cảm, cũng không muốn bởi vậy để cái này giản dị địa phương nhiễm phải những cái kia cắt không đứt lý còn loạn thị thị phi phi.

Đường Cổ chú ý tới Lăng Tuyết sờ kiếm động tác, khoe miệng lướt lên một vòng khinh bạc cười lạnh, hẳn là kiếm tu, bị Vũ phủ công nhận kiếm tu, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra Lăng Tuyết đối kiếm lạnh nhạt ngoài nghề, chỉ sợ treo tại bên hông bên trên cái kia một thanh hắc vỏ lợi kiếm cho tới bây giờ chỉ là bị cái này mỹ mạo đại tiểu thư làm hoa sức mình anh khí bài trí, bây giờ sờ đi rồi cực nhỏ tới bên hông lợi kiếm, chỉ là tại mình thực hiện áp lực dưới không tự chủ được ứng kích phản ứng. Chỉ bất quá một cái liền kiếm cũng không biết dùng như thế nào thường dân, tại từ nhỏ bắt đầu chơi kiếm luyện kiếm, bất kỳ cái gì cơ sở kiếm chiêu cũng có thể làm đến hạ bút thành văn trước mặt mình sử kiếm, không phải mưa riu qua mắt thợ là cái gì?

Lúc đầu cũng không chuẩn bị nhìn thấy Lăng Tuyết cái này thất liệt mã son phấn tùy tiện quý xuống nhận mệnh Đường Cổ ngạo nghễ cười tại ngàn dặm bạch mã phía trên, cư cao lâm hạ quan sát Lăng Tuyết, nhàn nhạt nói ra: "Ta khuyên người tốt nhất đừng mưu toan tại trước mặt của ta động kiếm, người căn bản không phải là đối thủ của ta, sẽ chỉ không duyên có bồi nhọ trong tay người kiếm."

Lăng Tuyết không nói gì, chỉ là lẳng lặng độc lập, nằng toàn thân ẩm ướt lộp, nước mưa thuận thái dương cùng hắc vỏ nhỏ xuống, ướt đầm thanh sam kẻ sạt lồi lõm tinh tế thân thể, từ trong ra ngoài lộ ra một cổ mê người vũ mị hương vị.

Ngô đại trụ nhìn qua đứng tại trước người mình đạo này phảng phất là trong mưa gió nhất mê huyền một góc thanh sam thân ảnh, tựa hồ nhìn ra nằng lo lắng, bờ môi khẽ nhúc nhích, nhớ tới nữ tử này không biết ngày đêm tu luyện tráng cảnh, nằng kiên nhẫn, trên tay kén thuê một tầng lại một tầng, mỗi ngày còn muốn chịu đựng kịch liệt đau nhức dùng rất có kích thích tinh thần thảo thoa bôi vết thương, từng bức họa tại trước mắt hẳn xen lẫn hiển hiện, nằng hai năm như một ngày liễu mạng, đồ chính là tất nhiên không phải chỉ là để vô cùng đơn giản ăn nhờ ở đậu đương một phòng độc chiếm, nằng không nên liên đến này là ngừng, tâm niệm đến tận đây, hẳn không khỏi đột nhiên tuôn ra một lời sôi trào nhiệt huyết, dất cuồng hống tại mưa lớn trong mưa to hồ lớn: "Lăng Tuyết, người nói với ta, người hướng tới giục ngựa giang hồ đạo, một kiếm mặc cho binh sinh khoái ý giang hồ, hẳn một cái Vũ phủ ngoại môn đệ tử tính là gì a đồ vật, dựa vào cái gì dạy người làm mặc hẳn đùa bỡn tơ vàng chim, dựa vào cái gì muốn người đối với hẳn khúm núm? Người nếu không nguyện, một kiếm giết là được! Điều nói rằng thiêng nước độc nhiều điều dân, lão tặc thiên cũng không dám thu ta Ngọa Long thôn, hẳn một cái Thiên Vân Vũ Phủ lại có thể thế nào!"

Long trời lở đất.

Ngô gia thôn trưởng Ngô hồng tin mở to hai mắt nhìn lấy mình đứa con trai này, bị hẳn cái này một dòng nước xiết không biết trời cao đất rộng lời nói dọa đến bờ môi đột nhiên run lên, trong lòng hiện lên không rõ kinh diễm báo, đây chính là đôi những cái này thế ngoại tiên nhân đại bất kính lời nói, nhất là hẳn đang kinh ngạc hồng thoảng nhìn bên trong còn nhìn thấy Đường Cổ tắm kia lạnh lùng trên khuôn mặt hiện ra một vòng băng lãnh tức giận, trong

nội tâm mắng một câu đi con mẹ nó, sau đó ngay tại Đường Cổ cổ tay khinh động, bốc lên một đóa kiếm hoa đồng thời, nhặt lên gia hỏa rổng lớn một tiếng: "Nhanh, cứu cây cột lớn!"

Sau lưng vài thô áo gai thôn dân liền chờ một tiếng này ra lệnh, giờ phút này rốt cục đợi đến, cơ hồ không sai chút nào liền ứng thanh mà lên, hướng Đường Cổ vọt tới.

Đường Cổ trong ánh mắt khinh thị khinh thường càng thêm nồng đậm, trên tay tốc độ đột nhiên tăng nhanh, kiếm hoa tại trong mưa nỏ rộ sát na, một đạo Kiếm Vô Hồn ở phía sau hần nổi lên, gây nên một trận ồn ào, cũng liền tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, một đạo nhanh đến làm cho người hoa mắt hần mạng tám lạng từ hần trong tay linh kiếm Thanh vân kiếm bên trong chém ra, trực diện cái kia mới phát ngôn bừa bãi dám khinh thị hần dám khinh thị Vũ phủ điều dân.

Kiểm khí bên trong tràn đầy đều là sát cơ, coi như lập tức giết không chết Ngô đại trụ, tất nhiên cũng muốn đem hần triệt để phế đi.

Lăng Tuyết ánh mắt bên trong xuất hiện ngấn ngủi phiêu hốt, phảng phất tại đạo này sắp sượt qua người hần quang lạnh như băng trông được đến vô số hình tượng, có một thế này, cũng có kiếp trước, cuối cùng thậm chí ngược dòng tìm hiểu đến ngàn năm trước phong tuyết miếu sơn thân tràng diện, lúc ấy lâm giáo đầu tức giận phi phạm, nâng thương liền đâm chết lục Ngu Hầu.

Giờ khắc này, mưa gió đầy trời.

Nàng bỗng nhiên siết chặt chuỗi kiếm, mặc cho quanh thân nguyên khí sát na trút xuống trống không.

Thiên địa phảng phất đột nhiên yên tĩnh cùng chậm lại, theo ngũ giác cấp tốc kéo lên, nàng có thể thấy rõ ràng tất cả sự vật dần dần biến hóa rất nhỏ quá trình, ở trong đó liền bao gồm cái kia một đạo chém vỡ giọt giọt hạt mưa tám lạng.

Nàng lúc này mới rốt cục biết mình cái này Vô Hồn chân chính chỗ đáng sợ.

Màu xanh tiểu xà quần quanh hắc kiếm hư ảnh ở sau lưng nàng dần dần hiển hiện ra, phảng phất tại trong mưa đầy ra sơn thủy mực họa.

Một đạo gấp rút đến làm cho người hít thở không thông rút kiếm âm thanh bỗng nhiên vang lên, giống như đốt long gào thét, rít gào động Thiên Sơn.

Lăng Tuyết rút kiếm ra khỏi vỏ.

Bỗng nhiên chém ra một kiếm.

※※※

Che lấp thôn bị đầy trời che lấp mưa gió bao phủ, phá lệ làm cho người kiếm chế, mà liền tại lúc này, chân trời bỗng nhiên vang lên một tia chớp, vô số lá rụng tại trong mưa cuồng quyền bay lên, phá vỡ giờ khắc này trầm mặc yên tĩnh.

Không có người thấy rõ ràng Lăng Tuyết đến tốt cùng là như thế nào rút kiếm ra lưỡi đao sau đó xuất kiếm, khi mọi người kịp phản ứng thời điểm, cái kia đạo không ai bị nổi tám lạng đã bị triệt để nghiền nát, bọn hần đều là một mặt chấn kinh cùng hoảng sợ biểu lộ.

Lăng Tuyết nắm cái kia thanh hơn 20 năm gần đây rốt cục lần thứ nhất lợi kiếm ra khỏi vỏ tay phải run nhẹ, trên khuôn mặt đẹp đẽ hiện lên không biết là bởi vì nguyên khí khô kiệt vẫn là bởi vì kích thích khẩn trương mà sinh ra tái nhợt,

Nàng rốt cục thấy rõ ràng một thanh kiếm chân diện mục, đen kịt không tỳ vết chút nào, khiến cho người nhìn không được đối thanh này cỗ kiếm sinh lòng sợ hãi thần phục cùng rung động, chỉ là nhìn lên một cái, liền làm cho người cảm thấy như đọa vực sâu.

Vô số huyết thủy, từ Đường Cổ trước ngực cái kia đạo kinh người miệng vết thương bên trong phun tung toé mà ra, trong nháy mắt ướt đầm cái kia vẫn lấy làm kiêu ngạo Vũ phủ áo bào, nhuộm đỏ Lăng Tuyết thanh sam.

Đường Cổ nhú chặt lông mày, đầy mắt khó có thể tin, cảm thụ được bộ ngực mình cái kia khắc sâu mà kéo dài kiếm thương, thì thảo nói ra: "Điều đó không có khả năng."

Lăng Tuyết nói ra: "Ta cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới một kiếm này vậy mà lại kinh người như vậy, cũng không nghĩ tới đời ta lần thứ nhất giết người đúng là như thế giết."

Đường Cổ thống khổ mà phần nộ muốn lần nữa giờ lên kiếm, sau đó không cam lòng phát hiện đã hết sạch sức lực, rốt cục rơi xuống bởi vì kinh hoàng mà mất vỏ ngàn dặm tuần mã.

Toàn trường yên tĩnh, Lăng Tuyết hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, lợi dụng còn sót lại không nhiều nguyên khí cuối cùng liên tục vung ra hai kiếm, đâm chết rồi còn tại trên mặt đất giãy dụa Ngu Nhị còn có chuẩn bị chạy trốn Nguyễn ba.

Làm cho người kinh hãi máu tươi tại mưa oa bên trong không ngừng chảy ra.

Thanh sam cầm trường kiếm, mưa gió Ngọa Long thôn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tình thâm nghĩa trọng

Giết người.

Giết là thể ngoại tiên nhân.

Thiên vân đệ nhất Vũ phủ thể ngoại tiên nhân.

Hai cái du côn ác bá chết tựa hồ cũng vì tất cả dưới người ý thức quên lãng, dù sao cùng cái kia gọi là Đường Cổ nhân vật so sánh, Nguru Nhị Nguyên ba hiền nhiên còn thiếu rất nhiều phân lượng, chỉ là làm cái kia đoá đồ chót mẩu đơn tàn lụi trong nháy mắt vật làm nên.

Đen như mực trường kiếm trở vào bao, một tiếng thanh thúy thanh âm đem còn vẫn chấn kinh không thờ nổi đám người triệt để bừng tỉnh, đột nhiên nhìn về phía trong mưa đứng lặng cái kia đạo tinh tế thanh sam, trong lòng gợn sóng biến cả cuốn lên ngàn đồng sóng lớn.

Rất nhiều người đều đoán được mở đầu nhưng lại không ai nghĩ ra được phần cuối, không hết hít khí lạnh thanh âm bị nhỏ vụn tiếng mưa rơi bao phủ.

Vốn cho rằng Lăng gia tiểu thư lúc này tại kiếp khó thoát, về sau mới biết được Lăng Tuyết đã vụng trộm giấu đi, tiếp xuống đám người liền muốn Giang lão đầu từ còn có Ngô gia thôn dài mấy nhân khẩu sợ là phải gặp ương, lại là không nghĩ tới lúc này vốn nên sợ hãi không dám hiện thân Lăng Tuyết vậy mà đứng dậy, tiếp xuống biểu hiện càng là một lần so một lần còn muốn sáng mù mắt người, một cái đá ngang liền quét bay đi nhân cao mã đại Nguru Nhị, rút kiếm ra khỏi vỏ liền giết không ai bì nổi thể ngoại tiên nhân!

Một kiếm, thật chỉ là một kiếm!

Đường Cổ đã là thể ngoại tiên nhân, một kiếm kia liền giết thể ngoại tiên nhân Lăng gia tiểu thư lại là người nào vật, thần tiên phi tử? Cô Xạ thần nhân?

Chộp lấy gia hỏa các thôn dân liền kinh ngạc đứng tại chỗ, liền liền huyết khí dâng lên gọi Lăng Tuyết một kiếm giết Đường Cổ Ngô đại trụ cũng khiếp sợ không biết nên nói cái gì, Ngô Nhị Hồ đứng tại bên cạnh hẳn, nhìn qua giữa sân đứng thẳng bóng người xinh xắn kia một đôi mắt trước nay chưa có sáng tỏ, lòng cũng còn không có dài đủ hẳn nhìn nữ nhân, ưa thích trước xem mặt trứng, lại nhìn bộ ngực, nhiều nhất tăng thêm cái mông, đối với nữ nhân nhẹ nhàng nhu đề lại là thường xuyên xem nhẹ, bây giờ lại là rốt cục phát giác này đôi ngọc thủ mị lực, cái kia xuân hành ngón tay ngọc sờ nhẹ đen kịt chuôi kiếm sau ra khỏi vỏ cùng trở vào bao hai cái trong nháy mắt, hẳn đều nhìn rõ ràng vô cùng, chưa hề có một khắc phát giác nữ nhân mảnh tay có thể có được như vậy chấn nhiếp tâm thần to lớn mị lực, bây giờ cái tay này chỉ là nhẹ nhàng đặt ở vỏ kiếm bên cạnh, liền làm nằng cả người đều có một loại sắc bén đến cực hạn khí chất.

Ngô gia thôn trưởng chỉ là nhẹ nhàng đem Lăng Tuyết giờ khắc này anh tư thu hết vào mắt, liền không còn đi cẩn thận dư vị, bây giờ đã tuổi bốn mươi hẳn mặc dù chưa từng thấy qua mỹ nhân rút kiếm giết người kinh diễm tràng diện, bất quá cũng là gặp nhiều sóng gió người, giờ phút này mặc dù chấn kinh nhưng không đến mức chân tay luống cuống, thờ sâu, đem cầm chỉ chỉ nơi xa nằm trong vùng máu ba người, thủ hạ người lúc này hiểu được ý, đi ra phía trước phải xử lý thi thể, chỉ là nhìn thấy ba người trước ngực kiếm thương, giờ lên thi thể tay không khỏi khẽ run lên, cuối cùng còn lòng vẫn còn sợ hãi nhìn Lăng Tuyết một chút.

Ngô hồng tin không lo lắng dưới tay đám người này làm không tốt hủy thi diệt tích nghề, hẳn những người này mặc dù thành sự không có bất quá làm những chuyện nhỏ nhặt này lại là dư xài, giống như cái kia toàn cơ bắp con bê con nòi, rừng thiêng nước độc nhiều điều dân, vài chục năm nay cùng thôn bên cạnh liền không ít qua tranh đấu, mình tranh ám đấu không ít, những chuyện này làm xe nhẹ đường quen, căn bản không cần hắn đến quan tâm.

Một lát sau, phụ trách thu hết thủ hạ cầm một viên sáng loáng ngân giới cho Ngô hồng tin, ánh mắt của hắn lóe lên một cái liền nhận lấy, ho nhẹ một tiếng đối nơi xa vị kia hẳn đã từng có chút xem như tương lai con dâu đối đãi thiếu nữ cân nhắc từng câu từng chữ nói ra: "Lăng, Lăng đại nhân, đây là từ trên thân Đường Cổ mò ra đồ vật, hẳn là trên giang hồ thường nói tiên nhân Linh khí trừ vật giới chỉ, vốn là Đường Cổ, chẳng qua hiện nay ngài giết hắn, như vậy nên chính là ngài, không phải đặt chỗ này chúng ta cũng không có cái kia lá gan cùng bản sự thu a."

Nếu là đối thành hôm qua, hẳn căn bản không tưởng tượng nổi hôm nay sẽ ở cái này sớm muộn được thành vì bản thân con dâu cô gái xinh đẹp trước mặt nói lên nhiều như vậy cái ngài chữ, càng là không nghĩ tới mình sẽ ở trước mặt nàng nói chuyện nói như vậy cẩn thận từng li từng tí, sợ nói sai nửa câu, chuyện ngày hôm nay thái phát triển thật là vượt qua tưởng tượng của hắn thật là quá nhiều, hẳn bây giờ cũng không thể triệt để thông thả lại sức.

Lăng Tuyết do dự một cái, cuối cùng vẫn là nhận lấy Ngô hồng tin cung kính đưa cho mình chiếc nhẫn, tại Ngọa Long thôn sinh sống hai năm, chưa hề bị cái này tuổi trên năm mươi lão nhân như thế tôn trọng qua nàng cảm thấy rất không thích ứng, bất quá nàng ngược lại là không có bằng này liền có cảm khái thối đời nóng lạnh đa sầu đa cảm, thiên hạ rộn rộn ràng ràng, chẳng phải đồ cái chữ lợi, cầu sinh tồn cũng là vì lợi, hơn nữa còn là lớn lợi, vậy người có thể tại tùy ý một kiếm liền có thể chỉ phối hẳn sinh tử nhân vật trước mặt không hoảng không loạn, bất kính không sợ, Ngô hồng tin làm không được, nàng chính mình cũng làm không được, mà lại nhớ tới họa thủy vẫn là mình dẫn tới, nàng ngược lại còn có chút áy náy, nói ra: "Ngô thôn trưởng, không

cần như vậy câu nệ, tiếp tục quản ta gọi Lăng Tuyết thuận tiện, mở miệng một tiếng Lăng đại nhân ngài không cách ứng ta còn thận đến hoảng đầu, càng đừng đề cập hôm nay ta cho trong thôn thêm phiền toái nhiều như vậy, còn không có cho trong thôn nói câu xin lỗi đã không thể nào nói nổi, câu này Lăng đại nhân thật sự là không mặt mũi nhận lời."

Ngô hồng tin nghe Lăng Tuyết, nao nao, nghe được Lăng Tuyết trong lời nói chân tâm thật ý, khóe mắt trải qua tang thương nếp nhăn nơi khóe mắt thoáng nhu hòa một chút, hần gặp quá nhiều biến thành Phượng Hoàng liền trở mặt không quen biết Bạch Nhãn Lang, mà lại thường thường nữ nhân ở phương diện này làm so nam nhân còn có phát huy vô cùng tinh tế, mười mấy năm trước một cái trở mặt thủy linh thôn cô Ngọc Mai từ khi bị đi ngang qua ông nhà giàu coi trọng sau liền biến thành người khác, nha đầu kia rời thôn lúc con người chỗ sâu đối mảnh này cần cỗi thổ địa xem thường thân sắc hần nhìn nhất thanh nhị sở, lúc ấy hần chỉ là cười ha ha đứng tại cửa thôn nhìn đối phương đầu cũng không bỏ không được về một khắc không ngừng đi xa, trong nội tâm phảng phất bị đâm thương mặc vào lạnh thấu tim, bây giờ lại nhìn vị này so năm đó không biết cao đi đâu Lăng tiểu thư hần không khỏi cảm khái vô hạn, nói ra: "Tiểu Tuyết, không cần phải lo lắng trong thôn sự tình, ta cái kia tính bướng bỉnh nhĩ tử nói không sai, lão thiên đều không thu được Ngọa Long thôn, Thiên Văn Võ Phủ cũng không thể coi là cái gì, giết Đường Cổ cái này cao lương mỹ vị hoàn khổ giết tốt, một kiếm bình sinh hận, hực hơi anh hùng gan, thật khó tưởng tượng đây là năm đó vào thôn lúc yếu đuối môn phiệt đại tiểu thư làm sự tình, cây cột lớn đã sớm thường nhắc tới nói người về sau có triển vọng lớn, ta cũng không tin, bây giờ xem ra thật sự là ta mất mòi, cái này ánh mắt kém xa người trẻ tuổi tới chuẩn hung ác."

Lăng Tuyết nhếch miệng mỉm cười, không có đi tiếp Ngô hồng tin câu nói này, mưa còn tại mưa lớn rơi xuống, Ngô hồng tin nhìn xem Lăng Tuyết đã ướt đầm đẫm quần áo còn có giờ phút này hơi có vẻ tái nhợt hư nhược gương mặt xinh đẹp, cuối cùng khách sáo vài câu liền cười ha ha hô hào để các thôn dân không cần lại lo lắng, để Lăng gia cô nương nghỉ ngơi một chút ép một chút, giờ phút này vẫn lòng vẫn còn sợ hãi thôn dân nghe được Ngô hồng tin lời nói, cũng đều giật mình tới, nhao nhao tan cuộc, chỉ là không ít người trước khi đi, như cũ nhìn không được quay đầu nhìn Lăng Tuyết một chút, tựa như là lần đầu tiên nhận biết cái này ba năm trước đây lấy xa xỉ xe ngựa lạnh yên tiến đụng vào Ngọa Long thôn giản dị bình tĩnh sinh hoạt thiên kim tiểu thư.

Ngô gia nhị huynh đệ cũng chuẩn bị rời đi, đối diện nhìn thấy chuẩn bị trở về tới Lăng Tuyết, cho dù lúc này một thân ẩm ướt lợc, thướt tha đáng người như ân như hiện, sở sở động lòng người, nhưng mà mang theo giết người chỉ uy, nhưng lại có loại đao kiếm ra khỏi vỏ, phong mang tất lộ nhuệ khí, Ngô đại trụ áp ứng muốn nói chuyện, lại phát hiện tại cái này bây giờ không chỉ có mỹ mạo mà lại xuất sắc người trong lòng trước mặt, hần khẩn trương cần bản một câu đều nói không ra, nhất là nghĩ đến mình tại Ngưu Nhị trước mặt không có sức hoàn thủ tình cảnh, càng là xấu hổ muốn trực tiếp tìm một cái lỗ để chui vào, Ngọa Long trong thôn hần từ từ trước đến nay đại nam tử chủ nghĩa, giáo một nữ tử từ ngăn tại phía trước bảo vệ mình, vậy chính hần tính là gì rồi? Nghĩ như thế, lại là không có chút nào mới không nhả ra không thoải mái kiên quyết khí chất.

Ngô Nhị Hồ đầu óc thô cục kì, sớm đã đem mòi Lăng Tuyết rút kiếm giết người thịnh khí ném đến lên chín tầng mây, lần nữa nhìn thấy Lăng Tuyết cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ coi thần tiên giống như tỷ tỷ thật thành thần tiên tỷ tỷ, nhìn thấy cây cột lớn áp a áp ứng bộ dáng, thực sự nhìn không được, bữu mòi nói: "Ca, nhìn người liền chút tiền đồ này, ta thật sự là nhìn không được."

Ngô đại trụ vừa trừng mắt, nói ra: "Lúc nào đến phiên người cái con bê con chen miệng vào, liền người có tiền đồ đúng không?"

Lăng Tuyết nhìn xem cái này hai anh em đầu võ mồm trắng diện, không có nguyên do cảm thấy trong lòng âm áp, chỉ là bởi vì mới mấy kiếm về sau, nguyên khí trống rỗng, sắc mặt càng thêm tái nhợt, chỉ có thể miễn cưỡng gạt ra tiểu dung, nói ra: "Nhị Hồ, người không phải nhất ước gì muốn một con đầu trâu sườn núi trên vách đá lò trứng gà, nói xuất ra đi uy phong bát diện, kêu người nào nhìn thấy đều lặn có mặt mũi, ta thể nhưng là vẫn luôn nhớ kỹ, bất quá lúc trước yếu đuối thực sự hữu tâm vô lực, hiện tại rốt cục lớn chút bản lĩnh, quay đầu liền cho người bắt mấy con đi, để người cũng tại lại sẹo đầu ít mấy cái tiểu tử trước mặt hảo hảo đắc ý một phen."

Ngô Nhị Hồ ngượng ngùng gãi đầu một cái, cái này không tìm không phải con bê khó được đồ lên tám kia đen kịt mặt, thấp giọng nói: "Lăng Tuyết tỷ tỷ, ta lúc ấy cũng liền thuận miệng nói, không nghĩ tới người thật nhớ ở trong lòng."

Lăng Tuyết nói khẽ: "Nhưng nhớ kỹ đâu, năm ngoái trong thôn phát đại hạn, ca của người ra ngoài đi săn luôn luôn đánh thêm hai người phần, để người vùng trộm cho ta đưa tới, còn có người hai đầu lòng ta mỗi ngày dùng cái kia cay độc kích thích được thảo bới lên nắm đấm, thay phiên tìm cơ hội đến trong thành mua ôn hòa kim sang được, một chuyến vừa đi vừa về liền là ngàn dặm đường, những chuyện này ta một kiện đều không có dám quên."

Ngô đại trụ rốt cục nhìn không được, mở miệng nói: "Lăng Tuyết."

Lăng Tuyết không có để hần nói tiếp, phụ cận võ xuống bả vai hần, ánh mắt phức tạp nhìn xem hần, nói: "Cây cột lớn, ta là coi người là hảo huynh đệ, chết sắt chết sắt cái chùng loại kia. Trong hai năm qua vào xem lấy bán mạng khắc khổ, một mực không có cơ hội cùng người nhiều lời hơn mấy câu nói, qua mấy ngày ta đoán lý xong việc tình, liền bồi người một khối uống rượu thịt nướng, nói hần cái một ngày một đêm trò chuyện cái đủ. Người cũng minh bạch, bây giờ ta giết Đường Cổ, cái này Ngọa Long thôn tá hữu là không ở nổi nữa, uống rượu xong ta liền cống Giang lão ra thôn, đợi thêm mấy năm ta như còn mạng trở lại, thuận tiện hảo báo đáp người."

Ngô đại trụ ánh mắt phức tạp, im lặng không nói, muốn làm sáng tỏ cái gì, cũng muốn khuyên Lăng Tuyết cái gì, bất quá cuối cùng vẫn không nói gì, thiên ngôn vạn ngữ thay đổi cười một tiếng, nói: "Được."

Chương 7: Người già chi tâm

Đi vào trong phòng, nhìn thấy cái kia gần đất xa trời nhưng lại một mặt vui mừng từ ái lão nhân, Lăng Tuyết trong lòng một trận khuấy động.

Giang Hành Viễn nhìn lại cái này hai năm qua bỗng nhiên có nghiêng trời lệch đất biến hóa tiểu thư, trong nội tâm không phải là không ngửi vị trần tạp. Không biết là bởi vì rốt cục rời chỗ kia tràn ngập lục đục với nhau âm mưu quỷ kế ô trọc chi địa vẫn là nắm lần kia đại nạn không chết hậu phúc, hai năm trước cái kia nhận hết hào môn thâm trạch các loại lạng lẽ bạch nhãn mà đầy mắt oán hận cơ hồ muốn nhập ma Lăng gia tiểu thư, đột nhiên tựa như là đổi một người đồng dạng.

Đương cặp kia đẹp mắt con người lần nữa mở ra lúc, cũng không thấy nữa oán giận hận ý, thay vào đó là nàng còn tại cha mẹ trong tã lót mới có trong suốt trong vắt, đồng thời còn nhiều thêm mấy phần không thể tưởng tượng nổi kiên nghị thành thực, tựa như là từ đầu đến đuôi biến thành người khác, lập tức phảng phất liền có nam nhi khí khái hào hùng chí khí, xưa nay ưu ái ca múa nữ công tính tình hướng nội nàng bỗng nhiên hướng tới lên bên ngoài cái kia từ không hết tường vây lát thành mà thành gọn sóng thế giới, lấy hẳn lúc trước Ngưng Mạch Cảnh chín tầng lịch duyệt, lập tức liền nhìn ra Lăng Tuyết tại tu luyện một đạo không có chút thiên phú nào, mỗi ngày cần rằng khắc khổ cố gắng đều chẳng qua lấy gió trúc mà mức nước.

Khi đó hẳn đã là vui mừng tiểu thư chuyển biến lại là cảm thấy uất ức vô cùng, chỉ là khuyên như thế nào đều không khuyên nổi cái này cường đến nhận chức tính tiểu thư, nhất là tại thấy bệnh tình của mình ngày càng nghiêm trọng. Lăng Tuyết càng là bắt đầu không muốn sống tu luyện, đề đi trong núi rừng đi săn tu sĩ vì nàng mạng về mấy cây thiết mộc thân cây, từ đây mỗi ngày bên lòng vững dạ từng quyền từng quyền đánh vào cái kia từ thiết mộc cái cọc bên trên, đánh da phá máu chảy, dù là Lăng Tuyết một chữ không nói một chữ không có xước, nhưng hẳn mình bạch, nha đầu này là muốn đi ra xem một chút không già, nhưng mà chân chính dạy nàng kim nén một hơi cũng muốn vượt qua cái kia phiền không có khả năng tiên môn, là vì để hẳn cái này chỉ nửa bước đã xuống mồ lão nhân khỏi hẳn cái này nho nhỏ nguyện vọng, rất nhiều người không rõ không hiểu nàng loại này cố chấp, mà lại cũng không coi trọng nàng hết thảy cố gắng.

Bất quá còn tốt, nàng hôm nay không chỉ có nhảy qua cái kia đạo Long Môn, mà lại đã chứng minh nàng tất cả cố gắng tất cả đều là đáng giá, mặc dù cũng giết người, đắc tội Thiên Vân quốc đệ nhất Vũ phủ, bất quá không quan hệ, người còn tại liền thành, Giang Hành Viễn cười cười, như cũ nhìn không được đem tiểu thư nhà mình xem như cái kia thường xuyên nắm lấy mình góc áo khóc nhè tiểu nữ hài, nghĩ đến mình lần thứ nhất giết người sau khăn trương cùng khủng hoảng, ôn nhu nói: "Tiểu thư đừng sợ, ta bộ xương già này còn ở đây."

Lăng Tuyết cái mũi có chút chua chua, nói ra: "Tuyệt Nhi không sợ, ngược lại là ta để Giang lão lo lắng."

Giang Hành Viễn nhẹ nhàng lắc đầu, nhẹ lời hỏi: "Tiểu thư, nếu là lão nô còn không có triệt để mất mờ đến nhìn làm tu vi của người, người bây giờ hẳn là Ngưng Mạch Cảnh một tầng đi."

Lăng Tuyết cười nói: "Giang lão chỗ nào già, cái này nhìn nhiều chuẩn a, Tuyệt Nhi hôm nay vừa bước vào tiên môn, tự nhiên là Ngưng Mạch Cảnh một tầng không sai."

Giang Hành Viễn nghe vậy lúc này lớn tiếng kêu một tiếng tốt, sau đó liền thoải mái lâm ly cười ha ha, sắp tiến không một phần hẳn làm chuyện gì đều cẩn thận từng li từng tí, nói chuyện như thế, cười cũng là như thế, chỉ vì sợ không cẩn thận quá mức, cái kia không có bước vào Quỷ Môn quan chỉ nửa bước cũng muốn đồng loạt góp đi vào, chỉ để lại một cái lẻ loi hù quanh không nơi nương tựa tiểu thư, bất quá hôm nay hẳn thật cao hứng khoái ý, ai nói hẳn cái này mảnh mai đại tiểu thư là không thông võ đạo phế liệu? Đệ nhất Vũ phủ ngoại môn đệ tử thật lợi hại đi, Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, vẫn là đại danh鼎鼎 kiếm tu hạng người, thực lực như vậy liền xem như phóng tới Lăng gia tiểu bối bên trong cũng có thể hỗn cái trung lưu Đệ Trụ địa vị, còn không phải là bị hẳn tiểu thư này cái này vừa mới bước vào tiên môn chim non cho gọn gàng vượt biên một kiếm giết? !

Trong tộc đám kia xà con non Ngưng Mạch Cảnh một tầng thời điểm ai dám làm việc này, ai làm tới này sự tình, vượt biên sát kiếm tu đều không có tự tin liền dám tự xưng Lăng gia giao long, cùng Lăng Tuyết cái này chân phượng so ra, bất quá đều là không có tiền đồ con rệp!

Mặt mũi này đánh thật gọi một thống khoái, mặc dù hôm nay vẫn không có thể đánh vào Lăng gia trên thân, bất quá hẳn tin tưởng một ngày nào đó đám kia không chỉ có xem thường hơn nữa còn nghĩ hiếp đáp tiểu thư ngang ngược con rệp, đều muốn hận không thể phủ phục tại tiểu thư dưới chân liếm nàng đế giày.

Có lẽ là cười đến quá mức làm cản, cũng có thể là là trong lòng đã đổi với mình nhà tiểu thư không có nhiều như vậy lo lắng lo lắng, Giang Hành Viễn cười cười liền ho khan, sau đó trở nên kịch liệt lại dọa người, miệng lớn ho ra máu nữa, nhìn một bên Lăng Tuyết biến sắc, bận bịu tới vịn lão nhân, tâm hoảng ý loạn, nơi nào còn có mới giận dữ giết ba người khí thế uy phong, nàng vất hết óc nhớ tới biện pháp, nàng không cho phép nàng cái này hai đời thân nhân duy nhất chỉ là vừa mới liếc thấy nàng đầu này cá chép đỏ nhảy qua Long Môn điện quang sương mai, còn không có thấy được nàng ngày sau lên như điều gặp gió giục ngựa giang hồ hiên ngang anh tuấn liền nhắm mắt xuôi tay, nàng nghĩ đến buồn trong còn có đau khổ hơn nửa ngày thảo dược, nói ra: "Giang lão, người đợi ta một hồi, ta đi đem thuốc cho người bụng tới."

Chỉ là đi ra một bước, mảnh tay lại bị một con già nua tay kéo ờ, ấm áp không đủ bằng lãnh có thừa, giờ khắc này có thể rõ ràng cảm thụ được cái tay này dầu hết đèn tắt, chỉ cần hơi thoáng giây dựa thoát liền có thể tránh ra, bất quá Lăng Tuyết lại không lại đi, mà là chăm chú nhấp hạ miệng, ánh mắt phức tạp nhìn qua Giang Hành Viễn.

Giang Hành Viễn nhìn xem nhà mình một mặt thần sắc lo lắng lại như cũ mỹ lệ làm rung động lòng người tiểu thư, khắp khuôn mặt đầy đều là ý cười, mặc dù tái nhợt không có chút huyết sắc nào, bất quá mấy may nhìn không ra hẳn giờ phút này đang bị ốm đau ác độc giày vò lấy, hẳn tuổi trẻ lúc là tiểu thư cha mẹ dưới tay một đầu ác quỷ, phát người nghiêng rằng sự tình làm không ít qua, không thiện với lương tâm loại lời này hẳn không dám nói, thậm chí

nhớ hần tuổi đã cao kẻ goá bụa cô đơn cũng là thiện ác nghiệp báo, sợ đem quá nhiều âm hiểm tội nghiệt mang đến âm phủ, sau khi chết muốn hạ mười tám tầng Địa Ngục, liền muốn lấy làm nhiều một điểm chuyện tốt tích chút âm đức, thế là liền quyết tâm giúp cái này thuở nhỏ liền không có cha mẹ tiểu thư một thanh, lúc đầu không còn tưởng niệm, chỉ là người không phải cô cây ai có thể vô tình, liền là cái kia điều tình bạch trản con cộp lại ngoan độc cũng không đứng dưới gối con bê ngoan độc, hần đem Lăng Tuyết từ nhỏ đến lớn ngâm đắng nuốt cay nuôi lớn, coi như Lăng Tuyết cho tới bây giờ chỉ đem hần xem như một đầu có thể thô lỗ hết trong lòng oán hận ác khuyến, hần cũng không chịu được đem Lăng Tuyết đương mình cháu gái ruột đến nuôi, hần từng coi là cái này nói chung chính là nhân quả báo ứng, lúc tuổi còn trẻ hăng hái làm đủ trò xấu, lão không con cái duy nhất muốn thực tình đối đãi tiểu thư lại không hiểu phong tình, nhưng mà không biết từ chỗ nào một ngày lên, đây hết thảy liền lặng lẽ bất động, hần nguyên bản đã nghĩ thoáng chuẩn bị làm cái kia đến Từ Tia phương tận xuân tâm, lại không nghĩ rằng luôn luôn ngang ngược bốc đồng tiểu thư đột nhiên hiểu chuyện thành thực, tất cả nỗ lực tự nhiên đều có hồi báo, nói không kinh hi không cảm động đều là gạt người, hần thật cảm thấy người như hần cả một đời đã chết cũng không tiếc.

Giang Hành Viễn một bên khoát tay một bên khàn khàn cười đối cái này hai năm qua cho mình vô số mừng rỡ tiểu thư nói ra: "Tiểu thư, người nhanh đừng mù quáng làm việc, ta lão bất tử này sống đến mức này cũng xấp xỉ, năm đó nhìn nhiều năm ác khí, mượn người bị Lăng thành thiết kế hãm hại có hung hăng phát tiết ra ngoài, đã sớm thụ khó khôi phục đạo tổn thương, chỉ là chậm chạp không chịu tất thõ, bởi vì ta không biết ta bộ xương già này đi, người một cái linh đình gầy yếu còn không có lớn lên nữ hài tử nên làm cái gì, bây giờ nhìn thấy người trưởng thành, thành thực, cũng có thử kiểm giang hồ bản sự, rốt cục xem như miễn cưỡng yên tâm, chỉ ít hiện tại lưu tại bên cạnh người ngược lại liên lụy người, chẳng bằng trực tiếp xuống mồ chôn xuống, già mà không chết là vì tặc, ta Giang Hành Viễn sống tạm hơn bảy mươi năm, sống đủ vốn."

Lăng Tuyết chỉ là chăm chú nhìn xem hần, cắn môi mím, cố nén không cho tại hốc mắt bên cạnh đảo quanh nước mắt đến rơi xuống, nói ra: "Không được, tuyệt không đủ, đừng bảo là bảy mươi năm, liền là một trăm năm đều không đủ, trong thôn đều nói thế ngoại tiên nhân sống hai ba trăm tuổi hơn ngàn tuổi đều cùng chơi giống như, ta không màng người sống lâu như thế, chỉ ít cũng phải sống thêm cái năm trăm năm, người không phải là muốn nhìn tôn nữ ta nở mày nở mặt trở về Lăng gia, hung hăng đem năm đó tích tụ ác khí một hơi toàn ra a, người cái gì đều không có nhìn thấy, làm sao lại có thể như thế đi."

Giang Hành Viễn khẽ cười nói: "Hơn ngàn năm thọ nguyên, vậy nhưng thật là Tiêu Diêu Thần tiên, ngày hôm nay vân quốc, cũng liền như vậy một nhóm nhỏ người có thể làm được, người cái kia băng lãnh vô tình ông nội tuyệt long Hầu Lăng tiêu tính một cái, Thiên Vân Vô Phủ Phủ chủ Hạ Tinh hiền cũng coi như một cái, ngưng mạch sau đó tự nguyện, khí hải thành mà chứng luyện thần, ngưng mạch, tự nguyện, luyện thần ba cái cảnh giới, một cái so một cái càng bất khả tư nghị, ta liền liên tiếp Ngưng Mạch Cảnh vô danh tiểu tốt, chỗ nào có thể yêu cầu xa vời làm cái kia ngàn năm bất tử lão quái, nhiều nhất cũng chính là hai trăm tuổi."

Lăng Tuyết liền nói ngay: "Vậy liền hai trăm tuổi."

Giang Hành Viễn cảm thấy buồn cười, nói ra: "Tiểu thư, ngài nói hai trăm tuổi vậy cũng không chắc chắn, còn phải lão thiên xem qua mới được, bằng vào ta hiện tại cái thân thể này, liền xem như có Vũ phủ đỉnh cấp linh dược xoay hồn đan cũng bất quá để cho ta sống thêm một cái giáp tuế nguyệt."

Giang lão đầu câu nói này ngược lại là nhắc nhở Lăng Tuyết, tựa như là đột nhiên xuất hiện một đạo điện quang xẹt qua trái tim của nàng, nàng bỗng nhiên nhớ lại Đường Cổ còn có cái trữ vật giới chỉ bây giờ ngay tại trên tay của nàng mang theo, từ Ngô hồng tin nơi đó tiếp nhận chiếc nhẫn thời điểm nàng liền dùng nguyên khí từng điều tra bên trong, nhớ kỹ bên trong ngoại trừ đặt vào mấy quyển công pháp bí tịch bên ngoài, còn có một số thượng vàng hạ cám linh dược, vội vội vàng vàng một mạch tất cả đều đem ra, hỏi Giang Hành Viễn nói: "Giang lão, những linh dược này tất nhiên so ra kém người nói đỉnh cấp linh dược xoay hồn đan, bất quá tốt xấu là Vũ phủ đệ tử lấy ra linh dược, nhiều ít sánh được một chút tác dụng, người xem một chút có hay không có tác dụng?"

Giang Hành Viễn liếc mắt nhìn hai phía, nguyên bản cũng không cho rằng để ý, chỉ là không muốn phạt Lăng Tuyết tám lòng thành, bất quá liếc mắt nhìn hai phía sau lại là lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới cái này Vũ phủ ngoại môn đệ tử năng lực thật đúng là không nhỏ, rất nhiều có chút danh tiếng linh dược hần nơi này đều có, sợ là tại Vũ phủ bên trong còn có không sai bối cảnh. Điểm ấy ngược lại là gọi Giang lão đầu cho đoán đúng, Đường Cổ còn có một người ca ca gọi là Đường tấn, lúc ấy hai anh em họ một khối nhập Vũ phủ sơn môn, bất quá hần ca ca bản sự lại là so với hần lớn hơn rất nhiều, đồng niên tu đạo, bây giờ đã Ngưng Mạch Cảnh tầng tám, đạt được nội môn kiểm tông tiền bối thưởng thức, còn kém một khi tự nguyện thăng tới mây xanh, ngày bình thường Đường Cổ liền không ít hướng hần cái kia mặc dù bạc tình bạc nghĩa lại mười phần coi trọng mặt mũi anh ruột đưa tay lấy chút chỗ tốt, tuy nói không nhận chào đón, bất quá đồ tốt lại quả thực đạt được không ít, bởi vậy liền có trước mặt tình cảnh như vậy, bất quá Giang Hành Viễn nhìn xem trong tay những linh dược này thật lâu, cuối cùng vẫn chỉ là lắc đầu nói: "Đều là cứu mạng hảo dược a, tiểu thư người mình giữ lại chính là, như cho ta lại là quá mức lãng phí, nhiều nhất để cho ta lại kéo dài hơi tàn mấy tháng công phu, không đáng."

Lăng Tuyết lại là nói: "Không, cái này rất đáng đương."

Giang Hành Viễn giương mắt nhìn nàng.

Lăng Tuyết chăm chú nói ra: "Bao nhiêu ngày đều không có không quan hệ, có thể đủ nhiều bên trên một ngày chính là tốt, chỉ cần còn có thời gian, ta liền có hi vọng nhập Vũ phủ, đạt được Giang lão như lời người nói đỉnh cấp linh dược xoay hồn đan, vì người thêm vào một cái giáp thọ nguyên, bất luận muôn vàn khó khăn, liền xem như muốn tại Vũ phủ trong hàng đệ tử đầu lĩnh phá máu chảy tranh cái thứ nhất, ta cũng không nhân lòng mảy, chỉ là ta không biết Giang lão người mệt mỏi không, nếu là thật sự nghỉ ngơi một chút, ta cũng không bắt buộc, bất quá Giang lão người như còn muốn theo giúp ta đi xem một cái giáp thiên hạ mưa gió, thậm chí là trăm năm ngàn năm thịnh thế thay đổi, vậy những này vật ngoài thân lại coi là cái gì."

Giang Hành Viễn nghe Lăng Tuyết phen này mặc dù cũng không đồng ý bất quá nhưng lại có khác nhiệt huyết lời từ đáy lòng, tựa như là uống lên năm tháng thiêu dao tử, miệng vừa hạ xuống cảm giác toàn bộ tim phổi đều đang cháy, thật sự là say lòng người, lúc đầu gần đất xa trời Giang lão đầu từ nhất thời giống như là hồi quang phản chiếu nổi lên phá lệ tràn đầy chỉ khí nhiệt huyết, hần còn là lần đầu tiên như vậy chăm chú cẩn thận nhìn xem Lăng Tuyết, phảng phất đang thân phục một cái mảnh mai nữ tử đến một cái cân quốc anh kiệt phá kén thuế biển, thuở thiếu thời hần nhất hướng tới phóng ngựa đạp sơn hà thiết huyết lang yên, mặc dù dưới mắt thị phi thành bại đều chết hết tại tuổi tác, bất quá là năm đó cái kia phần tức sùi bọt mép chỉ lớn kịch liệt hần lại là xưa nay không từng quên mất, hần khàn khàn nở nụ cười, chậm chạp nhưng lại mang theo trẻ tuổi nóng tính lúc mấy phần hào khí phun ra bốn chữ:

"Tiểu thư, ta muốn."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Giục ngựa giang hồ đạo

Đường Cổ mang tới ngàn dặm tuần mã Lăng Tuyết vốn là muốn lưu cho trong thôn, bất quá Ngô hồng tin kiên quyết không muốn, nàng cũng không có kiểu cách nữa trực tiếp liền thu xuống tới. Bây giờ Đường Cổ Thanh vân kiếm, nhẫn trữ vật còn có ngựa tốt lại là tận thành áo cưới đưa cho nàng, về phần Ngưu Nhị Nguyên ba cái này hai ác du côn trên thân những năm này liếm tới tài vật, Lăng Tuyết một điểm không có cảm, tất cả đều giao cho Ngô hồng tin, để hắn đi xử lý thích đáng, cái này bày phần khéo đưa đẩy ba phần quật cường thôn trưởng vừa mới bắt đầu còn có chút từ chối, về sau không chịu nổi Lăng Tuyết kiên trì, rốt cục vẫn là nhận lấy, dù sao mấy ngàn lượng ngân phiếu, đối với Ngọa Long thôn mà nói, là một bút thời khắc mấu chốt có thể có tác dụng lớn tài sản.

Giang Hành Viễn đem Đường Cổ trữ vật giới chỉ bên trong linh dược ăn bảy tám phần, thể cốt cũng có hiệu quả nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp, chỉ là nghỉ ngơi hai ba ngày công phu, khí sắc cũng đã tốt lên rất nhiều, chỉ bất quá Lăng Tuyết trong đầu rất rõ ràng, những này chỉ là làm nạng có thể hơi cảm giác an tâm biểu tượng, nếu là không có đạt được Vũ phủ xoáy hồn đan, Giang Hành Viễn như cũ chỉ là hời quang phản chiếu.

Coi như Đường Cổ lần này đến Ngọa Long thôn nháo sự, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có chỗ tốt, chí ít nếu là không có hắn đưa tới cứu cấp đan dược, Giang Hành Viễn cũng thật không qua mấy ngày, đầu tiên Lăng Tuyết liền muốn mất đi một cái chí thân, mà lại trọng yếu nhất chính là, Đường Cổ vừa chết, phía sau hắn Vũ phủ áp lực khổng lồ, trực tiếp đem Lăng Tuyết đầu này vừa nhảy qua Long Môn cá chép đồ bức ra cái này một mảnh thâm sơn cùng cốc, không còn có thể an phận ở một góc, mà là chỉ có thể không có lựa chọn nào khác vọt hướng cái kia một vùng sâu không thấy đáy giang hồ.

Ngô Nhị Hổ được như nguyện đạt được Lăng Tuyết tại đầu trâu sườn núi vách đá bên cạnh bắt lấy hung mãnh uy vũ lò trứng gà, một hơi chính là sáu con, cho dù là thể ngoại tiên nhân muốn bắt đến một con bộ dạng này động như thỏ chạy vật nhỏ cũng phải phí một phen khổ tâm, huống chi là sáu con, hắn có thể tưởng tượng ra một cái thanh sam mỹ mạo thiếu nữ từ mặt trời mọc bận rộn đến mặt trời lặn tràn điện, liền vì sáu như thể cái may mắn số lượng, trong lòng của hắn rất cao hứng, đều nói người học được bản sự, lòng dạ cũng sẽ đi theo trường, chỉ là hắn cái này cũng không có việc gì liền thường xuyên tiền hắn một cái bạo lật Lăng Tuyết tỷ tỷ liền không dạng này, tựa hồ cái gì đều không có biến qua đồng dạng, hắn ngược lại tình nguyện nàng hay thay đổi một điểm, trở nên vĩnh vào tự đắc, trở nên không ai bì nổi, sau đó hiện tại hắn liền không cần bộ dạng này vui cực sinh buồn, cúi đầu đi cố nén không cho nước mắt rớt xuống.

Giang Hành Viễn rốt cục có thể đứng dậy, cười tại Ngô hồng tin tặng một thớt sáu mã phía trên, giáo người trong thôn đều tốt sinh hâm mộ một phen cái kia cái gọi là Tiên gia linh dược.

Lăng Tuyết thì là cười tại Đường Cổ cái kia một thớt ngàn dặm bạch mã bên trên, bên hông treo lấy Đường Cổ Thanh vân kiếm, về phần động một tí giết người Phá Quân kiếm thì là bị nàng dùng từng vòng từng vòng màu trắng dây lụa quấn quanh công ở trên lưng, nàng không nghĩ tùy tiện đem thanh kiếm này ra khỏi vỏ, một là đã thương người ba ngàn tự tổn tâm thần, vừa ra kiếm liền sẽ dẫn động nàng và Kiếm Vô Hồn, chợt trong cơ thể nàng nguyên khí tựa như là tại lửa nhỏ bên trong bỗng nhiên dội xuống một chậu tử chất béo, chớp mắt công phu liền có thể thể lửa ngập trời, thiêu đốt nàng bây giờ còn mười phần yếu kém căn cơ, tựa như là uống rượu độc giải khát, bởi vậy nếu không phải gặp được khó mà ứng đối nguy hiểm nàng sẽ không rút ra Phá Quân kiếm.

Nàng nhìn qua lúc này ở cửa thôn tiễn đưa phụ lão hương thân ánh mắt phức tạp.

Cây cột lớn giống như là cọc tiêu thẳng tắp đứng đấy, bất quá trong thần sắc mấy phần vẻ mệt mỏi lại bại lộ hẳn một đêm chưa ngủ sự thật, chuẩn bị lên đường đêm đó, Lăng Tuyết cùng hắn dấy lên một chỗ đồng lửa, một cái dáng vẻ thướt tha mềm mại thiên kiều bá mị thiên kim khả nhân nhĩ, một cái cả người đầy cơ bắp cao lớn uy mãnh hoa màu đại hán tử, hai người tựa như là làm bằng sắt thân huynh đệ uống rượu, cây cột lớn cũng không phải không cùng trong thôn thất đại cô bát đại tử từng uống rượu, phần lớn là nhẹ từng chạm vị uống pháp, hào sảng thông khoái cũng có, chỉ là lại thể nào sáng khoái, làm sao cũng không có nam nhân ở giữa cái loại cảm giác này. Nhưng mà hắn không nghĩ tới Lăng Tuyết cái cửa này phiệt thiên kim uống lên rượu đến, lại là cùng các nàng rất là khác biệt, mềm mại đáng yêu sau khi nhưng lại thoải mái lắm lý, cho người ta một loại cương nhu tính thể cảm giác, không chỉ có như thế, Lăng Tuyết tư lượng cũng rất kinh người, nguyên bản chỉ tính toán lướt qua liền thôi cây cột lớn lập tức cũng tới tư lự hứng, hai người thiên nam địa bắc nói thật nhiều, bất quá nhưng lại đồng thời ảm ỉ không có lại đề lên chuyện trăng hoa, cây cột lớn lúc này mới biết được Lăng Tuyết nguyên lai là lai dương quận Lăng gia thiên kim, hơn nữa còn có như vậy nghĩ lại mà kinh quá khứ, trong lòng càng là bội phục gấp, lại khổ lại khổ đều từ đầu đến cuối không có thể đem cái này kiều diễm hoa hồng áp đảo, ngược lại càng thêm mạnh mẽ sinh cơ triển khai quang trạch diệu nhân đồ bồng cánh hoa.

Ngô đại trụ bây giờ nhìn lại Lăng Tuyết, không biết có phải hay không là bởi vì từng có sóng vai chiến đấu cùng nhau uống rượu kinh lịch, hắn tại ái mộ sau khi, lại còn đối Lăng Tuyết dâng lên mấy phần huynh đệ ở giữa loại kia thoải mái không bị trói buộc tình cảm, thanh âm hắn có chút hơi cát nói với Lăng Tuyết: "Lăng Tuyết, trên đường cẩn thận, bên ngoài thế giới lục đục với nhau so chúng ta mấy cái trong thôn còn muốn hung hiểm, người nhất định

phải bảo vệ tốt mình, muốn thực sự không chịu đựng nổi, lấy điều kiện của người, tìm chịu thực tình đối người tốt lại có thể che chở người thế gia hào môn không là vấn đề, không muốn học ta cái này tính bướng bỉnh, nữ hài tử là làm bằng nước người, nên biến báo liên biến báo."

Lăng Tuyết gật gật đầu, cuối cùng cùng tới đưa tiễn thôn dân từng cái cáo từ một phen, lại phát hiện Ngô Nhị Hổ cái này cường ty khí hài tử như cũ chăm chú cúi đầu, nàng cười mắng: "Nhị Hổ người cái ranh con, ta lập tức liền đi, người cũng không biết cùng ta nhiều lời một đôi lời."

Ngô đại trụ đập Ngô Nhị Hổ một cái đầu, mắng vài câu về sau, cái này ngày xưa dịu dàng ngoan nhu thuận hài tử mới rốt cục chịu ngẩng đầu lên, đám người lúc này mới phát hiện cái kia một trương non nớt trên mặt nguyên lai đã hiện đầy nước mắt, sợ hãi xấu, hẳn quả thực là buộc không dám khóc ra thành tiếng, nghẹn ngào nghẹn ngào, thấy bị Lăng Tuyết phát hiện mình mất mặt bộ dáng, vội vàng dùng tay dùng sức lau nước mắt.

Giang Hành Viễn dù là gặp qua lại nhiều tang thương, giờ phút này nhìn thấy tình cảnh như thế, hẳn cũng không nhìn được khó chịu gấp, nhất là nghĩ đến Lăng Tuyết chính là vì đuổi một hai tháng thời gian, mới có thể vội vàng như thế rời thôn, càng là trong lòng áy náy, nói với Lăng Tuyết: "Tuyết Nhi, nếu không người trễ chút thời gian lại đi, Vũ phủ động tác lại nhanh, chỉ ít cũng còn phải mười ngày nửa tháng công phu mới có thể phát hiện mảnh khóc."

Lăng Tuyết lắc đầu, ý chí sắt đá nói ra: "Không được."

Giang lão gia tử khẽ thờ dài một cái.

Ngô Nhị Hổ rất hiểu chuyện, hẳn liền mạng gạt ra một khuôn mặt tươi cười đến, nói ra: "Lăng Tuyết tỷ tỷ, Nhị Hổ biết trong thôn thật nhiều người từ khi đi bên ngoài thế gian phồn hoa sau liền không nghĩ thêm trở về, bất quá ta vẫn là muốn nói, nếu là lúc nào tại bên ngoài gặp một mối, người liền trở lại, đến lúc đó ta cùng đại trụ ca cho người bày tiệc mời khách."

Lăng Tuyết nở nụ cười, nói ra: "Liền xong người câu nói này, ngày sau phát đạt cũng tốt, nghèo túng cũng được, chỉ cần còn có một hơi tại, ta cũng nhất định sẽ trở về."

Ngô Nhị Hổ dùng sức chút đầu.

Lăng Tuyết kéo lại cương ngựa, nhẹ giọng nói ra: "Giang lão, chúng ta đi thôi."

Giang Hành Viễn gật đầu, cùng tiểu thư nhà mình đồng thời đem roi ngựa dùng sức co lại, chỉ nghe hai tiếng thanh thúy tiếng vang, hai người rong ruổi đi xa.

Ngô Nhị Hổ rốt cục nhìn không được, tựa như là sinh ly tử biệt gào khóc, khóc đến đau thấu tim gan, ai có thể tưởng tượng hẳn là cùng thôn bên cạnh tiểu hài đánh nhau đánh đầu roi máu chảy như cũ không xong một giọt nước mắt kiên cường oa nhi.

Ngô đại trụ dùng tay đại lực lau lau rồi một cái khóc mắt, nhìn xem hai người rời đi cuốn lên ngàn vạn đất vàng, tự nói nói ra: "Tốt một cái giục ngựa giang hồ nói. Lăng Tuyết, Giang lão, lên đường bình an."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Giấu đi mũi nhọn kiếm quyết

Giục ngựa giờ roi, một già một trẻ đi giang hồ.

Lăng Tuyết rốt cục có cơ hội vừa xem Thần Châu mệnh mạng, hai người không có chậm trễ, trước khi đi hỏi rõ thôn trưởng Ngô hồng tin Vũ phủ phương hướng, liền ngựa không ngừng vó chạy tới. Bất quá hành tẩu giang hồ nào có vùng đất bằng phẳng đạo lý, xuyên sơn vượt đèo đều là chuyện thường xảy ra, con ngựa đi đường núi cũng không thuận tiện, chỉ có thể xuống ngựa nắm hành tẩu, Lăng Tuyết liền mượn đề Giang lão nghỉ ngơi công phu, cầm trong rừng yêu thú làm tu luyện kiếm quyết bộ pháp bìa ngắm.

Đường Cổ lưu lại linh dược ngoại trừ cho Giang lão dùng, Lăng Tuyết chính mình lưu lại một điểm để không sẵn sàng chi cần, còn lại liền đưa cho Ngô hồng tin toàn gia, đều nói tích thủy chi ân đừng tuyên trương báo, mặc dù cái này còn tương là không được dừng tuyên, bất quá cũng coi là bồi thường Ngô gia thôn trưởng còn có huynh đệ kia hai hai năm qua đối nàng chăm sóc, về phần trong đó Thanh vân kiếm quyết còn có một bộ tên là đạp Thủy Vô Ngân kinh công thân pháp nàng ngược lại là không có đưa ra ngoài, bởi vì cái này hai bộ đều là tu sĩ sở dụng công pháp, không có nguyên khí mang theo, liền xem như học xong cũng bất quá là trông thì ngon mà không dùng được chủ nghĩa hình thức mà thôi.

Không biết có phải hay không là bởi vì Lăng Tuyết cái kia thần bí xà Kiếm Vô Hồn nguyên nhân, nàng đối với công pháp năng lực lĩnh ngộ có thể xưng kinh người, vừa đi vừa nghỉ nửa tháng, nàng liền đem nhân phẩm đỉnh cấp thân pháp đạp tuyết vô ngân luyện tới tiểu thành, càng đem nhân phẩm trung

cấp kiếm pháp Thanh Vân kiếm pháp luyện tới đại thành.

Phải biết Đường Cổ tu luyện Thanh Vân kiếm pháp đã có một hai cái năm tháng, chỉ là khó khăn lắm đem Thanh Vân kiếm pháp tu luyện đến tiểu thành cảnh giới, mà Lăng Tuyết ngán ngủ gần hai tháng liền đem Đường Cổ cho siêu việt tới, như vậy võ đạo thiên phú, liền là tại Thiên Vân Võ Phủ, cũng đều là nhất đẳng tồn tại.

Đã rời xa Ngọa Long thôn dựa tông trong rừng, một cái thanh sam thân ảnh ở trong đó xuyên qua, khiến cho người ngạc nhiên là rõ ràng khắp nơi trên đất là vàng, mà thân ảnh tại tông lâm ở trong di động thời điểm, nhưng không có nửa điểm bước chân tiếng xột xoạt thanh âm truyền ra, toàn bộ dựa tông Lâm Vạn lại câu tịch, chỉ là lúc này phối hợp trong rừng không ngừng cấp tốc di động thân ảnh, lại có vẻ có mấy phần quý dị.

Chợt chỉ gặp thanh quang lóe lên, trong rừng vô tận màu nâu nhạt lá rụng nhao nhao tán mát, uyển chuyển thân ảnh đứng nghiêm đứng ở vô biên rơi mọc bên trong, trong tay Thanh vân kiếm hàn quang hiển hiện, kỳ chính là cho dù lá rụng vô số, trong rừng thân ảnh kia hình xăm không động nhưng cũng có thể làm đến phiến diệp không dính.

"Tốt một cái kiếm trảm Thiên Diệp, diệp diệp không dính vào người!"

Đột nhiên truyền ra một tiếng trung khí mùi phần tiếng khen, một cái hơi có vẻ cồng xuồng thân ảnh đi hướng cái kia đạo kinh điểm thân ảnh, khiến cho người hoàn toàn không tưởng tượng ra được hẳn lại là nửa tháng trước còn nằm trên giường không dậy nổi Giang lão đầu tử.

Giang Hành Viễn cúi người nhặt lên vài miếng lá cây, những này từng chiếc lá cây đều bị kiếm quang tron nhẵn cắt chém thành hai bên, cảm khái nói: "Nguyên bản lão bợc đối tiểu thư đã là rất là xem trọng, coi là tiểu thư muốn đem Thanh Vân kiếm pháp luyện tới tiểu thành cần còn nửa năm thời gian, càng không nói đến là nhân phẩm cao cấp đập tuyệt vô ngân, không nghĩ tới vẹn vẹn gần ngủ hai tháng, tiểu thư đã đem cái này hai môn công pháp lĩnh ngộ được trình độ như thế, loại tốc độ này thật sự là khiến lão bợc trợn mắt lủi lủi."

"Đó cũng là Giang lão có phương pháp giáo dục, một thân sở học tất cả đều dốc túi tương thụ, không phải ta cũng không có khả năng nhanh như vậy lĩnh ngộ đập tuyệt vô ngân không dấu vết chi ý." Lăng Tuyết mỉm cười nói ra, mới chính là vận dụng không dấu vết chi ý, Lăng Tuyết mới có thể tại vô tận lá rụng bên trong đứng thẳng lại phiến diệp không có dính vào người.

Giang lão đầu nghe được tiểu thư nhà mình tán dương, mặc dù mặt mày ửng đỏ nhưng cũng không nhịn được thoải mái cười to, trong lòng thư sướng không thôi, rất là hưởng thụ, chợt nhớ tới cái gì, từ trong ngực lấy ra một quyển sách trang đã ố vàng mà lại giống như là bị lật nát cổ thư, nói ra: "Tiểu thư, cuối cùng cái kia một bản không có phẩm cấp kiếm quyết thật là quá mức cổ quái, dù là ta cao tuổi rồi cũng chưa nghe nói qua có như vậy quái đản sự tình."

Lăng Tuyết như có điều suy nghĩ gật gật đầu, từ Giang Hành Viễn trong tay tiếp nhận cổ thư, lần nữa bắt đầu đánh giá.

Quyển sách này trang tên sách bên trên, viết rồng bay phượng múa ba chữ, rút kiếm trảm. Dưới đáy dùng chữ tiểu triện kiểu chữ viết rõ vô kỹ phẩm cấp: Không có phẩm cấp.

Đem cổ thư phát ra, liền có thể nhìn thấy tờ thứ nhất bên trên dùng cuồng thảo viết rải rác mấy câu: "Kiếm ra mới có thể gây tổn thương cho người a? Cũng không phải, rút kiếm bên trong cũng có thể trảm địch ở ngoài ngàn dặm. Như thế nào rút kiếm trảm, đã mũi kiếm còn giấu tại trong vỏ, chỉ là phong mang hơi lộ ra, liền có thể trảm thân giết phạt, cổ xưng rút kiếm trảm."

Đây là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi, rải rác mấy câu, liền lật đồ Lăng Tuyết nhận biết, mọi người đều biết, vỏ kiếm là dùng đến bảo vệ người, lưỡi kiếm sắc bén, đao kiếm không có mắt, chỉ có dùng vỏ mới có thể phong ấn lại đao kiếm nhuệ khí, lại là không biết vị này sáng tác công pháp tiên bối tu sĩ suy nghĩ đến cùng như thế nào thiên mã hành không, mới có thể viết xuống dạng này một bản kiếm quyết.

Lại lật ra một tờ, một trang này càng thêm ngắn gọn, một trang này chính giữa chỉ phi cuồng viết hai chữ: Giấu đi mũi nhọn.

Nếu là nói trang thứ hai mấy câu để Lăng Tuyết cảm thấy cuồng vọng bá đạo, như vậy trang thứ ba thì là để nàng cảm thấy quý dị cùng kinh dị, tại trang thứ ba phía trên vẽ lấy hai đầu quán giao cùng một chỗ dây sắt, dây sắt vết rỉ loang lổ, nhưng lại mùi phần sinh động, sinh động như thật, phảng phất chính là cái này hai đầu dây sắt đem trang thứ ba nội dung phong ấn lại đồng dạng.

Lăng Tuyết lắc đầu, nói ra: "Lại là không biết Đường Cổ từ nơi nào lấy được cổ quái kỳ lạ, bất quá thật là là không tầm thường, dạy người xem xét liền không phải là phạm vật, trang tên sách hai cái không có phẩm cấp chữ nhỏ hiện tại xem ra, lại là Tỷ Can gòn viết lên Tiên phẩm hai chữ đều muốn tới bá đạo cản trở."

Giang Hành Viễn sâu tưởng rằng, nói ra: "Tiểu thư nói có lý, đại khái là xuất từ mấy trăm năm trước một vị nào đó tính tình quái đản tiêu dao tiên nhân chi thủ."

Làm sơ nghỉ ngơi, hai người không có lại suy tư không có phẩm cấp kiếm quyết sự tình liền tiếp theo lên đường, chỉ là dù bọn hắn đều không có ngờ tới, đương Lăng Tuyết đem bản này không có phẩm cấp kiếm quyết thả lại trữ vật giới chỉ bên trong về sau, quyển kiếm quyết này lại quý dị tại đen kịt trong không gian không gió mà bay, trang sách cực tốc tung bay, vậy mà vừa vận lật qua lật lại đến Lăng Tuyết mới lật đến trang thứ ba, cái kia hai đầu xiềng xích bỗng nhiên liền phảng phất từ trong sách sống lại, phát ra "Ầm vang" tiếng ma sát.

Mà hai đầu xích sắt ở trung tâm, nghiêm nhiên nhô ra một con máu tanh độc nhãn, tại cái này không gian thu hẹp bên trong quay tròn chuyển không ngừng, cái kia độc nhãn nhìn lại vô cùng yêu dị, con ngươi lại là màu vàng sáng dựng thẳng đồng, phảng phất mắt mèo nhan sắc, con mắt thượng lưu lộ ra tuyên cô khí tức, yêu dị vô cùng tơ máu quấn quanh lấy ở giữa màu vàng sáng dựng thẳng đồng, con ngươi tựa hồ không ẩn chứa mọi việc trên thế gian tình cảm.

Vô tình, lạnh lùng, mang theo phẩm phán cao ngạo, cái này huyết tính độc nhân lại lần nữa nhắm lại, mới sinh động như thật xiềng xích phảng phát đều là một trận ảo giác, bản này nắm mốc dấu vết loang lổ cổ thư lại giống là chưa hề có người hỏi thăm, lần nữa về tới khó mà bị phát giác nơi hẻo lánh ở trong.

※※※

Đào mất một tháng trôi qua, Lăng Tuyết cùng Giang Hành Viễn một thiếu một bộc đã rời đi Ngoa Long thôn chỗ vân lãng trần, khoảng cách Thiên Hải Quận cũng vền vện kém một cái hắc mạc, chỉ cần qua hắc mạc, liền có thể tiến vào Thiên Hải Quận cảnh nội, mà Thiên Hải Quận chính là Thiên Vân Vô Phủ đại bản doanh.

Cứ việc bởi vì giết Đường Cổ cùng Thiên Vân Vô Phủ cái nào đó phe phái kết ân oán sống chết rồi, nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng Lăng Tuyết muốn gia nhập Thiên Vân Vô Phủ quyết tâm, bởi vì chỉ có trở thành Thiên Vân Vô Phủ hạch tâm đệ tử, Lăng Tuyết mới có thể có đến có thể làm Giang lão triệt để khỏi hắc đan độc, so sánh dưới, cứu Giang lão mới là Lăng Tuyết lập tức khẩn yếu nhất mục tiêu.

Hắc mạc mười phần rộng lớn, đầy trời đồng cát đen tại toàn bộ thiên địa bay đi, hắc mạc bên trong thế giới tựa như là phủ một tầng màu đen khăn lụa, quá khứ hắc mạc người tu luyện đều che ở dày đặc áo choàng ở trong.

Nơi này đồng cát đen nặng nề vô cùng, sức gió càng là to lớn, không phải là bước vào Ngưng Mạch Cảnh người tu luyện, căn bản là không có cách tại hắc mạc bên trong hành tẩu, không nói tới thông qua cái này rộng lớn vô biên hắc mạc. Cho nên cũng có rất nhiều người đều nói, hắc mạc liền là Thiên Vân Vô Phủ giao cho tất cả mộ danh mà đến vô đạo người tu luyện hiệp một khảo nghiệm, muốn đi vào Thiên Vân quốc vô đạo thánh địa triều thánh cũng không phải sự tình đơn giản như vậy.

Màu đen trong bão cát chậm rãi đi ra hai người, trong đó một bóng người tinh tế vô cùng, đứng ở cái này màu đen thiên địa bên trong, tựa như là một thanh sắc bén kiếm đứng sừng sững, thật sâu đâm vào dưới mặt đất mảnh này hạn hán đối kém đại địa, cho dù là không gặp được áo choàng bên trong thiếu nữ khuôn mặt, nhưng mà chỉ là cái này một cỗ khí thế, lại làm cho trên đường những cái kia muốn mơ ước hạng giá áo túi com không dám tùy tiện trêu chọc.

Hai người này chính là Lăng Tuyết cùng Giang Hành Viễn một lần trước bộc hai người.

Ngồi cười hai con ngựa đã sớm khi tiến vào hắc mạc trước đó, liền đã chuyển giao cho thành trần mã dịch bên trong, dù sao dạng này bình thường con ngựa chỉ sợ chỉ cần bước vào hắc mạc một bước, liền sẽ bị bay đầy trời quyền cát bay tổn thương thùng trăm ngàn lỗ.

Tốt xấu cái này hai con ngựa mà cùng là cùng Lăng Tuyết hỗn qua một đoạn thời gian, Lăng Tuyết đương nhiên không thể để cho bọn chúng không duyên cớ chịu chết, cho nên giải hắc mạc tình huống về sau, liền cũng không có đem cái này hai thớt kỵ tới.

Xa xa đồi núi bên trên, đứng đầy mấy cái thân mang đầu bóng màu đen thân ảnh, trên lưng đều là vác lấy sắc bén trường kiếm, ánh mắt của bọn hắn ở quá khứ hắc mạc người đi đường trên thân từng cái đảo qua, tựa hồ đang tìm kiếm lấy cái mục tiêu gì. Lúc này bên trong một cái áo bào đen phát hiện hắc mạc lối vào hai người, ánh mắt càng là chăm chú nhìn Lăng Tuyết chặt chẽ thân ảnh, khóe miệng hiện lên nụ cười tàn nhẫn.

"Đại nhân, tựa hồ phát hiện một cái ghê gớm cô nàng, muốn hay không tại bắt được Triệu Vô Cực cái kia hỗn tiểu tử trước đó trước thoải mái một cái, các huynh đệ tiếp lấy giúp lão đại nhìn xem Triệu Vô Cực tiểu tử kia."

Phụ cận một cái đồi núi bên trên chính khoanh chân ngồi một cái nam tử áo đen, khuôn mặt tựa như đao gọt qua góc cạnh rõ ràng, chột mồm hai mắt ra, một đôi con ngươi hồng hồng vô cùng, ở trong nháy mắt này, chung quanh hắn không gian cũng bắt đầu bắt đầu vận vẹo, phảng phát là không chịu nổi tên nam tử này quanh thân nhiệt độ mà phát ra thống khổ rên rỉ, hắn bình tĩnh hỏi: "Như thế nào không được?"

"Mặc dù cô nàng này nhìn như chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi, bất quá khí độ lại là bất phàm vô cùng, có loại vui lập không được phong mang nhuệ khí, nên là cái rất có nội tình kiếm tu, chắc hẳn Bạch đại nhân còn không có thưởng thức qua kiếm tu tư vị đi."

Một tên khác đầu bóng đen nam tử cũng cười hắc hắc nói: "Bây giờ bọc lấy áo choàng đáng người đều nhanh là muốn giấu không được, thiếu nữ này nếu là lại lớn lên mấy tuổi, chỉ sợ bằng vào lấy cái này đáng người liền có thể nghiêng nước nghiêng thành, Bạch đại nhân, cái ý tưởng này thật rất chính a!"

Vị này được xưng Bạch đại nhân tu sĩ rốt cục đứng dậy, trên người áo đen tại sa mạc trong gió lốc bay phát phới, thâm thúy trong con mắt phản chiếu xuất hiện ở hắc mạc bên trong hành tẩu áo choàng thiếu nữ thân ảnh.

Yếu điệu thân hình như ẩn như hiện, bên hông một kiếm, trên lưng còn có một thanh quần lấy dây lụa trường kiếm, còn thật sự là một cái thú vị diệu nhân nhi.

Thiếu nữ tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt của hắn, mặc dù như cũ đón gió sóng tiến lên, bất quá nàng cái kia tinh tế ngón tay thon dài nhin không được đặt tại chuỗi kiếm bên cạnh, cái này khiến hắn nhin không được nhẹ kêu lên tiếng, lại là không nghĩ tới nữ tử này lại có phần này kinh người năng lực nhận biết, phải hiểu đây là nhiều ít Ngưng Mạch Cảnh tu sĩ đều làm không được sự tình, chỉ bất quá nữ nhân thứ này, sinh ra chính là nhất chậm trễ chuyện, hắn cũng không muốn bởi vì một nữ nhân mà thả chạy cái kia trộm tông môn thánh vật mâu tặc, cho nên hắn từ đầu đến cuối chỉ là nhìn xem, mặc cho hai con ngươi hòa diễm cực nóng, nhưng thủy chung sừng sững bất động, bình tĩnh nói ra: "Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu, nàng xác nhận đi Vũ phủ cầu học, chuyện nơi đây xong xuôi ta cũng sẽ quá khứ, hữu duyên tự sẽ gặp lại, cũng không kém trong chốc lát này."

Thủ hạ tu sĩ gặp vị này thâm bất khả trắc Bạch đại nhân chỉ là khóe miệng cười mỉm lại thờ ơ không khỏi thờ dài một hồi, bọn hắn dám đánh cược nếu là

có cơ hội đem cái kia che khuất nửa bên mặt trứng áo choàng nhấc lên, lộ ra ngoài kiêu diễm dung nhan tất nhiên sẽ giáo cái này Bạch đại nhân thay đổi chủ ý.

Đội cho dần dần đi xa, Lăng Tuyết trong lòng tim đập nhanh cảm giác rốt cục dần dần rút đi, nhẹ nắm chuỗi kiếm trong lòng bàn tay lại là thắm đầy mồ hôi, không ngờ rằng chỉ là vừa ra giang hồ liền gặp được như vậy khó giải quyết kẻ khó chơi, làm mình thí kiếm thạch Đường Cổ tới căn bản là không có cách đánh đồng, bây giờ nàng đem Phá Quân kiếm ra khỏi vỏ có thể cực hạn duy trì năm hơi thời gian, chỉ là coi như toàn lực hành động, nàng như cũ không có bao nhiêu nắm chắc, đúng như Giang lão nói, cái này giang hồ thật sự là thâm bất khả trắc, một bước sai lầm chính là vạn kiếp bất phục.

Giang Hành Viễn đối phương mới hết thấy hoàn toàn không biết gì cả, Lăng Tuyết cũng không có ý định để hấn lo lắng, bất quá nàng nhưng cũng bởi vậy ý thức được hai người thế đơn lực cô, tại cái này hung hiểm hắc mạc bên trong hành tẩu sợ là không được sống yên ổn, thế là nhẹ giọng nói ra: "Giang lão, một hồi chúng ta tìm đường dẫn một chút thương đội kết bạn cùng đi đi, nhiều người ở đây nhân tạp, hai người chúng ta người cuối cùng quá chói mắt."

Giang lão sâu tưởng rằng nhẹ gật đầu, nói: "Tiểu thư nói có lý."

Hai người tại hắc mạc bên trong hành tẩu nửa ngày, rốt cục thấy được một cái nhìn qua rất là chính quy thương đội, tại thương đội tinh kỳ bên trên, một cái rồng bay phượng múa kha chữ tại đây trời đồng cát đen bên trong như ẩn như hiện.

"Kha gia tại Thiên Hải Quận thế lực rất mạnh, mà lại từ cái này thương đội quy mô nhìn lại, hẳn là Kha gia thương đội bộ đội chủ lực, hiện tại hẳn là từ Kha gia Nhị tiểu thư Kha Diệc Mộng dẫn đội, cái này Kha gia Nhị tiểu thư nghe nói mặc dù là người lãnh đạm chút, nhưng là tại Thiên Hải Quận bách tính trong miệng phong bình rất là không tệ, làm việc rất có cô hiệp chi phong. Tiểu thư, chúng ta nếu là muốn đầu nhập vào, trước mắt Kha gia thương đội thật là tốt lựa chọn." Giang lão bám vào Lăng Tuyết bên tai nói ra.

Hơi cân nhắc một phen, Lăng Tuyết liền quyết định tiếp thu Giang lão đề nghị, đến một lần thương đội xác thực đủ cường đại, liền xem như tại hắc mạc cửa vào đối mặt nam tử kia tìm tới gây chuyện, khẳng định cũng muốn ước lượng một cái đắc tội Kha gia hậu quả; thứ hai, Kha gia lĩnh đội là nữ tử, ít đi tuyệt đại đa số khả năng bị ngấp nghé màu da lo lắng.

Bây giờ vấn đề, chính là làm sao thuyết phục Kha gia thương đội để cho mình cùng Giang lão nhị người gia nhập trong đó, dù sao thương đội cũng không phải từ thiện tổ chức, người không có phận sự muốn dưng vào một chân cũng không phải sự tình đơn giản như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Kha Diệc Mộng

Kha gia thương đội trùng trùng điệp điệp, tính cả hàng sau đồ quân nhu trọn vẹn có thể bài xuất trăm trọng dư dãi.

Người đứng đầu hàng là bốn con thốt cao lớn uy vũ ngựa chiến như bốn tòa như núi lớn sánh vai cùng, thân ngựa bên trên hất lên cứng rắn áo giáp, bằng sắt tua cờ như là thác nước từ thân ngựa bên trên chảy xiết mà xuống, hắc mạc ánh nắng mười phần chiếu rọi, chiếu rọi tại những này tua cờ bên trên, long lánh không ai bì nổi quang mang. Trên đầu mã sừng cao chót vót, như muốn đâm xuyên thương khung.

Bình thường ngựa cùng ngựa chiến hoàn toàn vô pháp so sánh, ngựa chiến tại Thiên Văn quốc tuyệt đối là thế gia quý tộc biểu tượng, giá trị liên thành, nhà ai có thể có được một thốt ngựa chiến, vậy cũng là một kiện có thể khiến bình thường thế gia quý tộc đều cảm thấy kiêu ngạo vô cùng, mà Kha gia chỉ là một cái thương đội người đứng đầu hàng liền có bốn đầu ngựa chiến, Kha gia tại Thiên Hải Quận không hề thực lực càng là có thể thấy được lỏm đóm.

Bọn họ vệ người khoác nặng nề đồng giáp, trong lúc hành tẩu không chút nào không thấy công kênh cảm giác, ngược lại từng cái tinh thần sáng láng, ánh mắt sáng ngời, tu vi kém nhất đều có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, về phần cường đại hơn họ vệ trưởng càng là đạt đến Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, đến cảnh giới này, nặng nề đồng giáp đối với bọn hắn liền so thường phục hơi nặng một chút mà thôi.

Kha gia Nhị tiểu thư ngồi kiệu đang đứng ở cả chi thương đội vị trí trung ương, lo trước lo sau, trù tính chung toàn cục, cổ kiệu khoác kim mang ngân, to lựa, không nói ra được xa hoa cùng trang nhã, nếu có người muốn cướp bóc thương đội, xếp sau đồ quân nhu xác thực trọng yếu không sai, nhưng là cái này Nhị tiểu thư ngồi kiệu cũng nhất định là muốn hủy mờ cùng một chỗ dời đi.

Khuôn mặt hơi tiểu tụy quân gia chấp sách ngồi kiệu tà hữu, hơi có vẻ che lấp ánh mắt tinh táo nhìn chăm chú lên cái này xám đen thế giới, một mặt cẩn thận, hoàn toàn không vì ngồi kiệu bên trong hoan thanh tiểu ngữ mà thay đổi.

"Tiểu thư, nô tỳ cảm thấy thật nhàm chán, đột nhiên muốn bị mạnh / gian."

Trong khiếu thanh âm im bật mà dừng, có thể nhìn thấy mấy đạo rõ ràng hắc tuyến xuất hiện tại xa hoa cổ khiếu trên thân.

"... Tiểu Lục, ngươi thật sự là càng ngày càng làm càn, liền là ngày bình thường đợi ngươi quá rộng rãi, kết quả bây giờ nói ra như vậy khó nghe ngử điệu." Thanh âm dễ nghe giống như tiếng trời, như thế nhẹ lời thì thâm trách cứ chỉ sợ thế giới này nhất pha lễ tâm người nghe cũng sẽ không sinh lòng khổ sở cảm giác, ngược lại là như một cơn xuân phong.

"Khanh khách, nô tỳ đây không phải nhìn tiểu thư cũng buồn bức đến hoảng, nói điếm lời nói thô tục thư giãn thư giãn trong khiếu bầu không khí nha."

"..."

"Tiểu thư —— nếu không chúng ta trò chuyện tiếp trò chuyện Kỷ công tử đi."

"Cái nào Kỷ công tử?"

"Còn có cái nào Kỷ công tử đâu, đừng nói là Thiên Vân Vô Phủ, liền là tại toàn bộ Thiên Vân quốc, đều chỉ có như thế một cái Kỷ công tử, bây giờ Tiêu Dao Bảng đứng hàng thứ nhất, lực áp lịch đại thiên tài, bị Thiên Vân quốc truyền xưng vì thiên cổ đệ nhất vô tu kỳ tài Kỷ Vô Song Kỷ công tử!"

Kỷ Vô Song ba chữ này giống như là có được một loại nào đó cường đại ma lực đồng dạng, một mực không vì trong khiếu nói chuyện mà thay đổi quân gia nghe được ba chữ này, trên mặt rốt cục lần thứ nhất có mấy phần động dung, che lấp trong đôi mắt hiện lên thật sâu kiêng kỵ, bình ổn nằm roi trên tay đều có rõ ràng rung động, thậm chí hô hấp đều có chút không vững vàng.

Trong khiếu ngày đó lại thanh âm gặp được dạng này có cường đại ma lực ba chữ lúc, cũng đều có mấy phần không bình tĩnh, "Không có việc gì nhắc lên hân làm gì, lại nói ta cần phải tức giận."

"Nô tỳ chính là vì tiểu thư bệnh vực kẻ yếu nha, tiểu thư người chỗ nào so ra kém đại tiểu thư, Kỷ Vô Song thế mà hối hận nhất cười đem tiểu thư người cho quăng, đây chính là chúng ta Kha gia lão tổ tự mình đặt việc hôn nhân, huống chi Kỷ Vô Song ngày bình thường cùng tiểu thư quan hệ cá nhân tốt hơn đâu, làm sao mấy cái liền để đại tiểu thư cái kia tao đề từ đem hồn nhai câu đi."

"Tiểu Lục, ngươi nhưng quá làm càn! Tại sao có thể nói như vậy đại tiểu thư!"

"Tiểu thư ngài nha liền là quá thiện tâm, muốn ta nói... Thật sao được rồi, nô tỳ không nói, không gây tiểu thư tâm phiền."

"Kỳ thật Kỷ Vô Song cùng ta..." Kha Diệc Mộng đang chờ còn muốn giải thích cái gì, lại chợt nghe ngoài trường nhiều hơn mấy phần ồn ào, lông mày có chút nhăn lại, xanh thăm tỉnh tể ngón tay nhẹ nhàng vung lên Chu màn, lúc này bên ngoài vẫn như cũ đông cát đen quét sạch, chỉ là cái này hắc chất chất thế giới bên trong đột nhiên nhiều hai bóng người.

"Dừng lại! Hai người các ngươi chuyện gì tới gần ta Kha gia thương đội? Có biết người không có phận sự tới gần thương đội chỉ có giết chết một đường!" Quân gia ánh mắt khẽ động, bên cạnh hộ vệ lập tức hiểu ý, lớn tiếng thét hỏi noi.

Lăng Tuyết đem áo choàng xốc xuống tới, một đầu mái tóc đen nhánh đầu tiên tại trong bão cát Phi Phi dương dương, lộ ra áo choàng hạ khí khái hào hùng mặt đỏ thắm bâng, sắc mặt hình như có mấy phần sợ hãi, tựa hồ là bị hộ vệ quát mắng chấn nhiếp, run chấp tay nói: "Tại... Tiểu nữ tử Lăng Tuyết, bên cạnh thân chính là tiểu nữ tử trong nhà lão nô Giang lão, dọc đường gặp bất hạnh đạo tặc, Giang lão vì bảo hộ ta liều chết cùng đạo tặc vật lộn, bây giờ thân chịu trọng thương, tiểu nữ tử cả gan khấn cầu đại nhân thu lưu tiểu nữ hai người."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm đều ần ần có chút sù sùi khóc, cái kia yêu người nhỏ bộ dáng, có thể nói là người nghe rồi lệ người gặp thương tâm, Lăng Tuyết đều bị mình tuyệt hảo diễn kỹ cho kinh diễm đến, trong đáy lòng thầm nghĩ: Không nghĩ tới trùng sinh một lần, ta diễn kỹ này đều có tăng trưởng, cái này nếu có thể xuyên việt về đi không chừng còn có thể ôm lấy cái tượng vàng Oscar, ngược lại là lời kịch suýt nữa muốn nói kém, tiểu nữ tử sừng sốt kém chút nói thành tại hạ.

Lại nói nữ tử này tự xưng thật sự là không bằng nam nhân thuận miệng, bất luận là khiếm tốn điểm tiểu nữ tử vẫn là nô gia hoặc là dân nữ, vẫn là ngạo khí một điểm bản cô nương hoặc bản tiểu thư, đều kém xa tít tắp nam tử tại hạ tự nhiên, thật vất vả có cái tiểu nữ coi như thuận miệng đi, lại phát hiện đây là phụ huynh xưng hô nhà mình nữ nhi dùng khiếm xưng!

Nam nhân thụ nhất không được nữ nhân khóc nhè, hộ vệ thấy thế quả nhiên có chút động dung, ý niệm hơi động một chút, liền phát giác được Giang Hành Viễn trên thân Ngưng Mạch Cảnh năm tầng khí tức cũng không như thế nào vững chắc, đồng thời trên người tử khí quần quanh, trước mắt thiếu nữ này tu vi chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng, trong đầu tự nhiên mà vậy liền hiện ra lão bộc trọng thương đạo tặc liều chết cứu tiểu thư nhà mình tràng cảnh, xem ra thiếu nữ này lời nói có lẽ không phải hư.

Bởi vì người hầu cùng hộ vệ cùng là thủ hộ người thân phận, hộ vệ trong lòng không khỏi càng là động lòng trắc ẩn.

Bây giờ Giang lão tuổi thọ đã chỉ có hơn bốn tháng, tử khí tự nhiên hết sức rõ ràng, lại thêm trên người vết máu loang lổ, càng thêm đã chứng minh Lăng Tuyết mới nói tới lời nói.

"Tào quân gia, ngài nhìn cái này. . ." Hộ vệ trong lòng biết nếu để cho Nhị tiểu thư biết được tất nhiên sẽ lưu lại hai người này, không khỏi nhìn về phía ngựa chiến bên trên đứng yên Tào quân gia, mà Tào Hưng Yên lúc này lại tay áo bắt đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía nơi khác, hộ vệ trong lòng đã trong suốt, mặc dù trong ánh mắt lóe lên một chút không đành lòng, nhưng vẫn chỉ là quay đầu ho nhẹ một tiếng nói: "Hai vị, tha thứ tại hạ không thể đáp ứng, thương đội lúc này là đặc thù thời điểm, người không có phận sự là không cho phép gia nhập thương đội."

"Ta nói các ngươi tại sao có thể nhẫn tâm như vậy thấy chết không cứu, vèn vèn ta hai người nhất định đi không ra mảnh này hắc mạng, các ngươi đây là đang gián tiếp mưu sát, ta cùng Giang lão lại không mập, có thể chiếm các ngươi thương đội mấy cái không gian, thật không yên tâm lời nói, đem chúng ta nhìn chúng ta cũng không để ý." Lăng Tuyết không buông tha, cố ý phóng đại thanh âm.

Nghe được hộ vệ liên tục cười khở, gián tiếp mưu sát đây là cái gì mới lạ từ ngữ, bất quá mặc dù kỳ quái, ngược lại là rất thỏa đáng, điều này cũng làm cho hắn không phản bác được.

"Trừ phi là Giang lão miêu tả sai lầm, không phải ca cũng không tin câu không ra người Kha Diệc Mộng đến!" Lăng Tuyết trầm nghĩ.

Kha gia Nhị tiểu thư xác thực không để cho Lăng Tuyết thất vọng uống phí biểu lộ, chỉ nghe hồng học thanh âm, xa xỉ mỹ cổ kiêu bên trên màn cửa rốt cục bị xúc lên.

Lăng Tuyết nghe tiếng nhìn lại, cái kia mấy cây như xanh thăm ngón tay ngọc nhỏ dài như là đem một quyển tuyệt thế danh họa ở trước mặt nàng triển khai, nếu nói dung mạo max điểm là mười phần, nàng chính mình mỹ mạo có thể cho chín phần, như vậy trước mắt trong cửa sổ xe lộ ra khuôn mặt, liền có thể cho cái mười phần.

Đây là một trương như thế nào hoàn mỹ khuôn mặt, nhiều một phần ngại mập, thiếu một phần thì gầy, liền như là là một cái trong tranh đi ra người, Lăng Tuyết chợt nhớ tới kiếp trước một câu hình dung rất nổi danh câu —— phương bắc có giai nhân, di thể mà độc lập. Một cổ khuyh nhân thành, lại cổ khuyh nhân quốc, thà không biết khuyh thành cùng khuyh quốc, giai nhân lại khó.

Lăng Tuyết tự nhận là mình không phải loại kia vừa thấy được nữ nhân liền run chân người, nhưng mà lúc này cái này Kha gia Nhị tiểu thư Kha Diệc Mộng thật sự là kinh diễm đến nàng, khiến cho nàng không khỏi tim đập thành thịch.

Bất quá... Tiền đề vẫn là đến có thể lưu tại trong thương đội mới có cơ hội, nhất định phải lưu lại, vì nàng cùng Giang lão an toàn, cũng vì trước mắt cái này tuyệt thế nữ tử.

Đang chờ Lăng Tuyết tính toán nhỏ nhất âm thầm tính toán thời điểm, một tiếng như nước như ca thanh âm lượn lờ truyền đến: "Tào quân gia, không bằng liền để hai người bọn họ lưu lại đi."

Chỉ là không đợi Lăng Tuyết tâm hoa nộ phóng, Tào Hưng Yên liền lẳng lẳng một thùng nước lạnh liền gọi cho xuống tới.

"Nhị tiểu thư, xin hãy tha thứ lão nô tâm ngoan, bởi vì năm nay hắc mạng phong bạo so những năm qua kịch liệt, bây giờ chúng ta hành trình đã có chỗ chậm trễ, nếu như lại mang hộ bên trên hai cái này vương vãi, thể tất càng thêm chậm trễ chúng ta tốc độ, đến lúc đó gia chủ trách phạt là nhẹ, còn ảnh hưởng chúng ta hiệu buôn tín dự. Hai người bọn họ chút tu vi ấy liền dám tiến về Thiên Vân Võ Phủ triều thánh, lão nô nói câu không để nghe, bọn hắn cho dù chết cũng trách không được chúng ta, chỉ có thể nói bọn hắn quá không nhìn rõ hiện thực mà thôi, vọng tưởng kiến càng lay cây, dạng này người chết không có gì đáng tiếc."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Quyết đấu

Nghe nói Tào Hưng Yên, Lăng Tuyết mặc dù trong nội tâm đã vỡ tổ, nhưng là mặt ngoài ngược lại là không có biểu hiện ra bất mãn, mà là ánh mắt mang theo chờ mong quang huy nhìn về phía Kha Diệc Mộng, thiếu nữ tính xảo khuôn mặt, như là hoa sen mới nở.

Kiếp trước có câu nói nói đến thực là không tồi, cãi nhau thời điểm, nếu là bạn gái đẹp mắt một chút, trong lúc vô hình còn có thể đập tắt không ít hỏa khí, lúc này, nhìn xem Kha Diệc Mộng tuyệt mỹ dung nhan, Lăng Tuyết liền cảm giác tâm tính không có như vậy bạo tạc.

Cảm nhận được Lăng Tuyết điềm đạm đáng yêu ánh mắt, chỉ là Tào quân gia lời nói nhưng cũng không phải không có lý, Kha Diệc Mộng trầm ngâm một lát, ánh mắt lưu chuyển lên thần sắc suy tư, không có đợi bao lâu, liền nhẹ giọng mở miệng nói: "Tào quân gia, để bọn hắn hai người lưu lại đi, đến lúc đó có cái gì ta tất nhiên là sẽ một mình gánh chịu."

"Hắc hắc, Nhị tiểu thư lời ấy ngược lại là khinh thường, thương đội đến trẻ chuyện lớn như vậy liền xem như đại tiểu thư chỉ sợ cũng đảm đương không nổi đi." Tào Hưng Yên một tiếng cười quái dị, Kha Diệc Mộng nghe vậy lông mày hơi nhíu, hiển nhiên đã có mấy phần không khoái, bên cạnh nữ tỷ tiểu Lục đã nhẫn không hạ một hơi này, cả giận nói: "Tào Hưng Yên! Lúc nào cũng đến phiên ngươi đến chất vấn tiểu thư nhà ta quyết định, không nên quên, ngươi chỉ là Kha gia một quản gia, Kha gia người hầu, ngươi không có tư cách này!"

"Ồ? Lão nô đúng là người hầu, bất quá ngươi lại là cái gì, lão nô đảm nhiệm quản gia đến nay một mực như giẫm trên băng mỏng, cẩn trọng, không dám

chút nào thoát vượt qua lời từ, ngược lại là người lực liên chi là một giới nữ tử, có tư cách gì cùng ta khoa tay múa chân?" Tào Hưng Yên sắc mặt bình tĩnh, khẽ cười bình chân như vại nói, chỉ là cái này nói ra, tức giận đến lực liên nếu không có Kha Diệc Mộng ngăn đón, sợ là lập tức liền muốn nhảy ra cửa sổ đến cùng cái này Tào quân gia triển khai một trận xé bức đại chiến.

Kha Diệc Mộng môi đỏ khẽ mở, đang muốn nói chuyện, một mực trầm mặc Lăng Tuyết lại vượt lên trước nói ra: "Tào quân gia không chịu để cho chúng ta đi theo thương đội tả hữu cũng là bởi vì lo lắng chậm trễ hành trình, không bằng dạng này, nếu là ta có thể đánh bại hộ vệ của các người, có phải hay không liền có thể chứng minh ta sẽ không nhờ các người chân sau đây?"

Lăng Tuyết lời này vừa nói ra, hắc mạc bão cát lúc này phảng phất đều tĩnh mịch mấy phần, Tào Hưng Yên cười ha ha, nhìn về phía Lăng Tuyết, thiếu nữ bình tĩnh lại kiên định biểu lộ lộ ra là buồn cười như vậy, "Giống như người nông thôn hăng, thật sự là khiến thức thiên cận, Kha gia thương đội có thể chán nhiep hắc mạc thập phương anh hùng dựa vào là cũng không chỉ là tài lực, càng quan trọng hơn là thực lực! Mỗi cái Kha gia hộ vệ cùng giai cũng khó khăn gặp đối thủ, chứ nói chi là đối phó người một cái chỉ có ngưng mạch một tầng nữ nhân! Người nếu là có thể thắng, đừng nói là đi theo thương đội cùng nhau vượt qua hắc mạc, lão nô cho người làm chúng xin lỗi lại có làm sao!"

"Tào quân gia, cái này trong thương đội đến cùng người là thống lĩnh hay ta là thống lĩnh? Coi như bị Kỳ Vô Song từ hôn, nhưng ta cũng vẫn là Kha gia Nhị tiểu thư, người đừng muốn ở trước mặt ta làm càn!" Kha Diệc Mộng lông mày đứng đấy, lạnh giọng quát lên.

Nàng đương nhiên sẽ không để Lăng Tuyết cùng hộ vệ quyết đấu, mọi người đều biết, nữ tử thể chất không bằng nam tử, cùng giai đối chiến còn ăn thiệt thòi, huống chi còn muốn vượt hai giai đối chiến, cái này chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Vân Vô Phủ đệ tử bên trong những cái kia gia súc tồn tại mới có thể làm đến.

"Từ hôn? Đây là chuyện ra sao?" Lăng Tuyết trong lòng không khỏi thầm nói, xinh đẹp như vậy không gì sánh được nữ tử tầng không tới cửa vậy mà cũng có người không muốn, đây là nhà ai huynh đệ như thế bá khí, bất quá, hắc hắc, huynh đệ người chứng mất vừa vặn, ta vừa lúc là thích đến gấp, xinh đẹp như vậy còn trượng nghĩa nữ nhân, đốt đèn lòng thế nhưng là cũng khó khăn tìm thấy, người không có phúc khí quên đi.

Trong nội tâm nghĩ đến tính toán, Lăng Tuyết nhưng cũng không đi thần, khóe miệng lướt lên nhỏ bé không thể nhận ra trào phúng, bây giờ mình Thanh Vân kiếm pháp đã đạt đến đại thành, ngược lại là vẫn chưa có người nào cùng mình luyện tay một chút, Kha gia quân hộ vệ cùng giai khó gặp đối thủ là a, vừa vặn lấy ra thử một chút kiếm, vừa vặn cái này Tào quân gia sắc mặt nàng cũng không quen nhìn.

Không chờ Tào Hưng Yên mở miệng thay đổi chủ ý, Lăng Tuyết liền mỉm cười nói: "Muội muội trước cảm ơn tỷ tỷ, bất quá Tào quân gia mấy câu nói đó thật sự là quá đau đớn em gái lòng tự trọng, em gái mặc dù tu vi nông cạn, nhưng là cũng không phải người khác có thể tùy ý nhục nhã. Tào quân gia, nếu như ta đánh không lại nhà các người hộ vệ, vậy ta hai nhân mã thượng quyền che phủ xéo đi, bất quá ta nếu là may mắn thắng, còn xin ngài không nên quên lời của người nói, vừa vặn rất tốt."

Nói xong lời cuối cùng hai chữ, Lăng Tuyết khí chất lại đột nhiên biến đổi, nếu nói mới chỉ là một trương mềm mại khăn vuông, mà lúc này, lại đều đột nhiên biến đổi, càng giống là một thanh gươm ở trong vô kiếm, sẽ phải ra khỏi vô tuyệt thế lợi kiếm!

Kha Diệc Mộng ánh mắt quang mang lóe lên, không nghĩ tới thiếu nữ trước mắt lại có thể bắn ra như vậy sắc bén khí thế, tại thấy nữ tử bên trong, Kha Diệc Mộng xác thực chưa bao giờ thấy qua, trong đáy lòng cũng không cảm thấy đối trước mắt thiếu nữ có mấy phần thương thức, bất quá nghĩ lại, chính là phần này ngông nghênh sắp tổng táng vị này thiếu nữ, Kha Diệc Mộng không khỏi liền đem trong đáy lòng cái kia mấy phần thương thức đều biến thành tức giận cùng trách cứ.

Tức giận, một là khí thiếu nữ đầu óc phát sốt, không chịu được Tào quân gia khích tướng, lúc đầu mình nhiều nhất gánh chịu chút trách nhiệm liền có thể thu lưu hạ bọn hắn chủ tớ hai người, bây giờ ngược lại tốt, Lăng Tuyết nói đến như vậy không lưu đường lui, cuối cùng chỉ có thể trở mặt nhìn hai người bọn họ sống sờ sờ tại hắc mạc bên trong mài chết; thứ hai là khí Tào quân gia bây giờ nhìn Kha gia hiện tại đại tiểu thư danh tiếng chính thịnh, liền đối lấy đối với mình cái này Nhị tiểu thư cũng không có tôn trọng, càng là vì buồn nôn mình, hết lần này tới lần khác thấy chết không cứu.

"Muội muội người đừng muốn xúc động, Tào quân gia cũng chỉ là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, người nhưng tuyệt đối không nên để trong lòng mất đi. Còn có Giang lão, ngài ngược lại là cũng cần cần tiểu thư nhà người, không cần như thế phiền phức, bây giờ mặc kệ Tào quân gia nói thế nào, ta là chắc chắn lưu lại hai người các người."

Lăng Tuyết gần đây tu luyện Giang lão đều có ở bên cạnh nhìn xem, đối Lăng Tuyết đại khái chiến lực vẫn là có khá là rõ ràng hiểu rõ, mặc dù quân hộ vệ thực lực còn không rõ ràng lắm, nhưng khi mới tới từ Thiên Vân Vô Phủ, Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi thậm chí còn có được Kiếm Vô Hồn Đường Cổ tại tiểu thư thủ hạ đều đi bất quá mấy hiệp, phải biết Kiếm Vô Hồn là cường đại nhất Vô Hồn một trong, khiêu chiến vượt cấp giống như uống nước ăn cơm đơn giản, chắc hẳn những hộ vệ này mạnh hơn cùng Đường Cổ không khác nhau lắm, huống chi bây giờ tiểu thư còn có ba môn võ kỹ mang theo, nghĩ đến càng thêm không cần quan tâm.

Bất quá Kha Diệc Mộng cũng là có ý tốt, ngược lại không tiện biểu hiện tự đại, quá rét lạnh lòng của người ta nghĩ, Giang Hành Viễn đành phải lắc đầu cười khổ nói: "Cảm ơn Kha tiểu thư, bất quá lão nô thực sự không quản được tiểu thư nhà mình, Kha tiểu thư, không bằng liền tạm thời để cho ta nhà tiểu thư thử một chút đi."

Thử một chút, cái này thử một lần chính là hai người các người cái tính mạng, đến cùng là ai đi lên quyết đấu, làm sao hiện tại người trong cuộc còn không có ta người ngoài cuộc này khẩn trương.

Kha Diệc Mộng đã lớn như vậy ngược lại là còn không có gặp qua tốt như vậy chiến quật cường nữ tử, lúc này không khỏi chán nản, muốn làm một chuyện tốt người ta bây giờ ngược lại không linh tính, nghĩ đến cũng không muốn quản, bất quá nghĩ đến liên quan đến hai đầu nhân mạng nhện không được còn muốn mở miệng ngăn cản, lại bị Tào quân gia đoạt một lần bạch: "Nhị tiểu thư, đã hai người này không biết tốt xấu, lần này cũng liền để bọn hắn mở mang tầm mắt thôi, yên tâm, lão nô sẽ để cho bọn hộ vệ chạm đến là thôi."

Kha Diệc Mộng mặt mày nén giận nhìn qua Tào quân gia nửa ngày, hít một hơi thật sâu, trong lòng biết lúc này nổi giận cũng không thay đổi được cái gì, thế là ánh mắt ba quang hơi đổi, nhìn liền hướng một bên hộ vệ binh, mở miệng nói ra: "Tiết lỗi, gần đây người vừa tấn thăng Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, khí tức còn không yên ổn, thuận Võ Hồn cũng xác thực cần rèn luyện một phen, bây giờ liền cho người một cái cùng cô cơ hội."

"Tuân mệnh! Nhị tiểu thư!" Một tên màu lúa mì làn da binh sĩ đứng dậy, đi đến Lăng Tuyết đối diện.

Tào Hưng Yên mỉm cười, tay áo bắt đầu nhìn về phía xa xa bão cát, hẳn rõ ràng đây là Kha Diệc Mộng tại cho cái kia không biết trời cao đất rộng đã nha đầu nhường, bất quá liền xem như đừng nói là vừa tấn thăng Ngưng Mạch Cảnh ba tầng hộ vệ binh, liền là Ngưng Mạch Cảnh tầng hai hộ vệ binh, một cái tay cũng đầy đủ đánh bại nha đầu kia.

Nghe được Kha gia Nhị tiểu thư, Lăng Tuyết cảm thấy có chút ám áp, mình bạch Kha Diệc Mộng câu nói này nhìn như nói là cho cái kia gọi là Tiết lỗi hộ vệ binh nghe, nhưng kì thực là nói với chính mình "Đối thủ của người nội tình ta đều nói cho người biết, trả lại cho người thả nhiều như vậy nước, học tỷ ta nhiều nhất cũng chỉ có thể giúp người đến cái này, đằng sau người chính mình cố lên nha".

Truyền ngôn thật sự là không giả, Kha Diệc Mộng mặc dù sẽ không nung nấu bán manh, nhưng là làm việc xác thực rất có cổ hiệp chi phong, cái kia từ hôn đại huynh đệ chắc là bị các loại yếu kiều xấu bụng nữ cho mê đến tìm không thấy nam bắc, tốt như vậy nữ nhân vậy mà liền dạng này bỏ qua.

Lăng Tuyết hướng về phía Kha Diệc Mộng nghe răng cười một tiếng, lộ ra trắng nõn hàm răng, nói: "Lăng Tuyết trước cảm ơn Kha tiểu thư."

"Không cần cảm ơn ta, người chính mình tự giải quyết cho tốt." Người gặp người thích hoa gặp hoa nở tất sát kỹ, tại Kha Diệc Mộng nơi này lại tuyệt không hưởng thụ, nàng chỉ là băng nghiêm mặt lạnh lùng nói ra.

Lăng Tuyết cười hắc hắc, đương nhiên sẽ không để ý, ánh mắt trở lại đối diện hộ vệ binh trên thân, nghĩ đến đối diện vị huynh đệ kia cũng cùng mình kiếp trước cùng họ, trong đáy lòng không khỏi dâng lên mấy phần thân thiết, nghĩ thầm một hồi khi dễ người ta còn chưa tính, nhưng cũng đừng để người ta quá ăn thiệt thòi, nhân tiện nói: "Đại huynh đệ, một hồi có cái gì thủ đoạn cứ việc hướng trên người của ta chào hỏi chính là, không cần bó tay bó chân, muội tử ta da dày thịt béo, chịu đánh vô cùng."

Như Kha Diệc Mộng lúc này không phải còn tại trên xe ngựa, không được để Lăng Tuyết câu nói này khi cái lão đạo không thể, trước một giây còn đang suy nghĩ lấy giúp cái này không bớt lo cô nàng nghĩ biện pháp nhường, sau một giây nàng liền bắt đầu hủy đi mình đài, mặt đen lên cũng không nói chuyện, dứt khoát đem Chu màn cũng cùng nhau buông xuống, tránh khỏi nhìn xem phiền lòng, bên cạnh lục liên cũng không ở che miệng cười, tại Kha Diệc Mộng bên tai cười nói: "Tiểu thư, cô muội muội này ngược lại là thú vị, cảm giác không giống chúng ta nữ tử, giống như là những nam nhân kia tên dõ hơi thoải mái."

Kha Diệc Mộng mặt trái xoan lúc này càng đen hơn, "Người thiếu thay nàng nói tốt."

Cảm giác được Lăng Tuyết ngữ khí thân thiết, không giống cô gái tầm thường đáng vẻ ketch cớm, mà lại cũng sinh thực sự thủy linh động lòng người, Tiết lỗi không khỏi trong đáy lòng dâng lên mấy phần hảo cảm, khẽ cười nói: "Cô nương người vẫn là lấy trước xuất binh khí cùng thả ra Võ Hồn tốt."

Lăng Tuyết cảm giác được Tiết lỗi chính nhìn xem mình đeo ở hông Thanh vân kiếm cùng đeo tại sau lưng Phá Quân kiếm, liền đem Thanh vân kiếm rút kiếm ra vỏ, về sau toát ra một bộ thẹn thùng bộ dáng, nói: "Tiểu nữ tử phía sau kiếm mấy ngày nay mãi mòn nghiêm trọng, còn không có cảm lấy đi thợ rèn chỗ ấy một lần nữa đánh qua, liền không lấy ra mặt, ngoài ra tiểu nữ tử Võ Hồn công dụng đặc thù, bây giờ đã phóng thích, chỉ là huynh đệ người chưa nhìn ra, không cần phải lo lắng, ta tự nhiên dốc hết toàn lực."

Bây giờ xà Kiếm Võ Hồn chỉ có thể tính cả Phá Quân kiếm đồng thời sử dụng, thuyết pháp như vậy chỉ là vì an ủi Tiết lỗi thôi, miễn cho một hồi hấn chịu đã kích quá lớn.

Tiết lỗi lộ ra vẻ chột hiểu, thế gian này Võ Hồn thiên kì bách quái, Lăng Tuyết trên người đặc thù điểm cũng không có cái gì, cũng không có suy nghĩ nhiều, liền cũng chậm chậm rút ra cắm ở sau lưng trường kiếm, nhìn qua Lăng Tuyết thổi qua liền phá ngọc dung, chậm rãi nói: "Tận Quân tiểu thư thân thiết, bất quá tại hạ chỗ chức trách, mặc dù điểm đến là dừng nhưng cũng sẽ không thủ hạ lưu tình, cẩn thận!"

Hộ vệ binh cùng mình quyết đấu nhất định có Tào Hưng Yên ở bên cạnh chú ý đến, nếu là Tiết lỗi nhường, sợ là hạ tràng sẽ không tốt hơn, điểm ấy Lăng Tuyết trong đáy lòng trong suốt, vốn chính là riêng phần mình chiến thắng, trách không được Tiết lỗi.

Thiếu nữ cầm kiếm mà đứng, giống như là nữ Kiếm Thần, bây giờ Thanh vân kiếm đã ra khỏi vỏ, nắm trong tay, một cổ sắc bén kiếm ý như muốn đâm xuyên mây xanh. Đen kịt bão cát thổi đến trên người nàng áo choàng lăm lệt rung động, nhưng mà ánh mắt lại bình tĩnh như nước, không chút nào vì cái này đầy trời lạnh thấu xương bão cát lay động.

"Người cũng cẩn thận."

Chương 12: Ngoài dự liệu chiến đấu

Cảm nhận được Lăng Tuyết lúc này toát ra tới khí thế, Tiết lồi trong lòng có chút bội phục, hẳn cảm giác được Lăng Tuyết đối với sắp xảy ra chiến đấu là hoàn toàn không có e ngại, thậm chí, hẳn càng là ẩn ẩn từ trên thân Lăng Tuyết cảm thấy một loại lòng tin tất thắng.

Minh nhưng so sánh nàng còn cao hai cái tiểu cảnh giới, nếu không phải có Tào quân gia mệnh lệnh, hẳn thật đúng là không nghĩ như thế khi dễ một nữ tử, chỉ là, hẳn không nghĩ ra trình độ như thế cách xa chiến đấu, thiếu nữ đến tột cùng cỡ nào lạc quan mới có thắng lợi lòng tin.

Trong lòng đã là thường thức vừa buồn cười, bất quá Tiết lồi chiến đấu bên trên ngược lại là rất cẩn thận, một thanh trường kiếm đưa ngang trước người, hộ vệ trường nhìn thấy cũng âm thầm nhẹ gật đầu, bây giờ Tiết lồi cảm kích tư thế, nhìn như đơn giản, lại không chỉ có mạnh hơn tiến công, mà lại phòng thủ có thừa, có thể xưng không có chút nào sơ hở.

Kha Diệc Mộng lúc này cũng đã lặng yên đem Chu màn cho vén lên, cứ việc mới bị Lăng Tuyết khí không nhẹ, nhưng là Kha Diệc Mộng lúc này vẫn là không nhìn được lo lắng nơi này chiến đấu, con mắt chăm chú nhìn qua hai người chiến trường, trong lòng đang nhanh chóng tự hỏi.

"Tiểu thư, tiểu cô nương kia nhìn xem cơ linh, làm sao như thế không hiểu biến báo, phải cứ cùng cái kia họ Tào phân cao thấp. Lần này tốt, coi như Tiết lồi vừa mới tấn thắng Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, nhưng vậy cũng không phải nàng một cái Ngưng Mạch Cảnh một tầng tiểu nha đầu có thể đối phó, một hồi nàng bại chúng ta còn có cứu hay không nàng đâu?"

Kha Diệc Mộng cau mày, không có trả lời lục liên, trong lòng cũng xoắn xuýt rất, ẩn lý thuyết hai người này cũng cùng nàng không chút nào tương quan, hơn nữa còn là như thế cường tính tình, nàng hết lòng quan tâm giúp đỡ không cần thiết lại đi đau đầu, bất quá không để cho nàng đi để ý tới nhưng lại làm không được, chỉ là hiện tại mới Lăng Tuyết nói lại quá mức không lưu chỗ trống, bây giờ nàng cũng không biết như thế nào đi bỏ cứu.

Cảm kích mà đứng thiếu nữ lúc này đang cùng hộ vệ binh hai hai giằng co lấy, chiến đấu hết sức căng thẳng.

Nhìn qua Tiết lồi, chính là tiến có thể công lui có thể thủ thế đứng, Lăng Tuyết minh bạch hẳn đang đợi mình động thủ trước, mỉm cười, đây là tự mình tu luyện Thanh Vân kiếm pháp cùng đập tuyết vô ngân có thành tựu đến một lần lần thứ nhất chiến đấu, ngẫm lại liền không khỏi có chút nóng huyết sôi trào lên.

"Bạch!" Lăng Tuyết thân hình khẽ động, liền biến mất ở đầy trời bão cát bên trong, sau một khắc xuất hiện thời điểm, đã xuất hiện ở Tiết lồi trước mặt.

Thanh vân kiếm trực tiếp vạch phá bão cát, gào thét tiếng xé gió xẹt qua Tiết lồi bên tai.

"Thật nhanh!" Tiết lồi nội tâm nhảy một cái, lại là hoàn toàn không nghĩ tới Lăng Tuyết vậy mà tốc độ nhanh như vậy, một cái chớp mắt liền đến trước người của mình, loại tốc độ này, hoàn toàn vượt ra khỏi Ngưng Mạch Cảnh một tầng, thậm chí so Ngưng Mạch Cảnh ba tầng tốc độ đều muốn nhanh lên mấy phần!

Hẳn là nàng thức tỉnh chính là mạnh nhất Võ Hồn một trong tự nhiên hệ Võ Hồn bên trong phong Võ Hồn?

Trước kia lạnh nhạt Tào Hưng Yên trông thấy Lăng Tuyết tốc độ, lòng mày không thể tra nhú, nói nhỏ: "Ngược lại là không nghĩ tới một cái nông thôn nha đầu tại cảnh giới này vậy mà có thể lĩnh ngộ thân pháp, chỉ là không nhìn ra là nhà nào thân pháp." Tại sử dụng đập tuyết vô ngân thời điểm, Lăng Tuyết đã hơi chút che lấp, không dám trực tiếp đem đập tuyết vô ngân thi triển đi ra, không nói trước khả năng bại lộ mình giết chết Đường Cổ sự thật, càng là có khả năng để một mực nhìn chăm chăm Tào Hưng Yên cho nhớ thương.

Dù sao thất phu vô tội, nhưng mà mang ngọc có tội!

Tào Hưng Yên lòng mày rất nhanh cũng giãn ra, nhìn tốc độ này cũng bất quá là nhân phẩm trung đẳng tiểu thành thân pháp, bây giờ chiêu thứ nhất đánh Tiết lồi một trở tay không kịp, về sau nhưng không có đơn giản như vậy, dù sao nữ nhân này cũng chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng, căn bản không phá được thuần Võ Hồn phòng ngự.

"Tiểu thư, cái này gọi là Lăng Tuyết võ tu tốc độ thật nhanh, ngay cả ta Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi mới đều không có thấy rõ ràng, không chừng có thể thắng đâu!"

"Xác thực có mấy phần thực lực, bất quá chỉ là dạng này, vẫn là còn thiếu rất nhiều." Kha cũng mạn chậm rãi nói ra, lời nói bên trong toát ra có chút quý tài bất đắc dĩ.

Kha Diệc Mộng xác thực cũng bị Lăng Tuyết lần này cho kinh diễm đến, bất quá nàng bây giờ đã có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, không có giống lục liên đồng dạng, mà là thấy mười phần rõ ràng, minh bạch Lăng Tuyết lần này chỉ là thừa dịp thân pháp, nhưng là Ngưng Mạch Cảnh một tầng lực công kích căn bản là không có cách tổn thương đến có được thuần Võ Hồn Tiết lồi.

"Thuần Võ Hồn!" Mặc dù rung động trong lòng bất quá tay bên trên nhưng không có dừng lại, Tiết lồi hơi chuyển động ý nghĩ một chút, sau lưng bỗng nhiên xuất hiện một cái đại thuẫn hư ảnh, mà lúc này, vô số vàng sáng bên phải trên cổ tay ngưng tụ, trong chớp lát tại hẳn cùng Lăng Tuyết ở giữa nằm ngang một mặt nặng nề cổ phác cự thuẫn, ánh mắt bình tĩnh nhìn trước mắt chớp mắt là đến kiếm quang.

Khí Võ Hồn cụ hiện hóa!

Hắn thấy, Lăng Tuyết có thể tại giao thủ hiệp một liền đem hắc thuẫn Võ Hồn ép ra ngoài, đã rất là ghê gớm, loại cảm giác này cũng chỉ có tại đồng bạc thời điểm chiến đấu mới có thể cảm nhận được, như thế càng làm hắn hơn đôi Lăng Tuyết xem trọng mấy phần, bất quá lợi hại hơn nữa cũng chỉ có thể dừng ở đây rồi, thuẫn Võ Hồn xuất hiện đã tuyên án kết quả của cuộc chiến đấu này.

Chỉ là... Sự thật thật giống hắc nghĩ đồng dạng a?

"Keng!" Nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, kiếm quang rơi xuống về sau cũng không có bày biện ra trâu đất xuống biển chi thế, ngược lại giống như là sao chổi va chạm bên trên Tiết lồi đại thuẫn, đại thuẫn nhất thời truyền ra một thân nặng nề rên rỉ, mặt ngoài lên một chút dễ hiểu vết rạn. Phảng phất chuông sớm tiếng đánh vang vọng tràn ngập bão cát hắc mạc, mọi người đều là mục lực chấn kinh chỉ sắc, không ai từng nghĩ tới chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi nữ tử lại có thể bộc phát như vậy lực công kích!

Đứng tại Tào Hung Yên bên cạnh thân hộ vệ trưởng, tại nặng nề khô giáp hạ đen kịt ánh mắt đều theo Lăng Tuyết cái này kinh diễm một kích mà có chút co rụt lại, gãi nua tay vuốt ve bên hông trường kiếm vô chuôi, không biết suy nghĩ cái gì.

"Điều đó không có khả năng!" Vì tan mất Lăng Tuyết một kiếm này lực đạo, Tiết lồi không khỏi lui về phía sau hai bước, ánh mắt rung động nhìn xem lúc này kiếm quang chưa dứt, còn dừng lại ở giữa không trung Lăng Tuyết, thấy được nàng cái kia mảnh khảnh cánh tay, cùng lúc này bao vây lấy băng vải, lại vẫn ngăn không được nữ tử tú khí bàn tay, khó mà tin được chính là như vậy trên tay kiếm lại có thể bộc phát ra dạng này công kích lực.

"Có thuẫn Võ Hồn Tiết lồi cùng giai đối chiến đều hắc hữu bị người đánh lui lại dù là nửa bước, bây giờ vậy mà để một cái tay trời gà không chặt nhuộc nữ tử cho đánh lui hai bước, hắc hắc, không biết có phải hay không là nhìn thấy người ta da mịn thịt mềm, sinh ra thương hương tiếc ngọc tâm tư đâu." Quách nghĩ, ngày bình thường cùng Tiết lồi có chút quen thuộc hộ vệ binh, lúc này trông thấy Tiết lồi vậy mà lui lại, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Ha ha, tính ra đêm nay cũng nên có hành quân tửu hội, Tiết lồi tại nương môn trước mặt như thế cho chúng ta Kha gia hộ vệ binh mất mặt, ban đêm không thiếu được phải phạt hơn mấy chén." Quách nghĩ bên cạnh hộ vệ binh cũng cười nói.

Bỗng nhiên nghe thấy hừ lạnh một tiếng, hai người tìm theo tiếng nhìn lại, nguyên lai là lời Minh Lôi đại ca, hai nhân mã bên trên biết mình chỉ sợ nói sai, liền ngưng ngưng cười một tiếng, đổi thành một bộ rủa tai lắng nghe bộ dáng.

Lôi minh chậm rãi nói ra: "Dừng nhìn Tiết lồi vừa mới bước vào ngưng mạch ba tầng, tu vi không bằng các ngươi, lúc này như đổi thành các ngươi, chỉ sợ sớm đã là thiếu nữ kia vong hồn dưới kiếm, không chỉ có thân pháp cao minh, mà lại kiếm pháp hiển nhiên đã đại thành, ta chưa từng nghe nói qua ai có thể tại Ngưng Mạch Cảnh một tầng liền đem hai loại võ kỹ tu luyện thành công... Nữ nhân này võ học thiên phú tương đương đáng sợ, liền xem như cùng chúng ta nam nhân so, cũng là nhất đẳng thiên phú."

"Nói như vậy Tiết lồi tiểu tử này lúc này muốn cầm?" Quách nghĩ không khỏi giật mình, lúc này mới một hiệp, hắn là trận này vượt qua hai cái tiểu cảnh giới chiến đấu thế mà đã có kết quả!

Lôi minh không nói gì, ngược lại là vừa rồi cùng quách nghĩ nói chuyện hộ vệ binh cười hắc hắc, nói ra: "Quách nghĩ, ngươi cũng đừng quên, Tiết lồi thuẫn Võ Hồn không chỉ có riêng sẽ chỉ phòng ngự a, thật muốn tính toán ra, có lẽ Tiết lồi tiểu tử này mới là chúng ta quân hộ vệ bên trong cùng giai đệ nhất nhân."

Ngay tại mấy người trong lúc nói chuyện, chiến trường thay đổi trong nháy mắt, Lăng Tuyết cùng Tiết lồi đã lại đánh mười cái hiệp, Tiết lồi càng đánh càng kinh hãi, trách không được trước đó nhìn thiếu nữ này lòng tin mười phần, nguyên lai là có cùng giai vô địch chiến lực! Đối phương lại có thể duy trì di động với tốc độ cao thời gian dài như vậy, nếu không phải là mình là thuẫn Võ Hồn, Tiết lồi cảm thấy mình thậm chí chưa kịp phản ứng cũng đã là thiếu nữ trước mắt thủ hạ bại tướng.

Hắn nếu là biết, bởi vì xà Kiếm Võ Hồn thức tỉnh, dù là không có sử dụng Võ Hồn, Lăng Tuyết nhanh nhẹn tăng thêm cũng cơ hồ là gấp bội, cho dù là hiện tại cũng chỉ là vận dụng năm thành tốc độ, không biết hắn sẽ nghĩ thế nào.

"Loảng xoảng!" Lại là một đạo kiếm quang rơi xuống, thiếu nữ tựa như là kiếm chỉ tinh linh đồng dạng, một kiếm tiếp lấy một kiếm tựa như vũ đạo hoa lệ ưu nhã, cái này khiến Kha Diệc Mộng trong xe ngựa nhìn xem đều là vì chi sợ hãi thần phục.

Cổ pháp đại thuẫn bên trên đã vết rách loang lổ, phảng phất sau một khắc liền phải phân giải, Tiết lồi ánh mắt lại không chút nào bởi vì đây hết thảy mà biểu lộ ra lo lắng thần sắc, ngược lại càng phát ra sáng tỏ, mà chính là hiện tại vừa mới đón đỡ hạ Lăng Tuyết một kích này về sau, Tiết lồi cuối cùng mở miệng, giống như là tuyên án của hắn thắng lợi: "Ta thừa nhận ngươi xác thực phi thường lợi hại, sẽ cùng ngươi giao đấu lâu như vậy, hoàn toàn vượt quá dự liệu của ta, đừng nói là nữ nhân, liền xem như nam nhân, ngươi cũng là người ta gặp qua bên trong đáng sợ nhất. Nếu như giống nhau là Ngưng Mạch Cảnh một tầng, ta hoàn toàn không phải là đối thủ của ngươi, bất quá thật không may, ngươi... Phải thua."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đạp tuyết vô ngân

"Tiểu thư, nữ tử kia vẫn rất lợi hại đâu, một mực đè ép Tiết lỗi đánh, không chừng thật muốn thắng đâu." Lục liên nhìn thấy Lăng Tuyết chiếm ưu thế, tựa như là nàng đè ép Tiết lỗi đánh đồng dạng, thấy mười phần khời kinh, xanh thắm ngọc thủ đập không ngừng.

Bất quá Kha Diệc Mộng nhưng không có lục liên lạc quan như vậy, tựa hồ chợt nhớ tới cái gì, đôi mi thanh tú nhũ càng thêm lợi hại, nàng lắc đầu, chậm rãi nói ra: "Lúc này ngược lại là ta hại nữ tử này, vốn cho rằng nàng thể tất may mắn phần thắng đều không có, nhưng không có ngờ tới nàng vậy mà có thể dựa vào Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi cùng Tiết lỗi đánh cho như vậy khó bỏ khó phân, bây giờ sắp phá thuẫn, nàng cũng sắp bại."

Nguyên bản Kha Diệc Mộng an bài Tiết lỗi cho Lăng Tuyết còn cất không đành lòng nhìn thấy Lăng Tuyết thụ thương ý tứ, bởi vì thức tình thuận Vô Hồn Tiết lỗi tính công kích cũng không nếu như người khác, dù là Lăng Tuyết đánh không lại, cũng sẽ không phải chịu tổn thương gì, nàng xác thực không có làm qua Lăng Tuyết khả năng vượt hai giai chiến đấu như vậy hoang đường giả thiết.

Bất quá Lăng Tuyết sức chiến đấu lại hoàn toàn vượt ra khỏi Kha Diệc Mộng tưởng tượng, nếu là sớm biết như thế, liền không cho Tiết lỗi ra sân, khiến người khác ra sân Lăng Tuyết phần thắng còn có thể gia tăng thật lớn, hiện tại xem ra, nàng ngược lại là hảo tâm lại làm chuyện xấu.

"Bất quá nữ tử này đến tột cùng là thân phận gì, Ngưng Mạch Cảnh một tầng liền nhưng liền có thể có được như vậy sức chiến đấu... Trận chiến này về sau, coi như nàng bại, ta nhất định phải là muốn lưu lại, một mặt là vì nàng cùng người hầu kia tốt, nhiều người chiếu ứng khẳng định tương đối dễ dàng rất nhiều, còn mặt kia, nếu như nàng có thể trợ giúp mình, có lẽ mười mấy năm sau mình liền có khả năng ở gia tộc đại thành tủy bên trong tìm được một chỗ đất cắm dùi." Kha Diệc Mộng trong ánh mắt dị sắc lưu chuyển, nàng tin tưởng, bằng vào nữ tử trước mắt này bây giờ biểu hiện, lại cho nàng mười năm, liền xem như tại Thiên Hải Quận cái này ngoạ long tàng hồ chi địa, nàng cũng nhất định có thể trên Tiềm Long Bảng có lưu một chỗ cắm dùi.

"Âm vang!"

Tiết lỗi lại nắm lấy cự thuẫn ngăn lại Lăng Tuyết lạng lẹ một lần công kích, ánh mắt bình tĩnh nhìn qua quần tại mũ che màu xám bên trong thiếu nữ, chậm rãi nói ra: "Nhận thua đi, thuẫn phá sau ta sợ ta không chế không nổi đã thương người."

Nghe được Tiết lỗi, Lăng Tuyết trong lòng bỗng nhiên hiện lên dự cảm không tốt, từ vừa mới bắt đầu thời điểm chiến đấu mình đã cảm thấy có chút quá dễ dàng, dù là hiện tại mình vẫn là có chỗ giữ lại, nhưng là Kha gia hộ vệ binh xa gần nghe tiếng, thể nhưng là cùng giai cường giả tồn tại, không có đạo lý để cho mình từ đầu tới đuôi đều là đè lên đánh.

"Làm cùng Kiếm Vô Hồn tương đối thuận Vô Hồn, tuyệt đối sẽ không vẹn vẹn chỉ là phòng ngự đơn giản như vậy, thuẫn phá... Thuẫn phá... Không phải là lấy khổ tận cam lai chi ý?" Lăng Tuyết ánh mắt ngưng tụ, trong lòng đã minh ngộ, trong tay Thanh vân kiếm lại hoàn thành một lần công kích, "đông" một tiếng vang trầm, cỗ thuẫn lần trước lúc đột nhiên tăng lên mấy chục đạo vết rách, mất thấy lập tức liền muốn nứt vỡ, Lăng Tuyết thần sắc lại là chợt biến đổi, thân hình bỗng nhiên hướng về sau nhanh chóng thoái lui.

Một kiếm này rơi xuống, Tiết lỗi đã minh bạch thiếu nữ là sẽ không dễ dàng nhận thua, nhìn qua Lăng Tuyết bỗng nhiên phi độn thân ảnh, than nhẹ một tiếng, trên cổ tay trái gần như sụp đổ cô phác thanh đồng cự thuẫn bắt đầu chính thức phân giải, hóa thành vô số quang mang, giống như là vô số quang tiền bay vút tiến Tiết lỗi thể nội, Tiết lỗi chỉ cảm thấy mình toàn phương vi thực lực đều tại lấy một cái tốc độ đáng sợ gia tăng lấy.

Những cái kia quang tiền bên trong ẩn chứa Lăng Tuyết mỗi lần trong công kích bí mật mang theo kiếm ý, một đạo một đạo, dù là Tiết lỗi cũng không có tu luyện Thanh Vân kiếm pháp, nhưng là bây giờ cũng đã nắm giữ mới Lăng Tuyết thi triển kiếm pháp, thậm chí càng vượt xa Lăng Tuyết mới thi triển ra kiếm ý.

Tiết lỗi khí tức đang lấy một loại bộc phát thức hình thức không ngừng mạnh lên lấy.

"Người không tránh được, tiếp xuống một kích này." Tiết lỗi khẽ nhả đạo, tu vi tại tầng vọt đến ngưng mạch bốn tầng về sau, liền ngừng lại. Chỉ là như vậy từ, hần nhất định đuổi không kịp đã nhanh lùi lại Lăng Tuyết, bất quá hần lại tuyệt không lo lắng, bởi vì tại liền tại tu vi đỉnh chỉ tăng trưởng một khắc, hần cảm nhận được tốc độ tại thời khắc này bắt đầu tăng vọt, đem Lăng Tuyết mới di động với tốc độ cao làm công kích mang theo quán tính tất cả đều chuyển hóa làm hần tự thân động lực.

Hộ vệ trưởng lời mình nhìn qua khí tức đã nhảy lên tới đỉnh phong Tiết lỗi, mỉm cười, nói ra: "Phải kết thúc."

"Ha ha, rất lâu chưa thấy qua Tiết lỗi dùng qua chiêu này, ngừng lại thật sự là hoài niệm a. Mấy năm qua, to to nhỏ nhỏ chiến đấu, vậy mà chỉ có như thế một nữ tử đem Tiết lỗi tiểu tử này dồn đến một bước này." Quách nghĩ cười lớn một tiếng, ánh mắt càng thêm chuyên chú nhìn qua phía trước chiến trường.

"Tiểu thư... Phải vận dụng Vô Hồn rồi sao?" Giang Hành Viễn nói khẽ, hần cũng cảm nhận được Tiết lỗi khí tức lúc này cường đại, trong lòng không khỏi cũng có chút lo lắng, hần biết tiểu thư còn có một trương cường đại nhất át chủ bài không có xuất thủ, bất quá sớm như vậy liền đem sau cùng át chủ bài đánh đi ra, tiếp xuống sẽ phi thường bị động.

Nghĩ đến đây, Giang Hành Viễn không khỏi nhìn về phía Tào Hưng Yên, cái kia tại trong bão cát chấp lấy tay thẳng tắp mà đứng, khí tức nội liễm lão quán gia. Người này... Thâm bất khả trắc, lúc này nếu là bại lộ, vạn nhất người này tâm hoài quý thai, tiểu thư ở trước mặt hần cùng sẽ không còn át chủ

bài, chuyến này cho tới bây giờ, phát triển đã hoàn toàn lệch hướng dự tính, Kha gia Nhị tiểu thư xác thực trạch tâm nhân hậu không sai, nhưng là Kha nhị tiểu thư tại trong thương đội địa vị lại hoàn toàn vượt quá hai người dự đoán, vậy mà ẩn ẩn có bị giả không xu thế, nếu là chuyến này vô sự còn tốt, nhưng nếu là phát sinh cái gì, bằng vào hiện tại Kha nhị tiểu thư tuyệt đối là không khống chế được thế cục.

Hắc mạc là nhất cá thị phi chi địa, cường đại thương đội là độc lập với hắc mạc Tịnh Thổ, mà bây giờ Kha gia thương đội có lẽ đã không thể đưa vào Tịnh Thổ trong .

Ngay tại Giang Hành Viễn xuất thân ở giữa, "Oanh" một tiếng vang thật lớn đem hân suy nghĩ tùm trở về.

"Cẩn thận ." Tiết lỗi chậm rãi nói ra, sau một khắc, thân ảnh của hân liền biến mất toàn bộ Sa Chi thế giới bên trong, nháy mắt sau đó, chỉ gặp Tiết lỗi biến mất địa phương bỗng nhiên một tiếng to lớn cát bạo thanh âm vang lên, vô số màu đen cát bụi trong mắt mọi người thế giới bay là tả.

Tiết lỗi là đem Lăng Tuyết mới tất cả chuyển vị tất cả động lực đều đổi lại giờ phút này bạo tạc như lưu tinh tốc độ.

Lăng Tuyết ngừng lại, rõ ràng cảm nhận được mình khí cơ đã hoàn toàn bị Tiết lỗi khóa chặt lại , nàng lúc này minh bạch , chính như Tiết lỗi mới nói tới , một kích này, không phải nàng dùng bình thường chuyển vị có thể đào thoát rơi . Nghĩ như vậy, nàng không khỏi khe khẽ thở dài: "WOW, ta nói Kha nhị tiểu thư, ngài cái này thật tại cho ta nhường a, làm sao đặc địa nhặt được như thế một cái đồ biến thái cho ta làm đối thủ, hiện tại tốt, còn không phải lại bại lộ một lá bài tẩy không thể."

Nghĩ như vậy, Lăng Tuyết nhắm mắt lại, nếu là không sử dụng Vô Hồn, Tiết lỗi một kích này tốc độ đã vượt ra khỏi nàng mắt thường phân biệt cực hạn, đã như vậy, liền đem thị giác phong bế a.

Một trái tim trở nên yên lặng, Lăng Tuyết phảng phất trở lại hai tháng trước tổng diệt lâm bên trong một khắc này, mình lần nữa đưa thân vào vô biên rơi một bên trong, thính giác tại thời khắc này phảng phất đạt được cực lớn thăng hoa , bất kỳ cái gì một tia gió thổi có lay đều tránh không khỏi Lăng Tuyết cảm giác.

Bỗng nhiên, một mảnh hiện ra chương mắt bạch quang tông diệt bỗng nhiên liền từ nơi này hư ảo trong thế giới chậm rãi nhẹ nhàng rút xuống, "Tới."

"Đạp tuyết vô ngân."

"Phá thuẫn chém!" Một đạo sắc bén kiếm quang phá vỡ toàn bộ thế giới màu đen, vô số khí lưu tại kiếm quang lưu lại vết kiếm chỗ điên cuồng di chuyển, Tiết lỗi thân ảnh mơ hồ chậm rãi từ hắc mạc bên trong đi ra, thiếu nữ mảnh khảnh thân ảnh lại là cũng chưa hề dừng tới.

Kha cũng man ánh mắt ân cần nhìn xem chiến trường, trong lòng rất có bất an, thầm nghĩ: "Tiết lỗi ngày bình thường rất là chính trực, lúc này xuất thủ hân là hiểu được nặng nhẹ mới là."

Tào Hưng Yên ánh mắt đột nhiên biến đổi, tại thời khắc này vậy mà vô cùng sắc bén, chăm chú nhìn chăm chăm một màn trước mắt, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Nhân phẩm đỉnh cấp thân pháp, đạp tuyết vô ngân, Thiên Vân Vô Phủ Nhân cấp bên trong tốt nhất thân pháp, không nghĩ tới lại bị nàng đạt được!"

"Điều đó không có khả năng..." Tiết lỗi cảm giác trên cổ có chút nóng lên, cũng là bị rạch ra một đạo nhàn nhạt vết thương, một chút hồng nhiệt máu tươi từ chỗ cổ chảy xuống, hít một hơi thật sâu, "Tại ta cái kia cơ hồ nhìn bằng mắt thường không rõ tốc độ xuống, nàng là như thế nào tránh thoát ta một kiếm kia, lại đang cuối cùng dùng kiếm xẹt qua cổ của ta, trọng yếu nhất chính là, vậy mà có thể đem khống chế lực đạo như vậy vi diệu, nếu là kém cái một chút, ta chỉ sợ cũng đã phơi thây ở đây."

Tiết lỗi không biết, đây là bởi vì Lăng Tuyết đã đem nhân phẩm trung cấp Thanh Vân kiếm pháp đạt đến đại thành nguyên nhân.

"Đa tạ, Tiết huynh." Lăng Tuyết thu kiếm vào vỏ, mỉm cười.

Bây giờ thắng bại đã phân, Tiết lỗi nhớ tới trước đây mình, lúc này không khỏi đỏ mặt lên, lúng ta lúng túng nói: "Tại hạ đa tạ Lăng Tuyết tiểu thư kiếm hạ lưu tình."

"Ta muốn cảm ơn người mới là, cuối cùng một kích này coi như ta không có tránh thoát đi, kém cỏi nhất cũng là sẽ không mất đi tính mạng ." Lăng Tuyết trong lòng rất rõ ràng, Tiết lỗi cái này tất sát một kiếm nhìn là khí thế vô song, trong đó nhưng không có mảy may sát khí, hân là lưu lại sinh cơ ở trong đó.

Tiết lỗi nghe vậy ngượng ngùng cười một tiếng, lấy nàng bản sự, tự nhiên không cần mình tổn tâm tư đi thù hạ lưu tình, xem ra ngược lại là mình quá coi thường nàng. Lúc này thấy lại lấy thiếu nữ áo choàng hạ cái kia tinh xảo anh khí gương mặt, lúc này càng là bằng thêm mấy phần thần bí cùng cảm giác thâm bất khả trắc, mình tại quân hộ vệ cùng thế hệ bên trong bất bại thần thoại, hôm nay vậy mà như thế nhẹ nhàng linh hoạt liền để trước mắt thiếu nữ này phá sạch.

Trang nhã xa hoa trong kiêu, lục liên xích lại gần Kha Diệc Mộng, tò mò hỏi: "Tiểu thư, mới phát sinh cái gì , nô tỳ một chút đều không có thấy rõ ràng, tiểu thư cho nô tỳ ta nói một chút nha."

"Ta cũng thấy không rõ lắm, bọn hân mới tốc độ cũng đã vượt qua ta cảnh giới này mắt thường cực hạn, bất quá bây giờ xem ra, hân là nữ tử kia thắng." Kha Diệc Mộng trong mắt toát ra vẻ kỳ dị, bây giờ kết cục này thật sự là hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của nàng, không nghĩ tới Tiết lỗi sử xuất phá thuẫn trảm Lăng Tuyết lại còn có thể thắng được một bậc, "Chi là... Cực hạn của nàng đến tốt cùng ở đâu?"

Kha Diệc Mộng không khỏi trong lòng đối Lăng Tuyết bắt đầu dâng lên nồng đậm lòng hiếu kỳ, đối nàng mà nói, Lăng Tuyết liền là một cái toàn thân đều

là mê kỳ nữ, vô luận là nàng hiện tại biểu hiện ra không câu nệ tiểu tiết hào phóng tính cách, còn có thể vượt hai cảnh giới khiêu chiến cường hân sức chiến đấu, hoặc là thân thể của nàng, đều giống như từng cái bí ẩn đồng dạng quay chung quanh tại Kha Diệc Mộng trong lòng.

"Tiểu thư, chúng ta bây giờ còn cùng Kha gia thương đội cùng đi à?" Giang Hành Viễn đi đến Lăng Tuyết bên người, đưa lỗ tai thấp giọng nói.

Lăng Tuyết trong mắt quang mang chớp động, khẽ mỉm cười nói: "Đến đâu thì hay đến đó."

Nàng thấy rõ ràng Kha gia trong thương đội tình thế, chỉ là trước mắt cũng là không có đường lui khác có thể đi, so với đối mặt hắc mạc giao lộ nam nhân kia, Lăng Tuyết ngược lại là càng muốn hướng Kha gia cái này đâm rỗng hang hổ đi tới một lần, về phần là hung là cát, cũng chỉ có thể là làm hết sức mình nghe thiên mệnh.

"Tào quân gia, còn nhớ được ngươi lúc trước nói qua lời nói?" Tạm thời gác lại trong đáy lòng ý nghĩ, Lăng Tuyết giống như cười mà không phải cười nhìn xem Tào Hưng Yên.

"Tự nhiên nhớ kỹ, Lăng Tuyết tiểu thư có thể cùng chúng ta thương đội tùy hành, khiến cho chúng ta thương đội vinh hạnh." Tào Hưng Yên tựa hồ đã hoàn toàn quên lúc trước hân thái độ, thành khẩn nói ra.

"Còn có đây này?"

Nhìn thấy Lăng Tuyết cái kia tinh xảo dung nhan lúc này chính trên tức nhìn xem hán, Tào Hưng Yên sắc mặt hơi cứng đờ, chỉ là giây lát liền khôi phục về gió xuân ôn hoà bộ dáng. "Cái này, Tào mỗ tự nhiên nhớ kỹ." Nói, Tào Hưng Yên liền cúc một cái chín mươi độ eo, nói: "Tào mỗ mới vừa có mắt không biết kim khâu ngọc, còn xin Lăng Tuyết tiểu thư không nên trách tội."

"Thôi thôi, ta lúc đầu cũng là rộng lượng người, cũng sẽ không giống như ngươi so đo nha." Lăng Tuyết cười nhạt một tiếng, liền từ Tào Hưng Yên bên người đi tới. Lại là không nhìn thấy, lúc này đang đứng sau lưng hán, vừa ngẩng đầu lên Tào Hưng Yên đôi mắt chỗ sâu, chẳng những không có thất bại ảo não cùng phẫn nộ, ngược lại có một vòng thật sâu thương hại cùng đùa cợt.

Kha Diệc Mộng lúc này trong lòng hiếu kỳ vô cùng, tựa như là có một con mèo nhỏ một mực tại trong đáy lòng gãi nàng, vội vàng hướng bên người tỷ nữ lục liên chép miệng, nói: "Tiểu Lục, ngươi nhanh đi mời Lăng Tuyết tiểu thư đi lên một lần."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Gặp mặt

Lăng Tuyết leo lên cổ kiệu, Giang Hành Viễn muốn cùng theo một lúc đi lên lại bị hộ vệ trưởng lấy trong kiệu không gian có hạn làm lý do ngăn lại, bất quá Giang Hành Viễn minh bạch tiểu thư nhà mình bản sự cũng là không lo lắng, liền cùng đi dưới đáy đi theo thương đội cùng một chỗ lên đường.

Chỉ là Tiết Lỗi lại là một mực đưa mắt nhìn Lăng Tuyết lên xe con, mãi cho đến trong tầm mắt đã không có Lăng Tuyết thân ảnh lại một mực chậm chậm quên đi theo thương đội cùng lên đường, lời mình đi tới, hung hăng cho tiểu tử này phía sau một bàn tay, cười hắc hắc nói: "Thế nào, ta nói ngươi tiểu tử không phải là thích con gái người ta đi, cái này đều không có ảnh hưởng còn không chịu đi đâu?"

Phía sau lưng bị lời mình như thế vỗ, Tiết Lỗi ngược lại là giật nảy mình, nhìn lại trông thấy là lời mình, Tiết Lỗi tức giận nói: "Lôi đại ca, ngươi liền nói cười đi, ta chính là hiếu kỳ nữ tử này thân phận thôi, Ngưng Mạch Cảnh một tầng là có thể đem ta đánh bại, chẳng lẽ Lôi đại ca ngươi không hiếu kỳ?"

"Chắc chắn chắc, ta đương nhiên là hiếu kỳ nha, bất quá ta là hiếu kỳ tiểu tử ngươi có phải hay không trên tay nắm chắc để người ta phá vỡ, trong nội tâm nắm chắc có phải hay không cùng một khối không có."

Tiết Lỗi rất là im lặng, trên mặt giống như nhẩn nhẩn mướt đắng, chăm chú nhìn lời mình tâm kia râu ria kéo cặn bã dong binh mặt nửa ngày, lúc này mới hữu khí vô lực nói: "Ta nói Lôi đại ca, tiểu đệ còn là lần đầu tiên thấy ngươi như thế Bát Quái, không nói, nói thêm gì đi nữa chúng ta liền đuổi không kịp đại bộ đội." Nói Tiết Lỗi liền đuổi theo đã đi xa thương đội đi.

"Ta nói lão đệ, đây cũng không phải Bát Quái không Bát Quái vấn đề nha, mà là ngươi tại trong thương đội vẫn luôn cùng khổ hạnh hòa thượng đồng dạng, lần trước các huynh đệ đi câu lan ngươi cũng không đồng nhất khối đi theo quá khứ, ngươi nói đại ca sao có thể không quan tâm ngươi vấn đề riêng a... Uy! Tiểu tử ngươi... Đầu thai đâu! Chờ chút đại ca ngươi, đừng chạy gấp gấp như vậy a!"

Hắc mạc phong trần quét sạch, lời mình đại thúc mặc nặng nề khôi giáp, vừa mắng mắng liệt liệt để Tiết Lỗi dừng lại, một bên đón đầy trời bão cát hướng phía thương đội một đường điên cuồng đuổi theo.

Nói trở lại, Lăng Tuyết leo lên cái kia xa hoa vô cùng cổ kiểu về sau, lần đầu tiên nhìn thấy liền là Kha Diệc Mộng cái kia hoàn mỹ không một tí vết tình xảo dung nhan, từ xa nhìn lại còn có bảo cát ngăn cản, lúc này khoảng cách gần xem xét, càng là hào quang đoạt người, thậm chí đã vượt ra khỏi hoàn mỹ cảnh giới, đạt đến Lăng Tuyết không cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả tuyệt mỹ.

"Như vậy dung nhan, nếu để cho nàng cùng kiếp trước nổi tiếng nhất đẹp nhất nữ minh tinh đứng tại cùng một chỗ, chỉ sợ những minh tinh kia mà đều sẽ lộ ra ảm đạm không ánh sáng, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, ta muốn đuổi tới nàng, đây chẳng phải là so ở kiếp trước đem chúng minh tinh đều một khối pha được còn muốn ngu ngốc hổng hổng?" Tại lần thứ nhất khoảng cách gần trông thấy Kha Diệc Mộng dung nhan lúc, Lăng Tuyết trong nội tâm không khỏi bắt đầu triển khai các loại YY, ánh mắt càng là hoàn toàn không cách nào từ Kha Diệc Mộng trên mặt dịch chuyển khỏi.

Lăng Tuyết đang quan sát Kha Diệc Mộng, Kha Diệc Mộng làm sao không có dò xét trước mắt cái này chiến lực trác tuyệt kỳ nữ, mặc dù dung mạo tính không được hoàn mỹ, nhưng là Lăng Tuyết khí chất trên người ngược lại là khiến Kha Diệc Mộng tấm tắc lấy làm kỳ lạ, tuy là mảnh mai thân nữ nhi, nhưng Kha Diệc Mộng lại phảng phất từ nơi này Vai tựa vót thành, Eo như được bó, ngọc cốt băng cơ thân thể mềm mại bên trong cảm nhận được một cái hoàn toàn tương phản chí cương chí dương linh hồn.

Nữ tử song đồng cất nước, cũng sáng ngời có thần, thần thái cử chỉ không chút nào giống như cô gái tầm thường nhu hòa, ngược lại có mấy phần nam tử hào phóng không bị trói buộc cảm giác. Bất quá, nhất là cho Kha Diệc Mộng khắc sâu ấn tượng vẫn là hiện tại ánh mắt, Kha Diệc Mộng thật đúng là không có từ trên người nữ tử cảm nhận được như thế nóng rực ánh mắt.

"Khục, Lăng Tuyết tiểu thư, thiếp thân trên mặt thế nhưng là dính cái gì tang vật?"

"Không có... Không có! Là ta thất lễ, trong giang hồ đều nói Kha tiểu thư trạch tâm nhân hậu, rất có lòng hiệp nghĩa, lại chưa có nghe nói Kha tiểu thư đẹp như vậy như hoa, đã lớn như vậy, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Kha tiểu thư như vậy diệu nhân, mặc dù cùng là nữ tử, nhưng cũng không khỏi có chút thất thố, có nhiều đắc tội, còn xin rộng lòng tha thứ."

Lăng Tuyết bận bịu thu hồi ánh mắt, trong lòng biết mình nhìn cô nàng này nhìn đến quá thật có chút quá mức, bất quá cũng thừa thiệt hiện tại mình là nữ nhân, nếu là đối cái nam nhân, đoán chừng đã sớm muốn bị mời đi ra ngoài, bất quá vậy cũng không nhất định... Vạn nhất đem cô nàng này thấy phương tâm đại loạn đâu?

Nếu là người bình thường đến nâng, chỉ sợ Kha Diệc Mộng cũng sẽ không chào đón, bất quá Lăng Tuyết lại không đồng dạng, bản thân dung mạo chính là nhất lưu, càng là võ đạo thiên phú kinh người, đề dạng này người tán dương, Kha Diệc Mộng vẫn là rất hưởng thụ, thấy nàng nở nụ cười xinh đẹp, nói ra: "Không nghĩ tới Lăng Tuyết tiểu thư không chỉ tu vi kinh người, cái này ngoài miệng khen người bản sự cũng không thể so với tu vi kém hơn bao nhiêu." Lời nói này đến Lăng Tuyết cũng không nhận được trên mặt ửng đỏ.

Bên cạnh nữ tử lúc liên cũng che miệng cười khê, khí thổ như lan nói: "Hi hi, tiểu thư nhà ta thâm cư không ra ngoài, liền xem như thương đội xuất hành, ngày bình thường cũng là đều trong nội phủ ra lệnh, cho nên mọi người cũng chỉ là làm nghe tiểu thư nhà ta Bô Tát tâm địa, không biết nguyên lai tiểu thư nhà ta lại còn là một cái mỹ nhân tuyệt thế"

Nói đến đây lục liên dừng lại, thần sắc lại có mấy phần tức giận, tiếp lấy nói ra: "Ngược lại là Kha gia đại tiểu thư không biết xấu hổ, mỗi ngày xuất đầu lộ diện, mọi người đều biết Kha đại tiểu thư mỹ danh liệt Thiên Hải Quận thứ nhất, bất quá nếu là cùng nhà ta tiểu thư so ra..."

"Tiểu Lục!" Kha Diệc Mộng đôi mi thanh tú cau lại, nhẹ nói một câu.

Trông thấy một màn này, kết hợp với trước đó tại cổ kiệu bên ngoài nghe được Kha Diệc Mộng cùng Tào Hưng Yên đối thoại, Lăng Tuyết trong nội tâm liền có chút suy nghĩ, "Xem ra cái này Kha nhị tiểu thư cùng Kha gia đại tiểu thư ở giữa quan hệ cũng không hòa hợp, kết hợp với từ hôn sự tình, có lẽ cái này thật đơn giản từ hôn đính hôn một chuyện bên trong, hôn tạp phức tạp chính trị đánh cờ ở trong đó."

Nghĩ đến cái này, Lăng Tuyết đầu tiên là trong đáy lòng tổ chức một phen ngôn ngữ, cân nhắc phải chăng thích hợp mở miệng hỏi thăm, bất quá mặc dù trong lòng không hiểu thấu lòng ham chiếm hữu một mực tại thúc giục mình hỏi rõ ràng việc này, bất quá lúc này bắt đầu thấy gấp mặt, vấn đề như vậy vẫn là quá đường đột, suy tính liên tục, Lăng Tuyết vẫn là nhịn xuống không có hỏi thăm.

"Không biết Lăng Tuyết tiểu thư nhà từ nơi nào đâu?" Ngay tại Lăng Tuyết xoắn xuýt thời điểm, Kha Diệc Mộng ngược lại là mở miệng trước hỏi thăm.

Lời này ngược lại là hỏi được Lăng Tuyết khẽ giật mình, tính thần của nàng lập tức liền bị câu nói này câu trở về hai năm trước đó, mình còn tại Địa Cầu thời điểm, nàng nhớ tới kia đối chính mình chẳng quan tâm phụ thân, còn nghĩ tới mình xuất sinh không lâu cũng đã qua đời chưa từng gặp mặt mẫu thân, tựa hồ mình vẫn luôn không có một cái nào "nhà" đâu.

Thật sự là thời gian như tiễn, như trăng như thoi đưa. Trong nháy mắt, nàng đã đi tới thế giới này hơn hai năm, nàng vậy mà đã làm thân nữ nhi sống hơn hai năm... Thế gian này cảnh ngộ thật sự là thần diệu, không biết là trời xanh tạo hóa trêu ngươi, vẫn là thần minh nhóm trò đùa quái đản, vậy mà xuất hiện nàng như vậy người tồn tại.

Gặp Lăng Tuyết thần sắc khác thường, Kha Diệc Mộng liền minh bạch mình câu nói này chỉ sợ là đường đột, vội nói: "Ngược lại là thiếp thân đường đột, nếu là khó mà trả lời, Lăng Tuyết tiểu thư quên là được."

"Không sao, nếu là nói nhà từ nơi nào, ngược lại là có một cái, lai dương quận Ngọa Long thôn, ta từ tiểu tiện là ở nơi đó lớn lên." Nghe được Kha Diệc Mộng, Lăng Tuyết giật mình liền từ hồi ức trạng thái bên trong khôi phục trở về, lắc đầu, mỉm cười nói.

Nàng chưa hề nói thò Thái thành, cũng không có nói Lăng gia, nơi đó cứ việc nàng một ngày kia sẽ đi một lần, bất quá nơi đó đối với tức chủ Lăng Tuyết

mà nói cũng không thể xem như nhà, huống chi là nàng.

Nàng cũng không có nói Hoa Hạ quốc thành phố S, bởi vì nơi đó đối với nơi này quá miếu viễn, quá hoa trong gương, trắng trong nước, nói ra bất quá đồ thêm thần bí ngui, không có người sẽ lý giải cùng minh bạch .

Hắc mặc phong trần cuộn cuộn, trên xe ngựa bánh xe bánh xe chuyển không ngừng, tựa như là bánh xe lịch sử đồng dạng, bất luận quá trình bên trong xảy ra chuyện gì, nó kiểu gì cũng sẽ kiên định không thay đổi tiếp tục hướng phía trước lật ra một tờ lại một tờ chương mới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đồng lửa tiệc rượu

Nghe nói Lăng Tuyệt dạng này nữ tử cũng chỉ là xuất từ lai dương quận một cái bình thường thôn trang, Kha Diệc Mộng không khỏi có chút giật mình, bất quá nàng cũng không phải là lần thứ nhất xuất thế đi lại, người biết chuyện cùng người ở giữa những cái kia hư hư thật thật, cũng không có ngây thơ hoàn toàn tin tưởng.

Lăng Tuyệt nói như vậy, tại Kha Diệc Mộng trong nội tâm ngược lại trở nên càng thêm thần bí, nàng còn suy đoán Lăng Tuyệt xác nhận lai dương quận cường thịnh võ đạo thể gia đích nữ, bất quá tại lai dương quận, họ Lăng võ đạo thể gia không ít, càng là Kha Diệc Mộng trong nội tâm miên man bất định, càng là ần ần cảm thấy Lăng Tuyệt có thể là cái kia Lăng gia dòng dõi, có lẽ cũng chỉ có cái kia Lăng gia mới có thể xuất hiện Lăng Tuyệt dạng này tuyệt thế kỳ tài.

Thật lớn lai dương quận, chỉ có cái kia Lăng gia mới có thể xem như Lăng gia!

Từ Kha Diệc Mộng nơi này, Lăng Tuyệt cũng đã nhận được không ít tin tức hữu dụng, minh bạch Thiên Hải Quận phân chia thế lực, bây giờ Thiên Hải Quận bên trong thế lực lớn nhất chính là Kỷ gia, bởi vì Kỷ gia có một trưởng tử tên là Kỷ Vô Song, võ đạo thiên phú cái thể vô song.

Cái này Kỷ Vô Song càng là vô cùng thần bí, không chỉ có xuất đạo đến nay chiến vô bất thắng, càng là không có người biết được người này thực tình Võ Hồn đến tột cùng là vật gì, đây mới là đáng sợ nhất, mang ý nghĩa đương thời cùng thế hệ người lại còn không có người có thể đem hấn Võ Hồn ép ra ngoài qua.

Bất quá đại đa số người đều suy đoán Kỷ Vô Song Võ Hồn rất có thể là Kỷ gia truyền thừa khí Võ Hồn vô song kích, bởi vì Kỷ gia lịch đại đến nay, danh tự bên trong bị mang theo vô song chi danh dòng dõi, không có chỗ nào mà không phải là Kỷ gia truyền thừa huyết mạch dày đặc nhất người, mà chỉ có dạng này người, mới có thể hoàn mỹ nhất thực tình năm đó Kỷ gia lão tổ kỷ không phạm kinh thế Võ Hồn vô song kích!

Truyền thừa Võ Hồn, nghe nói viễn cổ võ tu công tham tạo hóa, không chỉ có tự thân có thể ngao du thái hư, khai thiên tích địa, đem Võ Hồn tiến giai đến đáng sợ cảnh giới, càng là có thể đem tự thân cường đại lớn nhất căn nguyên —— đi qua nhiều lần tiến hóa Võ Hồn triệt để hòa tan tại huyết thống bên trong, cũng một đời một đời truyền thừa tiếp, mà cái này, liền bị người hậu thế xưng là truyền thừa Võ Hồn.

Truyền thừa Võ Hồn mới là võ đạo thể gia có thể hương hỏa vĩnh tục, cường thịnh thiên thu vạn đại lớn nhất căn nguyên!

Lăng Tuyệt nghe được Kỷ Vô Song người này thời điểm phá lệ chăm chú, bởi vì người này cùng đối diện cái này mỹ nhân tuyệt thế nhất định có thiên ti vạn lữ quan hệ, bất quá lần này Kha Diệc Mộng đang nói đến người này thời điểm, lại là dị thường bình tĩnh, cũng không có chút nào đề cập hỏi hôn đính hôn sự tình, tựa như là người này cùng nàng hoàn toàn không hề có quen biết gì.

Mà trong nội tâm đầu không được chuyện nữ tử lực liên cũng đã dựa nhà nàng tiểu thư ngủ thiếp đi, lúc này Lăng Tuyệt nhất là hi vọng cái này tốt đồng đội tranh thủ thời gian tĩnh lại cùng theo một lúc Bát Quái, để cho nàng biết đính hôn sự tình từ đầu đến cuối.

Đáng tiếc trời không tốt, lực liên tiểu nha đầu này ngủ được cùng lộn chết quen, chảy nước miếng đều nhanh chảy tới trên mặt đất , nhìn thấy dáng vẻ đó, sợ là dùng người phẩm đỉnh cấp võ kỹ kinh Lôi thuật đều không thể đem nàng bỏ tỉnh, thấy Lăng Tuyệt thật sự là mặt xạm lại, nghĩ thầm Nha đầu này, ngủ thành bộ dạng này thật không lo lắng về sau không gả ra được?

Khụ khụ, trở lại chính đề, lại nói tiếp nói Thiên Hải Quận thế lực.

Tại Thiên Hải Quận thế lực sắp xếp thứ hai , là Lôi gia, trong thương đội liền có cái tên là lôi Minh Lôi nhà tử đệ, bất quá không phải dòng chính , thực tình cũng không phải Lôi gia truyền thừa Võ Hồn, tự nhiên hệ Võ Hồn cửu tiêu lôi, mà là so với cửu tiêu Lôi Vũ hồn càng bình thường Lôi Vũ hồn, cho nên tại lợi ích trên hết, thiên phú vi tôn gia tộc bên trong, đương nhiên sẽ không rất được chào đón.

Bất quá lỗi mình cũng có mình ngạo khí, tự nhiên không cam tâm một mực chịu làm kẻ dưới, chờ mong có thể tại hắc mạc máu và lửa lịch luyện bên trong, đạt được càng thêm nhanh chóng trưởng thành, thế là gia nhập Kha gia thương đội ở trong.

Mà bài danh thứ ba, chính là Kha gia, Lăng Tuyết nghe được càng là chăm chú, bất quá không biết là Kha Diệc Mộng vô tình hay là cố ý, từ đến đến đuôi, lại là không nghe nàng nói lên các nàng Kha gia truyền thừa Võ Hồn đến tột cùng là vật gì, ẩn lý thuyết dạng này mọi người đều biết sự tình không nên cố ý tránh mà không nói, bất quá cũng có thể là người ta Kha gia cũng không có truyền thừa Võ Hồn cũng khó nói, Lăng Tuyết trong lòng tìm cho mình một lời giải thích.

Kỷ gia, Lôi gia, Kha gia tam đại võ đạo thế gia cộng đồng cấu thành Thiên Hải Quận kiên cố tam giác, hình thành thế chân vạc, mà tại bọn hắn tam đại gia tộc trung ương, còn có một cái vượt khỏi trần gian quái vật khổng lồ tồn tại, cái kia chính là Thiên Vân Võ Phủ!

Vô luận là tam đại thế gia vẫn là dưới đáy đông đảo thế lực nhỏ, mỗi mười năm đều cần tiến hành thi đấu, sau đó hướng Thiên Vân Võ Phủ chuyển vận ưu tú nhất nhân tài, mà dạng này hợp tác cùng có lợi sự tình, tự nhiên là tất cả con em thế gia mỗi mười năm, đều muốn tranh đến bề đầu chảy máu đại cơ duyên!

Trong kiểu ba người chính trò chuyện với nhau chính hoan lúc, sắc trời cũng chậm chậm âm trầm xuống, hắc mạc bên trong ban đêm, so thành trấn bên trong đen kịt nguy hiểm mấy lần, toàn bộ thế giới tối mờ mịt một mảnh, ần ần ánh trắng chiếu rọi xuống đến, mặt đất sa mạc nhưng cũng như là đêm tối.

Màn đêm buông xuống hắc mạc, cùng thế giới màu đen cái này hơi có vẻ âm trầm ngoại hiệu lộ ra càng thêm chuẩn xác.

Trên xe ngựa màn cửa bị một con hơi có vẻ khô lão tay xóc ra, lộ ra Tào Hưng Yên như chết người bình tĩnh khuôn mặt: "Nhị tiểu thư, lão nô quấy rầy một cái, như hôm nay sắc đã tối, ẩn hành trình đến xem, đêm nay có thương đội đồng lửa tiệc rượu, chỉ là áp giải ngày lửa sớm lông mày, mặc dù hắc mạc ban đêm không nên như ban ngày tiến lên, nhưng liền xem như chậm nhanh tiến lên, luôn luôn có thể tranh thủ chút thời gian, không biết Nhị tiểu thư ý như thế nào...?"

Kha Diệc Mộng có chút trầm ngâm, không để lại dấu vết mắt nhìn ngồi phía đối diện Lăng Tuyết, nàng này thiên phú kinh người, lai lịch càng là thần bí, thực sự đáng giá lỗi kéo. Lần này nếu có đồng lửa tiệc rượu, càng hẳn là hảo hảo chiêu đãi, để Lăng Tuyết cùng thương đội bồi dưỡng một chút tình cảm, coi như đến trễ áp giải chịu chút trách phạt cũng đáng, nghĩ như vậy, liền nhẹ giọng nói ra: "Đồng lửa tiệc rượu như thường lệ tiến hành, còn xin phiền phúc Tào quản gia an bài xong xuôi đi."

Lường trước Tào Hưng Yên nơi này nhất định còn có trải qua khó khăn trắc trở, dù sao Lăng Tuyết hai người đi theo thương đội việc nhỏ như vậy đều lọt vào Tào Hưng Yên ngăn cản, hướng chỉ là đồng lửa tiệc rượu, bây giờ Kha Diệc Mộng đã nghĩ kỹ lý do thoái thác.

Bất quá, không nghĩ tới lần này Tào Hưng Yên lại cũng không nói gì, chỉ là mặt mày có chút rù xuồng, dùng đến không hề bận tâm ngữ khí nói ra: "Lão nô cái này xuống dưới an bài."

Nói xong Tào Hưng Yên liền lui xuống.

Kha Diệc Mộng đôi mi thanh tú hơi nhú.

Nhìn qua Tào Hưng Yên rời đi, chẳng biết tại sao, Lăng Tuyết ần ần cảm thấy chỗ nào tựa hồ không quá hợp lý, loại cảm giác này trên đường vẫn quán quanh ở trong lòng của nàng, cho tới giờ khắc này nàng mới tựa hồ ần ần bắt lấy cái gì, từ Tào Hưng Yên mới biểu hiện đến xem, hẳn đối với thương đội đến trễ tựa hồ cũng không có sáng sớm biểu hiện ra như vậy quan tâm, nhưng là vì cái gì tại mình cùng Giang lão muốn đi theo thương đội thời điểm, hẳn lại cơ hồ một bước cũng không nhường đâu?

Giang lão đã Ngưng Mạch Cảnh năm tầng, mặc dù suy yếu một chút, nhưng là cũng hoàn toàn sẽ không ảnh hưởng đến hành trình, mà mình nếu là ngoan ngoãn ở tại trên xe ngựa, cũng nhất định không có ảnh hưởng, như vậy vấn đề tới, cái này Tào quản gia, hẳn đến cùng đang lo lắng cái gì? Hoặc là nói, hẳn đến tột cùng muốn làm gì?

Nhìn thấy Kha Diệc Mộng đang nhìn mình, Lăng Tuyết chần chờ một lát, vẫn là chậm rãi nói ra: "Không biết Nhị tiểu thư đối với vị này Tào quản gia hiểu bao nhiêu đâu?"

"Ta vốn nên là hiểu rất rõ hắn người."

Tựa hồ đã biết Lăng Tuyết sẽ có câu hỏi như thế, Kha Diệc Mộng không thấy vẻ kinh ngạc, chỉ là trầm ngâm một lát, liền chậm rãi mở miệng nói.

"Từ khi ta hiểu chuyện bắt đầu, ta thường ngày sinh hoạt thường ngày liền là từ Tào Hưng Yên Tào quản gia phụ trách, hắn vẫn luôn là một cái rất hiền lành rất hòa ái lão nhân, thậm chí, là hắn để cho ta cảm nhận được chân chính thân tình, hắn không phải gia gia của ta, nhưng lại so gia gia của ta còn thân hơn.", trong ánh mắt của nàng toát ra hồi ức thần sắc, chậm rãi nói ra.

"Phốc!" Lăng Tuyết nghe được thiện lương hòa ái dạng này hình dung từ để hình dung Tào Hưng Yên, kém chút một ngụm nước ga mặn phun Kha Diệc Mộng một mặt, "Kha tiểu thư... Người xác định hai ta nói là cùng một người?"

Kha Diệc Mộng khẽ vuốt cằm, than nhẹ một tiếng, nói ra: "Chính là cùng là một người, bất quá đây cũng là trước kia cảm giác. Hiện nay, ta không cảm giác được trước kia cảm giác, ta cũng không hiểu Tào quản gia hiện tại đến tột cùng đang suy nghĩ gì..."

Kha Diệc Mộng còn tại hồi tưởng, chợt một trận gió lớn thổi vào, nguyên lai là rèm để hộ vệ trưởng xóc ra, lộ ra hộ vệ trưởng hơi già nua lại tinh khí mười phần khuôn mặt.

Chỉ nghe hần trăm giọng nói: "Nhị tiểu thư, tiệc rượu đã chuẩn bị thỏa đáng. Tào quân gia để cho ta tới tiếp Nhị tiểu thư cùng Lăng tuyết tiểu thư xuống xe."

Kha Diệc Mộng còn tại hồi ức bên trong, nửa ngày rốt cục lấy lại tinh thần, khẽ mỉm cười nói: "Biết, ân hộ vệ trưởng. Lăng Tuyết tiểu thư, chúng ta cùng đi đi."

Không biết có phải hay không là trận này phong đem lục liên cũng thổi hồi tỉnh lại, chỉ gặp nàng ngáp một cái, uể oải duỗi cái lưng mệt mỏi, chợt phát hiện màn cửa bên ngoài đã sớm không có ánh mặt trời chói mắt, lập tức trở nên tinh thần chấn hưng, mừng rỡ nói ra: "Tiểu thư tiểu thư, có phải hay không đến đông lửa từu hội thời gian?"

Nha đầu này... Chỉ là nghĩ đến chơi a.

Có quan hệ với Tào quân gia hồi ức cứ như vậy để người hộ vệ trưởng này cắt đứt, Lăng Tuyết quả thực có chút nhức cả trứng, bất quá lúc này nhìn thấy lục liên một bộ không tìm không phổi ánh nắng Bảo Bảo bộ dáng, Lăng Tuyết không khỏi dờ khóc dờ cười.

Bất quá nàng đột nhiên cảm giác được, cái này không tìm không phổi tiểu nha đầu vẫn là rất đậm bên trong nàng manh điểm, ân... Nhìn kỹ, đáng đáp cũng còn không tệ, về sau để nàng hỗn cái tiểu thiếp đó cũng là cực tốt.

"Tiểu Lục, còn muốn lấy muốn hay không đánh thức người đây, người đã tỉnh, vậy liền cùng một chỗ đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Liền là một cái làm!

Xuống xe ngựa, liền thấy mới vẫn là đen kịt một màu sa mạc, lúc này đỏ rực một mảnh, khắp nơi là nhóm lửa đông lửa, đem quân hộ vệ nhóm dài đầu sương gió khuôn mặt chiếu hồng quang đầy mặt.

Bọn hộ vệ lúc này đã vây quanh từng bước từng bước đông lửa ngồi cùng một chỗ, không ít đông lửa bên trên đã nướng bên trên các loại yêu thú nguyên liệu nấu ăn, khắp nơi bày đầy vạc rượu, xem ra bất luận là trong quân đội vẫn là tại trong thương đội, liệt từu vĩnh viễn là những này có được chinh chiến mơ ước nhiệt huyết trong lòng nam nhân yêu nhất.

"Tại hắc mạc nửa trước đoạn, nguy hiểm ở chỗ những cái kia ẩn núp hắc mạc thợ săn mà không phải yêu thú, bởi vì phía trước nửa đoạn, yêu thú là cơ hồ không thấy được, bởi vậy, hắc mạc nửa trước đoạn rượu thịt liền cần thương đội mình cung cấp. Những rượu này cùng thịt bình thường đều chứa đựng tại đầu bếp trong nhẫn chứa đồ, còn có một số đặt ở tùy hành đồ quân nhu bên trong."

Kha Diệc Mộng một bên đáp lại chúng quân hộ vệ cúi chào, một bên hướng Lăng Tuyết giải thích lấy thương đội một chút chi tiết.

Lăng Tuyết mới đến, hiện tại đối với hắc mạc còn có thương đội sự tình xác thực cũng là hai mắt đen thui, Kha Diệc Mộng cũng là giải đáp Lăng Tuyết trong nội tâm không ít nghi hoặc.

Kha Diệc Mộng phần này cẩn thận để Lăng Tuyết trong nội tâm âm thầm gật đầu, thầm nghĩ cái này mỹ nhân nhi không chỉ có sinh vẻ đẹp, tâm địa thiện lương, mà lại khéo léo, sức quan sát cũng là cực kỳ không yếu, dùng kiếp trước một câu nói liền là: Hạ đến phòng bếp, bên trên đến phòng.

Trên đường đi Lăng Tuyết vừa đi vừa nhìn, bất quá nhưng không có nhìn thấy Tào Hưng Yên, cũng không biết Giang lão chạy đi đâu, trong lòng không khỏi sinh mấy phần suy đoán, liền hỏi mặc nặng nề bạch ngân khôi giáp đi ở phía trước hộ vệ trưởng nói: "Ân hộ vệ trưởng, không biết Tào quân gia bây giờ tại bận rộn gì sao?"

"Tào quân gia ngay tại xếp sau đồ quân nhu chỗ phụ trách hôm nay hàng hóa kiểm kê, cùng đêm nay từu hội nguyên liệu nấu ăn vận chuyển chờ hạng mục công việc." Ân hộ vệ trưởng thanh âm trầm thấp ông ông tại Lăng Tuyết tới bên tai, động tác của hắn lại một chút cũng không có dừng lại.

Ở phía sau sắp xếp đồ quân nhu chỗ? Lăng Tuyết đã nhận ra có chút không thích hợp, án lý thuyết hiện tại chúng quân hộ vệ tiệc rượu hẳn là có một người từu tính chung điều hành mới là, mà bây giờ theo nàng giải, trong thương đội ngoại trừ Kha nhị tiểu thư, cũng chỉ có hộ vệ trưởng còn có Tào quân gia hai người có cái quyền này uy năng đủ chấn trụ tràng diện, mà bây giờ hộ vệ trưởng lại đến vì Kha tiểu thư dẫn đường, Tào quân gia lại đi đồ quân nhu chỗ kiểm kê.

Kha Diệc Mộng nhìn thấy Lăng Tuyết đang nhìn mình, mình Bạch Lăng Tuyết muốn hỏi gì, liền nhẹ giọng nói ra: "Xác thực mỗi ngày đều cần kiểm kê một lần thương đội hộ tống tài vật, bất quá bình thường đều tại giờ ngo, có lẽ hôm nay là Tào quân gia quên."

Nhìn như là vì Tào quân gia làm giải thích, nhưng là Lăng Tuyết gặp Kha Diệc Mộng trong mắt lóe lên vẻ suy tư, liền minh bạch nàng hiện tại cũng cất một chút cẩn thận tâm tư.

Nói là quên cũng nói đến thông, bất quá Tào quân gia người như vậy lại không giống như là sẽ vút bừa bãi người.

Việc này có không ít điểm đáng ngờ, có lẽ Giang lão chỗ cùng việc này có chút quan hệ, bất quá Lăng Tuyết cũng không lo lắng, mặc dù Giang lão hiện tại tu vi suy yếu, nhưng là hấn Võ Hồn rất đặc thù, sẽ không có nguy hiểm gì.

Ngay tại Lăng Tuyết nghĩ đến, lại nghe được cách đó không xa một chỗ đồng lửa vây quanh bọn họ vệ đối thoại, so với đi tới bọn họ vệ lộ ra có chút không quá hài hòa.

"Tiết lỗi, tiểu tử ngươi hôm nay đem chúng ta quân hộ vệ mất đều mất hết! Ngươi một cái Ngưng Mạch Cảnh ba tầng đại lão gia, vậy mà bại bởi một cái Ngưng Mạch Cảnh một tầng xú nương môn, ta nói ngươi ở đâu ra da mặt dày đến cùng chúng ta một khối uống rượu?"

"Lão Chu, ngươi có lẽ là uống say, Tiết lỗi tu vi so với chúng ta đều cao hơn không ít, hôm nay sẽ bại hạ trận, nhất định là nữ nhân kia quá lợi hại, Lôi đại ca cũng đã nói, trận chiến đấu này thua, Tiết lỗi thua không mất mặt."

"Thiếu mẹ hấn cùng ta kéo con bê, ta đã sớm nhìn hấn khó chịu, Tiết lỗi là phế vật, hấn lòi mình mình cũng là một phế vật, hấn ngày đó phú ngay cả mình gia tộc người đều chướng mắt, có thể có mấy phần bản sự, cũng chính là đến chúng ta kha quân hộ vệ những này tầng dưới chót trong đám người mới có thể điều võ giương oai, thật cùng Thiên Hải Quận những cái kia nổi danh tuyệt thế thiên tài so, hấn tính là cái gì chứ."

Nguyên bản chính dựa một tiết gốc cây khô độc thân sự tình bên ngoài, phối hợp nhìn trời bên cạnh màu vàng sáng huyền nguyệt Tiết lỗi, nghe được Chu Thành hiện tại câu nói này, bình hòa ánh mắt lần thứ nhất có ba động, phảng phất có một đám lửa bắt đầu ở hấn con ngươi ở trong bốc cháy lên đồng dạng.

Lôi mình là hấn tại quân hộ vệ bên trong đại ca, tại mình còn không có thuần thực nắm giữ dùng thuần Võ Hồn thời điểm chiến đấu, nhiều lần gặp được nguy hiểm tính mạng đều là lôi mình bắt hấn cho cứu lại, tại trong lòng của hấn, lôi mình địa vị thậm chí so hấn chính mình còn cao, bởi vậy, dù là Chu Thành mới nói thế nào mình, Tiết lỗi cũng sẽ không tức giận.

Mà bây giờ, hấn lại là chân chính chạm đến Tiết lỗi vậy ngược!

Tiết lỗi chậm rãi đứng lên, hấn nổi chữ mỗi câu nói ra: "Chu Thành, ngươi nói thế nào ta đều không có quan hệ, nhưng là, ta không cho phép ngươi vũ nhục lòi mình đại ca. Nếu như ngươi thật nhìn ta không quen, vậy đến đây đi, ta đến cùng ngươi đánh một trận."

Chu Thành đã đạt tới Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn, kém nửa bước liền phải bước vào Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, lại không phải vừa mới bước vào Ngưng Mạch Cảnh ba tầng Tiết lỗi có thể đối phó, chẳng qua hiện nay Chu Thành lại nói như vậy quá phận ngừ điệu, liền xem như bại, Tiết lỗi cũng chắc chắn để lại cho hấn một điểm trí nhớ khắc sâu!

Tiết lỗi đem cầm ở bên hông hộ vệ bịch kiếm đi ra, chướng mắt kiếm quang tại đồng lửa chiếu rọi xuống lóng lánh xích hồng quang mang.

Nhìn thấy Tiết lỗi đã chộp ra đồ thật, Chu Thành nghe răng cười một tiếng, một chút hiện ra sương trắng râu ria còn khoa trương vênh lên lên, giống như là đang cười Tiết lỗi không biết tự lượng sức mình đồng dạng, hấn cũng rút ra hộ vệ của mình kiếm.

"Liền ngươi điểm ấy công phu mèo ba chân, vậy mà cũng dám ở trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ, hôm nay ta liền phải xoa nhất chà xát tiểu tử ngươi ngạo khí, để ngươi minh bạch ngươi ngày xưa những cái kia quang vinh đều là chúng ta những hộ vệ này quân lão nhân tặng cho các ngươi!"

Chiến đấu hết sức căng thẳng, khuyên can khuyên can, xem nào nhiệt cũng là không ít, nhao nhao bắt đầu thảo luận lên hai người chiến đấu kết quả đến, bất quá Chu Thành dù sao lớn tuổi tại Tiết lỗi, tu vi cũng đã là đến Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn, coi như Tiết lỗi thuần Võ Hồn lợi hại hơn nữa, muốn cùng Chu Thành đấu vẫn là non một chút.

"Chắc chắn chắc, Tiết lỗi đến cùng vẫn là trẻ chút, nếu là ta hôm nay liền chịu đựng, dù sao thiên phú so Chu Thành tên kia tốt, tuổi đã cao còn không có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, nhìn cái mấy năm, nhìn hấn còn dám hay không như thế cậy già lên mặt." Một cái ngày bình thường liền không quen nhìn Chu Thành hành vi nam tử lác đầu nói ra.

"Huynh đệ, ta nói ngươi đây coi là lời gì, chịu đựng tính là gì nam nhân, muốn ta nói, nam nhân mà, liền là một cái làm!"

Nam nhân kia vừa định nói chuyện, chợt phát hiện mới cùng mình đáp lời người thanh tú thanh âm rõ ràng cùng nam nhân khác biệt, mặc dù cái này lời nói ra bá khí càng là thắng qua bình thường nam tử, bất quá thanh âm lại là thanh tịnh động lòng người nữ tử thanh âm, trong lòng kinh ngạc dưới, không khỏi nhìn về phía mới cùng mình đáp lời người, đã thấy một cái uyển chuyển thân ảnh đã từ bên cạnh mình đi tới.

Nhìn thân ảnh này có chút quen thuộc, nhìn kỹ lại, cái này. . . Không phải là buổi sáng Tiết lỗi chiến đấu cái kia nữ tử thần bí a? !

Ngay tại Tiết lỗi cùng Chu Thành hai người kiếm bịch nổ trướng thời điểm, lại nghe được một tiếng thanh thúy thanh âm dễ nghe: "Ta nói nơi này làm sao như vậy nhao nhao, nguyên lai là nơi này có người muốn tìm ta phiền phức, Tiết huynh ngươi không cần vì ta ra mặt, đã hấn xem thường ta cái này nhược nữ tử, liền để hấn tới tìm ta cái này chính chủ tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Tư Mã Chiêu chi tâm

"Ta nói nơi này làm sao như vậy nhao nhao, nguyên lai là nơi này có người muốn tìm ta phiền phức, Tiết huynh người không cần vì ta ra mặt, đã hấn xem thường ta cái này nhược nữ tử, liền để hấn tới tìm ta cái này chính chủ tốt."

Một đạo thanh âm thanh lệ, mang theo vài phần trêu chọc, cứ như vậy truyền đến trong tai của mọi người.

Tất cả mọi người tìm theo tiếng nhìn lại, đã thấy một đạo người khoác mũ che màu xám thân ảnh đối diện đi tới, người tới đuổi ra tiem tiem ngọc thủ đem ẩn ẩn che khuất khuôn mặt áo choàng xốc ra, một đầu đen nhánh phiêu dật mái tóc trên không trung tung bay theo gió.

Lộ ra cái kia thanh tú mê người khuôn mặt, mặc dù không so được Kha nhị tiểu thư hoàn mỹ không một tí vết, nhưng là phối hợp giờ phút này Lăng Tuyết trên mặt như có như không không bị trời buộc ý cười, trong mơ hồ lại là có loại không chút nào kém cõi hơn Kha nhị tiểu thư mê người khí chất.

Đối như nước trong đồng tử lưu chuyển lên làm cho người nhìn không thấu thần bí, lúc này mang theo ý cười nhìn xem Tiết lỗi, trên tay của hấn còn nắm thật chặt hộ vệ kiếm.

"Lăng Tuyết tiểu thư..." Tiết lỗi muốn từ chối nhã nhặn Lăng Tuyết trợ giúp, dù cho nàng thắng qua mình, nhưng là nếu muốn cùng Chu Thành so sánh, chỉ sợ vẫn là kém một chút.

Cứ việc Lăng Tuyết có tấn như thêm điện thân pháp, còn có kinh người kiếm pháp, nhưng là dù sao vẫn là chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng, nhưng Chu Thành lại là có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn tu vi!

Chỉ là Tiết lỗi lời nói còn chưa nói ra miệng, đã thấy Lăng Tuyết đi lên phía trước, lập tức liền tùy tiện nắm ở hấn bả vai, không biết vì cái gì, Tiết lỗi giờ khắc này lập tức nghĩ tới không phải nam nữ thụ thụ bất thân, mà là cảm thấy lúc này nắm ở mình bả vai Lăng Tuyết tựa như là lời mình đại ca đồng dạng, mang đến cho mình một loại lão đại ca cảm giác.

Bất quá, cảm giác như vậy xuất hiện tại một thiếu nữ trên thân, lại là có loại phi thường lạ lẫm cùng cảm giác kỳ diệu.

Huống chi, nhẹ nhàng vừa khịt mũi, liền có thể nghe thấy gần trong gang tấc thiếu nữ trên người mùi thơm cơ thể, bất tri bất giác, Tiết lỗi trên mặt đột nhiên lên điểm say rượu hồng nhuận, nóng bỏng.

"Tiết lão đệ, chúng ta hữu duyên, cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết, dưới mắt cái này lão nam nhân nói quá phạm, liền để ta cho người hạ giận đi, không cần phải khách khí." Lăng Tuyết không khách khí vỗ vỗ Tiết lỗi bả vai, khẽ cười nói.

Buông, Lăng Tuyết trực tiếp hướng phía trước đi tới, đón gió mạnh, trên người áo choàng lăm lệt rung động, mà sau lưng nàng, Tiết lỗi ngơ ngác nhìn qua Lăng Tuyết mảnh khảnh bóng lưng, hấn đã để Lăng Tuyết mĩa mai không biết nói cái gì cho phải, hấn là muốn nói nàng không phải là đối thủ của Chu Thành, nhưng là nàng lại đương nhiên lý giải thành là mình quá khách khí.

Nhớ tới hôm nay sáng sớm đánh với Lăng Tuyết một trận, nàng ánh mắt bên trong loại kia tất thắng khí thế, Tiết lỗi không khỏi tự lẩm bầm: "Chẳng lẽ nàng thật không biết cái gì là sợ hãi sao?"

Lúc này đứng tại làm thành một vòng đám người sau lưng Kha nhị tiểu thư không khỏi lông mày hơi nhíu lại, không nghĩ tới Lăng Tuyết so với chính mình trong nội tâm dự đoán còn muốn càng thêm hùng hùng hổ hổ, tiệc rượu bên trong có người gây hấn gây chuyện, mình còn chưa mở miệng, nàng ngược lại là mình còn muốn nhiệt tâm.

Bất quá ban đêm nếu là như thế phát triển tiếp, chẳng bằng không muốn cái này đồng lứa tửu hội tốt, bây giờ phát triển thành dạng này, đã ẩn ẩn có chút khó mà khống chế.

"Tiểu thư, Lăng Tuyết tiểu thư thật là rất đẹp trai a, nô tỳ cảm thấy mình đều muốn say mê nàng! Đúng, chính là muốn đánh như tử Chu Thành cái này già mà không kính gia hỏa, lời hấn nói thật sự là quá phạm! Nô tỳ nghe được đều là nghiêng rầm! Nên đánh hấn cái đầy đất nanh vuốt!" Bên cạnh lục liên ngược lại là hoàn toàn không kham trương, điểm lấy chân liễu mạng muốn nhìn đến tình cảnh bên trong, một bộ kích động, hai mắt sáng lên bộ dáng.

"Nhanh cùng ta cùng đi, chờ sau đó chỉ sợ muốn chuyện xấu."

Kha Diệc Mộng có chút im lặng nhìn nàng một cái, bất đắc dĩ lắc đầu, không đợi lục liên, thẳng đi về phía trước.

"Không được! Ta thế nhưng là đường đường nam tử hấn, tại sao có thể để một cái nhược nữ tử ngăn tại trước người của mình đâu? Huống chi ta không

thể quên, ta Vô Hồn thể nhưng là thuần Vô Hồn!" Bỗng nhiên một cái giạt mình, Tiết lỗi giống như là từ ôn nhu hương bên trong tỉnh ngộ lại đồng dạng, bỗng nhiên lắc đầu, liền muốn đi lên trước, đi ngăn tại Lăng Tuyết phía trước.

Tựa hồ phát hiện Tiết lỗi ý đồ, Tiết lỗi vừa phóng ra một bước, Lăng Tuyết liền khoát tay áo, khẽ cười nói: "Yên tâm đi, dạng này linh tôn tướng của, cũng còn không phải ta kẻ địch nổi."

Giọng điệu này tuy nhỏ, khẩu khí lại lớn đến kinh người, Tiết lỗi bước thứ hai kém chút không có đi ổn, toàn trường không khí cũng làm cho cái này nhẹ nhàng một câu điểm phát nổ, đám người cười vang, có thậm chí trực tiếp mắng lên.

"Người nữ nhân này có phải hay không trong đầu tiến vào nước, hay là thật cảm thấy thắng Tiết lỗi tiểu tử kia đã cảm thấy mình vô địch thiên hạ rồi?"

"Lời này thật sự là lên trời, Chu Thành lão tiểu tử này tâm tính muốn nổ ha ha!"

Chu Thành nghe vậy xác thực khí toàn thân phát run, Lăng Tuyết nói đến lời này đơn giản chính là cho hắn đa trọng bạo kích, sáng sớm Lăng Tuyết cùng Tiết lỗi đánh khó bỏ khó phân, mười mấy cái hiệp không thấy kết quả, bây giờ lại nói mình không phải nòng kẻ địch nổi, cái này chẳng phải là đang nói mình liền Tiết lỗi phế vật kia một nửa cũng không bằng!

Mà lại, nòng một cái Ngưng Mạch Cảnh một tầng nữ nhân, ai cho nòng tự tin thả ra dáng vẻ như vậy khoác lác!

Chu Thành giận quá thành cười, âm mặt nhìn chăm chăm Lăng Tuyết, nói ra: "Nữ oa nhi, bản sự không có nhiều, khẩu khí cũng không nhỏ, xem ở người là Nhị tiểu thư khách nhân phân thượng ta sẽ tha mạng của người. Bất quá tội chết có thể miễn tội sống khó tha, nói nhảm dù sao cũng phải trả giá một chút, cho nên, người chỉ ít cũng phải lưu lại một cánh tay xem như nói nhảm giáo huấn!"

Lăng Tuyết bờ môi có chút nhếch lên, ánh mắt lần thứ nhất nhìn về phía Chu Thành, trước mắt cái này râu tóc hơi bạc nam nhân, hắn tràn ngập sát ý ánh mắt lúc này cũng một bước cũng không nhường nhìn lấy mình.

"Một cánh tay... Người xác định người muốn a?"

Lăng Tuyết bình tĩnh ánh mắt dần dần có chút băng lãnh.

Lại tại lúc này, trong đám người không biết ai hô một câu "Nhị tiểu thư tới rồi, còn không mau mau tránh ra", đám người nhóm cấp tốc tán thành hai bên, lộ ra Kha Diệc Mộng tuyệt mỹ đáng người, bất quá tiểu mỹ nhân sắc mặt lúc này lại là có chút băng lãnh.

Nhìn thấy Kha Diệc Mộng tới, Tiết lỗi rốt cục dễ dàng một điểm, mới hắn đã quyết định tốt, tốt xấu hắn cũng còn thiếu Lăng Tuyết một cái mạng, nếu là Lăng Tuyết cùng Chu Thành đánh nhau lúc rơi vào hạ phong, hắn tất nhiên sẽ trước tiên đi lên giúp Lăng Tuyết ngăn trở trí mạng công kích, về phần một cánh tay... Muốn bắt vậy cũng phải trước từ trên người hắn bước qua đi!

"Nguyên lai Nhị tiểu thư cũng tới, thuộc hạ gặp qua Nhị tiểu thư." Chu Thành không có thu hồi khoe miệng tàn nhẫn cười lạnh, chỉ là khẽ vuốt cằm.

"Lớn mật Chu Thành! Ngay cả ta khách nhân người cũng dám động, trong lòng người nhưng còn có ta cái này Nhị tiểu thư!"

Chu Thành cười ha ha, không có chút nào thu liễm, nói ra: "Nhị tiểu thư người câu nói này thật đúng là nói đùa, nếu là thuộc hạ trong nội tâm không có Nhị tiểu thư, làm sao có thể tha đến cô nòng này một cái mạng, chỉ cần nòng một cánh tay đâu!"

Kha Diệc Mộng mặt mày vậy một cái, dùng đến lạnh lẽo ngữ khí nói ra: "Người tin hay không vừa trở về, ta lập tức mời ta tam thúc phụ đem người trực xuất đi Kha gia, vĩnh sinh không được lần nữa bước vào Thiên Hải Quận! Đừng tưởng rằng người có cha người ở trong tộc chỗ dựa, ta cũng không dám động tới người!"

Phụ thân của Chu Thành chu thiên biến, từng tại trên chiến trường liều chết cứu phụ thân của Kha Diệc Mộng, cũng chính là đương kim Kha gia gia chủ kha Phi Vũ, cũng bởi vậy đạt được kha Phi Vũ ủy thác trách nhiệm, bí mật thường lấy gọi nhau huynh đệ, bây giờ càng là Kha gia các lộ thương đội hộ vệ thống lĩnh, thân phận có thể nói kinh người.

Lời này hiển nhiên có mấy phần lực chấn nhiếp, chỉ thấy Chu Thành sắc mặt có chút cứng đờ, bất quá thoáng qua liền khôi phục cười lạnh.

"Kha nhị tiểu thư quả nhiên hảo phách lực... Bất quá, muốn xử phạt thuộc hạ, vậy cũng phải Kha nhị tiểu thư trở lại Thiên Hải Quận đi? Vẫn là mời Nhị tiểu thư tránh ra đi, thả thuộc hạ trước tiên đem việc tư xử lý."

Kha Diệc Mộng khí sắc mặt hơi hơi trắng lên, trong lòng ần ần bất an, không nghĩ tới mình bây giờ đã chuyển ra tam thúc phụ, nhưng vẫn là không thể ngăn chặn Chu Thành khí điểm, sẽ liên lạc lại gần đây Tào quân gia đệ trưởng, Kha Diệc Mộng cơ hồ có thể xác nhận lần này thương đội xuất hành liền là một cái cự đại âm mưu.

Một cái nhắm vào âm mưu của nòng.

Muốn đẩy nòng vào chỗ chết âm mưu!

Trong đầu cái kia một mực bị nòng đè xuống, không muốn đi tin tưởng phỏng đoán lúc này như bị điên xông lên đầu, Kha Diệc Mộng không khỏi buồn từ đó đến, trên mặt vẻ giận dữ chậm rãi biến mất, nòng chậm rãi nhắm mắt lại, nói ra: "Đã người muốn đại giới, vậy ta liền cho người đại giới. Cánh tay của ta, cho người, bất quá người... Dám hoặc là?"

Đột nhiên mở to mắt, Kha Diệc Mộng lạnh lùng nhìn xem Chu Thành.

Mới nghị luận âm ỉ đám người bỗng nhiên liền ngừng nghỉ xuống tới, đám người không dám lại nói một câu, đều là nín hơi mà đứng, toàn bộ thế giới chỉ còn lại có thiêu đốt đồng lửa, cùng gào thét không ngừng cuồng phong.

Lục liên bị giật nảy mình, khuôn mặt nhỏ trắng bệch trắng bệch, giống như bảo bối của nàng tiểu thư sau một khắc thật muốn bị Chu Thành chém tới một tay giống như, vội vàng quát lên: "Lớn mặt Chu Thành! Tiểu thư từ trước đến nay không xử bạc với người, bây giờ lại còn lấy oán trả ơn, lương tâm của người thật là làm cho chó ăn a!"

Phảng phất là bị lục liên đột nhiên tán phát ra khí thế bức bách, Chu Thành lúc này cũng lui nửa bước, nói: "Kha nhi tiểu thư thật sự là nói đùa, ngài thiên kim thân thể vô cùng dễ hỏng, đừng nói là cánh tay, liền là một cọng tóc gãy, thuộc hạ cũng là không dám động."

Bây giờ Lăng Tuyết cũng đã thăm dò rõ ràng tình thế, thậm chí Chu Thành mới nói, cũng đã là tru tâm ngữ điệu. Nhìn qua kha cũng man lúc này bộ dáng, phảng phất cảm nhận được nội tâm của nàng thống khổ, Lăng Tuyết âm thầm thở dài, trong lòng dâng lên mấy phần thương tiếc, rốt cục mở miệng.

"Tuần hộ vệ, đã người nộ khí khó tiêu, ta liền tới đánh với người một trận, chỉ là người muốn ta một cánh tay, có phải hay không cũng mang ý nghĩa người cũng đã làm tốt mất đi một cánh tay giác ngộ đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Một kiếm phong tình! (cầu phiếu cầu cất giữ!)

Đồng sát đen cuộn cuộn, tất cả phân tranh đều chôn vùi tại cái này đầy trời gào thét thế giới bên trong, ngoại trừ xung quanh lần lượt đến đây xem náo nhiệt hộ vệ binh, Lăng Tuyết động tĩnh của nơi này lại là không có ngoài ý muốn không có làm lớn chuyện, doanh địa chỗ đồng lửa vẫn tự mình thiêu đốt lên, bởi vì vật liệu gỗ bản thân đặc biệt, cứ việc tại không có ngừng trong bão cát chấp chôn lợi hại, nhưng thủy chung đứng thẳng ở nơi đó.

Bọn hộ vệ đều đắm chìm trong mình trong hội, uống rượu uống rượu, có hào hứng tới cũng sẽ chạm đến là thời tranh đấu mấy trận, bắt quá ngược lại đều là một phái vui vẻ hòa thuận cảnh tượng.

Chẳng biết tại sao, lời mình lại ần ần cảm thấy Tiết lỗi khối kia tựa hồ hơi nóng náo quá mức, hướng bọn hắc chỗ ấy nhìn vài lần, bọn hộ vệ cũng đã vậy lít nha lít nhít, chặt như nêm cối, căn bản không nhìn thấy tình cảnh bên trong.

"Có thể hay không đã xảy ra chuyện gì đâu?" Lời mình trong nội tâm nói thầm lấy, Tiết lỗi tính tình ngay thẳng, dễ dàng nhất cùng người xung đột, luôn luôn đề hắc không an tâm đến, chính như này nghĩ đến, cũng là bị bên người quách nghĩ một thanh nằm ở bả vai.

"Ta nói Lôi đại ca, người tại mù nhìn quanh cái gì đâu, khỏi phải lo lắng, ban đêm vui mừng như vậy thời gian, đoàn người đều cao hứng lấy, hơi náo nhiệt điểm cũng không có gì, mau tới cùng các huynh đệ lại đi một chén!"

"Nói cũng đúng, hôm nay qua sau cũng kém không nhiều tiến vào hắc mạc nửa đoạn sau, về sau liền không có mấy ngày nay như thế thanh nhàn, thừa dịp hôm nay, đến, đêm nay không say không về!"

"Hắc hắc, này mới đúng mà, đừng lo lo lắng vớ vẩn nhiều như vậy, mọi người đêm nay chúng ta hảo hảo buông lỏng, chỉ nói phong nguyệt, không nói cái khác, đến cùng đi cái này chén!"

Những này kinh nghiệm sa trường bọn hộ vệ, hơi dính đưa rượu lên, ngày thường một mực kéo căng lấy quan tài mặt rốt cục lại lần nữa trở về cười toe toét, một chén tiếp lấy một chén, về phần chủ đề, đối với các nam nhân, chỉ sợ có sức hấp dẫn nhất vẫn là giang sơn cùng mỹ nhân.

"Nghe các huynh đệ phân tích, chúng ta mấy ngày nay hành trình lúc đầu có chút chậm trễ, vốn là không có hôm nay cái này đồng lửa tiệc rượu, vẫn là chúng ta Nhị tiểu thư đặc địa cho cái kia nữ vô tu mở đây này, nói đến, chúng ta vẫn là dính cái kia lợi hại nữ nhân quang đầu."

"Nói đến nữ nhân kia, ta thế nhưng còn đọc đâu, hắc hắc, xem xét liền là đủ vị cái chủng loại kia, tựa như là chúng ta uống rượu này đồng dạng, chỉ có cường đại nhất nam nhân mới có thể uống cái kia rượu mạnh nhất. Cái này tìm nữ nhân cũng là một cái đạo lý, nếu có thể đem một nữ nhân như vậy cho đuổi tới tay, vậy nhưng được nhiều phong quang."

"Ha ha huynh đệ người nói lời này thật sự là rất hợp khẩu vị, liền xong câu này, chúng ta lại đến cạn một chén!" Hai cái đại nam nhân lại là cạn một chén, uống một hơi cạn sạch, chỉ nghe tới gần lời mình cái kia hộ vệ binh tiếp lấy nói ra: "Thật là, chúng ta tiểu thư xinh đẹp đi, nhưng là cảm giác so với buổi

sáng cái kia toàn thân quần tại áo choàng bên trong nữ nhân liền là kém một chút hương vị, chặc chặc chặc."

Lôi minh nghe được một mực bắt đầu đi lắc đầu, bọn này các huynh đệ, uống nhiều rượu thật sự là cái gì lời nói thô tục cũng dám nói ra, liền tiểu thư nhà mình đều có thể điều khiển, tráng kiện bàn tay, rạn nứt trên da hiện đầy gian nan vất vả vết tích, bùng chén rượu uống cạn một chén về sau, nhưng cũng cảm thấy có chút không nhả ra không thoải mái, liền mở miệng nói ra.

"Cái này Lăng tiểu thư, chừ vị các huynh đệ vẫn là ngấm lại liền tốt, nàng thể nhưng là vô cùng không đơn giản, nói không chừng sau lưng bối cảnh so chúng ta tiểu thư còn lớn hơn đâu, liền nói buổi sáng một trận chiến, các người nhìn ra môn đạo gì không?"

"Ha ha, ta nói Lôi đại ca, ngài cũng quá cất nhắc nữ nhân đó đi, muốn nói nàng bối cảnh tập thể cũng nhận, người bình thường sao có thể như thể khiêu chiến vượt cấp! Nhưng là buổi sáng nàng cùng Tiết lồi một trận chiến ta nhưng là nhìn lấy thật sự rõ ràng, bất quá là mượn cao mình thân pháp, kỹ cao Tiết lồi một bậc, có thể có cái gì môn đạo?"

Lôi minh mỉm cười, thở ra một ngụm trọc khí, dùng đến một loại thần bí ngữ điệu chậm rãi nói ra: "Môn đạo, ngay tại nàng Võ Hồn."

"Nàng Võ Hồn hẳn là đặc thù nào đó loại Võ Hồn đi, Thần Châu đại lục Võ Hồn ngàn vạn, cũng không ít Võ Hồn phóng thích về sau là không có hư ảnh, đại ca sợ là suy nghĩ nhiều đi."

Không có trả lời cái này huynh đệ, lôi minh phối hợp lại uống một hớp, bỗng nhiên cười khổ lắc đầu, hẳn đột nhiên bị sự can đảm của mình tưởng tượng hù dọa ——

Trên đời này, không có khả năng có người có thể làm đến không phóng thích Võ Hồn, lấy Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi thắng qua Ngưng Mạch Cảnh ba tầng thuần Võ Hồn vô tu!

Lại là một trận to lớn màu đen bão cát, Chu Thành hơi bạc song tóc mai trong đêm tối bay tán loạn lấy, hẳn chính ngửa mặt lên trời cười to, nửa ngày mới rốt cục ngưng xuống, ánh mắt ngoạn vị nhìn qua Lăng Tuyết cái kia lạnh lẽo khuôn mặt, nói ra: "Cánh tay của ta, ngay ở chỗ này, có bản lĩnh người cũng có thể lấy đi."

Tiết lồi hít sâu một hơi, xem ra trận chiến này là không thể thiện, một hồi nhất định phải tại Chu Thành thủ hạ cứu Lăng Tuyết, Tiết lồi trong lòng suy nghĩ, âm thầm câu thông lên thuần Võ Hồn, tùy thời làm xong tiếp ứng Lăng Tuyết chuẩn bị.

Đồng dạng chuẩn bị sẵn sàng không chỉ là Tiết lồi, Kha Diệc Mộng cũng là âm thầm đem thể nội nguyên lực nhắc lên, một hồi Lăng Tuyết cùng Chu Thành chiến đấu một khi tình thế không đúng, liền sẽ xuất thủ đem Lăng Tuyết cứu lại, bất kể nói thế nào Lăng Tuyết cho nàng cảm giác cũng không tệ lắm, coi như không niệm cùng Lăng Tuyết sau lưng khả năng không lộ bối cảnh, Kha Diệc Mộng cũng sẽ không để Lăng Tuyết ở chỗ này thụ thương.

Lăng Tuyết đi về phía trước một bước, không có đi rút ra bên hông Thanh vân kiếm, mà là chậm rãi đưa tay di động đến phía sau quần quanh lấy băng vải Phá Quân trên thân kiếm, thanh kiếm này chuôi kiếm rất là kinh người, người bình thường nhìn thấy nếu là không có người tinh lại, chỉ sợ có thể hôn mê Thượng Tam Thiên ba ngày, không khỏi đưa tới nghi kỵ cùng gấp gáp, Lăng Tuyết từ khi đạt được kiếm này sau liền dùng băng vải đem kiếm này quần quanh.

Nhìn thấy Lăng Tuyết động tác, Tiết lồi cùng Kha Diệc Mộng trong lòng đều là khẽ động, Tiết lồi càng là ánh mắt hung hăng ngưng tụ, hẳn chợt nhớ tới sáng hôm nay Lăng Tuyết nói lời.

"Tiểu nữ phía sau kiếm mấy ngày nay mãi mòn nghiêm trọng, còn không có cầm lấy đi thợ rèn chỗ ấy một lần nữa đánh qua, liền không lấy ra mặt mặt, ngoài ra tiểu nữ Võ Hồn công dụng đặc thù, bây giờ đã phóng thích, chỉ là huynh đệ người chưa nhìn ra, không cần phải lo lắng, ta tự nhiên dốc hết toàn lực."

"Xem ra sau lưng nàng kiếm mới là nàng chân chính đòn sát thủ, vô luận là cuối cùng kinh điểm tuyệt sát vẫn là bây giờ động tác của nàng, cũng nói rõ một cái đáng sợ hiện thực, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi nàng, năng lực chiến đấu đã xa xa bao trùm có được thuần Võ Hồn đồng thời đạt tới Ngưng Mạch Cảnh ba tầng tu vi ta..."

Tiết lồi nhìn qua Lăng Tuyết, cái kia quần tại mũ che màu xám hạ uyển chuyển bộ dáng, nàng hết thảy cũng giống như có một kiện nhìn không thấy sờ không được áo choàng choàng tại phía trên, làm cho tất cả mọi người cũng không có cách nào hiểu rõ đến cực hạn của nàng đến tột cùng ở nơi nào, trong lòng của hắn bỗng nhiên bốc cháy lên một loại dục vọng, một loại muốn tự tay xóc lên thiếu nữ trên thân món kia mũ che màu xám, đi xem một chút chân chính nàng đến tột cùng là cái dạng gì dục vọng mãnh liệt.

Đưa tay sờ đến Phá Quân kiếm chuôi kiếm, một loại huyết mạch tương liên cảm giác thân thiết liền thuận trên tay da thịt truyền khắp Lăng Tuyết toàn thân, nàng mỉm cười, dùng đến một loại chỉ có mình nghe được thanh âm nói ra: "Hảo huynh đệ, lần trước cùng một chỗ chiến đấu đã là hai tháng rưỡi trước, nhớ ta a."

Xanh thăm đầu ngón tay, quần quanh lấy Ngưng Mạch Cảnh một tầng nguyên khí, nhẹ nhàng đẩy ra cắm ở băng vải bên trong trong vỏ kiếm Phá Quân kiếm!

Tại tất cả mọi người nhìn không thấy địa phương, một thanh đen kịt trường kiếm Võ Hồn hư ảnh tại Lăng Tuyết phía sau tối tăm mờ mịt hiện lên đi ra, trường kiếm chuôi bưng còn quần quanh lấy một đầu phun lưỡi tà ý rắn độc!

Băng vải, như tơ bông đồng dạng tại không trung Lăng Vũ, tại đồng cát đen phong bạo ở trong bay tán loạn.

Trong lúc đó, vô số nguyên khí bắt đầu điên cuồng bốc hơi, màu ngà sữa nguyên khí lấy bạo tạc tốc độ chuyển đổi thành đen kịt yêu dị nguyên lực, Lăng Tuyết chỉ cảm thấy mình ngủ gật trong nháy mắt này cơ hồ tăng vọt gấp mười lần.

"Chu Thành, cánh tay của ngươi, ta lấy đi."

Thoại âm rơi xuống, toàn bộ thế giới đều tại thời khắc này yên tĩnh trở lại, liền hàn phong gào thét đều yên tĩnh lại, tất cả mọi người biểu lộ tại thời khắc này đều dừng lại xuống dưới, chỉ nghe được lạnh lẽo Phá Quân kiếm ra khỏi vỏ thanh âm.

Lạnh kiếm không ra khỏi vỏ.

"Mây xanh đạp tuyết." Một đạo chói lọi kiếm hoa cơ hồ đâm thủng cái này thế giới màu đen, một bước phía dưới, Lăng Tuyết vậy mà đã lấp lóe đến Chu Thành bên cạnh thân, đây là Lăng Tuyết tự sáng tạo, vận dụng Thanh Vân kiếm pháp cùng đạp tuyết vô ngân thân pháp kết hợp vô kỹ, uy lực vô tận, nhưng là nàng chỉ có đang sử dụng Phá Quân kiếm thời điểm mới có thể sử xuất một kiếm này.

"... Đây là kiếm pháp gì!" Chu Thành mắt thử muốn nứt, chậm rãi xoay đầu lại, tròn mắt tròn xoe nhìn xem Lăng Tuyết cái kia lạnh lẽo nhưng tinh xảo bên mặt, một đầu tinh mịn vết máu xuất hiện ở cánh tay phải của hắn chỗ, "Xoẹt xẹt" một tiếng, một đạo tuyết mỹ huyết hoa xuất hiện tại mọi người nghiêm trọng.

"A a a a a!" Đau đớn kịch liệt để Chu Thành cuồng loạn gầm rú lấy, "Điều đó không có khả năng, ta Vô Hồn, ta Vô Hồn còn không có dùng đến!!"

Lạnh kiếm không ra khỏi vỏ, ra khỏi vỏ tất thấy huyết!

Tiết lộ không tự giác nắm chặt nắm đấm, mặc dù biết Lăng Tuyết khả năng che giấu tu vi, nhưng lại tuyệt đối không ngờ rằng, tu vi của nàng vậy mà đã đến bây giờ trình độ!

Ngưng Mạch Cảnh một tầng đối chiến Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn, một chiêu miểu sát!

Một kiếm này phong tình, nhất thời lại kinh diễm tất cả mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Chu Thành cái chết

"Loảng xoảng" một tiếng, hắt lên nặng nề không giáp cánh tay rơi vào trên mặt đất, Chu Thành cánh tay chỗ máu tươi văng khắp nơi như là giềng phun.

Tất cả mọi người tròn mắt hốc mồm nhìn trước mắt một màn, sự kiện phát triển hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của tất cả mọi người, khi tất cả trong lòng người đang suy đoán Lăng Tuyết có thể tại Chu Thành thủ hạ có thể đi qua mấy hiệp thời điểm, lại là không nghĩ tới, chỉ là trong nháy mắt, thậm chí không có người thấy rõ ràng, Chu Thành đã đã mất đi cánh tay của hắn.

Lục liên bị trước mắt máu tanh cảnh tượng hoảng hốt thét lên, trực tiếp che mắt, trong nội tâm bịch bịch nhảy không ngừng, lại là nhìn không được lại lạng lẽ đem ngăn trở con mắt tay nhỏ dòi, vụng trộm nhìn qua Lăng Tuyết lúc này vô song anh tư.

Nguyên lai... Nữ tử cũng có thể uy phong như vậy bá khí. Lục tâm sen bên trong hoa si nghĩ đến.

Kha Diệc Mộng thật sâu hít một hơi khí lạnh, trong đôi mắt đẹp dị sắc liên tục, Chu Thành tại quân hộ vệ bên trong sức chiến đấu phi phàm, tuy nói chỉ là nửa bước Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng cảnh giới, nhưng mà nàng Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi nếu là đối đầu Chu Thành, cũng không có biện pháp làm đến như thế gọn gàng chém giết.

Kinh nghiệm chiến đấu của nàng không đủ, Vô Hồn cũng không phải chiến đấu phương diện Vô Hồn, muốn thắng qua Chu Thành, chắc chắn sẽ là một trận khổ đấu.

Không nghĩ tới, hôm nay bên trong, tại giác mã xa bên trong ngồi tại mình đối diện nữ tử lại là như vậy kinh khủng tồn tại, Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi lại có thể miểu sát Chu Thành, không cần mơ mộng, một kiếm này nếu là rơi vào Chu Thành trên cổ, lúc này Chu Thành chắc chắn chỉ là một bộ thi thể lạnh băng.

Sẽ không sai, nàng nhất định chỉ là đến từ cái kia Lăng gia, mà lại nhất định vẫn là cái kia quái vật khổng lồ bên trong nhân vật trọng yếu!

Lai dương quân bên trong, ngoại trừ cái kia Lăng gia, Kha Diệc Mộng nghĩ không ra còn có gia tộc nào có thể đi ra dạng này một cái kinh khủng tuyệt thế thiên tài!

"Huyền phẩm võ kỹ!" Chu Thành sắc mặt trắng bệch, nhìn qua Lăng Tuyết, trong mắt toát ra thật sâu kính sợ, từng chữ từng câu nói, "Nói cho ta biết, ngươi, đến tốt cùng là ai!"

Chỉ có Huyền phẩm võ kỹ, mới có thể làm thiếu nữ trước mắt trong nháy mắt bộc phát ra đáng sợ như vậy sức chiến đấu, chỉ là chân chính khiến Chu Thành cảm thấy khiếp sợ, là hắn chưa từng nghe nói qua ai có thể tại Ngưng Mạch Cảnh liền đem Huyền phẩm võ kỹ tu luyện thành công, huống chi thiếu nữ trước mắt chỉ có chỉ là Ngưng Mạch Cảnh một tầng!

Chẳng biết lúc nào, Phá Quân kiếm lúc này đã trở vào bao, Thanh vân kiếm giống như là một đầu thanh xà hôn hít lấy Chu Thành cái cổ.

Phá Quân kiếm nếu là sử dụng vượt qua năm giây, mỗi vượt qua một giây đều sẽ cho Lăng Tuyết thân thể tạo thành gấp đôi đè cao gánh vác, bởi vì xà Kiếm Võ Hồn mở ra sau chỉ là đè cao tự thân ngũ giác, nhưng là thân thể tổ chất cũng không có vì vậy đạt được tăng lên, siêu việt tổ chất thân thể cực hạn vận động đối thân thể bản thân liền là một loại to lớn phụ tải, huống chi là thời gian dài siêu phụ tải vận tải!

Cho nên bây giờ Lăng Tuyết một kiếm phía dưới như là đã đạt tới hiệu quả, đương nhiên sẽ không lãng phí nguyên khí, để cho mình thân thể tiếp tục cao phụ tải vận hành, liền đem Phá Quân kiếm đưa về Phá Quân vô kiếm bên trong, cũng điều khiển nguyên khí đem chỗ chuỗi kiếm tàn mất băng vải một lần nữa quấn quanh hoàn tất.

Lúc này khí thế mặc dù không bằng rút ra Phá Quân kiếm lúc khí thế, nhưng là bây giờ Lăng Tuyết hẹp một kiếm chỉ thế, lấy chỉ là Ngưng Mạch Cảnh một tầng tu vi, vậy mà chấn kinh toàn trường.

Bình tĩnh nhìn lúc này hư nhược Chu Thành, Lăng Tuyết không có trả lời hắn vấn đề, mà là nói ra: "Đã ngươi cũng thua ở dưới kiếm của ta, có phải hay không hẳn là thu hồi ngươi vừa mới vũ nhục Tiết lỗi cùng lời mình."

Nghe được Lăng Tuyết, Tiết lỗi nắm chặt nắm đấm lặng yên buông lỏng ra, phảng phất có một dòng nước ảm tại tứ chi bách hài của hắn trung lưu qua, thậm chí ần ần cảm thấy có chút xấu hổ không chịu nổi.

"Nàng lại còn nhớ kỹ Chu Thành mới vũ nhục ta... Nguyên lai nàng làm ra, thật sự là đáng vì ta ra mặt! Nàng cùng lời mình đại ca không có giao tập, sở dĩ sẽ đặc địa vạch lời mình đại ca, cũng là bởi vì duyên cớ của ta! Mà bên ta mới vậy mà sinh ra nàng buổi sáng cùng ta đối chiến không có toàn lực ứng phó là tại nhục nhã ta như vậy trơ trên ý nghĩ!"

Nghĩ như vậy, Tiết lỗi không khỏi đột nhiên cảm giác được mặt đỏ tới mang tai, vì chính mình cảm thấy trơ trên đồng thời, cũng bị Lăng Tuyết lòng dạ chiết phục, buổi sáng hai người còn tại đối chọi gay gắt, bây giờ nàng vậy mà có thể động thân vì chính mình ra mặt, thế sự quả nhiên khó liệu, cũng thật sự là kỳ diệu.

Chu Thành đã dùng nguyên khí đem thương thế đã ngừng lại, nghe được Lăng Tuyết muốn mình cho Tiết lỗi cùng lời mình xin lỗi, vốn dĩ là sắc mặt tái nhợt lúc này càng là trắng bệch mấy phần, khoe miệng có chút kéo ra.

Hắn không quen nhìn Tiết lỗi còn có lời mình đã rất lâu rồi, hắn vốn phải là Nhị tiểu thư quân hộ vệ người bên trong khí cao nhất người!

Nhưng mà từ khi Tiết lỗi cùng lời mình gia nhập, hết thảy cũng không giống nhau, lời mình xuất thân bất phàm, cử chỉ không tầm thường, mặc dù Võ Hồn chỉ là không có tiền giai qua Lôi Vũ hồn, nhưng là thiên phú chiến đấu dị thường kinh người, mỗi lần tại hắc mạc nửa đoạn sau chỗ lập xuống công lao hắn nữa, đồng thời nhiều lần cứu quân hộ vệ các huynh đệ.

Mà Tiết lỗi mặc dù tu vi thấp, thuần phá đi trước lực công kích thấp, nhưng là thuần Võ Hồn phòng ngự hơn xa cùng giai, thường xuyên giúp quân hộ vệ nhóm ngăn lại đủ loại trí mạng thương hại, hộ vệ đội đoạn hậu làm việc càng là thường xuyên từ Tiết lỗi tới đảm nhiệm, lại thêm Tiết lỗi làm người trung thực, hẳn tại quân hộ vệ bên trong nhân khí rất khó không liên tục tăng lên.

Cứu người một mạng như tái tạo phụ mẫu, hai người trong quân đội danh vọng ngày càng tăng vọt, đến bây giờ, mình tu vi tại quân hộ vệ bên trong số một số hai, cũng rốt cuộc không hưởng thụ được năm đó nhất hồ bách ứng cảm giác, thậm chí không ít hộ vệ binh ở sau lưng đối với mình đều rất có phê bình kín đáo.

Từng nghe đến hắn làm người kiệt ngạo, cảm thấy hắn bất quá là ý vào tuổi tác cùng phụ thân hộ vệ thống lĩnh thân phận, mới có thể đạt được đòi tiếp theo hộ vệ trưởng đề danh, bây giờ mình đòi tiếp theo hộ vệ trưởng đề danh cũng bắt đầu tràn ngập nguy hiểm.

Mà mình dưới mắt những này tao ngộ, đều là Tiết lỗi cùng lời mình hai cái này phế vật mang tới, bọn hắn còn cướp đi mình hết thảy, nếu như không có hai người này, quân hộ vệ nhóm không có người sẽ chất vấn uy tín của mình, đều là hai người kia, bọn hắn đáng chết!

Bất quá, bọn hắn xác thực cũng sống không lâu.

Không biết nghĩ tới điều gì, Chu Thành cười lên ha ha, toàn thân run rẩy, không để ý cánh tay phải bàng chỗ kịch liệt đau nhức, không để ý chỗ cổ thanh xà bởi vì chính mình rung động kịch liệt, không ngừng mà cắn xé lấy hắn, vẫn cắn rờ cười to, Lăng Tuyết giờ Thanh vân kiếm, ánh mắt bình tĩnh nhìn Chu Thành.

"Ha ha ha, để cho ta giống hai cái này phế vật xin lỗi? Không có khả năng! Phế vật liền là phế vật, liền là lại cố gắng, cũng vĩnh viễn không có khả năng ky đến lão từ trên đầu đi, nữ oa nhi, ngươi quá ngày thơ rồi, nên bồi lễ nói xin lỗi là người! Có cái này một tay mối thù, ngươi cho rằng ta lão cha sẽ bỏ

qua người? Hiện tại nếu để cho ta quý xuống, mặc kệ phía sau người bối cảnh bao lớn, chỉ cần người một ngày không có Tụ Nguyên Cảnh, cha ta liền có biện pháp giết chết người! Còn không mau mau quý xuống...!"

Tiếng cười đột nhiên im bất mà dừng.

Đã thấy hàn quang lóe lên, Chu Thành chỗ cổ đột nhiên bằng thêm một đạo tơ máu.

Hắn trừng lớn lấy hai mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn qua thiếu nữ băng lãnh khuôn mặt, hắn không ngờ rằng, Lăng Tuyết vậy mà lại như vậy sát phạt quả đoán, căn cứ hẳn đối bình thường lòng của nữ nhân tính hiểu rõ, sự tình không phải là dạng này phát triển!

Bất quá hẳn bỗng nhiên cũng minh bạch sai lầm của hắn ... Nàng xác thực cũng không phải bình thường nữ nhân, chỉ là bây giờ nói gì cũng đã chậm.

"Các người... Đều sẽ chết, ta cam đoan..." Dừng đến lực khí toàn thân, Chu Thành dứt tợn nói xong câu nói sau cùng, liền ngẩng lên ngã trên mặt đất, nặng nề khôi giáp rơi trên mặt đất phát ra nặng nề kim loại va chạm thanh âm.

"Âm vang" một tiếng thanh thúy trở vào bao thanh âm, Lăng Tuyết lưu loát thu hồi Thanh vân kiếm, máu tươi từ vỏ kiếm khe hở chỗ chậm rãi chảy xuống, một giọt một giọt rơi trên mặt đất.

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn qua trên mặt đất cổ kia còn chưa thi thể lạnh băng, Lăng Tuyết trầm trầm "Ta Tiết lãng cả đời không lay trời, không quý xuống đất, chỉ quý ta cha mẹ ruột, người ngàn vạn lần không nên dùng ta tôn nghiêm đến làm áp chế, đây là vấy ngược của ta."

Hộ vệ binh nhóm ánh mắt đều là toát ra vẻ sợ hãi, không nghĩ tới, tại thương đội quân hộ vệ bên trong xưng bá nhất thời Chu Thành, vậy mà cũng đã thành thiếu nữ vong hồn dưới kiếm, mặc dù Chu Thành ngày thường diễn xuất tùy tiện, đối với hắn cũng không quá mức hào cảm, nhưng là vẫn một loại thò từ hồ bi cảm giác tự nhiên sinh ra.

Tất cả mọi người vậy mà không tự giác lui về sau đi, theo bản năng đem hộ vệ bạt kiếm đi ra, đem hộ vệ kiếm chú ý cẩn thận mà đối với Lăng Tuyết, trong lúc nhất thời hàn quang bắn ra bốn phía, kiếm minh hắc mạc.

Lăng Tuyết sắc mặt bình thản nhìn qua hết thảy trước mắt, áo choàng tại Hắc Phong bên trong không ngừng phiêu đảng.

"Tất cả mọi người thả ra trong tay chỉ kiếm đi, Chu Thành cũng chỉ là gieo gió gặt bão, trách không được Lăng Tuyết tiểu thư."

Rốt cục, bình tĩnh lại tâm tình Kha Diệc Mộng mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hai đại bảng danh sách

"Tất cả mọi người thả ra trong tay chỉ kiếm đi, Chu Thành cũng chỉ là gieo gió gặt bão, trách không được Lăng Tuyết tiểu thư."

Rốt cục, bình tĩnh lại tâm tình Kha Diệc Mộng mở miệng, nhìn về phía Lăng Tuyết trong ánh mắt càng là xen lẫn một chút lúc trước không có phức tạp tình cảm, tỉ như nói kính sợ.

Nhìn qua Lăng Tuyết đột nhiên hướng mình đi tới, Kha Diệc Mộng bỗng nhiên lại nhớ tới Lăng Tuyết mới một kiếm chi uy, cho dù là có được Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, dù là đồng đẳng hộ vệ binh sĩ đều tự lại tại bên người của mình, nhưng là tại thiếu nữ này trước mặt, cũng là không có chút nào cảm giác an toàn.

Theo bản năng, cảm thấy nhảy lên nhanh thêm mấy phần, bởi vì trong lòng e ngại, vậy mà không còn dám đi xem Lăng Tuyết lúc này hơi có vẻ con người băng lãnh, mặt mày buồn xuống, tiem tiem ngọc thủ nhẹ nhàng bắt lấy ống tay áo, lui về sau một bước.

Bên cạnh hai tên quân hộ vệ vội vàng đi về phía trước một bước, đem vỏ kiếm đón đỡ tại Lăng Tuyết trước mặt, trên tay cầm chặt chuôi kiếm. Tư thế kia rất rõ ràng, liền là lo lắng Lăng Tuyết một giây sau liền phải xuống tay với Kha Diệc Mộng, bất quá, giờ phút này bọn hắn cũng minh bạch, Lăng Tuyết nếu là muốn xuất thủ cũng không phải mấy người bọn hắn nhỏ nhỏ hộ vệ binh có thể ngăn cản được.

Nghĩ đến Lăng Tuyết kinh khủng thân pháp, cùng thuần sát kinh khủng, hai người hộ vệ kia bình lại ăn ý hai người rằng đều cùng một chỗ run lên, nắm chặt hộ vệ kiếm vỏ kiếm tay cũng có chút lay động, bất quá dưới chân lại đều mọc rễ giống như, một điểm lui bước cũng không chịu.

Kha Diệc Mộng ngày bình thường đợi bọn hán rất tốt, có chỗ tốt gì đều đọc lấy bọn hán, bọn hán đều là trọng tình nghĩa bình sĩ, tự nhiên mình bạch có qua có lại.

Trông thấy một màn này, Lăng Tuyết cũng dừng bước, đôi mi thanh tú hơi nhú, nhẹ nhàng thở dài, mình bạch là mới mình sát phạt quả đoán cho nữ tử trước mắt lưu lại không nhỏ bóng ma, nhìn qua ban ngày còn có thể cùng một chỗ hảo hảo nói chuyện trời đất Kha Diệc Mộng lúc này sụp mi thuận mắt bộ dáng, nhưng trong lòng thì bỗng nhiên giống như là chặn lại một khối đá giống như.

"Chu Thành muốn cánh tay của ta, cho nên ta liền lấy đi hán cánh tay; Chu Thành muốn tính mạng của ta, cho nên ta liền lấy đi tính mạng của hán. Làm chuyện gì đều muốn sớm làm, người khác muốn làm, người cũng nghĩ làm, làm đã chậm, khả năng người liền không có cơ hội làm."

Lăng Tuyết ngữ khí phức tạp, chậm rãi nói ra.

Lời này nói là cho Kha Diệc Mộng nghe, cũng là nói cho Lăng Tuyết nàng chính mình nghe, đi vào thế giới này vẹn vẹn hơn hai năm, dưới tay lại là đã tích lũy bốn cái nhân mạng, Nguyễn Nhị, Ngưu Tam, Đường Cỗ, còn có bây giờ Chu Thành, kiếp trước một mực tuân quy thủ kỷ tranh đương tốt công dân năng, đương thời lại bởi vì các loại bất khả kháng nguyên nhân giết chóc liên tục.

Bất quá có lẽ nàng trời sinh liền là một cái người có máu lạnh, mặc kệ là giết Nguyễn Nhị vẫn là giết bây giờ Chu Thành, nàng vậy mà đều không có chút nào cảm thấy bất kỳ khó chịu nào cảm xúc, ngược lại sắc mặt như thường, tựa như là làm một kiện nhắc tay liền có thể làm được sự tình, như thế để trong nội tâm nàng mình cảm thấy có chút lạ lẫm.

Bất quá đây chính là giang hồ, có giang hồ địa phương liền sẽ có tranh đấu, vô luận là trừng ác dương thiện vẫn là chi lo thân mình, lấy sát ngăn sát cho tới bây giờ đều là trực tiếp nhất hữu hiệu phương pháp.

Kha Diệc Mộng biết Lăng Tuyết nói lời không chỉ có là đang vì nàng giết Chu Thành giải vây, cũng là nói xảy ra chuyện thực, bất quá có nhiều chỗ Lăng Tuyết ngược lại là hiểu lầm, nàng Kha Diệc Mộng tuy là nữ lưu hạng người, nhưng là cũng thống lĩnh thương đội nhiều năm, việc đời chung quy là gặp qua không ít, không có khả năng bởi vì Lăng Tuyết trấn sát một cái ý đồ làm loạn người mà sợ hãi.

Chân chính để Kha Diệc Mộng e ngại, là Lăng Tuyết khó lòng phòng bị thuần sát vô kỹ, có được Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi nàng, đứng tại Lăng Tuyết trước mặt, chột có loại toàn thân đều là sơ hở cảm giác, nếu là câu nào đáp không được khá, Lăng Tuyết muốn đoạt lấy tính mạng của nàng, cũng chỉ là tại trong chớp lát.

Cảm giác như vậy, khiến cho người rất là sinh lòng sợ hãi.

Khẽ gạt đầu một cái, Kha Diệc Mộng ngẩng đầu lên, có chút tim đập nhanh nhìn thoáng qua Lăng Tuyết phía sau quần quanh lấy màu trắng lại một chút ó vàng băng vải, cùng cái kia hơi lộ ra đến có chút đen kịt chuỗi kiếm, lại cấp tốc đem ánh mắt thu hồi, nhìn về phía Lăng Tuyết mỉm cười.

"Lăng tiểu thư nói có lý, thiếp thân tự nhiên mình bạch, không biết tiếp theo Lăng tiểu thư như thế nào dự định?"

Thấy Kha Diệc Mộng bộ dáng, biết được nàng hiện tại đối với mình càng bỏ thêm hơn mấy phần tâm phòng bị.

Mình không đành lòng nhìn nàng bị thủ hạ tướng sĩ giá không địa vị bộ dáng, cuối cùng vẫn là nhịn không được bại lộ át chủ bài, lại không nghĩ rằng ngược lại là ngược lại để Kha Diệc Mộng tại trong đáy lòng đối với mình sinh ra tâm phòng bị.

Bất quá đã mình đã bại lộ tu vi, cũng chỉ có thể dạng này, xoắn xuýt cũng vô dụng, lập tức có chuyện trọng yếu hơn cần nàng đi giải quyết.

Ti như nói thương đội nội bộ cái kia mệnh mỏng gọn sống!

"Chắc hẳn Kha tiểu thư cũng là người thông minh, đã hiểu tình thế trước mắt, cho tới bây giờ, ta nghĩ người cũng hẳn là nói cho ta biết một chút cái gì đi."

Lục liên đã sớm đối Lăng Tuyết sùng bái đầu rạp xuống đất, lúc này nghe được Lăng Tuyết mở miệng, nàng liền giúp đỡ nói ra: "Tiểu thư, ta nhìn Lăng tiểu thư lợi hại như vậy, khẳng định cũng có thể giúp đỡ tiểu thư bận bịu, tiểu thư ngài liền cùng Lăng tiểu thư nói đi."

Suy nghĩ một chút, Kha Diệc Mộng nhẹ gạt đầu, đầu tiên là nhìn về phía bên cạnh Tiết Lỗi.

"Tiết lỗi, người mang mấy cái hộ vệ, đi đem tuần hộ vệ hảo hảo táng, đến cùng cùng một chỗ kể vai chiến đấu đã lâu như vậy, như thế đặt vào cũng không thích hợp. Xong người tiếp lấy tổ chức một chút rượu nơi này hội, nửa trước đoạn cái cuối cùng buổi tối, tốt xấu đại gia hóa cũng phải tận hưởng mới là." Nói đến đây, Kha Diệc Mộng ngừng lại một chút, mới nói tiếp, "An bài thỏa đáng về sau, người đi xem một chút Ân Thống lĩnh đi nơi nào."

"Thuộc hạ tuân lệnh!"

Giao phó xong về sau, Tiết Lỗi mang theo mấy cái hộ vệ binh liền đem Chu Thành thi thể khiêng đi, phụ cận hộ vệ binh cũng lui ra, cho Lăng Tuyết ba người lưu lại nói chuyện không gian.

Kha Diệc Mộng xoay đầu lại, hít một hơi thật sâu, yếu ớt nói ra: "Chuyện này nói đến, cùng ta trước đó một mối hôn sự có quan hệ, không biết Lăng Tuyết tiểu thư có nghe nói hay không hôm khác vân quốc tiếng tăm lừng lẫy thế hệ tuổi trẻ hai đại bảng danh sách, Tiềm Long Bảng cùng Tiêu Dao Bảng."

Từ khi tới thế giới này Lăng Tuyết liền một mực tại Ngọa Long trong thôn ở lại, mặc dù có theo bản năng thông qua thư tịch đến thu hoạch cùng thế giới

này tương quan tri thức, nhưng là Ngọa Long thôn nơi này có thể lấy được thư tịch bản thân liền có rất nhiều tính hạn chế, tựa như Kha Diệc Mộng lúc này nói hai đại bảng danh sách, Lăng Tuyết lại là chưa từng có nghe nói qua.

Nhìn thấy Lăng Tuyết toát ra thần sắc mờ mịt, Kha Diệc Mộng liền biết Lăng Tuyết chưa nghe nói qua, không khỏi trong lòng thầm nghĩ: "Xem ra, Lăng tiểu thư chắc là một mực tại bí cảnh chỗ hoàn thành thể gia quy định bao năm qua, bây giờ mới có thể cùng thể đạo thoát quỷ."

Nghĩ như vậy, nghĩ đến Lăng Tuyết thâm bất khả trắc tu vi, Kha Diệc Mộng cũng không dám chút nào trì hoãn, liền tiếp lời nói ra: "Cái này hai đại bảng danh sách đều là do trời vận quốc một cái thần bí tông môn Thính Thiên Các chỗ sáng tác, Tiềm Long Bảng ngụ ý ở chỗ Tiềm Long tại uyên, phía trên bày ra Thiên Vân quốc bên trong ưu tú nhất Ngưng Mạch Cảnh người tu luyện, có thể vào bảng đều là đương thời kinh điển nhất tuổi trẻ tuấn kiệt, khiêu chiến vượt cấp đối với những người này mà nói, liền giống như uống nước ăn cơm đơn giản."

"Mà Tiêu Dao Bảng thì tương đương với Tiềm Long Bảng thăng cấp bản, ngụ ý thì tại tại tung thể tiêu dao, có thể leo lên Tiêu Dao Bảng người, tu vi thấp nhất cũng là tại Tự Nguyên Cảnh, bất luận tại Thiên Vân quốc chỗ nào, vậy cũng là một phát chân có thể chấn ba chân đại nhân vật, bọn hắn là chân chính có thể tại cái này nguy cơ từ phía Thần Châu đại lục hành tẩu tuyệt thể võ tu!"

Lăng Tuyết hơi có sở ngộ, lại nghĩ đến kiếp trước bên trong các loại công khai bảng danh sách chuyện ẩn ở bên trong, có đôi khi, có quan hệ thậm chí so có năng lực còn phải mạnh hơn mấy phần, liền nói ra: "Nếu như vậy trọng đại bài danh toàn từ Thính Thiên Các đến ban bố, vậy bọn hắn bí mật thu nhập đoán chừng là một cái thiên văn số tự, dù sao ai cũng muốn danh truyền tại thế."

"Hi hi, người đây liền không hiểu được đi, Thính Thiên Các sở dĩ tên là Thính Thiên Các, chính là bởi vì cái này hai tấm bảng danh sách không phải từ người đến biên soạn, mà là từ thượng thiên đến biên soạn! Thính Thiên Các truyền thừa Võ Hồn là nghe thiên Võ Hồn, mọi người đều biết một cái võ kỹ chính là nghe thiên, tất cả mọi người nói Thính Thiên Các là gần với thần nhất linh một cái tông phái! Cho nên Thính Thiên Các ban bố bảng danh sách, là nhất công chính bảng danh sách!"

Lục liên nghe được Lăng Tuyết đặt câu hỏi, không khỏi nhẹ nhàng cười một tiếng, rất là hoạt bát, bất quá rất nhanh liền đã ngừng lại tiếng cười như chuông bạc, bởi vì Kha Diệc Mộng chính tức giận trừng nàng một chút, "Chớ có đối Lăng tiểu thư vô lễ."

Trông thấy tiểu thư nổi giận, lục liên liền nghịch ngợm thề lười, thấy Lăng Tuyết buồn cười.

Kha Diệc Mộng lần nữa nhìn về phía Lăng Tuyết, chậm rãi nói ra: "Mà ta chuyện hôn sự này, chính là cùng ở vào Tiêu Dao Bảng đỉnh cao nhất nam nhân kia có quan hệ."

(tấu chương cuối cùng, chém quý chân thành cảm tạ cho tới nay làm bạn chém quý, khen thưởng cùng duy trì chém quý các vị thân môn! Chém quý nhất định sẽ hảo hảo cố gắng viết sách không phụ sự ủng hộ của mọi người!)

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phàm cùng vô song

Kha Diệc Mộng đón lấy, liền vừa hôn sự của nàng tiền căn hậu quả êm tai nói, thêm nữa nữ tỳ lục liên ngắt lời bổ sung phía dưới, Lăng Tuyết mới lấy có thể gặp Thiên Hải Quận cái này hai đại thể gia phần khích lệ sử.

Nguyên lai cái này Kha gia cùng Kỳ gia nguồn gốc có thể nói là cực sâu, hai nhà này từ mấy trăm năm trước kia bắt đầu liền có thông gia kinh lịch, mà mỗi lần có thông gia thời điểm, Kha gia đương đại Thánh Nữ đều là từ cùng Kỳ gia thông gia nữ tử tới đảm nhiệm, Thánh Nữ tại Kỳ gia địa vị không thể so với gia chủ thấp, thậm chí còn có thể ăn ăn vượt trên gia chủ một đầu.

Cho nên tại Kha gia có Thánh Nữ thời điểm, đấu tranh vòng xoáy trung tâm thường thường không phải vị trí gia chủ tranh đoạt, càng nhiều hơn chính là Thánh Nữ chỉ vị đấu tranh, Kỳ gia phàm là chưa lập gia đình đích truyền nữ tử đều sẽ vì cái này thông gia cơ hội tranh đến đầu rơi máu chảy, càng là Bát Tiên quá hải, các hiền thần thông.

Bất quá bởi vì thời gian thay đổi, Kha gia cũng rất đã có thời gian rất lâu không cùng Kỳ gia tiến hành thông gia, gia tộc bởi vì thật lâu không có hoàn mỹ truyền thừa Võ Hồn người thừa kế xuất hiện, thiếu khuyết thể gia chân chính khiêng đỉnh người, tại gần nhất trăm năm thậm chí xuất hiện thể gia tuổi già sa sút tinh thần chỉ sắc.

Nhưng mà, hết thảy đều bởi vì một người hoành không xuất thế mà thay đổi.

Người kia xuất sinh rất bình thường, không có thần phật giáng lâm, cũng không có điểm lành xuất thế, không có hết thảy tuyệt thể thiên tài xuất sinh hẳn là

xuất hiện dị tượng xuất thế, không có cái gì, bình bình đạm đạm, thân là thể gia trưởng tử hân, thậm chí một lần bị cho rằng là Kỳ gia si nhục.

Khi đó hân còn không gọi Kỳ Vô Song, gọi là Kỳ Phàm, khi đó hân không chỉ có không có kế thừa Vô Hồn, mà lại Kỳ gia huyết mạch mỏng manh, càng là liên Vô Hồn đều không có thức tỉnh, bình thường để cho người ta rõ ràng cảm thấy hân cùng cái kia thanh danh hiển hách đại thể gia Kỳ gia hoàn toàn không hợp nhau.

Bất quá, tại Kỳ Phàm mười tám tuổi một ngày nào đó lên, không có ai biết xảy ra chuyện gì, lại hết thấy cũng không giống nhau.

Hân đột nhiên bắt đầu thể hiện ra không có gì sánh kịp tuyệt thể thiên phú, thông qua được Thiên Vân Võ Phủ mười năm một lần thi đấu về sau, thành công tiến vào Thiên Vân Võ Phủ, bắt đầu con đường võ đạo một bước lên mây.

Trong khoảng thời gian ngắn, cơ hồ là lấy nghiền ép chi thể qua năm quan chém sáu tướng, thông qua trong môn các loại thi đấu tiểu bị, từ nội môn đệ tử mãi cho đến chương môn quan môn đệ tử, người khác chỉ ít đi ba mươi năm con đường, hân vậy mà chỉ dùng ngắn ngủi thời gian một năm!

Mười tám tuổi bắt đầu tu đạo, mười chín tuổi trăm mạch tự nguyên, cho là lúc, thiên hạ chấn kinh vô lượng, từ khi viễn cổ võ đạo dần dần suy thoái, Thiên Vân quốc vậy mà vài vạn năm đến, cũng không có một người có thể làm đến trăm mạch tự nguyên, thậm chí là ngưng chín mươi đầu võ mạch tự nguyên cũng là phượng mao lân giác tồn tại!

Lúc ấy trên trời rơi xuống dị tượng, lời văn cuộn cuộn, trùng trùng điệp điệp lại có mấy vạn dặm khổng lồ!

Đột phá thời điểm, Thánh Thiên Các đại trưởng lão ngay tại Thánh Thiên Các vận dụng Thánh Thiên Vô Hồn câu thông thiên cơ, lúc này hung hăng phun ra một ngụm máu, thậm chí vì tại Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng vị trí bên trên viết lên Kỳ Phàm hai chữ này, Thánh Thiên Các đại trưởng lão quả thực là hao phí trăm năm tuổi thọ mới viết thành công, một tên sách thành, thiêu thủ đầu bạc!

Mà Kỳ Phàm Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng vị trí còn không có ngồi ấm chỗ hồ, bề quan một năm về sau, vừa xuất quan lập tức liền bắt đầu lấy vô địch chi thể nghiền ép Tiêu Dao Bảng các lộ thiên tài, bài danh thẳng tới mây xanh, trong khoảng thời gian ngắn đăng đỉnh Tiêu Dao Bảng thứ nhất, trên bảng đám người khó mà nhìn theo bóng lưng!

Thậm chí nghe nói, Tiêu Dao Bảng bên trên hạng hai đến hạng năm bốn vị tuyệt thể thiên tài đã từng liên thủ giao đấu Kỳ Phàm, lại cuối cùng vẫn bị Kỳ Phàm lấy quét ngang chi thể đánh bại.

Bất quá nghe đồn chung quy là nghe đồn, không làm được thật, nhưng là có một chút là khẳng định, cái kia chính là lúc này Kỳ Phàm tu vi đã đạt đến thâm bất khả trắc kinh khủng cảnh giới, có lẽ liền là chương môn của hân sư phó cũng không biết hân lúc này tu vi rốt cục mạnh đến mức nào!

Lại qua hai năm, Kỳ Phàm rốt cục quay về Kỳ gia.

Ngày đó Kỳ gia phủ đệ muốn người đầu đồ xô ra đường, Kỳ gia các đòi từ đệ đi ra ngoài đường hêm hoan nghênh, lúc ấy Thiên Hải Quận các đại thể gia tại to mắt lớn người đầu tới đón tiếp Kỳ Phàm trở về.

Kỳ Phàm không buồn không vui, không cùng bất luận kẻ nào đón lấy, quả nhiên là cuồng vọng tự ngạo, thẳng đi qua Kỳ gia đại môn, không có làm mấy may dừng lại thẳng liên chạy Kỳ gia thánh địa Luyện Yêu Tháp, tất cả mọi người chấn động theo, nội tâm chờ mong vô cùng, không để ý tới so đo Kỳ Phàm cấp bậc lễ nghĩa, đều là đi theo.

Kỳ gia Luyện Yêu Tháp có chín tầng, mỗi qua một tầng đều có tương ứng vinh quang cùng ban thưởng, Kỳ gia vạn năm trước còn có người đi đến tầng thứ tám, bảy giờ Kỳ gia đương đại vị thứ hai cường giả tồn thời gian một năm lâu, cuối cùng cũng chỉ là dừng lại tại tầng thứ bảy.

Mười ngày sau, kỳ không phạm tại Luyện Yêu Tháp đăng đỉnh, hoàn thành đã qua vạn năm Kỳ gia từ đệ đều không có hoàn thành qua hành động vĩ đại, trên đời chấn kinh.

Mặc dù Kỳ Phàm không có thức tỉnh vô song kích Vô Hồn, càng là Kỳ gia huyết mạch mỏng manh, nhưng là Kỳ gia gia chủ vẫn là bị tình thế ép buộc áp lực, tự thân vì Kỳ Phàm gia phong vô song.

Gia phong đại diện bên trên, Thiên Vân quốc bên trong anh hùng thiên hạ tề tụ, thậm chí có nước láng giềng người không xa vạn dặm tràn non lợi suối đến đây xem lễ, đại diện tràng diện chi to lớn, đương thời hiếm thấy.

Ngày đó, Kỳ gia gia chủ kỳ thiên tuyên bố "Kỳ Phàm thiên tư vô song, tận đến thể gia lão tổ chân truyền, hôm nay gia phong Kỳ Phàm vô song xưng hào".

Từ đó, Kỳ Phàm liền trở thành Kỳ Vô Song!

Kỳ Vô Song, quả nhiên là cái thể vô song, thiên tư trác tuyệt, cử thể vô địch!

Mà lúc này đây, bởi vì Kỳ Vô Song cái này ngàn vạn năm khó gặp một lần tuyệt thể thiên tài xuất hiện, Kha gia cùng Kỳ gia thông gia lại bắt đầu một lần nữa hoạt lạc, mà đương đại gia chủ hai cái nữ nhi đương nhiên liền thành tất cả mẫu thuẫn trung tâm.

Bất quá, vượt quá Lăng Tuyệt dự kiến chính là, nguyên lai Kỳ Vô Song cùng Kha Diệc Mộng từ tiểu tiện là thanh mai trúc mã, lúc ấy Kha gia Thái tổ, cũng chính là Kha Diệc Mộng thái gia gia vẫn còn, đặc biệt ưa thích Kỳ Vô Song, liền cùng Kỳ gia Thái tổ hai người một mình đem Kỳ Vô Song cùng Kha Diệc Mộng hai người hôn sự định xuống tới.

Mà sau đó bởi vì Kỳ Vô Song dần dần biểu hiện ra bình thường thiên tư, cửa hôn sự này tự nhiên là nhận lấy nhiều mặt mãnh liệt ngăn chặn, lúc ấy Kha Diệc Mộng cùng Kỳ Vô Song đều là mới biết yêu, nhìn nhau duy nhất, tự nhiên là dòng nước xiết dừng tiến, gạt ra muôn vàn khó khăn cũng muốn cùng một chỗ.

Nhưng là nhân lực cuối cùng có lúc hết, cuối cùng hai người cũng chỉ là mình đầy thương tích, môn này hôn ước đến tận đây mặc dù không có giải trừ, nhưng cũng chỉ là thùng rỗng kêu to.

Mấy năm sau, Kỳ Vô Song hoành không xuất thế, tại Kỳ gia đại điển gia phong vô song, cường thế trở về.

Thời gian qua đi mấy năm không thấy, ngàn trông mong vạn trông mong, mới chờ mong, mới trông mong gặp nhau, nhưng này lúc Kha Diệc Mộng lại cảm thấy Kỳ Vô Song phảng phất đã hoàn toàn đổi một người, mặc dù tương tự, nhưng cùng một cái khuôn mặt hạ nhưng lại cũng tìm không được nửa mấy năm trước cảm giác.

Cố gắng tại cái kia người thâm thúy trong đôi mắt tìm kiếm dù là một tơ một hào lửa nóng, nhưng mà Kha Diệc Mộng lại phát hiện nàng thất bại, một khắc này trong nội tâm nàng bỗng nhiên dâng lên thật không tốt dự cảm.

Lúc trước ngăn cản đoạn này hôn ước người lúc này hồi hận ruột đều thanh, bất quá cũng có mặt dày vô sỉ hạng người, nghĩ đến hôn ước mặc dù lúc ấy có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng thủy chung là không có hết hiệu lực, lúc này có lẽ còn có thể dùng cái này áp chế Kỳ Vô Song.

Những người này cách làm mặc dù bị ỏi, nhưng đúng là làm thỏa mãn Kha Diệc Mộng ngay lúc đó ý nghĩ, nhưng là vượt quá tất cả mọi người dự kiến, cũng vượt quá Kha Diệc Mộng dự kiến chính là, nghe được việc hôn ước, nhìn qua Kha Diệc Mộng trên mặt xấu hổ mang e sợ chờ mong biểu lộ, Kỳ Vô Song trên mặt nhưng không có cái gì thần sắc, chỉ là hơi hột liễn uyển cự Kha gia yêu cầu.

"Trận này hôn ước, cũng đủ rồi, dừng ở đây đi."

Kha gia Nhị tiểu thư Kha Diệc Mộng tại chỗ như bị sét đánh, thần sắc âm đạm, ngốc ngốc đứng ở nơi đó, lại là không biết nói cái gì.

Ở đây tất cả Kha gia người đều giống như bị hung hăng đánh một bạt tai, tất cả mọi người mặt đỏ tới mang tai, nhưng sắc mặt không chút nào không dám biểu hiện ra mảy may tức giận.

Bởi vì trước mắt người này, gia phong Tiêu Dao Bảng đứng đầu bảng.

Bởi vì trước mắt người này, thiên hạ vô song.

Đến tận đây, cái kia một tờ hôn ước triệt để hết hiệu lực, đáng hận năm đó những cái kia bức bách người mặt dày vô sỉ, lại đem tất cả chịu tội đều tìm hiểu và kiểm tra đến Kha Diệc Mộng trên thân, lúc ấy Kha Diệc Mộng thật sự là vừa tức vừa hận, lại là cảm thấy thống khổ bất lực.

Đón lấy bên trong sự tình phát triển lại là không thể tưởng tượng nổi.

Tại cái kia bảy ngày sau đó, Kha gia đại tiểu thư Kha Tuyết Nhạn tự mình đến bái kiến Kỳ gia đương thời đệ nhất thiên tài, Kỳ Vô Song, không có ai biết bọn hắn nói cái gì, mọi người chứng thuyết phân vân.

Nhưng mà, một ngày sau đó, tất cả dư luận im bất mà dừng, bởi vì Kỳ Vô Song phát ra chấn kinh lúc ấy các đại thế gia tin tức, cái tin tức này giống giống như bay truyền khắp Thiên Vân quốc phổ lớn ngõ nhỏ.

"Ba năm về sau, ta sẽ xoay chuyển trời đất vân quốc cùng Kha gia đại tiểu thư Kha Tuyết Nhạn hoàn thành hôn ước."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thế cục

Theo lý thuyết, chuyện này đến nơi đây nên đã qua một đoạn thời gian.

Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, Kỳ Vô Song phen này cách làm đã triệt để rửa sạch năm đó Kha gia mang đến cho hắn sỉ nhục, cũng hung hăng nhục nhã trả thù Kha gia một phen.

Thậm chí cuối cùng Kha gia còn liếm láp mặt mo, lấy lại lấy đi nhỉnh nốt Kỳ Vô Song, đem Kha gia đại tiểu thư Kha Tuyết Nhạn gả cho Kỳ gia. Kha Tuyết Nhạn thành Kha gia đời sau Thánh Nữ, mặc dù không phải người thắng lớn, nhưng cũng là được lợi rất sâu.

Mà Kha Diệc Mộng không có cái gì đạt được, thậm chí còn bị các phương nhục nhã, thành lớn nhất bại gia.

Mà nàng đều đến trình độ này, vì cái gì còn có người muốn đổi phò nàng?

Nghe đến đó, Lăng Tuyết trong nội tâm ngoại trừ đối Kha Diệc Mộng cảm thấy thương tiếc, còn có liên là đối Kha gia đám người kia lão cổ hủ phần nộ, đồng thời còn xen lẫn chút đối sự kiện phát triển nghi hoặc.

"Cái này có cái gì khó lý giải?" Lục liên nhảy ra ngoài, tức giận nói ra, "Khẳng định là Kha Tuyết Nhạn tiện nhân kia lòng dạ hơi nhỏ, dung không được năm đó tiểu thư cùng Kỳ công tử hai người yêu nhau qua hắc lịch sử. Mà lại, Kỳ công tử khẳng định là không có chút nào ưa thích Kha Tuyết Nhạn, này mới khiến Kha Tuyết Nhạn càng thêm ghi hận trong lòng, muốn tìm biện pháp gây nên tiểu thư vào chỗ chết."

"Lục liên, người nói ít vài câu!" Kha Diệc Mộng tức giận trừng lục liên một chút, bắt quá nhưng không có phản bác lục liên.

Xem ra, Kha Diệc Mộng trong nội tâm cũng đồng ý lục liên thuyết pháp.

Lăng Tuyết ánh mắt hiện lên suy nghĩ thần sắc, bất quá nàng ngược lại là cảm thấy sự tình khả năng không có đơn giản như vậy, đến một lần Kỳ Vô Song coi như hiện tại lại thế nào đối Kha Diệc Mộng lại thế nào không có cảm giác, nhưng cũng sẽ không cho phép Kha Tuyết Nhạn cứ như vậy diệt trừ Kha Diệc Mộng, nếu như Kỳ Vô Song thật là một cái nam nhân.

Kha Tuyết Nhạn bây giờ đòi kế tiếp Thánh Nữ chi vị trên cơ bản có thể nói là đã ngồi vững vàng, muốn nói trong mắt vô không được hạt cát, muốn diệt trừ Kha Diệc Mộng, cái kia muốn mạo hiểm thật sự là quá lớn, muốn nói Kỳ Vô Song lửa giận, đừng nói là nàng một cái Kha gia đại tiểu thư, liền là một cái lớn như vậy kha đại thế gia cũng không dám nhẹ quắp kỳ phong.

Huống chi hiện tại nàng cùng Kỳ Vô Song cũng còn không có xác thực thành hôn, liền muốn diệt trừ Kha Diệc Mộng không khỏi quá nói không chính danh không thuận, còn nữa, nếu muốn ở trong thương đội diệt trừ Kha Diệc Mộng, làm đến thần không biết quỷ không hay thực sự khó khăn, thế tất sẽ khiến Kỳ Vô Song hoài nghi, coi như Kỳ Vô Song thái độ mơ hồ, nhưng là Kha Tuyết Nhạn một ngày không có thăm dò rõ ràng Kỳ Vô Song tâm tư, liền tuyệt đối không thể nào sẽ đi bí quá hoá liều.

Nhưng là, những này phân tích đều là căn cứ vào mình định tính tư duy, nếu như hết thấy tất cả kỳ thật đều là có Kỳ Vô Song ngầm đồng ý đâu?

Chỉ cần không muốn làm được quá khó nhìn cùng quá rõ ràng, đừng ảnh hưởng đến Kỳ Vô Song hấn chính mình quyền uy cùng địa vị, có lẽ vậy như thế nào đều được.

Cái này hiện lên Lăng Tuyết trong lòng, để trong nội tâm nàng có chút phát lạnh, đó cũng không phải không có khả năng, mà lại, nàng suy đoán Kha Diệc Mộng khả năng cũng đã đoán được khả năng này, nhưng là từ đầu đến cuối không thể tin được hiện thực này.

"Trước mắt tình thế còn không phải rất rõ, Tào quân gia hành tung quỷ dị, đối Kha tiểu thư thái độ của người cũng là rất khác xưa kia, mà Chu Thành niệng ra tru tâm ngữ diệu bây giờ đã bị ta tru sát, Ân Thống lĩnh tiệc rượu nửa đường liền đi hướng không rõ, ả ả có chút không đúng, nhưng là, nhưng là bọn hấn hiện tại hiển nhiên còn chưa tới chân tướng phơi bày thời điểm."

Lý qua mạch lạc, Lăng Tuyết chậm rãi nói ra.

Kha Diệc Mộng dị dạng nhìn Lăng Tuyết một chút, không nghĩ tới Lăng Tuyết không chỉ tu vi thâm bất khả trắc, hậu trường cường đại, mà lại đầu não lại còn rõ ràng như thế, chỉ là đến thương đội ngăn ngại một ngày, lại có thể đem đầu đuôi sự tình lý đến rõ ràng như thế, cái này khiến Kha Diệc Mộng trong lòng đối Lăng Tuyết lại xem trọng cùng kính sợ mấy phần.

"Lăng tiểu thư nói cực phải, bọn hấn liền là muốn đem ta diệt trừ, cũng sẽ không là hiện tại động thủ, bởi vì quá rõ ràng."

Lục liên nghe được như lọt vào trong sương mù, không khỏi hỏi: "Vậy bọn hấn lúc nào sẽ động thủ đâu?"

Nhìn thấy lục liên ngốc mạnh ngốc mạnh đáng vẽ, Lăng Tuyết không nhịn được cười một tiếng, mới vừa nghe nói Kha Diệc Mộng cùng Kỳ Vô Song ở giữa cố sự lúc, phía trong lòng không thoải mái lập tức tiêu tán một chút.

Đưa thay sờ sờ lục liên cái đầu nhỏ, nói ra: "Khẳng định chỉ có thể ở hắc mạc nửa đoạn sau, nơi đó thế lực rắc rối phức tạp, còn có đại lượng yêu thú cường đại ẩn núp, nếu như ở nơi đó xảy ra chuyện, bọn hấn liền có thể tùy tiện tìm được cơ hội nới."

"Lăng tiểu thư nói không sai, ta cũng là nghĩ như vậy." Kha Diệc Mộng khoát tay áo, để Tiết lỗi lui ra, mục lục thần sắc suy tư.

Lúc này, Tiết lỗi đã trở về, ánh mắt đầu tiên là trên người Lăng Tuyết dừng lại một hồi, lại nhìn về phía Kha Diệc Mộng, nói ra: "Nhị tiểu thư, bọn họ vệ đã an bài thỏa đáng, thuộc hạ cũng đã đem tuần hộ vệ an táng hoàn tất, chỉ là thuộc hạ thất trách, cũng không có thể tìm tới ân hộ vệ trưởng."

"Không có việc gì, cái này cũng không trách người." Kha Diệc Mộng khoát tay áo, để Tiết lỗi lui ra, mục lục thần sắc suy tư.

Lăng Tuyết lúc này lại là có mình suy đoán, đoán chừng ân hộ vệ mất tích còn cùng Giang lão hướng đi có quan hệ, trong nội tâm có chút lo lắng Giang lão an toàn, chính suy nghĩ muốn hay không đi tìm một chút Giang lão, lại phát hiện mình tại đồng lứa hạ ảnh từ vậy mà ả ả có trùng điệp xu thế, tựa

như là hai cái ảnh từ chồng lên nhau.

Ảnh Vô Hồn!

Nhìn thấy Giang lão đặc thù hệ Vô Hồn, Lăng Tuyết trong nội tâm đại định, minh bạch đây là Giang lão tại nói với chính mình, hẳn hiện tại rất an toàn, không cần lo lắng hắn, nếu là có nguy hiểm, thời khắc này ảnh từ từ tự nhiên là sẽ chấp chôn.

Ảnh Vô Hồn liền là Giang lão Vô Hồn, mặc dù Giang lão không có khai phát ra cái này Vô Hồn tính công kích có thể, nhưng lại đem cái này Vô Hồn điều tra hiệu quả khai phát đi ra.

Có ánh sáng địa phương liền có bóng dáng, vô luận là đồng lửa vẫn là ánh trắng, cao cấp điểm ảnh từ còn có thể có người ngũ giác, dùng cho điều tra là không còn gì tốt hơn.

Đã như vậy, không bằng an vị xuống tới uống mấy ngụm rượu hảo hảo chờ chút Giang lão, nhìn Giang lão có thể mang tin tức gì trở về.

Nghĩ như vậy, Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng nói vài câu an nã tâm thần, liền đứng dậy hướng đồng lửa hộ vệ binh chỗ đi đến.

Một chút liền nhìn thấy ngồi tại hộ vệ binh bên trong chỉ xem không uống rượu Tiết lỗ, Lăng Tuyết không khỏi cười một tiếng, liền đi quá khứ.

Lúc này hộ vệ binh nhìn thấy Lăng Tuyết tới, trong mắt đều là toát ra vẻ kính sợ, tất cả mọi người lập tức liền đứng lên, cái kia chính tề giống như là tập luyện qua vô số lần đồng dạng bộ dáng ngược lại là dọa Tiết lỗ nhảy một cái, xoay người nhìn lại, lại phát hiện cái kia vô cùng thần bí thiếu nữ chính cười nhìn xem hắn, áo xám áo choàng trong gió không ngừng tung bay lầy.

Tiết lỗ vội vàng đứng lên, ánh mắt lấp lóe nhìn qua Lăng Tuyết, chẳng biết tại sao, trên chiến trường đối cường địch lúc, đều không có giống giờ phút này a khẩn trương qua, bất quá rất nhanh Tiết lỗ lập tức cho mình tìm một nguyên nhân.

Cái kia chính là, trước mắt Lăng Tuyết xa so với trên chiến trường gặp phải tất cả cường địch đều muốn tới càng thêm đáng sợ!

Đây chính là ta khẩn trương nguyên nhân, Tiết lỗ nghĩ thầm.

Nhìn thấy tất cả mọi người thảo mộc giai binh bộ dáng, Lăng Tuyết minh bạch là mình chém giết Chu Thành một tay uy thế cho bọn hắn lưu lại quá sâu sắc ấn tượng, liền nói ra: "Các huynh đệ, tất cả ngồi xuống nói chuyện đi, ta không ăn các ngươi."

Đám người nghe vậy ngược lại là có chút ngưng ngững, nghĩ đến mình một đám đại nam nhân bị một nữ tử dọa thành cái dạng này, thật là có chút không thể nào nói nổi, đều là lúng ta lúng túng cười một tiếng, ngồi xuống.

"Tiết huynh, ngươi còn thất thần làm gì, nhanh ngồi xuống, theo giúp ta uống mấy ngụm."

Nhìn thấy Tiết lỗ còn ngây ngốc đứng đấy, Lăng Tuyết không khỏi có chút buồn bực, trong lòng nói thầm: "Mặc dù tiểu tử này ngày thường ngây người điếm, nhưng là hiện tại cũng quá ngây người điếm. Bộ dạng này về sau không thể được, trai lớn lấy vợ, dù sao cũng là một cái họ huynh đệ, mà lại tính tình còn như thế hợp khẩu vị, chuyện này nhất định là đến giúp."

Tiết lỗ có chút lúng túng gãi đầu một cái, lại nghe thấy chúng huynh đệ cười lên ha ha, hắn ngược lại là có chút không rõ ràng cho lắm, bất quá cũng ứng hòa lấy tranh thủ thời gian ngồi xuống, nhưng lại không biết Lăng Tuyết giờ phút này trong nội tâm ngay tại tính toán điều giáo hắn tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thần bí người áo đen

Lại nói tại Ân Thông lĩnh tới đón Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng góc dưới xe ngựa trước đó, bởi vì một ngày này xuống tới, Tào quân gia liền cho Giang Hành Viễn một loại rất nguy hiểm cảm giác, Giang Hành Viễn liền một mực tại chú ý đến Tào quân gia động tĩnh.

Tào Hưng Yên tại an bài thỏa đáng tốt đồng lửa tửu hội hạng mục công việc về sau, cùng Ân Thông lĩnh đưa lỗ tai nói mấy câu về sau, liền vội vàng rời đi hiện trường, hướng đồ quân nhu phương hướng tiến đến, Giang Hành Viễn sinh lòng nghi hoặc, ý niệm hơi động một chút, liền vận dụng ảnh Vô Hồn sinh thành một cái hồn ảnh bám vào dưới mã xa, ngón tay lại cử động, một đạo khác hồn ảnh bám vào Tào Hưng Yên dưới chân.

Như thế, Giang Hành Viễn lợi dụng tự thân ảnh Vô Hồn chế tạo ra ảnh từ một mực theo dõi lấy Tào Hưng Yên, hẳn chính mình liền có thể xa xa đi theo

Tào Hưng Yên đằng sau, không cần lo lắng hành tung bị Tào Hưng Yên phát hiện.

Ảnh Võ Hồn phân ra tới ảnh tử có định vị hiệu quả, tại trong phạm vi nhất định, Giang Hành Viễn đều có thể cảm nhận được ảnh tử vị trí, như thế, Giang Hành Viễn liền có thể xa xa đi theo Tào Hưng Yên sau lưng, lại không bị Tào Hưng Yên phát giác.

Đồ quân nhu tại doanh địa xếp sau, nơi này hộ vệ binh số lượng ít hơn so với doanh địa hộ vệ binh số, đồng lửa số lượng tương ứng cũng thiếu rất nhiều. Ảnh tử cường độ cũng nhận một chút ảnh hưởng, Giang Hành Viễn cảm thấy bám vào Tào Hưng Yên ảnh tử hạ điều tra ảnh tử, lúc này tiêu hao so trước đó hơi to lên một chút.

Tào Hưng Yên đến đồ quân nhu chỗ, chỉ là cùng nơi này phụ trách hộ vệ binh đơn giản giao phó vài câu, không có dừng lại bao lâu, liền trực tiếp hướng phía càng sâu chỗ hắc ám đi đến.

Cái này làm cho Giang Hành Viễn trong lòng âm thầm cười lạnh, càng là kiên định theo dõi quá khứ.

Tào Hưng Yên rời đi đồ quân nhu chỗ về sau, bước chân tốc độ liền bắt đầu có chút tăng lên, may mà Giang Hành Viễn lúc này còn có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, tuy là chiến đấu không đủ, nhưng là phải dùng đi theo dõi Tào Hưng Yên vẫn là đầy đủ.

Bóng đêm càng thêm nồng hậu dày đặc, cách xa đồng lửa ánh sáng, tia sáng duy nhất nơi phát ra chỉ còn lại có ánh trắng, bám vào Tào Hưng Yên dưới thân ảnh tử mang tới tiêu hao lại là một vòng gia tăng mãnh liệt, lại thêm muốn duy trì cao tốc tiềm hành cũng cho Giang Hành Viễn nguyên khí tiêu hao mang đến không nhỏ áp lực, hẳn cảm thấy có chút lực có chưa đến.

Bất quá Giang Hành Viễn lại không nóng nảy, chỉ là có chút dừng lại một chút, trên tay bóp một cái đầu tay, nhẹ trách nói: "Ánh trắng thuật, đi!"

Đã thấy Giang Hành Viễn tại dưới ánh trắng ảnh tử dần dần bắt đầu vận vẹo, tựa như là muốn từ trên mặt đất đứng lên, Giang Hành Viễn xa xa thổi một ngụm, cái này nguyệt ảnh liền đột nhiên đứng lên, ần ần có thể nhìn thấy ánh trắng ngũ quan, cùng Giang Hành Viễn rất là tiếp cận.

Mà lúc này nếu có người lại nhìn đi Giang Hành Viễn dưới chân, liền sẽ hoảng sợ phát hiện Giang Hành Viễn bây giờ đã không có ảnh tử.

Ánh trắng một hình thành, liền chăm chú bắt đầu cùng ở Tào Hưng Yên, Giang Hành Viễn lặng lẽ đem bám vào Tào Hưng Yên dưới chân ảnh tử thu hồi lại, bây giờ chỉ cần cùng tốt trước mặt ánh trắng liền có thể.

Ánh trắng cùng phổ thông hồn ảnh khác biệt, phổ thông hồn ảnh chỉ có thể dùng cho cảm ứng vị trí phương hướng, nhưng là ánh trắng lại so hồn ảnh còn cao cấp hơn một chút, nó là từ nguyên khí duy nhất một lần hình thành, có so hồn ảnh càng nhiều công năng, mà lớn nhất một chỗ tốt liền là ánh trắng có ngũ giác!

Nói cách khác, ánh trắng hoàn toàn có thể làm Giang Hành Viễn thể thân đi tiến hành trinh sát, bất quá ánh trắng so với hồn ảnh cũng có một cái tệ nạn, cái kia chính là cách thi thuật giả hữu hiệu khoảng cách kém xa tít tắp hồn ảnh, chính là bởi vì bộ dạng này, Giang Hành Viễn mới cần bốc lên phong hiểm tiếp tục đi theo Tào Hưng Yên.

Không biết Tào Hưng Yên như thế nào tại hắc mạc bên trong cảm ứng phương vị, vậy mà tại có thể tại hắc đèn mù mờ hoang mạc hoàn cảnh một mình rời đi bộ đội xa như vậy, Giang Hành Viễn trong nội tâm không khỏi nói thầm.

Không biết qua bao lâu, Tào Hưng Yên rốt cục cũng ngừng lại, Giang Hành Viễn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, cái kia dùng cái bóng của mình hình thành ánh trắng đột nhiên giống hòa tan đồng dạng, biến thành một mảnh thật mỏng miếng vải đen trải tại đen kịt hoang mạc phía trên, Tào Hưng Yên nếu là không có đi vào cẩn thận xem xét, nhất định không cách nào phát hiện ánh trắng vết tích.

Mà Giang Hành Viễn chính mình thì là xa xa tiềm phục tại bóng đen về sau, lúc đầu ánh trắng khoảng cách Tào Hưng Yên liền có một khoảng cách, lại thêm còn có đêm tối yểm hộ dưới, hẳn cũng không lo lắng sẽ bị Tào Hưng Yên phát giác.

Tào Hưng Yên nhìn chung quanh, tựa hồ đang chờ lấy người nào.

"Không cần tìm, ta đã đến." Trong bóng tối chậm rãi đi ra một người, bất quá lại thấy không rõ diện mạo, chỉ là Giang Hành Viễn ần ần cảm thấy thanh âm này có mấy phần quen tai, dường như ở nơi nào đã nghe qua, người kia tiếp lấy nói ra: "Sự tình an bài thế nào?"

"Người nói cho ta biết trước, cháu gái của ta hiện tại thế nào." Tào Hưng Yên bình tĩnh nói, nói đến đây, bàn tay của hắn có chút run rẩy.

Mặc dù rất nhỏ, nhưng là Giang Hành Viễn vẫn là thông qua ánh trắng chú ý tới, đen kịt người thần bí khắc khắc cười một tiếng, nói ra: "Yên tâm đi, nàng không có việc gì."

Tào Hưng Yên vừa có chút thở dài một hơi, đen kịt người thần bí lại lời nói xoay chuyển, hừ lạnh nói: "Bất quá người nếu là ở tồn lấy cái gì tiểu tâm tư, cũng không cần trách chúng ta lật thù tội hoa."

Thân thể có chút cứng đờ, Tào Hưng Yên miễn cưỡng cười một tiếng, nói ra: "Ta tự nhiên là đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, từ bỏ cục để Kha nhị tiểu thư tự mình thống lĩnh thương đội, lại đến hắc mạc nửa đoạn sau tuyệt sát, từng bước một, đều theo lấy các người nói đi, bây giờ ta đều bị các người gieo xuống tâm ma, các người còn có cái gì có thể không yên lòng."

Nghe được "Tuyệt sát" hai chữ, Giang Hành Viễn trong lòng có chút run lên, đang chờ cẩn thận nghe tiếp, nhưng người thần bí câu nói tiếp theo lại là trực tiếp để hắn lông tơ óe sáng!

"Như thế, là không còn gì tốt hơn." Người thần bí cười nói, ngữ khí lại là bỗng nhiên nhất chuyển, "Bất quá, ta muốn biết, làm sao còn có người đi theo người một khối tới?"

Giang Hành Viễn nghe vậy trong lòng giật mình, một trái tim sắp đến cuồng hòng miệng.

"Làm sao có thể! Ta nhưng không có mang theo người thứ hai tới!" Tào Hưng Yên ánh mắt ngưng tụ, vội vàng giải thích nói.

"Ồ? Vậy cái này lại là cái gì? Đi!" Người thần bí há miệng một đút, nhưng lại không biết từ đâu tới một đạo kiếm quang, sắc bén vô cùng, trực tiếp đem ánh trắng chém thành hai nửa.

Chỉ gặp ánh trắng trôi hướng không trung, hình thành người bên trên bản thân cùng nửa người dưới hai nửa, chỉ chớp lát sau liền hoàn toàn biến mất trong không khí.

Ngay tại ánh trắng bị công kích đến một nháy mắt, Giang Hành Viễn cảm thấy nguyên khí trong cơ thể cơ hồ rỗng xuống tới, nhưng không dám trì hoãn, lập tức thừa dịp cái này đứng không, toàn lực thôi động còn lại không nhiều nguyên khí, giống như bay rời đi nơi đây.

Tào Hưng Yên hít vào một ngụm khí lạnh, "Lại là ảnh Vô Hồn."

Làm bộ muốn đi truy chính chủ, giết người diệt khẩu, lại nghe người thần bí bình tĩnh nói nói, "đừng đuổi theo, người đã chạy xa."

"May mắn ảnh Vô Hồn đã diệt trừ, không phải hẳn có thể mang về tin tức cũng quá nhiều. Lần này Tào mỗ tự biết sơ sẩy, có chuyện gì đại nhân trách phạt ta liền tốt, còn xin buông tha cháu gái của ta."

Tào Hưng Yên thấp thòm lo âu cúi đầu, lại là tại người thần bí không thấy được nơi ổng tay áo, hung hăng nắm chặt song quyền.

Người thần bí khoát tay áo, chỉ là khoe miệng có chút giương lên, lẩm bẩm: "Cái này đều không có gì đáng ngại, bất quá, cái này ảnh Vô Hồn... Ngược lại là rất có ý tứ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Dưới ánh trăng độc rớt

Người được đồng lửa bên trên ngay tại nướng thịt của yêu thú hương, còn có bay tới cái mũi bên cạnh liệt từ mùi hương đậm đặc, Lăng Tuyết không khỏi thêm ăn nhỏ dãi, tiếp nhận bên người một tên hộ vệ binh đưa tới nướng chín yêu thú thịt, lập tức không để ý hình tượng miệng lớn bắt đầu ăn, vừa ăn một bên liên tục tán thưởng.

Mùi vị kia đúng là vô cùng tốt, mặc dù cách làm không bằng trước thế đồ nướng như vậy thành thực, cũng không có nhiều như vậy đồ gia vị, nhưng là yêu thú chất thịt chi ngon lại là kiếp trước thịt heo thịt gà vẫn là thịt bò thịt dê cũng không sánh bằng đến, bởi vậy, mặc dù cách làm kỹ thuật không bằng trước thế, nhưng kỳ mỹ vị bên trên lại là còn hơn.

Bên cạnh một vòng hộ vệ binh đều tròn mắt hốc mồm nhìn xem Lăng Tuyết, hiển nhiên là còn không có gặp qua cái nào nữ thần cấp nữ tử sẽ như vậy hào sảng ăn thịt, cô gái tâm thường đều là một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ, loại kia tiểu gia bích ngọc phương pháp ăn, quả nhiên là ưu nhã phi phàm, Lăng Tuyết lại một lần nữa đột phá bọn hắn đối với nữ thần cái danh từ này định nghĩa.

"Các ngươi khỏi phải khách khí, mau tới cùng một chỗ ăn, đừng chỉ nhìn ta ăn a, trước tiên nói rõ, ta cũng không cho các ngươi lưu." Lăng Tuyết cắn xuống một ngụm dưới thịt đến về sau, một bên bụng chèn lên liền rượu ngon uống một ngụm, bây giờ đã đắm chìm trong rượu ngon thịt ngon bên trong năng không có chút nào phát giác được đám người dị dạng.

Kha Diệc Mộng đang chiêu đãi hộ vệ binh, vừa vận từ phụ cận đi ngang qua, nhìn thấy Lăng Tuyết tướng ăn không khỏi che miệng cười khẽ, âm thầm lắc đầu, cảm thấy không khỏi có mấy phần buồn cười, thầm nghĩ: "Nếu không phải biết cái này Lăng tiểu thư là cái xinh đẹp như hoa tiểu thư, chỉ là như vậy hình dung, chỉ sợ người bên ngoài đều sẽ coi là đây là một cái chinh chiến sa trường trở về sau lại không câu nệ tiểu tiết tướng quân."

Lòng có cảm giác, Lăng Tuyết quay đầu hướng về sau nhìn lại, lại phát hiện Kha Diệc Mộng mỉm cười nhìn qua nàng, cảm thấy không khỏi một tiếng lộp bộp, thầm thở dài nói, "Không tốt, quang huy hình tượng của ta thế nhưng là hủy sạch."

Vội vàng thả chậm động tác trên tay, Lăng Tuyết ho khan một tiếng, cười nói: "Kha tiểu thư cũng tới ăn chút thịt a?"

"Lăng tiểu thư hảo hảo ăn, rượu ngon món ngon cái gì cần có đều có, thiếp thân còn phải chiêu đãi hộ vệ binh, trước hết không góp cái này náo nhiệt."

Gặp Kha Diệc Mộng đúng là vội vàng, Lăng Tuyết cũng không kiên trì, liền để Kha Diệc Mộng đi đầu đi làm việc, nếu có thì giờ rảnh lại đến cùng một chỗ ăn chút thịt.

Kha Diệc Mộng sau khi đi, Lăng Tuyết lại bắt đầu miệng lớn ăn uống, thấy Tiết Lỗi có mấy phần muốn cười, Lăng Tuyết thấy Tiết Lỗi bộ dáng, chợt nhớ tới kiếp trước mình thăm mền nữ sinh bị huynh đệ phát hiện thời điểm, khi đó huynh đệ liền là như thế cười mình, không khỏi có loại tâm tư bị Tiết Lỗi xem thấu cảm giác, thẹn quá thành giận nói: "Tiết huynh, ngươi không ăn thịt uống rượu nhìn ta làm gì."

Tiết Lỗi nghe vậy không khỏi cảm thấy cuồng loạn, bị Lăng Tuyết đôi mắt đẹp chăm chăm đến trong lòng chợt dạ, tranh thủ thời gian dời qua ánh mắt, ăn lên thịt đến, cảm thấy thâm nghị: "Thật sự là quá thất lễ, cũng không biết vì sao, hiện tại nhìn lên gấp nằng, ánh mắt liền tựa như là bị nam châm hút vào đồng dạng, cần bản lại chuyển không ra."

Chúng hộ vệ binh trông thấy Tiết Lỗi quần bách bộ dáng, cảm thấy hiểu rõ, không khỏi cười lên ha ha, bất quá cũng không ít có người trong lòng âm thầm vì Tiết Lỗi cảm thán, tiểu tử ngốc này không động tình thì cũng thôi đi, thật vất vả động một lần tình, lại là hấn không thể truy cầu người.

Tiết Lỗi đối bọn hấn tới nói tuổi còn nhỏ, võ đại thành người vạn thọ vô cương, cùng trời đồng thọ, bọn hấn mặc dù đều chỉ là võ đạo sơ thành, nhưng là cũng có kéo dài tuổi thọ hiệu quả, mặc dù mỗi người nhìn xem đều tuổi trẻ vô cùng, nhưng có người cũng có nhanh bốn mươi tuổi tuổi tác, nhìn Tiết Lỗi, tựa như là nhìn xem nhà mình đệ đệ đồng dạng, tự nhiên sẽ vì hấn cảm thấy lo lắng.

Lăng Tuyết ngược lại là không có phát giác được Tiết Lỗi dị dạng, bất quá gặp hấn ăn hết thịt không uống rượu, lại là để nàng nhớ tới vừa rồi lúc đến liền muốn việc cần phải làm, liền đưa tay vỗ vỗ Tiết Lỗi phía sau lưng, cười nói: "Ta nói Tiết huynh, nam nhân sao có thể không uống rượu, mau tới cùng ta đi đến một chén."

Nói liền bưng chén rượu lên, làm bộ muốn cùng Tiết Lỗi đi đến một chén.

Tiem tiem ngọc thủ đập vào Tiết Lỗi trên lưng, Lăng Tuyết không có cảm giác gì, Tiết Lỗi lại cảm giác máu chảy đều nhanh mấy phần.

"Ha ha, Lăng tiểu thư, ngươi cũng đừng làm khó Tiết Lỗi, tiểu tử này đến quân hộ vệ mấy năm, đến bây giờ còn là giọt rượu không dính đầu." Ngồi tại Lăng Tuyết đối diện hộ vệ binh gặp Tiết Lỗi có mấy phần do dự, cười vì Tiết Lỗi giải vây nói.

Bất quá lại là không nghĩ tới Lăng Tuyết lắc đầu, không buông tha nói: "Tiết huynh, ngươi bây giờ bộ dạng này, thế nhưng là không chiếm được nữ hài tử niềm vui."

Câu nói này hiệu quả hiệu quả nhanh chóng, Tiết Lỗi lập tức trở nên sốt sắng, hỏi: "Lăng... Tiểu thư, thế nhưng là thật?"

"Tự nhiên là thật, nhà ai cô nương không thích tu vi cường đại, cử chỉ phóng khoáng nam tử, ngươi bây giờ bộ dạng này, liền là quá thành thật, không nghe nói nam nhân không xấu, nữ nhân không yêu a."

"Cái kia Lăng tiểu thư ngươi đây, ngươi cũng ưa thích đáng vẻ như vậy nam nhân sao?"

Lăng Tuyết phát hiện Tiết Lỗi chính chăm chú nhìn mình, không khỏi nháy nháy mắt, trong nội tâm có chút hốt hoảng, âm thầm nuốt nước miếng, thâm nghị: "Sẽ không như thế lung đã, tiểu tử ngốc này nên không phải thích mình sao?!"

Bất quá ý nghĩ này lập tức liền bị Lăng Tuyết gạt bỏ trong trứng nước: "Chắc chắn sẽ không, tiểu tử này ánh mắt không đến mức kém như vậy, dù sao cũng không phải Đường Cổ loại kia nhìn thấy nữ nhân liền muốn lên dùng nửa người dưới suy nghĩ sinh vật. Bây giờ cùng ta ở chung cũng có một ngày, tiểu tử này khẳng định mình bạch ta ngoại trừ bề ngoài là nữ nhân bên ngoài, toàn thân trên dưới liền không còn một điểm giống nữ nhân, giống ta loại nữ nhân này, tặng không ta chính mình đều không cần, tiểu tử này chắc chắn sẽ không ngốc như vậy."

Trong nội tâm ra kết luận về sau, Lăng Tuyết liền cười tủm tỉm đối đầu Tiết Lỗi chăm chú ánh mắt, nghiêm cẩn nói ra: "Hào sảng không câu nệ tiểu tiết nam nhân, ở chung khẳng định càng thêm dễ chịu."

Lăng Tuyết câu nói này tại nàng nói đến, ý là nam nhân ở giữa, người hào sảng khẳng định là càng thêm dễ dàng chung đụng, mà tại Tiết Lỗi nghe tới, này ở chung cũng đã là một cái khác ở chung được.

"Tốt, đã Lăng tiểu thư nói như vậy, vậy ta không uống cũng quá làm kiêu, nhà ai huynh đệ đưa một vò rượu tới."

Mắt thấy Tiết Lỗi tiểu tử này hôm nay sẽ vì nữ nhân phá một giới, mọi người không khỏi cười lớn thảng liên tiếp lớn tiếng khen hay, lập tức liền có một vò rượu đưa tới Tiết Lỗi trên tay.

Có lẽ là không có uống qua rượu, không biết liệt tửu cay, lại có lẽ là nghĩ tại mỹ nhân trước mặt biểu hiện một phen, tại Lăng Tuyết ánh mắt kinh ngạc dưới, Tiết Lỗi vịn ra bình rượu vài đo miệng, liền lộc cộc cộc uống, bất quá uống không có mấy ngụm, liền lập tức từng ngụm từng ngụm sắc.

Lăng Tuyết không khỏi cười ha ha lên, thâm nghị tiểu tử này thật đúng là ngốc.

Tiết Lỗi bị sắc đến đỏ bừng cả khuôn mặt, bất quá nhìn thấy Lăng Tuyết lúc này cười thoải mái, Tiết Lỗi trong lòng không khỏi ngẩn ngơ, mình cũng đi theo cười ngây ngô.

Mọi người đều là cười to.

Tiếp lấy Lăng Tuyết cùng mọi người câu được câu không hàn huyên, lúc này mới hiểu rõ đến Tiết lỗi là bởi vì tính cách không đủ cứng ngạnh, cấp thiết muốn muốn để mình mạnh lên, dùng cái này để chứng minh mình, mới đặc địa đi vào quân hộ vệ rèn luyện, hy vọng có thể đạt được Kha gia Thiên Vân Võ Phủ tham gia thi danh ngạch.

Tiết lỗi chú ý tới Lăng Tuyết trên bàn tay quần quanh băng vải, tò mò hỏi, Lăng Tuyết cũng không có nói tí mĩ, chỉ là hàm hồ nói là lúc tu luyện vì bảo hộ bàn tay mới đặc địa quần lên.

Nghe được Lăng Tuyết nói như vậy, lại nhìn thấy cái này băng vải tầng dưới chót còn ẩn ẩn có chút vết máu, Tiết lỗi trong lòng không khỏi thương tiếc, nghĩ thầm Lăng Tuyết có thể tại Ngưng Mạch Cảnh một tầng đã đến dưới mắt độ cao này, ngoại trừ thiên tư hơn người bên ngoài, nhất định là ăn không phải người bình thường có thể tiếp nhận thống khổ.

Một khắc này Tiết lỗi bỗng nhiên dâng lên một loại mãnh liệt ý muốn bảo hộ, muốn giúp bên người cái này kiên cường nữ tử gánh vác nặng cần thiết gánh vác hết thảy tất cả.

Bất quá nghĩ lại liền cảm thấy ảm đạm, bởi vì hấn mình bạch, bây giờ Lăng Tuyết cùng hấn không phải người của một thế giới, còn Ngưng Mạch Cảnh ba tầng hấn đều không thể giúp đỡ chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng nàng, huống chi về sau mạnh hơn nàng đâu?

Trong lòng suy nghĩ, Tiết lỗi cảm thật chặt vò rượu trong tay, càng là miệng lớn uống vào mấy ngụm, đám người không có phát giác Tiết lỗi dị dạng, bất quá cũng khuyên Tiết lỗi uống đến chậm một chút. Lần này là hấn lần thứ nhất uống rượu, lại thêm uống đến hưng mãnh, rất nhanh liền say khướt, cuối cùng trực tiếp nằm ngửa ngã trên mặt đất.

Tất cả mọi người nhìn xem bật cười, bất quá không có đi quản Tiết lỗi, mà là tiếp tục cộng chén ngọn rượu uống, hộ vệ binh nhóm càng uống càng kinh hãi, cũng là bị Lăng Tuyết kinh người từ lượng kinh hãi, chỉ sợ bọn họ là lần đầu tiên thấy như thế có thể uống rượu nữ tử, trong lòng âm thầm tán thưởng phía dưới, càng là sinh lòng cùng Lăng Tuyết tại uống rượu bên trên so sánh cao thấp ý nghĩ.

Lăng Tuyết trong nội tâm cũng rất kinh ngạc, đợi cho nàng lấy lại tinh thần, lại phát hiện xung quanh tất cả mọi người đã say thất điên bát đảo, đã từng cái từng cái bị mình uống nằm trên đất, lắc đầu cười khẽ, ẩn ẩn đoán được có thể là bởi vì xà Kiếm Võ Hồn nguyên nhân.

Thần bí hắc kiếm chỗ chuỗi kiếm đầu kia thanh xà, bây giờ xem ra, chỗ tốt lớn nhất là có thể đề cao mình đối còn cùng độc được kháng tính.

Bất quá, mặc dù Lăng Tuyết không có uống say, nhưng rượu không say lòng người người từ say.

Hoang gió thổi phật, ánh trăng kiều diễm, ngược lại là có loại để cho người ta suy nghĩ bay loạn không khí.

Cẩn thận chu đáo lấy mình bao khóa tại băng gạc dưới, hơi lộ ra tới mảnh khảnh ngón tay, tại trắng muốt dưới ánh trăng, lộ ra mùi phần mê người, tâm tư ngàn vạn, cứ việc cách mình đi vào thế giới này đã qua thời gian hai năm, nhưng là đối với mình xuyên qua thành một nữ tử, hơn nữa còn là một vị đáng người thon thả, mỹ mạo mê người nữ tử chuyện này, Lăng Tuyết trong lòng không khỏi vẫn là sinh ra một loại không chân thiết cảm giác.

Dưới ánh trăng, nâng chén độc rót một ngụm, lần nữa buông xuống, trong chén gọn sóng không ngừng, choáng mở nàng hai năm trước mới vừa tới đến thế giới này quái đản ký ức tới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hồi ức! Mới tới Thần Châu (một)

Thế giới vốn là đen kịt một màu, đột nhiên có chút chướng mắt, tựa hồ là mấy sợi ánh mặt trời chiếu vào.

"Ta đây là được cứu a." Tiết Lăng Tâm bên trong nghĩ đến, không biết ngủ bao lâu, toàn thân vậy mà một mỗi một chút khí lực cũng không có, có thể là bởi vì quá lâu không có ăn uống gì nguyên nhân.

Hít một hơi thật sâu, rất có sống sót sau tai nạn cảm giác, nhớ tới địa chấn thời điểm, loại kia đối mặt sợ hãi từ vong cảm giác, là mình không có đứng trước quá hạn không cách nào tưởng tượng, thiên tai trước mặt, nhân lực sở hữu đều lộ ra yếu ớt như vậy.

"Trừ phi ta có thể giống huyền huyền tiểu thuyết bên trong nhân vật chính đồng dạng, có thể phi thiên triệt để, có võ bìa nứt đá, ngao du thái hư chi đại

năng, nếu không tại nhân lực không cách nào ngăn cản tai nạn trước mắt, ngoại trừ oán thán thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu, cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn!"

Quang mang chói mắt ở trước mắt không ngừng quor, chẳng biết tại sao, liền thân hạ mặt đất cũng một mực tại xóc nảy không ngừng.

Vô ý thức giờ tay lên ngăn trở trước mắt ánh nắng, rốt cục, chẳng phải chói mắt.

"Chẳng lẽ là còn có dư chấn, vì cái gì cảm giác toàn bộ thế giới đều còn tại lắc đầu." Tiết Lăng Tâm bên trong buồn bực, trước mắt cái này mấy sợi churóng mắt tia sáng, hẳn là đồ sụp cốt thép xi măng được cứu viện đội viên đào lên sau rơi xuống quang mang, hiển nhiên là có người tới cứu viện mình mới có ánh nắng xuyên suốt tiến đến.

"Thật đúng là đúng nói, hiện tại đội cứu viện anh em thật đúng là kính nghiệp, hiện tại còn như thế lắc đầu, liền dám mạo hiểm lấy dư chấn đỉnh lấy phong hiểm tới đây đem ta đào ra đi, ai nha mẹ, đột nhiên cảm thấy "Vi nhân dân phục vụ" câu nói này nói đến thật sự là quá thân thiết, cái này anh em giác ngộ là có rất nhiều nha."

Có lẽ là quá kích động, cũng có lẽ là tại phảng phất vô cùng vô tận thế giới màu đen bên trong ngốc quá lâu, Tiết lăng đã tu luyện thành cái này có thể so với Chu Bá Thông song thủ hổ bác thuật bản sự, thậm chí ẩn ẩn còn còn hơn, trong lòng lú lo không ngừng tự ngu tự nhạc .

Bất quá Tiết lăng đợi nửa ngày, lại phát hiện cứu viện tiến độ tựa hồ từ đầu đến cuối không có cái gì tiến triển, rốt cục phát hiện tựa hồ có chút không thích hợp.

Vừa đến, nếu như đây là dư chấn, cái kia dao động cũng quá có cảm giác tiết tấu đi.

Thứ hai, cái này trong vòng nửa ngày không có nghe được đội cứu viện đào móc thanh âm, nếu nói là thanh âm, ngược lại là có một cái, hẳn nghe được bánh xe thanh âm, hiển nhiên đây càng không hợp lý .

Trong nội tâm giật mình, Tiết lăng rốt cục cảm giác có chút luống cuống, không khỏi chậm rãi mở hai mắt ra, đầu tiên đập vào mi mắt, lại là một con tiêm tiêm ngọc thủ, cái này ngọc thủ vị trí rất là hữu hảo, vừa vặn đem cái kia đáng ghét ánh mặt trời chói mắt chặn lại .

Nhìn thấy cái tay này, Tiết lăng cảm giác ánh mắt của mình lập tức liền triệt để bị nó hấp dẫn ở, hít một hơi thật sâu, trong lòng sợ hãi thán phục: "Đây là nhà ai muội tử tay, đáng đáp hảo hảo xinh đẹp, từng nghe người nói qua hồng tô thủ, xác thực chưa bao giờ thấy qua, bây giờ ngược lại thật sự là là mở mang kiến thức ừc!"

Tiết lăng không khỏi nhớ tới một câu thi từ đến: Cổ tay bạch da hồng ngọc măng mầm, điều cảm rút tuyến lộ nhọn nghiêng.

Căn cứ trước mắt cái này một con tinh tế mà lại trắng nõn ngọc thủ, Tiết lăng phỏng đoán cái này tú tay chủ nhân, không có gì bất ngờ xảy ra, cái kia hẳn là hoa nương nguyệt then, chim sa cá lặn chi tuyệt sắc nữ tử.

Bất quá cái này ngọc thủ, bây giờ lại là phơi bày , mà không có mặc trong trí nhớ màu cam y phục, đây chính là cứu tế nhân viên mang tính tiêu chí trang phục.

Càng là không khỏi trong lòng hồ nghi, hẳn là vẫn là một đại mỹ nữ bốc lên nguy hiểm tính mạng tới cứu mình?

Nếu như là thực sự, vậy cái này thật là liền là thần phát triển, bất quá hạnh phúc tới quá nhanh, Tiết lăng không thể tin được, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, thâm nghĩ: "Nhanh hảo hảo trước tình táo lại, khẳng định là bị kín trong không gian đợi quá lâu , tinh thần cũng có chút mà thất thường , nhìn như vậy đến, người đứng là không thể tại đen kịt trong không gian ngốc quá lâu, không phải thật sự là sẽ có giam cầm sợ hãi chứng ."

"Không nói trước mình có hay không như thế nhận biết xinh đẹp như vậy nữ sinh, bây giờ dựa theo mình đại học mấy năm đóng cửa làm xe, cầm đầu khổ học tiết tấu, bạn nữ nhận biết thật đúng là không nhiều, chớ nói chi là bây giờ có thể phát huy được tác dụng !"

"Tay lão giờ, thật sự là hơi mệt, hiện tại ánh nắng cũng chẳng phải chói mắt, trước buông ra mới hảo hảo suy nghĩ một chút hiện tại đến cùng là tình huống như thế nào." Vừa nghĩ, Tiết lăng một bên để tay xuống cánh tay, ánh nắng lại trở nên có chút chói mắt .

"Buông ra liền là thoải mái hơn, vừa rồi ngăn cản nửa ngày ánh nắng, thật sự là tê dại vô cùng nha." Tiết Lăng Tâm bên trong gọi thẳng thật sự sáng khoái, tiếp lấy tâm tư lại bắt đầu hoạt lạc, "Mới, nhất định là ta ý thức mơ hồ, thần chí không rõ, mới có thể xuất hiện như vậy vật kỳ quái, bây giờ ta đã ý thức thanh tỉnh, mở mắt lần nữa nhất định sẽ không lại nhìn thấy kỳ kỳ quái quái đồ vật."

Đầu tiên là có chút mờ ra một con mắt, bốn phía liếc nhìn, nhìn thấy mới cái kia ngọc thủ quả nhiên đã không thấy, không khỏi yên lòng, an tâm đem con mắt còn lại cũng mở ra.

Bất quá nhìn bốn phía một cái, chung quanh nơi này cách cục lại là hạ Tiết lăng kêu to một tiếng!

Bốn phía tơ lụa, chất gỗ sắc thái tiên diễm, rõ ràng liền đã không phải trong nhà tổ đường bên trong, như thật nếu để cho Tiết lăng nói địa phương, cái kia chính là cổ đại nữ tử khuê phòng, không, lại thêm như thế nhỏ hẹp không gian... Càng hẳn là tại cổ đại tiêu thư ngồi xe ngựa ở trong!

Nói cách khác... Tiết lăng chậm rãi nuốt một ngụm nước, đột nhiên ý thức được cái gì hẳn, cảm giác cả người đều đã không xong, "Hẳn là, hẳn là..."

Chậm rãi giờ tay lên, Tiết lăng lại thấy được cái kia tiêm tiêm ngọc thủ xuất hiện ở tầm mắt của mình bên trong, không khỏi trong nội tâm bắt đầu phan

phanh đập mạnh.

"A tây... Ba, ta không phải là xuyên qua đi."

"Vây bên ngoài bánh xe âm thanh, chắc hẳn liền là xe ngựa bánh xe trên mặt đất lăn lộn thanh âm, cái này cũng tiến một bước nghiệm chứng ta ý nghĩ."

"Bất quá, liền xem như xuyên qua, ta cũng hẳn là là xuyên qua đến nam tử trên thân, dưới mắt cái này ngọc thủ lại xem như chuyện gì xảy ra!"

Tiết lãng giờ phút này tâm tình phi thường phức tạp, đều nói đại nạn không chết tất có hậu phúc, bây giờ xem ra cái này hậu phúc thật sự là không cạn, hơn nữa còn là một cái to lớn hoa đào phúc, mà hẳn chính mình liền là cái kia hoa đào!

Đưa tay sờ sờ gương mặt của mình, trong nháy mắt kia tư lựa thông thuận cảm giác kém chút liền để Tiết lãng cái này liền tay của nữ sinh đều không có chạm qua người lập tức lệ rơi đầy mặt.

Chỉ là đưa tay chạm đến một cái, Tiết lãng liền biết dưới mắt cổ thân thể này trên mặt làn da hẳn là vô cùng tốt, không nghĩ tới lần thứ nhất cùng khác phái tiếp xúc thân mật lại là như thế phát sinh, Tiết lãng bây giờ không biết nên khóc hay nên cười.

"Nhất định là lão thiên đáng thương ta độc thân hai mươi năm, lại lo lắng ta về sau tìm không thấy đẳng đối bạn gái, lúc này mới ra hạ sách này, quả nhiên thật sự là vô cùng quan tâm, kể từ đó, về sau ta chính là ta chính mình bạn gái!" Tiết lãng một bên nâng trán khóc ròng ròng vừa nghĩ, muốn từ xe ngựa trải lên làm, lại cảm thấy toàn thân không có khí lực, sợ ý một chút liền từ trải lên lộn xuống.

"Ngừng ngừng ngừng..." Tiết lãng rất là bị đau hít một hơi, vội vàng lên tiếng đưa xe ngựa hô ngừng.

Thanh âm này vừa ra, Tiết lãng cảm giác mình liền cùng giống như nằm mơ, lại là không nghĩ tới như thế uyển chuyển động lòng người thanh âm vậy mà lại là từ cổ họng của mình bên trong phát ra tới, hồn nhiên có loại phiêu phiêu dục tiên cảm giác.

Còn sống, rất tốt.

Xuyên việt rồi, thú vị.

Mỹ nhân, càng là vô cùng tốt.

Bất quá, Tiết lãng giờ phút này trong nội tâm mãnh liệt xấu hổ làm cho hắn muốn tranh thủ thời gian lại chết thêm một lần, đọc gần một lần nữa thành lập xuyên qua nhân vật, sau đó tại nhân vật giới tính cái này mấu chốt tuyến hạng bên trên, kiên định không thay đổi tuyến chọn nam tính cái này tuyến hạng..

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Hồi ức! Mới tới Thần Châu! (hai)

Ngay tại Tiết lãng hô ngừng thời điểm, xe ngựa nhất thời liền ngừng lại, đối diện xông tới một cái râu tóc bạc trắng lão giả áo xám, thân thể có chút gầy gò, sắc mặt trắng bệch, tựa hồ có chút rã rời, nhưng là lúc này trong ánh mắt hắn lại là tràn đầy tâm tình vui sướng.

"Tiểu thư, ngài rốt cục tỉnh rồi?"

Nhìn thấy trước mặt lão giả, Tiết lãng trong lòng đo lường được thân phận của hắn, từ tiểu thư xưng hô đến xem, hẳn là cổ thân thể này chủ nhân người hầu, xem ra cổ thân thể này thân phận hẳn là không kém, vừa nghĩ, vừa mở miệng nói ra: "Ta mê man bao lâu, ta làm sao cái gì đều không nhớ nổi đâu?"

Nghe được Tiết lãng nói nàng cái gì cũng nhớ không nổi tới, trên mặt lão giả nếp nhăn đều vận thành một khối, sắc mặt rất là khảm trương, ân cần nói: "Tiểu thư đã mê man ba ngày, nếu không phải tiểu thư khí tức một mực bình ổn, lão nô đều muốn coi là tiểu thư không được... Bây giờ tiểu thư có thể tỉnh lại liền tốt, bất quá ngài nói cái gì đều không nhớ nổi, không biết ngài bây giờ còn nhớ rõ cái gì?"

"Cái gì đều không nhớ gì cả, ta thậm chí ngay cả ta là ai đều không nhớ rõ." Tiết lãng vừa nói một bên học kịch truyền hình bên trong mắt trí nhớ người bộ dáng, thống khổ xoa đầu của mình, ngược lại là học ra dáng.

Lão giả áo xám trừng điệp thờ dài, nghĩ thầm tiểu thư nhất định là nhận kích thích quá lớn, thương tổn tới đầu, không nghĩ tới tiểu thư bây giờ tỉnh lại, nhưng lại đã mất đi ký ức, không gì hơn cái này cũng tốt, nàng cũng sẽ không tại nhớ kỹ tại Lăng gia bên trong không vui hồi ức.

"Tiểu thư ngài vốn là Lăng gia đại tiểu thư, lại là bởi vì cha mẹ chết sớm, bên người chỉ có ta một người phụng dưỡng tại bên cạnh ngài, ở trong tộc nhận lấy đại ngộ không công chính, thậm chí còn bởi vì lão nô sơ sẩy, Lăng Phi cùng Lăng Thiên hai tên khốn kiếp kia tiểu tử lại còn muốn cưỡng ép lấy đi tiểu thư hồng hoàn!"

Nghe đến đó, Tiết Lăng Tâm bên trong mát lạnh, thầm nghĩ mình sẽ không đến đâu như vậy đi, xuyên qua phương thức sai còn chưa tính, nhân vật này thiết lập muốn hay không cũng như thế hổ cha, liền vội vàng hỏi: "Vậy kết quả thế nào?"

"Về sau lão nô tại thời điểm mấu chốt chạy tới hiện trường, đem hai tên khốn kiếp kia đuổi đi, chỉ là tiểu thư cũng đã hôn mê, ta hẹp lấy lửa giận đi Lăng gia đại điện đại náo một phen, muốn vì tiểu thư lấy lại công đạo, lại không nghĩ rằng trong tộc vậy mà đã mục nát đến loại trình độ kia! Lão nô vô dụng, công đạo cuối cùng vẫn là không có đòi lại, còn rơi vào đành phải mang theo tiểu thư rời xa Lăng gia hạ tràng."

Có mấy lời lão già áo xám lại là cũng không nói ra miệng, thí dụ như hiện tại hẳn kỳ thật đã thân chịu trọng thương, hơn nữa còn trúng nghiêm trọng võ đạo tổn thương, bình thường đan dược là cứu không tốt mình, hẳn cũng chỉ có thể lại làm bạn nằng thời gian hai ba năm mà thôi.

Nghe được hồng hoàn vẫn còn, Tiết Lăng Tâm bên trong âm thầm thở phào nhẹ nhõm, bây giờ nàng mới đến, đối lão già áo xám nơi này lại là không có bao nhiêu tình cảm, nghe được mình không có chuyện gì, liền chợt cảm thấy buồn lòng, cũng không có nghĩ đến lão già áo xám cuối cùng như thế nào mang theo mình bình an rời đi Lăng gia.

Nhìn thấy tiểu thư nhà mình tỉnh lại, lão già áo xám tự nhiên là vô cùng kích động, hỏi han ân cần một phen bên ngoài, còn cân nhắc đến Tiết Lăng bây giờ đánh mất ký ức, cũng mang tính lựa chọn đem một chút tin tức nói cho Tiết Lăng.

Tiết Lăng giờ mới hiểu được tới, nguyên lai cổ thân thể này tức chủ nguyên danh gọi là Lăng Tuyết, cùng tên của mình đúng lúc là tương phản, cũng không biết là lão thiên có ý trêu chọc hay là thật liền là trùng hợp như vậy.

Mà cái kia lão già áo xám tên là Giang Hành Viễn, Lăng Tuyết thuở nhỏ phụ mẫu chết sớm, là Giang Hành Viễn một tay lấy Lăng Tuyết lời kéo lớn lên, đối Giang Hành Viễn tới nói, Lăng Tuyết không chỉ là tiểu thư của hắn, hơn nữa còn đem tiểu thư xem như hắn chính mình cháu gái ruột bình thường đến đối đãi.

Nguyên bản Tiết Lăng cho là mình chỉ là xuyên việt về trong lịch sử một cái nào đó triều đại, nhưng là bây giờ nghe nói Giang Hành Viễn giới thiệu, mới hiểu được trước mắt thế giới này cùng mình hiểu biết cổ đại thế giới đã là hoàn toàn khác biệt.

Ở chỗ này võ đạo vi tôn, hoàng quyền xuống dốc, võ đạo đạt tới cực cảnh thậm chí có thể di sơn đảo hải, một tay che trời!

Bất quá ngay tại Tiết Lăng nghe được say sưa ngon lành, trong lòng vô cùng ước mơ thời điểm, Giang Hành Viễn lại là một chậu nước lạnh trực tiếp ngã xuống, nguyên lai cổ thân thể này thiên tư phế vật, cũng không thích hợp tu luyện võ đạo, cũng là bởi vì cái này, Lăng Tuyết tại Lăng gia cái này không lồ đại gia tộc bên trong, mặc dù thân phận cao quý, nhưng lại nhận được cùng thân phận rõ ràng không cùng cấp đãi ngộ!

"Trưởng tượng kiếp trước, ta như giẫm trên băng mỏng, cẩn trọng, trải qua vài chục năm gian khổ học tập, rốt cục thu đến trong nước top 500 xí nghiệp nhận lời mời văn kiện, mắt thấy sắp trở thành nhân sinh bên thắng, nghịch tập cao phú soái thời điểm, người cái lão tặc thiên lại tại lúc này để cho ta xuyên qua đến nơi này!"

"Nam thân biến nữ thân, từ đây cùng mỹ nữ vô duyên còn chưa tính, lại còn thiên tư phế vật, tại cái này võ đạo vi tôn thế giới bên trong, đây tuyệt đối là muốn GG tiết tấu a, rõ ràng chính là muốn ta tiếp xuống tìm tằm thường nhân gia gà ăn ở vợ, sau đó bình thân giải quyết xong cả đời ý tứ!"

"Không được, mặc như vậy càng rơi xuống đến có ý gì, xuyên qua tới nói cho ta biết nhiều như vậy thiết lập, kết quả nói cho ta biết: Những này thiết lập đều cùng người không có bất cứ quan hệ nào, người xuyên qua tới duy nhất ý nghĩa liền là thể nghiệm một cái nhân vật nữ sắc sinh hoạt, đây không phải hổ cha à!"

Tiết Lăng thời khắc này biểu lộ vô cùng bi phẫn, Giang Hành Viễn coi là tiểu thư hiện tại vừa mới tỉnh lại, cảm xúc còn không quá ổn định, cần phải đi giải sầu một chút, liền đưa ra trước không nóng này đi đường, trước dừng lại xe ngựa, liền phụ cận trước giải sầu một chút.

"Giang lão, ta chính mình đi giải sầu một chút liền tốt, người ngay ở chỗ này hảo hảo nghỉ ngơi, ta một hồi liền sẽ trở về."

"Thế nhưng là tiểu thư, ngài không có tu vi, nếu là gặp gỡ kẻ xấu..."

"Không có thế nhưng là, Giang lão người cứ yên tâm chính là."

Tiết Lăng ngữ khí mười phần kiên định, xuống xe về sau đầu cũng không chuyển, bất quá đi chưa được mấy bước đường, lại là bạch trực tiếp mới ngã xuống đất.

"Tê... Đau đau đau, ta hận thế giới này nữ tử phục sức, cái này đi trên đường cũng quá không tiện, chung quy liền là một câu, vì sao ta không phải nam nhân!"

Giờ phút này, Tiết Lăng trong lòng phảng phất có một vạn thót Thần thú đang giục ngựa lao nhanh.

Mặc dù trải qua trải qua khó khăn trắc trở, nhưng là Tiết Lăng cũng coi như là có chút thích ứng nữ tử phục sức, không tiếp tục mới ngã xuống đất, mà Giang Hành Viễn tự nhiên là sẽ không yên tâm Tiết Lăng lấy đi đường đều không lưu loát trạng thái một người ở bên ngoài mù lác, tại Tiết Lăng không thấy được địa phương đi sắt đằng sau lấy nàng

Tiết lãng tự nhiên là không phát hiện được, đừng nói Giang Hành Viễn hiện tại có Ngưng Mạch Cảnh chín tầng tu vi, liền là chỉ có Ngưng Mạch Cảnh một tầng, cũng là năng tuyệt đối không phát hiện được, dù sao trong cái thế giới này, phạm nhân cùng võ tu ở giữa chênh lệch khoảng chừng một đầu hồng câu chi lớn.

Đúng lúc phụ cận có một cái nước hồ, Tiết lãng liền nhào đem nước, rửa mặt trứng, đợi cho mặt nước gợn sóng bình tĩnh trở lại, nhìn thấy mặt mũi của mình lại là bất tri bất giác có chút ngây dại.

Chỉ gặp trong mặt hồ xuất hiện bộ dáng, diện mạo động lòng người, làn da trắng nõn, có tính vi trắng tấp mũi ngọc tinh xảo, hai má tiên diễm hồng nộn, mỹ lệ mà tron mềm môi son, bán trương bán hợp lấy, phảng phất tại đưa lơ tai khẽ nói, lộ ra là như vậy lưu luyến động lòng người, kiều mị vô song.

Từ vừa mới bắt đầu nhìn thấy cái kia hồng tô thủ bắt đầu, lại đến nghe nói Giang Hành Viễn nói lên trong tộc huynh đệ rình mò tức chủ dung mạo, muốn mạnh mẽ bắt lấy hồng hoàn sự tình, Tiết lãng liền minh bạch tức chủ hẳn là mỹ mạo vô cùng, nếu không như thế nào bị trong tộc đường huynh ngấp nghé, bốc lên bất luân phong hiểm đến đối tức chủ làm cái kia lãng nhục sự tình.

Chỉ là bây giờ chân chính nhìn thấy dung nhan này, Tiết lãng cũng hiểu được mình còn đánh giá thấp này tấm gương mặt xinh đẹp, liền xem như kiếp trước đẹp nhất đại minh tinh, cùng này tấm thân thể so sánh, lại cũng chỉ là không phân sán sán nhau, thậm chí cái này gọi là Lăng Tuyết thiếu nữ còn muốn càng hơn một bậc.

Ngoại trừ sợ hãi thán phục vẫn là sợ hãi thán phục, ngơ ngác nhìn trong hồ mình, Tiết lãng giờ này khắc này lại là lần thứ nhất có xuyên qua đến Lăng Tuyết trên người thực cảm giác, lần thứ nhất thanh tỉnh nhận thức đến, mình đã không còn là nam nhân, mà là biến thành một cái mỹ mạo vô song nữ tử.

Trong nội tâm cảm giác lại là rất phức tạp, tựa như là đột nhiên có một thanh thiên địa chi đạo, không phân tốt xấu trực tiếp đem quá khứ mình cùng mình bây giờ nhất đao lưỡng đoạn, mình bây giờ ngoại trừ có được quá khứ thân là nam nhân ký ức bên ngoài, cùng quá khứ không còn bất cứ liên hệ gì, tựa như là đã hoàn toàn đổi một người, liền liền giới tính cũng triệt để đảo ngược.

Duy nhất đáng giá mừng thầm, mình xuyên qua lại là một cái có khuynh thành đáng về nữ tử, trước kia mình luôn luôn huyền tượng cùng nữ thần ở chung sinh hoạt, mà bây giờ, mình liền đã trở thành mong nhớ ngày đêm ở trong cái kia nữ thần.

Trong hồ đột nhiên lên gợn sóng, lại là mặt hồ cái bóng người, bỗng nhiên giật giật xinh đẹp môi son, phảng phất tại hướng Tiết lãng kể rõ cái gì, Tiết lãng cảm thấy đầu đầu muốn nứt, tựa hồ từ tấm kia trong môi son có vô số tin tức trong nháy mắt truyền tới trong đầu của hắn bên trong, linh hồn giống như gặp sét đánh, lập tức đã bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hồi ức! Thân tình

Đợi cho Lăng Tuyết lúc tỉnh lại, lại là phát hiện nàng đã không ở bên hồ, nhìn bốn phía cảnh sắc, cũng không giống là trong xe ngựa đầu, mà giống như là tại thôn xóm trong phòng đầu, Giang Hành Viễn không có trong phòng đầu, lại là không biết đi nơi nào.

Miễn cưỡng ngồi xuống về sau, lại phát hiện vô số mảnh vỡ ký ức lộn xộn đến xấp đến, nàng nhìn thấy nguyên bản thuộc về tức chủ từng cái giai đoạn ký ức, thấy được tức chủ trong gia tộc chịu đủ lạnh lẽo thống khổ sinh hoạt, cũng nhìn thấy Lăng Tuyết tại cuối cùng hôn mê phía trước đối mấy cái tu vi cao hơn nhiều huynh trưởng của nàng ức hiếp phía dưới bất lực ký ức.

Giống như là ngược lại mạng đồng dạng, vô số ký ức tại Lăng Tuyết trong đầu xuyên qua, liền liền cảm xúc, cũng nghiêm trọng nhận những ký ức này khiên động.

Lăng Tuyết trên mặt thời khắc lộ ra hoặc là thống khổ hoặc là khoái hoạt, cũng là bi thương biểu lộ, biểu lộ biến hóa nhanh chóng, thật tựa như là lật sách, nếu là Giang Hành Viễn lúc này ở trận, không phải dọa ngất quá khứ không thể.

Như thế, hai đời ký ức tại Lăng Tuyết trong đầu hỗn tạp tạp cùng một chỗ, lẫn nhau dây dưa, quấy thành một đoàn, trong đầu tất cả đều là đau rồi, vô số thần kinh đang điên cuồng xé rách, đứt gãy vừa trọng tổ.

Đau đầu muốn nổ!

"Ta đến tột cùng là ai, ta là nam hay là nữ? !"

Lăng Tuyết một đôi tiêm tiêm ngọc thủ hung hăng nắm lấy trán của mình, hỗn loạn to lớn hai đôi ký ức đã đè nặng cơ hồ mê thất bên trong, bất quá lúc này, bên giường chẳng biết lúc nào thêm ra một thanh cổ kiếm, bỗng nhiên phát ra màu đen hào quang, từng đạo hào quang bay vào Lăng Tuyết trong thân thể.

Tại Lăng Tuyết trong trí nhớ hình ảnh thể giới bên trong, giống như là bỗng nhiên có một thanh yêu dị cường đại cổ kiếm vắt ngang bên trong, trên mũi dao chính chảy xuống một giọt một giọt máu tươi, mỗi một giọt máu tươi phảng phất đều ẩn chứa vô cùng vô tận năng lượng, rơi trên mặt đất, toàn bộ ký ức hình ảnh thể giới đều trên mặt đất động sơn dao động, không biết đây là phương nào đại năng máu tươi, vậy mà một giọt máu tươi liền có như thế uy thế!

Cổ kiếm cắm ở vô kiếm bên trong, cả thanh kiếm, tàn nát ra kinh khủng khí tức kinh người, trấn áp hết thảy!

Thanh này cổ kiếm, Lăng Tuyết ần ần cảm thấy tựa hồ có mấy phần cảm giác quen thuộc...

Chính là những này khí tức kinh khủng, đem kiếp trước cùng đương thời ký ức triệt để ngăn cách ra, tại thức hải bên trong tạo thành hai đoàn quang đoàn, một đoàn là tinh mạch màu lam, một cái khác đoàn là yêu diễm màu hồng.

Mà tại thời khắc này, Lăng Tuyết cũng rốt cục triệt để tỉnh táo lại.

"Ta là Tiết lăng! Không phải Lăng Tuyết! Ta là nam nhân!"

Miệng lớn thờ phi phò, lại là đã toàn thân đã bị đồ mồ hôi thấm ướt, Lăng Tuyết trái tim cuồng loạn lấy, mới nếu là mình mê thất tại hai đời trong trí nhớ, bây giờ ngồi ở chỗ này, liền thật cũng không tiếp tục là mình, nói như vậy, mình cũng cùng từ vong không khác.

Đây là từ khi địa chấn về sau, Lăng Tuyết đây là lần thứ hai như thế tới gần cảm thụ khí tức từ vong.

Cái loại cảm giác này, khiến cho da đầu run lên, toàn thân run rẩy.

Lúc này lại nghe trên thân thể phát ra thiếu nữ mùi thơm, tại sinh tử nguy cơ về sau, lộ ra càng là khác mùi thơm ngát.

Lăng Tuyết có chút từng hạ tâm đến, kiếp trước không có tiếp xúc thân mật qua một nữ nhân, bây giờ nghe trên người mình mùi thơm, nàng cũng coi là mình bạch "Ôn nhu hương, mộ anh hùng" hàm nghĩa.

"Bất quá, mới đầu óc ta ở trong cổ kiếm là...?"

Ánh mắt bốn phía nhìn lại, lại là trong lúc lơ đãng nhìn thấy bên giường cổ kiếm, Lăng Tuyết khẽ giật mình.

Kiếm này chính là nàng kiếp trước tổ trong nội đường tế bái tên là Phá Quân cổ kiếm, trong nhà một mực dùng để trấn áp bát phương yêu ma, nghe nói kiếm này cực kỳ sắc bén, có thể kiến huyết phong hầu, nhưng là nếu không phải người hữu duyên, thì không cách nào khiến cổ kiếm ra khỏi vỏ!

Tiết lăng tại sơ trung lúc, phụ mẫu còn cùng hòa thuận thời điểm, liền có vụng trộm thử qua có thể hay không thanh cổ kiếm rút kiếm ra vỏ, lại kinh ngạc phát hiện cổ kiếm giống như là tại vỏ kiếm ở trong tựa như mọc rễ, liền xem như đã dùng hết bú sữa mẹ khí lực, lại vẫn hay là không thể khiến Phá Quân cổ kiếm lưỡi dao ra bên ngoài di động dù là mây!

Nguyên bản không nên xuất hiện ở cái thế giới này bình khí, bây giờ lại là xuất hiện ở trước mặt mình, quý dị như vậy tình huống, khiến cho Lăng Tuyết không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, việc này khắp nơi đều lộ ra quái dị, thậm chí liên hệ trước đó tại tổ đường gặp phải địa chấn, nàng thậm chí ần ần có loại mình hãm sâu tại đã bện ra âm mưu to lớn ở giữa bàn cờ cảm giác.

Cổ kiếm trên vỏ kiếm khắc họa lấy các loại Thần Ma bức họa, kiếp trước nhìn lại không có cái gì, nhưng một thế này, giờ khắc này Lăng Tuyết nhìn lại, lại cảm giác mỗi cái Thần Ma lại đều giống như là sống tới giống như, bọn hắn tại vỏ kiếm chỗ khắc họa trong địa ngục thống khổ tru lên, trông thấy bọn hắn dữ tợn ánh mắt, Lăng Tuyết không hiểu cảm thấy mấy phần tim đập nhanh.

Tại vỏ kiếm bên trong, có núi thây biển máu, còn có bạch cốt vô số!

Lại nhớ lại mình ngay trong thức hải cái kia thanh đem hai đời ký ức vắt ngang ra cường đại cổ kiếm, cái này cổ kiếm xa so với chính mình tưởng tượng ở trong còn muốn không đơn giản nhiều.

Hít một hơi thật sâu, vừa trải qua một lần nguy cơ sinh tử Lăng Tuyết, thời khắc này vừa có chút trầm tĩnh lại trong lòng lại là bật kín một tầng che lấp.

Lúc này, Giang Hành Viễn chính tập tễnh đi đến, một chút liền nhìn thấy Lăng Tuyết lúc này đã hồi tỉnh lại, đang ngồi ở trải lên, nếp nhăn trên mặt lập tức đều giãn ra ra, đi tới bước chân đều nhẹ nhàng mấy phần, hân vui vẻ nói: "Tiểu thư ngài xem như tỉnh!"

Đi vào nhìn lên, phát hiện Lăng Tuyết lúc này trên trán treo đầy vết mồ hôi, tinh xảo khuôn mặt lúc này lại hư nhược trắng bệch, óng ánh mồ hôi dọc theo cái cằm chính như nước mưa rơi xuống, cái này khiến Giang Hành Viễn trong nội tâm đau lòng càng sâu, đồng thời đối với Lăng gia càng là thống hận mấy phần.

"Tiểu thư, người sao ra nhiều như vậy mồ hôi, mau tới để cho ta lau cho người xoa, nhưng chớ có lấy mắt."

Nói, Giang Hành Viễn thả ra trong tay ôm lăng la, cầm lấy trên bàn một đầu khăn mặt liền không nói lời gì nhẹ nhàng cho Lăng Tuyết lau.

Mượn bên giường cửa sổ phóng xuống tới ánh nắng, Lăng Tuyết nhìn thấy Giang Hành Viễn tại pha tạp quang ảnh hạ gần trong gang tấc giữa nua gương mặt, cùng đục ngầu ánh mắt bên trong bộc lộ thật sâu liêm độc chí tình, trong bất tri bất giác, nàng cảm thấy trong nội tâm hồi lâu chưa từng dao động qua tiếng lòng hơi động một chút.

Bây giờ đã có túc chủ nguyên bản ký ức, tăng thêm Giang Hành Viễn dưới mắt vô vi bất chí chiếu cố, lại là để Lăng Tuyết đối Giang Hành Viễn từ lúc mới tới đợi lạ lẫn biến thành hiện tại thân thiết.

Thậm chí, bỗng nhiên sinh ra một loại Giang Hành Viễn chính là nàng gia gia ảo giác.

Sơ trung về sau, Tiết lăng phụ mẫu thường xuyên bởi vì đủ loại vấn đề cãi nhau, về sau càng là càng ngày càng nghiêm trọng.

Phụ thân của hắn thậm chí còn không có lý hôn thời điểm liền đem tiểu tam đưa đến trong nhà, tuổi còn nhỏ Tiết lăng phần nộ hai mắt chăm chú nhìn phụ thân của mình, phụ thân của hắn không thêm để ý chút nào, đem một thanh tiền tiêu vật hung hăng nhét vào Tiết lăng trong tay, hồ hững nói cho hắn biết "Đi, đi ra ngoài chơi đi, lão tử còn có chính sự muốn làm".

Cuối cùng, quả nhiên, phụ mẫu ly hôn, mẫu thân không còn có đến xem qua Tiết lăng, phụ thân ngoại trừ bình thường cho điểm tiền tiêu vật cho Tiết lăng bên ngoài, cũng cơ hồ không tại tổ trạch ở đây lấy, suốt ngày bên trong ở bên ngoài tiêu điều tự tại.

Nói đến, Tiết lăng kiếp trước cũng một cái nhân sinh sống rất lâu.

Nhìn thấy Giang Hành Viễn trên bàn đặt vào nhiều như vậy các loại màu sắc tơ lụa, Lăng Tuyết ánh mắt toát ra nghi hoặc, nói: "Giang lão trên tay nhiều như vậy vải vóc, lại là ý gì?"

"Lão nô biết tiểu thư xưa nay yêu xinh đẹp, bây giờ mặc dù đánh mất ký ức, nhưng lòng trước cũng sẽ không có sai lầm. Liền đi xe ngựa đem những này nữ tử từ khuê phòng trang trí chi vật cho mang theo tới, tiểu thư hơi lại nghỉ ngơi, ta cái này đi đem những này sắp xếp gọn."

Đang khi nói chuyện, Giang Hành Viễn đã lau sạch sẽ Lăng Tuyết mồ hôi trên mặt nước đọng, không có đợi Lăng Tuyết nói chuyện, liền đứng dậy, đi đến bên cửa sổ chỗ, bắt đầu chăm chú tỉ mỉ bắt đầu trang trí bên trên những cái kia đủ loại màu sắc hình dạng lăng la.

Lăng Tuyết bây giờ đã không phải là lúc đầu Lăng Tuyết, liền đối với mấy cái này nữ tử từ yêu thích chi vật không có cảm giác gì, thậm chí vừa nghĩ tới bây giờ mặc kệ gian phòng lập tức liền muốn biến thành thiếu nữ khuê phòng, không khỏi có loại thật sâu xấu hổ cảm giác xông lên đầu, liền muốn muốn mở miệng ngăn cản Giang Hành Viễn.

Nhưng mà vừa bày lên tay muốn hô ngừng, lại thoáng nhìn Giang Hành Viễn bố trí gian phòng trang phục lúc cái kia chăm chú tỉ mỉ động tác, Lăng Tuyết nao nao.

Giang Hành Viễn mỗi treo một cái trang trí lăng la lúc, đều giống như đối đãi trân quý nhất tác phẩm nghệ thuật, không ngừng khoa tay lấy, sợ chệch hướng may may, đục ngầu ánh mắt giờ phút này lộ ra là chuyên chú như vậy.

Lăng Tuyết ngờ ngác nhìn qua một màn này.

Khi nhìn đến Giang Hành Viễn treo xong một đầu lăng la về sau, cái kia hơi có nếp nhăn khóe miệng nổi lên nụ cười thỏa mãn lúc, chẳng biết tại sao, Lăng Tuyết nhẹ nhàng hô một hơi, rốt cục nhẹ nhàng thả tay xuống.

"Giang lão... Đây là nơi nào?"

Há hốc mồm, nhưng vẫn là cũng không nói đến suy nghĩ trong lòng muốn nói câu kia "Dừng lại".

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đột phá! Ngưng Mạch Cảnh tầng hai!

"Giang lão... Đây là nơi nào?"

"Nơi này là Ngọa Long thôn, người ở bên hồ ngắt đi về sau, ta mang theo người đánh xe ngựa lại đi một ngày đường, thấy nơi này có một cái thôn xóm. Lão nô nghĩ đến tiểu thư thân thể có việc gì, không nên lặn lội đường xa, liền giao cho thôn trưởng một chút tiền thuê, chúng ta liền ở chỗ này trước ở lại,

hoàn cảnh là đơn sơ một chút, còn xin tiểu thư nhiều hơn nhẫn nại, chờ tiểu thư thân thể tốt về sau, chúng ta thay nơi khác đi."

Giang Hành Viễn một bên trang trí lấy phòng vừa nói, động tác của hắn rất là thành thạo, bởi vì Lăng Tuyết khuê phòng từ nhỏ đều là Giang Hành Viễn đến quản lý, bây giờ làm tự nhiên là xe nhẹ đường quen.

"Không có việc gì, nơi này cũng rất tốt, không quan trọng, Giang lão." Tiết lăng kiếp trước nhiều năm như vậy thời gian đều là tự mình một người chịu khổ tới, đương nhiên sẽ không ghét bỏ dưới mắt hoàn cảnh.

"Tiểu thư trở nên cứng trước kia có chút không giống, từ khi mất trí nhớ sau." Nghe được Lăng Tuyết nói đến lời nói, Giang Hành Viễn có chút ngoài ý muốn, lúc đầu Lăng Tuyết tuy nói cũng thiện lương, nhưng cũng là trong đại gia tộc lớn lên hải tử, coi như nhận đãi ngộ không công bằng, nhưng ít ra cũng là cảm y ngọc thực, bây giờ nghèo túng đến bây giờ trình độ này, nhiều ít cũng sẽ phàn nàn vài câu.

Bất quá có lẽ cũng là bởi vì mất trí nhớ đi, cho nên mới không có lòng so sánh.

Nghe được Giang Hành Viễn nói có chút khác biệt, Lăng Tuyết trong nội tâm có chút nhảy một cái.

Lúc đầu với cái thế giới này không có gì ràng buộc nàng, bây giờ chợt có chút sợ hãi thân phận của mình sẽ bị Giang Hành Viễn nhìn thấu.

"Đứng rồi, Giang lão, thanh này cổ kiếm ngươi ở đâu nhặt được đâu?" Đang muốn nói sang chuyện khác, Lăng Tuyết liền nghĩ đến bên giường cái này một thanh thanh bất khả trắc thân bí cổ kiếm, hỏi nghi ngờ trong lòng.

Giang Hành Viễn nghe được Lăng Tuyết, động tác trên tay lại là đột nhiên ngừng lại, xoay đầu lại, lúc này cũng nhìn thấy bên giường cổ kiếm, ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, dị dạng nói ra: "Tiểu thư, ngươi còn nhớ được ngươi tại trước khi hôn mê, nhưng từng ở bên hồ gặp qua thanh kiếm này?"

"Chưa từng thấy qua."

"Không sai, lão nô cũng chưa từng gặp qua. Tại lão nô xa xa nhìn thấy tiểu thư té xỉu, liền lập tức đuổi tới tiểu thư bên người, lại phát hiện lúc này tiểu thư bên người cũng đã nhiều như thế một thanh cổ kiếm, vô kiếm hoa văn huyền ảo, lão nô chỉ là nhìn thoáng qua liền cảm giác đầu não choáng váng, không còn dám nhìn, kiếm này hẳn là có lai lịch lớn!"

"Coi như lai lịch lại lớn, cuối cùng không biết ngọn ngành, Giang lão ngươi lần này đem thanh kiếm này mang về, lại là có chút liều lĩnh, lỗ mǎng."

"Kiếm này... Lão nô lúc ấy cũng không có đi quản nó." Giang Hành Viễn hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói ra.

Lăng Tuyết nghe vậy không khỏi sửng sốt, minh bạch Giang Hành Viễn ý tứ về sau, con ngươi hung hăng co rụt lại.

Thanh kiếm này... Là theo chân mình tới ? !

Nghe thấy Giang lão, Lăng Tuyết cảm giác toàn thân phảng phất bị một cỗ lạnh suru suru âm phong thổi qua, một loại thấu xương rét lạnh trải rộng toàn thân!

Đây hết thảy, có thể hay không... Cùng mình hôn mê trước trong hồ nhìn thấy hình ảnh có quan hệ? Chính mình là trong hồ, thấy được làm mất hồ Kính Tượng mình bỗng nhiên bắt đầu hướng mình nói chuyện, mới có thể đột nhiên bất tỉnh đi, chính là bởi vì bộ dạng này, mới mới có thể đột nhiên kế thừa túc chủ cơ hồ cả đời ký hồi ức!

Cái kia trong hồ Kính Tượng đến tốt cùng là ai, là túc chủ sao, không có khả năng, nàng liền cánh cửa tu luyện đều không có bước vào, không có khả năng vượt qua hai thế giới, đem thanh này cổ kiếm giao cho mình.

Cái kia đem cổ kiếm giao cho mình, đến tốt cùng thì là ai... Đâu?

Việc này lộ ra kỳ quái, thanh này cổ kiếm tựa như là kẹo da trâu đồng dạng, làm sao bỏ cũng không xong, mặc kệ ném đến chỗ nào, cuối cùng đều sẽ trở lại Lăng Tuyết trên tay.

Bất quá Lăng Tuyết nể tình tốt xấu nàng một đời trước bên trong người trong nhà cũng cung phụng thanh này cổ kiếm mười mấy đời thời gian, không nhìn tăng diện cũng phải nhìn phật diện, nếu là hướng tốt bên trong nghĩ, thanh kiếm này càng hẳn là đến giúp đỡ nàng mà không phải đến gia hại nàng.

Chỉ là thanh kiếm này còn không thể để không có tu vi các thôn dân nhìn thấy, bọn hắn chỉ là vừa nhìn thấy vô kiếm, liền sẽ không chống đỡ được trên đó huyền ảo hoa văn, đã hôn mê, lúc ấy việc này còn tại Ngọa Long thôn huyền ảo không nhỏ, bất quá còn tốt không có tra được Lăng Tuyết nơi này, cũng không có người chân chính thương vong, chuyện này liền không giải quyết được gì.

Bởi vậy, thông qua chuyện này, Lăng Tuyết cùng Giang Hành Viễn quyết định tìm màu trắng băng vải đem thanh kiếm này quấn quanh,

Tại nửa tháng sau một ngày, Lăng Tuyết thân thể rốt cục khôi phục lại, nàng tìm tới Giang Hành Viễn, lúc này Giang lão đã là nỗ lực hết đà, sắp không đi mau được.

"Ta muốn tu luyện, nói cho ta biết làm thế nào, ta biết ngươi khẳng định biết đến, mặc kệ nhiều mệt mỏi nhiều khổ, ta đều sẽ chống đỡ xuống, Giang lão!"

Tiết lăng cho tới bây giờ đều không phải là một cái tình nguyện người tầm thường, nếu không hẳn liền sẽ không tại phụ mẫu ly dị thời điểm còn có thể có

không chế lại mình, để cho mình không có cùng người đồng lứa đồng dạng trầm mê tại game online bên trong, mà là cấm đầu khổ học, toàn tâm toàn ý muốn trở nên nổi bật.

Đương thời liền xem như xuyên qua thành thân nữ nhi, nhưng cái này đồng dạng không để cho san bằng Tiết Lăng muốn trở nên càng thêm cường đại quyết tâm.

Đã đi vào cái này vô đạo thế giới, nếu là không thể tận mắt đi chứng kiến thế giới này vô đạo cực hạn, cũng chỉ là đến không một lần!

Huống chi, hần vốn là nam tử hán đại trượng phu, càng là không thể bạch bạch chiếm Lăng Tuyết thân thể, còn yên tâm thoải mái hưởng thụ lấy vốn nên thuộc về Lăng Tuyết âm áp thậm chí hết thấy.

Hần cần chiếu cố tốt Giang lão, đồng thời, nếu như có thể, cuối cùng cũng có một ngày, hần sẽ lần nữa đạp vào lăng Vân phủ, vì Lăng Tuyết rửa sạch mười mấy năm qua nhận hết thấy oan khuất!

Như thế mới có thể không phụ Lăng Tuyết cho hần tân sinh ân tình.

Mà lại, xuyên thấu qua Phá Quân cổ kiếm quỹ dị xuất hiện, Tiết Lăng ẩn ẩn phát giác được lần này xuyên qua có lẽ cũng không phải là ngẫu nhiên sự tình, ở trong đó nhất định có huyền cơ ở trong đó, hần muốn biết xuyên qua hết thấy, nhất định phải cường đại lên, chỉ có cường giả, mới có biết hết thấy quyền lực!

...

Quá khứ hai năm sự tình, tại Lăng Tuyết trong đầu không ngừng thoáng hiện, từ lần thứ nhất đến thế giới này, lại đến bây giờ đến hắc mạc, thời gian hai năm, mình cũng tại Lăng Tuyết trước kia ký ức ảnh hưởng dưới, có chút thay đổi một cách vô tri vô giác cái biến.

Đi đường không còn như lúc mới tới như vậy sỏi bước, liền là tư thế ngồi cũng không bằng trước kia như vậy đại mã kim đao, nhưng là có một dạng đồ vật là sẽ không thay đổi, cái kia chính là nàng tại nữ dưới khuôn mặt viên kia nóng bỏng nam nhi chi tâm.

Đem tinh tế mê người năm ngón tay chậm rãi khép lại bên trên, Lăng Tuyết cảm giác hôm nay mượn kiêu diễm ánh trắng, còn có hơi say rượu trạng thái, đem quá khứ hiện tại một lần nữa lý một lần qua đi, trên tâm cảnh lại có một chút đột phá, mà tu vi bên trên, lại là rốt cục đột phá hai tháng này tới chậm trễ không cách nào xông phá Ngưng Mạch Cảnh một hai tầng ở giữa màng mỏng.

Miệng thơm khê nhếch, hơi thở bên trong phun ra một ngụm đục ngầu bạch khí, Lăng Tuyết cảm giác lúc này toàn thân tràn đầy càng mạnh mẽ hơn lực lượng, nếu là lúc này lại ra tay, nàng thậm chí có nắm chắc không sử dụng xà Kiếm Vô Hồn liền có thể đánh bại Tiết lồi, hơn nữa có thể cùng bây giờ đã bị mình mượn xà Kiếm Vô Hồn uy thế, đem chém đầu Chu Thành đánh hòa nhau!

Ngưng Mạch Cảnh tầng hai!

Đúng lúc này, bên người vài vòng người lại là có người đột nhiên đứng lên, uống đã nửa say hộ vệ binh nhóm trong nháy mắt tỉnh táo lại, lập tức tiến vào tình trạng giới bị.

Cảm nhận được cái kia khí tức quen thuộc, Lăng Tuyết mỉm cười, nói: "Mọi người không cần khẩn trương, là người một nhà."

Nghe được Lăng Tuyết mở miệng, bầu không khí mới hoà hoãn lại.

Giang Hành Viễn trở về .

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Nguy cơ

Nhìn qua bên người còn tại nằm ngáy o o hộ vệ binh nhóm, Lăng Tuyết lắc đầu cười khổ, trong lòng âm thầm cho bọn hần một cái to lớn soa bình, đám người này đơn giản quá không chuyên nghiệp, vậy mà vì cùng mình đụng rượu khiến cho hiện tại không ai có thể tỉnh táo lại, cái này nếu là địch tập, bọn hần hôm nay hết thấy đều phải bỏ mạng lại ở đây...

Thả ra trong tay chén rượu, Lăng Tuyết đứng lên, mỉm cười nhìn qua phong trần mặt mới Giang Hành Viễn xuyên qua hộ vệ binh, hướng mình đi tới, dưới người nàng ánh từ lúc này cũng động trở về Giang Hành Viễn trong thân thể.

Lúc này bóng đêm mênh mông, tại đại mạc cực không dễ dàng tìm tới phương hướng, Giang Hành Viễn sở dĩ có thể phán đoán chuẩn xác ra doanh địa vị trí chỗ ở, tất cả đều là dựa vào Lăng Tuyết trên người cái này một sợi hồn ảnh công lao.

"Tiểu thư... Ngài đến Ngưng Mạch Cảnh tầng hai rồi?" Từ nhìn thấy Lăng Tuyết bắt đầu, Giang Hành Viễn liền cảm nhận được khí tức trên người nàng so với mấy ngày trước đây, tựa hồ càng thêm cường đại, tản ra bén nhọn hơn khí tức, nghĩ đến một loại nào đó khả năng, Giang Hành Viễn thần sắc không khỏi vui mừng.

"Giang lão hào nhân lực, ta tại đêm qua đột nhiên có cảm giác, mượn biến hóa của tâm cảnh rốt cục đột phá đến Ngưng Mạch Cảnh tầng hai." Mím cười, Lăng Tuyết nói ra, bất quá nhìn thấy Giang Hành Viễn dưới chân trống rỗng, không khỏi khẽ giật mình, "Giang lão, chân ngươi hạ ảnh tử...?"

Nhờ ánh trăng, lại là phát hiện Giang Hành Viễn lúc này dưới thân đã không có ảnh tử, minh bạch chỉ có một loại tình huống, mới có thể làm cho Giang Hành Viễn trong thời gian ngắn mất đi ảnh tử.

"Đúng vậy, bị phát hiện, là cái rất khủng bố cường giả, bất quá người này không phải Tào Hưng Yên, mà là một người khác hoàn toàn."

Ánh mắt ngưng tụ, Lăng Tuyết trong lòng giật mình, Giang Hành Viễn hồn kỹ ánh trăng tiềm ẩn tính năng rất là rõ ràng, bây giờ lấy Giang Hành Viễn Ngưng Mạch Cảnh năm tầng thực lực thì triển ánh trăng, tăng thêm dạn hắc phong cao tuyệt hảo tiềm hành hoàn cảnh, cùng giai người gần như không có khả năng phát hiện Giang Hành Viễn ánh trăng tung tích!

Người này tu vi chỉ ít có Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng chi cao, lại có lẽ là tính cảnh giác cực cao Võ Hồn.

Bây giờ chỉ có thể chờ đợi là cái sau, Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng tu vi, dạng này cường giả, Lăng Tuyết chưa từng gặp qua, nhưng là căn cứ trước mắt gặp phải đối thủ suy đoán, coi như thủ đoạn tề xuất, chỉ sợ cũng có sáu thành bỏ mình chính là chính nàng.

Vừa nghĩ tới Giang Hành Viễn chuyển này vậy mà lại tao ngộ đáng sợ như vậy địch nhân, Lăng Tuyết trong lòng không khỏi âm thầm có chút nghĩ mà sợ, may mắn Giang Hành Viễn có thể còn sống trở về, không phải nàng tại một thể này thân nhân duy nhất cũng không có.

"Đây là một lần cuối cùng, lần sau không có lệnh của ta, Giang lão ngươi không thể lại đơn độc làm chuyện nguy hiểm như vậy."

Lăng Tuyết mặt lạnh lấy nói.

"Đúng vậy, tiểu thư, lão nô lần sau không dám dạng này." Minh Bạch tiểu thư là đang lo lắng mình, Giang Hành Viễn nhếch miệng cười cười, đáp.

"Dạng này là tốt nhất. Nói một chút đi, Giang lão ngươi cũng phát hiện cái gì."

Bây giờ ánh trăng bị hủy, Giang Hành Viễn thông qua ánh trăng lấy được tin tức nhất định giảm bớt đi nhiều, hi vọng hắn bóc lên nguy hiểm tính mạng lấy được tin tức không muốn thiếu thốn quá nhiều.

Giang Hành Viễn đi tới, bám vào Lăng Tuyết lỗ tai, nói ra: "Ánh trăng cuối cùng truyền về tin tức rất vỡ vụn, lão nô chỉ là đạt được như là "Nửa đoạn sau tuyệt sát", "Bổ cục", "Sự tình chuẩn bị" dạng này phá thành mảnh nhỏ tin tức, bất quá Tào Hưng Yên đúng là còn có dị tâm không thể nghi ngờ, mục tiêu chính là Kha tiểu thư, chỉ là bây giờ không biết bọn hắn muốn làm thế nào."

Xác thực như Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng phỏng đoán như vậy, bây giờ cái này hộ vệ thương đội ở trong nhìn như một phái bình thường, kì thực lại là hung triều gọn sóng, tràn ngập trí mạng sát cơ. Nàng cùng Giang Hành Viễn dưới mắt chỉ là nửa chân đạp đến tại cái này phức tạp quyền lực vòng xoáy trong đó, nếu muốn bứt ra, bây giờ còn có toàn thân trở ra khả năng.

Trước kia trong thương đội khiến Lăng Tuyết kiêng kỵ người chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng Tào quân gia cùng tu vi không biết ân hộ vệ, nếu là muốn mang theo Giang Hành Viễn bứt ra rồi đi, nương tựa theo xà Kiếm Võ Hồn mang tới cực phúc tăng lên, Lăng Tuyết vẫn là có mấy phần nắm chắc.

Nhưng hôm nay nhưng lại nhiều một cái tu vi khả năng đạt tới Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng cường giả, cái này khiến Lăng Tuyết đã hoàn toàn không cách nào nắm chặt thế cục đi hướng.

Nếu là đi theo thương đội cùng đi xuống đi, nhất định hãm sâu vùng bùn, sinh tử không phải do chính nàng!

Bất kể thế nào nhìn, lúc này bứt ra rút đi, đều là lựa chọn sáng suốt nhất.

Nếu là chỉ có nàng chính mình còn tốt, thế nhưng là lúc này bên người nàng còn có Giang Hành Viễn, mặc dù Giang Hành Viễn có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, nhưng là cũng vụn vụn chỉ còn lại có ba tháng tuổi thọ, nếu là quá độ sử dụng nguyên khí, sẽ còn tiến một bước hao tổn tuổi thọ, chỉ sợ chờ mình không được đạt được bách thảo đan kéo dài tính mạng, Giang lão liền sẽ chống đỡ không nổi.

Kha Diệc Mộng thiện tâm, từ bắt đầu thay mặt Lăng Tuyết hai người không kém, hơn nữa còn là nhất đẳng mỹ nhân, Lăng Tuyết có chút không đành lòng nàng cứ như vậy bỏ mình tại hắc mạc bên trong, bất quá, cũng không nên cầm nàng chính mình cùng Giang lão hai đầu tính mệnh đi cứu.

Bây giờ, chỉ có thể nhìn Kha Diệc Mộng bên kia nghĩ như thế nào, nếu là Tào quân gia vẫn chưa về, có lẽ có thể mang theo nàng trốn qua lần này sát kiếp, bất quá đối phương sẽ để cho bọn hắn nhẹ nhõm rồi đi thương đội a?

Tào quân gia bây giờ không tại doanh địa, nếu là nàng muốn đi, không có người ngăn được nàng.

Bất quá lại có một đạo toàn thân hắt lên nặng nề bạch ngân áo giáp thân ảnh lại xuất hiện ở Lăng Tuyết trong đầu.

Cái kia là đồng lửa tiệc rượu bắt đầu một nửa liền biến mất không thấy gì nữa ân hộ vệ!

Người này tu vi, năng nhìn không thấu, tuy là nhìn xem chính trực, nhưng nó tác phong làm việc lại giống như địch không phải bạn, theo Lăng Tuyết, người này xa so với Tào Hưng Yên còn nguy hiểm hơn mấy lần.

"Giang lão, Tào quân gia hiện tại ở đâu, tôi hôm qua nhưng có nhìn thấy ân hộ vệ?"

"Lão nô bị phát hiện về sau, khi đó nguyên khí đã không nhiều, may mắn được Tào quân gia không có đuổi tới, nếu không hậu quả khó liệu. Bây giờ, lão nô suy đoán, Tào quân gia bên kia chuyển, chắc chắn sẽ hoá tốc chạy về. Còn ân hộ vệ, lão nô chỉ là gặp đến Tào quân gia trước khi rời đi cùng ân hộ vệ nhỏ giọng nói mấy câu, về sau ngược lại là không tiếp tục gặp qua hắn."

Nhỏ giọng nói mấy câu?

Lăng Tuyết trầm tư nhẹ gật đầu, lại là trong lòng xem chừng Tào quân gia cùng cái này ân hộ vệ quan hệ trong đó.

Bây giờ hết thấy đều giống như giấu hoa trong màn sương, may mắn mình tại như thế khẩn yếu trước mắt có thể đột phá bình cảnh, làm cho mình có thể tại như vậy quý quyết phức tạp hoàn cảnh ở trong tầng thêm mấy phần tự tin, nhiều một chút nguy cảnh phía dưới cơ hội sinh tồn.

Mệnh mông hắc mạc, quả nhiên không phải dễ tới địa, rất có trước tứ sói sau đuôi hổ cảm giác.

Một mình hai người tiến lên, sẽ có quá nhiều hạng giả áo túi com sẽ nhớ, đi theo đại thương đội cùng một chỗ hành tẩu, sẽ còn không tự chủ liền bị cuốn vào trong thương đội mình tranh ám đấu ở trong đi.

Thiên Hải Quận, cái này Thiên Vân quốc võ học thánh địa, thật đúng là không phải dễ dàng như vậy đi đến.

"Tiểu thư không cần lo lắng lão nô, nếu là quyết định lưu lại, lão nô nhất định sẽ không kéo tiểu thư chân sau." Tựa hồ là nhìn ra Lăng Tuyết trong lòng cân nhắc, Giang Hành Viễn nhẹ nói nói.

"Là đi hay ở một hồi lại nói, Giang lão, người trước cùng ta cùng nhau đi tìm một cái Kha tiểu thư."

Việc này không nên chậm trễ, Lăng Tuyết quyết định đi trước tìm tới Kha Diệc Mộng nói rõ tình huống dưới mắt.

Lúc này, Kha Diệc Mộng lúc này đang cùng lục liên tại giác mã xa bên trong nghỉ ngơi, đã thấy Lăng Tuyết hấp tấp vén lên màn xe, liền đi tiến đến, ánh mắt nghỉ ngơi nhìn qua trước mắt vị này oai hùng nhưng thần sắc lại có chút lạnh lùng tuyệt sắc nữ tử.

Lăng Tuyết đầu tiên là hít một hơi thật sâu, ngay sau đó liền đem sự tình đi qua nói cùng Kha Diệc Mộng, Kha Diệc Mộng nghe được Nga Mi nhũ chạt, ánh mắt càng là ần ần có chút ảm đạm xuống.

"Bọn hắn tại sao có thể dạng này vong ân phụ nghĩa! Tiểu thư nhà ta ngày thường đối bọn hắn tốt bao nhiêu, có gì tốt đều đọc lấy bọn hắn! Còn có cái kia Tào quân gia, nhất là xấu bụng vô cùng, nguyên bản ngày bình thường nhìn xem thân thiết vô cùng, thiết thời ta trước kia còn tôn kính như vậy hắn, bây giờ đuôi cáo một rõ ràng ra đến, nguyên lai là một bụng ý nghĩ xấu!"

Lục liên nghe được lòng đầy căm phẫn, liền tục dặm chân, còn không quá thành thực khuôn mặt nhỏ lúc này chính khí đỏ bừng.

"Kha tiểu thư, nếu như người tin được ta, hiện tại liền dẫn hơn mấy người đi theo ta đi, mục tiêu của bọn hắn là người, nếu là người không có ở đây, còn lại bọn hộ vệ không có nguy hiểm, nếu là người còn lưu tại nơi này, sợ là sẽ phải liên lụy bọn hắn."

Lăng Tuyết nhìn qua Kha Diệc Mộng tuyệt mỹ dung mạo, chậm rãi nói ra.

Bây giờ tình huống, kỳ thật Kha Diệc Mộng trong lòng rất rõ ràng, Lăng Tuyết nói tới những này nàng sớm đã có phát giác, chỉ là một mực không nguyện ý hoặc là nói không thể tin được. Mà lại cùng Lăng Tuyết ở chung được một ngày, mặc dù ngăn ngại, nhưng là nàng lại có thể cảm nhận được Lăng Tuyết là loại kia quang minh lỗi lạc người, quả quyết sẽ không tin miệng bịa chuyện, những lời này chắc hẳn đều là có bằng chứng.

Không nghĩ tới hôm nay mãi cho tới dưới mắt tình trạng này, đây là đến tột cùng là nàng, hay là hắn ý tứ đâu?

Kha Diệc Mộng cắn chặt môi, bất luận là ai, đều là tại trên ngực của nàng hung hăng chen vào một đạo.

Rất cục khê thờ dài, nói ra: "Ta tự nhiên là tin được Lăng tiểu thư, lần này thật sự là đa tạ Lăng tiểu thư, lần này đại ân, nếu có thể thuận lợi trở lại Thiên Hải Quận, Diệc Mộng tự nhiên kiệt lực tương báo."

Nghe được Kha Diệc Mộng nói như vậy, Lăng Tuyết rất cục khê thờ dài một hơi.

Lại không nghĩ rằng, giờ phút này lại có một giọng giả nua cao giọng nói ra.

"Kha nhị tiểu thư, dưới mắt vẫn là áp vận thương đội trọng yếu, chớ có tin vào người khác sàm ngôn, suy nghĩ chút không đáng sự tình."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Hết sức căng thẳng

Giác mã xa ngoại truyện đến ân hộ vệ trưởng già nua lại có lực thanh âm.

"Khoa Nhị tiểu thư, dưới mắt vẫn là áp vận thương đội trọng yếu, chớ có tin vào người khác sàm ngôn, suy nghĩ một tý hư hư ảo ảo sự tình cho thỏa đáng."

Lăng Tuyết khoe miệng có chút nổi lên cười lạnh, thầm nghĩ cái này ân hộ vệ trưởng bây giờ rốt cục cũng là ngồi không yên, nàng suy đoán quả nhiên không sai, cái này ân hộ vệ trưởng xác thực không phải đứng tại Kha Diệc Mộng bên này.

Bây giờ quân hộ vệ cao tăng đều đã làm phản rồi, dưới đây làm phản sợ là cũng không ít.

Chỉ là, giờ phút này trong nội tâm nàng còn cất nghi hoặc, ân hộ vệ mới tiệc rượu nửa đường biến mất tung tích, đến tột cùng lại là đi nơi nào?

Vấn đề này, bây giờ nhưng cũng là không có đáp án.

Nghe được ân hộ vệ trưởng thanh âm, Kha Diệc Mộng một trái tim trực tiếp rơi xuống đáy cốc, hôm nay, sợ là đi không được.

Chỉ bất quá, để Lăng Tuyết trong lòng có chút hơi nghi hoặc một chút chính là, bọn hắc trong xe ngựa nói lời, tại sao lại không sót một chữ đều rơi xuống ân hộ vệ trưởng trong lỗ tai đâu, trong lòng không khỏi âm thầm lưu tâm nghĩ.

Ân hộ vệ trưởng một phen nghe tuy là ôn hòa, kì thực lại là sát cơ giấu giếm, nghe được lục tâm sen bên trong nhảy một cái, vừa nghĩ tới nàng cùng tiểu thư mạng nhỏ sắp không gánh nổi, trong nội tâm cũng bắt đầu sợ lên, bất quá ngoài miệng nhưng không có thua khí thế: "Ngày bình thường nhìn xem chính khí cứng rắn một cái lão đầu, nguyên lai cũng là cùng Tào quân gia giống nhau là một đường lão bất tử mặt hàng, quá khứ mấy năm ta thật sự là mất bị mù!"

"Kha tiểu thư, lục liên, các ngươi không cần lo lắng, ta đi ra ngoài trước nhìn một chút."

Lăng Tuyết sắc mặt như thường, khẽ vuốt cằm nói ra, dù sao đã không phải là lần thứ nhất gặp mặt ở giữa bờ vực sinh tử người, huống chi, hiện tại còn xa xa còn chưa đạt tới như thế nguy cơ thời khắc, nàng tự nhiên là sẽ không quá bối rối.

Mà lại, mặc dù bây giờ là thân nữ nhi, nhưng nàng trong lòng thủy chung là nam nhân, loại thời điểm này, làm nam nhân nàng càng là cần bình tĩnh tỉnh táo, bối rối không được.

Nói, Lăng Tuyết liền rời xe vén lên, ánh mắt thật sâu ngắm nhìn trên xe ngựa một mảnh bóng râm, hướng ra phía ngoài đạp ra ngoài.

"Lăng tiểu thư thật sự là không tầm thường, nghe được ân hộ vệ trưởng thanh âm lúc nô tỳ lúc ấy liền giật nảy mình, Lăng tiểu thư mới lại là không chút nào biến sắc, cũng không biết nàng như thế nào luyện thành đi ra can đảm!" Trông thấy Lăng Tuyết trấn định tự nhiên, lục liên tựa hồ cũng nhận Lăng Tuyết lây nhiễm, hơi có chút trầm tĩnh lại.

"Lăng tiểu thư xác thực không phải không phải bình thường, không phải vật trong ao, chẳng qua hiện nay lại là chúng ta đưa nàng liên lụy." Kha Diệc Mộng nhẹ gật đầu, tuy nói là Lăng Tuyết hai người chủ động yêu cầu gia nhập thương đội, nhưng nàng trong lòng vẫn là khó tránh khỏi mấy phần áy náy, nhẹ nhàng thở dài.

Ngoài xe, Giang Hành Viễn chính canh giữ ở giác mã xa phía dưới.

Cả người khoác bạch ngân trọng giáp lão nhân chính đứng nghiêm tại Giang Hành Viễn đối diện, che kín pha tạp nếp nhăn lão thủ vững vàng đặt ở hộ vệ kiếm trên vô kiếm, đồng lửa diễm mang tại cao sáng khôi giáp bên trên huyền khua lên, già nua trong con ngươi lóe ra như điều hâu ánh sáng sắc bén.

Tại hắc tả hữu, càng là có một vòng hộ vệ binh cầm trong tay hộ vệ kiếm vây quanh ở giác mã xa chung quanh, một trận so hắc mạc hàn phong còn muốn lạnh thấu xương khí tức tức sát quét đến Lăng Tuyết gương mặt bên trên.

Nàng chợt nhớ tới kiếp trước tiểu thuyết lịch sử bên trong miêu tả binh biến, có lẽ uy tại uy thế bên trên không bằng trên sử sách miêu tả như vậy hùng vĩ, nhưng là cái này như gió thu sát khí lạnh như băng, nàng lại cảm thấy chỉ có hơn chứ không kém.

"Ân hộ vệ trưởng thật sự là uy phong thật to, làm sao, đây là chuẩn bị muốn tạo phản a?"

Lăng Tuyết khóe miệng hiện lên một vòng cười lạnh, nói ra.

"Lăng tiểu thư lời này lại là nghiêm trọng, lão hủ cũng chỉ là theo lẽ công bằng làm việc, bây giờ làm được là quá phận một chút, nhưng cũng là toàn tâm toàn ý vì nhà ta Kha nhị tiểu thư suy nghĩ, mong rằng Lăng tiểu thư chớ có ác ý châm ngòi." Nghe vậy, Ân Chánh tái nhợt lông mày hơi nhíu lại, nghiêm sắc mặt, đường hoàng nói.

Bây giờ Ân Chánh phối hợp cái kia một bộ tràn ngập chính khí lão tướng quân khuôn mặt, nếu là không rõ lí lẽ người, sợ sẽ còn bị hấn lần này mê sáng lừa rồi.

Lăng Tuyết đôi mi thanh tú hơi nhíu, thầm nghĩ cái lão nhân này tròn tròn mắt nói lời bịa đặt trình độ cũng là nhất lưu, da mặt dày không thua kém một chút nào Tào quân gia, bây giờ những lời này da mặt dày trình độ càng là thẳng bức tướng công chính câu kia "Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong", thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

Quả nhiên muốn làm cái được người yêu mến tốt nhân vật phản diện, cũng là cần phải có một viên không muốn mặt hậu hắc tâm, trong lòng nghĩ như vậy, Lăng Tuyết chính là muốn mở miệng mỉa mai, lại nghe được âm thanh tự nhiên từ trong xe ngựa truyền ra.

"Ân Chánh, hảo ý của ngươi trong lòng ta lĩnh đến, tất nhiên là nghèo nghĩ kiệt lo vì ta cân nhắc chu đáo. Bây giờ ta suy đi nghĩ lại, Lăng Tuyết tiểu thư lúc này lại lưu tại trong thương đội, xác thực đến trễ áp vận, không bằng mời Lăng tiểu thư cùng nó hộ tống Giang lão cứ thế mà đi đi."

Kha Diệc Mộng lần này nói ý tứ rất rõ ràng, chính là muốn giết muốn róc thịt, các ngươi liền hướng về phía ta tới, không muốn liên lụy đến cái khác người vô tội.

Nghe được Kha Diệc Mộng, Lăng Tuyết trong lòng hơi động một chút, bây giờ thực lực của nàng đã bại lộ hơn phân nửa, Kha Diệc Mộng nếu là muốn nhiều một phần cơ hội sinh tồn, như vậy sáng suốt nhất cách làm chính là nghĩ biện pháp đem mình lưu lại, coi như dầu gì, tốt xấu cũng có thể phân đi Ân Chánh bọn hấn một chút tâm thần.

Nhưng Kha Diệc Mộng lại ngoài ý liệu lựa chọn để nàng rời đi, thật sự là một cái truy cầu cổ hiệp chi phong cô gái tốt, Lăng Tuyết thầm than trong lòng, càng là không đành lòng Kha Diệc Mộng như vậy chết tại âm mưu phía dưới.

"Kha nhị tiểu thư lời ấy không phải vậy, người đến đã là khách, có bằng hữu phương xa đến, quên cả trời đất, dựa theo lão hủ ý nghĩ, chỉ là chiêu đãi ngắn ngủi một ngày có hại chúng ta Kha gia đại gia tộc đạo đãi khách, không bằng liền để chúng ta lại nhiều chiêu đãi Lăng tiểu thư mấy ngày như thế nào?" Tuy là hỏi thăm, lại là lộ ra không thể hoài nghi ngữ khí, Ân Chánh bây giờ mặc dù tuổi đã cao, nhưng thanh âm ngược lại trung khí mười phần.

Lăng Tuyết vẫn cười lạnh, nhớ tới mình bại lộ công pháp, đập tuyết vô ngân nhân phẩm như vậy đỉnh cấp công pháp mặc dù tại Thiên Vân Vô Phủ dạng này siêu nhiên tồn tại bên trong cũng không phải là phi thường trân quý, nhưng là đối với Kha gia thế gia như vậy mà nói, lại đúng là một kiện đủ để khiến người đồ mất công pháp cực phẩm, tất nhiên là mình bạch lúc này Ân Chánh đánh lấy ý định gì.

Giác mã xa bên trong, lục liên ánh mắt lo lắng nhìn xem tiểu thư nhà mình, Kha Diệc Mộng nghe được Ân Chánh, cũng minh bạch bây giờ mình cũng là không gánh nổi Lăng Tuyết, một loại thật sâu băng lãnh cùng cô độc cảm giác lóe lên trong đầu, trầm mặc nửa ngày, mở miệng nói: "Ân hộ vệ, ta ngày thường đội người như thế nào?"

Nghe được Kha Diệc Mộng tra hỏi, Ân Chánh trong ánh mắt quang mang lấp lóe, nhìn qua giác mã xa, ngựa chiến lúc này tựa hồ cũng cảm nhận được cái này trong không khí ở khắp mọi nơi sát cơ, ngay tại bất an xao động.

Hắn ánh mắt thâm thúy phảng phất xuyên qua thời gian, thấy được một cái mặt ánh nắng nữ hài cười hi hi hướng mình nhào tới, cô gái này mở miệng một tiếng Ân gia gia kêu tâm hấn hoa nở rộ.

Có đôi khi tiểu nữ hài này sẽ còn vụng trộm cảm mình thích ăn bánh ngọt thậm trọng đưa cho mình, thiên chân vô tà nói, "Cái này ăn rất ngon, bởi vì chỉ còn lại cái này một cái, Diệc Mộng đọc lấy Ân gia gia giữa trưa thủ vệ vất vả không ăn bên trên cơm, liền vụng trộm đưa cho Ân gia gia ăn a, bất quá đừng nói cho Tào gia gia, không phải hấn cần phải ăn đấy."

"Ân gia gia, người cùng Tào gia gia đều không có tôn nữ, nếu không để Diệc Mộng cho các ngươi đương cháu gái chứ, ta nghĩ ta thái gia gia nếu như biết, nhất định sẽ vui vẻ."

"Phụ thân quá phận, Ân gia gia chỉ là một điểm nhỏ sai lầm, cứ như vậy quở trách ngài, Diệc Mộng cái này đi giúp ngài mắng lại!"

...

Thời gian dần trôi qua, tất cả hình tượng đều bị cuồng phong thổi đi, chỉ còn lại có một khung băng lãnh xe ngựa.

Khóe miệng có chút co rúm, hít một hơi thật sâu, Ân Chánh sắc mặt rất nhanh bình tĩnh trở lại, lạnh nhạt nói: "Lão hủ muốn an hưởng tuổi già, không dám đứng sai đội ngũ, bây giờ chỉ có thể xin lỗi tiểu thư hậu ái, mong được tha thứ."

Trong xe truyền đến một tiếng sâu kín thờ dài, còn kèm theo vài tiếng thanh thúy giậm mắng thanh âm.

"Lăng tiểu thư, đã đi không được, không biết ngươi bây giờ ý như thế nào?"

Bây giờ Tào quân gia không tại, chỉ có một cái Ân Chánh hộ vệ trưởng, có lẽ lúc này liêu một phen, còn có chạy thoát cơ hội!

Lăng Tuyết lúc này cũng tại suy nghĩ lấy, chẳng qua hiện nay muốn động thủ chỉ có thể vận dụng xà Kiếm Vô Hồn, không sử dụng Vô Hồn căn bản không có cơ hội, nhưng là, một khi vận dụng Vô Hồn, lấy nguyên khí cái kia bạo tạc tiêu hao tốc độ, chỉ có thể đập nôi chìm thuyền, không có đường lui nữa.

Chỉ là, không có lựa chọn.

Lại sau này mạng xuống, chờ địch nhân hoàn toàn bố cục hoàn thành, càng là không có chút nào sinh cơ!

Xanh thăm ngón tay ngọc lạnh lẽo đặt tại Phá Quân cổ kiếm trên chuỗi kiếm, ánh mắt bình tĩnh nhìn qua đối diện cái kia đứng nghiêm lão giả.

Phát giác được Lăng Tuyết ý đồ, Giang Hành Viễn cũng chậm rãi đem nguyên khí điều động, Tiết Lỗi bọn hắn lúc này còn chưa tỉnh táo lại, cũng còn một mặt men say nằm tại bên cạnh đồng lứa.

Màn đêm lúc này thâm trầm đáng sợ, Hắc Phong cuồng vũ, doanh địa ngọn lửa nhấp nháy càng thêm tảo động.

Mà tại lúc này, lại nghe được một tiếng gầm thét thanh âm "Ân lão tặc, ngươi thật to gan, cũng dám ở chỗ này làm càn!"

Thoại âm rơi xuống, đám người theo tiếng nhìn lại, trông thấy lời mình chính mang theo hai mươi mấy cái hộ vệ đội các huynh đệ chạy tới nơi này, bọn hắn nặng nề mà dây đặc áo giáp giao thoa thanh âm tại mảnh này hắc mạc bên trong không ngừng vang vọng.

Lời mình che kín tang thương lão nam nhân trên mặt, lúc này lại tản ra mãnh liệt uy nghiêm, mảy kiếm đứng đấy, căm tức nhìn Ân Chánh cái kia thâm thúy có thần con người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Chân chính ảnh Vô Hồn!

Nghe được lời mình gia tri nguyên khí gầm thét, Ân Chánh không nhúc nhích chút nào, khô lão bàn tay như Thái Sơn vững vàng rơi vào chuỗi kiếm thô ráp kim loại đường vân phía trên, ánh mắt hoàn toàn như trước đây thâm thúy, dùng đến già nua nhưng lại hữu lực thanh âm nói ra: "Lời hộ vệ, xin chú ý ngữ khí của ngươi, ở chỗ này ta mới là hộ vệ trưởng."

Lời mình cười lạnh một tiếng, lúc này lại là không để ý đến Ân Chánh lời nói, đi nhanh tới, quét Lăng Tuyết một chút, lúc này Lăng Tuyết sắc mặt lạnh lùng, nhưng cũng lộ ra có chút bình tĩnh, khí tức so ban ngày nhìn thấy còn cường đại hơn một chút, tìm hiểu kỹ càng một chút, nguyên lai đã đột phá Ngưng Mạch Cảnh một tầng, bất quá Ngưng Mạch Cảnh hai tầng tu vi tại dưới mắt hung hiểm hoàn cảnh bên trong, nhưng vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Bất quá, như thế thể cục phía dưới, cái này chỉ có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai thiếu nữ bây giờ lại có thể bảo trì bình tĩnh như vậy tâm thái, cái này lời mình trong lòng rất là tán thưởng.

Sau một khắc, hắn đem ánh mắt ngược lại nhìn về phía toà kia hoa lệ xe ngựa.

"Còn xin Kha tiểu thư thứ tội, thuộc hạ tới chậm."

"Lời đại thúc, ngươi có thể tính tới, không phải ta cùng tiểu thư cũng không biết làm sao bây giờ!" Có chút thanh âm non nớt mừng rỡ nói.

"Lời hộ vệ không cần đa lễ, ngược lại là thiếp thân phải đa tạ Lời hộ vệ cứu giá chi ân."

Lời mình có chút hành lễ, nói: "Đây là thuộc hạ việc nằm trong phận sự, tiểu thư không cần phải khách khí."

Nói dứt lời, rốt cục xoay người lại căm tức nhìn Ân Chánh già nua nhưng tràn ngập nhuệ khí khuôn mặt, lời mình mắng chửi nói: "Ân lão tặc ngươi thật sự là tốt da mặt dày, liền ngươi bây giờ bộ dáng này, đừng nói là hộ vệ trưởng, chính là cho Kha tiểu thư xách giày tư cách đều không có!"

Vừa mới dứt lời, đã thấy hắn bỗng nhiên vùng tay lên, trả nói: "Lời!"

Vốn là đen kịt vô cùng hắc mạc, đang vang rền một tiếng thét ra lệnh dưới, bỗng nhiên bắt đầu sấm sét vang dội, quang mang đem mọi người trên mặt chiếu trắng bạch, vô số kim xà tại trên bầu trời đêm cuồng vũ.

Trong chớp mắt thiên không liền là một đạo kinh khủng sét đánh lấy hủy diệt chỉ thể bay thẳng Ân Chánh chạy đi!

Lôi minh Võ Hồn liền là tự nhiên hệ Võ Hồn bên trong Lôi Vũ hồn, mặc dù không có kế thừa gia tộc ở trong cửu tiêu Huyền Lôi, không bằng truyền thừa Võ Hồn bá đạo, nhưng cũng là có thể đứng hàng cơ sở Võ Hồn mạnh nhất Võ Hồn!

Con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Ân Chánh, hần đối Ân Chánh tu vi có nhất định hiểu rõ, mà lại hần Võ Hồn vẫn là bị mình khắc gấu gao loại kia, lấy hần Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, nếu là một chiêu này có thể trúng, chỉ ít có thể khiến cho hần rơi vào một cái trọng thương!

Nhưng không có nghĩ đến, Ân Chánh bây giờ biến sắc không thay đổi, ánh mắt thâm thúy vẫn như là một vùng bình tĩnh nước hồ, thậm chí cả tay đều không có chuyển một cái, phảng phất không có chú ý tới lôi minh công kích!

Mắt thấy uy thế ngập trời sét đánh lập tức liền phải rơi vào trước mắt hần, kim sắc quang mang bắt đầu ở hần đục ngầu trong con mắt hình thành chói mắt quang ảnh, không chút hoang mang, chỉ là có chút giật giật bờ môi, nhẹ thở ra một chữ: "Ảnh."

Thiên địa lập tức tối sầm lại, cái kia đạo cỡ thùng nước điệu như ban ngày sét đánh giống như là bị ở khắp mọi nơi bóng ma thôn phệ, tại sắp hủy diệt Ân Chánh trước một khắc biến mất vô tung vô ảnh.

"Ảnh Võ Hồn!" Giang Hành Viễn không khỏi lên tiếng nói, giống nhau là ảnh Võ Hồn, hần cùng Ân Chánh hai người đối ảnh Võ Hồn vận dụng lại là thiên soa địa biệt, ánh mắt của hần toát ra vẻ khiếp sợ, không nghĩ tới luôn luôn bị người cho rằng là phế Võ Hồn ảnh Võ Hồn lại có thể tại trong khi thực chiến phát huy ra như thế tác dụng!

"Thì ra là thế." Bởi vì xà Kiếm Võ Hồn đối ngũ giác tăng lên, Lăng Tuyết tư duy tốc độ so sánh với kiếp trước càng là nhanh nhẹn không ít, thoáng qua ở giữa cũng nghĩ thông một chút sự tình, thí dụ như nói là cái gì Ân Chánh có thể đứng tại ngoài xe, lại đem trong xe thanh âm nghe được nhất thanh nhị sở nguyên nhân!

Không trung lúc này chỉ còn lại có vô tận kim xà tại thiên không múa, mây đen cuộn cuộn, tiếng sấm kinh người, cuồng phong đều mang theo mấy phần mưa to hương vị.

Lôi minh trong lòng chấn kinh, hít vào một ngụm khí lạnh, ảnh Võ Hồn lại có thể ngăn lại Lôi Vũ hồn công kích, cái này đừng nói là vượt qua một mình hần tương tượng, cũng là một lần nữa đối mới tất cả mọi người thế giới quan!

"Cửu tiêu sét đánh!" Lôi minh cấp tốc kết một cái phức tạp thủ ấn, đây là Lôi gia quý giá nhất võ kỹ một trong, mặc dù hần không phải dòng chính xuất thân, nhưng là mấy năm gần đây cũng dựa vào tại trong thương đội thành lập quân công, dựa vào Kha gia quan hệ, thành công hướng Lôi gia đối lấy đến cái này một người phẩm thượng đẳng võ kỹ!

Cái này một võ kỹ, chỗ tốt lớn nhất, mà có thể dễ dàng không có hoàn mỹ truyền thừa đến cửu tiêu Huyền Lôi Võ Hồn tộc nhân, cũng có thể thông qua võ kỹ tăng phúc công kích, thành công mô phỏng ra cửu tiêu Huyền Lôi phương thức công kích!

Bất quá, chỗ thiếu sót lại là một lần công kích cần tiêu hao nguyên khí, phải kể tới lần tại cửu tiêu Huyền Lôi Võ Hồn!

Đêm tối trên không lúc này điện quang lấp lóe càng thêm kịch liệt, đã thấy chín đạo sét đánh lấy đáng sợ hơn tốc độ, mang theo diệt thế chỉ uy, hướng phía Ân Chánh oanh kích mà đi!

"Như thế, hần là có thể làm bị thương hần đi..." Lôi minh trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Cảm nhận được xa so với mới càng thêm đáng sợ công kích, Ân Chánh thâm thúy đôi mắt nhưng vẫn là không nháy mắt một cái.

Thậm chí căn bản không nhìn tới những này sét đánh, chỉ gặp những này kinh khủng lôi điện đều tại sắp rơi vào Ân Chánh trên thân thời điểm, bị bốn phía bóng tối vô tận vô tình thôn phệ hầu như không còn!

Chín đạo sét đánh đều không ngoại lệ!

Tất cả mọi người trong lòng rung mạnh, Lăng Tuyết trong lòng càng là hung hăng nhảy một cái.

Người này tu vi đến tột cùng tới nơi nào, lôi minh một chiêu này, mình lấy sau khi đột phá tu vi coi như có thể tránh thoát đi, cũng quả quyết không thể nào làm được giống Ân Chánh như vậy hời hợt!

Giờ khắc này Ân Chánh lại một lần nữa xuất thủ, Lăng Tuyết vẫn không có nhìn ra lai lịch của hần, thậm chí Ân Chánh cái kia thẳng tắp thân ảnh già nua lúc này ở Lăng Tuyết trong lòng lộ ra càng thêm thâm bất khả trắc.

Thậm chí, trong khoảng điện quang hỏa thạch, nàng cảm thấy mình tựa hồ ần ần sắp bắt lấy cái gì thứ then chốt, chỉ là ý nghĩ này thoáng qua tức thì, còn chưa kịp bắt lấy, liền lại lấy sét đánh tốc độ bỏ chạy.

Lôi minh con ngươi hung hăng co rút lại, hít một hơi khí lạnh, nói ra: "Điều đó không có khả năng! Ân lão tặc, ngươi bây giờ cái tuổi này, đã không có khả năng lại có đột phá, mà lại trên người ngươi khí tức cũng xác thực chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng!"

"Xác thực, ta đã mấy chục năm không tiếp tục đột phá qua cảnh giới." Ân Chánh chậm rãi nói ra, sau một khắc, mang theo vài phần mỉa mai, mấy phần

tự hào, "Nhưng là, lỗi mình, còn có các người đều sai, thật coi là tu vi cảnh giới liền là hết thầy? Hoặc là trời sinh cường hoành Vô Hồn liền là hết thầy a?"

Lăng Tuyết Mục Quang Vi hơi ngưng, Ân Chánh lời nói chính là nàng đi vào thế giới này chỗ nhận biết hết thầy quy tắc.

Võ đạo, tu vi vi tôn, Vô Hồn vi tôn, nếu là tu vi không được, nhưng là Vô Hồn cường đại, làm theo có thể là một cái cái thể nhân kiệt!

Nhưng là nếu như một người tu vi không được, Vô Hồn cũng rất nhỏ yếu, như vậy thật đáng tiếc, hắn cố gắng cả đời cũng không có khả năng trở thành một cái cường giả chân chính!

Bất quá Ân Chánh, lấy Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, bằng vào không có đám người công nhận chiến đấu nhỏ yếu ảnh Vô Hồn, hơi học liền hóa đi lỗi Minh Lỗi Vô Hồn công kích!

Hắn ảnh Vô Hồn vốn là chỉ âm chi vật, mà lỗi mình Lỗi Vũ hồn công kích chính là chỉ dương công kích, muốn phá hủy Ân Chánh không chế bóng đen vốn nên là dễ như trở bàn tay sự tình, dưới mắt Ân Chánh lại không cần tốn nhiều sức liền cản lại!

Chỉ có nhỏ yếu người, cũng không có nhỏ yếu Vô Hồn a... ?

Ân Chánh lần này hơi lại, lại là phảng phát một thanh sắc nhọn cái dùi, đem Lăng Tuyết trước kia cố định thế giới triệt để đánh nát, đồng thời cho nàng một thanh giá trị xa so với Huyền Cấp Công Pháp càng thêm trân quý, dùng cho mở ra thế giới mới đại môn chia khoá!

"Lão hủ đã có trăm năm có thừa tuế nguyệt, nếu là luận đối Vô Hồn lý giải, ta như thế nào các người những bọn tiểu bối này có thể so sánh." Nói lời nói này thời điểm, Ân Chánh cái kia chôn sâu ở thật sâu trong hốc mắt cái kia như điều hầu đôi mắt, phun phát ra xa so với bình thường càng thêm ánh sáng sắc bén.

"Âm vang" một tiếng bén nhọn rút kiếm thanh âm, Ân Chánh rút ra hộ vệ trường kiếm, chậm rãi mở miệng nói ra.

"Đúng lúc, nơi này cũng có người đã thức tỉnh ảnh Vô Hồn, lão hủ liền tạm thời bán một thanh lão, để người mình bạch cái gì mới thật sự là ảnh Vô Hồn!"

Nói đến đây, Ân Chánh ánh mắt không để lại dấu vết đảo qua đứng tại Lăng Tuyết bên cạnh thân Giang Hành Viễn, liền đưa mắt nhìn sang nơi khác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Quỷ ảnh trùng điệp

Nói đến đây, Ân Chánh ánh mắt không để lại dấu vết đảo qua đứng tại Lăng Tuyết bên cạnh thân Giang Hành Viễn, lại sâu sắc nhìn Giang Hành Viễn bên người cái kia quần tại áo xám áo choàng bên trong thiếu nữ một chút, thu hồi ánh mắt, có chút ngẩng đầu lên đến, lớn tiếng quát lên: "Hồn kỹ! Quỷ ảnh trùng điệp."

Thuận thế trường kiếm vung lên, mang theo Ngưng Mạch Cảnh năm tầng trắng đen xen kẽ nguyên khí âm vang bộc phát, từ thể nội tán phát ra nguyên khí đem Ân Chánh xám trắng sợi râu thổi đến trên không trung cuồng vũ.

Mệnh mệnh nguyên khí bạo tạc hướng bốn phía điên cuồng phóng xạ, lập tức đầy đất cát bay, cuồng phong hét gào dữ!

Trong doanh địa tất cả đồng lửa hỏa diễm bỗng nhiên đồng loạt phóng lên tận trời, đầy trời ánh lửa lập tức đem đen kịt hắc mạc chiếu rọi một mảnh huyết sắc, tất cả mọi người dưới chân đều xuất hiện cực kỳ âm trầm bóng ma.

"Không được!" Trong chớp mắt, Lăng Tuyết nghĩ đến Giang Hành Viễn hồn kỹ ánh trắng chi thuật, sẽ liền lạc lại đến Ân Chánh xuất thần nhập hóa bóng ma điều khiển thủ đoạn, không khó nghĩ, nơi đây thế tất lập tức bộc phát một trận kinh khủng loạn chiến!

Nhất định phải ngăn cản Ân Chánh! Bất giác trước bắt vua!

"Âm vang!" Không có người kịp phản ứng thời điểm, Lăng Tuyết bỗng nhiên rút ra phía sau Phá Quân cổ kiếm, băng vải tại trong cuồng phong không ngừng bay múa, Ngưng Mạch Cảnh tầng hai nguyên khí tại thể nội sôi trào nổ tung lên.

Ở sau lưng của nàng, một thanh đen kịt trường kiếm như là mực nhiễm dần dần nổi lên, lưỡi kiếm nơi cửa kẻo ra máu đỏ tươi sắc, một đầu quấn lên hoa văn huyền ảo chuỗi kiếm, đỉnh đầu sừng nhọn, phun đỏ thẫm lưỡi, ánh mắt tà ác.

Ngũ giác mấy chục lần bắt đầu tăng mạnh!

Thế giới một nháy mắt toàn bộ chậm lại, vô số bóng ma lấy một loại chậm rãi tốc độ đang chuẩn bị từ trên mặt đất bò lên, người xung quanh trong con mắt đều có như có như không vẻ kinh hoàng, đồng lửa hỏa diễm ở chân trời tùy ý chậm chạp chậm chạp chồm.

"Đạp tuyệt vô ngân." Toàn lực thôi động thân pháp, Lăng Tuyết một bước phía dưới, tu vi sau khi đột phá, tốc độ càng là nhanh hơn gấp đôi có thừa, chỉ là một cái thoáng thân liền lóe ra xa hai mươi mét, đến Ân Chánh bên người, lần thứ nhất khoảng cách gần nhìn thấy trương này già nua gương mặt, tại ánh lửa chiếu rọi xuống, trên mặt vô số nếp nhăn hình thành hoa văn rõ ràng son sậm khe rãnh, hiện ra hẳn cả đời chưa từng từng có thần vô khí chất.

Đây là Lăng Tuyết từ khi tu luyện đến nay gặp phải sâu không lường được nhất một địch nhân!

Liền xem như rút ra cổ kiếm, đối mặt dạng này một cái kinh khủng địch nhân, Lăng Tuyết trong lòng lòng tin tất thắng không khỏi cũng có mấy phần dao động.

Chạy bằng khí, ánh sáng đen kịt mang chớp động, múa kiếm

"Mây xanh đạp tuyết." Một kiếm vùng xuống, xen lẫn Thanh Vân kiếm pháp đại thành kiếm kỹ ảo diệu, mang theo kinh khủng cuồng bạo đen kịt nguyên khí, nhưng là mắt thấy cổ kiếm liền phải rơi vào Ân Chánh trên cổ lúc, phảng phất đã có thể nhìn thấy một đóa diễm lệ huyết hoa sắp nở rộ thời điểm, Lăng Tuyết chợt cảm nhận được một loại giới hạn tại bên bờ sinh tử một thể cảm giác.

"Rất là không tệ, Ngưng Mạch Cảnh tầng hai liền có kinh người như vậy vô đạo ngộ tính, Võ Hồn càng là kinh khủng thần bí, cũng là tuyệt đại thiên tài, nếu là cho người thêm trường thành thời gian, mười năm về sau, Tiêu Dao Bảng bên trên tất có tên của người." Ân Chánh cái kia điều hầu con người phảng phất đột nhiên chú ý tới bên người Lăng Tuyết, toát ra một chút tán thưởng quang mang, chậm rãi nói ra.

Nghe vậy Lăng Tuyết trong lòng đột nhiên nhảy một cái, đây là nàng từ khi vận dụng xà Kiếm Võ Hồn đến nay, lần thứ nhất có người có thể tại mình tốc độ nhanh như vậy phía dưới kịp phản ứng, mà lại, Ân Chánh dưới mắt càng là như vậy trấn định, cái kia hăm sâu tại hốc mắt sắc bén trong hai tròng mắt lúc này chính viết đầy bình tĩnh tự nhiên bốn chữ!

Nguy cơ sinh tử!

Cổ kiếm sắp chém xuống thời điểm, lại bị vô cùng vô tận bóng ma cản lại, giống như trâu đất xuống biển, tất cả nguyên khí đều bị trước mắt bóng ma thôn phệ.

Mà cái này, cũng không phải là nguy cơ sinh tử căn bản đầu nguồn!

Mượn dư quang, Lăng Tuyết trông thấy một thanh đen kịt chủy thủ hình dạng ảnh tử bỗng nhiên xuất hiện tại dưới người mình chỗ bóng tối, thanh này bóng ma lúc này đã gác ở mình bóng ma cái cổ chỗ, chỉ kém mấy may, thanh này bóng ma chủy thủ liền có thể giết chết mình bóng ma!

Mà giờ khắc này, cơ hồ làm chính mình hít thở không thông nguy cơ sinh tử chính là bắt nguồn từ nơi này!

Lăng Tuyết có dự cảm, nếu là tùy ý cây chủy thủ này mở ra mình bóng ma, mình cũng đem nhận trí mạng trọng thương!

"Thanh vân kiếm!" Tại cái này thời khắc sinh tử, Lăng Tuyết không nói lời gì trực tiếp rút ra Thanh vân kiếm, thôi phát đen kịt nguyên khí, Thanh vân kiếm bằng tốc độ kinh người bay vút cái kia thanh kinh khủng bóng ma chủy thủ!

"Phù phù" Thanh vân kiếm thật sâu vùi vào hắc mạc bên trong, cái kia thanh bóng ma chủy thủ cũng bị Thanh vân kiếm một kích đánh tan, hóa thành vô số khói đen to khắp tại Hắc Phong ở trong.

Mà Lăng Tuyết chính mình thì tại không trung cường ép mượn thân pháp nhanh lùi lại, trong ánh mắt dư kinh chưa đi, trái tim ngay tại kịch liệt cuồng loạn lay, bất quá, lúc này áp bách trong lòng mình cảm giác nguy cơ vẫn tồn tại, ngược lại theo mình trốn xa mà trở nên càng thêm kịch liệt!

Ân Chánh đa mưu túc trí, như là đã xuất thủ, há lại sẽ thả Lăng Tuyết như thế nhẹ nhõm rời đi, chỉ gặp hẳn giờ trường kiếm lên hướng Lăng Tuyết một chỉ, thanh âm già nua nói khẽ: "Lưu lại đi."

Trong chớp lát, Lăng Tuyết dưới lòng bàn chân bóng ma bò lên tốc độ bỗng nhiên đạt được gấp trăm lần gia tốc, cực tốc bắt đầu vận vẹo, cuối cùng hình thành một cái diện mục đáng sợ quỷ ảnh, tản ra Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng khí tức khủng bố, chợt một hình thành, đầu hơi chao đảo một cái, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra trắng bệch răng, liền biến mất ở tại Lăng Tuyết thế giới ở trong.

Nháy mắt sau đó, một cái quỷ ảnh xuất hiện ở Lăng Tuyết trước mặt, mặt dán mặt, nhìn xem cái kia gần trong gang tấc kinh khủng khuôn mặt, hắc bạch phân minh con mắt, lộ ra cao thấp không đều nhưng lại trắng bệch trắng bệch răng, cùng quỷ ảnh nắm trong tay, bay ở không trung sắp tới người bóng ma trường kiếm, Lăng Tuyết trái tim cơ hồ muốn ngừng lại!

Bây giờ mình trên không trung bảo trì cái tư thế này, đã không cách nào lại cường ép biến hóa thân hình, sinh tử trong nháy mắt, Lăng Tuyết tâm tư phi tốc chuyển động, phi tốc nhớ lại Đường Cổ nhãn trữ vật tất cả vật phẩm, cuối cùng nhớ tới quyền kia rách mướp, thức thứ nhất viết gấu đi mũi nhọn không có phẩm cấp bí tịch.

Quyển sách kia mình một mực không có cách nào khám phá, có lẽ bây giờ có thể lấy ra ngăn lại chặn lại.

Tâm tư khẽ động, liền phi tốc thôi động nhẩn trừ vật, nhưng mà sau một khắc, trong nội tâm nàng phảng phất có một cỗ hàn phong đảo qua, sắc mặt trắng bệch, nhẩn trừ vật không biết lúc nào vậy mà cũng bị phong ấn!

Dư quang quét qua, lại là nhẩn trừ vật cái bóng ở trên tay bóng ma lúc này đang gắt gao cắn nhẩn trừ vật.

Lão nhân này quả thật là hảo thủ đoạn! Đúng là đem ta tất cả đường lui đều triệt để phong tuyết! Nếu không phải ta Tiết lãng hôm nay sẽ chết ở chỗ này?

Nghĩ lại ở giữa, sinh tử nguy cơ tiến một bước tới gần, Lăng Tuyết cảm giác mình cơ hồ nửa bước đã rảo bước tiến lên chân chính tử vong Địa Ngục!

Toàn thân máu chảy tại lúc này càng là không tự chủ cấp tốc nước chảy xiết, tại Lăng Tuyết không thấy được góc tối, nguyên bản lẳng lẳng nằm tại trong nhẩn chứa đồ rách rưới cổ thư lại tại lúc này bỗng nhiên không gió mà bay, phảng phất vô cùng vô tận trang sách, bắt đầu điên cuồng lật qua lật lại.

Bỗng nhiên im bất mà dừng, cổ thư vừa lúc ở chính giữa chỗ ngừng lại, từ màu nâu nhạt tàn phá trang sách bên trên đột nhiên bay ra hai đầu vết rì loang lỗ xích sắt, trên không trung giao nhau lấy cuồng vũ.

Mà hai đầu xích sắt ở trung tâm, nghiêm nhiên nhô ra một con máu tanh độc nhãn, lại một lần nữa xuất hiện tại cái này không gian thu hẹp bên trong.

Quay tròn chuyển không ngừng, cái kia độc nhãn nhìn lại vô cùng yêu dị, con ngươi lại là màu vàng sáng dựng thẳng đồng, phảng phất mắt mèo nhan sắc, con mắt thượng lưu lộ ra tuyên cô khí tức, yêu dị vô cùng tơ máu quấn quanh lấy ở giữa màu vàng sáng dựng thẳng đồng, con ngươi tựa hồ không ẩn chứa mọi việc trên thế gian tình cảm.

Dựng thẳng đồng chỗ đột nhiên vỡ ra một trương nhỏ hẹp miệng, bên trong mọc đầy sắc nhọn răng, có chút giật giật, phát ra tà ác bén nhọn thanh âm.

"Phải chết a... Bất quá còn xa xa không đủ a, còn cần càng nhiều, càng nhiều, càng nhiều càng nhiều càng nhiều càng nhiều...!"

Thanh âm phức tạp, càng là nghe không ra nam nữ, tựa hồ có vô số nặng thanh âm chồng lên nhau, đến cuối cùng thậm chí đã không cách nào nghe rõ, không chỉ là bởi vì quá dày đặc, càng là bởi vì cái này thanh âm đã điên cuồng!

Tất cả thanh âm không gian không ngừng vang vọng, thật lâu về sau, rốt cục ngưng xuống.

Thời gian tựa hồ bắt đầu phi tốc đảo lưu, hai đầu vết rì loang lỗ xích sắt cùng ở giữa độc nhãn lần nữa trở lại trang sách bên trong, cổ thư lấy điên cuồng hơn tốc độ trở về đảo, thậm chí đã bay lên, thẳng đến khôi phục như lúc ban đầu, cả bản cổ thư lại lần nữa úp xuống, rốt cục rơi xuống, rơi tại không gian trừ vật mặt đất, hết thấy lại lần nữa trở về yên tĩnh.

Mà tại ngoại giới, lúc này trí mạng bóng ma trường kiếm, lại là chỉ kém mây may liền muốn đâm vào Lăng Tuyết nơi ngực!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Thời khắc sống còn!

Lúc này trí mạng bóng ma trường kiếm, chỉ kém mây may liền muốn đâm vào Lăng Tuyết nơi ngực!

Tại Lăng Tuyết trong con mắt cái kia thanh bóng ma trường kiếm không ngừng phóng đại lấy, vô tận cơ hồ muốn đem trước mắt thế giới màu đỏ nuốt hết!

"Huyền Lôi!" Lúc này lại bên tai lại truyền đến lời mình rít lên một tiếng, thiên không lúc này tiếng sấm đại tác, "Ầm ầm" một tiếng, một đạo kinh thế thần lôi đất bằng nổ lên, hung hăng đập vào Lăng Tuyết ánh từ biến thành quý ảnh trên thân, Lăng Tuyết trước mắt đen kịt thế giới tựa như là bỗng nhiên bị một mảnh ban ngày chỗ thay đổi!

Chín đạo lôi điện hóa thành một đạo Huyền Lôi mang theo không thể ngăn cản thiên địa chi uy, hung hăng đánh vào quý ảnh trên thân, Huyền Lôi bên trên nóng bỏng nhiệt độ cực kỳ cao độ trong nháy mắt liền đem quý ảnh hòa tan.

Nhưng mà, không đợi đám người thở dài một hơi, lại lạnh lùng phát hiện, cái kia thanh bóng ma bây giờ vẫn vẫn còn, hơn nữa còn duy trì mãnh liệt kiếm thế, hướng phía Lăng Tuyết ngực đâm tới!

"Tê lạp" áo xám áo choàng cơ hồ tại chạm đến bóng ma trường kiếm thời điểm liền rách ra ra, có thể thấy được thanh này bóng ma trường kiếm chém sắt

như chém bùn sặc bén!

Lôi mình con người hung hăng ngưng tụ, lại là không nghĩ tới Ân Chánh vậy mà như thế tâm tư kín đáo, đối với nguyên khí điều khiển vậy mà như thế nhỏ bé, lại có thể khiến quỹ ảnh tại trường kiếm tại sắp đâm vào Lăng Tuyết ngực một nháy mắt buông lỏng tay ra, mà mình Huyền Lôi đều không thể đầy đủ công kích đến cái kia máu chốt nhất một thanh trường kiếm.

Ân Chánh ánh mắt thâm thúy bình tĩnh nhìn phát sinh trước mắt hết thảy, trường kiếm thẳng tắp cắm ở hắc mạc bên trong, già nua như vỏ cây rộng lớn bàn tay vững vững vàng vàng đặt ở trường kiếm chỗ chuôi kiếm.

Lôi mình cùng Ân Chánh lần thứ hai giao thủ, lại là lấy hoàn toàn thảm bại chấm dứt!

"Đáng tiếc, nàng này không riêng dung mạo khuynh quốc khuynh thành, thậm chí thiên phú kinh người, thế lực sau lưng ngập trời, thân là nữ tử, tâm tính càng là xa không phải bình thường nam tử có thể bằng, quả thật ngàn năm hiếm thấy, nhưng mà bây giờ lại muốn chết yếu ở nơi này." Lôi mình trong lòng thầm than một tiếng, mới mình phát giác không đối với đó lúc, nhưng không có nghĩ đến Lăng Tuyết phản ứng mấy lần với hắn, chỉ là Ngưng Mạch Cảnh tầng hai lại bộc phát ra mình Ngưng Mạch Cảnh năm tầng đều đuổi kịp không lên tốc độ!

Hắn chỉ là vừa bước ra một bước, thiếu nữ cũng đã lách mình đến Ân Chánh bên cạnh thân!

Mà hắn tay giờ lên lúc, chiến cuộc lại là thay đổi trong nháy mắt, Lăng Tuyết phi tốc rút lui, quỹ ảnh bị Ân Chánh thôi hóa tạo ra, tâm niệm cấp chuyển, lập tức làm quyết định, mà tại sét đánh hạ xuống thời điểm, Lăng Tuyết lại cơ hồ đã muốn bỏ mình.

Như thế, ngăn ngừa một nháy mắt, tốc độ của hai người chỉ chênh lệch đã rõ ràng, lập tức phân cao thấp!

Lôi mình trong lòng chấn động vô cùng, lại là không nghĩ tới, cùng Tiết lồi một trận chiến, còn còn không phải nàng này cực hạn, thực lực chân chính vậy mà như vậy kinh khủng, dùng cái này thiên tư, đợi một thời gian, chỉ sợ có thể trên Tiềm Long Bảng đồ bảng!

Chỉ là, hoàn mỹ đến đâu họa, tại thành phẩm trước đó, cuối cùng cũng không gọi được danh tác.

Thiên tài cũng là như thế, vẫn lạc thiên tài, cũng chỉ là người bình thường.

Thật sự là, đáng tiếc, bây giờ hắn đã tới không kịp tiến hành lần thứ hai xuất thủ!

Lần này, liền liền đã trải qua hai lần sinh tử đại kiếp Lăng Tuyết, cũng cảm thấy lần này nàng là chạy không thoát.

Nhưng mà, sau một khắc lại là lại xuất hiện chuyển cơ!

Chỉ nghe giác mã xa bên trong chợt nghe một tiếng thanh thúy chụp dây cung thanh âm, một đạo phi tốc tiến quang mang theo Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng bành trướng nguyên khí bắn thẳng màn cửa, chớp mắt là tới Lăng Tuyết nơi ngực, cùng cái kia thanh bóng ma trường kiếm hung hăng va chạm cùng một chỗ, "Oanh" một tiếng, vũ tiễn bên trên không khô chuyển nguyên khí màu xanh lưu cùng bám vào bóng ma trường kiếm hai màu trắng đen nguyên khí kịch liệt va chạm cùng một chỗ.

"Là Kha Diệc Mộng, nàng vậy mà am hiểu xạ thuật."

Lăng Tuyết lập tức căn cứ vũ tiễn khí lưu phương hướng, đánh giá ra lần này là ai tại cứu mình.

Mệnh môn khí lưu, cuốn sạch lấy rèm hướng ra phía ngoài bay múa, triển lộ ra trong xe bộ kia dung nhan tuyệt thế, một thanh lục sắc cổ phác trường cung nắm thật chặt trên tay, hơi thở hỗn hển, một đôi đôi mắt đẹp lộ ra thần sắc khẩn trương, kéo cung tiêm tiêm ngọc thủ lúc này lại là tại rất nhỏ run rẩy.

Nàng Võ Hồn không thích hợp chiến đấu, cận chiến cũng không phải nàng một cô gái yếu ớt am hiểu, cho nên, nàng ngược lại tu luyện tiễn pháp, một tiễn này nàng ngày qua ngày rèn luyện mấy năm lâu, vô số lần kéo cung ký ức, cuối cùng hội tụ thành nàng trên chiến trường lần thứ nhất giương cung bắn tên!

Mặc dù chỉ là ở chung được ngăn ngừa một ngày, nhưng là Lăng Tuyết làm người quang minh lỗi lạc, không giả mồm không làm bộ, sát phạt quả đoán, lại là để Kha Diệc Mộng đối Lăng Tuyết sinh ra tương đối tình cảm phức tạp, đã có thương thức lại có kính sợ, đồng thời ẩn ẩn lại có muốn thân cận cò nàng lòng hiếu kỳ, bây giờ càng là không đành lòng nhìn Lăng Tuyết dạng này một đời thiên kiều tuyệt sắc như vậy vẫn lạc, liền quyết định mở cung bác thượng một thanh.

May mắn, một tiễn này không có lệch.

Mọi ánh mắt đều tập trung tại một tiễn này phía trên, hai cổ mệnh môn nguyên khí cực tốc xung kích lẫn nhau lấy, đúng là tại Lăng Tuyết tìm tòi thành thanh, bạch, hắc ba loại màu sắc nguyên khí vòng xoáy.

Thoáng qua quá khứ, bóng ma trường kiếm rốt cục có chỗ chệch hướng, chỉ là vũ tiễn lúc này trên thân chỗ phụ nguyên khí đã khô kiệt, nhưng mà bóng ma trường kiếm lại là vẫn chăm chú đuổi theo Lăng Tuyết, bây giờ mặc dù đã chệch hướng tìm, nhưng là một kiếm này, tuy không nguy hiểm đến tính mạng, vẫn có thể trọng thương Lăng Tuyết!

Mà tại tình hình dưới mắt dưới, trọng thương chính là mạng ý nghĩ bỏ mình!

Kha Diệc Mộng thấy thế nhẹ nhàng thở dài.

Vẫn chưa được a... ?

Nếu là ta Võ Hồn... Không phải loại kia Võ Hồn... Có lẽ hết thấy đều sẽ không đồng dạng.

"Oanh!" Mọi người ở đây đều lắc đầu thở dài thời điểm, giác mã xa bên cạnh lại là bỗng nhiên có cổ cực kỳ cường đại Ngưng Mạch Cảnh năm tầng khí tức âm vang bạo phát.

Không gian bên trong nguyên khí hoành đi, trải rộng vô tận bóng ma cũng chính là tại thời khắc này bắt đầu phi tốc xen lẫn, cuối cùng hình thành một mảnh bóng râm mạng nhện, đem trí mạng bóng ma trường kiếm ngăn lại, Ngưng Mạch Cảnh năm tầng kinh khủng nguyên khí màu đen tại bóng ma trên lưới nhện bành trướng gấp đi, đem trên trường kiếm hai màu đen trắng nguyên khí đều cản lại.

Ảnh chỉ trôi buộc!

"Lại là Giang lão..."

Lăng Tuyết trong lòng thở dài, Giang Hành Viễn lần này xuất thủ, sợ là còn muốn hao tổn không ít tuổi thọ, sau trận chiến này, sợ là sẽ phải nguy hiểm tính mạng rồi, Giang Hành Viễn là nàng thân nhân duy nhất, bây giờ hao phí sinh mệnh tới cứu nàng, để trong nội tâm nàng lửa nóng đồng thời lại cảm thấy kim đâm đau đớn!

"Giang mỗ người bắt tài, tại tiểu thư nhà ta sinh tử tồn vong thời khắc áp lực dưới, rốt cục vẫn là học được các hạ một điểm da lông." Giang Hành Viễn thanh âm già nua ung dung truyền đến, lúc này hắc trần ngập tang thương khí tức hai mắt chính thiêu đốt lên mệnh môn khí tức, sáng ngời có thần nhìn qua nơi xa thẳng tắp mà đứng, sắc mặt bình tĩnh Ân Chánh.

Nhìn qua một màn này, Ân Chánh thâm thúy đôi mắt chỗ sâu hiện lên không dễ dàng phát giác vẻ tán thưởng, hắc ngữ mặt lên trời cười ha ha, khản khản nhưng lại có lực xuyên thấu thanh âm truyền khắp toàn bộ hắc mạc: "Các ngươi tả hữu sống không quá đêm nay, lão hủ suốt đời lĩnh ngộ coi như để ngươi đều học được lại có làm sao?"

Khàn khàn tiếng nói vừa mới rơi xuống, lại là có hai màu đen trắng nguyên khí lần nữa từ trên người hắc nổ lên, kinh khủng cường đại hắc Bạch Nguyên khí lưu tại cái này ánh lửa bắn ra bốn phía thế giới tùy ý chảy ngang, quét sạch lên vô số cát bay, cuồng phong càng là gào thét càng thêm điên cuồng lên.

Trên đất mấy trăm bóng ma lúc này bò dậy tốc độ càng tăng nhanh hơn lên, lấy tốc độ rõ rệt đứng thẳng lên, hình thể phi tốc bắt đầu bắt đầu vận vẹo, tại trong lòng của tất cả mọi người đồng thời bao phủ lên một tầng nồng hậu dày đặc đè nén kinh khủng!

Vừa nghĩ tới mới chỉ là một con quỷ ảnh liền để tất cả mọi người một mối ứng phó, bây giờ nếu là lại xuất hiện mấy trăm quỷ ảnh, vậy trong này sẽ biến thành kinh khủng bức nào Địa Ngục!

Sinh tử đại khủng sợ đồng thời xuất hiện ở trong lòng mọi người.

Đồng thời còn có một cái thật sâu nghi hoặc quanh quẩn tại tất cả mọi người trong đầu, vì cái gì vốn nên không có bất kỳ cái gì tính công kích phé Võ Hồn lại có thể cho người ta như thế đè nén khủng hoảng!

Nháy mắt sau đó, Lăng Tuyết đã lách mình về Giang Hành Viễn bên người, niêng lớn thở hổn hển, trái tim kịch liệt nhảy lên, bởi vì huyết dịch phi tốc lưu động, lúc này toàn thân lửa nóng, nếu không phải nàng tại lâm chiến trước đột phá đến Ngưng Mạch Cảnh tầng hai, tốc độ đạt được không ít tăng lên, chỉ sợ lần này ai cũng cứu không được mình!

Xà kiếm trạng thái dưới đã qua một giây, Lăng Tuyết lộ ra ngoài nguyên bản như tuyết da thịt lúc này càng là nhiều máu bởi ứng đo, lộ ra càng thêm xinh đẹp đoạt người, đây cũng là vận dụng một giây xà Kiếm Võ Hồn đối thân thể phụ tải mang tới tác dụng phụ.

"Để ngươi lo lắng... Giang lão." Lăng Tuyết nhìn xem Giang Hành Viễn khô lão khuôn mặt lúc này bỗng phát ra kinh người sinh khí, minh bạch đây là Giang Hành Viễn đang thiêu đốt mình cận tồn không nhiều thọ nguyên, trong lòng giống như là chặn lại một tảng đá lớn khó chịu.

"Tiểu thư không cần như thế. Lão nô chỉ là, muốn bảo vệ tốt tiểu thư mà thôi."

Lão nô che chở tiểu thư ngươi lớn lên, bây giờ dần dần già đi, nhưng cũng không muốn trở thành tiểu thư ngươi vương vãi, nếu là có thể tại điểm cuối của sinh mệnh, lại hộ tiểu thư ngươi một đoạn, lại là không có tiếc nuối. Những lời này, Giang Hành Viễn giấu ở đáy lòng bên trong lại là không có nói ra.

Nghe được Giang Hành Viễn ngắn gọn một câu, Lăng Tuyết nhưng cũng minh bạch hắc tâm tư, trong lòng bỗng nhiên hiện lên vô số hình ảnh, có Giang Hành Viễn giận dữ đại náo Lăng gia hình tượng, cũng có tại Ngọa Long thôn chiếu cố nàng từng li từng tí, Lăng Tuyết mặt mày sụp xuống, nhẹ nhàng thở dài, chẳng qua hiện nay tình thế nguy cấp, lại chỉ có thể chậm rãi đè xuống trong lòng những ý niệm này.

Xoay người, ánh mắt xa xa nhìn qua cái kia nắm đại cực trong tay, tuyết tóc mai sương hoàn, bồng lông mày tóc bạc lại đứng nghiêm lão già, Lăng Tuyết trong lòng hiện lên một tia thật sâu tim đập nhanh, người này bày mưu nghĩ kế, lúc này lại có mấy trăm quỷ ảnh trợ chiến, rất có quyết thắng ngoài ngàn dặm uy vũ khí thế.

"Bản thân hắc liền có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi, lại có kinh khủng bóng ma điều khiển chi thuật, hiện tại có vô cùng vô tận bóng ma có thể mặc hắc thúc đẩy, đêm tối, hỏa điểm, cộng đồng tạo thành hắc quỷ ảnh thế giới, bây giờ nơi đây đã là hắc tuyệt đối lĩnh vực, trận chiến này, sinh cơ đến tột cùng ở nơi nào!"

Âm thầm hút miệng khí lạnh, mình bạch trận này cảm gian nan về sau, Lăng Tuyết tâm chậm rãi chìm đến đáy cốc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Ảnh chiến! Địa Ngục!

Cái này đến cái khác ảnh tử nhanh chóng bắt đầu vận vẹo, hình thành từng bước từng bước diện mục đáng sợ quỷ ảnh, bọn hắn toàn thân đen kịt, như bóng với hình, nhưng là trên mặt lại là có thể mơ hồ nhìn thấy ngũ quan hình thức ban đầu, chỉ là như thế như vậy, khiến cho người nhìn một cái, càng là rừng mình!

Những học sinh mới này thành quỷ ảnh phát ra khí tức cường độ lại là chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, cũng không có như lời mình bọn hắn đánh chết con quỷ kia ảnh như vậy, có được Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, ngược lại là vì mảnh này Địa Ngục chiến trường người tham dự cung cấp một tia nhỏ bé không thể nhận ra sinh cơ.

Quỷ ảnh một hình thành, đều là hé miệng, lộ ra trắng bệch vô cùng răng, phát ra tiếng cười chói tai, mà lại bọn hắn liền là tại hộ vệ binh dưới lòng bàn chân hình thành, làm cho hộ vệ binh sợ hãi vô cùng, trong tay bọn họ hộ vệ kiếm lung tung quơ, sắc mặt trắng bệch, đồng dạng đều là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, lại là trong chớp mắt, liền bị biến mất tại chỗ quỷ ảnh giảo sát.

"Đáng chết! Đây là vật gì!"

"Những này quỷ đồ vật tốc độ thật nhanh, căn bản thấy không rõ lắm tung tích của bọn hắn, a a a, tay của ta!"

"Các huynh đệ, chúng ta chết không sao, bảo vệ tốt tiểu thư! Nghe ta...!"

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, cái này gọi hàng hộ vệ binh, cũng bị vô cùng sắc bén ảnh kiếm phá vỡ yết hầu, một con quỷ ảnh rơi vào bên cạnh hắn, quơ đầu phát ra bén nhọn vui cười thanh âm, dường như đang cười nhạo cái này hộ vệ binh không biết lượng sức.

Đồng dạng một màn tại mảnh này quỷ ảnh trong Địa ngục, khắp nơi đều đang phát sinh lấy.

Trong lúc nhất thời, đổ máu vô số.

Trên bầu trời đêm, ánh lửa ngút trời, dưới bầu trời đêm, máu chảy thành sông.

Đây hết thấy hết thấy đều cái bóng tại Ân Chánh thâm thúy màu nâu đậm con người bên trong, cơ hồ muốn đem hai con mắt của hắn nhuộm thành huyết hồng, nhưng mà hắn chỉ là sắc mặt không thay đổi, vô tình nhìn xem một đầu một đầu hoạt bát sinh mệnh ở trước mặt của hắn bị quỷ ảnh hí giết, lạnh khốc nghe hộ vệ binh nhóm kêu rên khắp nơi.

Mấy trăm con quỷ ảnh trên mặt đất toàn bộ đứng lên về sau, liền không có tiếp tục chỗ kia là an toàn, lục liên chỉ có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi, tại dạng này trong địa ngục, nếu là không có người bảo hộ, thế tất là vẫn lạc nhanh nhất cái kia.

Đang nghe giác mã xa bên trong truyền ra kinh khiếu tiếng thứ nhất trong nháy mắt, Lăng Tuyết cũng đã phá cửa sổ mà vào.

Trong xe Kha Diệc Mộng cùng lục liên hai người ảnh tử lúc này đã biến thành mặt đen răng trắng quỷ ảnh, Kha Diệc Mộng phản ứng ngược lại là nhanh nhẹn, khoát tay, một tiễn liền là bắn thủng một con quỷ ảnh, nhưng mà một cái khác quỷ ảnh lại là tại Kha Diệc Mộng xanh thắm ngón tay ngọc lần nữa kéo ra dây cung thời điểm, đã lách mình đến lục liên trước mặt, phát giác sắp gặp phải tử vong, lục liên theo bản năng lên tiếng hét rầm lên.

Kha Diệc Mộng nói thầm một tiếng không tốt, lại là không kịp lại bắn ra mũi tên thứ hai đến nghĩ cách cứu viện lục liên, trong lòng hung hăng trầm xuống.

"Oanh!" Vô tận nguyên khí màu đen giống như là cao áp không khí, cái kia mới còn tại nhe răng toét miệng quỷ ảnh một nháy mắt thân thể hơn phân nửa đều tiêu tán tại không gian.

"... Được cứu a." Nhìn qua trước người cái kia thần bí mảnh khảnh thân ảnh, áo choàng biên giới tại cuồng phong gào thét bên trong, không ngừng quét đến lục liên thổi qua liền phá trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nàng ngơ ngác ni non, bất quá bởi vì chân kinh quá độ, chỉ là ngốc ngốc nói xong câu đó, liền ngã ngất đi.

Lăng Tuyết có chút im lặng nhìn trước mắt cái này đã hôn mê ngốc manh tỷ nữ, bất quá cũng rất có thể hiểu được, nàng bất quá chỉ là một giới nữ tử, bây

giờ đột nhiên gặp được khung bố như thế trắng cảnh, có phản ứng như vậy đã là rất khá.

Mà lại có lẽ ngất đi, đôi nàng cũng là một chuyện tốt, chỉ ít không cần đi mất thấy ngoài xe vậy chân chính Địa Ngục...

Trong lòng nhẹ nhàng thờ dài, lần đầu rời đi Ngọa Long thôn, gặp phải liền là như thế một cái đặc sắc hung hiểm thọ lá chính bản, có lẽ chân chính có tính thần mạo hiểm người xuyên việt sẽ cảm thấy nhảy căng hoan hô.

Bởi vì trên địa cầu, đang đứng ở thời kỳ hòa bình, mỗi ngày ngày qua ngày, đều trải qua lặp lại buồn tẻ lại máy móc sinh hoạt, quá cần đồng dạng thuốc kích thích đến thôi hóa cuộc sống như vậy.

Mà dưới mắt, dạng này hung hiểm Địa Ngục chính là dạng này chất xúc tác.

Bất quá nàng lúc này nhưng trong lòng thì chỉ có nặng nề, một đầu một đầu hoạt bát sinh mệnh, có chút vẫn là trong tiệc rượu cùng mình bắt chuyện qua hộ vệ binh, bây giờ đều vĩnh viễn lưu tại mảnh này băng lãnh hắc mạc bên trên, cảm giác như vậy làm nàng rất là lạ lẫm.

Mà mình cùng Giang lão, bây giờ cũng là sinh tử khó dò.

Đột nhiên, có chút hoài niệm lên ngày xưa bình thần nhàm chán thời gian.

"Tiết lỗi cái kia tiểu tử ngốc đều say rồi tỉnh rồi mù, lúc này nên thành say ma quỷ đi, lần này ngược lại là ta hại hắn, không nên khuyên hắn uống rượu." Chợt nhớ tới Tiết lỗi, Lăng Tuyết trong lòng yên lặng ảo não, một bên đem lục liên gánh tại trên vai trái, thân thể của nàng rất nhẹ cũng rất mềm mại, hơn nữa còn có một cổ xử nữ mùi thơm xông vào mũi.

Nhìn lướt qua lúc này chính dư kinh chưa tiêu Kha Diệc Mộng, hai gò má của nàng chính là bởi vì thất kinh mà có chút hiện lên rắng hồng.

"Lục liên ta tới chiếu cố, ngươi lại an tâm bảo vệ mình là được." Nhanh chóng thu hồi ánh mắt, thời gian cấp bách, không kịp hàn huyên, Lăng Tuyết bước ra một bước, liền muốn tiếp lấy gia nhập chiến trường.

"Mời. . . chờ một chút!" Đang muốn lách mình rời đi, nhưng vẫn là đứng tại cửa sổ xe bên cạnh, thon dài cặp đùi đẹp chính giẫm tại cửa sổ xe biên giới.

Nguyên lai là Kha Diệc Mộng rốt cục lấy lại tinh thần, rốt cục mở miệng gọi lại nàng.

Kha Diệc Mộng ánh mắt phức tạp nhìn qua cái này thần bí lại cường đại dị thường nữ tử, này một khắc, trước mắt mảnh khánh thân ảnh, trong lòng nàng bỗng nhiên có chút cao lớn.

"Lăng tiểu thư, tạ... Cảm ơn ngươi, lục liên từ nhỏ phục thị ta... Ta hiện tại không còn có cái gì nữa, tất cả mọi người phản bội ta, tất cả mọi người muốn giết chết ta, Diệc Mộng cũng không biết mình đến tốt cùng đã làm sai điều gì... Nếu là bây giờ lục liên chết lại, Diệc Mộng thật chỉ còn lại mình mình một người..."

Kha Diệc Mộng cắn chặt môi, nói nói, nước mắt bắt đầu ở hốc mắt chỗ xoay một vòng, tới câu nói sau cùng lúc, nàng đã lệ rơi đầy mặt.

Nghe được Kha Diệc Mộng bây giờ khóc lóc kể lể, Lăng Tuyết im lặng, lại là không biết nên nói cái gì, Kha Diệc Mộng nói đều là sự thật tàn khốc, hết thấy an ủi, giờ phút này đều lộ ra vô cùng trắng bệch.

Chợt lách người, liền rời đi xe ngựa.

Tơ lụa bay múa giác mã xa bên trong, lưu lại Lăng Tuyết nhẹ nhàng lại ý vị thâm trường một câu.

"Ngươi còn có ngươi mình, còn sống, chính là trân quý nhất."

Trên chiến trường còn tại kịch liệt chém giết lấy, một con quỷ ảnh chính thủ lấy răng, cười tùm tùm nhìn qua nằm tại hắc mạc bên trên còn tại đặc ý làm lấy mộng đẹp Tiết lỗi, nhún nhảy một cái, một thanh quỷ ảnh trường kiếm lại là vô tình lại phi tốc chém xuống tới.

Ngay tại ánh kiếm rơi xuống sát na, Tiết lỗi chợt bị một cái chân to đạp bay xa mấy chục mét, giữa đường liền truyền ra tiểu tử này giật mình tỉnh lại bị đau tiếng kêu thảm thiết.

"Mẹ của ta, Tiết lỗi tiểu tử ngươi, hiện tại cũng cái này điều dạng tử, ngươi ngược lại thật sự là là tâm lớn, thật đúng là ngủ được a!" Huyết sắc trong không khí truyền đến quách nghĩ hùng hùng hổ hổ thanh âm.

Quỷ ảnh nhìn qua chỉ có đồng cát đen mặt đất, có vẻ hơi ngạc nhiên, lại là không biết tới tay đầu người đi nơi nào.

"Biết ngốc hả? Ngươi đi chết đi thứ quỷ này!" Thoại âm rơi xuống, quách nghĩ phía sau hiện lên một cái thiết quyền hư ảnh, trên tay thật chặt cầm bốc lên nắm đấm, vô số mệnh mạng Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nguyên khí trên cánh tay bộc phát, một quyền hung hăng đánh vào quỷ ảnh cái kia trắng bệch trên hàm răng, một nháy mắt vô số tái nhợt mảnh vỡ trên không trung vỡ nát.

Mà cái này quỷ ảnh tức thì bị quách nghĩ một quyền đánh hồn phi ảnh tán.

Tiết lỗi chạy đến đưa tại hắc mạc bên trong, con mắt cái mũi miệng đều ăn không ít đồng cát đen, mang theo vài phần rời giường khí phách đứng lên về

sau, sắc mây hơi thở, chính là muốn mở miệng phản nản vài câu, mà ở thấy rõ ràng chuyện đang xảy ra trước mắt lúc, ánh mắt của hắn lại là đột nhiên đứng thẳng lên, toát ra thần sắc bất khả tư nghị.

Trước mắt thế giới, ánh lửa ngút trời, thân ngang khắp đồng.

Vô số tướng mạo kinh khủng chỉ mọc ra một cái miệng quỷ ảnh tại mảnh này hỏa hồng Địa Ngục điều vô gương oai, quân hộ vệ nhóm ngay tại cái này huyết sắc trong địa ngục bị nghiền ép thức đồ sát lấy.

Vô số đồng bạn thì thế lúc này chính băng lãnh nằm tại hắc mạc bên trong, trên người của bọn hắn máu tươi chảy ngang, mấy khóa đầu lâu lúc này còn bị cuồng phong cuốn sạch lấy tại đen kịt hạt cát bên trên xoay một vòng, chuông đồng lớn hai mắt hoảng sợ mở to.

Vì cái gì... Xảy ra chuyện gì... Thế giới này làm sao đột nhiên thay đổi bộ dáng... ?

Rời khỏi lửa giận tại Tiết Lỗi thanh tịnh trong con ngươi bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hạt giống cừu hận

Tiết Lỗi ngơ ngác nhìn qua phát sinh trước mắt huyết tinh, hai tay thật chặt nắm lên, chợt nhớ tới cái gì giống như, đột nhiên hướng phía mình mới hôn mê địa phương nhìn lại.

Cứ việc giấu trong lòng khó nhất hi vọng, nhưng mà kết quả lại là nhất tuyệt vọng.

Quả nhiên... Đều đã chết...

Vốn hắn nên ở nơi đó ngủ say các huynh đệ, lúc này trên người thanh đồng áo giáp đã nhiễm lên tiên điểm màu đỏ.

Một màn một màn ký ức không chế không nổi xuất hiện tại trong đầu của hắn ở trong.

"Ha ha, Lăng tiểu thư, ngươi cũng đừng làm khó Tiết Lỗi, tiểu tử này đến quân hộ vệ mấy năm, đến bây giờ còn là giọt rượu không dính đâu."

"Tiết tiểu tử, hôm nay vừa làm xong một đơn tiền giấy, muốn hay không chúng ta mấy ca cùng đi câu lan sàng khoái sàng khoái?"

"Tốt thuận! Tiết ca, hôm nay tiểu đệ cái mạng này là ngươi cứu, về sau liền đều đi theo ngươi làm đi!"

...

Vô số vô số ký ức, Tiết Lỗi hốc mắt đỏ bừng, bất tri bất giác, siết chặt bàn tay đã máu thịt be bét!

"Ai có thể nói cho ta biết! Đây là vì cái gì!"

Một trương khoan hậu đại thủ đập vào Tiết Lỗi trên vai, quách nghĩ đi tới Tiết Lỗi bên người.

"Ân Chánh cùng Tào Hưng Yên hai cái này trời sinh sau đầu mọc ra phản cốt đồ chơi, vào hôm nay rốt cục nhìn không được phản. Bây giờ Ân lão tặc không biết ăn cái gì mảnh được, Ngung Mạch Cảnh năm tầng tu vi, còn cần lấy công nhận là thực sự vô dụng nhất ảnh Vô Hồn, lại là lấy nghiền ép chỉ thể chấn nhiếp toàn trường, bây giờ liền xem như tới tu vi còn cao hơn hắn, lên Tiềm Long Bảng biến thái đều rất khó trị được hắn."

Quách nghĩ chậm rãi nói ra, ngày xưa bên trong ngoạn thế bất cơ trong ánh mắt toát ra thâm tàng lửa giận, còn có mấy phần bi ai, nhìn bên cạnh Tiết Lỗi bây giờ vẫn mắt thử muốn nứt bộ dáng, nhìn không được mở miệng an ủi.

"Tiết tiểu tử, ngươi cũng đừng hòng nhiều lắm, Ân lão tặc hiện tại đã vô địch, hôm nay chúng ta đều đi không nổi... Phía trước những cái kia huynh đệ chỉ là so chúng ta sớm đi mấy bước, ta tin tưởng không bao lâu, chúng ta cũng sẽ đi cùng bọn họ, ở phía dưới chúng ta vẫn là hảo huynh đệ."

"Quách đại ca, ngươi đây là nói gì vậy!"

"Hắc hắc, phóng đảng không bị trói buộc quen thuộc, liền xem như loại thời điểm này, cũng ưa thích tự giễu vài câu, kỳ thật cũng rất tốt." Quách nghĩ nhìn

không được cười lên, trên tay nhưng cũng là chăm chú nắm chặt, hai mắt bỏ đầy máu đỏ tươi tía, nhìn xem từng bước từng bước sinh mệnh tại trước mắt mình bị thu gặt.

"Những này quý ảnh căn bản giết không hết, giết lại xảy ra, vô cùng vô tận, chỉ cần ban ngày không đến, đêm tối vẫn còn, chúng ta liền không có cơ hội... Tựa như bây giờ, ngươi là ngủ đủ, nhưng lão ca ngươi ta lại có chút giết mệt mỏi."

"Cái kia lão ca ngươi trước hết lại nghỉ ngơi, ta hiện tại vừa tỉnh ngủ, trên tay phải đi dính điểm huyết mới tỉnh."

Tiết lỗ ánh mắt ngưng tụ, thẳng hướng phía trước nguy cơ từ phía chiến trường đi đến, một đạo cổ phác cự thuẫn hư ảnh xuất hiện ở phía sau hắn.

"Âm vang!" Một tiếng, hắn đem hộ vệ bật kiếm đi ra, cổ chấp nói ra: "Cho dù chết, liền xem như vô dụng công, ta cũng phải đi làm thứ gì."

Quách nghĩ cười lên ha ha.

"Vậy liền giết đi! Sợ ngươi một cái giết nhảm chán, lão ca ngươi ta cũng không lười biếng, đi, giết một cái là một cái, giết hai cái còn kiếm lời!"

...

Bầu trời đêm lời mình run run, một đạo một đạo Thiên Phật từ trên trời giáng xuống, một đạo sét đánh liền mang ý nghĩa một con quỷ ảnh chôn vùi.

Lời mình lúc này trên người nguyên khí ba động cuồng bạo, nhìn như cường đại vô song, nhưng là cô đọng trình độ lại là đã hoàn toàn không bằng vừa mới bắt đầu như vậy, những này quý ảnh số lượng thật sự là quá nhiều, bị giết chết quý ảnh qua một thời gian ngắn đều sẽ lần nữa từ mặt đất ảnh tử huyền hóa ra tới.

Đây là một trận không nhìn thấy ánh rạng đông chiến đấu!

Hộ tổng mình tới hộ giá các huynh đệ hiện tại một cái tiếp theo một cái ngã xuống, lời mình sức liều toàn lực cứu được bên cạnh một cái huynh đệ về sau, lại là chỉ có thể trở mắt nhìn một cái khác huynh đệ tại trước mắt của mình bị những cái kia quý ảnh ngược sát chỉ tử.

Hắn không có một khắc giống bây giờ như vậy, thống hận mình nhỏ yếu!

Không có một khắc, lời mình giống bây giờ thống hận đã từng đem thời gian tu luyện dùng đi phong hoa tuyết nguyệt mình!

Trên người bạch giáp lúc này nhuộm đầy đỏ thắm máu tươi, nhưng mà buồn cười nhất chính là, những máu tươi này nhưng không có một giọt là đến từ địch nhân, tất cả đều là cùng mình cùng nhau chinh chiến nhiều năm tốt các huynh đệ phun ra đi ra nhiệt huyết!

"Ân lão tặc, ngươi đừng tay cho ta! Muốn giết, để ta làm đối thủ của ngươi! Đừng có giết ta những này vô tội các huynh đệ! !" Lời mình hai mắt đỏ bừng, phát tay một đạo sét đánh diệt đi một con quỷ ảnh, mắt thử muốn nứt nhìn bên cạnh từng bước từng bước, mới còn tại cùng nhau uống rượu, tâm tình giang sơn mỹ nhân huynh đệ cứ như vậy chết thảm ở trước mặt của hắn, đây là một loại như thế nào bị ai.

Mười mấy năm trôi qua, quân hộ vệ đã thật lâu không có gặp được dạng này lớn diện tích đồ sát, bây giờ một màn này, khiến cho hắn tâm khẩu đổ máu!

Lời mình ngẩng đầu, nổi lên toàn thân nguyên khí, hướng về phía nơi xa yên lặng nhìn xem đây hết thấy Ân Chánh ra sức gào thét.

"Nhiều lời vô ích, lập trường khác biệt, chúng ta đều chỉ là từng người tự chiến, ta có đường của ta, ngươi có ngươi nghĩa." Nghe được lời mình gầm thét, Ân Chánh sắc mặt không thay đổi, chậm rãi mở miệng nói.

"Oanh!" Lời mình toàn lực thôi động nguyên khí, ánh lửa bắn ra bốn phía chiến trường lại là một đạo chướng mắt điện mang lập lòe, một đạo cửu tiêu sét đánh xuống bên người một con quỷ ảnh, màu xanh đậm nguyên khí ở ngoài thân thể hắn chỗ sôi trào, hình thành từng sợi hơi nóng biến mất trong ngọn lửa.

"Ngươi đánh rầm! Ngươi đã từng cũng là hộ vệ thống lĩnh, bây giờ tông thần đàn đi xuống sau ngươi liền có thể trở mặt không quen biết rồi sao? Ngươi dám nói ngươi cùng quân hộ vệ các huynh đệ không có một chút tình cảm a! Ngươi dám a, Ân lão tặc! ! Ngươi thật cứ như vậy lãnh huyết vô tình a? Ân lão tặc, ta lời mình liền là đánh cược cả đời vô đạo cũng muốn nguyên rửa ngươi, ngươi chết không yên lành! !"

"Chết không yên lành a... Ha ha ha... Lão hủ còn muốn an hưởng tuổi già, như thế nào lại chết không yên lành!" Ân Chánh giống như là nghe được cái gì chuyện vô cùng buồn cười, ngửa mặt lên trời cười đến nay, thậm chí liền nước mắt đều muốn bật cười.

"Suru suru!" Ngay tại Ân Chánh ngửa mặt lên trời cuồng tiếu thời điểm, một đạo mang theo bành trướng nguyên khí, mang theo vô tận cửu hận màu xanh vũ tiễn gào thét lên hướng phía Ân Chánh tìm gào thét mà đi.

Phảng phất là không nhìn thấy đạo này gào thét mà đến màu xanh tiễn quang, Ân Chánh còn tại cất tiếng cười to lấy.

Lúc này chính trên vai khiêng lục Liên Nhu mềm thân thể Lăng Tuyết vừa chém xuống một con quỷ ảnh, cũng nghe đến Ân Chánh già nua tiếng cười, chẳng biết tại sao, nàng lại còn từ tiếng cười của hắn bên trong cảm nhận được có một chút không dễ dàng phát giác bi thương, cho tới nay ẩn ẩn phải bắt được đồ vật, lúc này phảng phất càng thêm rõ ràng không ít.

Cảm thấy thuận dấu vết để lại suy tư, bây giờ lại là còn có rất nhiều điểm đáng ngờ, hết thấy hết thấy tràn đầy mâu thuẫn, bây giờ Ân Chánh xuất mã, Kha

Diệc Mộng thương đội bọn người, ngoại trừ những cái kia phản loạn quân, tất nhiên là lại ở chỗ này toàn quân bị diệt.

Cái kia Giang lão nghe trộm đến nửa đoạn sau tuyệt sát lại là cái gì? Vì sao cần làm phiền phòai ức!

Nếu như là vì giữ bí mật, kỳ thật giết tất cả mọi người ở đây chính là, dù sao người chết là không biết nói chuyện, bọn hắn lại đến tột cùng là tại cổ kị cái gì?

Còn có, Tào Hưng Yên lúc này lại đang chỗ nào?

Hoặc là... Nội bộ bọn họ mình liền đã sinh ra khác nhau... ?

Nghĩ như vậy, đôi mắt đẹp nhìn thật sâu cái xách tay kia lấy bạch ngân khôi giáp hạ lão già, nàng lúc này rất bức thiết muốn biết trương này già nua dưới gương mặt tâm, đến tột cùng đang suy nghĩ gì.

Chính là lúc này, Ân Chánh ánh mắt thâm thúy lại là hung hăng ngưng tụ!

"Tê lạp!" Mang theo hận ý mãnh liệt màu xanh vũ tiễn quán xuyên Ân Chánh tim, đen kịt huyết hoa phun ra đi ra, lại là trên không trung hóa thành bóng ma từ từ tiêu tán.

Ân Chánh khoe miệng có chút kéo ra, nhưng là sắc mặt lại là y nguyên bình tĩnh như vậy.

Ngẩng đầu nhìn lại, Ân Chánh thấy được lúc này chính thẳng tắp đứng thẳng trên xe ngựa cái kia đạo sáng rực phong thái tinh tế thân ảnh.

Nàng bây giờ hốc mắt đỏ bừng, trong tay nắm đại cung tại ầm ầm rung động, ánh mắt lưu chuyển lên có chút khó có thể tin, lại là không nghĩ tới một tiễn này đúng là như thế nhẹ nhõm liền bắn trúng, bất quá cái này cũng không trọng yếu, so với nàng tiếp theo muốn nói lời mà nói.

Nàng hàm răng hung hăng cắn môi đỏ, trên môi vết máu loang lổ, không cần nghĩ, nhất định là cái kia răng trắng không chịu nổi thống khổ cắn.

"Ta không muốn chết không rõ ràng, ngươi nói cho ta biết, đến tột cùng là ai, chính là muốn đem vào nguyên một chỉ thương đội tính mệnh cũng muốn làm cho ta vào chỗ chết?"

"Ta còn muốn hỏi ngươi một câu, nếu như ta hiện tại chết rồi, có thể hay không buông tha bọn hắn... !"

Ân Chánh khàn khàn nở nụ cười, dùng đến kinh khủng mà chậm chạp, còn kèm theo một chút giáo huấn trách cứ ngữ khí nói ra: "Kha tiểu thư, vì cái gì ngươi chính là chưa trưởng thành đâu, vì cái gì đến bây giờ ngươi vẫn là như thế ngây thơ cùng thiên chân! Cái này căn bản liền không cần hỏi, đây đương nhiên là không thể nào, lão hủ có thể rất khẳng định nói cho ngươi, hôm nay không có khả năng có người có thể sống rồi đi, bởi vì chân chính muốn tính mệnh của ngươi người, là người kia!"

"Là... Ai... ?" Kha Diệc Mộng run tiếng nói, đẹp như tiếng trời thanh âm lúc này đã ầm ầm có chút bởi vì nội tâm khẩn trương trở nên càng thêm bén nhọn chói tai, chẳng biết tại sao, ngày bình thường cấp thiết muốn phải biết đáp án, tại bây giờ sắp để lộ câu trả lời sát na, nàng sợ hãi.

Đáp án này, không thể nghi ngờ là so tử vong càng làm nàng hơn cảm thấy e ngại.

Nhưng mà sợ hãi cùng e ngại cũng không thể ngăn cản cái gì.

Sau một khắc, Ân Chánh dùng đến hân thanh âm già nua, vẫn là nói ra nàng không muốn nhất nghe được cái tên đó.

"Kỷ Vô Song."

Hai con mắt híp lại, Ân Chánh dùng đến tuyên án mà không thể nghi ngờ ngữ khí nói ra, dưới mắt tất cả huyết cùng thù, đều nhắm ngay hắn lập tức tuyên án cái tên này.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36: Còn có ta

Ba chữ này, phảng phất là so lời mình cứu tiêu sét đánh còn kinh khủng hơn tồn tại ầm vang nện ở Kha Diệc Mộng mềm mại tâm trên giường, nhiều ít cái

ngày đêm, mong nhớ ngày đêm một cái tên, bây giờ đúng là lấy dạng này một cái hình thức xuất hiện ở trước mặt nàng.

Trước mắt thế giới bỗng nhiên tối đen, dưới chân vạch một cái, Kha Diệc Mộng liền muốn từ giác mã xa trên mui xe rơi xuống.

Nghe được tên Kỳ Vô Song, Lăng Tuyết lại là không có quá bất cần bên ngoài, từ Ân Chánh kìm nén không được xuất thủ trước đó, nàng cũng đã đoán được là kết quả này, đồng thời nếu quả như thật xác định là kết quả này, như vậy trong bụng nàng rất nhiều nghi hoặc cùng mâu thuẫn đều có thể nói thông được.

Thiếu nữ lúc này chính gặp thống khổ không thể nghi ngờ là to lớn, đã từng yêu khó bỏ khó phân người, bây giờ lại thành nàng trí mạng nhất thúc độc được, đây thật là một kiện làm người tuyệt vọng chuyện đau khổ.

Mặc dù không có nghĩ rõ ràng vì cái gì Kỳ Vô Song không tự mình động thủ, nhưng là cái này không chút nào ảnh hưởng Lăng Tuyết đối cái này đang đứng tại nàng chạm đến không đến đám mây phía trên nam nhân thật sâu xem thường, thậm chí còn có mấy phần thâm tàng phần nộ, phần này tức giận đến từ tất cả vô tội chết đi hộ vệ binh oan hồn, còn có đến từ lúc này đang từ trần xe trượt xuống tới Kha Diệc Mộng.

Nghe đến mỹ nhân chính diện lâm nhân sinh lớn nhất đã kích, trong nội tâm không chịu được có chút đau tiếc, khe khẽ thở dài, nhìn Giang lão một chút, Ngưng Mạch Cảnh đã năm tầng Giang lão, bây giờ đối ảnh Võ Hồn lý giải càng là khắc sâu mấy phần, tại phiên chiến trường này lộ ra thành thạo điều luyện, thả lỏng trong lòng, Lăng Tuyết liền bắt đầu chuyển động.

Chợt lách người, cổ kiếm rút ra một trăm, kiếm quang như trắng tròn nở rộ, hét giận dữ ra màu đen nhánh gọn sóng quang văn, trở ngại lấy lời mình thoát thân rồi đi mấy cái quỷ ảnh nhất thời hỗn phi ảnh tán, nhìn qua lời mình có chút sợ run ánh mắt, Lăng Tuyết đem trên vai khiêng lục liên ném tới hắn trong ngực, không nói lời gì mà nói: "Nàng liền giao cho người."

Tiện tay tiếp nhận lục liên thân thể mềm mại, nữ tử lúc này còn nặng nề hôn mê, lời mình mặt lộ vẻ dị sắc nhìn qua Lăng Tuyết.

"Người quá chậm, chỉ sợ không kịp, ta đi đón các người một chút tiểu thư."

Mình bạch lời mình muốn hỏi mình cái gì, Lăng Tuyết gọn gàng dứt khoát nói, vừa dứt lời dưới, liền lại lách mình không thấy, lúc này Kha Diệc Mộng đã từ trên xe ngựa rơi xuống, còn tại không trung.

Lời mình mặt lộ ra vẻ dị sắc nhìn qua Lăng Tuyết rồi đi tình tế bóng lưng, trên mặt không khỏi nhiều hơn mấy phần cười khổ, bây giờ mình đã Ngưng Mạch Cảnh năm tầng, vẫn là lần thứ nhất nghe một cái Ngưng Mạch Cảnh tầng hai thiếu nữ nói tốc độ của hắn chậm, bất quá càng làm cho hắn im lặng là, hắn vậy mà thật không cách nào phân bác, bởi vì người nói lời này, tốc độ đúng là còn nhanh hơn hắn hơn hai lần.

Cái này mỹ lệ lãnh diễm thiếu nữ, lại là từ chỗ nào cái trong khe đá mặt đứng tới quái vật...

Mà lại, không biết nên nói nàng là tâm tư kín đáo, vẫn là nói nàng quá tự tin, trước tiên nghĩ tới không phải tiếp người mà lại là trước tiên đem trên vai lục liên ném cho mình.

Kha Diệc Mộng không có một khắc cảm thấy giống giờ phút này cô tịch bất lực, trước mắt thế giới một vùng tăm tối, mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác tựa như là vô biên Thâm Uyên ác ma, tàn khốc muốn đem nàng triệt để thôn phệ.

Từ xuất sinh đến nay, nàng lần thứ nhất khoảng cách tử vong như thế tiếp cận, sợ hãi cùng giải thoát hai loại nhìn như mâu thuẫn tâm tình đồng thời tại nội tâm của nàng bên trong hỗn hợp lấy.

"Liền xem như bộ dạng này, nhưng cũng sẽ không có người sẽ đến cứu ta, cũng là đầu... Vốn hắn nên yêu nhất mình người, bây giờ nhưng cũng thành mình trí mạng nhất đòi mạng độc tiễn... Đã từng sủng ái ta Ân gia gia cùng Tào gia gia, còn có từ nhỏ cùng ta chơi đến lớn tuyệt Nhạn tỷ tỷ, tất cả tất cả, bọn hắn hiện tại cũng ước gì ta tranh thủ thời gian chết đi, thật lớn thế giới đã liền không có ta đất cắm dùi..."

"Có lẽ... Chết đi như thế cũng tốt..."

Cho dù đối với một cái Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng võ tu mà nói, cái chết như thế có chút mất mặt, bất quá, cũng có thể.

Từ vong đã vô cùng tiếp cận, vị này mỹ nhân tuyệt thế có thể cảm nhận được Địa Ngục đại môn ngay tại vì chính mình rộng mở.

"Hưu!" Trong chớp lát, Kha Diệc Mộng cảm giác được mình tựa hồ bị người ôm ấp nơi tay, mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác lập tức liền biến mất, phảng phất có cổ ấm áp quang mang bỗng nhiên chiếu rọi tại trong lòng của nàng, vì nàng xua tan hết thấy bóng ma, đáng sợ Hắc Sắc Địa Ngục ngay tại phi tốc cách xa nàng đi, nàng bức thiết muốn mở to mắt, nhìn một chút là ai cứu mình.

"Người cũng không phải là cô đơn tịch mịch một người, người còn có Lôi hộ vệ, người còn có vô số vì người dục huyết phản chiến hộ vệ binh, còn có dưới mặt đất đếm không hết liệt sĩ anh linh, bọn hắn đều tại bên cạnh người!"

"Mà lại... Còn có ta."

Người còn có ta.

Quý Phù thần kém, câu nói này không tự chủ đã nói đi ra, Tiết lăng cũng không biết mình đang nói ra câu nói này thời điểm đến tốt cùng là mang theo dạng gì tình cảm, là bởi vì đối trước mặt nữ tử đồng tình, vẫn là bởi vì trong lòng một chút kia không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm xúc.

Như là như chuông bạc thanh âm truyền đến, Kha Diệc Mộng rốt cục mở ra đôi mắt đẹp, nghe được Lăng Tuyết một phen, nhất là câu nói sau cùng lúc, sâu trong nội tâm nơi nào đó mềm mại tựa hồ bị nhẹ nhàng xúc động một cái, ngũ vị trần tạp nhìn qua gần trong gang tấc này tấm tình xảo hoàn mỹ khuôn mặt, cái này cùng mình bèo nước gặp nhau từ từ.

"Đứng... Không dậy nổi, là ta hại ngươi cùng Giang lão, nếu không các ngươi không cần bị này khó khăn... Mà lại, Lăng tiểu thư, ngươi nhiều lần vì ta xuất thủ, Diệc Mộng hiện tại không có gì cả, càng là không thể báo đáp."

Tại Kha Diệc Mộng lúc nói chuyện, Lăng Tuyết lại cảm thấy toàn thân gân mạch tựa hồ cũng nhanh bắt đầu sụp đổ, đau đớn kịch liệt từ toàn thân truyền đến, xà Kiếm Vô Hồn lúc này đã sử dụng vượt qua năm giây! Một đêm này chiến đấu, Lăng Tuyết đã hết sức tại không chỗ xà Kiếm Vô Hồn thời gian sử dụng.

Nhưng mà Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi thật sự là quá thấp, những này quý ảnh mặc dù chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, nhưng là bản năng chiến đấu kinh người, nếu là không sử dụng xà Kiếm Vô Hồn, Lăng Tuyết chỉ có thể nhìn càng nhiều người chết trước mặt mình, mà bộ dạng này, nàng làm không được.

Nơi đặt chân, còn có bảy, tám cái quý ảnh chờ lấy nàng cùng Kha Diệc Mộng, hiện tại tuyệt đối không phải thu hồi xà Kiếm Vô Hồn thời cơ tốt nhất.

Mà lại nhìn trời bên cạnh ánh lửa, Lăng Tuyết trong lòng càng là còn có một cái ý nghĩ muốn đi thực hiện, mà cái này, cũng cần xà Kiếm Vô Hồn cung cấp siêu cao di động lực đến đạt thành, khả năng này là bọn hắn tất cả mọi người lúc này sinh cơ duy nhất!

Nếu là lúc này quan bế xà Kiếm Vô Hồn, Lăng Tuyết không xác thực tin mình còn có thể hay không lần nữa mở ra!

Lại đau, cũng phải nhẫn lấy, liền xem như gân mạch đứt gãy, cũng phải đem xà Kiếm Vô Hồn tiếp tục duy trì!

"Không nên nghĩ quá nhiều, đây cũng là lựa chọn của chúng ta. Ta cứu ngươi, chỉ là thuận ý nghĩ của mình làm việc, không cần ngươi cái gì báo đáp, ngươi chỉ cần bảo vệ tốt mình liền có thể." Mỹ nhân trong ngực, bởi vì thời gian cấp bách, cùng trên người kịch liệt đau đớn, Lăng Tuyết giờ phút này lại là không có dư thừa tâm tư đi thể hội cô gái trong ngực muôn vàn thương tha, mọi loại kiều diễm, chỉ là hơi có vẻ bình thản nói ra.

"Mãnh hổ hạ sơn!" Sau khi rơi xuống đất, trong tay ôm trong ngực Kha Diệc Mộng, nhìn qua nhào tới quý ảnh, Lăng Tuyết không có lựa chọn huy động cổ kiếm, mà là đem đan điền đen kịt nguyên khí đột nhiên bộc phát, tiêm tiêm ngọc quyền thượng hiện ra một con đen kịt Hồ Vương hư ảnh, mang theo bành trướng khí thế một đi không trở lại hung hăng đánh vào trước mặt quý ảnh trên thân.

Quý ảnh tự nhiên may mắn không chịu nổi lúc này Lăng Tuyết mở ra xà Kiếm Vô Hồn sau kinh khủng đen kịt nguyên khí trùng kích, nhất thời ứng thanh tiêu tán, mà cái này còn chưa kết thúc, cái này quý ảnh sau lưng hai con quý ảnh cũng cùng một chỗ tiêu tán ở trong ngọn lửa, không có thành hình ngũ quan lộ ra về mặt bất khả tư nghị.

Xuyên thấu công kích! Từ khi thức tỉnh xà Kiếm Vô Hồn về sau, nhân phẩm trung cấp võ kỹ mãnh hổ hạ sơn liền phát huy ra càng kinh khủng uy năng!

Qua trong giây lát, ba con quý ảnh liền tiêu tán trong không khí, bên cạnh còn lại bốn cái quý ảnh cũng phi tốc nhào phía trên, nhưng mà Lăng Tuyết ngũ giác sau khi tăng lên, tốc độ như vậy vẫn là quá không đủ nhìn, "Quá chậm."

Thanh Vân kiếm pháp!

Cổ kiếm bay múa, Lăng Tuyết một tay ôm trong ngực co quắp tại nàng trong ngực Kha Diệc Mộng, một tay vung vẩy đen kịt cổ kiếm, giống như đi bộ nhàn nhã.

Một bước một giết!

Mỗi đi một bước, liền có một con quý ảnh hóa thành đen kịt bóng ma tò khắp trong không khí, cổ kiếm trên không trung xẹt qua ưu nhã vết tích, áo choàng tại Hắc Phong bên trong không ngừng phiêu đảng, thiếu nữ lúc này tựa như là vô địch chiến thần.

Kha Diệc Mộng ngờ ngác nhìn qua trước mắt bị tối khô lập hủ tiêu diệt quý ảnh, chẳng biết tại sao, trong lòng vậy mà dâng lên mấy phần nàng đều không hiểu dị dạng, một loại thật lâu không có trải nghiệm qua cảm giác an toàn tại mềm mại nội tâm tự nhiên sinh ra.

Theo bản năng, cánh tay ngọc lạng yên quán lên thiếu nữ cổ, nàng thật sâu đầu tựa vào Lăng Tuyết có chút phong ngạo bộ ngực bên trên, khóe miệng dần dần hiện lên một chút như có như không âm áp.

Máu và lửa tại trong cuồng phong lưu luyện, mỹ nhân hương thơm mùi thơm cơ thể xông vào mũi, không biết có phải hay không bởi vì thân thể truyền đến kinh khủng kịch liệt đau nhức, Lăng Tuyết thân thể lại không chịu được có chút cứng đờ.

Chương 37: Sinh lộ chỗ

Tầng tầng lớp lớp quý ảnh từ khắp nơi trên đất nhuộm máu thi thể dưới mặt đất leo ra, ngày xưa chiến thắng sa trường chiến sĩ, bây giờ lại thành ác ma sống nhờ chỗ.

Đêm tối còn dài đằng đẵng, khoảng cách đạo thứ nhất ánh rạng đồng giáng lâm chỉ ít còn có hai ba canh giờ.

Tuy là đêm khuya, nhưng mà chân trời ánh lửa ngút trời, khắp nơi đều là đồng lửa huyết sắc hồng quang.

Chẳng biết tại sao, doanh địa nơi này động tĩnh như thế lớn, nhưng thủy chung không có người chú ý tới.

Cứ việc hoang mạc tại đêm khuya tiến lên người vẫn là số ít, nhưng là có như thế lớn náo nhiệt, nhưng không có một người đến đây đứng lên một góc, ngược lại là hiện ra khác quý dị.

Lăng Tuyết ôm trong ngực Kha Diệc Mộng, phi tốc di động tới, mỹ nhân khuỷu tay ôm cổ của nàng, Kha Diệc Mộng rút xuống xe ngựa đình thời điểm, trong tay cái kia thanh màu xanh trường cung đã không biết rơi xuống nơi nào.

Huyết dịch cả người cấp tốc lưu động, vượt qua xà Kiếm Võ Hồn cực hạn năm giây về sau, Lăng Tuyết rõ ràng cảm giác bây giờ mỗi một giây đối với nàng chính mình đều là một loại to lớn tra tấn, trần trụi đi ra da thịt lúc này là đỏ thẫm phi sắc, đỏ mề hôi nhỏ xuống đến trên da thịt, liền lập tức cấp tốc phát ra "Xoẹt xoẹt" sôi trào thanh âm, hóa thành khói xanh tại trong ngọn lửa phiêu tán.

"Lăng tiểu thư, ngươi..." Kha Diệc Mộng tại Lăng Tuyết trong ngực, cánh tay ngọc ôm Lăng Tuyết cổ, mặc dù cách một tầng thật dày áo choàng, nhưng cũng vẫn có thể rõ ràng cảm giác được Lăng Tuyết trên thân lúc này không bình thường kinh người nhiệt độ.

Lăng Tuyết lại là không có trả lời, mà là thẳng hướng phía Giang Hành Viễn phương hướng tiến lên, cũng không phải Lăng Tuyết không muốn nói chuyện, mà là bởi vì lấy nàng hiện tại trạng thái thân thể, nói câu nào đều giống như đao giáo khó chịu.

Nhìn sông Lăng Tuyết không có trả lời mình, Kha Diệc Mộng mặc dù không cảm giác được Lăng Tuyết thời khắc này thống khổ, nhưng lại ảm ảm có thể hiểu được nguyên nhân, liền cũng thức thời không nói thêm gì nữa.

Giang Hành Viễn chính vận dụng lấy nguyên khí khảo sát một con một con quý ảnh, hần tiêu diệt quý ảnh phương thức cùng Lăng Tuyết không giống nhau, hần là vận dụng ảnh Võ Hồn hỗn loạn quý ảnh thể nội lưu chuyển nguyên khí quỹ tích vận hành, cơ bản quỹ tích vừa loạn, những này quý ảnh liền sẽ tự động bắt đầu giải thể.

Chém giết thủ đoạn mặc dù nhìn như không có Lăng Tuyết ngắn gọn dứt khoát, nhưng là tại trên kỹ xảo, lại là so Lăng Tuyết muốn cao mình bên trên không ít, bất quá đây cũng là hần có được ảnh Võ Hồn nguyên nhân, thông qua đối ảnh từ lý giải, hần có thể liếc thấy xuyên những này quý ảnh chôn giấu tại màu đen trong bóng tối nguyên khí lưu chuyển quỹ tích, tiến tới làm ra quỷ nhiễu.

Già nửa vung tay lên, liền lại là một đạo quý ảnh bay ra, nhìn thấy Lăng Tuyết ôm Kha Diệc Mộng đi trở về, có chút mệt mỏi ánh mắt bên trong lại khôi phục một chút thần khí.

Bất quá, đảo mắt liền nhìn thấy Lăng Tuyết Hồng nhào nhào khuôn mặt, cùng trên người nàng chính tỏa ra màu đen tiêu khói áo choàng, Giang Hành Viễn liền có chút minh bạch, khả năng này liền là tiểu thư nói "Giai đoạn hiện nay siêu hạn sử dụng Võ Hồn tác dụng phụ", trong ánh mắt không khỏi hiện lên không khỏi mấy bồi thần sắc lo lắng.

"Tiểu thư, ngươi không sao chứ..."

"Giang lão, Kha tiểu thư còn phải làm phiền ngươi chiếu cố một chút." Lăng Tuyết không có thời gian trả lời Giang Hành Viễn, đem Kha Diệc Mộng nhẹ nhàng để xuống về sau, chẳng biết tại sao, ở sâu trong nội tâm lại là rộng một cái, nhìn qua Kha Diệc Mộng có chút sưng đỏ hốc mắt, dừng một chút, nói ra: "Ngươi bảo vệ tốt mình."

Mặc dù Lăng Tuyết sắc mặt bình tĩnh, nhưng là Giang Hành Viễn lại có thể cảm nhận được nàng giờ phút này mặt mũi bình tĩnh dưới, nhất định thừa nhận thường nhân chỗ khó nhìn chịu thống khổ, từ khi nàng tại Ngọa Long thôn sau khi tỉnh dậy, liền triệt để biến thành người khác, trở nên vô cùng kiên cường, không khỏi nói ra: "Cái kia... Tiểu thư ngươi đâu?"

"Mưu sinh đường."

Ba chữ từ Lăng Tuyết môi son khẽ nhả đi ra, nàng liền chột lách người rời đi hai người, hướng phía một đám đồng lửa vị trí chạy như bay.

Làm xong những này, đã sáu giây, Lăng Tuyết thậm chí có thể rõ ràng nghe được thể nội gân lạc đứt gãy giòn vang, một đoàn cháy hùng hực hóa điểm tại thể nội bùng nổ, muốn hủy diệt tất cả, bao quát chính nàng.

Kha Diệc Mộng nhìn qua Lăng Tuyết rồi đi thân ảnh, ánh mắt phức tạp, cái này Ngưng Mạch Cảnh tầng hai thiếu nữ, từ trận này huyết chiến bắt đầu, không chỉ có biểu hiện ra viễn siêu cảnh giới này sức chiến đấu, cũng cho thấy vượt xa quá nàng tuổi tác này thành thực cùng tinh táo, ở trong lòng cái kia cổ nàng chính mình đều không có phát giác được cảm xúc thôi thúc dưới, nàng đối Lăng Tuyết có càng thêm mãnh liệt lòng hiếu kỳ.

Giang Hành Viễn đem nhìn qua Lăng Tuyết rồi đi thật sâu thu hồi ánh mắt lại, ngược lại nhìn lại Kha Diệc Mộng, lúc này vệt nước mắt trên mặt nàng chưa khô, rất có lẽ hoa đài vũ cảm giác, một đôi tiêm tiêm ngọc thủ có chút thất thố cầm chặt lấy tay áo, mặc dù là Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, tu vi thắng qua Lăng Tuyết, nhưng biểu hiện ra tại Lăng Tuyết hoàn toàn khác biệt hai loại khí chất.

Có lẽ, dạng này nhu nhược Kha Diệc Mộng, mới là chân chân chính chính nữ vô tu.

Mà tiểu thư, nàng không phải nữ vô tu, nhưng nàng lại là Nữ Vô Thần, là thiên quân vạn mã trước đó mặt không đối sắc Nữ Vô Thần.

Bàn tay vung lên, một con hướng phía Kha Diệc Mộng gào thét mà đến quỹ ảnh liền ứng thanh phân giải ra đến, hóa thành màu đen bóng ma tiêu tán trong không khí, Giang Hành Viễn nói ra: "Kha tiểu thư, theo sát ta."

Nhưng mà Giang Hành Viễn không có nghĩ tới là, thoại âm rơi xuống, lại nghe được "Âm vang" một tiếng, chỉ gặp Kha Diệc Mộng rút ra bội kiếm bên hông, hai cái tay nhỏ nắm thật chặt chuôi kiếm, nàng nhu nhược thanh âm mang theo ẩn chứa một loại nào đó mãnh liệt quyết tâm ngữ khí nói ra: "Ta không nghĩ biến thành vương vãi, ta sẽ học chiến đấu!"

Giang Hành Viễn nghe vậy không khỏi nở nụ cười, nếp nhăn trên mặt bởi vì nụ cười này đều có chút tan ra, nói ra: "Như thế, Kha tiểu thư, người chính mình cẩn thận, ta cũng sẽ giúp đỡ người."

...

"Đã mảnh này Địa Ngục là từ hóa điểm cùng đêm tối tạo thành, nếu là thiếu khuyết quang điểm, chỉ còn lại có mệnh mông đêm tối, những này quỹ ảnh còn có thể như vậy từ ngược a..."

Lăng Tuyết một bên hướng phía một chỗ đồng lửa phi tốc phóng đi, một bên nhãn thụ lấy thể nội kịch liệt đau đớn cường ép không chế mình tinh táo suy nghĩ, bất quá dưới mắt kịch liệt đau nhức vẫn là làm nàng không chịu được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Kề bên này hết thảy có chín nơi đồng lửa, nếu là có thể dập tắt một nửa, cũng có thể suy yếu một chút quỹ ảnh năng lực."

Trong lòng suy đoán, trên tay cổ kiếm nhưng không có dừng lại, bất kỳ cái gì ý đồ ngăn cản nàng quỹ ảnh một giây sau liền sẽ tại kiếm quang hạ hôi phi yện diệt.

Xa xa Ân Chánh nhìn thật sâu cái kia quán tại áo xám áo choàng hạ ngay tại phi tốc di động thân ảnh, ánh mắt thâm thúy trung lưu lộ ra vẻ phức tạp, lầm bầm nói: "Thật sự là không nghĩ tới, ở trước mắt dạng này thể cục dưới, nàng thể mà còn có thể nhìn ra ta cái này hồn kỹ sơ hở lớn nhất! Nàng này quả nhiên là bất phàm, dung mạo tuyệt thế, xuất thân thần bí, thiên phú kinh người, tâm trí càng là như yêu!"

"Bất quá dưới mắt lại là còn chưa tới để nàng phá hư toàn bộ hồn kỹ thời điểm, còn phải ngăn cản nàng một hồi mới là." Cảm thấy nghĩ đến, Ân Chánh lần nữa điều động lên toàn thân nguyên khí, vung vẩy trường kiếm, vô tận hai màu đen trắng nguyên khí lượn lờ tại trên trường kiếm, hân thanh trường kiếm hướng phía Lăng Tuyết hung hăng một chỉ, quát lên: "Hồn kỹ! Ánh Sát chi thuật!"

Bất quá tại hồn kỹ sắp hoàn toàn có hiệu lực thời điểm, Ân Chánh lại là cảm thấy tim đột nhiên tê rần, lại là có cốt cốt đen kịt máu tươi từ nơi ngực chậm rãi chảy ra, lại hóa thành khối đen tó khắp trên không trung, trong miệng ngọt ngào, đen kịt máu tươi cũng từ trong miệng tràn ra, cũng như bóng ma tiêu tán.

Đây là Kha Diệc Mộng để lại cho hắn tới trùng tên, Ân Chánh nhẹ nhàng thở dài, một tiễn này, hắn không muốn đi tránh, bây giờ có như vậy thương thế, cũng là tất nhiên.

"Thời được, dù cho không có hoàn toàn thi pháp, nhưng cũng đầy đủ."

Thế gian này nhất ẩm nhất trắc liền là kỳ diệu như vậy, Lăng Tuyết cứu được Kha Diệc Mộng một cái mạng, lại là không biết, nếu là không có Kha Diệc Mộng cái này ôm hận một tiễn, nàng lại là có khả năng muốn sinh sinh bị Ân Chánh mài chết tại mảnh này quỹ ảnh Địa Ngục ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thân pháp đột phá

Ngay tại Ân Chánh "Ảnh Sát chi thuật" hồn kỹ hình thành một nháy mắt, đã thấy vô số đao thương kiếm kích ảnh tử đều tại mặt đất chậm rãi nổi lên, phẳng phát là có có một cái binh khí kho Huyền Bình đều trên không trung lơ lửng hình thành cái bóng.

"Đi!" Ân Chánh lên tiếng một quát, chỉ gặp cái kia lơ lửng tại mặt đất một đao một Đạo Binh khí cái bóng phẳng phát như là từng thanh từng thanh mũi tên, dán chặt lấy mặt đất hướng phía Lăng Tuyết chính di động với tốc độ cao ảnh tử phi tốc mà đi, kỳ dị nhất chính là, vốn là hư vô chi vật, nhưng mà di động với tốc độ cao thời điểm lại nương theo lấy gào thét tiếng xé gió.

Dọc theo đường bên trên tất cả hộ vệ binh, chỉ cần lòng bàn chân của bọn họ dưới có ảnh tử tồn tại, bị những này Huyền Bình ảnh tử xâm vào, tựa như là bản thể bị những binh khí này đâm xuyên, cốt cốt máu tươi trực tiếp từ những hộ vệ này binh trên thân chảy xuống, bọn hắn thậm chí ngay cả mình là thế nào bỏ mình cũng không biết.

Che ngực chỗ bị hư vô không khí xuyên thấu ra to lớn huyết động, bọn hắn hai mắt tròn to toát ra hoảng sợ ánh mắt ngã xuống.

Mãnh liệt nguy cơ sinh tử bao phủ tại Lăng Tuyết trong lòng, một bên là đến từ Ân Chánh kinh khủng Ảnh Sát chi thuật, một bên khác là đến từ xà kiếm đối thân thể mang tới siêu cường phụ tải, giờ phút này là chân chính sinh tử vận tốc!

Lôi minh cũng chú ý tới Lăng Tuyết bên này di động với tốc độ cao cuối cùng phương hướng, lại căn cứ Ân Chánh phản ứng, lập tức tiện ý biết đến thiếu nữ lần này sợ là đâm trúng Ân Chánh chân chính mệnh môn chỗ, lập tức vung tay điên cuồng gào thét nói: "Hiện tại còn sống các huynh đệ, chúng ta toàn lực tương trợ Lăng tiểu thư, giết ra những này quý đồ vật vây quanh, đập tắt chung quanh những này đồng lửa, đây là chúng ta hy vọng duy nhất!"

Còn sót lại hộ vệ binh giết hai mắt đỏ bừng bên trong bắn ra mãnh liệt cầu sinh ý chí, hét lớn: "Rồ!"

Làm xong những này, lôi minh thì khiêng trên vai lục liên, phi tốc hướng Lăng Tuyết bên kia tiến đến.

Đếm không hết ảnh tử binh khí lấy cực nhanh tốc độ truy tung Lăng Tuyết, Lăng Tuyết bộc phát toàn thân đen kịt nguyên khí, những này tại thể nội điên cuồng lưu chuyển lên, đi qua xà Kiếm Võ Hồn chuyển đổi, những nguyên khí này vô cùng cuồng bạo, bây giờ thân thể không chịu nổi như thế nặng nề phụ tải, càng là có vô số mao mạch mạch máu tại thể nội nổ tung, đỏ thẫm máu tươi tại bóng loáng như tuyết da thịt ra chảy xuôi ra.

"Bây giờ." Nhìn qua trước mắt gần trong gang tấc đồng lửa, Lăng Tuyết ở trong lòng im lặng nói ra.

Không để ý đuổi sát tại sau lưng nguy cơ, Lăng Tuyết giờ lên cổ kiếm, đối trước mắt trùng thiên ánh lửa liền là hung hăng vẩy một cái, bành trướng mãnh liệt đen kịt nguyên khí xẹt qua trước mắt đồng lửa, đã thấy có một chút hai màu đen trắng nguyên khí xuất hiện tại đồng lửa trung tâm, hình thành một tầng đồng lửa bảo hộ.

Cái này, chính là Ân Chánh nguyên khí!

"Phá cho ta!" Lăng Tuyết không có ngoài ý muốn, động tác trên tay không có đình chỉ, lượn lờ tại cổ kiếm bên trên cuồng bạo đen kịt nguyên khí lấy nghiền ép chi thể trực tiếp oanh phá Ân Chánh lưu tại đồng lửa bên trên nguyên khí phòng ngự, thuận thế đập tắt nơi đây đồng lửa đang thiêu đốt ngập trời hỏa diễm.

"Ta không tổn thương được bản thân ngươi, nhưng mà chỉ một điểm này nho nhỏ nguyên khí, lại là không có khả năng ngăn lại ta!"

Chỗ này đồng lửa đập tắt, chiếu rọi chân trời hồng quang lập tức ảm đạm một chút, mà lúc này doanh địa sinh động quỷ ảnh khí tức trên thân cũng hiển nhiên yếu hóa một chút, hiện ra hường Ngưng Mạch Cảnh tầng hai trượt xu thế.

Cảm nhận được một màn này, trong lòng của tất cả mọi người lập tức vui mừng, Lăng Tuyết ý nghĩ quả nhiên hữu hiệu, lập tức tất cả mọi người động tác đều càng là nhanh lên mấy phần, thậm chí tại một nhọc hiện tại, lại đều bắt đầu bộc phát ra mười hai phần tinh thần.

Mà đúng lúc này, mới một mực đuổi sát sau lưng Lăng Tuyết nguy cơ chớp mắt là tới, Lăng Tuyết đã sớm chuẩn bị, chỉ gặp nàng nhẹ nhàng hai mắt nhắm lại, lần nữa tiến vào đập tuyết vô ngân trạng thái, mà nàng không có nghĩ tới là, giờ phút này trong lòng cảm giác nguy cơ mãnh liệt, lại là khiến người này phẩm đỉnh cấp thân pháp bình cảnh bắt đầu có một chút buông lỏng.

Đã vậy còn quá nhanh liền đụng chạm đến đập tuyết vô ngân đại thành biên giới!

Nguyên bản dựa theo Lăng Tuyết trong lòng tính ra, muốn đạt tới cảnh giới này, chỉ ít còn phải mấy tháng, lại là không nghĩ tới bây giờ tại mình liên tiếp tạo ngộ sinh tử ta nguy cơ, lại là làm chính mình đối thân pháp lĩnh ngộ sớm không ít.

Quả nhiên, du tẩu cùng sinh cùng tử biên giới, mới là nhanh nhất tăng cao tu vi cùng lĩnh ngộ phương pháp!

Phối hợp thêm xà Kiếm Võ Hồn đối ngũ giác cực phức tăng lên, Lăng Tuyết chỉ cảm thấy cái này một cái chớp mắt, nàng giác quan đạt được chưa từng có tăng lên, tại hai tháng trước cái kia phiền lá rừng lâm, nàng chỉ có thể làm đến Thiên Diệp không dính vào người, bây giờ nàng cảm giác nàng chính mình muốn đạt tới vạn diệp không dính vào người cảnh giới!

Ngưng Mạch Cảnh tầng hai, lại là đã đụng chạm đến nhân phẩm đỉnh cấp thân pháp đại thành biên giới, cái này nếu là truyền đi, nhất định kinh thế hãi tục, phải biết, liền xem như tại Thiên Văn Võ Phủ bên trong, cũng chỉ có hạch tâm đệ tử, mới có thể tại Ngưng Mạch Cảnh tầng dưới thời điểm, một chút cảm

nhận được những này đỉnh cấp thân pháp ý cảnh!

Vô số Huyền Bình hợp thành một đầu dây dài, sắp đụng chạm đến Lăng Tuyết ảnh tử.

Mà đúng lúc này, Lăng Tuyết bắt đầu chuyển động, thân hình phi tốc chớp động, bất quá đây chính là Ân Chánh tuyệt sát hồn kỹ, liền xem như đụng chạm đến đại thành biên giới đập tuyết vô ngân, nhưng dù sao chỉ có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi, cũng vô pháp làm đến hoàn toàn không bị những này ảnh nhận tiếp xúc đến.

Thình thoảng liền sẽ nghe được "Tê lạp" áo choàng bị lưỡi dao vạch phá thanh âm, vỡ vụn áo choàng chỗ lộ ra Lăng Tuyết nhuộm dần lấy máu tươi ửng đỏ da thịt.

Trong lúc nhất thời, Lăng Tuyết ngọc thể tại vỡ vụn áo choàng dưới, có mấy phần như ẩn như hiện cảm giác, mà giờ khắc này, nàng hiển hiện ra trên da thịt còn chảy xuôi tiên diễm ướt át huyết dịch, càng là lộ ra mê người vô cùng, khiến cho lòng người sinh vô hạn thương tiếc.

Mặc dù không thể hoàn mỹ tránh thoát khỏi Ân Chánh Ảnh Sát chi thuật, nhưng Lăng Tuyết lần này cũng đã đem đòn công kích trí mạng tránh khỏi, khó khăn lắm chỉ chịu đến một chút không đáng chú ý bị thương ngoài da.

Ân Chánh nhìn qua một màn này, trong ánh mắt toát ra tán thưởng quang mang, từ Lăng Tuyết cùng Tiết lỗi một trận chiến thời điểm, hắn liền đoán được Lăng Tuyết trên thân nhất định là người mang một loại đỉnh cấp thân pháp, bây giờ càng là xác định cái này thân pháp danh tự, chính là Thiên Vân Vô Phủ đỉnh cấp thân pháp "Đập tuyết vô ngân".

Mặc dù không biết nàng này từ nơi nào đạt được môn công pháp này, nhưng là chân chính khiến Ân Chánh tán thưởng là Lăng Tuyết đối với võ kỹ công pháp nâng lực lĩnh ngộ, có thể tại Ngưng Mạch Cảnh tầng hai bằng vào đập tuyết vô ngân gần như hoàn mỹ tránh thoát mình tuyệt sát kỹ, nhất định là ở thân pháp lĩnh ngộ bên trên đạt đến gần như đại thành trình độ.

"Có lẽ nàng này, sẽ trở thành hai năm sau một chút hi vọng sống." Ân Chánh tự lẩm bẩm, trên tay nắm trường kiếm nhưng lại là vung lên, đếm không hết Huyền Bình cái bóng lại đang dưới chân của hắn xuất hiện một nhóm, trên người nguyên khí ba động càng là yếu đi mấy phần, quý ảnh trùng điệp mượn thiên địa tự nhiên lực lượng, mà Ảnh Sát chi thuật lại là từ không sinh có, đối với nguyên khí tiêu hao xa xa lớn hơn quý ảnh trùng điệp.

"Đi!" Ân Chánh khẽ nhả một chữ, dưới chân vô số đao thương kiếm kích lại một lần nữa đối Lăng Tuyết phát động lăng lệ tiến công, lấy cực nhanh phá không tốc độ hướng Lăng Tuyết đánh tới.

Làm xong những này, Ân Chánh vô tình hay cố ý ngẩng nhìn bầu trời đêm chỗ, ánh lửa kia chiếu rọi không đến đen kịt chỗ, màu nâu đậm trong đôi mắt hiện lên một tia thật sâu kiêng kỵ.

Chính là những cái kia quý dị đen kịt, đem trước mắt thế giới cùng ngoại giới triệt để cách biệt!

Bình thường Ngưng Mạch Cảnh không phát hiện được những này đen kịt cùng bóng đêm khác biệt, nhưng hắn đã từ như thế đồ vật ở bên trong lấy được viễn siêu trước mắt cảnh giới đủ khả năng lấy được, có khả năng lĩnh ngộ Vô Hồn quy tắc, kể từ đó, lại là có thể mơ hồ phát giác được không thích hợp.

Mà cũng là điểm này không thích hợp, đem hắn đêm nay tất cả kế hoạch cơ hồ toàn bộ xáo trộn.

Nhất làm hắn kiêng kỵ là, như thế che khuất bầu trời đại thủ đoạn, rõ ràng đã vượt xa khỏi Ngưng Mạch Cảnh cấp độ này!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cực hạn

Đã tám giây .

Lăng Tuyết yên lặng ở trong lòng tính toán thời gian, thời gian lại qua một giây, nàng cảm thấy lúc này trên thân tiếp nhận phụ tải cơ hồ so với thứ bảy giây lúc tiếp nhận còn phải lại vượt lên gấp bội, trước đó tựa như là gánh vác lấy một cái cái kích di động với tốc độ cao, mà lúc này, nàng cảm thấy mình phảng phất tại gánh vác lấy một tòa núi lớn tại di động với tốc độ cao, ở giữa áp lực chênh lệch, rõ ràng.

Mà lại, lúc này thể nội chảy xuôi huyết dịch đã sôi trào, nếu không phải võ tu thể chất đặc thù, bình thường phạm nhân sợ là đến chết bất đắc kỳ tử tại chỗ.

Che đây tại tàn phá cháy đen áo choàng hạ thân thể mềm mại, nguyên bản trắng nõn như tuyết da thịt hiện tại cơ hồ muốn đỏ thắm, toàn thân hơi nóng bốc lên, may mắn ngày đó là trong cửa hàng đặc địa mua món này đặc chế áo choàng, nếu không hôm nay nàng xuân quang liền phải bại lộ tại trước mặt mọi người, hơn nữa còn là tại bây giờ khản trương như vậy kịch liệt trắng diện, chỉ là tưởng tượng một cái liền cảm giác xấu hổ cảm giác tràn đầy.

Hiện tại tưởng tượng, mình xuyên qua thành một thiếu nữ, hơn nữa còn là một cái lại ưu nhã lại có khí chất thiên kim tiểu thư trên thân, làm đến bộ dáng như hiện tại thật sự là đánh đến không được, trước có "Quan Vô Thánh cạo xương liệu độc", hiện tại có "Mỹ thiếu nữ nhện đau cứu hỏa", như thế khổ bên trong làm vui tưởng tượng, không khỏi cảm thấy trong lòng loại kia áp bách mình tới gần như áp lực hít thở không thông hơi dừng một chút.

Lúc này nàng chính phi tốc hướng xuống một chỗ đồng lửa chỗ lao đi, cảm giác được sau lưng đuôi sát mà tới nguy cơ, Lăng Tuyết trong lòng có chút mát lạnh, mới toàn lực thi triển đạp tuyết vô ngân về sau, thân thể bây giờ đã gần như sụp đổ, sợ là khó mà lần nữa thi triển ra đạp tuyết vô ngân, mà đồng lửa lúc này còn có tám chỗ!

Mà lại, còn không biết Ân Chánh giống như vậy kinh khủng công kích còn có thể thi triển mấy lần, mặc dù đã đoán được dạng này hồn kỹ đối với Ân Chánh tiêu hao nhất định là không nhỏ, nhưng là, bây giờ Ân Chánh cực hạn đến tột cùng ở nơi nào, nàng nhưng vẫn là đoán không ra.

Bất quá nàng lại là không biết, đây là Ân Chánh bởi vì tìm trúng Kha Diệc Mộng một tiền nguyên nhân, không có đem hồn kỹ thi triển xong cả, nếu là phóng thích hoàn chỉnh, giống dưới mắt công kích như vậy, sẽ trở nên càng hung hiểm hơn, càng thêm không cách nào nắm lấy, tại đợt thứ nhất Ảnh Sát chi thuật lúc, nàng liền có khả năng nhận chân chính ảnh hưởng đến hành động tồn thương.

Mà khi đó, dưới mắt sắp xảy ra đợt công kích thứ hai liền sẽ trực tiếp trở thành nàng trí mạng công kích!

Bất quá, cho dù là dưới mắt, tình thế vẫn không thể lạc quan, Ân Chánh đợt công kích thứ hai có lẽ còn có cơ hội tránh đi, nhưng là đợt thứ ba cùng đợt thứ tư, Lăng Tuyết lúc này trong đáy lòng lại là một chút lòng tin cũng không có.

Bất quá, liền xem như tiền đồ khó lường, phía trước gian nan hiểm trở, khó như lên trời, Lăng Tuyết cũng muốn đi liều mạng một phen, bất kỳ cái gì sự tình, không làm được cực hạn, đều không có tư cách nói thất bại!

Đây là nàng một mực, cũng là nàng một đời trước tín niệm!

Trùng thiên ánh lửa đã gần ngay trước mắt, Lăng Tuyết huy kiếm một trăm, màu đen nhánh dài hơn một trượng nguyên khí xẹt qua không gian, vô số tia lửa "Lộp bộp" ứng thanh tại đây người chung quanh bay múa, chiếu áo choàng thiếu nữ hình tượng vô cùng anh minh thần võ, giống như Nữ Võ Thần tái thế, nữ tử yếu đuối như nước cùng nam tử dương cương như lửa, giờ phút này đều tại trên người nàng kết hợp hoàn mỹ cùng một chỗ, quả nhiên một cái khí chất vô song!

Một kiếm chém xuống, Lăng Tuyết không có thời gian đi ở tâm nhãn trước cái này một thốc trùng thiên hỏa diễm sinh cùng tử, dưới chân tại cứng rắn hắc mạc bên trên nhẹ nhàng điểm một cái, không làm mây may dừng lại, cũng không có đi chú ý sau lưng nguy cơ, nàng lại lần nữa lấy cực nhanh tốc độ hướng phía chỗ tiếp theo đồng lửa chạy như bay.

Sau lưng vô số ảnh tử Huyền Binh đã càng ngày càng gần, như có gai ở sau lưng cảm giác càng ngày càng rõ ràng, Lăng Tuyết chỉ cảm thấy phía sau lưng cơ hồ đều muốn toàn bộ nổ lên, lại nghe được thiên không bỗng nhiên tiếng sấm vừa làm, "Oanh" một tiếng, đột nhiên chính xác đánh vào mặt đất cực tốc ảnh tử Huyền Binh bên trên.

"Ân lão tặc triệu hoán đi ra những cái bóng này lưỡi dao tốc độ ngược lại là tấn mãnh vô cùng, vì lần này, thật là làm cho nhắm ngay cho ta cả buổi, còn may là trúng, không phải cái này mặt mo muốn ném đại phát." Cách đó không xa truyền đến lời mình to lại hơi có vẻ tang thương thanh âm.

Hào quang chói sáng sau lưng Lăng Tuyết vỡ ra, hơn mười đạo Huyền Binh hình bóng tại chướng mắt trong bạch quang chậm rãi tan rã, bất quá lại là vẫn còn có mấy chục đạo ảnh tử lưỡi dao theo sát sau lưng Lăng Tuyết, nhưng là bởi vì lời mình lần này sét đánh, lại là tại về khoảng cách rơi ở phía sau Lăng Tuyết không ít.

Tại trắng xoá quang ảnh bên trong dần dần đi ra lời mình thân ảnh cao lớn, trên vai trái giống như là treo một đầu màu xanh áo choàng treo lục liên thân thể mềm mại, râu ria kéo cận bã thô ráp trên mặt một môi thái rõ ràng, nhưng là hai mắt lại vẫn tinh khí mười phần, nâng lên nguyên khí, hướng phía một khắc không có dừng lại thiếu nữ la lớn: "Lăng tiểu thư, không cần phải lo lắng sau lưng những này quý đồ vật, những vật này, ta đến vì ngươi xử lý!"

Cảm nhận được sau lưng một màn, Lăng Tuyết khoe miệng có chút nổi lên về mỉm cười, bất quá bởi vì bây giờ toàn thân cơ bắp cơ hồ đã nhanh muốn toàn bộ xé rách, liền liền động nói chuyện sùng, đều cảm thấy đau đớn khó nhịn, lại là lộ ra lần này tiểu dung có một chút miễn cưỡng.

Bất quá ngay cả như vậy, Lăng Tuyết tốc độ lại chỉ là có chút có chỗ trượt, trên tổng thể vẫn vẫn là duy trì cao bạo phát tốc độ tiến lên.

Tay nâng kiếm roi, hàn quang chột tránh, lửa trung tâm hắc Bạch Nguyên khí ứng thanh chém xuống, lại là một chỗ đồng lửa diệt!

Bốn phía quý ảnh tu vì lần nữa hạ xuống, bây giờ đã chỉ còn lại có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai trung thành cảnh giới, dạng này quý ảnh, đã rất khó đối còn sót lại hộ vệ binh tạo thành uy hiếp trí mạng, Lăng Tuyết cấp tốc di động thời điểm càng là có thể hoàn toàn không để ý tới những này quý ảnh, tại quý ảnh phát hiện Lăng Tuyết muốn tấn công lúc, sau một khắc liền đã sớm không có Lăng Tuyết mục tiêu, chỉ để lại một đồng mộng bức quý ảnh.

Như thế, mặc dù bởi vì thể nội kịch liệt đau nhức, tốc độ có chỗ trượt, nhưng là lại bởi vì không có quý ảnh trở ngại, Lăng Tuyết tốc độ ngược lại nhanh hơn không ít.

Lúc này mặc dù bình minh chưa đến, nhưng lại có một vệt ánh rạng đông lặng yên rơi vào Lăng Tuyết trong lòng, chỉ là trong đầu nhưng lại lặng yên hiện hiện Tào Hưng Yên che lấp khuôn mặt cùng cái kia Giang lão nói cho nàng biết người thần bí kia, không khỏi cảm thấy toàn thân một cổ âm hàn khí tức tập thân.

Trận chiến này phải nhanh, nếu là hai người này lại chạy về , dựa theo bây giờ đám người trạng thái, nhất định chỉ có thể trở thành trên bàn dao thớt , mặc hấn nhóm xâm lược!

Sau lưng thỉnh thoảng liền có một đạo sét đánh oanh kích xuống, Ân Chánh Ảnh Sát chi thuật mỗi lần sắp đuổi kịp bên trên Lăng Tuyết thời điểm, đều sẽ bị lôi minh dùng sét đánh ngang sinh sinh ngăn chặn xuống tới, nhiều như vậy lần xuống tới, lúc này nguyên bản mấy chục đạo ảnh tử Huyền Binh, bây giờ cũng chỉ còn lại vụn vặt lẻ tẻ bảy tám đạo.

Thắng lợi ánh rạng đông tựa hồ ngay tại phía trước.

Bỗng nhiên Lăng Tuyết nghe được thể nội phảng phất vô số gân mạch đứt gãy thanh âm, di động với tốc độ cao thân hình lại là ngạnh sinh sinh dừng lại, toàn thân đứt gãy gân mạch đã nghiêm trọng đến để nàng thậm chí hành động đều đã vô cùng khó khăn.

Giơ tay lên, chỉ thấy lộ tại cháy đen hỗn hợp có đỏ tươi áo choàng bên ngoài tiêm tiêm ngọc thủ, lúc này nhuộm đầy máu tươi, nguyên bản quần quanh ở nơi bàn tay bằng vải một mảnh đỏ thẫm, một giọt một giọt đỏ tươi máu tươi từ băng vải bên trên lộ ra ngoài mấy cây dây lụa chỗ chảy xuôi xuống tới.

Lúc này chỉ là dừng lại như thế một hồi, toàn thân chảy xuôi máu tươi đã đem trên đất đồng cát đen nhuộm đỏ một mảnh nhỏ, về phần chính nàng, lúc này thậm chí ý thức đều có chút bắt đầu bắt đầu mơ hồ, bởi vì mất máu quá nhiều, bỗng nhiên dừng lại, trước mắt thế giới vậy mà đã trời đất quay cuồng.

"Dừng ở đây rồi à... ?" Mặc dù sau lưng chỉ còn lại có vụn vặt lẻ tẻ bảy tám đạo ảnh tử lưỡi dao, nhưng là Lăng Tuyết minh bạch lấy bây giờ tình trạng của nàng, ba đạo liền đủ để lấy đi tính mạng của nàng!

Từ vong chớp mắt là tới, Lăng Tuyết còn muốn gãy dựa lấy sử dụng đạp tuyết vô ngân, lại phát hiện lúc này hai cước cũng đã như là rớt chì, liền hành đi đều là vấn đề, càng không nói đến thi triển thân pháp.

Ngay tại nàng lâm tận nếm thử lúc, sau lưng xà Kiếm Vô Hồn hư ảnh bỗng nhiên âm vang biến mất, Phá Quân cổ kiếm tự hành bay trở về sau lưng nàng vô kiếm chỗ, bất đắc dĩ cười một tiếng, Lăng Tuyết chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đúng lúc này, Giang Hành Viễn già nua quát tháo thanh âm truyền đến: "Ánh trắng chi thuật!"

Ánh trắng chi thuật! Vừa dứt lời dưới, Lăng Tuyết dưới chân ảnh tử liền phi tốc bắt đầu vận vẹo, biến thành một cái ảnh người phi tốc tránh ra đuổi kịp mà đến Ảnh Sát chi thuật, Giang Hành Viễn lần này, ngược lại là xảo diệu lợi dụng Ân Chánh Ảnh Sát chi thuật chỉ có thể công kích ảnh tử khuyết điểm này, đem Lăng Tuyết ảnh tử rút ra đi ra, bộ dạng này Ân Chánh công kích chính là muốn rơi vào khoảng không!

Trông thấy một màn này, Ân Chánh khóe miệng hơi nhếch, không có bối rối chút nào, vẫn là như vậy nắm vững thắng lợi, chỉ là đem lòng bàn tay trái mở ra, chỉ phía xa lấy Lăng Tuyết phương hướng, chậm rãi hướng lên vừa nhấc, động tác làm xong, trên người hần khí tức trong nháy mắt rơi xuống một cái thấp điểm.

Sau một khắc, đã thấy nguyên bản kẻ sát mặt đất gào thét mà đến bảy tám đạo lưỡi dao ảnh tử, tại Giang Hành Viễn không thể tin ánh mắt hạ bỗng nhiên từ trên mặt đất thẳng lên, mang theo càng thêm sắc bén khí tức thẳng bức Lăng Tuyết mà đi, Giang Hành Viễn trong lòng không khỏi trầm xuống, lúc này hần nguyên khí cơ hồ hao hết, sức liều toàn lực muốn lại đi điều khiển cái kia mấy đạo ảnh nhận, nhưng không khỏi hung hăng ho ra một ngụm máu tươi, trên mặt lại già nua mấy phần.

Nhưng là Giang Hành Viễn không có bỏ qua, toàn thân ảnh nguyên khí âm vang lần nữa bộc phát, từ hần rung động hai tay chỗ bắn ra, quần quanh ở cái kia mấy đạo ảnh nhận trên thân, đúng là ngạnh sinh sinh kéo chậm cái kia mấy đạo ảnh nhận tốc độ phi hành!

Nghe được Giang lão tiếng ho khan, Lăng Tuyết không khỏi mở ra hai con ngươi, vừa nhấc mắt liền liền thấy dừng ở không trung ảnh nhận, cùng nơi xa run run rẩy rẩy đứng đấy Giang Hành Viễn, bởi vì nguyên khí nghịch hành phản phệ, bây giờ sắc mặt trắng bệch, nhìn lung lay sắp đổ, hoàng hôn tây son, cẩn thận cảm ứng xuống đến, càng là chỉ còn lại có mấy ngày không đến thọ nguyên!

Trong lòng của nàng một trận quần đau, phần này đau nhức, so với nàng thấm đầy máu tươi thân thể càng làm cho nàng cảm thấy đau đớn!

Môi đỏ khê mở, nàng tự lẩm bẩm: "Giang lão ngươi đây cũng là tội gì, ta cũng không phải là nàng, tại hai năm trước đó, Lăng Tuyết sớm cũng đã chết rồi, bây giờ đứng tại trước mặt ngươi chỉ là hắt lên Lăng Tuyết tảng này hoa lệ vô ngoài một cái khác linh hồn, ngươi vì ta làm đến như thế, lại là bạch bạch mù mù ngươi lần này liêm độc chi tình!"

Cuồng phong gào thét, Lăng Tuyết lúc này suy yếu vô cùng, lời nói này đang nói ra lúc cũng đã quét sạch Hắc Phong thổ tan.

Mà liền tại giờ khắc này, cái kia mấy đạo ảnh nhận đột phá Giang Hành Viễn trời buộc, lần nữa hướng phía Lăng Tuyết gào thét mà đến!

"Phốc! !" Vài tiếng ảnh nhận phá thể mà vào thanh âm truyền vào Lăng Tuyết bên tai, nhưng mà, chẳng biết tại sao, loại trí mạng đó đau đớn lại là chậm chạp không có thông qua thần kinh truyền đến đầu óc của nàng bên trong.

Nghi hoặc ở giữa, định trụ thần xem xét, lại là có một đạo cự thuẫn nằm ngang ở trước người của nàng, chính là cái này một mặt to lớn cổ thuẫn, đem thế giới này tất cả chiến hỏa cùng bóng ma hết thảy ngăn lại.

Cự thuẫn phía dưới, một mảnh đen kịt, chỉ có một cái hơi có vẻ thân thể gầy yếu đứng tại trước người của nàng, nhưng mà ảnh nhận thực sự quá sắc bén, có mấy đạo ảnh nhận vẫn là xuyên thấu qua cự thuẫn phòng hộ trực tiếp xuyên suốt tiến cái này thân thể bên trong, chảy rờn rờn máu tươi từ sau lưng của hắn chậm rãi chảy xuống.

"Rốt cục, đuổi kịp." Cái thân ảnh kia thấp giọng nói ra, thanh âm mang theo vài phần đắc ý, cũng có mấy phần rã rời, dừng một chút, lại nói ra: "Ta cùng ngươi ở giữa chênh lệch, cuối cùng không có xa như vậy ..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Huyền ảnh mê tung

Mơ hồ xoay tròn thế giới, trước người ảnh tử lại vững vàng đứng tại trước người của nàng, trong tay vững vàng nắm cái kia một mặt to lớn cổ thuẫn.

Có chút sợ run nhìn qua trước người cũng không phải là rất cao lớn bóng lưng, còn có nhuộm đỏ đạo thân ảnh này cốt cốt chảy xuống tinh hồng, không tự chủ có một dòng nước ấm chảy qua đáy lòng.

Làm người hai đời, Tiết lăng lại là không nghĩ tới, vậy mà lại có người coi như bỏ qua liễu mình cũng muốn cứu mình, nếu nói Giang Hành Viễn là thừa tước chủ Lăng Tuyệt ân tình, cái kia người trước mắt, nhưng lại là vì cái gì?

Hai người bèo nước gặp nhau, không đánh nhau thì không quen biết, hiện tại lại nhiều một đêm cùng một chỗ hóng gió uống rượu giao tình mà thôi, rất hiển nhiên, lý do như vậy là hoàn toàn không đáng chú ý.

Lúc này, Lăng Tuyệt lại là đột nhiên rất tự giác quên mình đã xuyên qua thành thân nữ nhi cái này cố định sự thật, trăm mối vẫn không có cách giải.

Lúc này nàng trong đáy lòng cảm xúc rất phức tạp, có kinh hi, có cảm động, cũng hồ thẹn, còn có một tia nàng chính mình đều không có phát giác được bối rối, bất quá cuối cùng thiên ngôn vạn ngữ đều rút thành nàng lúc này hư nhược một câu.

"Đa tạ ... Hảo huynh đệ, cái kia, huynh đệ khác nhóm đâu?"

Lăng Tuyệt lần này chỉ, là đêm nay huyết chiến bắt đầu trước, cùng một chỗ ngồi vây quanh một vòng uống rượu với nhau đàm tiếu hộ vệ binh nhóm, bởi vì cùng nàng đụng rượu, cuối cùng đều say thành một đoàn, tại dạng này trong địa ngục, sinh tử cơ hồ đã không có lo lắng, bất quá nàng nhìn thấy lúc này Tiết lỗi còn sống sờ sờ đứng tại trước mặt, không khỏi sinh lòng mấy phần may mắn.

Nghe được Lăng Tuyệt tra hỏi, Tiết lỗi trầm mặc lại, đen kịt bên trong gầy gò thân ảnh nhiều hơn mấy phần tiêu điều khí tức, Lăng Tuyệt trong lòng thờ dài, tất nhiên là mình bạch Tiết lỗi ý tứ, im lặng nhẹ giọng nói ra: "Là ta có lỗi với ngươi nhóm..."

"Không nên tự trách. Ngươi không sai, sai là Kỳ Vô Song... Còn có Ân Chánh, bọn hắn mới thật sự là kẻ cầm đầu!" Tiết lỗi lắc đầu, chậm rãi nói ra, đang nói đến Kỳ Vô Song cùng Ân Chánh hai cái danh tự này lúc, Lăng Tuyệt có thể cảm giác được hắn nghiêng răng nghiêng lợi, cùng chất chứa trong lòng hận vô tận lửa giận.

Trông thấy tiểu thư nhà mình được cứu xuống tới, Giang Hành Viễn thở thật dài nhẹ nhõm một cái, mới đã nhanh muốn ngưng đập trái tim, rốt cục bắt đầu một lần nữa nhảy dựng lên, không có đi để ý lúc này hắn lúc này vền vền còn lại mấy ngày không đến tuổi thọ, khóa chặt lòng mày hoàn toàn giãn ra, khóe miệng càng là hiện lên thoải mái ý cười.

Chỉ là phần này ý cười vẫn chưa hoàn toàn nở rộ, nhưng lại lập tức đều hóa thành khẩn trương.

Nguyên lai là Lăng Tuyệt tại nghe xong Tiết lỗi khuyên ngữ điệu về sau, vừa định nói tiếp, trên người suy yếu cảm giác đã đạt tới cực hạn, chỉ cảm thấy trước mắt thế giới càng thêm mơ hồ, mê man, bỗng nhiên tất cả mọi thứ đều đang bay nhanh lên cao, mà liền tại nàng muốn té xỉu trên mặt đất trong nháy mắt, vô lực rơi xuống cảm giác chợt biến mất.

Nàng cảm giác có song gầy yếu tay đem mình ôm ấp.

Cự thuẫn còn tại phía trước cản trở, nhưng là nắm cự thuẫn thân ảnh, không biết lúc nào cũng đã đến bên cạnh của mình, có chút khô giòn lạnh như băng dính sát nàng tinh xảo gương mặt, thỉnh thoảng vẫn còn ấm nóng máu tươi chảy xuôi tại trên mặt của nàng, đây là Tiết lỗi miệng vết thương chảy ra máu tươi.

Không biết có phải hay không bởi vì trên mặt chảy xuôi ẩm áp huyết dịch, Lăng Tuyết vậy mà cảm giác gương mặt có chút nóng lên, lại là không nghĩ tới hẳn một đại nam nhân vậy mà cũng có như vậy bị ôm công chúa lên một ngày, trước mắt kịch bản mở ra phương thức rõ ràng ra vấn đề rất lớn!

Trong lòng dâng lên mãnh liệt xấu hổ cảm giác, một loại nguy cơ vô hình cảm giác tự nhiên sinh ra, theo bản năng liền muốn thoát ly Tiết Lỗi ôm ấp, chỉ là bây giờ nàng toàn thân gân mạch cơ hồ toàn bộ đứt gãy, thể nội huyết dịch cũng đã chảy hơn phân nửa, chỉ là hơi động một cái, liền có lệnh nàng cảm thấy hít thở không thông đau đớn cùng mất máu cảm giác đánh tới.

Roi vào đường cùng, Lăng Tuyết từ bỏ giấy dựa, nhìn qua bóng ma hạ Tiết Lỗi đao kia gọt, lại hơi có vẻ non nớt khuôn mặt, nàng chặt vật gạt ra một chút tiểu dung, bất quá, không muốn để cho Tiết Lỗi nhìn ra lòng của nàng lúc này hư, nàng giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẻ, nói ra: "Tiết huynh đệ... Ân cứu mạng, suốt đời khó quên, nếu có thể sống qua này khó... Về sau người muốn gặp gỡ chuyện gì... Coi như muốn lên núi đao... Xuống biển lửa..."

Suy yếu tới cực điểm Lăng Tuyết, gập ghềnh nói những lời này, còn chưa nói xong, liền cảm giác trước mắt thế giới liền đen xuống dưới, triệt để đã hôn mê.

Cảm thụ được trong ngực mềm mại không xương thân thể mềm mại, nghiêng nước nghiêng thành dung mạo, cùng ẩn ẩn bay tới cùng huyết tinh hỗn hợp mùi thơm, Tiết Lỗi trong bụng nhảy lại là có chút lợi hại, từng có lúc, vào ban ngày còn xa ở chân trời người, cùng hẳn cách xa nhau mấy cái thế giới tuyệt thế bộ dáng, bây giờ vậy mà liền tại gần trong gang tấc trong ngực, không lồ như vậy chênh lệch, mang cho hẳn một loại cảm giác không chân thật.

Ôm ấp Lăng Tuyết chỉ là như thế một nháy mắt, Tiết Lỗi lại cảm thấy mình trên tay bây giờ đã dính đầy đặc dính chất lỏng, đây là Lăng Tuyết trên người máu tươi, trong lòng của hắn không khỏi càng thêm thương yêu cùng kính nể, cái này cần như thế nào cường đại kiên định ý chí, mới có thể để cho nàng tại nhân thụ lấy kịch liệt như thế đau đớn đồng thời, còn có thể điềm nhiên như không có việc gì liều mạng, còn có thể điềm nhiên như không có việc gì cùng mình nói một chút không thể làm chung sự tình.

Lúc này chỗ ngực truyền đến đau đớn kịch liệt, nếu là đổi lại ngày xưa Tiết Lỗi, nhất định đến bị đau kêu đi ra, bây giờ không biết có phải hay không là nhận trong ngực mỹ nhân kích thích, cũng chỉ là có chút hút miệng khí lạnh, liền đem phần này xé rách cảm giác đau cường ép dần xuống đi.

"Không cần người cho ta hứa hẹn lên núi đao xuống biển lửa, ta là nam nhân... Ta muốn chính là, đứng tại trước người của người."

Tiết Lỗi hít một hơi thật sâu, nhìn qua chiến hỏa liên thiên thế giới, trong đáy lòng yên lặng nói ra.

Nơi xa, nhìn qua một màn này, lời mình chậm rãi buông xuống ẩn chứa lời đình khí tức tay, Lôi Vũ hồn công kích khoảng cách tương đối lớn, mới mắt thấy Lăng Tuyết liền bị ảnh nhận giết chết hại, lại là không nghĩ tới khoảng cách Lăng Tuyết còn cách một đoạn Tiết Lỗi vậy mà bạo phát ra vượt qua cảnh giới bên ngoài tốc độ, mà lại cơ hồ là bất chấp hậu quả ngăn tại Lăng Tuyết trước người.

Tựa hồ mình bạch cái gì, lời mình lắc đầu khẽ cười nói: "Ban ngày còn mạnh miệng nói không thích, bây giờ nhìn tiểu tử người bộ dạng này, thế nhưng là so với ai khác đều khẩn trương."

Kha Diệc Mộng vừa mới dùng bội kiếm chém giết một con quỷ ảnh, những này Ngưng Mạch Cảnh tầng hai quỷ ảnh bây giờ lại là thành nàng tốt nhất thực chiến huấn luyện đạo cụ, đối với trường kiếm sử dụng, đã càng thêm thành thạo, vốn là có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi nàng, chém giết những này quỷ ảnh càng ngày càng hiệu suất.

Nhìn thấy Lăng Tuyết nơi này bị Tiết Lỗi cứu, Kha Diệc Mộng một viên một mực nổi lòng lo lắng rốt cục dễ xuống, mới Lăng Tuyết khoảng cách nàng còn có một khoảng cách lớn, nàng muốn ra sức cứu bên trên Lăng Tuyết, lại là có lòng không đủ lực, bây giờ nhìn thấy Lăng Tuyết bình yên vô sự, rốt cục thở dài một hơi, bất tri bất giác, cái này quen biết chỉ có một ngày thiếu nữ, đã trong lòng của nàng chiếm cứ không nhỏ vị trí.

Mà liền tại lúc này, chân trời ánh lửa lại ảm đạm một chút, lại là quách nghĩ mang theo mấy cái còn sống huynh đệ, ra sức lại dập tắt một chỗ đồng lửa, như thế xuống tới, quỷ ảnh càng là chỉ còn lại có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai, về số lượng càng là bắt đầu dần dần giảm bớt.

"May mắn thực lực kia kinh người thiếu nữ phát hiện Ân lão tặc bày tác chỗ, nếu không chúng ta còn giống con ruồi không đầu đồng dạng khắp nơi loạn lác, thế tất toàn bộ bị Ân lão tặc lưu tại nơi này."

Quách nghĩ trong đầu hiện ra cái kia thân mang áo xám áo choàng thiếu nữ thần bí thân ảnh, không khỏi cảm khái lên bọn hắn một đám đại nam nhân, bây giờ vậy mà toàn để một thiếu nữ cho triệt để hạ thấp xuống.

Bây giờ, đám người bọn họ, đều thiếu nợ thiếu nữ này một cái to lớn ân tình!

Ân cứu mạng!

Phúc như song đến, vừa vặn ngay tại quách nghĩ bọn hắn dập tắt chỗ này đồng lửa thời điểm, lại có một chỗ đồng lửa cũng bị hộ vệ binh các huynh đệ dập tắt, bây giờ, chín nơi đồng lửa đã chỉ còn lại có bốn phía, quỷ ảnh tu vi lẫn nữa hạ xuống, thậm chí liên thân ảnh đều ẩn ẩn bắt đầu trong suốt.

Quách nghĩ cười lên, hưng hăng một quyền liền đem bên cạnh một con nhào tới quỷ ảnh oanh kích hồn phi ảnh tán, mặc dù bây giờ mỗi một không chịu nổi, nhưng là đối phó một cái Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi đều nhanh khó giữ được quỷ ảnh lại là dư xài, quách nghĩ mắng to: "Các người không phải rất phách lối a, ta ngược lại thật ra nhìn xem các người bây giờ còn có thể không thể giống vừa rồi kiêu ngạo như vậy!"

Tiếng mắng sơ nghĩ, quách nghĩ còn không hết hận tay không đem một con quỷ ảnh nhấc lên, nhìn qua quỷ ảnh trắng bệch răng tại trước mặt xoạt xoạt cắn loạn lầy, mơ hồ ngũ quan lúc này bởi vì kinh hoảng lộ ra càng thêm dữ tợn, chỉ là bất kể thế nào giãy dụa, cái này quỷ ảnh vẫn đào thoát không ra cái

kia vừa từ hữu lực bàn tay.

Quách nghĩ lạnh lùng nở nụ cười, gần từng chữ: "Ngươi cũng biết sợ hãi a... Giết ta như vậy huynh đệ, hiện tại là thời điểm còn một chút!"

Nói xong, hung hăng bóp, cái này quý ảnh vậy mà quả thực là ngành sinh sinh bị quách nghĩ bóp thành bột mịn.

...

Động tĩnh như thế lớn, lực liên còn tại lời mình trên vai ngủ say sưa lấy, thân là một cái nha hoàn, lần này ngược lại là hảo hảo hưởng thụ một phen đại tiểu thư đãi ngộ, mà lúc này đại tiểu thư, lại làm lấy hộ vệ binh làm việc, hỗ trợ quét sạch phụ cận lưu lại quý ảnh.

Lời mình cảm giác được Kha Diệc Mộng biến hóa, âm thầm nhẹ gật đầu, trong lòng của hắn mình bạch, lần này đại kiếp, ngược lại là đối Kha nhị tiểu thư tâm tính có khắc sâu mà luyện hiệu quả, để năng trưởng thành không ít.

Thieu đốt đồng lửa chỉ còn lại có một chỗ còn tại kéo dài hơi tàn, còn thừa không nhiều quý ảnh bây giờ như là ánh trăng mỏng manh, Ân Chánh nguyên khí suy yếu, bất quá y nguyên sắc mặt như thường thẳng tắp đứng tại tất cả mọi người trước mặt.

"Ân lão tặc, ngươi bây giờ thật đúng là có thể bảo trì bình thân, quả nhiên là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, bất quá, bây giờ coi như ngươi muốn mình lên đường, ta huynh đệ đã chết sợ cũng là không có cách nào chịu phục, vẫn là để ta đến tiền ngươi đoạn đường đi."

Lời mình chậm rãi đi ra, cao lớn hắn, ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống so với hắn có chút gầy gò Ân Chánh.

Dựa vào cùng nhau tới còn có ôm trong ngực Lăng Tuyết Tiết lỗi, ánh mắt phóng đằng không bị trói buộc quách nghĩ, cùng hai mươi mấy tên may mắn còn sống sót hộ vệ binh, đám người chúng tinh vòng nguyệt vây quanh Ân Chánh, kể từ đó, Ân Chánh mới bắt kể như thế nào lợi hại, bây giờ cũng là khí số gần, anh hùng mặt lộ.

Đương nhiên, cùng đi tới còn có Kha gia Nhị tiểu thư, Kha Diệc Mộng, bây giờ trong ánh mắt của nàng thiếu đi mấy phần yếu đuối, nhiều hơn mấy phần trong ngày thường không có kiên cường, trọng yếu nhất chính là, rốt cục có bốc cháy lên báo thù diễm hỏa.

"Ân Chánh, ngươi phạm thượng làm loạn, càng là tru sát đồng liêu vô số, bây giờ đã tội không thể tha, chuẩn bị chặt đầu đi." Nhìn qua trong ngày thường thân thiết già nua khuôn mặt, Kha Diệc Mộng lúc này ánh mắt cũng đã vô cùng băng lãnh.

Nghe được Kha Diệc Mộng lời nói lạnh như băng, Ân Chánh khóe miệng có chút hiện lên một vòng không dễ dàng phát giác ý cười, bây giờ hắn thế đơn lực bạc, bên cạnh thân chỉ còn lại mười cái xúi giục hộ vệ binh cầm kiếm thủ vệ ở bên, bất quá hắn tựa hồ hoàn toàn không thêm để ý, chỉ là chậm rãi nói ra: "Những này chịu tội, ngày sau ta sẽ đều gánh chịu, chỉ là bây giờ, lại không phải thời điểm."

Thoại âm rơi xuống, lại là không biết từ nơi nào thổi tới phong, đem còn sót lại một chỗ đồng lửa âm vang dập tắt, bốn phía đột nhiên đen kịt một màu yên tĩnh, nguyên bản hư hóa quý ảnh, lúc này càng là theo tấm màn đen giáng lâm, toàn bộ hoàn toàn hòa tan tại trong hắc ám.

Đám người trong lòng không khỏi giật mình, nguyên bản mỗi một không chịu nổi thân thể lần nữa cường ép nhắc lên mười hai phần cảnh giác.

Ngay tại tất cả mọi người đang nghi ngờ Ân Chánh lời nói bên trong hàm nghĩa lúc, một đạo khác thanh âm già nua lấy một loại tất cả mọi người không thể nhận ra cảm giác thanh âm, khẽ thở dài.

"Không sai biệt lắm cũng nên kết thúc... Huyền ảnh mê tung "

Đây là Tào Hưng Yên thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thức tỉnh

Trong lòng cảnh giác khiến Lăng Tuyết tại tiềm thức ở trong một mực tiến hành bản thân tỉnh lại, bất quá, dù là như thế, đợi cho Lăng Tuyết lần nữa tỉnh táo lại thời điểm, sắc trời cũng đã tăng sáng.

Lúc này nàng đang bị một cái thân thể mềm mại gánh vác lấy, mơ hồ ánh mắt lơ mơ có thể từ ăn mặc bên trên nhìn ra đây là Kha Diệc Mộng.

Còn sống a...

Chung quanh mặc dù vẫn như cũ là đồng cát đen một mảnh, bão cát cuộn cuộn cảnh tượng, nhưng là ẩn ẩn xuất hiện không ít sơn lĩnh ảnh tử, Lăng Tuyết rõ ràng cảm nhận được nơi này đã không tại doanh địa.

Bất quá, không tại doanh địa, nơi đây lại là chỗ nào đâu... Còn có những người khác đâu?

Trong đầu không tự chủ liên hiện ra tại Ngọa Long thôn lần thứ nhất sau khi tỉnh lại nhìn thấy Giang lão trằng cảnh, mượn bên giường cửa sổ phóng xuống tới ánh nắng, nàng nhìn thấy Giang lão tại pha tạp quang ảnh hạ gần trong gang tấc già nua gương mặt.

Cái kia là nàng đi vào thế giới này về sau, lần thứ nhất cùng cái này thế giới xa lạ sinh ra ràng buộc thời khắc.

Nàng đã hôn mê trước đó, đã có thể cảm thụ Giang lão vẹn vẹn còn lại mấy ngày tuổi thọ, mặc dù không biết đằng sau xảy ra chuyện gì, nhưng là Lăng Tuyết trong lòng lại ẩn ẩn có chút hiểu được.

Cái kia, rất có thể chính là nàng một lần cuối cùng nhìn thấy Giang lão, cái kia có chút cố chấp lại hòa ái lão đầu.

Trong lòng chua xót, càng là có loại quặn đau cảm giác, vốn là chìm sung hốc mắt có chút ướt át.

Nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm, kiên cường như nàng, lúc này một đôi mắt đẹp lại là triệt để bị gió cát cho mê hoặc.

Mê man, không biết lại qua bao lâu, Lăng Tuyết lần nữa tỉnh lại lúc, sắc trời y nguyên vẫn là bình tĩnh, hắc mạc ban ngày tới tương đối trẻ, cái này đen kịt địa phương, đêm tối mới là dài đằng đặc chủ đề.

Mí mắt còn rất nặng sung, khó mà triệt để mở hai mắt ra, trước mắt thế giới đã mơ hồ lại đen ám.

Hắc mạc gió sớm mặc dù ôn nhu không ít, nhưng lại mang theo hơi lạnh thấu xương, lúc này nguyên khí cơ hồ đánh mất Lăng Tuyết, bị hàn phong thổi, liền có một loại như rớt vào hầm băng cảm giác.

Bộ dạng này hư nhược cảm giác, nàng là lần thứ hai cảm nhận được, lần trước là hai năm trước xuyên qua đến cái này Thần Châu đại lục lúc cảm nhận được, mà lần này, thì hiển nhiên càng thêm chật vật không ít.

Kha Diệc Mộng đi được rất nhanh, ẩn ẩn có loại đang trốn tránh truy sát cảm giác, chỉ là bởi vì thân thể mỗi một, bây giờ cũng chỉ có thể run rẩy nắm sáng màu bạc bội kiếm, dựa vào cường đại ý chí cưỡng ép kéo lấy lấy trên lưng Lăng Tuyết đang đuổi đường.

Nằm tại Kha Diệc Mộng bởi vì di động lắc lư lợi hại trên lưng, Lăng Tuyết toàn thân gân cốt cảm giác cũng nhanh muốn tan, bất quá xem ra vết thương đã tự nhiên khép lại, không phải chỉ là một đường đỏ máu xuống tới, nàng bây giờ có thể không thể tỉnh lại đều sẽ thành một cái vấn đề rất lớn.

Là cái gì đang đuổi giết đâu...

Lăng Tuyết trong lòng nghi hoặc ở giữa, đã thấy đầy trời trong bão cát bỗng nhiên xông ra một con Ngưng Mạch Cảnh tăng hai tu vi đen kịt quỷ ảnh, thử lấy trắng bệch bên nhon rằng, thật nhỏ trong lòng bàn tay nắm lấy một thanh sắc bên ảnh kiếm liền phải hướng mình chém tới.

Lăng Tuyết trong lòng run lên, bất quá rất nhanh, trong ánh mắt của nàng toát ra mấy phần quái dị.

Bởi vì xà Kiếm Vô Hồn thức tỉnh, ngũ giác thông suốt nàng, lại là không có từ đạo này đủ để đưa nàng vào từ địa trong công kích cảm thấy bất kỳ nguy cơ sinh từ cảm giác, trong lòng hơi động một chút, tựa hồ mình bạch cái gì.

Kha Diệc Mộng cũng cảm nhận được cái này quỷ ảnh công kích, vội vàng xoay người lại, bội kiếm bên trên lượn lờ lấy nàng yếu ớt dây tóc nguyên khí, một kiếm đem cái này quỷ ảnh đâm xuyên, hoàn thành đây hết thảy, trong miệng có chút thở gấp lấy, dưới chân đều có mấy phần bất ổn, tựa hồ hai cái này động tác đơn giản đã cơ hồ muốn hao hết nàng toàn bộ khí lực.

Chỉ là không đợi Kha Diệc Mộng nghi một hơi, lập tức lại có bảy, tám cái quỷ ảnh từ Hắc Phong bên trong đuổi kịp mà đến, giương nanh múa vuốt liền quơ ảnh kiếm mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Kha Diệc Mộng trong lòng chính là trầm xuống, bất quá cho dù là như thế, nàng vẫn không có sinh lòng muốn từ bỏ phía sau Lăng Tuyết, một thân một mình chạy trốn suy nghĩ.

Minh bạch điểm này, Lăng Tuyết trong lòng có chút xúc động một cái, thật sự là một cái cô gái hiền lành đâu.

Kha Diệc Mộng chỉ là vô ý thức thôi động toàn thân còn thừa không nhiều nguyên khí, dùng giờ phút này nàng có khả năng dùng tốc độ nhanh nhất đào thoát sau lưng cái này mấy cái quỷ ảnh săn đuổi.

Lại là không biết có phải hay không là bởi vì chạy quá lo lắng, Kha Diệc Mộng vô ý vậy mà chân đau một cái, hung hăng ngã rầm trên mặt đất, trên lưng Lăng Tuyết cũng lảo đảo xuống tới.

Cứng rắn đồng cát đen tại khắp cả người vết thương trên thân thể vuốt ve, đen kịt mặt cát bên trên lay dĩnh không ít vết máu khô khốc, bên nhon đâm nhói truyền khắp toàn thân, Lăng Tuyết không chịu được hít một hơi khí lạnh.

Những này quý ảnh trong tay ở dưới ánh trăng hiện ra một chút ngân quang ảnh nhận mắt thấy là phải rơi vào Lăng Tuyết trên thân.

"Không muốn!" Thấy cảnh này, chỉ nghe Kha Diệc Mộng kinh hô một tiếng, không biết nơi nào lại sinh ra tới khí lực, thân thể mềm mại ra sức từ hắc mạc bên trên đứng lên, nguyên bản nhỏ yếu bàn tay lúc này bị đóng cát đen ma sát ra một mảnh tinh hồng.

Bất quá Kha Diệc Mộng nhưng không có thời gian để ý tới những này, lúc này trong nội tâm nàng duy nhất ý nghĩ chính là, mặc kệ dùng phương pháp gì, nhất định phải cứu Lăng Tuyết tính mệnh.

Bây, tám cái quý ảnh, một con một con chém giết đã tới không kịp, cảm thấy hung ác, không do dự, Kha Diệc Mộng trực tiếp liền bỏ nhào vào Lăng Tuyết trên thân, muốn giúp nàng ngăn trở tất cả ảnh nhận.

Vốn đã tỉnh lại Lăng Tuyết, lúc này toàn thân làn da tất cả đều vỡ tan, quăng lăn tại thô ráp mặt cát bên trên vốn đã để nàng có chút không chịu đựng nổi, bây giờ để Kha Diệc Mộng nhào lần này, càng là bị đau đến không được.

Bất quá mỹ nhân liều mình cứu giúp, ngược lại để trong nội tâm nàng mười phần cảm động, chỉ là ngoài miệng vẫn không khỏi nở nụ cười khổ, hữu khí vô lực nói ra: "Nha đầu ngốc, người nhìn thấy những này đều chỉ là ảo giác thôi."

Nghe được Lăng Tuyết, Kha Diệc Mộng sững sờ, quả nhiên đợi cho những cái kia ảnh nhận đều rơi vào trên người thời điểm, đúng là liền một tia cảm giác đau cũng không có cảm nhận được, duy nhất có thể cảm giác được, chỉ có lãnh liệt hàn phong.

"Lăng Tuyết... Người đã tỉnh?" Nháy mắt sau đó, Kha Diệc Mộng kịp phản ứng Lăng Tuyết đã từ trong ngủ mê tỉnh lại, trong nội tâm một mực căng cứng cây kia dây cung rất cực nói lòng.

Giật mình phát hiện mình vậy mà để huyền cảnh lừa gạt lâu như vậy, trên đường đi một mực giấu ở trong lòng uy khuất cùng phần uất tị hận rốt cuộc tìm được một cái dẫn bạo điểm.

"Người nhưng rất cực tình!"

Rất nhanh, Kha Diệc Mộng trở nên là chẳng chực khóc, vốn là sung đỏ hốc mắt lúc này vừa đỏ.

"Người không biết, ta đều nhanh lo lắng chết người... Diệc Mộng còn thiếu người một cái mạng đâu, cái gì cũng còn không có báo đáp người... Nhìn thấy người chảy nhiều máu như vậy, ta thật là sợ, thật là sợ người sẽ không bao giờ lại... Tỉnh lại... Một mực công người, muốn tìm được hoang tâm thành, tìm người cho người trị liệu... Thế nhưng là ta thật vô dụng... Thế mà lạc đường..."

Nhìn qua Lăng Tuyết tái nhợt dung nhan, có một loại mãnh liệt cảm động lập tức dâng lên, hai hàng nhiệt lệ cũng nhịn không được nữa.

Đúng lúc lúc này chính ghé vào Lăng Tuyết ấm áp trong ngực, Kha Diệc Mộng dứt khoát cũng không nổi, liền ý lại Lăng Tuyết trong ngực nức nở khóc lóc kể lể.

Khóc đến lệ hoa đái vũ.

Nghe được Kha Diệc Mộng, Lăng Tuyết sắc mặt dần dần nhu hòa xuống tới, lẳng lặng nằm tại băng lãnh hắc mạc bên trên, cảm thụ được lúc này chính ghé vào trong ngực cổ kia ấm áp thân thể mềm mại.

Từ từ nhắm hai mắt nghe Kha Diệc Mộng khóc lóc kể lể, trên người những cái kia kịch liệt đau đớn, trong chớp mắt liền bị nàng ném đến lên chín tầng mây đi.

Mảnh khảnh ngón tay ngọc nhẹ nhàng vuốt ve qua mỹ nhân mềm mại thuận hoạt mái tóc, trong lòng nhu tình tỏa ra.

Trong đầu không khỏi lại hiện lên Kha Diệc Mộng cánh tay ngọc quấn lên mình cái cổ kiều diễm một màn, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, sâu trong nội tâm nào đó khẽ tỉnh dây cung, lại là không hiểu xúc động.

Nếu nói trước đó muốn truy cầu Kha Diệc Mộng ý nghĩ chỉ là bởi vì Kha Diệc Mộng tuyệt thế mỹ mạo mà sinh lòng sản vui, bây giờ nàng lại chân chính có chút thích cái này làm cho người thương tiếc, mỹ mạo tuyệt thế, lại tâm tính hiền lành thiếu nữ.

Mặc dù vẹn vẹn chỉ là trải qua một ngày, nhưng là phát sinh rất rất nhiều sự tình.

Chính ghé vào ngực mình nhẹ giọng khóc nức nở thiếu nữ này, chính là tại trong một ngày, dựa vào nhất cử nhất động của nàng, dần dần đã động Lăng Tuyết, đi vào trong lòng của nàng.

"Tiết lăng a Tiết lăng, người cái tên này không phải là thật đối nàng động tâm đi..."

"Nhưng tuyệt đối đừng quên, người bây giờ đã không phải là nam nhân, hiện tại người cũng chỉ là một nữ nhân, nàng đối người cho dù tốt, cũng chỉ là đem người trở thành tỷ muội mà thôi, đừng có lại ngây thơ, mà lại Kỳ Vô Song khẳng định vẫn tồn tại trong lòng của nàng, các người không có kết quả."

"Làm sao lại không có kết quả, kiếp trước không phải còn có bách hợp thuyết pháp, dạng này kiếp trước tha thiết ước mơ nữ thần trong mộng, không theo đuổi đơn giản hồ thẹn đầu thai làm người, bây giờ Kỳ Vô Song muốn giết nàng, nàng không có lý do gì lại ngu như vậy yêu hân..."

"Bách hợp? Đừng ngốc, đây là hai thế giới, kiếp trước lý luận không nhất định ở cái thế giới này cũng thông dụng! Người cũng không phải nữ nhân, người lại chỗ nào hiểu được nữ nhân si tình?"

"Ta tin tưởng ta có thể đã động nòng! Hai thế giới làm sao vậy, chỉ cần vẫn là nhân loại, nhân tính liền đều là tương thông!"

Trong lòng thiên nhân giao chiến đến đây có một kết thúc.

Tuyệt mỹ trên dung nhan mỉm cười, nhẹ giọng nói ra: "Yên tâm đi, nha đầu ngốc, ta đây không phải còn sống khỏe re nha."

Nói như vậy lấy, nhưng trong lòng vẫn là không chịu được âm thầm hỏi mình một tiếng.

"Tình yêu loại vật này, thật có thể vượt qua hết thảy à? Mà như thế vượt qua hết thảy tình cảm, đến tột cùng còn tính hay không bên trên tình yêu..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Chỉ có ảnh tử có thể hiểu ảnh tử

Doanh địa hàn phong gào thét, Ân Chánh từ từ nhắm hai mắt, vững vàng đứng đấy, hoa râm sợi râu không ngừng bay múa, trường kiếm cắm ở hắc mạc bên trên, ở dưới ánh trắng lóng lánh trắng muốt quang ảnh.

Giang Hành Viễn lẳng lặng nằm tại đen kịt trên sa mạc, khí tức yếu ớt, trên mặt không có chút huyết sắc nào, nguyên khí cơ hồ hoàn toàn khô kiệt, trong ngũ mê già nua trên mặt hiển hiện một vòng hải lòng ý cười.

Cùng một chỗ nằm trên đất, còn có vô số thi thể lạnh băng, âm trầm gió đêm thổi qua trên người bọn họ áo giáp, đã khô cạn tinh hồng bên trên lấp lóe qua trắng bệch quang mang.

Không biết từ nơi nào truyền ra khẽ than thở một tiếng.

"Làm như vậy thật đáng giá à?" Một tiếng thanh âm già nua, Tào Hưng Yên thân ảnh dần dần đi vào Ân Chánh bên cạnh.

"Đáng giá!" Ân Chánh cái kia ánh mắt lợi hại nhìn thật sâu Giang Hành Viễn một chút, rất nghiêm túc mở miệng.

"Vẫn luôn quá an nhàn, liền xem như điều hâu, sống ở trong lồng cũng chỉ có thể là một con nhò yếu chim sẻ. Chỉ có cừ hận, chỉ có cừ hận, mới có thể cho năng động lực lớn nhất, nhanh nhất trưởng thành, năm đó người kia cũng là như thế."

"Một cái phế vật đều có thể quật khởi, ta dựa vào cái gì nhất định chúng ta tiểu thư sẽ vĩnh viễn sống ở một cái phế vật bãi bỏ phía dưới?"

"Huống hồ, phế vật từ đầu đến cuối liền là phế vật, liền là bay lên đầu cành đóng Phượng Hoàng, cũng chỉ là một người cao quý một chút phế vật thôi."

"Mà tiểu thư của chúng ta, nàng thế nhưng là có được thế giới này truyền thừa mạnh nhất Võ Hồn, mà bí mật này Kha gia đời đời kiếp kiếp đều không có ý thức được. Ánh mắt thiên cận bọn hân, vậy mà đem dạng này kinh thế Võ Hồn một mực xem như cùng các tộc thông gia công cụ!"

Tào Hưng Yên ánh mắt lấp lánh nhìn qua bên người cái này cố chấp mà lại cực đoan lão nhân, bây giờ hân lại là càng ngày càng nhìn không thấu hân, bất quá hân biết Ân Chánh lời nói không ngoa, chính là bởi vì Kha Tuyệt Nhạn tâm ma Võ Hồn, mới khiến cho trước mắt hân bây giờ tu vi trở nên khủng bố như thế.

Ân Chánh nói qua, hân từ tâm ma Võ Hồn bên trong lĩnh ngộ được quy tắc chỉ là một hai phần trăm, liền để hân đối ảnh Võ Hồn nắm giữ gần thành gấp trăm lần trưởng thành, cơ hồ đụng chạm đến một cái khác không biết kinh khủng cảnh giới cánh cửa, có thể thấy được cái tâm ma này Võ Hồn khỏi nguyên khủng bố cỡ nào!

Mà đi qua tâm ma Võ Hồn rèn luyện qua Võ Hồn cảm ngộ Ân Chánh, Tào Hưng Yên cho là mình liền là cảnh giới nâng lên lên tới Ngưng Mạch Cảnh tầng tám chín, đều không có nắm chắc tất thắng, mới một trận chiến bên trong, chỉ là bởi vì Ân Chánh cơ hồ khắp nơi lưu lại sinh cơ, nếu không Kha Diệc Mộng bọn hân quả quyết không có khả năng đem hân bức đến tình trạng này.

Mà Kha Diệc Mộng Võ Hồn cùng Kha Tuyệt Nhạn tâm ma Võ Hồn vốn là có cùng nguồn gốc, chỉ là tâm ma Võ Hồn là Kha Diệc Mộng Võ Hồn một loại hình thức tiến giai.

Rõ ràng, nếu là Kha Diệc Mộng Vô Hồn có thể hướng chính xác nhất phương hướng tiến giai, như vậy tương lai trường thành cùng người kia chính diện giao thủ cũng không phải không có khả năng!

Bất quá, hết thảy đều chỉ là suy luận, trên thực tế, cái này một khả năng thực hiện xác suất, cơ hồ đã thấp đến không có khả năng, Tào Hưng Yên hẳn đã già, đã qua thích nằm mơ niên kỷ.

Cho nên cuối cùng chỉ là lắc đầu, cười khổ nói: "Kỳ thật ta nghĩ không nhiều, ta chỉ nghĩ muốn ta tôn nữ cùng tiểu thư bình an."

"Người đang trách ta?" Ân Chánh tái nhợt lông mày nhướn lên.

"Người liền không có nghĩ tới, máu tươi của bọn hắn có thể hay không bạch bạch chảy a...?"

Nghe được Tào Hưng Yên, Ân Chánh cười ha hả, nửa ngày, mỗi chữ mỗi câu trả lời.

"Chỉ cần có một tơ một hào khả năng, dù là cùng ngàn vạn người là địch, giết cái núi thây tề nhật, huyết Hải Tinh chìm, nhưng chỉ cần đứng tại ngàn vạn bạch cốt phía trên thân ảnh là năng, đối với ta như vậy mà nói, tất cả đại giới, đều là đáng giá."

"Ân lão đầu... Người đã lâm vào cử chỉ điên rồ ."

"Cử chỉ điên rồ cũng được, đối ta mà nói, năng là ta hắc ám trong thế giới duy nhất đồng lửa, chỉ có hỏa diễm một mực thiêu đốt xuống dưới, ánh tử mới có tồn tại ý nghĩa." Ân Chánh ý vị thâm trường nói ra.

Tào Hưng Yên cười khổ lắc đầu, nói ra: "Vẫn là không hiểu người."

"Không sao, người không hiểu, nhưng hẳn khẳng định hiểu ta." Ân Chánh cười khê, hướng phía trước đi vài bước, từ tay phải trong nhẫn chứa đồ lấy ra một viên tản ra mỹ lệ màu sắc không tầm thường đan dược, tại Tào Hưng Yên ánh mắt bất khả tư nghị bên trong, đem đan dược đưa vào Giang Hành Viển trong miệng.

"Ân lão đầu, đây chính là Thiên Vân Vô Phủ hạch tâm đệ tử mới có thể lấy được cực phẩm linh đan, người không phải còn muốn dựa vào nó đến kéo dài tính mệnh, hiện tại làm sao lại chấp tay đưa cho không nhận ra cái nào lão đầu."

Ân Chánh lắc đầu.

"Hai người bọn họ bối cảnh phi phàm, đừng nhìn người này hiện tại chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng, nếu là thương thế đều khôi phục, tu vi chỉ sợ có thể đạt tới Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, chủ tớ hai người đều bất phàm như thế, càng là không khó tưởng tượng, bọn hắn thế lực sau lưng khổng lồ."

"Bây giờ ta cứu người này, là cùng cái kia ta đều nhìn không thấu thiếu nữ kết xuống một cái thiện nhân, mà ngày khác cái này thiện quả, chắc chắn có thể thể hiện tại tiểu thư trên thân."

"Hơn nữa còn có một nguyên nhân." Nói đến đây Ân Chánh dừng một chút, mỉm cười, nói ra: "Bởi vì chúng ta đều là ánh tử."

Tựa hồ nhớ ra cái gì đó, Ân Chánh hồi ức lấy nói ra: "Tối nay, người đi cùng người kia gặp mặt, ta có theo tới một đoạn lộ trình, người ngược lại là không có phát hiện, người này ngay tại sau lưng người theo sát lấy người."

Tào Hưng Yên khê giạt mình, sau đó giạt mình nói: "Nguyên lai hôm đó ánh Vô Hồn là hẳn chỗ thi triển, ta lúc ấy đầu tiên nghĩ tới là người, bất quá lập tức liền loại bỏ, dù sao người Ân lão đầu nếu là muốn theo dõi, Ngưng Mạch Cảnh chín tầng đều không nhất định có thể phát hiện."

"Chỉ là Ân lão đầu, đã người phát hiện vì sao lúc ấy không giết hẳn, người giết nhiều người như vậy đều không mang theo chớp mắt, ta cũng không tin tưởng người sau đó không đi tay."

"Ta lúc ấy đứng là động lòng trắc ẩn." Nghe được Tào Hưng Yên tra hỏi, Ân Chánh cười nhạo một tiếng, nói ra: "Hôm đó lần thứ nhất nhìn thấy bọn hắn chủ tớ hai người, ta liền minh bạch người này tuế nguyệt không dài, chỉ có ba tháng lâu, nhưng mà đêm đó ta phụ cận xem xét, mới hiểu được tới, trên thực tế, hẳn chỉ còn lại có một tháng không đến tuổi thọ."

"Nếu không phải ta cũng có được ánh Vô Hồn, sợ là cũng phải bị hắn dấu điểm quá khứ, mà hẳn như thế phí hết tâm tư làm, không vì cái gì khác, chính là vì không muốn để cho hắn hạ thiếu nữ kia khổ sở. Nghĩ thông suốt hết thảy, ta lúc ấy lắc đầu cười khổ, một kẻ hấp hối sắp chết mà thôi, không nếu như để cho hắn làm xong mình sự tình muốn làm."

Tào Hưng Yên trầm mặc lại, đây là một loại đồng dạng thân là ánh tử người, mới có thể triệt để hiểu được tình cảm.

Nhìn qua trước mặt Giang Hành Viển khí sắc dần dần chuyển biến tốt đẹp, Ân Chánh ngẩng đầu, ánh mắt thật sâu nhìn về phía đêm đen như mực không, mới trong doanh địa đại chiến lúc, cái kia phiến cùng mảnh này bầu trời đêm không hợp nhau mịt mờ đen kịt lúc này đã biến mất.

"Nói trở lại, Tào lão đầu, người vừa mới làm sao tìm được nơi đây?"

Tào Hưng Yên bị Ân Chánh hỏi được nghi hoặc, khó hiểu nói: "Liền là dựa vào lấy người thả tại trên người ta hồn ảnh cho chỉ ấn tìm tới."

Ân Chánh chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong lòng suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, lại là không rõ, cái này nhúng tay vào phe thứ tư thế lực, đến tốt cùng ý muốn như thế nào.

...

Kha Diệc Mộng công Lăng Tuyết thoát đi doanh địa thời điểm, không có người chú ý tới lúc này, đêm đen như mực không trung, vô tận bầy quạ ngay tại nhảy múa.

Phô thiên cái địa vô số đen kịt quạ đen như là bách điều triều thánh, dần dần bay trở về một cái đen kịt thân ảnh ở trong.

Liên là những này quạ đen, đem doanh địa chiến trường triệt để cùng hắc mạc ngăn cách ra, đầy trời ánh lửa đều bị những này đêm không hết số lượng quạ đen che đầy, để ngoại nhân nhìn không ra nơi đây cùng nơi khác khác nhau.

Có thể nói là che khuất bầu trời!

Mà bọn này quạ tan thể một màn kinh người, bị mấy cái vừa vặn đi ngang qua nơi đây võ tu nhìn thấy.

Người cầm đầu khí tức kinh người, có Ngưng Mạch Cảnh bảy tầng tu vi, mà còn lại mấy người, cũng đều có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, dạng này đội ngũ, tại hắc mạc cơ hồ là có thể đi ngang tồn tại.

"Tiền bối... Ngài... Ngài là..." Người cầm đầu ánh mắt chấn kinh, cảm nhận được người này thâm bất khả trắc khí tức khủng bố, đứng xa xa nhìn người này, liền cảm giác phảng phất linh hồn đều tại run rẩy, cả lăm nói.

Đen kịt thân ảnh Mục Quang Vi hơi liếc qua mấy người kia, không có trả lời, chỉ là hờ hững rời đi, vừa đi, còn có vô số quạ đen tràn vào trong cơ thể của hắn.

"A a a a a a!"

Từng đạo vô cùng hoảng sợ tiếng kêu thảm thiết vô cùng thê lương vang lên, mấy cái này võ tu lại là chỉ vì bị người này nhìn thoáng qua, toàn thân huyết nhục liền hết thấy hóa thành một con một con đen kịt quạ đen nương theo lấy bầy quạ bay về phía cái kia đạo đen kịt thân ảnh.

Thoáng qua ở giữa, mảnh này hắc mạc, không tiếng thờ ờ nữa.

"Thiên Vân quốc... Chỉ là một đám man di hạng người, quả thật là nhỏ yếu a..."

Hàn phong lãnh triệt thiên địa, một câu âm trầm lời nói phiêu nhiên rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Hoang Nguyệt Môn tử đệ

Hắc mạc huyết hẻm núi bão cát quét sạch, nơi này là hắc mạc một chỗ lịch luyện chi địa, cũng là hắc mạc nửa trước đoạn thông hướng nửa đoạn sau một chỗ thông đạo, bất quá lại không phải khu vực cần phải đi qua.

Nơi này đầy núi vồn quanh, mỗi ngày mặt trời lặn tà dương rơi xuống, những này hẻm núi liền sẽ giống như là nhiễm máu tươi bày biện ra đỏ tươi nhan sắc, yêu dị vô cùng, bình thường võ tu sẽ không tùy tiện từ nơi này thông qua.

Nơi đây yêu thú tu vi đều tại Ngưng Mạch Cảnh ba đến năm tầng, mà lại mật độ cực cao, tại hắc mạc nửa đoạn sau yêu thú phổ biến ở vào Ngưng Mạch Cảnh ba tầng bình quân trình độ dưới, huyết hẻm núi tại người lữ hành vũ tu trong địa đồ, đương nhiên bị tiêu ký vì màu đỏ khu vực.

Lúc này, đang có bốn tên võ tu ngay tại huyết hẻm núi chuyển về đi, bọn hắn nhìn qua ước chừng mười bảy mười tám tuổi niên kỷ, thần sắc cẩn thận, thận trọng chú ý đến chung quanh gió thổi cỏ lay.

Hai nam hai nữ, mặc trường bào màu trắng, trường bào bên trên có một cái màu bạc huyền nguyệt sôi nổi mà ra, bọn hắn là Hoang Nguyệt Môn tử đệ, bởi vì sư môn thí luyện cần, bọn hắn đến chỗ này săn giết yêu thú thu hoạch yêu hạch.

"Trên đường chậm trễ không ít, đi nhiều ngày như vậy rốt cục đi đến cái địa phương quý quái này, cũng không biết cái khác đội ngũ hiện tại thành tích thế

nào."

Một cái thân hình cao gầy, trang dung tinh xảo, sắc mặt lạnh lùng, có một bộ gọn sóng mái tóc tím dài nữ tử tay nắm lấy một trương da dê chất hắc mạc địa đồ, quan sát bốn phía hoàn cảnh.

Nghe được cô gái tóc tím, một bên tương đối tuổi trẻ bạch bào nam tử trên mặt nhất thời vẻ giận dữ hiển hiện, nói ra: "Đám kia hèn hạ tiểu nhân, vậy mà tại ra đến phát trước, đem Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng Diệp Thanh cho đào đi, chúng ta thiếu một cái tướng tài đặc lực không nói, thậm chí liên tiểu đội năm người đều thu thập không đủ!"

"Hiện tại thí luyện có thể thông qua liền đều là gặp may, đến hoang tâm thành trước đó, ít nhất phải săn bắt đến mười lăm cái yêu hạch, không phải đến lúc đó tiểu đội chúng ta liền phải thành môn phái một chuyện cười lớn." Cô gái tóc tím cười lạnh một tiếng, nói ra.

Hoang tâm thành, là hắc mạc trung tâm thành thị, đại đa số muốn thông qua hắc mạc đến Thiên Vân Vô Phủ triều thánh võ tu đều sẽ đi qua nơi đây, mà bọn hắn Hoang Nguyệt Môn, cũng đem hoang tâm thành làm kiểm nghiệm lần này thí luyện thành quả địa điểm.

Cầm đầu tương đối lớn tuổi bạch bào nam tử giận tái mặt đến, nói ra: "Việc đã đến nước này, có thời gian phản nản, còn không bằng nhanh đi tìm mấy cái yêu thú, hoàn thành sư môn nhiệm vụ."

Người cầm đầu tu vi cao nhất, có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, so với những người khác còn ít nhất phải cao một tầng tu vi, nói chuyện tự nhiên uy vọng tối cao, một câu xuống tới, lại không ai dám lại nói nửa câu.

Chỉ là, lại có một người là ngoại lệ.

"Đại sư huynh Đại sư huynh, ta giống như nghe được nữ tử tiếng khóc, có phải hay không là có người gặp nạn, chúng ta đi xem một cái có được hay không ngó?" Một cái ước chừng mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ theo sau, lại là chuyện này tuổi tác nhỏ nhất, tu vi thấp nhất người, nhìn xem khí tức, chỉ là vừa mới đột phá Ngưng Mạch Cảnh ba tầng không lâu.

Người cầm đầu trở lại, liền nhìn thấy một cái vóc người nhỏ nhắn xinh xắn, có đen nhánh tóc quăn, làn da trắng nõn như mỡ dê bóng loáng mỹ mạo động lòng người thiếu nữ đứng tại trước người, mũi ngọc tinh xảo cao thẳng, đen như mực trong con ngươi toát ra một chút lo lắng thần sắc.

Nhìn thấy thiếu nữ này, người cầm đầu chìm như nước sắc mặt hơi nguội, bất quá vẫn là không quyết định tiếp thu thiếu nữ đề nghị, đang muốn lên tiếng nhẹ lời ngăn cản, lại có người trước không giữ được bình tĩnh.

"Lúc đầu Diệp Thanh nếu là vẫn còn, lại mang hộ trước nhỏ vương vùi cũng không có cái gì, hiện tại lúc đầu nhân thủ liền khẩn trương, vương vùi không chỉ có không có vương vùi giác ngộ, còn không ngừng cho tiểu đội tìm phiền toái! Ta nhìn lần luyện tập này sớm đã là một chuyện cười."

Cô gái tóc tím lạnh lùng hừ một tiếng, ngang dáng người nhỏ nhắn xinh xắn thiếu nữ một chút, thanh âm âm dương quái khí bên trong, ần ần còn kẹp lấy mấy phần u oán.

Người cầm đầu sắc mặt lại là trầm xuống.

"Ta mới không phải vương vùi ngó!" Nghe được cô gái tóc tím không khách khí chanh chua ngữ điệu, thiếu nữ hốc mắt hơi đỏ lên, phồng lên miệng, thờ phỉ phò không phục nói.

Cô gái tóc tím lại là không nghĩ tới ngày bình thường từ trước đến nay nghịch lai thuận thụ nhỏ nhắn xinh xắn thiếu nữ sẽ phản bác nàng, lúc này hung hăng trừng mắt nàng, đang muốn lại đi lối ra giáo huấn, lại bị một tiếng không nhịn được lời nói đánh gãy.

"Đủ rồi! Đều chớ ồn ào, đã Từ Mạch nói, chúng ta liền đi qua nhìn một chút đi, chỉ là nơi đây hung hiểm, mọi người trên đường đều cẩn thận một chút."

Lúc nói lời này, được xưng là Đại sư huynh cầm đầu nam tử, trong đầu của hắn hiện ra lại là một cái một cái khác cùng nhỏ nhắn xinh xắn thiếu nữ giống nhau đến bảy tám phần, chỉ là càng thêm thành thực mấy phần nữ tử âm dung tiểu mạo.

Trong trí nhớ người kia, giao hoạt cười yếu ớt, trên gương mặt một cặp cạm hoa hồng sắc lúm đồng tiền, rất là mê người, mà thút thít lúc, lê hoa đài vũ, khiến cho người hảo hảo thương tiếc.

Thời khắc hấp hối, nữ tử dung mạo càng nhiều mấy phần thê mỹ, đau thương mà dung nhan xinh đẹp làm nàng cầu xin càng thêm khó mà bị cự tuyệt, càng thêm khó mà bị lãng quên.

"Giống chiếu có ta cũng như thế, chiếu có thật tốt nàng."

Cầm đầu nam tử bắn tiếng, tự nhiên là không người dám can đảm không theo, tên là Từ Mạch nhỏ nhắn xinh xắn thiếu nữ, nghe được cầm đầu nam tử, ánh mắt giao hoạt toát ra một vòng nhỏ bé không thể nhận ra thỏa mãn.

Cô gái tóc tím khẽ gất một tiếng, một mặt không cam tâm, bất quá cũng đi theo.

...

Lăng Tuyết lúc này đã ngồi dậy, một con mảnh khánh đuôi ngọc đặt nằm dưới đất, một cái khác đuôi ngọc có chút quỳ gối, tay phải chèo chống tại thô ráp

mặt cát bên trên, tay trái vuốt ve Kha Diệc Mộng một đầu mái tóc.

Bây giờ nàng mới hiểu được tòi xà Kiếm Võ Hồn một cái khác, một mực không có phát giác diệu dụng, cái kia chính là xà Kiếm Võ Hồn còn tăng lên nàng chính mình thân thể khôi hân tốc độ.

Nguyên bản phối hợp đan dược cùng nguyên khí thoải mái, chỉ ít cũng phải mấy tháng nghỉ ngơi lấy lại sức, bây giờ vèn vèn qua thời gian nửa ngày, nàng liền cảm giác hơi nhịn một chút, thông thường hoạt động đã không có vấn đề quá lớn.

Thậm chí, hiện tại thân thể cũng đã khôi phục lại, vận dụng xà Kiếm Võ Hồn chém ra kinh khủng một kiếm trình độ, chỉ là một kiếm về sau, nàng chỉ sợ đến tiếp nhận so trước khi hôn mê càng thêm kịch liệt đáng sợ thống khổ.

Hiểu rõ đến xà Kiếm Võ Hồn còn có khôi phục hiệu quả về sau, làm cho nàng đối với mình Võ Hồn càng thêm tò mò, rất muốn biết, mình có cái này xà Kiếm Võ Hồn, đến tột cùng là một cái dạng gì Võ Hồn.

Kha Diệc Mộng còn nằm ở nàng trong ngực nhẹ giọng khóc sụt sùi, vốn đã quyết định phải kiên cường, mà ở Lăng Tuyết tỉnh lại một khác, phảng phất tại người này trước mặt, vừa mới ngụy trang kiên định lãnh huyết trong nháy mắt liền tan rã, chỉ còn lại có một viên mềm mại nội tâm.

Lúc này Lăng Tuyết đã nghe Kha Diệc Mộng một bên khóc nức nở một bên tự thuật xong nàng sau khi hôn mê phát sinh sự tình.

Nàng hôn mê về sau, rất nhanh đồng lứa liền bị toàn bộ dập tắt, nhưng mà mọi người không tưởng tượng được là, lại còn có liên tục không ngừng quý ảnh sinh ra, tăng thêm Ân Chánh còn có làm phản hộ vệ binh cũng xuất thủ, nay đã mỗi một tòi cực điểm đám người căn bản thủ không được.

Cuối cùng Tiết lỗi đem trong ngực Lăng Tuyết giao cho Kha Diệc Mộng, mà hân cùng Giang Hành Viễn, còn có lời mình bọn hân người liên can, đều lưu lại vì bọn họ đoạn hậu.

Bây giờ đã có thể kết luận, về sau xuất hiện quý ảnh chỉ là trong mắt của mọi người ảo giác, chỉ là tại ảo giác cùng Ân Chánh bọn hân hỗn hợp giáp công phía dưới, bọn hân nhất định luống cuống tay chân, rất khó tưởng tượng ai có thể sống được xuống tòi.

Nghe đến đó, lúc ấy mọi người tại đây khuôn mặt tại Lăng Tuyết trong lòng không ngừng thoáng hiện, cố chấp hòa ái Giang lão, ngây thơ nhưng là thắng thần Tiết lãng, mặt đầy râu ria đại thúc mặt lồi mình, ..., trong vòng một đêm, vậy mà hết thấy cũng khác nhau, cảm giác như vậy khiến Lăng Tuyết trong lòng nhiều hơn mấy phần bi thống cùng phiền muộn.

Chỉ là, liền nghĩ tới mình trước đó một chút mơ hồ phỏng đoán, Lăng Tuyết bỗng nhiên trong lòng lại dấy lên một tia hi vọng, nói ra: "Có lẽ những người còn lại, bọn hân cũng còn sống."

"Thật sao?" Kha Diệc Mộng nghe vậy ngẩng đầu lên, ánh mắt toát ra chờ mong nhìn qua nàng, lúc này hoàn mỹ không một tí vết gương mặt bên trên còn có mấy đạo chưa khô vết nước mắt.

"Chỉ có thể nói, có khả năng này." Lăng Tuyết chậm rãi nói ra, nhưng ở đáy lòng lại yên lặng bồi thêm một câu, "Chỉ là, có người, lại là vĩnh viễn không về được."

Người kia là Giang lão, tuổi thọ không nhiều hân, sẽ chỉ trở thành cuốn vào trận này gia tộc đánh cờ vô tội vật hi sinh.

Nghĩ tới đây, một cỗ lửa giận vô danh tại Lăng Tuyết trong lòng bốc lên lấy, cỗ lửa giận này, là hướng về phía Kỳ Vô Song, hướng về phía Ân Chánh, cũng là hướng về phía nàng chính mình, một loại càng thêm muốn mạnh lên dục vọng đang thiêu đốt.

Nếu là, nàng có thể càng thêm cường đại, liền có thể bảo hộ càng nhiều người bên cạnh.

Nàng cần cố gắng gấp bội, nếu nói trước đó cố gắng mục tiêu, là vì tiến vào Thiên Vân Võ Phủ thu hoạch được bách thảo đan vì Giang lão kéo dài tính mạng, cùng đạt tới thần thông chi cảnh khôi phục nam nhi chi thân.

Như vậy bây giờ chỉ còn lại có một cái đại mục tiêu, cái kia chính là mạnh lên, mạnh đến có thể bảo hộ hạ thân bên cạnh hết thảy mọi người!

Ngay tại Lăng Tuyết yên lặng nắm chặt nắm đấm lập xuống chỉ cả thời điểm, một cỗ cảm giác nguy cơ lại đột nhiên nổi lên trong lòng.

"Oanh!" Lại là đất cát bên trong bỗng nhiên va chạm ra một đầu to lớn trúc tiết bén nhọn cái đuôi, đầy trời cát bay bên trong, một con khổng lồ bọ cạp từ đen kịt trong sa mạc đột nhiên chui ra, mượn mông manh ánh trăng, có thể nhìn thấy bọ cạp mặt ngoài hóa hồng đến phảng phất thiêu đốt khói giáp.

Cùng trước mắt quái vật trên đầu, cái kia như hai con đèn lồng lớn chừng cái đầu tròng mắt, Lăng Tuyết nương tựa theo con người mặt kính hiệu ứng, tại nó to lớn tròng mắt trông được đến hai cái mỹ nhân tuyệt thế thân ảnh, toàn thân tản mát ra Ngưng Mạch Cảnh ba tầng khí tức cường đại.

Một màn này, tựa như là ở kiếp trước Hollywood phim bom tấn nhìn thấy!

Lần thứ nhất nhìn thấy hắc mạc bên trong yêu thú, Lăng Tuyết mới hiểu được, thế giới này yêu thú vậy mà có thể khổng lồ như vậy, xa xa không phải tại Nga Long thôn đi săn những cái kia yêu thú có thể sánh ngang.

Lại thêm cái đuôi nhếch lên tới độ cao, trước mắt cái quái vật này thậm chí có thể đạt tới hai trượng độ cao!

Trong lòng chấn kinh sau khi, Lăng Tuyết ngón tay lặng yên đặt tại cổ kiếm phía trên, đang muốn mở ra cổ kiếm thời điểm, chợt hơi chậm lại, bởi vì nàng cảm thấy còn có bốn đạo xa lạ khí tức chạy tới.

Mà cái này bốn đạo khí tức bên trong, có một cái Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, còn có ba cái Ngưng Mạch Cảnh ba tầng!

Nàng không vội mà nhanh như vậy liền bại lộ át chủ bài, mà lại một kiếm này mở ra, nàng liền không có sức tái chiến, nếu là người tới còn có ác ý, như vậy bọn hắn chỉ có thể trở thành trên bàn dao thớt.

Đồng thời, Lăng Tuyết có nắm chắc, tại bọ cạp công kích rơi xuống trước đó một sát na, mở ra cổ kiếm trong nháy mắt phản sát!

Dù sao xà Kiếm Võ Hồn cung cấp mấy chục lần ngủ giác tăng lên, không phải chuyện đùa.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Cổ kiếm dị động

"Rống!" Ngay tại bọ cạp bén nhọn sóng âm gầm hét lên, dài mười mấy mét kịch độc đuôi bọ cạp ở chân trời hung hăng hất lên, liền dẫn kinh khủng tiếng thét phá không đánh tới, Lăng Tuyết đã tính trước, nhìn qua trong mắt không ngừng phóng đại hỏa hồng đuôi bọ cạp, ánh mắt chỉ là có chút ngưng tụ, lại là không có chút nào biến sắc.

Giờ khắc này Lăng Tuyết rất có trước núi thái sơn sụp đổ, mà mặt không đổi sắc phong phạm.

Nằm trên người Lăng Tuyết Kha Diệc Mộng, bởi vì quá rõ ràng, nhưng giờ này khắc này cũng cảm nhận được sắp xảy ra nguy hiểm, mặc dù lúc này thân thể mỗi một vô cùng, nhưng vẫn là bản năng muốn đứng lên chống cự nguy cơ.

"Yên tâm, hết thảy có ta." Nhưng là vừa định muốn đứng lên, lại phát hiện thân thể bị Lăng Tuyết mãnh mãnh bàn tay nhẹ nhàng kèm chế, nàng một tiếng khẽ nói truyền vào bên tai, Kha Diệc Mộng chợt nhớ tới tại Ân Chánh quý ảnh trong địa ngục, nàng nằm tại Lăng Tuyết trong ngực tình cảnh.

Lúc ấy chính là cái này thiếu nữ, một tay ôm trong ngực nàng, một tay cầm trường kiếm, dạo bước tại quý ảnh bên trong, một bước một giết, phảng phất dạo bước nhàn nhã, thậm chí, liền là chư thiên thần ma, cũng không phải nàng một kiếm chi địch!

Tại trong ngực của nàng, Kha Diệc Mộng có thể cảm nhận được đã lâu cảm giác an toàn, dạng như vậy cảm giác, tựa như là một cái chân chính tỷ tỷ, bất quá ân ân lại có chút khác biệt, chẳng biết tại sao, Kha Diệc Mộng bỗng nhiên nghĩ đến cái kia cả đời này nhất định không cách nào quên mất, cái thể vô song nam nhân.

"Kỷ Vô Song" ba chữ này giống một thanh sắc bén đao nhọn cắm ở Kha Diệc Mộng trong lòng, nàng có thể cảm nhận được trong thân thể viên kia ngay tại chảy máu tâm, chính là cái này nam nhân, làm hại nàng chúng bạn xa lánh, cơ hồ đã mất đi hết thảy.

Nếu nàng không phải một cái nhược nữ tử, nàng tất nhiên sẽ bùng trường kiếm đề vào nam nhân kia trên cổ, chất vấn hết thảy tất cả, tất cả đều quá đột ngột, nàng cảm thấy toàn thế giới chỉ có một mình nàng bị mơ mơ màng màng.

Bất quá, như Lăng Tuyết là mình, lại sẽ làm thế nào đâu... Kha Diệc Mộng trong lòng suy nghĩ phiến phi, giờ khắc này vậy mà thật không có đi quân sau lưng hung sóng ngập trời.

Bất tri bất giác, ngăn ngừa một ngày thời gian, vậy mà cùng Lăng Tuyết ở giữa thành lập sâu sắc như vậy tín nhiệm liên hệ!

To lớn đuôi bọ cạp tại trong con mắt càng lúc càng lớn, nhưng mà Lăng Tuyết ánh mắt bình tĩnh, tay chỉ là nhẹ nhàng khoát lên cổ kiếm bên trên, nàng còn đang chờ!

Tại đuôi bọ cạp chớp mắt là tới một khắc, quả nhiên, mệnh môn nguyên khí bộc lộ hoa lệ kiếm quang bay múa.

"Loảng xoảng!" To lớn đuôi bọ cạp bị kiếm quang đánh lui, trường kiếm công kích đến đuôi bọ cạp thời điểm, vậy mà phát ra kim loại va chạm thanh âm.

"Rống!" Một kiếm rơi xuống, lục sắc tanh hôi chất lỏng bay khắp trời, bọ cạp quái vật phát ra kinh thiên tiếng gầm

Cái kia bén nhọn tiếng gầm gừ, chấn thiên động địa, Lăng Tuyết chỉ cảm thấy màng nhĩ đều nhanh muốn bị thanh âm này xông phá, vội vàng vận chuyển nguyên khí đem âm thanh cảm giác phong bế hơn phân nửa.

Bốn đạo nhân ảnh xuất hiện ở Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng trước người, đều là một thân trường bào màu trắng, trường bào bên trên hội họa lấy khê cong màu bạc huyền nguyệt.

Chính là Hoang Nguyệt Môn bốn cái tử đệ.

"Cái này bọ cạp giao cho các người ba cái." Cầm đầu nam tử nhàn nhạt phân phó nói, tản ra Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng khí tức cường đại, mới đứng là hân xuất kiếm đem cái này to lớn bọ cạp công kích cản lại.

Bên cạnh ba người lúc này khê gật đầu, chỉ là bọn hắn phía trước đi thú yêu trước, đều nhao nhao đánh giá Lăng Tuyết một chút, biểu lộ khác nhau.

Ba người sau khi rời đi, người cầm đầu nhìn Lăng Tuyết một chút, đầu tiên là khê giật mình, Lăng Tuyết lúc này trên mặt, mặc dù vết máu cùng bụi mù hỗn tạp, vẫn như trước che không được Lăng Tuyết tuyệt mỹ tính xảo dung nhan, càng quan trọng hơn là, lại là cùng hắn ngày nhớ đêm mong cái thân ảnh kia giống nhau đến mấy phần!

Bất quá sau đó nhớ tới người này nguy hiểm trước mắt, vậy mà dọa đến không thể động đậy, cùng hắn suy nghĩ trong lòng người khác rất xa, không khỏi cảm thấy sinh ra mấy phần bức bối, hơi nhíu lông mày, lạnh lùng hừ một tiếng, nói ra: "Con yêu thú này liền giao cho chúng ta, các người an tâm rời đi nơi đây là đủ."

Kha Diệc Mộng đứng lên, hơi sửa sang lại một cái vạt áo, ôn nhu nói ra: "Cám ơn đạo hữu cứu chi ân."

Lúc này Kha Diệc Mộng đứng lên về sau, cầm đầu nam tử lúc này mới nhìn thấy Kha Diệc Mộng khuôn mặt, dù hắn cho là mình sẽ không lại đối thế gian bất kỳ cô gái nào động tình, cũng không nhịn được cảm khái Kha Diệc Mộng mỹ mạo.

Hai người trước mắt, cứ việc phong trần mệt mỏi, sắc mặt mệt mỏi thái rõ ràng, nhưng hắn bằng vào kinh nghiệm nhiều năm, lờ mờ có thể nhận ra hai người ban đầu tuyệt mỹ.

Hai tên nữ tử lúc này trên thân dính đầy máu tươi, một tên Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, một tên Ngưng Mạch Cảnh tầng hai tu vi, lại nhìn đến tu vi tương đối cao nữ tử mặc dù lúc này trang dung đã loạn, phục sức bên trên nhiễm lượ máu tươi, cầm đầu nam tử trong lòng đã có một phen phỏng đoán.

Trước mắt xem ra, hai người này xác nhận chủ tớ quan hệ, trước đó cùng thương đội cùng một chỗ hành tẩu, chỉ là ở giữa tào ngộ đạo tặc, dưới sự hoảng hốt chạy bừa, vô ý đi vào mảnh máu này hẻm núi, may mắn đám người bọn họ đến trước đó không có gặp được những yêu thú khác, nếu không hai cái này mỹ mạo nữ tử sợ sớm đã là yêu thú trong bụng chi bữa ăn.

Mà liền tại nam tử trước mắt tâm tư ngàn vạn thời điểm, Lăng Tuyết ánh mắt cũng là bị trước mắt chiến đấu thật sâu hấp dẫn lấy, hoặc là nói, nàng là bị không ngừng bị chém xuống yêu thú bên trên huyết nhục khí tức hấp dẫn lấy.

Bởi vì nàng có thể cảm giác được rõ ràng, trên lưng cổ kiếm, vậy mà đối với những này yêu thú huyết nhục, sinh ra mãnh liệt khát vọng rung động, tựa như là đói bụng thật lâu người, đột nhiên thấy được mỹ vị món ngon.

Làm cho Lăng Tuyết trong lòng giật mình không thôi, đây là xưa nay chưa từng xảy ra qua sự tình.

Ngày xưa săn giết yêu thú thời điểm, cổ kiếm cũng không có sinh ra bất kỳ gợn sóng tâm tình gì, hắn là cùng những này yêu thú đã đạt tới Ngưng Mạch Cảnh có quan hệ, hoặc là nói, cùng nơi đây hoàn cảnh có quan hệ... ?

Cái này làm cho Lăng Tuyết trong lòng hơi động một chút, trong lòng nói thầm: "Nếu là dùng cổ kiếm chém giết những này yêu thú, có lẽ sẽ có vượt quá hiệu quả ngoài ý muốn..."

Yêu thú đối với cùng giai nhân loại mà nói, đúng là cường đại, ba tên Ngưng Mạch Cảnh ba tầng võ tu đối phó một con cùng cảnh giới lớn bọ cạp, lại còn dùng thời gian một nén nhang mới giải quyết.

Đồng thời, căn cứ ba người cùng con yêu thú này chiến đấu, Lăng Tuyết đối với hắc mạc yêu thú thực lực, còn có bốn người này đại khái thực tế sức chiến đấu đã có mấy phần tự tin.

Nếu là lấy lúc trước gặp phải đối thủ làm tham chiếu lời nói, ba người này bình quân đại khái cùng Tiết lỗi trình độ tương đương, mà cái này to lớn bọ cạp, thì đại khái giống như nửa bước bước vào Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng Chu Thành.

Đi qua cùng Ân Chánh gian khổ chiến đấu, Lăng Tuyết đã có không dễ dàng lấy tu vi đẳng cấp, để phán đoán một người thực lực thói quen, càng nhiều hơn chính là từ Võ Hồn lý giải cùng chiến đấu ý thức những này tổng hợp góc độ đến đối đãi.

Mà tại Lăng Tuyết như vậy nghĩ thời điểm, lại là không biết, đêm qua một trận chiến, mặc dù không có đối nàng tu vi có thực chất trợ giúp, nhưng lại cho nàng mang đến người bên ngoài trăm năm tu đạo đều có thể không có được quý giá lịch duyệt!

Cuối cùng cái này to lớn bọ cạp không chịu nổi vây công, âm vang sụp đổ tại đen kịt hoang mạc phía trên, ba người đem bọ cạp đầu lâu chỗ một viên đá điều trướng lớn nhỏ tinh hồng sắc côi Lê Thủy tinh lấy ra ngoài, hướng cầm đầu nam tử đi tới.

Đợi cho lúc này, Lăng Tuyết mới hồi phục tinh thần lại, cũng đứng lên.

Cái này làm cho cảm đầu nam tử thấy âm thầm lắc đầu, nàng này thân là tỷ nữ lại là xa xa không kịp bên cạnh tiểu thư hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, đám người bọn họ cứu được tính mạng bọn họ, vậy mà trề đứng lên nói tạ, ngược lại vẫn ngồi ở nguyên địa ngăn người, về điểm này, càng là không kịp nổi trong lòng hân, có tri thức hiểu lễ nghĩa người kia.

"Tiểu nữ tử hai người, đa tạ các vị đạo hữu xuất thủ cứu." Lăng Tuyết mỉm cười, bất quá trong lòng lại có mấy phần không hiểu thấu, bởi vì nàng tại qua trong giây lát, bắt được trước mặt nam tử đôi mắt chỗ sâu một vòng không dễ dàng phát giác căm ghét chi sắc.

Bất quá, lờng trước nàng cùng Kha Diệc Mộng hai người hiện tại phong trần mệt mỏi, đuổi đến một đêm con đường, không nói bụi đầu mặt dơ bẩn, liền là trên thân nhiễm máu tươi nhiều, đều nhanh gặp phải tại huyết tri bên trong pha được một lần, nghĩ như vậy, liền tiêu tan mấy phần, đối lại mình, chỉ sợ cũng sẽ không chào đón.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Gia nhập tiểu đội

Cảm đầu nam tử khẽ gật đầu, nói ra: "Nơi đây là hắc mạc thí luyện chi địa huyết hèm núi lối vào chỗ, lấy các ngươi hai người tu vi, lại hướng phía trước xâm nhập, chỉ sợ chỉ có thể yêu thú trong bụng chi vật, như nghe được Ninh mỗ một tiếng khuyên, muốn tiến về Thiên Vân Vô Phủ, còn xin đường vòng tiến lên."

Lăng Tuyết nghe được người này lời nói, trong lòng bình tĩnh, trách không được nơi đây cùng nàng lúc trước thấy hắc mạc có chỗ khác biệt, nguyên lai nơi đây lại là hắc mạc thí luyện chi địa, trách không được nơi đây yêu thú lại là so trước đó nghe nói càng thêm hung mãnh.

Ba người sau khi trở về, Lăng Tuyết lúc này mới nhìn rõ ràng ba người này khuôn mặt, cô gái tóc tím mặc dù dung mạo không so được mình cùng Kha Diệc Mộng, nhưng cũng là hiếm có mỹ nhân, mũi ngọc tinh xảo cao thẳng, ngũ quan tinh xảo, màu da trắng nõn bóng loáng.

Một tên khác đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, tuổi chừng chớ mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ tại dung mạo bên trên càng là thắng qua cô gái tóc tím một chút, Lăng Tuyết bằng vào kinh nghiệm của kiếp trước, cơ hồ có thể kết luận, đội cho thiếu nữ này trưởng thành lúc, nhất định cũng là nghiêng nước nghiêng thành đáng về.

Về phần một gã nam tử khác, sắc mặt trắng nõn, có điểm giống là bơ tiểu sinh, hai mắt công chính khí hơi có vẻ, không giống gian tà hạng người.

Căn cứ bốn người tướng mạo, lại căn cứ trên người bọn họ bạch bào nguyệt ấn, Lăng Tuyết đại khái có thể phán đoán, bọn hân xác nhận đến từ cùng một cái chính đạo môn phái, nơi đây lại là thí luyện chi địa, xác nhận tới đây hoàn thành sư môn nhiệm vụ.

Mặc dù còn không có làm sao trò chuyện, nhưng là Lăng Tuyết cũng đã đem bọn hân thân phận phân tích bảy tám phần.

"Ninh sư huynh, đây là Xích Hóa bộ cạp yêu hạch, như thế, chúng ta cũng có lần này thí luyện cái thứ nhất yêu hạch." Sắc mặt trắng nõn nam tử đem trong tay hỏa hồng sắc sáu mặt tinh thể giao cho người cảm đầu.

Cái này mai yêu hạch thu hoạch được ngược lại là ngoài ý liệu đơn giản, chủ yếu là bởi vì cái này Xích Hóa bộ cạp cách bày đi sẵn, mới làm cho quá trình trở nên dị thường đơn giản.

Tại huyết trong hạp cốc, yêu thú cơ hồ đều là thành quần kết đội hành động, mà lúc này mới mà đơn độc một con yêu thú chiếm lĩnh một mảnh lĩnh vực, nếu không phải cách bày yêu thú, vậy con này yêu thú, cũng chỉ có thể là vùng lĩnh vực này Yêu Vương!

Người cảm đầu vừa tiếp xúc với tay, cái này mai yêu hạch liền biến mất không thấy, hiển nhiên là bị hân nhận được trong nhẫn chứa đồ.

Nhìn Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng hai người một chút, nhất là Lăng Tuyết trên khuôn mặt, gọi là Ninh sư huynh nam tử càng là dừng lại thời gian không ngắn.

Hồi lâu sau, thẳng đến Lăng Tuyết phát giác được ánh mắt của hân, cũng bình tĩnh cùng hân bốn mắt nhìn nhau lúc, hân rốt cục thu hồi ánh mắt, nói ra: "Chúng ta bốn người còn có sư môn nhiệm vụ mang theo, không cách nào lại đi ra tay trợ giúp hai vị, phía trước nguy cơ tứ phía, yêu thú dày đặc, mong rằng các ngươi tốt tự lo thân."

Nói, liền dẫn lĩnh còn lại bốn người rời đi nơi đây, hướng huyết hèm núi chỗ sâu đi đến.

Kha Diệc Mộng nhìn Lăng Tuyết một chút, ánh mắt toát ra hỏi thăm thần sắc, Lăng Tuyết phát giác được sau chỉ là khẽ lắc đầu.

Hai người liền khẽ khom người, không có giữ lại.

Sở dĩ quyết định như vậy, Lăng Tuyết tự nhiên là có mình một phen tính toán.

Một phương diện mấy người kia chỉ là hảo tâm tương trợ một phen, còn mặt kia, nếu như có thể đáp lại một chút thời gian, Lăng Tuyết cũng có lòng tin mang theo Kha Diệc Mộng hai người đi ra mảnh này thí luyện chi địa.

Như thế, xác thực không có mặt dày mày dạn giả nhập bọn hấn tất yếu.

Càng quan trọng hơn là, nàng lúc này trong lòng cấp thiết muốn muốn tìm tới một con yêu thú, đi thử một chút trong nội tâm nàng phán đoán, bất quá không biết sẽ phát sinh động tĩnh gì, nhiều người ngược lại lộ ra nhăn nhó, cùng Kha Diệc Mộng hai người đơn độc hành động hiển nhiên càng thỏa.

Lúc này bằng lãnh sụp đổ trên mặt đất cự hình bọ cạp, đã không cách nào dẫn động cổ kiếm phản ứng, hiển nhiên, cổ kiếm khát vọng chỉ có yêu thú tràn ngập sinh khí khí huyết!

Bất quá kế hoạch vẫn là không đuổi kịp biến hóa.

Đội ngày khác nhóm một nhóm ba người sau khi đi, rơi vào sau cùng nhỏ nhắn xinh xắn đáng người thiếu nữ đầy le le đi vài bước, cuối cùng vẫn là nhịn không được dừng lại mấy bước, quay đầu xem xét Lăng Tuyết vài lần.

Lăng Tuyết không khỏi trong lòng nghi hoặc, từ mới, Lăng Tuyết liền cảm giác được thiếu nữ này nhìn mình ánh mắt không giống nhau lắm, bây giờ càng thêm rõ ràng, nàng có thể từ thiếu nữ trước mắt trong ánh mắt, cảm nhận được một loại muốn thân cận mình nhưng lại khiếp đảm tâm lý.

Trong lòng không khỏi rất là nghi hoặc, theo bản năng lục soát nguyên bản túc chủ ký ức, lại là không nhớ rõ mình nhận biết như thế một cái nhỏ nhắn xinh xắn là lý, đã như vậy, trong mắt nàng cảm giác quen thuộc lại từ đâu mà tới... ?

Ngay tại Lăng Tuyết nghi hoặc ở giữa, thiếu nữ do dự nửa ngày, rốt cục rụt rè mở miệng: "Đại sư huynh, nếu không liền để hai vị này tỷ tỷ đi theo chúng ta cùng một chỗ đi."

"Nếu là đường vòng, mặc dù không có yêu thú tập kích, nhưng là trên đường người xấu rất nhiều, hai cái này tỷ tỷ sẽ rất nguy hiểm ngộ."

Lăng Tuyết phát hiện, cái này là lý lúc nói chuyện, tựa hồ rất ưa thích dùng một cái lời cửa miệng "Ngô" kết thúc công việc.

Cầm đầu nam tử bước chân dừng lại, sắc mặt bình tĩnh, lại là nhìn không ra hấn thời khắc này ý nghĩ.

Nhìn thấy cầm đầu nam tử vậy mà ngừng lại, cô gái tóc tím lúc này vốn là tức giận trên mặt, càng là bằng thêm mấy phần sắc mặt giận dữ, nhìn qua thiếu nữ góm sứt bé con ngây thơ khuôn mặt, trong mắt hiện lên một chút ghen ghét, phẫn nộ, còn kèm theo mấy phần nàng chính mình đều không có ý thức được hâm mộ thần sắc.

Bất quá, thoáng qua nàng liền đem những này phức tạp cảm xúc thu vào, hừ lạnh nói: "Tiểu đội chúng ta liên tu vi của người thấp nhất, hiện tại còn muốn kéo người đến hạng chót đúng không! Sư môn nhiệm vụ tập luyện hiện tại cũng còn không có tin tức, người vẫn còn chủ động đi ôm hai cái phiền phức tiến đến! Đừng tưởng rằng Đại sư huynh của người sùng ái người nhường người, ta liền lấy người không có cách nào!"

Mặc dù mình bạch cô gái tóc tím nói không sai, nhưng là nghe được cô gái tóc tím như vậy không khách khí thuyết pháp, Lăng Tuyết cảm thấy vẫn là cảm thấy mấy phần không thoải mái, sắc mặt có chút lạnh xuống.

Mà lúc này, sắc mặt trắng nõn nam tử cũng đứng ra, hít một tiếng, nói ra: "Người ấy đã qua đời, coi như đây là nàng duy nhất nguyện vọng, nhưng ta cảm thấy, bản ý của nàng cũng không phải muốn người đem Tử Mạch sùng thành bộ đáng như hiện tại, người nói đúng không... Ninh Trần sư huynh?"

Nghe được vị sư đệ này, Ninh Trần trầm mặc thật lâu, trong lòng cũng tại nghĩ lại mình cho tới nay đúng sai, có lẽ hấn thật làm hư Mộng Tử Mạch cũng khó nói.

Mà lại, ở đây dĩ, hấn vẫn là đội trưởng chức trách, một mực nhượng bộ Tử Mạch, xác thực rất có thể dẫn đến cuối cùng sư môn nhiệm vụ tập luyện thất bại, làm cho tất cả mọi người nhận trường bồi trách phạt.

Mộng Tử Mạch từ khi mất đi tỷ tỷ về sau, liền đối với mình phi thường ý lại, hấn rất rõ ràng Mộng Tử Mạch nội tâm ý nghĩ.

Có một loại tâm lý, gọi là ôm chặt tâm lý, mất đi tỷ tỷ về sau, cảm giác an toàn thiếu thốn Mộng Tử Mạch, chính là muốn mượn những này nhìn như có tình gây sự sự tình, đến để cho mình nhượng bộ, lấy thỏa mãn an toàn của nàng cảm giác.

Nếu là ngày thường, Mộng Tử Mạch cũng sẽ không như thế hồ nháo, chỉ là lần này, nữ tử này lại là cùng người kia có mấy phần tương tự, nhất định là khơi gợi lên nàng đối với người kia mỹ hảo hồi ức.

Người kia, gọi là mộng Tử Dạ, là Tử Mạch thân tỷ tỷ, so Tử Mạch còn lớn tuổi ước chừng chín tuổi.

Tử Mạch xuất sinh không lâu, tại tông môn nhậm chức phụ mẫu liền song song mất tích tại nơi nào đó tuyệt địa bên trong, sinh tử chưa biết, về sau bọn hấn tỷ muội hai người liền sống nương tựa lẫn nhau sinh sống vài chục năm, thẳng đến hai năm trước, mộng Tử Dạ thân mắc bệnh nan y chết đi.

"Đi thôi." Chăm chú liên tục, cứ việc Ninh Trần nội tâm của hấn chỗ sâu, cũng không muốn nhìn thấy cùng người thương giống nhau đến mấy phần Lăng Tuyết về sau tao ngộ kẻ xấu chi thù, bất quá suy nghĩ còn muốn, vẫn là quyết định lấy đại cục làm trọng.

Tựa hồ là đánh thắng một trận, cô gái tóc tím có tinh xảo trang dung trên mặt hiển hiện một tia đắc ý, nhặt lên nhẹ nhàng bước chân đuổi theo Ninh Trần.

"Diệp đại ca không phải đi, chúng ta đội ngũ còn thiếu một người, ta nhìn vị đại tỷ này tỷ cũng có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, không bằng liền để các nàng cùng nhau gia nhập chúng ta đi, nhiều người một chút không phải tốt hơn ngộ." Mộng Tử Mạch hàm răng khê cắn môi đỏ, còn không chịu nhượng bộ nửa bước, thanh âm bên trong đều mang theo mấy phần giọng nghẹn ngào.

Mặc dù nói là Kha Diệc Mộng, bất quá nàng lúc này lại vẫn mắt không chớp nhìn qua Lăng Tuyết.

Ninh Trần lần nữa dừng bước lại, rốt cục quay người trở lại, nhìn qua Mộng Tử Mạch điềm đạm đáng yêu khuôn mặt nhỏ, úy khuất nước mắt ngay tại hồng hồng hốc mắt chỗ xoay một vòng, không biết chừng nào thì bắt đầu, nàng liền biến thành một con hiền nhiên thích khóc quỷ, trong lòng có chút xúc động.

Nhìn về phía trước mặt hai cái vừa mới trải qua phong trần thiếu nữ, một cái thể gia đại tiểu thư, một cái tu vi chỉ có Ngưng Mạch Cảnh tầng hai nữ tử, hấn không phải Mộng Tử Mạch dạng này mới ra đời người tu hành, tự nhiên minh bạch, Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng đại tiểu thư, thực tế sức chiến đấu, chỉ sợ cũng liền cùng vừa bước vào Ngưng Mạch Cảnh ba tầng Mộng Tử Mạch không phân sán sán nhau.

Bất quá, không có để ý cô gái tóc tím chính cắn răng nghiêng lợi nhìn xem mình, Ninh Trần vẫn là nói ra: "Đại khái tình huống hai vị cũng biết, nếu như đi theo chúng ta, cũng miễn đi các ngươi đường vòng một chút phiền toái, chỉ là chúng ta chuyến này là vì Liệp Yêu, trên đường đi cũng có khả năng so với các ngươi hai người đơn độc hành tẩu càng thêm hung hiểm, không biết hai vị ý như thế nào?"

Trắng nõn sắc mặt tuổi trẻ nam tử bắt đầu dĩ lắc đầu, bất quá hấn cũng không phải thật bất ngờ, tại hấn nhìn thấy Lăng Tuyết dung mạo thời điểm, cũng đã ảm ảm đoán được kết cục này.

Cảm nhận được Kha Diệc Mộng khẩn cầu ánh mắt, chắc hấn nàng đã bị trước mắt cái này manh la ly một phen biểu diễn cho thu mua, bây giờ thiếu nữ tâm đã tràn lan.

Lăng Tuyết minh bạch hiện tại không có lựa chọn khác, đành phải khê cười nói ra: "Đã các hạ đã mời, nếu không chê hai người chúng ta tu vi thấp, tự nhiên vinh hạnh đã đến."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Yêu kiếm

Khoảng cách Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng gia nhập Ninh Trần bọn hấn đã qua hơn mười ngày, Lăng Tuyết trên đường đi đã đem thương thế trên người triệt để hồi phục lại, cái này làm cho trong nội tâm nàng âm thầm tâm đắc lấy làm kỳ lạ, một mực không nghĩ tới Xà Kiếm Vô Hồn lại còn có thể cung cấp chỗ tốt như vậy.

Hắc mặc tìm không thấy nguồn nước, chỉ có thể mượn từ nguyên khí vận hành đến sạch sẽ thân thể, mặc dù tốc độ chậm chạp, bất quá hơn mười ngày quá khứ, Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng trên thân hai người tang vật cũng đã hoàn toàn không thấy, đồng thời tìm một cơ hội đem trong nhẫn chứa đồ bộ đồ mới vật đổi được trên thân, ngượng lại là rục rờ hấn lên.

Ninh Trần bọn người nhìn thấy giống như là biến thành người khác Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng, mặc dù thần sắc trên mặt khác nhau, nhưng là cảm thấy nhưng cũng đều là kinh thần không thôi, nếu nói có một loại đẹp, gọi là hồng nhan họa thủy, như vậy trước mắt hai nữ tử chính là việc nhân đức không nhường ai hồng nhan họa thủy, nếu không phải hấn đạo tâm vững chắc, sợ là nhìn lên một cái, cũng khó có thể đem ánh mắt lần nữa dịch chuyển khỏi.

Lăng Tuyết đòi lại một kiện mới áo xám áo choàng, bây giờ khiết bạch vô hà khuôn mặt, càng là tiếp cận Mộng Tử Mạch tỷ tỷ mộng Tử Dạ mấy phần, mặc dù khí chất hoàn toàn khác biệt, mộng Tử Dạ là dịu dàng hiền thực, mà Lăng Tuyết thì là lẳng lẹ khí khái hào hùng.

Cái này làm cho Ninh Trần không khỏi ghé mắt, mặc dù trong lòng đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn là không nghĩ tới nhất về hai nữ tử vậy mà như thế mỹ mạo, thân phận thần bí tôn quý tiểu thư dung mạo nghiêng nước nghiêng thành thì cũng thôi đi, không nghĩ tới bên cạnh một cái thị nữ vậy mà cũng có thể không kém mỹ mạo.

Chỉ là kẻ từ đó, Lăng Tuyết cùng hắn trong suy nghĩ cái kia mẫn diệt không đi thân ảnh lại tương tự mấy phần về sau, Ninh Trần nhưng trong lòng thì càng thêm bức bối, bởi vì, mộng Tử Dạ tại Hoang Nguyệt Môn bên trong thân phận cao quý, mà Lăng Tuyết bây giờ lại là một giới thị nữ, thân phận chênh lệch trên trời dưới đất, cứ việc minh bạch hai người không có chút nào liên quan, nhưng là Ninh Trần không khỏi trong lòng vẫn là sinh ra cảm giác không thoải mái.

"Lại xinh đẹp cũng chỉ là bình hoa một cái, gặp được nguy hiểm cũng chỉ có thể cản trở mà thôi."

Chớ chỉ Nhược, cũng chính là cái kia có một bộ từ sắc gọn sóng trường quyền phát nữ tử, phát giác được Ninh Trần ánh mắt luôn luôn vô tình hay cố ý nhìn về phía Lăng Tuyết, trong lòng không khỏi sinh lòng ghen ghét, cười lạnh nói ra.

Mà nghe được chớ chỉ Nhược nói như vậy, Lăng Tuyết chỉ là phong khinh vân đạm cười một tiếng, cảm nhận được trong nhãn chứa đồ lẳng lẳng nằm hai mươi mấy mai yêu hạch, nàng đương nhiên sẽ không cho rằng để ý.

Bên ngoài, nàng một mực tại lưu tâm quan sát Hoang Nguyệt Môn cái này mấy tên đệ tử phương thức chiến đấu, đã có người thay thế vì xuất thủ, nàng tự nhiên mừng rỡ thanh nhàn, minh bạch Ninh Trần bọn hắn chỉ là đem mình làm làm là Kha Diệc Mộng thị nữ, nàng liền thanh thần ổn định làm cái thị nữ.

Thông qua quan sát, nàng phát hiện tông môn từ đệ phương thức chiến đấu quả nhiên so với nàng dạng này tán tu phong phú rất nhiều, bọn hắn thường thường học được võ kỹ phong phú, mà không giống nàng cùng lúc trước gặp phải võ tu, chiến đấu trên cơ bản chỉ là ý lại hồn kỹ, võ kỹ chỉ là đưa đến một cái từ bên cạnh tác dụng phụ trợ, lộ ra đơn điệu mà lại tính cơ động không đủ.

"Tại chúng ta Hoang Nguyệt Môn bên trong, càng ưa thích đem những này võ kỹ xưng là thuật pháp, nghe nói thuật pháp tu đến cực hạn, có thể so sánh Võ Hồn tác dụng ngộ." Tựa hồ nhìn ra Lăng Tuyết trong mắt vẻ kỳ dị, cực kì thông minh Mộng Tử Mạch liền bám vào Lăng Tuyết bên tai giải thích nói, cho Lăng Tuyết thể giới quan bên trong, lại dẫn vào thuật pháp mới lạ khái niệm

Võ kỹ thật sự có thể đạt tới so sánh hồn kỹ trình độ a?

Loại thuyết pháp này làm cho Lăng Tuyết trong lòng nhắc lên gọn sóng, cảm thấy càng là hiếu kỳ, Thiên Vân Võ Phủ xưa nay dùng võ giáo văn danh thiên hạ, đối với hồn kỹ cùng võ kỹ còn có thuật pháp, cái này ba món đồ, lại sẽ có như thế nào đặc biệt cách nhìn.

Bởi vậy, tại mọi người nhìn thấy địa phương, Lăng Tuyết chỉ là phục thị Kha Diệc Mộng thường ngày sinh hoạt thường ngày, còn lại chiến đấu đều giao cho Ninh Trần bọn hắn.

Kha Diệc Mộng cũng sẽ giúp đỡ xuất thủ chế phục yêu thú, mặc dù kinh nghiệm chiến đấu không đủ, nhưng là dù sao Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng nguyên khí còn tại đó, cũng có thể giúp đỡ Ninh Trần bọn hắn không nhỏ bận bịu.

Mà trong bóng tối, Lăng Tuyết thì thường xuyên mượn trợ giúp Kha Diệc Mộng tiểu thư dò đường nguyên do, ở những người khác không có chú ý tới địa phương, thử dùng cổ kiếm chém giết mấy cái yêu thú, lấy chứng thực trong nội tâm nàng suy đoán.

Bất quá, Lăng Tuyết lại là không nghĩ tới, tại cổ kiếm rơi vào yêu thú huyết nhục phía trên lúc, sau lưng xà Kiếm Võ Hồn hư ảnh bên trong thanh xà, bỗng nhiên liền dữ tợn, nguyên bản con người màu xanh vậy mà hóa thành màu vàng sáng băng lãnh dựng thẳng đồng, tựa như là một con kinh khủng hơn ngàn trời đại yêu, điên cuồng nhào vào yêu thú trên thân, tham lam thôn phệ lấy yêu thú trên người tinh huyết.

Thậm chí, Lăng Tuyết trong lòng mới sinh một loại ảo giác, vào thời khắc ấy, tựa hồ quán quanh ở cổ kiếm hư ảnh bên trên thanh xà mới có thể xưng là chân chính yêu!

Trong nháy mắt, một con khổng lồ yêu thú liền bị thần bí cổ kiếm hút khô hóa thành một đồng bạc cốt, chỉ còn lại một viên óng ánh sáng long lanh, yêu khí lưu chuyển yêu hạch liền từ bạc cốt trên thân rơi xuống, bị Lăng Tuyết trắng nõn mảnh khảnh bàn tay đón lấy.

Nắm tay bên trong lớn chừng bàn tay yêu hạch, Lăng Tuyết trong lòng giống như kinh đảo hải lăng, mặc dù đã dự liệu được, cái này một thanh lúc trước một thể xuyên qua tới cổ kiếm, tất cùng thể giới này yêu thú có rất sâu nguồn gốc, bất quá nàng vẫn là không có nghĩ đến, mới còn khí huyết mãnh liệt yêu thú, sau một khắc, liền đang lượn lờ tại cổ kiếm bên trên đen kịt nguyên khí thôn phệ chỉ còn lại xương khô.

Cái này một thanh kiếp trước mình thể gia cung phụng cổ kiếm, nó chân thân đến tột cùng là một thanh Trảm Yêu Kiếm, vẫn là một thanh vạn yêu chi kiếm... ?

Vì cái gì Tiết gia sẽ cung phụng một thanh đáng vẻ như vậy cổ kiếm?

Lăng Tuyết thật sâu hít một hơi khí lạnh, trong lòng thủy triều mãnh liệt.

Chém giết yêu thú về sau, Lăng Tuyết có thể rõ ràng cảm nhận được, nguyên khí thôn phệ tinh huyết tất có một bộ phận sẽ trả lại đến Lăng Tuyết tự thân nguyên khí ở trong.

Bởi vậy mỗi khi dùng cổ kiếm chém giết một con yêu thú, Lăng Tuyết liền sẽ cảm giác được mình khoảng cách Ngưng Mạch Cảnh tầng hai hậu kỳ lại tới gần mấy bước.

Đồng thời, Lăng Tuyết cảm giác được, tại cổ kiếm thôn phệ tinh huyết về sau, sử dụng xà Kiếm Võ Hồn lúc, đối thân thể phụ tải ngay tại từng bước từng bước giảm nhỏ, nói cách khác, nàng bây giờ có thể động dụng xà Kiếm Võ Hồn thời gian cũng đã nhận được tương ứng kéo dài.

Mà cái này, đối Lăng Tuyết năng lực thực chiến tăng lên là rõ ràng .

Không nghĩ tới, lần này đi vào hắc mạc, còn có kinh người như vậy phát hiện!

Lăng Tuyết chợt nhớ tới vắt ngang tại thức hải bên trong cái kia thanh kinh thể chỉ kiếm, rõ ràng, trong tay mình thanh này cổ kiếm, chính là trong đầu cái kia thanh kinh thể chỉ kiếm cụ hiện hóa.

Mà như vậy một thanh cổ kiếm, đem mình ở kiếp trước thân là Tiết lăng ký ức cùng một thể này làm Lăng Tuyết ký ức chia hai cái màu sắc khác nhau ký ức quang cầu, năng có thể rõ ràng cảm nhận được, mình sau khi xuyên việt kinh lịch hết thấy ký ức, đều bị đồng thời phục khắc vào cái kia hai cái ký ức quang cầu ở trong.

Còn có điều khắc tại thanh này cổ kiếm trên vỏ kiếm Thần Ma đồ lục, đây đều là Lăng Tuyết hiện giai đoạn xa xa không cách nào chạm đến kinh khủng bí ẩn!

Bây giờ Lăng Tuyết hết thấy đều là đến từ cái này một thanh cổ kiếm, nhưng là, Lăng Tuyết đối với mình đạt được hết thấy, lại là theo thực lực mình dần dần tăng lên, càng thêm không nổi .

Bất quá, cổ kiếm hiện tại đã cùng Lăng Tuyết hòa làm một thể, đồng thời còn mang cho Lăng Tuyết rất nhiều chỗ tốt, đối với khát vọng trở nên càng thêm cường đại, muốn bảo hộ bên người người Lăng Tuyết mà nói, cổ kiếm hiển nhiên là một cái không cách nào cự tuyệt dụ hoặc.

Trên đời này không có cơm trưa miễn phí, Lăng Tuyết có thể dự cảm hôm nay từ cổ kiếm lấy được hết thấy, ngày khác năng tất định là này phải bỏ ra gấp trăm ngàn lần lợi thời ức!

"Cái này rõ ràng dương mưu, thật là khiến người khó mà cự tuyệt đâu."

Nhớ tới Giang Hành Viễn khuôn mặt, nhớ tới Kha Diệc Mộng bắt lực, còn có Tiết lỗi, lời mình chờ hộ vệ binh nhóm, cùng thâm bất khả trắc đáng sợ lão đầu Ân Chánh... Thậm chí cái kia đứng hàng Tiêu Dao Bảng đỉnh, nhìn xuống thiên hạ thương sinh nam nhân.

Vô số hoặc quen thuộc hoặc khuôn mặt xa lạ tại Lăng Tuyết trong đầu từng cái nổi lên về sau, không tự giác siết chặt nắm đấm, có chút khóe miệng nhẹ cười, Lăng Tuyết lâm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Mâu thuẫn kích phát

Cứ như vậy, một đoàn người tại quỹ dị lại tràn ngập nhân nhật mùi thuốc súng bầu không khí bên trong, đã thu hoạch mười lăm mai yêu hạch, bọn hắn phần lớn là thừa dịp những này hoang mạc yêu thú lạc đàn thời điểm ra tay.

Mà tiến độ này lại là thật to vượt quá Ninh Trần đoán trước.

Dựa theo dự tính của hắn, chuyến này thiếu đi Diệp Thanh một tên tướng tài đặc lực, mà lại Mộng Từ Mạch cùng Kha Diệc Mộng hai người kinh nghiệm chiến đấu không đủ, chỉ có tu vi lại không phát huy ra thực tế năng lực chiến đấu, nếu là có thể tại hai tháng kỳ hạn bên trong hoàn thành sự môn yêu cầu mười lăm mai yêu hạch yêu cầu thấp nhất cũng đã là cảm ơn trời đất.

Bất quá không nghĩ tới, lần này vậy mà trước thời hạn một tháng, liền đã hoàn thành cái này tiêu chuẩn thấp nhất.

Hắn không khỏi ánh mắt kinh ngạc nhìn qua Lăng Tuyết, đây hết thấy, đều muốn quy công cho cái này ngày bình thường lạnh nhạt kiếm lời thị nữ.

Mỗi lần Lăng Tuyết dò đường sau mang về tin tức, cũng có thể làm cho bọn hắn chính xác tìm tới lạc đàn yêu thú, mà lại những cái kia lạc đàn yêu thú trạng thái cũng phần lớn quái dị vô cùng, tựa như là nhận lấy to lớn gì kinh hãi, cơ hồ không chút phản kháng liền để bọn hắn cho thu thập.

Nếu không phải ngẫu nhiên sẽ còn gặp được hữu kinh vô hiểm yêu thú tạo ngộ chiến, hắn đều muốn hoài nghi lần này thí luyện hành trình mở ra phương thức có phải hay không sai lầm.

Cảm thấy vô cùng hiếu kỳ cái này dung mạo tuyệt sắc nữ tử là thể nào làm được, chỉ là Ninh Trần nghĩ phá thiên cũng không có nghĩ đến giải thích hợp lý, cuối cùng đành phải suy đoán, xác nhận vị kia lai lịch rất lớn Kha tiểu thư cho Lăng Tuyết một chút giá trị liền thành Linh khí nguyên nhân.

Chỉ là, cứ việc chiếm không nhỏ tiện nghi, nhưng hấn vẫn là âm thầm lác đàu.

Mặc dù Lăng Tuyết dò đường xác thực có mấy phần môn đạo, nhưng là để một cái chi có Ngưng Mạch Cảnh tàng hai nhược nữ tử tại hung hiểm huyết trong hạp cốc đảm nhiệm dò đường chức trách, lại là để trong lòng của hấn có nhiều bất an cùng hồ thẹn, đồng thời ần ần có chút trách cứ Kha Diệc Mộng lãnh khốc vô tình, vậy mà để quốc sắc thiên hương thị nữ đi làm nguy hiểm như vậy sự tình.

"Hiện tại đã mười lăm mai yêu hạch a, hiện tại, chúng ta cũng không cần lo lắng bị sư phó cùng các sư thúc trách phạt ngô."

Vừa nghĩ tới sư môn quy định mười lăm mai yêu hạch yêu cầu cơ bản, Ninh Trần sư huynh bọn hấn không khí cũng không cần khẩn trương như vậy, Mộng Từ Mạch không khỏi lộ ra hồn nhiên ngây thơ tiểu dung, mà lại vừa nghĩ tới, đây là mình mất đầy mấy vạn kéo tới Lăng Tuyết tỷ tỷ công lao, tiểu la lý nụ cười trên mặt thì càng giấu không được .

"Bất quá mười lăm mai yêu hạch mà thôi, cứ như vậy uất ức đi săn phương thức, còn phải lần này môn phái thí luyện bên trong bài danh mặt số, cái này có cái gì tốt đặc ý."

Cứ việc hiện tại cái thành tích này, đã hoàn toàn ra khỏi chớ chi Nhược trong lòng đoán trước, nhưng nhìn gặp Mộng Từ Mạch như thế nhảy cẫng hoan hô, còn có cùng nữ nhân kia có chút tương tự thị nữ Lăng Tuyết, vừa mới tiến đến không lâu liền xảy ra lớn như vậy danh tiếng, chớ chi Nhược cảm thấy trong lòng càng là không khoái, nàng càng tình nguyện hiện tại một cái yêu hạch đều không có đi săn đến.

Huống chi, nàng mới không phải vì cái gì thí luyện ban thưởng mới gia nhập Ninh Trần bọn hấn trong đội ngũ , nếu là vì thí luyện ban thưởng, lấy nàng tướng mạo, đều có thể dính vào cường đại hơn đội ngũ, mà nàng làm hết thảy, đều chỉ là vì cảm động Ninh Trần!

Từ khi mộng Từ Dạ đến bệnh nan y sau khi qua đời, chớ chi Nhược liền cho rằng đây là cơ hội của nàng đến , bắt đầu tìm lượt cơ hội tiếp cận Ninh Trần.

Nhưng mà, nàng không nghĩ tới, dù là mộng Từ Dạ chết rồi, nhưng nàng lại lấy một loại khác hình thức tồn tại.

Nhìn qua Mộng Từ Mạch một ngày một ngày lớn lên, cùng mộng Từ Dạ tướng mạo càng ngày càng tương tự, tại dung mạo tư sắc bên trên, coi như mỹ mạo như nàng, cũng dần dần sinh ra không thể cùng chi sánh ngang tự ti mặc cảm cảm giác, cái này khiến chớ chi Nhược trong lòng bên trên dấy lên một cỗ khó mà gọi tắt cháy hừng hực lòng đỏ kị.

Nghe được chớ chi Nhược, Ninh Trần nhường mảy, nói ra: "Uất ức? Người cũng đã biết, chúng ta cái này mười lăm mai yêu hạch, có hơn phân nửa đều là Lăng Tuyết bốc lên nguy hiểm tính mạng giúp chúng ta dò đường, chúng ta mới có thể cảm tới, người bây giờ nói như vậy gió mát ngủ diệu, là muốn để người ta cỡ nào trái tim băng giá, thật sự là làm ta quá là thất vọng!"

"Người trước kia cũng không phải dạng này người, vì sao bây giờ người lại biến thành bộ dáng như hiện tại, thật là cay nghiệt xảo trá chi cực."

Nghĩ đến mấy năm này chớ chi Nhược biến hóa, năm đó người kia như kỳ danh, tâm nếu như mạo, bên ngoài lạnh tâm nóng lạng im thiếu nữ chớ chi Nhược, không biết khi nào biến thành như bây giờ không chỉ có cố tình gây sự, hơn nữa còn là lưỡi như độc hạt nữ tử.

Trước sau tương phản to lớn , làm cho Ninh Trần không thể tin, đồng thời cũng càng thêm chán ghét.

Ninh Trần lời nói giống như là sấm sét giữa trời quang đánh vào chớ chi Nhược trong lòng, nhất thời, những năm gần đây ủy khuất toàn bộ xông lên đầu, hốc mắt lập tức liền đỏ lên.

"Xảo trá cay nghiệt chi cực... ?"

"Tốt, tốt, tốt! Ta đã nói nữ nhân kia vài câu, người liền nói ta như vậy!"

Cảm nhận được Ninh Trần phiền chán thần sắc, lòng của nàng thật chặt nắm chặt cùng một chỗ, cắn tiên diễm môi đỏ, nhìn qua trước mặt quen thuộc nhưng lại xa lạ khuôn mặt, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Nguyên lai bây giờ ta trong lòng của người, đã là loại này hình tượng, cũng được, ta cũng chẳng phải tiện tiếp tục lưu lại đội ngũ bên trong cho người thêm đỏ!"

Nói xong, chớ chi Nhược hận hận nhìn Ninh Trần một chút, liền cũng không quay đầu lại hướng hẻm núi chỗ sâu quyết tuyệt mà đi, chi là, lừa gạt công tâm phía dưới, nàng không có hướng sư môn quy định an toàn lộ tuyến phương hướng rồi đi, mà là hướng phía huyết hẻm núi địa đồ khu vực màu xám khu vực phi tốc phóng đi.

"Ai, Ninh Trần, người lời nói này, lại là quá đau đớn lòng của nàng , còn không mau đuổi theo." Khương Thiên hít một tiếng, lo lắng nhìn qua chớ chi Nhược từ từ đi xa thân ảnh, nói ra.

Ninh Trần hiển nhiên cũng không có ngờ tới chớ chi Nhược sẽ phản ứng như thế lớn, nhìn thấy chớ chi Nhược ủy khuất bộ dáng, trong lòng của hấn không khỏi cũng sinh ra một chút băn khoăn.

Bất quá giờ phút này trong lòng hấn chi hỏa còn không có đánh tan, nghe được Khương Thiên, vẫn vẫn là không nhúc nhích xử ở nơi đó, âm thanh lạnh lùng nói: "Không cần quan nàng, nàng yêu đi đi đâu đâu, lâu như vậy, ta cũng đủ phiền nàng."

"Được, người trước giảm nhiệt đi, ta theo tới nhìn xem, vạn nhất có nguy hiểm, cũng có thể chiếu ứng một cái." Khương Thiên minh bạch Ninh Trần giờ phút này là nghe không vào khuyên cáo của hấn , lưu lại câu nói này, liền cũng hướng phía chỗ sâu phóng đi.

Lăng Tuyết có chút sững sờ, lại là không nghĩ tới trong nháy mắt, tình thế vậy mà đã thăng cấp thành dạng này, mà mình lại còn là mâu thuẫn dây dẫn nổ, không khỏi lắc đầu cười khổ, đều nói hồng nhan họa thủy, nếu nàng không phải thân nữ nhi, cũng sẽ không có dưới mắt nhiều chuyện như vậy.

Trông thấy sững sờ tại nguyên chỗ Lăng Tuyết, Ninh Trần coi là Lăng Tuyết tại đề ý chớ chỉ Nhưộc nói lời, liền nói ra: "Không cần đề ý nàng, lần này thí luyện còn phải đa tạ trợ giúp của ngươi, mặc dù không biết ngươi làm sao làm được, nhưng là đúng là giúp chúng ta đại ân, không phải lần này trở về, lại nên nhận trách phạt."

Lăng Tuyết ngược lại là không có đề ý chớ chỉ Nhưộc, chỉ là nhìn qua chớ chỉ Nhưộc rồi đi phương hướng, Mục Quang Vi chớp lên nhấp nháy, Lăng Tuyết đột nhiên nghĩ tới cái hướng kia ẩn núp một con Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng cường đại yêu thú.

Có một lần dò đường thời điểm điều tra đến con yêu thú này khí tức, chỉ là bởi vì không nghĩ rồi đi quá lâu, khiến cho Ninh Trần bọn hắn sinh nghi, liền không có đi chém giết con yêu thú này.

Bây giờ, dựa theo chớ chỉ Nhưộc rồi đi tốc độ, sợ là một hồi liền muốn gặp được con yêu thú này, dựa theo đầu này yêu thú thực lực, Khương Thiên liền là đuổi theo chiếu ứng, dựa theo hai người bọn họ thực lực, cũng không làm nên chuyện gì, tối thiểu đến lại thêm Ninh Trần xuất thủ, mới có thể cầm xuống con yêu thú này.

Mặc dù đối cái này tóc tím ngạo mạn nữ nhân không có hảo cảm gì, mà lại trên đường đi nữ nhân này còn thường xuyên đối với mình cùng Kha Diệc Mộng châm chọc khiêu khích, càng là có chút phản cảm, chỉ là, trở mắt nhìn xem nàng chịu chết, lại là có chút hưng ác không hạ tâm tới.

"Ta nói Ninh huynh, ngươi vẫn là theo tới xem một chút đi, vạn nhất nàng gặp gỡ nguy hiểm gì đâu?" Nghĩ nghĩ, Lăng Tuyết vẫn là khuyên nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Biên giới

Nhìn thấy Lăng Tuyết ngược lại tới khuyên mình, Ninh Trần trong lòng không khỏi dâng lên mấy phần quái dị, hắn bỗng nhiên cảm thấy Lăng Tuyết nữ tử này, tựa hồ cùng cô gái tâm thường không giống nhau lắm, nói ra: "Nàng một đường làm khó dễ người, người thật không ngại?"

"Làm khó dễ ta thì thế nào, trên thân cũng sẽ không thiếu khối thịt, bây giờ là khẩn yếu quan đầu, thực sự không phải so đo những này lông gà vỏ tỏi chuyện thời điểm. Ninh huynh, chúng ta nhanh cùng đi đi, đi trễ, nói không chừng người muốn hỏi tiếc không kịp."

Ninh Trần giống như là lần thứ nhất nhận biết Lăng Tuyết, mặc dù lúc trước, Lăng Tuyết đã thông qua dò đường lấy được tình báo, lấy được trong lòng của hắn một chút tán thành, nhưng là vẫn cho rằng, Lăng Tuyết thị nữ thân phận, không xứng với trên người nàng bộ này túi da.

Lại thêm Lăng Tuyết trên đường cử chỉ thực sự không tính là có thực nữ phạm, cắm trại dã ngoại thời điểm, cũng không phải tiểu thư khuê các nhai kỹ nuốt chậm phương pháp ăn, ngược lại càng giống là một cái giả tiểu tử đồng dạng ăn uống thả cửa, cái này làm cho Ninh Trần trong lòng không khỏi ghét bỏ.

Nhưng là, hiện tại hắn chợt có chút vì chính mình ý nghĩ này cảm thấy hổ thẹn, bởi vì, hắn không nghĩ tới nữ tử trước mắt lại có như thế khí lượng!

"Ninh sư huynh, chúng ta qua xem một chút đi, mặc dù Mạc sư tỷ một mực rất hung, nhưng là Từ Mạch vẫn là rất lo lắng nàng ngộ." Từ Mạch đi lên phía trước, tình xảo khuôn mặt nhỏ lúc này cũng toát ra một chút lo lắng thần sắc.

Đưa tay sờ sờ là lý thiên chân vô tà mềm mại khuôn mặt, Lăng Tuyết lộ ra một chút mỉm cười, tại trái phải rõ ràng trước mặt, Mộng Từ Mạch hài đồng này, lại là lộ ra so Ninh Trần cái này ra đời đã lâu người càng thêm quả quyết.

"Người không phải không thích người cái này Mạc sư tỷ, Từ Mạch?"

La lý nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ nghĩ nghĩ, sau đó thấp giọng nói: "Là không thích, thậm chí nhưng chán ghét, luôn khi dễ Từ Mạch, bất quá, Từ Mạch vẫn là không muốn nhìn thấy Mạc sư tỷ gặp được nguy hiểm, bởi vì... Từ Mạch cảm thấy... Mạc sư tỷ cũng chỉ là một kẻ đáng thương."

Nghe được Từ Mạch câu nói sau cùng, Ninh Trần thân thể khẽ run lên, Mộng Từ Mạch, lại là bỗng nhiên giống như là gỗ tỉnh hắn.

Hắn không phải người ngu, tự nhiên là minh bạch chớ chỉ Nhưộc một mực đi theo bên cạnh hắn là vì cái gì, chỉ là, hắn đạo tâm kiên định, đã quyết định mộng Từ Dạ liền là hắn đời này duy nhất đạo侶, đối với chớ chỉ Nhưộc tâm ý, hắn chỉ có thể một mực giả bộ như không hiểu phong tình.

Cho tới nay, hần từ đầu đến cuối đều cảm thấy mình là một kẻ đáng thương, chỉ nghĩ đến hần chính mình cảm thụ, nhưng xưa nay không có cân nhắc cho chỉ Nhượng cảm thụ, nàng, làm sao cũng không phải một kẻ đáng thương.

Lăng Tuyết mỉm cười, vỗ vỗ Mộng Từ Mạch cái đầu nhỏ, nói ra: "Yên tâm đi, có ta ở đây, nàng không có việc gì."

Giờ khắc này, tại Lăng Tuyết nói ra câu nói này thời điểm, tình tình mê mê Mộng Từ Mạch từ Lăng Tuyết mê người trong mắt tựa hồ cảm thụ một loại khác khí chất, loại kia khí chất, Ninh Trần Đại sư huynh không có, sư phó sư thúc trên thân cũng không có, chỉ có chương môn gia gia trong mắt mới thỉnh thoảng sẽ hiện lộ ra.

Cái kia là, cường giả chân chính khí chất, cái kia là, một loại nhất ngôn cửu đỉnh bá khí.

Mà khí chất như vậy xuất hiện một cái tuyệt sắc dung mạo trên người nữ tử, khiến cho người không khỏi nghĩ lên một cái từ, phong hoa tuyết đại, có lẽ chỉ có dạng này nữ tử, mới xứng được với bốn chữ này.

Kha Diệc Mộng ẩn ẩn có thể cảm thụ Lăng Tuyết khí chất biến hóa, ánh mắt lóe ra thần sắc khác thường, nhìn qua bên người cái này dung mạo đồng dạng tuyệt sắc nữ tử.

Vô tu, tu chính là vô giả trong lòng mình chỉ đạo, mà nàng Lăng Tuyết theo đuổi đạo, mặc dù lúc này nhìn không ra, nhưng Kha Diệc Mộng lại có thể cảm nhận được nó vô đạo bên trong ẩn chứa sắc bén khí tức, như là một thanh kinh thể chỉ kiếm.

Thần can giết thần, ma can giết ma, nghìn người mạc đường.

Kha Diệc Mộng không biết, dạng này sắc bén vô song khí chất, chính là Lăng Tuyết sau lưng thanh cổ kiếm kia thay đổi một cách vô tri vô giác phía dưới mang cho Lăng Tuyết.

"Nàng chỉ là Ngưng Mạch Cảnh tầng hai một giới thị nữ, nhưng vì cái gì, giờ khắc này, ta từ nàng thâm thúy trong con người, lại có loại ta không phải nàng một chiêu chỉ địch ảo giác." Ninh Trần sinh lòng nghi hoặc, chỉ là còn chưa kịp dư vị tới Lăng Tuyết đột nhiên toát ra tới loại khí chất này, lại là cảm giác được một đôi tiêm tiêm ngọc thủ vỗ vỗ bờ vai của mình.

Trong lòng của hần âm thầm giật mình, lại là không có phát hiện Lăng Tuyết lúc nào chạy tới bên cạnh hần!

"Đừng phát ngậy người, Ninh huynh, cùng đi đi."

Đợi cho Ninh Trần kịp phản ứng thời điểm, Lăng Tuyết cao thâm mật trắc tinh tế thân ảnh lại là đã bắt tri bắt giác đi tới hần phía trước, nhưng mà, Lăng Tuyết như không có u lan khê nói lại tại tai của hần bờ vang vọng.

"Ta trước đó dò xét qua, cái hướng kia, có thể sẽ có một con đáng sợ Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng yêu thú."

Nghe được Lăng Tuyết, tim của hần lập tức trầm xuống, bỏ xuống trong lòng hết thấy tạp niệm, trong đầu chỉ còn lại có lên cô gái tóc tím kia đi theo mình từng li từng tí, vừa nghĩ tới nàng sắp đứng trước nguy hiểm trí mạng, một trái tim kim lòng không được hung hăng nắm chặt thành một đoàn.

Ninh Trần bỗng nhiên giật mình, nếu là nàng thật như vậy bỏ mình, vậy hần nhất định hối hận cả đời!

...

Chớ chỉ Nhượng một đường đi nhanh, trong lòng không có phương hướng, chỉ là một lòng muốn rời xa cái kia vô tình vô nghĩa người, nhưng mà nàng nhưng không có phát hiện, vị trí của nàng, đã bắt đầu dần dần lệch hướng Hoang Nguyệt Môn trường bối cho bọn hần lưu lại trong địa đồ an toàn lộ tuyến, còn kém khoảng cách mười mấy dặm, liền phải bước vào hắc mạc màu xám khu vực.

Hắc mạc nơi này vô cùng rộng lớn, mà lại biến ảo khó lường, chỉ là tại gần nhất trong ngàn năm mới hơi bình thân xuống, dần dần có vô tu tiên bối thăm dò ra bộ phận con đường an toàn, mà những này đường đi, thì tại trong địa đồ tiêu ký là màu trắng, về phần vẫn hung hiểm khó lường khu vực, thì bị đám tiên bối thoa lên màu xám.

Có người truyền thuyết, những này màu xám khu vực, chính là trong hoang mạc khả năng nhất ẩn chứa kinh thể cơ duyên địa phương, hơn nữa còn có đương thời ngoan nhân làm cho này cái thuyết pháp bằng chứng, như cực thịnh một thời Lạc Vương lý ngàn sâu, công tham tạo hóa, đạt tới hư vô mờ mịt luyện thần chỉ cảnh, liền có nghe đồn, người này khả năng tại hắc mạc ở bên trong lấy được qua một cơ duyên to lớn!

Tin tức này vừa ra, dẫn vô số anh hùng trẻ già măng mọc, như bay nga đập lửa hướng hắc mạc lúc đầu, nhưng mà, người lại nhiều, từ đầu đến cuối cũng không thể lấp đầy mảnh này hắc mạc, ngược lại vô số người tiến vào màu xám khu vực về sau, đều mai danh ẩn tích, cuối cùng thậm chí không ai có thể tìm tới bọn hần mai cốt chi địa.

Trăm ngàn năm thời gian trôi qua, vô số tiên bối tại màu xám khu vực chỗ gây kích trầm sa, ngược lại là làm cho dĩ vãng tâm tư linh hoạt người, dần dần bỏ đi ý nghĩ này.

"Ta... Đây là tới nơi nào?" Cảm nhận được phía trước càng thêm âm trầm kinh khủng không khí, chớ chỉ Nhượng rốt cục dừng bước lại, cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Giờ phút này nên liệt nhật dương cương, nhưng mà, ở chỗ này, liệt nhật lại tựa hồ như bị một tầng đặc thù màng mỏng chỗ loại bỏ, tia sáng trở nên mỏng ảo cùng lơ lửng không cố định, bạch cốt âm u từ mặt đất hắc mạc bên trong chôn giấu tại đen kịt sa mạc bên trong, hơi lộ ra một chút, lộ ra càng thêm làm người ta sợ hãi.

Bão cát quét sạch, chớ chỉ Nhược cảm thấy một cổ phát ra từ nội tâm hàm nghĩa, cuồng quít bên trong, xuất ra sư môn trường bối giao cho mình phân đội địa đồ quan sát.

Phát hiện vị trí của mình về sau, chớ chỉ Nhược hít vào một ngụm khí lạnh, lại là không nghĩ tới nàng chính mình sẽ ở ngậm phần phía dưới tiến lên nhiều như vậy khoảng cách, may mắn kịp thời thanh tỉnh lại, nếu không một khi bước vào trong địa đồ màu xám khu vực, khả năng liền rút cuộc không ra được.

"Nhớ lấy, đây chỉ là sư môn thí luyện, không phải để các người đi tìm bảo tìm cơ duyên, nhất định phải cẩn thận tuân theo trong địa đồ tiêu ký lộ tuyến tiến lên, nếu không, sinh tử tự phụ."

Sư môn trường bối tại bọn hắn trước khi chuẩn bị đi ân cần dạy bảo còn như lâm bên tai, chớ chỉ Nhược không khỏi thở thật dài nhẹ nhõm một cái, thầm nghĩ may mắn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hắc mạc nhuyển trùng

Nhưng mà, tại chớ chỉ Nhược thả lỏng trong lòng thời điểm, nhưng không có chú ý tới nguy hiểm ngay tại tới gần.

Ngay tại chớ chỉ Nhược dưới lòng bàn chân đen kịt trong sa mạc, ám lưu ngay tại phun trào.

Xen lẫn vô tận đồng cát đen phong bạo quét sạch mà qua, chớ chỉ Nhược phiêu dật quyền trường tóc tím không ngừng phiêu đăng, mới biến mất tìm đập nhanh cảm giác, lại là lại lần nữa xông lên đầu.

Một cổ như có như không cảm giác sợ hãi quán lên trong lòng của nàng, chớ chỉ Nhược trong lòng bắt đầu có chút hối hận mình không có khống chế tốt tâm tình của mình.

Nếu là nàng không có năm lần bảy lượt đi làm khó dễ Lăng Tuyết cùng Mộng Tử Mạch hai người, Ninh Trần cũng sẽ không cùng nàng trở mặt, nàng cũng không cần vác lấy khí chạy xa như vậy tới.

Nói cho cùng, vẫn là chính nàng vấn đề.

Ngay tại chớ chỉ Nhược nghĩ lại mình đồng thời, dưới lòng bàn chân, lay động kịch liệt.

Chớ chỉ Nhược cảm giác được chính mình cũng đã không có cách nào đứng vững thân thể, sợ hãi trong lòng cảm giác càng sâu.

Hít một hơi thật sâu, trên thân nguyên khí bộc phát ra, không nói hai lời trực tiếp trở về đi trên đường chạy như bay.

"Oanh!"

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, vô số đồng cát đen ở trước mắt nổ tung, chớ chỉ Nhược quá sợ hãi, vội vàng dùng nguyên khí bảo vệ hai mắt, để tránh để cát bay đá thương ánh mắt.

Mơ hồ ở giữa, nàng nhìn thấy một cái cự đại bóng đen tại trước mắt của nàng hiển hiện, vừa vặn ngăn tại nàng trước mặt!

Quanh co khúc khuỷu thân thể, giống cự蟒, nhưng là trên thân nhưng không có vảy rắn, mà là trụi lủi huyết nhục lộ tại bên ngoài.

Làm cho người buồn nôn màu xanh sẫm máu tươi, không ngừng từ trước mắt quái vật khổng lồ này trên thân chảy xuôi xuống tới, rơi trên mặt đất lúc, phát ra "Xoẹt" tiếng vang.

Màu xanh sẫm máu tươi bên trong, chứa trí mạng kịch độc!

"Hắc mạc nhuyển trùng..." Con người hung hăng ngưng tụ, không tự chủ nuốt nước miếng một cái, chớ chỉ Nhược nhớ tới trong môn, hắc mạc yêu thú đồ

lục bên trong đối nên yêu thú giới thiệu.

Hắc mạc nhuyễn trùng, bình thường xuất hiện tại hắc mạc màu xám khu vực biên giới chỗ, thuộc về thượng cổ bên trong đáng sợ nhất yêu vật một trong, vực sâu nhuyễn trùng hậu duệ.

Mọc ra miệng lớn, biên giới là sắc bén lại cao thấp không đều răng, có thể thôn phệ vạn vật, năm đó vực sâu nhuyễn trùng, càng là lấy Thần Long nhất tộc làm thức ăn, quả nhiên là ngoan lệ bá đạo, hung tàn vô cùng.

Tại hắc mạc bên trong, võ tu nhóm bình thường nhìn thấy hắc mạc nhuyễn trùng, đều tại Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng đến Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng.

Mà dưới mắt cái này hắc mạc nhuyễn trùng, thì vừa vọt ỡ vào Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng sơ kỳ cảnh giới ấu trùng kỳ, ngược lại là nhiều hơn mấy phần chạy trốn khả năng.

Bất quá hắc mạc bên trong yêu thú vốn là so cùng cảnh giới võ tu đáng sợ hơn, hướng chỉ là hung danh truyền xa hắc mạc nhuyễn trùng!

Chớ chi Nhược kiều mị dung nhan giờ phút này huyết sắc hoàn toàn không có, giờ phút này trong lòng chỉ còn lại có duy nhất ý nghĩ, trốn!

Thân hình di chuyển nhanh chóng ra, chớ chi Nhược muốn lách qua hắc mạc nhuyễn trùng.

"Rống!" Trông thấy tới tay con mồi muốn chạy trốn, hắc mạc nhuyễn trùng phát ra bén nhọn rống lên một tiếng, từng đợt sóng âm lấy hắc mạc nhuyễn trùng làm trung tâm, hướng bốn phía nhanh chóng chấn động ra tới.

Đồng cát đen cuộn cuộn, nặng nề đồng cát đen đều bị cái này đáng sợ sóng âm giống như gợn sóng đẩy ra, tựa như là từng vòng từng vòng tử vong chỉ hải bên trong sóng dữ!

"A!"

Sóng âm mặc dù vô hình, nhưng chớ chi Nhược lại cảm thấy giống như là bị cự chùy đánh tại trên thân thể mềm mại, đau đớn kịch liệt không để cho nàng cho phép phát ra rít lên một tiếng.

Toàn bộ thân thể đạn pháo tại sóng âm quét sạch dưới, như đạn pháo bay vọt ra ngoài.

"Căn bản trốn không thoát..." Trùng điệp ngã tại hắc mạc bên trên, thô ráp mặt cát đem chớ chi Nhược trắng nõn thủy nộn da thịt vạch ra vô số đạo máu me đầm đìa vết thương.

Toàn tâm đau đớn truyền khắp toàn thân, một cổ thật sâu tuyệt vọng cảm giác đánh lên chớ chi Nhược trong lòng.

"Ngươi cái này xấu xí đồ vật, đến ăn ta một kiếm!" Gầm lên giận dữ âm thanh truyền đến, chính là rốt cục đuổi tới chớ chi Nhược Khương Thiên, một đạo kiếm chỉ hư ảnh ở phía sau hần ần ần hiển hiện.

Khương Thiên cùng Ninh Trần đều là kiếm tu!

Kiểm Võ Hồn, là cường đại nhất Võ Hồn một trong không sai, nhưng cũng là những cái kia cường đại Võ Hồn bên trong, có lớn nhất số lượng võ tu quần thể Võ Hồn!

"Là Khương Thiên!" Nghe thấy Khương Thiên thanh âm, chớ chi Nhược lòng tuyệt vọng đầu rốt cục xuất hiện một chút hi vọng, tưởng rằng Khương Thiên cùng Ninh Trần hai người bọn họ đều tới.

Trọng yếu nhất, là Ninh Trần, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng hần, mới có thể đối phó cái này nhuyễn trùng!

Chật vật bò lên, nâng lên ánh mắt, nhưng không có nhìn thấy Ninh Trần, chớ chi Nhược lập tức trong lòng cảm giác nặng nề.

"Hắn thật không có chút nào lo lắng sống chết của ta."

Ý nghĩ này tại chớ chi Nhược trong lòng hiện lên, trên mặt toát ra có chút tự giễu, khóe miệng đắng chát.

Bất quá bỗng nhiên nghĩ đến chỗ này lúc ở trên không cùng hắc mạc nhuyễn trùng đối chiến chỉ có Khương Thiên một người, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn Khương Thiên một người, nhất định không phải cái này kinh khủng nhuyễn trùng đối thủ!

Sẽ chỉ trở thành cái này nhuyễn trùng con mồi!

"Đây là hắc mạc nhuyễn trùng, ngươi không phải là đối thủ của nó, đi nhanh lên a!" Vừa nghĩ tới sớm chiều chung đụng đồng bạn bị nhuyễn trùng sinh sinh thôn phệ hình tượng, chớ chi Nhược đôi mắt đẹp tròn lên, âm thanh kêu to nói.

"Bớt nói nhảm, ngươi muốn chết cái này, ta chẳng phải là bạch theo tới rồi!"

"Ngươi mau rời đi cái này, ta đến ngăn lại cái quái vật này, không cần phải lo lắng ta!"

Nghe được Khương Thiên, chó chỉ Nhực không khỏi nao nao.

Mà đúng lúc này, băng hàn kiếm quang xẹt qua trời cao, rơi vào nhuyễn trùng khổng lồ thân thể mềm mại bên trên, vô số nọc độc vẩy ra, Khương Thiên vội vàng thi triển thân pháp, bất quá vẫn là bị mấy giọt nọc độc dính vào quần áo.

"Xoẹt!" Màu xanh sẫm huyết dịch mãnh liệt ăn mòn, khiến cho những này vẩy ra đi ra giọt máu vừa rơi xuống đến y phục bên trên, liền có thể ăn mòn ra một cái lỗ thủng tới.

Khương Thiên kinh hãi vô cùng, nếu để cho huyết dịch này nhiễm đến huyết nhục bên trên, loại kia kịch liệt đau nhức nhất định không phải thường nhân đủ khả năng chịu đựng!

"Còn lo lắng cái gì, đi mau!" Một kiếm rơi xuống, Khương Thiên trông thấy chó chỉ Nhực còn ngóc chiến tại nguyên chỗ, không khỏi cả giận nói.

Chó chỉ Nhực để Khương Thiên rống đến giật mình, sau khi tỉnh hồn lại, ánh mắt thật sâu nhìn hấn một chút, cũng rút cuộc không do dự, toàn thân nguyên khí bộc phát, phi tốc trở về đi lộ tuyến xông lên đi.

"Ninh Trần, ta vì ngươi móc tim móc phổi, bây giờ ngăn tại ta trước người, bảo hộ ta người lại không phải ngươi."

Trong lòng nghĩ như vậy, chó chỉ Nhực nhưng lại không biết giờ phút này nàng đến tột cùng tâm tình gì.

Nhìn thấy chó chỉ Nhực rời đi, Khương Thiên khoe miệng có chút hiện lên mỉm cười, đảo mắt nhìn về phía trước người giống như to bằng núi nhỏ kinh khủng nhuyễn trùng, cẩn thận một lần nữa về tới trên mặt của hấn.

"Rống!" To lớn nhuyễn trùng phát ra chói tai bị đau tru lên, thân thể chậm rãi quay lại, to lớn mà mọc đầy gai nhọn răng nhọn đầu liếc về so sánh với hấn, hình thể vô cùng nhỏ bé Khương Thiên.

Mặc dù là Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng tu vi, nhưng là hắc mạc nhuyễn trùng lực phòng ngự cũng chỉ là tại giai đoạn này yêu thú bên trong xếp tại tầng dưới, Khương Thiên Ngưng Mạch Cảnh ba tầng thực lực mới có thể phá vỡ phòng ngự của nó.

Nhìn qua giấu ở miệng lớn bên trong bóng đêm vô tận, Khương Thiên cảm thấy không rét mà run, cứ việc hắc mạc nhuyễn trùng còn không có động, nhưng là Khương Thiên lại có loại tất cả khả năng di động phương vị đều bị triệt để phong tỏa cảm giác.

Từ vòng kinh diễm báo hiển hiện trong lòng.

"Oanh!" Hắc mạc nhuyễn trùng bỗng nhiên động, thân thể cao lớn vậy mà bộc phát ra tốc độ khủng khiếp, chỉ là trong chớp mắt, Khương Thiên liền cảm giác toàn bộ thế giới tựa hồ cũng bị vô biên hắc ám vây quanh!

Trái tim phanh phạch cuồng loạn, sợ hãi vô ngần cảm giác, làm cho Khương Thiên toàn thân khí huyết bộc phát ra, nguyên khí thôi động đến cực hạn, phi tốc di động!

"Phốc!" Mà ở thế giới tất cả ánh sáng tuyến đều bị thôn phệ một sát na, truyền ra một tiếng tê tâm liệt phế tiếng vang, cái kia là xương cốt huyết nhục bị sắc bén răng nhọn nhấm nuốt thanh âm.

Phảng phất ác mộng.

"A a a a!"

Thê lương gầm rú vang vọng khắp nơi.

Vô số huyết dịch trên không trung giống như pháo hoa trên không trung chói lọi nở rộ, đỏ thẫm mưa máu tí tách tí tách rơi xuống từ trên không, trong không khí tràn ngập huyết sắc khí tức.

"Khương Thiên!"

Nghe được sau lưng thanh âm, chó chỉ Nhực đột nhiên trở lại, trông thấy không trung một màn này, con ngươi hung hăng co rút lại, trong ánh mắt toát ra vô hạn sợ hãi, cuồng loạn kêu lên sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Đuổi tới

Chớ chi Nhực quay đầu thời điểm, trái tim đều cơ hồ đã đình chỉ.

Chi gặp hắc mạc nhuyển trùng miệng lớn biên giới chỗ, máu đỏ tươi không ngừng từ răng nhọn thượng lưu dưới.

Mà những cái kia cao thấp không đều sắc bén trên hàm răng, chính treo một cái chỉ còn lại có một nửa thân thể, đầu lâu bên trên khuôn mặt bởi vì kịch liệt đau nhức mà bắt đầu vận vẹo.

Thân là tông môn tử đệ, thí luyện nhiều nhất đều là điểm đến là dừng, chớ chi Nhực chưa từng gặp qua như vậy máu tanh tràng diện, chỉ cảm thấy toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên, thậm chí liền nước mắt cũng bắt đầu không nghe sai khiến.

"Khương sư huynh..." Chớ chi Nhực nhìn qua nhuyển trùng miệng lớn bên trong thân thể tàn phế, ánh mắt có chút ngốc trệ, lẩm bẩm một tiếng.

Tầm kia khuôn mặt dữ tợn, trong tâm mất rồi cuộc tìm được nơi xa chớ chi Nhực thân ảnh lúc, trên mặt dữ tợn dần dần biến mất, hắc rất chặt vật dùng hết toàn lực, cũng muốn trước khi chết, lưu lại một cái mỉm cười.

Chỉ là, lúc này trắng bệch răng tăng thêm lâm ly máu tươi, cái này nụ cười miễn cưỡng, cũng đã mất đi Khương Thiên mong muốn cố gắng biểu đạt ra tới ý nghĩa, chỉ có thể đột xuất giờ phút này kinh khủng không khí.

Trước khi chết, quá khứ hết thảy tựa như là như đèn kéo quân tại Khương Thiên trong đầu thoáng hiện mà qua, nhưng mà, mặc kệ hình tượng làm sao chuyển đổi, xuất hiện số lần nhiều nhất, vẫn là trước mắt cô gái tóc tím này thân ảnh.

Đáy lòng của hắc bên trong kỳ thật một mực ái mộ chớ chi Nhực, bất quá không phải một cái am hiểu biểu đạt mình tình cảm người, mà lại rất rõ ràng chớ chi Nhực tâm đều tại Ninh Trần bên kia, bất quá hắc không hận cũng không ghen ghét Ninh Trần.

Hắc thấy, yên lặng chờ đợi tại cô gái tóc tím này bên người, cũng đầy đủ.

"Tranh thủ thời gian chạy... Còn có... Ta..."

Khương Thiên dùng hết toàn lực, muốn đem câu nói này, rõ ràng nói ra, nhưng mà, hắc cũng nhìn phát hiện hắc căn bản không phát ra được chút nào thanh âm

Hắc chỉ có thể cực lực dùng đến hình miệng, nói hắc cuối cùng muốn nói lời.

"Ta... Ưa thích..."

Chớ chi Nhực lệ rơi đầy mặt nhìn qua Khương Thiên, trừng lớn bởi vì hoảng sợ mà bò đầy tơ máu hai con ngươi, muốn nhìn rõ ràng hắc giờ phút này muốn nói từng chữ.

Nhưng mà, sau một khắc, năng lúc này máu tươi chảy ngang trên tay, hung hăng run lên, trong ánh mắt toát ra như chết bi thương, rốt cục không thể không ché lại mình, đau nhức âm thanh hết rầm lên.

"A a a!"

Tại hắc dùng hết lực khí toàn thân, muốn xê dịch bờ môi nói ra hắc cuối cùng lời muốn nói lúc, còn lại một nửa huyết nhục liền bị từ cái kia vực sâu kinh khủng miệng lớn bên trong nuốt ra, một đầu đỏ tươi mọc đầy màu xanh sẫm cỏ xi rêu đầu lưỡi cuốn lại.

Cảm nhận được tử vong sắp đến, hắc bắt đầu điên cuồng giãy dụa, muốn đem câu nói sau cùng nói xong.

Nhưng là, liền nguyên khí đều tán loạn hắc, tứ chi vỡ vụn hắc, giờ phút này lại là liền một giới phạm phụ tục tử cũng không bằng.

Ngày bình thường, đơn giản nhất làm được sự tình, hắc bây giờ muốn làm được lại khó như lên trời.

Dạng này Khương Thiên, tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, cũng chỉ có thể mất thì giờ muốn nứt nhìn qua hắc ái mộ mấy năm thân ảnh, từng chút từng chút, không chút huyền niệm bị cuốn vào kinh khủng vực sâu tử vong.

Tại chớ chi Nhực vô cùng hoảng sợ trong ánh mắt, chậm rãi đem thân thể tàn phế đầu nhập trong bụng.

Cuối cùng, Khương Thiên vẫn là chưa kịp dùng vụng về hình miệng biểu đạt hoàn chỉnh tâm ý của hắc.

Chớ chi Nhực, cũng không có ý thức được hắc muốn biểu đạt nội dung.

Bất quá những này đều đã không trọng yếu.

Nhìn qua trước mắt, toàn thân huyết nhục thân thể đang không ngừng chảy xuôi màu xanh sẫm chất lỏng quái vật khổng lồ, chớ chi Nhực chỉ cảm thấy toàn thân khớp nối đều đang điên cuồng run rẩy.

Sinh tử thời khắc, nàng đầu tiên cảm nhận được là vô tận tự trách cùng hối hận, Khương Thiên chết, vĩnh viễn cùng nàng thoát không ra liên quan!

Sau đó, nàng nghĩ tới là Ninh Trần.

Chớ chỉ Nhục hiện tại đã không nghĩ lại đi so đo Ninh Trần trong lòng vị trí thuộc về ai, cũng không quan tâm Ninh Trần mới vừa nói cỡ nào làm nàng thương tâm lời nói.

"Trước khi chết, ta cuối cùng nghĩ, vẫn là muốn gặp hân một lần."

Chợt trên gương mặt xinh đẹp hiện lên một vòng đắng chát, truy đuổi Ninh Trần nhiều năm như vậy, nàng rất rõ ràng Ninh Trần quật cường, mỗi lần hai người bởi vì tu luyện lý niệm vấn đề cãi lộn, trước đầu hàng nhất định là nàng.

Cho nên giờ khắc này, vô luận như thế nào, nàng đều là chờ không đến Ninh Trần.

Hắc mạc nhuộm trùng lần nữa đem huyết bồn đại khẩu nhắm ngay chớ chỉ Nhục, tử vong một thể cảm giác lần nữa trải rộng toàn thân của nàng.

Mặc dù mình bạch đi không nổi, nhưng là nhớ tới Khương Thiên trước khi chết sau cùng ánh mắt, chịu đựng kịch liệt đau nhức, cũng kiên quyết muốn biểu đạt ra tới ý nghĩa.

"Sống sót!"

Đây là chớ chỉ Nhục từ lăng thiên trước khi chết biểu đạt tất cả ý nghĩa bên trong, rõ ràng nhất một cái, cho nên nàng giờ phút này sức liều toàn lực chạy trốn, bão cát quét sạch, nghịch cuồng phong, nàng không nghĩ từ bỏ bất luận cái gì sinh khả năng.

Đầu chỉ có một trương làm cho người sợ hãi to lớn miệng hắc mạc nhuộm trùng, treu tức nhìn qua tại đen kịt thổ địa bên trên cấp tốc di động thân ảnh, nửa ngày, rốt cục động.

Giống như tiếng sét đánh tấn nãnh, ra ngoài ý định, nhanh khiến chớ chỉ Nhục bỗng nhiên cảm thấy mới hết thấy cố gắng, đều chỉ là một chuyện cười.

Tanh hôi khí tức xông vào mũi, đây là hắc mạc nhuộm trùng vực sâu miệng lớn bên trong phát ra hương vị, thậm chí chớ chỉ Nhục, còn có thể từ những này hỗn tạp khí tức bên trong, ẩn ẩn cảm nhận được Khương Thiên cái kia một phần mùi máu tươi.

Nương theo mà đến còn có từ hắc mạc nhuộm trùng trong bụng không ngừng lăn lộn mà ra một cỗ sóng nhiệt, cảm nhận được phần này nóng rực khí tức, chớ chỉ Nhục lại giống như rơi vào hầm băng, trái tim đột nhiên nghỉ.

Băng hàn thấu xương.

Trước mắt có khả năng nhìn thấy tia sáng, lấy một loại tốc độ khủng khiếp bị cái này huyết bồn đại khẩu thôn phệ, không có một khắc, chớ chỉ Nhục cảm giác được hắc mạc bên trong nóng bức ánh nắng vậy mà lại khả ái như thế.

Đang lúc hết thấy đều muốn quy về yên tĩnh hắc ám thời điểm, hắc mạc nhuộm trùng chợt điên cuồng gào lên, phảng phất nhận lấy cái gì đáng sợ tồn thương!

Bỗng nhiên, chớ chỉ Nhục cảm thấy tựa hồ có một trận gió lốc từ bên người quét sạch mà qua, tựa như là một thân ảnh dùng tốc độ khó mà tin nổi xông vào cái này huyết bồn đại khẩu ở trong.

Một giây sau, khoe miệng của nàng lộ ra đắng chát ý cười, lúc này, làm sao lại có người sẽ xâm nhập nhuộm trùng huyết bồn đại khẩu bên trong cứu mình đâu.

"Rống!" Mà liền tại chớ chỉ Nhục như vậy nghĩ thời điểm, bỗng nhiên một tiếng chấn thiên động địa thê lương rống lên một tiếng từ miệng lớn trong bụng chỗ sâu gào thét mà ra.

"A!" Mãnh liệt kinh khủng khí lăng đối diện quét sạch, đem chớ chỉ Nhục âm vang thổi bay xa vài trăm thước, cuối cùng trùng điệp "Phù phù" rơi vào mặt cát bên trên, trên người đau đớn khiến cho nàng nhận không được kêu thành tiếng.

Vô tận đáng sợ hắc ám cấp tốc bị đâm mất quang mang thay thế.

Phảng phất giống như cách mạng, bị sợ hãi chiếm hết tâm linh nàng, lúc này ngã tại mặt đất lúc, mới cảm nhận được đã ướt tron ướt phía sau lưng.

Đột nhiên phát hiện, nàng chảy ra mồ hôi lạnh, vậy mà đã nhiễm ướt trên người Hoang Nguyệt Môn bạch bào.

Sinh tử một đường về sau, trái tim giờ phút này còn tại kịch liệt cuồng loạn lấy, miệng lớn thở hỗn hển.

Sớm đã làm tốt bỏ mình chuẩn bị chớ chỉ Nhục chưa kịp lưu ý vết thương trên người, vội vội vàng vàng định lấy chướng mắt hùng hực quang mạng, giây dựa lấy mồ hai mắt ra.

Nhưng mà, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt lúc, trong con mắt của nàng lộ ra không thể tin thần sắc.

Quang ảnh pha tạp bên trong, tại phía trước bóng đêm vô tận chỗ, một đạo hắt lên mũ che màu xám tinh tế thân ảnh, giờ phút này nhu thuận tóc dài tại trong cuồng phong khinh vũ lấy.

Nàng quần quanh lấy bằng vải tinh tế trên bàn tay, chính nắm lấy một thanh lỏng lánh ngân quang trường kiếm, vững vàng ngăn tại sắp hợp xuống vô số bén nhọn răng nhọn phía dưới.

Tại hắc mạc nhuyễn trùng kinh khủng lực cản lượng phía dưới, nắm Ngân Kiếm cánh tay ngọc thể mà không có một tơ một hào run rẩy.

Tuyệt mỹ thân ảnh, giờ phút này đang đứng tại quang minh cùng hắc ám giao giới tuyến bên trên, tại chỗ chỉ Nhược xem ra, cái kia là Thiên Đường cùng Địa Ngục cách nhau một đường.

Nữ tử trước mắt giờ khắc này phong thái, làm cho vừa trải qua cửu tử nhất sinh chỗ chỉ Nhược cũng không khỏi phải xem ngây người.

"Lại là người..."

Trong lòng vô cùng phức tạp, mắt không chớp nhìn qua thân ảnh này, chỗ chỉ Nhược lẩm bẩm nói ra bốn chữ.

Thân ảnh này không phải những người khác, chính là chỗ chỉ Nhược trong lòng một mực khịt mũi coi thường, đồng thời năm lần bảy lượt mở miệng làm khó dễ Ngưng Mạch Cảnh tăng hai thị nữ, Lăng Tuyết!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Kiếm rơi bạch cốt

Tại Khương Thiên trước khi vẫn lạc, Lăng Tuyết thấy người một đường phi đuổi, trước đó nàng chỉ là ảm ảm cảm nhận được cái phương hướng này có một con Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng yêu thú, lại là không nghĩ tới vậy mà lại cách xa như vậy.

Kỳ quái là, trên đường đi vậy mà một con yêu thú đều không có gặp được, mà trên đất chôn giấu bạch cốt âm u lại dần dần tăng lên.

"Sắp đến được xưng là Tử Vong Chi Địa màu xám khu vực."

Ninh Trần phát giác được đám người bọn họ đã nhanh muốn bước vào hắc mạc bên trong màu xám khu vực, lại vẫn không có tìm được chỗ chỉ Nhược cùng Khương Thiên hai người lúc, một trái tim dần dần trầm xuống.

Đồng thời còn nhớ tới sư môn trưởng bối tại bọn hắn trước khi đi trình trọng giao phó, hấn đối hai người an nguy, lộ ra càng thêm lo lắng.

"A a a a!"

Chợt nghe một tiếng thê lương tiếng rống giận dữ, mọi người sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Lăng Tuyết Nga Mi nhăn lại, mình bạch đại sự không ổn, nghe thanh âm này, nhất định là Khương Thiên cùng chỗ chỉ Nhược hai người cùng cái kia Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng yêu thú bắt gặp, lúc này đã không phải là giấu diếm nữa thực lực thời điểm.

"Các người đừng sau đuổi theo, ta đi trước nhìn xem." Lăng Tuyết đột nhiên nói ra.

Ninh Trần toát ra thần sắc nghi hoặc, lại là không có minh Bạch Lăng Tuyết ý tứ.

Trên đường đi, hấn mặc dù là chiếu cố Mộng Tử Mạch, không có đem tốc độ tăng lên đến nhanh nhất, nhưng đối với Ngưng Mạch Cảnh tăng hai Lăng Tuyết mà nói, đã coi như là rất phí sức mới có thể đuổi kịp bên trên tốc độ.

Nhưng không có nghĩ đến, Lăng Tuyết lại còn có thể thông dong đuổi theo, điều này làm hắn trong lòng âm thầm giật mình không thôi.

Mà bây giờ nghe được Lăng Tuyết lời nói bên trong ý tứ, Ninh Trần trong lòng giật mình.

"Hắn là nàng còn có thể càng nhanh?"

Ngay tại cái này không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ hiện lên Ninh Trần nào hải thời điểm, Lăng Tuyết lúc này đã bộc phát toàn thân khí huyết, toàn lực thôi động lên đạp tuyết vô ngân thân pháp.

Tại Ninh Trần không cách nào tin ánh mắt dưới, Lăng Tuyết lấy tốc độ khủng khiếp bay về phía trước xông mà đi.

Đạp tuyết vô ngân là nhân phẩm đỉnh cấp thân pháp, tăng thêm Lăng Tuyết tại doanh địa một trận chiến tại lĩnh ngộ bên trên lại có đột phá, đạt đến nửa bước đại thành chỉ cảnh, lúc này thi triển thân pháp, tốc độ càng là kinh người.

Bởi vậy, roi vào phía sau Ninh Trần bọn người chỉ có thể làm trưng mắt nhìn qua Lăng Tuyết một ngựa tuyết trần.

...

Mục Quang Vi lạnh nhìn qua phía trước bóng đêm vô tận, cảm thụ được quanh mình gay mũi mũi máu tươi, Lăng Tuyết đem trong tay Ngân Kiếm hung hăng hướng lên nâng.

"Xoạt xoạt!"

Ngưng Mạch Cảnh tầng hai nguyên khí âm vang bộc phát, mượn Thanh Vân kiếm pháp đối với nguyên khí gấp năm lần tăng thêm, một đạo sắc bén kiếm quang hiện lên, vậy mà đem hắc mạc nhuyển trùng cứng rắn như bàn thạch răng nhọn chặt đứt.

"Rống!" Hắc mạc nhuyển trùng càng thêm kịch liệt gầm rú, mà Lăng Tuyết còn chưa chờ nó trong bụng sóng âm truyền ra, cũng đã mượn một kiếm này lực lượng bản ngược, phi thân nhảy ra trước mắt huyết bồn đại khẩu.

"Khương Thiên đâu?" Vừa vọt roi vào chó chỉ Nhược bên người, Lăng Tuyết hỏi.

Nghe được tên Khương Thiên, chó chỉ Nhược sắc mặt âm đạm xuống dưới, thấp giọng nói: "Vì bảo hộ ta, bị cái này đại trùng tử ăn..."

Câu nói này nói đến đây, nàng kiều mị trên dung nhan bởi vì thống khổ đều trở nên bắt đầu vụn vỡ.

Khương Thiên trước khi chết vô cùng máu tanh một màn, nàng vĩnh thế khó quên.

Lăng Tuyết hít một hơi thật sâu, không nghĩ tới vẫn là tới chậm một chút, trước mắt cái này toàn thân huyết nhục bên ngoài lật to lớn nhuyển trùng, mặc dù cảnh giới nàng không có đoán sai, nhưng là thực lực lại là hoàn toàn ra khỏi dự liệu của nàng.

Dưới mắt cái này nhuyển trùng, mặc dù chỉ có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, nhưng lại so đã Ngưng Mạch Cảnh năm tầng lỗi mình còn cường đại hơn.

"Xem ra nhất định phải vận dụng cổ kiếm." Lăng Tuyết trầm nghĩ trong lòng, lại là không biết, nếu là dùng cổ kiếm chém giết cái này đại trùng tử, tu vi có thể tăng thêm bao nhiêu.

Im lặng đem trong tay Ngân Kiếm thu hồi trong nhẫn chứa đồ, bước ra một bước, mảnh khảnh ngón tay sờ lên trên lưng cổ kiếm.

"Đi nhanh đi, không cần quản ta, ngươi không phải cái này quý đồ vật đối thủ." Một đạo hư nhược thanh âm từ phía sau truyền đến, Lăng Tuyết sững sờ, chột khoé miệng có chút hiện lên mỉm cười.

Kinh lịch một phen sinh tử về sau, chó chỉ Nhược tính cách lại là có một chút nhỏ xíu chuyển biến.

Bất quá, bước chân vẫn không có dừng lại, từng bước một, hướng phía còn tại phần nộ gào thét bên trong đại trùng tử đạo bước mà đi.

Chó chỉ Nhược chặt vật đứng lên, mình đầy thương tích, khoé miệng còn có máu tươi chảy xuống, thời khắc này nàng đã hoàn toàn không có thói quen ngạo mạn.

Chó chỉ Nhược ánh mắt phức tạp nhìn qua trước mắt tư sắc vượt xa mình nữ tử.

Nàng trên đường năm lần bảy lượt mở miệng làm khó dễ Lăng Tuyết, lại là không nghĩ tới, giờ phút này Lăng Tuyết vậy mà lại bất kể hiềm khích lúc trước chạy đến cứu mình, loại tương phản mãnh liệt này cảm giác, để nàng cảm thấy thật sâu hổ thẹn.

"Lại xinh đẹp cũng chỉ là bình hoa một cái, gặp được nguy hiểm cũng chỉ có thể cản trở mà thôi"

Nàng đã từng nói Lăng Tuyết lời nói lại nổi lên trong lòng, không khỏi cảm thấy trên mặt nóng lợi hại.

"Hắc mạc nhuyển trùng, Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng, nhưng là cơ hồ có thể cùng Ngưng Mạch Cảnh năm tầng võ tu địch nổi, ngươi đi nhanh lên đi, ta không đáng ngươi làm như vậy."

Nhìn thấy Lăng Tuyết không có nghe lọt nàng, chó chỉ Nhược không khỏi gấp hơn, mặc dù thông qua Lăng Tuyết mới kinh điểm biểu hiện nhìn, biết Lăng Tuyết nhất định che giấu tu vi.

Nhưng là, Lăng Tuyết bề ngoài nhìn lại chỉ có mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, nàng suy đoán Lăng Tuyết liền là lại ẩn giấu tu vi, cũng sẽ không có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng tu vi.

"Người an tâm nhìn xem là được." Lăng Tuyết bước chân dừng lại, nhẹ giọng nói, mảnh khánh bàn tay nắm cổ kiếm nhẹ nhàng vừa nhắc.

Cổ kiếm cùng vô kiếm kim loại tiếng ma sát, bỗng nhiên tại mảnh này yên tĩnh thiên địa bên trong tiếng vọng, tựa như là Nữ Võ Thần tái thế tuyên ngôn.

Nghe được Lăng Tuyết quát cường lời nói, chớ chi Nhược nghĩ đến Khương Thiên hạ tràng, không khỏi có chút tức giận.

Mà đúng lúc này, tại chớ chi Nhược không thấy được địa phương, một đạo thần bí khó lường xà kiếm hư ảnh xuất hiện sau lưng Lăng Tuyết.

Quán quanh ở trên vô kiếm băng vải bắt đầu bay tán loạn.

Thế giới quỹ tích vận hành, đột nhiên mấy chục lần chậm lại!

Phá Quân cổ kiếm, ra khỏi vỏ.

"Vù vù!" Mới còn có chút nóng này chớ chi Nhược con người đột nhiên co rụt lại.

Tại Lăng Tuyết rút ra phía sau trường kiếm một sát na, chỉ nghe được một tiếng bén nhọn tiếng xé gió, nàng uyển chuyển thân ảnh liền đột nhiên biến mất tại nàng giữa tầm mắt.

Thật nhanh! Căn bản thấy không rõ!

Trong lòng chấn động vô cùng, kinh khủng như vậy tốc độ, sợ là Ngưng Mạch Cảnh năm tầng võ tu đều theo không kịp!

Thân phận của nàng tuyệt đối không phải một cái thị nữ!

Cái tuổi này, cái này thực lực khủng bố, nàng nhất định là Thiên Vân quốc cái nào đó chí cường thế lực thiên kiêu!

Ý nghĩ này như thiểm điện xẹt qua chớ chi Nhược trong lòng lúc, Lăng Tuyết đã trong nháy mắt xuất hiện ở tận ra ngập trời hung hiểm hắc mạc nhuyển trùng trước mặt.

Nhìn qua phía dưới to lớn nhuyển trùng, Lăng Tuyết mảnh khánh thân ảnh so sánh cùng nhau liền như là kiến cang cùng đại thụ.

Lúc này hắc mạc nhuyển trùng huyết nhục lâm ly nhục thân bên trên, màu xanh sẫm huyết dịch không ngừng cuộn cuộn lấy, dù là Lăng Tuyết, khoảng cách gần cảm thụ cũng ảm ảm cảm thấy có chút buồn nôn.

Nhưng nàng càng nhiều, là đang nhanh chóng nàng cùng cái này đại trùng tử ở giữa thực lực sai biệt.

Nàng thực lực bây giờ, cùng Ngưng Mạch Cảnh năm tầng đối thủ so sánh, còn có không ít chênh lệch, trận chiến này vừa đánh vừa lui là đủ.

Cảm thấy như là quyết định, cổ kiếm cũng đã mang theo mệnh mông đen kịt nguyên khí hướng phía hắc mạc nhuyển trùng miệng lớn chỗ phi tốc chém xuống.

Khiến Lăng Tuyết không tưởng tượng được là, tại cảm nhận được cổ kiếm khí tức lúc, đầu này đại trùng tử tựa hồ vô cùng ngại thanh này cổ kiếm, so cái này mười mấy ngàn gấp phải tất cả yêu thú cũng còn muốn càng thêm e ngại!

"Rống!" Hắc mạc nhuyển trùng chỉ lên trời gầm rú, phát ra cầu xin tha thứ thanh âm.

Mà Lăng Tuyết sau lưng xà kiếm hư ảnh bên trên thanh xà, tại cổ kiếm sắp rơi xuống đại trùng tử trên người thời điểm, đột nhiên hưng phấn phun tinh hồng tin xà, phảng phất là nhìn thấy nhất ngon đồ ăn.

Thanh xà con người đen nhánh trong nháy mắt hóa thành màu vàng sáng dựng thẳng đồng!

Mà cái này màu vàng sáng dựng thẳng đồng, thì đang cùng Lăng Tuyết trong mắt chứa đồ, quyền kia tàn phá trong thư tịch phong ấn viên kia độc nhãn không khác nhau chút nào!

Thuận kiếm khí, thanh xà mắt lộ ra vẻ tham lam phi xông mà xuống, bén nhọn răng nhỏ cắn lấy đại trùng tử huyết nhục bên trên.

Cổ kiếm đã rơi xuống, dễ như trở bàn tay mở ra hắc mạc nhuyển trùng màng mỏng xác ngoài, phảng phất như vào không có gì, bóng loáng mở ra đại trùng tử huyết nhục, trực tiếp chém xuống.

Lăng Tuyết một kiếm này rơi xuống trước tất cả dự đoán, đã triệt để lệch hướng, nàng lại là không nghĩ tới, cổ kiếm vậy mà đối yêu thú có như thế kinh khủng áp chế hiệu quả.

"Rống!" "Rống!" "Rống!"

Cảm nhận được tử vong vô hạn tới gần, hắc mạc nhuyển trùng phát ra chấn thiên động địa tru lên thanh âm.

Cùng lúc đó, Lăng Tuyết cảm thấy một cỗ cường đại nguyên khí thông qua cổ kiếm trả lại đến trên người mình.

Thể nội nguyên khí không phải bình thường bạo tạc phi tốc gia tăng ra!

Ngưng Mạch Cảnh tầng hai hậu kỳ... Ngưng Mạch Cảnh tầng hai hậu kỳ... Ngưng Mạch Cảnh tầng hai đại viên mãn... Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ!

Mà xà Kiếm Vô Hồn tiếp tục thời gian cũng đang nhanh chóng tăng trưởng, từ năm giây trực tiếp đã tăng tới ba mươi giây thời gian!

Một loại cường đại trước nay chưa từng có lực lượng tràn đầy tại này tẩm mảnh khảm thân thể mềm mại bên trong, Lăng Tuyết tin tưởng giờ phút này, nếu là nàng gặp lại Ân Chánh, nhất định sẽ không lại giống lần thứ nhất như vậy chật vật.

Chỉ là, cái này đại trùng tử đến tột cùng có cái gì lai lịch, lại có thể tăng lên nhiều như vậy tu vi...

Lăng Tuyết trong lòng nhắc lên kinh đào hải lăng, lại là không nghĩ tới, một đầu Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng yêu thú, lại có thể trả lại cho mình, so một trăm con Ngưng Mạch Cảnh ba tầng yêu thú còn nhiều nguyên khí!

Mà tại Lăng Tuyết rung động trong lòng đồng thời, chớ chỉ Nhược chính không cách nào tin nhìn qua một màn trước mắt.

Một kiếm!

Chỉ có một kiếm!

Tại nàng lần sau bắt được Lăng Tuyết thân ảnh thời điểm, một kiếm này đã rơi xuống.

Mà liền tại cái kia thanh đen kịt chi kiếm rơi xuống trong chốc lát, mới hung hiểm ngập trời, không ai bì nổi, lớn nhỏ như là đại thụ che trời còn trùng tựa như là đầu chuyển tinh di, bỗng nhiên trải qua mấy chục vạn năm giống như.

Toàn thân huyết nhục vậy mà lâm ta lâm tẩm lấy một loại tốc độ khủng khiếp hóa thành bột mịn tó khắp trên không trung!

Một viên màu vàng sáng giống như giống như hồ phách yêu hạch, tinh thần trụ lạc từ không trung chậm rãi rơi xuống.

Một kiếm rơi, bạch cốt sinh.

Đại trùng tử thống khổ gào thét tựa hồ còn tại bên tai bên cạnh oanh minh, chớ chỉ Nhược trên mặt viết đầy chấn kinh, trong lòng kinh đào hải lăng thật lâu không cách nào bình tĩnh.

Nàng, đến tột cùng là ai...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Đương Khổng Tước không còn kiêu ngạo

Phảng phất sao trời màu vàng sáng hồ phách yêu hạch bị một trương bàn tay trắng nõn đón lấy, lúc này hắc mạc nhuyển trùng đã hoàn toàn biến thành Phá Quân cổ kiếm no bụng chi vật.

Lăng Tuyết phiêu nhiên rơi xuống, cổ kiếm lúc này đã trở vào bao, tất cả phong hoa lần nữa bị màu trắng băng vải chỗ che đầy.

Cẩn thận chu đáo trong tay yêu hạch, Lăng Tuyết phát hiện, cái này mai yêu hạch cùng săn giết những yêu thú khác yêu hạch không lớn giống nhau, tại lớn nhỏ bên trên lớn hơn một chút, mảnh khảm bàn tay bắt lấy cái này một viên yêu hạch ẩn ẩn có mấy phần miễn cưỡng.

Từ trong tay cái này một viên màu vàng sáng yêu hạch bên trong, Lăng Tuyết có thể cảm thấy một cỗ làm nàng tim đập nhanh tuyên cổ khí tức, đây là dĩ vãng nhìn thấy tất cả yêu hạch đều không có tình huống.

"Cái này hắc mạc nhuyển trùng đến tột cùng là yêu thú nào, lại cùng cổ kiếm ở giữa có dạng gì liên hệ..."

Lăng Tuyết một bên đánh giá trong tay cái này một khối yêu hạch, nhớ tới hắc mạc nhuyển trùng trước khi chết nhìn thấy cổ kiếm quá dị phản ứng, cảm

thấy nghi ngờ trùng điệp.

Mà liền tại Lăng Tuyết đang quan sát trong tay yêu hạch lúc, chớ chỉ Nhược đang mục quang phức tạp nhìn qua nàng tinh xảo tuyệt mỹ bên mặt, đến giờ phút này, lòng của nàng vẫn là không cách nào bình tĩnh trở lại.

Chớ chỉ Nhược không cách nào tưởng tượng, một kiếm miểu sát có thể so với Ngưng Mạch Cảnh năm tầng hắc mạc nhuyển trùng, cái kia đến tột cùng đến đạt tới dạng gì cảnh giới!

Nàng chỉ nhớ rõ, sư huynh của nàng nói qua, có một lần hắn tại hắc mạc vô ý gặp Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng sơ kỳ yêu thú, còn không phải hắc mạc nhuyển trùng khủng bố như vậy yêu thú, bọn hắn đều muốn bốn người vây công mới có thể thắng hiểm.

Bốn người, hai cái Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng trung kỳ, hai cái Ngưng Mạch Cảnh ba tầng viên mãn!

Về phần hắc mạc nhuyển trùng, nàng cuối cùng nhớ ra sư tôn của nàng đã từng nhắc tới một câu.

"Dù cho ngươi có một ngày đạt đến Ngưng Mạch Cảnh năm tầng cảnh giới, nếu là xa xa nhìn thấy cái này quý đồ vật, cho dù là chỉ có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng ấu thú, tốt nhất tranh thủ thời gian chạy, tuyệt đối không nên đánh nó yêu hạch chủ ý!"

Lăng Tuyết giờ phút này hiển lộ ra Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ tu vi, chớ chỉ Nhược ngược lại là không nghĩ quá nhiều.

Dù sao Lăng Tuyết lúc trước một mực tại ẩn giấu thực lực, giờ phút này xuất thủ, nhất định không cách nào lại rất tốt đem khí tức che lại.

Mà căn cứ chớ chỉ Nhược suy đoán, Lăng Tuyết chỉ sợ chỉ ít có Ngưng Mạch Cảnh sáu bảy tầng cảnh giới, mà lại, còn vô cùng có khả năng, là đứng hàng Tiềm Long Bảng bên trên đại nhân vật!

"Lăng... Lăng đại nhân, chỉ Nhược lúc trước có mắt không biết kim khâu ngọc, có nhiều đắc tội... Bây giờ bởi vì chỉ Nhược tùy hứng, còn muốn làm phiền ngài xuất thủ cứu, chỉ Nhược..." Chớ chỉ Nhược cúi thấp xuống mắt, lúng túng nói.

Không ai từng nghĩ tới, mấy ngày trước đây tại Lăng Tuyết trước mặt còn ngạo mạn vô cùng Khổng Tước, giờ phút này vậy mà lại giống chim sẻ dịu dàng ngoan ngoãn.

Cảm nhận được chớ chỉ Nhược trước sau tương phản, nhớ tới nàng lúc trước nhìn mình loại kia khinh niệt thần sắc, Lăng Tuyết trong lòng cũng là hơi có chút cảm khái.

Mặc kệ ở thế giới nào, người vẫn là cần có đầy đủ thực lực, mới có thể có được được người tôn trọng tư cách.

"Ngươi giống mấy ngày trước đây đồng dạng, trực tiếp xưng hô ta Lăng Tuyết liền có thể." Lăng Tuyết ngắt lời nói.

Nghe được Lăng Tuyết bình thản ngữ khí, chớ chỉ Nhược trong lòng giật mình, coi là Lăng Tuyết đây là chuẩn bị hưng sư vấn tội, đặc địa thăm dò mình.

"Lăng đại nhân nói đùa... Chỉ Nhược... Làm sao dám gọi thẳng đại nhân danh tự..."

"Không có việc gì, Lăng Tuyết là được, chớ có nghĩ nhiều nữa."

Nghe được Lăng Tuyết, chớ chỉ Nhược thận trọng ngắm nghía Lăng Tuyết thần sắc, xác nhận Lăng Tuyết xác thực không phải đang trêu đùa nàng, liền có chút gạt đầu, "Chỉ Nhược minh bạch, lăng... Tuyết."

Lăng Tuyết giờ phút này mới nhìn hướng chớ chỉ Nhược.

Chỉ gặp trước người cô gái tóc tím, giờ phút này đề mi thuận nhãn, trên thân mình đầy thương tích, trên người bạch bào đã bị lâm ly đồ mờ hôi xối, hơi có chút trong suốt.

Thiếu nữ linh lung mảnh khảnh dáng người như ẩn như hiện, mặc dù chớ chỉ Nhược tính không được mỹ nhân tuyệt thế, nhưng Lăng Tuyết vẫn không khỏi sinh lòng không chịu nổi cảm giác.

Đường Cô noi nào còn có không ít kim sang được, Lăng Tuyết bởi vì tự thân vết thương khép lại năng lực cường đại, cho nên chưa dùng tới, lúc này nhớ tới, liền từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một bình đi ra.

"Tiếp lấy." Nói, Lăng Tuyết liền đem kim sang được ném cho chớ chỉ Nhược.

Tiếp được Lăng Tuyết kim sang được, chớ chỉ Nhược nao nao.

Lăng Tuyết có thể đến đây cứu nàng đã nằm ngoài dự liệu của nàng, bây giờ lại còn quan tâm nàng thương thế, khiến cho nàng trong lòng ấm áp đồng thời, cũng cảm thấy càng thêm hồ thẹn.

"Chỉ Nhược đa tạ Lăng Tuyết tặng thuốc." Chớ chỉ Nhược biết không từ chối được, liền thấp giọng nỉ non nói.

Lăng Tuyết gật gật đầu, trước mắt cái này tóc tím nữ nhân dịu dàng ngoan ngoãn, cũng là so mấy ngày trước đây khả ái như vậy không ít, nghĩ như vậy,

trong lòng cũng không có như vậy phản cảm chứ chi Nhược .

"Đúng rồi, trên người người còn có quần áo không có?"

Chớ chi Nhược nghe được Lăng Tuyết tra hỏi sững sờ, sau đó lập tức đánh giá một phen mình, chợt phát hiện mình uyển chuyển đồng thể bởi vì trên thân bạch bào bị đồ mồ hôi ướt nhẹp mà ẩn ẩn hiện lộ ra, trên gương mặt xinh đẹp hơi đỏ lên.

"Có... Ta cái này đi đổi." Nói chớ chi Nhược liền muốn đi đổi bộ quần áo này, chi là đi vài bước, bỗng nhiên nghĩ đến mới cái kia hắc mạc nhuyển trùng mang cho nàng kinh khủng.

Tiếp theo mấy bước, chớ chi Nhược cảm giác mỗi rời xa Lăng Tuyết một bước, trong lòng liền càng bất an một phần, còn chưa đi bên trên trường hứa khoảng cách, Lăng Tuyết liền chú ý đến nàng run nhè nhẹ thân thể mềm mại.

Trong lòng có chút mê hoặc, bất quá lập tức cũng thể ngộ tới, dù sao chi là một nữ tử, gặp được lớn như vậy kinh khủng, còn có đồng môn sư huynh chết thảm ở trước mặt mình, giờ phút này khẳng định là không có nhất cảm giác an toàn thời điểm.

Mà lại, dưới mắt nơi này, đã tới gần hắc mạc bên trong xưng là Tử Vong Chi Địa màu xám khu vực, một mình đi đến mình không thấy được địa phương thay đổi quần áo, cũng quá mức tại nguy hiểm.

"Nếu không, người ngay ở chỗ này đổi đi." Lăng Tuyết nhẹ nói nói.

Vừa mới dứt lời, sau đó liền nghĩ đến phi lễ chớ nhìn, Lăng Tuyết lập tức bồi thêm một câu, "Yên tâm, ta sẽ không nhìn."

Chớ chi Nhược bước chân dừng lại, kiều mị trên mặt không tự giác đỏ giống như là chín muối son quả hồng, nàng chỉ cảm thấy mình nguyên bản đỏ bừng gương mặt giờ phút này càng là nóng mấy phần.

"Ừm." Chớ chi Nhược tiếng như ruồi muỗi đáp ứng một tiếng, liền từ trong tay trong nhẫn chứa đồ lấy ra một kiện trắng nõn sạch sẽ tông môn y phục, đồ mặt bắt đầu rút đi trên người quần áo.

Đây là nàng lần thứ nhất tại trước mặt người khác thay đổi trang phục, mặc dù cùng là nữ tử, cũng không cần như vậy thẹn thùng.

Nhưng là chẳng biết tại sao, chớ chi Nhược vẫn là cảm thấy ngượng ngùng vô cùng.

Lăng Tuyết đem ánh mắt nhìn về phía nơi khác, cảnh giác cảm giác bốn phía.

Bất quá nghe sau lưng thanh âm huyền ảo, Lăng Tuyết trong lòng không tự chủ liền hiện ra một bức kiều diễm hương diễm hình tượng đi ra.

Đây là nàng lần thứ nhất thấy nữ tử tại nàng bên cạnh thay đổi quần áo, hơn nữa còn là một cái dung mạo không tầm thường nữ tử.

Mặc dù bây giờ mình cũng là một cái tuyệt thế mỹ nữ, nhưng là, mình thay quần áo cùng nghe một cái khác mỹ nữ ở bên thay quần áo, cảm giác nhưng lại là thật to khác biệt.

Trong lòng ẩn ẩn có chút khô nóng, bất quá Lăng Tuyết vẫn là khắc chế mình muốn quay đầu quá khứ vừa xem xuân sắc suy nghĩ.

Không biết qua bao lâu, chớ chi Nhược thẹn thùng khuôn mặt nhỏ đi đến Lăng Tuyết bên người, thấp giọng nói: "Ta tốt."

Lăng Tuyết lúc này mới xoay người lại, thời khắc này chớ chi Nhược bạch bào bông bông, trên mặt toát ra cùng lúc trước ngạo mạn một trời một vực dịu dàng ngoan ngoãn chi sắc.

Chớ chi Nhược lúc này mới phát hiện, Lăng Tuyết trắng nõn thối qua liền phá gương mặt bên trên, lúc này cũng có một vết nhàn nhạt hồng vân.

Mặc dù Lăng Tuyết trang một bộ bình tĩnh đáng vẻ, nhưng là chớ chi Nhược vẫn là nhìn ra nàng thẹn đỏ mặt sắc, cảm thấy mình bạch nhất định là bởi vì chính mình nguyên nhân.

Rõ ràng chi là hai nữ tử, lại sinh ra cô nam quả nữ một chỗ một phòng hoang đường cảm giác, chớ chi Nhược trong lòng không khỏi có chút buồn cười, trong lòng che lấp thoáng tán đi một chút.

Bất quá, trong đầu hiện lên Ninh Trần thân ảnh, nghĩ đến Lăng Tuyết đều tới cứu mình, Ninh Trần nhưng không có tới, giờ phút này trong lòng mặc dù kinh hỉ, nhưng cũng thất vọng.

Nghĩ như thế, chớ chi Nhược sắc mặt lại âm đạm mấy phần.

"Lăng Tuyết... Ninh Trần bọn hắn đâu?"

Lăng Tuyết chỉ vào cách đó không xa ngay tại hướng nơi này chạy nhanh đến thân ảnh, nói ra: "Đó không phải là a?"

Chớ chi Nhược nao nao, hướng Lăng Tuyết chỉ phương hướng xem xét, phát hiện chính là Ninh Trần bọn hắn chạy tới, âm đạm đôi mắt đẹp giờ phút này bỗng nhiên phát sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Hoàng hôn đỏ ngàu

Trông thấy trước mặt hai cái mảnh khảnh thân ảnh, Ninh Trần trong lòng một viên nổi lòng lo lắng rớt cục để xuống.

Nhìn thấy Lăng Tuyết trên thân đã là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ khí tức.

Ninh Trần trong lòng suy đoán, lúc trước Lăng Tuyết xác nhận che giấu tu vi, mà bây giờ tu vi, mới là nàng tu vi chân chính, mà nàng Võ Hồn hẳn là cùng thân pháp có liên quan Võ Hồn.

Mặc dù Lăng Tuyết lấy Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ bộc phát ra như vậy tốc độ đáng sợ vẫn còn có chút kinh thế hãi tục, nhưng ít ra vẫn là lại càng dễ khiến Ninh Trần tiếp nhận một chút.

Cảm thấy nghĩ đến, bốn phía nhìn lại, Ninh Trần lại là không nhìn thấy Khương Thiên thân ảnh.

Nhớ tới trước đó nghe được cái kia một thanh âm vang lên triệt tứ phương thể lương gầm rú, Ninh Trần vừa mới trầm tĩnh lại sắc mặt, lập tức lại ngưng trọng lên.

Dự cảm bất tường nổi lên trong lòng.

"Khương Thiên đâu?" Ninh Trần hỏi, hẳn chính mình cũng không có chú ý tới, thanh âm của hắn có chút phát run.

Tra hỏi thời điểm, Ninh Trần trong lòng không tự chủ hiện ra cái kia, ngày bình thường mặc dù lời nói không nhiều, nhìn xem chất phác, nhưng lại lại ghét ác như cừu, làm người chính trực huynh đệ đồng môn.

Bọn hắn mười một tuổi năm đó cùng một ngày bị gia nhập Hoang Nguyệt Môn, trên đường đi giúp đỡ lẫn nhau cầm, đến nay cũng có hơn mười năm quang cảnh cùng giao tình.

Chớ chỉ Nhượng sắc mặt ảm đạm xuống tới, khóe miệng hiện lên một tia đắng chát, bởi vì nhìn thấy Ninh Trần mà mừng rỡ tâm tình không còn sót lại chút gì.

"Đúng rồi, Lăng Tuyết tỷ tỷ, chỉ Nhượng sư tỷ, Khương sư huynh ngô?" Mộng Tử Mạch đen như mực đôi mắt tìm một vòng, phát hiện quả nhiên không có Khương Thiên thân ảnh, không khỏi hỏi.

Kha Diệc Mộng khe khẽ thở dài, mặc dù đã gặp qua đáng sợ nhất Địa Ngục, nhưng bây giờ mình bạch cùng một chỗ đi đường hơn mười ngày người khả năng đã gặp bất trắc, vẫn là không khỏi thương cảm.

Hít một hơi thật sâu, Ninh Trần nhìn qua chớ chỉ Nhượng, chậm rãi nói ra: "Nói cho ta biết, hắn ở đâu?"

Chớ chỉ Nhượng có thể từ hắn nhìn mình chăm chăm trong mắt, cảm nhận được hi vọng cùng sợ hãi hai loại mâu thuẫn thần sắc đang kịch liệt hỗn hợp lấy.

"Chết rồi." Chớ chỉ Nhượng cắn môi đỏ, phun ra hai chữ, ngắn gọn hai chữ bên trong, lại toát ra một loại thật sâu chịu tội chi tình.

Khương Thiên trước khi chết, còn lại một nửa thân thể, lúc ấy hắn trên mặt bởi vì kịch liệt đau nhức mà biểu tình dữ tợn, chớ chỉ Nhượng cả đời này đều không thể quên mất.

"Bớt nói nhảm, ngươi muốn chết chỗ này, ta chẳng phải là bạch theo tới!"

"Ngươi mau rời đi cái này, ta đến ngăn lại cái quái vật này, không cần phải lo lắng ta!"

"Tranh thủ thời gian chạy... Còn có... Ta..."

"Ta... Ưa thích..."

Một bức một bức tranh tại chớ chỉ Nhượng trong đầu thoáng hiện mà qua, bất tri bất giác nàng đã lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng.

Chẳng biết tại sao, đang nhớ tới Khương Thiên cái cuối cùng muốn nói ra, cuối cùng không có lời nói ra lúc, mặc dù chó chỉ Nhược từ đầu đến cuối đều không có cảm nhận được, nhưng là nguyên nhân chính là như thế, trong lòng của nàng vô cùng chua xót.

Câu nói kia nhất định là rất trọng yếu.

Chỉ ít đối Khương Thiên mà nói là như vậy, bởi vì cái kia là hấn trước khi chết, sức liều lực khí toàn thân, cũng muốn biểu đạt ra tới đồ vật.

"Là ta điều ngoa tùy hứng hại chết hấn, chân chính người đáng chết là ta!"

"Ninh Trần, ngươi không phải vẫn luôn rất phiền ta, ta biết ngươi rất muốn mắng ta, ta hiện tại liền đứng ở chỗ này để ngươi thông khoái mắng một trận, mồi mắng ta!"

Ninh Trần trầm mặc không nói.

Mà một bên Mộng Tử Mạch cúi đầu, nhất định là nhớ tới Khương Thiên ngày bình thường cho nàng nhiều chỗ tốt cùng chiếu cố, giờ phút này cũng thương tâm nước mắt chảy xuống.

"Cầu các ngươi mắng ta!"

Hoang mạc hàn phong quét sạch mà qua, vẫn không có người nào nói chuyện, chỉ còn lại có ô ô tiếng thét.

...

Sau bảy ngày, huyết hém núi, màu xám khu vực.

Hoàng hôn âm trầm giáng lâm, cuối cùng một vòng tà dương còn lưu luyến vuốt ve đường chân trời.

Đèn kị cát bay tràn ngập thiên địa, mờ tối ánh nắng đang vì sắp đến bóng đêm vô tận thoái vị.

Giờ phút này dưới chân mặt đất, lần nữa như là thấm đầy máu tươi, dần dần hiện ra màu đỏ tươi sắc.

Còn có tràn ngập trên không trung, đến từ xa xôi thời không bên trong nhỏ bé không thể nhận ra phần nộ cùng sợ hãi.

Mỗi ngày ánh chiều tà le lói thời điểm, đều có dạng này âm trầm kinh khủng cảnh tượng xuất hiện.

Dù là đã từng gặp qua nhiều lần, nhưng là Kha Diệc Mộng toàn thân không khỏi vẫn là cảm thấy một loại đến từ sâu trong linh hồn lạnh lẽo thấu xương.

Mà ngay tại Kha Diệc Mộng có chút đánh lấy run rẩy thời điểm, một con nhỏ bé yếu đuối ngọc thủ lạnh yên nắm chặt Kha Diệc Mộng mềm mại không xương bàn tay.

Kha Diệc Mộng lập tức cảm thấy tay lòng bàn tay một trận ảm áp an tâm, chạm đến lấy Lăng Tuyết bóng loáng như mỡ đông ngọc thủ, nàng lạnh lẽo cúi đầu xuống, tình xảo hoàn mỹ trên khuôn mặt hơi đỏ lên,

Mặc dù nữ tử ở giữa đất tay là rất bình thường sự tình, nhưng là chẳng biết tại sao, đương Lăng Tuyết xanh thắm ngón tay ngọc nhẹ nhàng xẹt qua lòng bàn tay của nàng lúc, lòng của nàng liền sẽ giống như là nai con nhảy loạn không ngừng.

"Có lẽ là Lăng Tuyết quá ưu tú, ở trước mặt nàng ta mới có thể khấn trương như vậy, tựa như là phạm nhân gặp được nhân gian đế vương, nhất định cũng sẽ giống ta như vậy khấn trương."

Kha Diệc Mộng tại trong đáy lòng âm thầm vì chính mình tìm cái nhìn như giải thích hợp lý.

"Đi bảy ngày, lại còn không có đi ra khỏi cái địa phương quỷ quái này."

"Càng đáng sợ chính là, chẳng những không có trở lại màu trắng đường đi bên trên, ngược lại đã tiến vào Tử Vong Chi Địa chỗ sâu."

Nhìn qua phía trước cơ hồ mênh mông vô bờ huyết sắc, Lăng Tuyết lâm bảm nói.

Nguyên bản hoàng hôn tiến đến thời điểm, chỉ có huyết trong hạp cốc sơn cốc sẽ hóa thành huyết sắc.

Nhưng là từ lần trước đuổi theo chó chỉ Nhược đến chỗ sâu về sau, tình huống liền trở nên càng ngày càng quỷ dị.

Tại cái kia về sau bọn hấn hướng phía trên đường trở về đi một ngày thời gian, ần lý thuyết cũng đã trở lại lúc đầu đường đi.

Bất quá trên thực tế, bọn hấn lại là hướng phương hướng ngược nhau đi một ngày khoảng cách, triệt để tiến nhập màu xám khu vực phạm vi ở trong.

Cái này tự nhiên là khiến cho mọi người đều cảm thấy kinh khủng khó lường.

Mà càng đáng sợ còn tại đằng sau, ba ngày sau, mỗi đến hoàng hôn giáng lâm thời điểm, làm người ta sợ hãi kinh khủng máu tươi tất nhiên sẽ từ hoang

mặc bên trên một chút xiu trần ra, thẳng đến cuối cùng đem trọn phiên hoang mặc đều nhuộm đỏ .

Cái này khiến bọn hắn không khỏi hoài nghi, tại dưới chân của bọn hắn, chính chôn giấu lấy vô cùng vô tận tươi sống nhục thể!

"Ngoại trừ vô biên hoang mạc, còn có lưu không hết máu tươi, thậm chí liền một con yêu thú đều không nhìn thấy, nơi này thật sự là danh phù kỳ thực tử vong chi địa a."

Ninh Trần âm thầm thở dài, nói trong lòng không sợ đều là gạt người, mỗi lần nhìn thấy dưới chân mảnh này mệnh mỏng vô bờ huyết hải lúc, tay chân của hắn đều có chút phát run.

Bất quá Khương Thiên vẫn lạc về sau, bây giờ trong đội ngũ năm người, liền thừa hắn một cái nam nhân, nhất định phải làm tốt chủ tâm cốt tác dụng.

Trên đường đi, chó chỉ Nhược xác thực thay đổi rất nhiều, đối Mộng Tử Mạch không còn giống như trước như vậy cay nghiệt, ngược lại tại Mộng Tử Mạch sợ hãi thời điểm, còn có thể tiến lên chủ động an ủi vài câu.

Nhìn thấy chó chỉ Nhược biến hóa, Ninh Trần tâm tình là phức tạp , có vui mừng, nhưng là cũng có đắng chát.

Bởi vì lần này, vì nàng chuyển biến mà sinh ra đại giới, bọn hắn đã nhanh muốn thanh toán không dậy nổi.

Sư môn giao cho bọn hắn địa đồ cũng giống như vậy Linh khí, phía trên có thể cho bọn hắn chỉ dẫn tại hắc mạc bên trong phương vị.

Nhưng là ở chỗ này, trên bản đồ cung cấp chỉ dẫn giống như là hoàn toàn mất linh, hắn ảm ảm hiểu hiểu, đoán chừng bọn hắn đến vĩnh viễn vậy ở cái này quý dị địa phương.

Chỉ là nghĩ đến mộng Tử Dạ, Ninh Trần trong lòng rất áy náy, nàng đem Mộng Tử Mạch giao cho mình, nhưng hắn nhưng không có chiếu cố tốt Mộng Tử Mạch.

...

Mà khi Lăng Tuyết bọn hắn tại Tử Vong Chi Địa bên trong lạc lư thời điểm, huyết hẻm núi màu xám khu vực biên giới chỗ.

Một con đen kịt quạ đen rơi xuống, che lấp ánh mắt đang nhìn phía trước nhìn một cái vô biên huyết sắc.

Quạ đen bên cạnh, một cái đen kịt thân ảnh đi tới.

Chỉ là tại một chân sắp vượt qua đầu này nhìn không thấy biên giới tuyến lúc, đen kịt thân ảnh bỗng nhiên chấn động.

Đã thấy bước ra chỉ nửa bước, đột nhiên hóa thành màu đen phi hôi yên diệt trên không trung.

"Ngưng mạch phía trên, bước vào người, chết."

Một tiếng tuyên cổ miếu viễn thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, "Niệm tình người ngàn năm tu hành không dễ, như còn dám bước vào nửa bước, hắn phải chết không nghi ngờ."

Đen kịt thân ảnh hít một hơi thật sâu khí lạnh.

"Không nghĩ tới nơi đây lại là huyết hẻm núi truyền thừa chi địa."

Hậm hực thu hồi cái kia chỉ nửa bước, chỉ gặp có có vô số đếm không hết bầy quạ từ phía trên bên cạnh bay tới, một con một con tràn vào đen kịt thân ảnh mất đi một nửa trên chân.

Từ từ, mới phi hôi yên diệt chân giờ phút này lại lần nữa trở về hình dáng ban đầu.

Đen kịt thân ảnh từ vũng vàng đứng đây, ánh mắt ngăm nhìn xa xa huyết sắc, nửa ngày, rốt cục nói ra: "Như thế truyền thừa cổ xưa, không có khả năng có người có thể lấy được. Không nghĩ tới vừa xuất thần công phu, vậy mà phạm vào sai lầm lớn."

Nháy mắt sau đó, thân ảnh này trên người huyết nhục bỗng nhiên nổ ra, hóa thành vô số đen kịt quạ đen tứ tán bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Không Hỏa Thuật

Đồng lửa "Phốc" "Phốc" thiêu đốt lên, chiếu vào Lăng Tuyết năm người sắc mặt một mảnh náo nhiệt, cũng hiển lộ ra rõ ràng tiêu tụy chỉ sắc.

Lại là ba ngày quá khứ, Lăng Tuyết một đoàn người đã triệt để đã mất đi phương hướng cảm giác, bây giờ chỉ có thể dựa vào cảm giác đi.

Bọn hắn không dám dừng lại, tiếp lấy đi còn có hi vọng đi ra ngoài cái này một mảnh hoang mạc, như dừng lại, cũng chỉ có chờ chết một đường.

Mặc dù, tại Ninh Trần trong lòng, hai cái này cũng không có trên thực chất khác nhau, mà lại, dừng lại nghĩ một cước, có lẽ còn có thể chết chậm một chút, dù sao có thể tiết kiệm một ít thể lực.

Bất quá Lăng Tuyết kiên trì muốn đi lên một lần, còn lại ba người cũng đều kiên định đứng tại Lăng Tuyết bên này, bốn phiếu đối một phiếu, Ninh Trần tự nhiên không có phản đối quyền lợi.

Từ khi Lăng Tuyết cứu trở về chó chỉ Nhược về sau, Ninh Trần liền phát hiện, chó chỉ Nhược thái độ đối với Lăng Tuyết đã hoàn toàn khác biệt, thậm chí nói là một trăm tám mươi độ chuyển biến cũng không đủ.

Tại chó chỉ Nhược nói chuyện với Lăng Tuyết thời điểm, Ninh Trần đều có thể cảm nhận được nàng trong con ngươi rõ ràng vẻ cung kính.

Thậm chí Ninh Trần cảm thấy, tại cùng sư tôn lúc nói chuyện, chó chỉ Nhược tựa hồ cũng không có giống như bây giờ cung kính qua.

Điều này làm hắn trong lòng nghi hoặc không thôi, rất mong muốn biết ngày đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Bất quá chó chỉ Nhược im miệng không ra, Ninh Trần cũng tự nhiên thức thời không có chủ động nhắc tới đoạn này nhất định là huyết tinh cùng hắc ám chuyện cũ.

Cuồng phong thỉnh thoảng đảo qua, hỏa diễm dập dềnh, thỉnh thoảng có tinh hỏa tại Hắc Phong quét sạch hạ mạn thiên phi vũ, nhìn, vô cùng đẹp đẽ.

Nhìn thấy trước mắt đồng lửa, Kha Diệc Mộng nhớ tới doanh địa đêm hôm ấy, không khỏi nghĩ tới lục liên, Tiết lỗi còn có lỗi mình bọn hắn, không biết bọn hắn đến tột cùng có hay không sống sót, lúc này lại đang chỗ nào.

Tựa hồ cảm nhận được Kha Diệc Mộng tâm tình dập dềnh, Lăng Tuyết trong lòng hơi động, liền minh bạch Kha Diệc Mộng đang suy nghĩ gì.

Nàng có thể minh bạch cảm giác này, bởi vì, tại nàng tiềm thức bên trong, cứ việc hiểu không khả năng, nhưng nàng vẫn là hi vọng Giang Hành Viễn có thể sống sót.

Lặng yên nắm chặt nàng mềm mại không xương bàn tay, nói ra: "Yên tâm đi, bọn hắn đều sẽ không có chuyện, chúng ta, cũng giống vậy."

Cảm nhận được Lăng Tuyết tinh tế trên bàn tay nhiệt độ, Kha Diệc Mộng trên mặt hiện lên một vòng ửng đỏ, tại hỏa diễm hồng quang dưới, khiến cho nghiêng nước nghiêng thành dung nhan càng thêm xinh đẹp không gì sánh được.

Nghe Lăng Tuyết như chuông bạc lời nói, Kha Diệc Mộng trong lòng phảng phất có một cỗ ấm áp dòng suối chảy qua.

"Lăng Tuyết, đối ta thật thật ôn nhu." Kha Diệc Mộng ở trong lòng nói thầm.

Không biết vì cái gì, từ khi Lăng Tuyết trọng thương sau khi tỉnh lại, Kha Diệc Mộng liền cảm thấy Lăng Tuyết đối với mình ôn nhu tựa hồ không giống nhau lắm, chỉ là nàng còn nói không ra chỗ nào kỳ quái.

Nhưng là, tại dạng này không tầm thường ôn nhu dưới, nàng lại có một loại tim đập rộn lên cảm giác.

Nhìn qua Lăng Tuyết kiên nghị mà mỹ mạo bên mặt, Kha Diệc Mộng trong đôi mắt đẹp lóe ra dị sắc, mặc kệ nguy hiểm gì xuống tới, đều không có nhìn thấy trên mặt của nàng bộc lộ qua tuyệt vọng thần sắc.

Cho dù là bây giờ, tất cả mọi người nhanh mắt đi đi ra mảnh này Tử Vong Chi Địa lòng tin lúc, Lăng Tuyết vẫn không hề từ bỏ qua ý chí cầu sinh.

Đây là thể nào ý chí kiên cường lực...

Ngay tại Kha Diệc Mộng suy nghĩ phiến phi thời điểm, ánh lửa lại là dưới cuồng phong có chút yếu hóa, Tử Vong Chi Địa phong, so ngoại giới phong càng thêm mãnh liệt, hỏa diễm bên trên dù cho quán quanh lấy nguyên khí cũng rất dễ dàng dập tắt.

"Phốc!" Thấy một màn này, Ninh Trần đầu ngón tay hướng phía đồng lửa một chỉ, liền có một cái cháy hừng hực hỏa cầu từ đầu ngón tay bên trong bay bắn mà ra, vọt tới đồng lửa bên trong.

Có chút âm đạm quang mang trong nháy mắt lại sáng lên.

Ninh Trần trong nhẫn chứa đồ mang theo trong người nhóm lửa dùng củi, bất quá hắn không có mang hỏa chủng, hắn là dùng trong tông môn một loại gọi Hỏa Cầu Thuật thuật pháp đem củi cùng điểm.

Nhìn thấy Ninh Trần thi triển Hỏa Cầu Thuật thời điểm, Lăng Tuyết không khỏi nghĩ tới lời mình, cái kia mặt mũi tràn đầy râu quai nón, mắt như sói ung đại thú.

Lời mình thi triển võ kỹ cửu tiêu Huyền Lô, nguyên lý hắn là cùng Ninh Trần Hỏa Cầu Thuật tương tự, chỉ là tại võ kỹ cấu thành bên trên, nhất định là so thật đơn giản Hỏa Cầu Thuật phức tạp vô số lần.

Cùng Ân Chánh đang thi triển quý ảnh trùng điệp thời điểm, đồng lửa trùng thiên thiêu đốt, thế lửa không thể so với bình thường, nhất định cũng là vận dụng tương tự nguyên lý.

Chỉ là, Lăng Tuyết ần ần cảm giác được, Hoang Nguyệt Môn thuật pháp, nhìn như đơn giản, nhưng là mặc kệ lời mình vẫn là Ân Chánh, tại thuật pháp vận dụng lên, đều xa xa không có Ninh Trần bọn hắn tới thuần túy.

"Ninh huynh, người ngọn lửa này chi thuật xuất thần nhập hóa, Lăng Tuyết nhìn thấy lòng ngứa ngáy khó dừng, không biết phải chăng là thuận tiện cáo tri nguyên lý?"

Cảm thấy khê động, Lăng Tuyết hỏi thăm Ninh Trần.

Nghe được Lăng Tuyết hỏi thăm, Ninh Trần rất kinh ngạc lòng của nàng lớn, hắn làm một cái nam nhân, giờ phút này đều cảm thấy thấp thòm lo âu, mà nàng Lăng Tuyết một nữ tử không những không sợ, lại còn có tâm tư tu luyện tâm tư.

Bất quá tại mảnh này địa phương quý quái ngoại trừ chẳng có mục đích hướng phía một nhận định phương hướng đi, cũng không có sự tình khác làm, Ninh Trần chần chờ một lát sau, vẫn là đáp ứng.

Mặc dù không có lại đề lên ngày đó đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng là Ninh Trần biết, nhất định là Lăng Tuyết bằng vào thân pháp ưu thế đem chó chỉ Nhược cứu lại.

Đối chó chỉ Nhược, Ninh Trần nội tâm là rất phức tạp, bất kể có phải hay không là nàng hại chết Khương Thiên, chỉ ít tại Ninh Trần trong nội tâm, nàng đều là rất trọng yếu.

Bởi vậy, Lăng Tuyết có thể cứu nàng, Ninh Trần tự nhiên rất cảm kích.

Bây giờ Lăng Tuyết hỏi thăm, mặc dù sư môn có trịnh trọng nói qua nghiêm cấm ngoại truyện, nhưng Ninh Trần vẫn là biết gì nói vậy.

Dù sao hiện tại khốn cái địa phương quý quái này, Ninh Trần đã không ôm ấp đi ra mảnh này địa phương quý quái hy vọng.

Bất quá trước khi chết, còn có thể có bốn cái mỹ nhân làm bạn, Ninh Trần cũng coi là chết cũng không tiếc, liền là hi vọng mộng Tử Dạ ở phía dưới nhìn thấy, không nên quá ăn dấm mới tốt.

"Hỏa Cầu Thuật cơ sở cùng căn bản, ở chỗ Không Hòa Thuật."

"Không hòa, không chính là thiên địa bên trong tràn ngập hỏa chi nguyên tố."

"Hỏa nguyên tố tại Ngũ Hành nguyên tố liệt kê, từ khi thế giới này bị thành lập đến nay, năm loại nguyên tố liền tuyên cổ trường tồn, tương hỗ ngăn được, thiên địa bên trong, không thiếu hụt nhất liền là cái này năm loại nguyên tố."

Lúc ấy Ninh Trần vì thành công cảm ứng được hỏa nguyên tố, ròng rã tu luyện Không Hòa Thuật thời gian ba tháng.

Cái tốc độ này, tại Hoang Nguyệt Môn bên trong đã coi như là rất ghê gớm thành tích, có người tu tập ba năm vẫn là không có cảm nhận được thiên địa nguyên tố tồn tại.

Bởi vậy, Ninh Trần đang dạy Lăng Tuyết thời điểm, ánh mắt bên trong luôn luôn toát ra đặc ý thần sắc.

Mà tại Ninh Trần sau khi nói xong, Lăng Tuyết có chút hiểu được.

Cái này cảm ứng thiên địa nguyên tố chi pháp cùng cảm ngộ nguyên khí không mưu mà hợp, có rất nhiều chỗ tương tự.

Nếu là ở đột phá Ngưng Mạch Cảnh trước đó, lấy tức chủ còn không có lĩnh ngộ xà Kiếm Vô Hồn thể chất, muốn cảm thụ thiên địa nguyên tố nhất định là vô cùng khó khăn.

Mà bây giờ, thức tỉnh xà Kiếm Vô Hồn về sau, nàng ngũ giác đều chiếm được khác biệt trình độ tăng lên, cảm ứng thiên địa nguyên khí cùng nguyên tố đã trở nên giống như là ăn cơm uống nước đồng dạng đơn giản.

Nhìn chăm chú nàng tinh tế như xanh thăm ngón tay, ổn định lại tâm thần, lần nữa tiến vào đạp tuyết vô ngân cảnh giới ở trong.

Đạp tuyết vô ngân cái này thân pháp bên trong coi trọng ý cảnh, chính là không cảm giác thông suốt, vô niệm vô cầu, có thể bị liệt là nhân phẩm đỉnh cấp

thần pháp một trong xác thực có nó cửa nói.

Vừa tiến vào trạng thái bên trong, tăng thêm xà Kiếm Võ Hồn cung cấp ngũ giác tăng phúc, Lăng Tuyết rất dễ dàng liền cảm nhận được thiên địa bên trong vô cùng vô tận hòa chi nguyên tố.

Tùy ý nhặt thoán một chút tới, một đạo hùng hực hỏa diễm liền tại đầu ngón tay của nàng bên trên bốc cháy lên, trong gió khinh vũ lấy.

"Đây chính là Không Hòa Thuật a."

Nhìn qua đầu ngón tay hỏa diễm, cảm thụ được một chút nóng rực khí tức đập vào mặt, Lăng Tuyết sinh lòng một loại cảm giác kỳ diệu.

Một đời trước Tiết Lăng liền rất hâm mộ trong TV ma thuật sư, có thể tự nhiên điều khiển hỏa diễm, mặc dù trong đáy lòng mình bạch đây chẳng qua là ảo thuật, nhưng là cũng khiến Tiết Lăng Tâm bên trong có chút hướng tới.

Bây giờ, một thể này lại có thể chân chính tự tay điều khiển hỏa diễm, lại là để trong nội tâm nàng cảm thấy kích động.

"Lại là chi bên trên nhóm lửa!" Ninh Trần lẩm bẩm nói, thang mục kết thiết nhìn qua thiếu nữ đầu ngón tay chấp chờn nhảy múa ngọn lửa.

Chi bên trên nhóm lửa đã là Không Hòa Thuật giai đoạn thứ hai yêu cầu.

Hắn dùng ba tháng mới đạt tới giai đoạn thứ nhất mới quen hỏa diễm, mà đạt tới giai đoạn thứ hai lại là rỗng rã dùng thời gian một năm!

Mà bây giờ, nữ tử trước mắt, cũng chỉ là trong chớp mắt, liền đem hắn khổ tu một năm mới lĩnh ngộ được đồ vật nắm giữ.

Ninh Trần giống như là nhìn quái vật nhìn xem Lăng Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Hỏa năng nhóm lửa, thanh xà chỉ dẫn

"Lăng Tuyết tỷ tỷ thật là lợi hại, Ninh Trần sư huynh vì đạt tới "Chi bên trên nhóm lửa" giai đoạn này, thế nhưng là khổ luyện một năm ngũ." Mộng Từ Mạch đen như mực mắt to cũng bị Lăng Tuyết trên đầu ngón tay ngọn lửa hấp dẫn lấy, sợ hãi than nói.

Nghe được Mộng Từ Mạch, Ninh Trần không khỏi mặt mỗ ửng, trong lòng thầm nghĩ Lăng Tuyết chưa từng có phóng thích qua Võ Hồn, có lẽ liền là hỏa diễm Võ Hồn cũng khó nói, không phải thật muốn có mạnh như vậy lực lĩnh ngộ, cũng sẽ không đương một cái khu khu thị nữ.

Nhìn qua Lăng Tuyết trên đầu ngón tay đón gió bay múa ngọn lửa, Kha Diệc Mộng đôi mắt đẹp bên trong lóe vui mừng, nàng chính mình cũng không biết vì cái gì, lúc này nhìn thấy Lăng Tuyết làm náo động bộ dáng, trong lòng cũng của nàng giống như là ăn mật.

Bây giờ người ở chỗ này bên trong, bình tĩnh nhất không ai qua được chó chỉ Nhược, dù sao nàng thế nhưng là tận mắt thấy Lăng Tuyết một kiếm miểu sát Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng hắc mạc nhuộm trùng một màn kinh người, mình Bạch Lăng Tuyết thâm bất khả trắc, thậm chí còn khả năng vẫn là Tiềm Long Bảng bên trên đại nhân vật, tự nhiên cho rằng nơi này chỗ đương nhiên.

Bất quá chó chỉ Nhược phát giác được Lăng Tuyết từ gia nhập tiểu đội vẫn rất điệu thấp, trong lòng liền mình Bạch Lăng Tuyết không nghĩ bại lộ tu vi, nàng cũng không có đem ngày đó phát sinh sự tình nói ra.

"Khụ khụ, trước hai cái giai đoạn chỉ có thể coi là Không Hòa Thuật nhập môn, tu tập vẫn là tương đối đơn giản, tuyệt đối không thể bởi vì trước mặt thuận lợi mà kiêu ngạo."

"Nếu là muốn phát ra hỏa cầu, vẫn là cần đạt tới giai đoạn thứ ba mới được, mặc dù Lăng Tuyết người tại không hòa bên trên thiên phú phi thường, nhưng là cũng không thể kiêu ngạo, cái này giai đoạn thứ ba, chỉ ít cũng phải dùng tới một tháng thời gian đến nắm giữ mới được."

"Cảm ứng được thiên địa bên trong tổ khắp hỏa nguyên tố cũng tự lại, là một kiện cơ sở sự tình, nhưng là muốn đem nguyên khí cùng hỏa nguyên tố tương hỗ hỗn tạp, về sau lại thông qua bạo liệt nguyên khí đem hỗn tạp nguyên khí hỏa diễm bay vụt ra ngoài, liền cần tinh diệu nguyên khí điều khiển thủ đoạn, mà cái này, không có mấy tháng rèn luyện, là không thể nào làm được."

Ninh Trần cảm giác có sai lầm mặt mũi, bây giờ đành phải vưng vâng, giả bộ như ông cụ non bộ dáng chỉ điểm.

Bất quá hần nhưng không có nhắc lên, năm đó hần vì đạt tới "Hỏa năng nhóm lửa" cái này giai đoạn thứ ba, ròng rã tu luyện thời gian ba năm.

Nghe được Ninh Trần, Lăng Tuyết mỉm cười, cảm thấy bắt đầu rơi vào trầm tư, suy tư như thế nào làm đến "Hỏa năng nhóm lửa".

Nếu là ngày bình thường, Lăng Tuyết quả quyết không có cơ hội học được Hoang Nguyệt Môn thuật pháp, mà bây giờ lại bởi vì bị vây ở Tử Vong Chi Địa, trời xui đất khiến phía dưới, học được Hoang Nguyệt Môn thuật pháp cơ sở.

Lăng Tuyết không biết, nàng học được, lại là Hoang Nguyệt Môn quý báu nhất truyền thừa.

Lần nữa nhắm mắt, một lần nữa đắm chìm đến đạt tuyệt vô ngân tâm cảnh bên trong, Lăng Tuyết cảm ứng đến xung quanh lượn vòng các loại màu sắc nguyên tố.

Trong đó, những cái kia đỏ hừng hực nguyên tố chính là hỏa nguyên tố, Lăng Tuyết hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền dần dần đem những này bốn phía bay ra hỏa nguyên tố tập trung đến đầu ngón tay phía trên.

"Phốc!" Một đạo ngọn lửa tại Lăng Tuyết trên đầu ngón tay bay vút lên.

Ninh Trần thấy cảnh này không khỏi âm thầm tắc lưỡi, hần vừa đạt tới "Chi bên trên nhóm lửa" giai đoạn này thời điểm, quả quyết không cách nào làm đến như Lăng Tuyết dễ dàng như vậy thoải mái.

Không nghĩ tới, Kha Diệc Mộng bên người cái này tiểu thị nữ không chỉ có thân pháp kinh người, tại thuật pháp bên trên lực lĩnh ngộ cũng là có thể xưng kinh thể hãi tục.

Bất quá nghĩ tới hần lần thứ nhất ném thử "Hỏa năng nhóm lửa" lúc phát sinh tai nạn xấu hổ, hần không khỏi sinh lòng mấy phần trò đùa quái đản chi tâm, muốn nhìn một cái cái này bất cứ lúc nào đều bình tĩnh vô cùng thiếu nữ, sẽ có cái gì thú vị phản ứng.

Đến đây, khiến cho Ninh Trần đối với Kha Diệc Mộng vị đại tiểu thư này thân phận cũng có chút phán đoán, kha một trong họ, Thiên Vân quốc bên trong lớn nhất tên lừng lẫy không ai qua được thiên hải Kha gia.

Mà Lăng Tuyết cái này tiểu thị nữ không chỉ có quốc sắc thiên hương, mà lại gặp nguy không loạn, tâm lý tố chất vô cùng tốt, càng là có quý dị khó lường thân pháp, còn có cực cao thuật pháp ngộ tính.

Nếu không phải tu vi thấp một chút, nếu không đều có thể tại Thiên Vân quốc các đại tông phái bên trong hỗn cái hạch tâm đệ tử địa vị.

Mà có thể làm cho dạng này nữ tử trở thành thị nữ đi theo, cũng nhất định chỉ có thể là thiên hải Kha gia.

Nhìn qua Lăng Tuyết giờ phút này có chút từ từ nhắm hai mắt tinh mỹ ngọc dung, Ninh Trần chợt nhớ tới bọn hần khi tiến vào màu xám khu vực trước đó trăng cảnh, chỉ có vào lúc đó, hần mới cảm giác mình ần ần nhìn thấy cái này mỹ nhân tuyệt sắc một góc của băng son.

Lăng Tuyết, mặc dù cùng mộng Tử Dạ dáng dấp giống nhau đến mấy phần, nhưng là, bọn hần đúng là hoàn toàn khác biệt người.

Ngay tại Ninh Trần trong lòng suy nghĩ bay lên thời điểm, Lăng Tuyết ngay tại không chế từng sợi thật nhỏ như tia nguyên khí thật trọng trộn lẫn vào đến đón gió bay múa trong ngọn lửa.

Màu ngà sữa từng tia nguyên khí dần dần quấn lên thiêu đốt ngọn lửa.

Mà tại đó trắng hai đạo khí tức bắt đầu dây dưa cùng nhau thời điểm, bỗng nhiên "Oanh" một tiếng, Lăng Tuyết trong tay ngọn lửa đột nhiên tại đầu ngón tay của nàng bên trên nổ bễ ra tới.

"A!" Kha Diệc Mộng bọn hần đều bị giật nảy mình, không khỏi kinh hô một tiếng.

Mà Lăng Tuyết chỉ là lòng này có chút nhẩn lại, nhìn qua trước mặt phong phi văng khắp nơi tinh hỏa, trong đôi mắt đẹp lưu chuyển lên thần sắc suy tư.

Nhìn thấy Lăng Tuyết thất bại, Ninh Trần trong lòng rốt cục thở dài một hơi, cảm thán may mắn Lăng Tuyết không thể tiếp tục yêu nghiệt xuống dưới, không phải hần liền bắt đầu hoài nghi mình hoài nghi nhân sinh.

Bất quá mặc dù thở dài một hơi, nhưng là Lăng Tuyết bình tĩnh phản ứng vẫn là để hần rất thất vọng, cái này tiểu thị nữ trong từ điển hần là thật không có "Hoa dung thất sắc" bốn chữ này?

"Hỏa năng nhóm lửa, giai đoạn này, mấu chốt nhất đã không phải là đối với nguyên tố cảm ứng, mà là đối với nguyên khí rất nhỏ khống chế." Không có chú ý tới Ninh Trần tiểu tâm tư, Lăng Tuyết suy nghĩ về sau, trong lòng đã ần ần có suy đoán.

Đối với nguyên khí rất nhỏ điều khiển tầm quan trọng, nàng đã tại doanh địa một trận chiến đầy đủ thể nghiệm đến.

Lôi minh dùng võ kỹ cứu tiểu Huyền Lôi oanh diệt Ân Chánh triệu hoán đi ra quý ảnh, nhưng là vào thời khắc ấy, Ân Chánh đã điều khiển quý ảnh đem trong tay ảnh kiếm phóng thích mà ra, từ đó đối với mình sinh ra càng thêm uy hiếp trí mạng!

Sau trận chiến ấy, Lăng Tuyết liền rất khát vọng có thể nắm giữ dạng này nhập vi nguyên khí khổng chế phương pháp.

Giờ phút này không nghĩ tới, bây giờ tại Ninh Trần bọn hán sư môn Khổng Hỏa Thuật bên trong, vậy mà liền có nguyên khí điều khiển phương thức rèn luyện.

"Người không nên gấp gáp, lửa này có thể nhóm lửa, cần thời gian dài nguyên khí điều khiển rèn luyện, cái này giống như là chúng ta khi còn bé học viết chữ."

"Vừa mới bắt đầu viết chữ, tất cả mọi người chỉ có thể không lưu loát vận dụng bút trong tay đi viết ra cong vẹo chữ, chỉ có năm này tháng nọ rèn luyện, mới có thể thuần thục viết ra chữ đẹp, mà cái này nguyên khí điều khiển chỉ thuật cũng là như thế."

Nhìn thấy Lăng Tuyết suy tư hồi lâu, Ninh Trần liền ở một bên giải thích nói ra, chỉ là ngữ khí đã không có vừa mới bắt đầu như vậy chân thành, ngược lại là nhiều hơn mấy phần cười trên nỗi đau của người khác.

Tiếp theo mấy ngày thời gian bên trong, ngoại trừ tiến lên thời gian, còn lại vừa có nghỉ chân thời điểm, Lăng Tuyết đều sẽ lập tức bắt đầu nghiên cứu giai đoạn thứ ba đạt thành phương thức.

Như thế khiến Ninh Trần trong lòng khâm phục không thôi, cho dù là tại trong tông môn, hẳn đều không có như thế mất ăn mất ngủ chuyên chú tu luyện qua.

Mà bây giờ tiền đồ chưa biết, sinh lộ xa vời, có thể hay không chống nổi một tháng đều là khó nói sự tình.

Lăng Tuyết lại vẫn có thể ổn định lại tâm thần nghiên cứu, hơn nữa còn là lấy năng thiên phú cũng phải chỉ ít nghiên cứu thời gian một năm "Hỏa năng nhóm lửa".

Mà chính hắn, lại là theo thời gian thúc đẩy hắn lại càng ngày càng tâm thần bất an.

Tương hồ so sánh dưới, Ninh Trần không khỏi hồ thẹn vô cùng.

Giờ phút này đám người trong nhẵn chứa đồ mang lương khô đã nhanh muốn đoạn tuyệt, Ninh Trần chính mình trong nhẵn chứa đồ chỉ còn lại một chút đan dược, còn có lạnh như băng mười lăm mai yêu hạch.

Vốn là lần này thí luyện bên trong trọng yếu nhất yêu hạch, bây giờ lại là trở thành vô dụng nhất tồn tại.

Ngày thứ mười một, sắc trời tăng sáng lúc, Lăng Tuyết ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng vén lên che tại tóc dài phiêu dật bên trên áo choàng, ánh mắt nhìn thật sâu phía trước nhìn một cái vô tận hoang mạc.

"Nhanh đến , thanh xà cảm ứng càng thêm rõ ràng." Nàng ở trong lòng lầm bầm.

Giờ khắc này ở Lăng Tuyết thức hải bên trong, quán quanh ở cổ kiếm hư ảnh bên trên thanh xà, chính phun tinh hồng lười, hai mắt không còn là lúc trước tinh hồng, mà là một mực duy trì màu vàng sáng rực rỡ đồng trạng thái.

Mang theo một loại nào đó dục vọng mãnh liệt, thanh xà không ngừng hướng Lăng Tuyết truyền lại hướng một cái hướng khác đi trước tín hiệu.

Cái phương hướng này cuối cùng, nhất định có thanh xà vô cùng khát vọng đồ vật.

Xà Kiếm Vô Hồn vô cùng thần bí, lai lịch khó lường, liền xà Kiếm Vô Hồn đều khát vọng có được đồ vật, cái kia nhất định là kinh thế chi bảo.

Mà có kinh thế chi bảo địa phương, có lẽ liền tồn tại để bọn hắn rồi đi nơi đây tin tức trọng yếu!

Đây cũng là Lăng Tuyết vì cái gì một mực kiên trì mang theo một mực đi đường nguyên nhân.

Bởi vì bọn hắn đã phương hướng mất hết thời điểm, đây là bọn hắn duy nhất có thể tiến về đường.

Phía trước, là bọn hắn sống mà đi ra cái này một mảnh hoang mạc duy nhất hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hắc mạc bí mật, huyết hải bên trên cổ điện

Trời nắng chang chang, thời tiết nóng bức hơi.

Bởi vì giờ khắc này nhiệt độ cao, không khí đều có chút bắt đầu vận vẹo.

May mắn nơi này mỗi người đều đã Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, không phải tại như thế nóng bỏng không khí dưới, thể lực tiêu hao sẽ trở nên đặc biệt nhanh.

Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, một tầng một ngàn cân lực đạo, là thông tục thuyết pháp.

Mà tại trên bản chất, là bởi vì Ngưng Mạch Cảnh mỗi tầng đề cao cung cấp nguyên khí, quán chú đến thể nội lực, có thể khiến cho thể nội cơ bắp bộc phát ra tương ứng đề cao lực lượng.

Mà nguyên khí đối với mỗi cái võ tu mà nói, tăng lên đều là toàn diện, ngũ giác, tốc độ, thể chất chờ chút, cũng không vẹn vẹn chỉ có lực lượng này cấp độ.

Bão cát đầy trời, một nhóm năm người còn tại đi đường tiến lên, bất quá không có ai biết phía trước đến tột cùng là cái gì.

Chỉ có Lăng Tuyết biết mục đích ở đâu.

Nhưng là nàng giờ phút này nhưng trong lòng vô cùng nghi hoặc, bởi vì trong thức hải của nàng thanh xà đã không có lại làm ra bất luận cái gì chỉ dẫn, chỉ còn lại có mảnh liệt tham lam khát vọng, nói rõ hẳn là đến mục đích.

Nhưng là bọn hắn ở chỗ này phụ cận đã đi dạo vài ngày, vẫn không thấy gì cả.

"Không biết các người nghe nói qua hắc mạc lịch sử a?" Ngay tại Lăng Tuyết trong lòng trăm mối vẫn không có cách giải lúc, Ninh Trần bỗng nhiên nói ra.

Mọi người đều là lắc đầu.

Ninh Trần đã đoán được kết quả, liền tự mình nói tiếp đi lên.

"Theo Thánh Thiên Các người truyền thuyết, hắc mạc tại mấy trăm vạn năm trước, đã từng vẫn là một mảnh sinh cơ bạt ngàn ốc đảo."

Nhìn thấy đám người tinh thần mỗi một, bầu không khí mê mẩn, trong lúc rảnh rỗi Ninh Trần trong lòng hơi động, liền bắt đầu hướng đám người giảng thuật lên chưa có người biết hắc mạc khởi nguyên.

Dù sao cũng là Đại sư huynh, tại Hoàng Nguyệt Môn dạo chơi một thời gian càng lâu, Ninh Trần biết đến tự nhiên so với chỉ Nhược còn có Mộng Từ Mạch các nàng hai người nhiều không ít.

"Vậy tại sao hiện tại lại biến thành một mảnh hắc mạc ngô?"

Giờ phút này nghe được Ninh Trần nói lên, nguyên bản trầm thấp Mộng Từ Mạch trong mắt rốt cục hưng khởi một chút hào quang, hiếu kỳ nói.

Tại hoàng tàn vắng vẻ hoang mạc hành tẩu nhiều ngày như vậy, mỗi ngày hoàng hôn còn muốn đối mặt từ dưới chân thâm thấu mà ra quỷ dị huyết hải, làm một cái mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ, Mộng Từ Mạch biểu hiện đã coi như là rất kiên cường.

Nghe được Mộng Từ Mạch thanh âm, Ninh Trần nhìn nàng tú khí khuôn mặt nhỏ một chút, minh bạch nàng giờ phút này chỉ là tại mạnh mẽ kiên cường, đến sinh động lúc này bầu không khí, trong lòng càng là áy náy không thôi.

Sự tình sẽ phát triển đến bây giờ tình trạng này, hẳn cái đội trưởng này khó thoát tội lỗi, hẳn cần vì tất cả người tử vong gánh chịu lớn nhất chịu tội.

"Đều là bởi vì viễn cổ ở chỗ này phát sinh qua một trận khoáng thế đại chiến, mới khiến cho nơi đây từ đây không có một ngọn cỏ."

"Cái kia là một trận nhân tộc đại năng cùng yêu tộc đại năng ở giữa chiến tranh, bởi vì viễn cổ hệ thống tu luyện cùng bây giờ không quá giống nhau, không có người minh bạch lúc trước những cái kia đại năng tu vi đến tột cùng đạt tới cảnh giới gì."

"Nhưng là có thể khẳng định một điểm là, theo chúng ta hư vô mờ mịt, cường đại như thần minh thần thông bình thường đại năng, trong mắt bọn họ cũng chỉ là sâu kiến tồn tại."

Nghe được Ninh Trần, Lăng Tuyết trong lòng run lên, đạt tới thần thông chi cảnh đại năng, đã có thể khai thiên tích địa, di sơn đảo hải, có trấn áp hoàn vũ, ngạo du thái hư khó lường chỉ năng.

Mà dạng này cường giả, vậy mà tại viễn cổ tu sĩ trước mặt, vẫn chỉ là sâu kiến tồn tại!

Quả thật là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Võ đạo chi lộ, trường sinh chuyển đi, vĩnh viễn không có cái gọi là đỉnh phong cực hạn.

"Trận đại chiến kia đánh núi thây khắp nơi, máu chảy thành sông, các đại năng huyết dịch bên trong ẩn chứa năng lượng cực lớn, thế gian không có có thể tiếp nhận chi vật, thậm chí là cực phẩm Linh khí, cũng hoàn toàn không có gánh chịu một giọt pha loãng sau gấp mấy trăm lần sau đại năng chi huyết tu cách."

"Không khó tưởng tượng, dạng này ẩn chứa diệt thế năng lượng kinh khủng máu tươi như giang hà chảy khắp mảnh đất này cảnh tượng, vạn vật lấy cực kỳ tốc độ khủng khiếp khô héo tàn lụi, cuối cùng, chỉ còn lại cỏ đen như mực hoang mạc."

"Vậy chúng ta mấy ngày nay nhìn thấy máu tươi, hẳn là liền là Ninh sư huynh như lời người nói đại năng thần huyết ngô?" Mộng Tử Mạch mở to hai mắt nhìn, hỏi.

"Có khả năng này, nhưng trong lòng ta nghi ngờ là, nếu thật là đại năng chi huyết, chúng ta hẳn là sớm đã hài cốt không còn mới là." Ninh Trần nói ra.

Kha Diệc Mộng đôi mắt đẹp ba quang nhất chuyển, nói ra: "Có lẽ, bởi vì thời gian dời đổi, những này đại năng thần huyết bên trong ẩn chứa thần thông chi lực, đã sớm khô kiệt sạch sẽ."

Nghe được Kha Diệc Mộng bọn hắn đang thảo luận, Lăng Tuyết trầm mặc không nói, trong ánh mắt ánh sáng nhạt chớp động.

Không nghĩ tới nguyên lai cái này một mảnh hắc mạc địa vị vậy mà như thế chi lớn, thế mà còn có thể kéo ra một đoạn như vậy miếu viễn thượng cổ bí mật tới.

Mà lại lúc này, nàng đối với thanh xà chỉ dẫn chi địa, đã có một chút suy đoán.

"Có lẽ thật sự là bởi vì thần tính ma diệt đi." Ninh Trần khẳng định một tiếng Kha Diệc Mộng ý nghĩ, nói tiếp, "Yêu tộc cùng nhân tộc, từ xưa trường tồn, mặc dù tranh đấu, nhưng là từ không có giống một lần kia khoáng thế chi chiến tranh đấu qua."

"Không có ai biết, gần như có thể dữ thiên tề thọ viễn cổ đại năng, đến tột cùng vì cái gì, mới có thể không tiếc dùng hết thọ nguyên, giết diên cuồng như vậy."

Nói nói, Ninh Trần chính mình tựa hồ cũng bị đoạn này viễn cổ bí mật lây, ngữ khí có chút cảm khái.

"Nhưng là, từ khi cái kia một trận khoáng thế chi chiến hậu, hắc mạc liền trở thành nhân gian cấm địa, thần huyết lan tràn mấy vạn dặm đại địa, mười mấy vạn năm, không có người còn dám bước vào nơi đây."

"Không biết lúc nào, hắc mạc rốt cục không còn là cấm khu, một chút màu xám chi địa cũng dần dần phân chia đến màu trắng lộ tuyến ở trong"

"Nhưng là, có mấy cái địa phương màu xám khu vực lại là căn bản không vào được, cái kia chính là thí luyện chi địa bên trong Tử Vong Chi Địa, ngoại trừ Lạc Vương lý ngàn sâu tiến vào lạc nhận tổ sau đi ra qua, liền rốt cuộc không có nghe nói ai có thể đi ra!"

Đang nói đến câu nói sau cùng thời điểm, tất cả mọi người đều là giật mình, không có người đi ra qua, chẳng phải là nói rõ bọn hắn đều sẽ táng thân ở chỗ này.

Bỗng nhiên ở giữa, ở đây không khí lập tức hạ xuống điểm thấp nhất.

Ninh Trần thấy thế, mặt lộ vẻ ảo não, cảm thấy hối hận mình quá đầu nhập, lại đem hắn biết đến nội dung toàn bộ nói thẳng ra.

"Là ta sai rồi." Chớ chi Nhược cúi đầu nói ra, từ tiến vào Tử Vong Chi Địa bắt đầu, nàng liền biết, nàng đã phạm phải sai lầm ngất trời.

Ninh Trần thở dài, cũng không biết nên nói cái gì.

Ngay tại một đoàn người bầu không khí hạ xuống điểm đóng băng thời khắc, Lăng Tuyết hơi bình thân thanh âm vang lên.

"Bây giờ nói những này còn quá sớm, có lẽ chúng ta, còn có cơ hội ra ngoài."

Chớ chi Nhược lúc này ngẩng đầu, ánh mắt đầy cõi lòng hi vọng nhìn qua Lăng Tuyết, nàng mình Bạch Lăng Tuyết năng lực, nếu là nàng nói có biện pháp, vậy khẳng định có biện pháp.

Mà lại, lời như vậy, nếu thật có thể ra ngoài, tội lỗi của nàng liền có thể nhỏ một chút.

Sư tôn nói qua, nhưng phạm là ác ý hại qua đồng môn chi mệnh tu sĩ, cuối cùng đều sẽ hạ mười tám tầng Địa Ngục, nàng nếu có thể giảm bớt chút sai lầm, có lẽ chết sau có lẽ còn có thể hồn cái tầng mười bảy.

"Quá khó khăn, mấy chục vạn năm đến, chỉ từng đi ra một người, dạng này xác suất quá nhỏ."

Vốn định phụ họa một cái Lăng Tuyết, sinh động một cái không khí.

Nhưng là nghĩ nghĩ, phụ năng lượng đã bạo rập Ninh Trần cuối cùng vẫn là thờ dài, nói ra.

"Không, có cơ hội, chỉ ít, chúng ta có thể nhìn thấy bọn hán không thấy được đồ vật."

Nghe được Lăng Tuyết không rõ ràng cho lắm, tất cả mọi người đều toát ra vẻ nghi hoặc.

Mà Lăng Tuyết, lại chỉ là nhìn qua phía trước sắc trời, một vòng tà dương ánh tà dương dần dần chiếu xạ đến mảnh này đen kịt đại địa phía trên.

"Nếu là ta đoán không sai, liền xác nhận lúc này." Lăng Tuyết thì thảo nói ra.

Huyết hồng sắc tà dương trên mặt đất chậm rãi đi kính lấy, tựa như là một trận tà ác nghi thức, tất cả mọi người hoàn toàn như trước đây ngửi thấy một cỗ nồng đậm mùi vị huyết tính.

Đỏ thắm máu tươi, chậm rãi từ khô cạn mặt cát bên trên lan tràn đi ra.

Dần dần càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, khiến cho Kha Diệc Mộng trong lòng bọn họ giật mình chính là, nơi đây huyết dịch, lan tràn độ cao vậy mà so địa phương khác đều cao.

Thời gian đốt một nén hương, đặc dính máu đỏ tươi đã không có quá gổi đóng.

Tại tất cả mọi người đều có chút kinh hoảng thời điểm, Lăng Tuyết thâm thúy hai con ngươi lại là chăm chú nhìn phía trước.

Tại xích hồng mặt trời lặn tà dương dưới, một đạo to lớn cái bóng mơ hồ dần dần tại tất cả mọi người trước mặt nổi lên.

Tất cả mọi người là giật mình, ánh mắt kỳ dị nhìn trước mắt dần dần nổi lên hư ảnh.

Cái kia là một tòa cự đại huyết hồng sắc miếu cổ, cái kia tiền điểm huyết sắc, cơ hồ muốn cùng phía dưới dần dần dâng cao huyết hải.

Trước mặt nó hai cây cột cửa, phẳng phát thông thiên cao lớn, cho đám người mãnh liệt áp bách cảm giác.

Cả tòa miếu cổ tản mát ra một cỗ thần bí khí tức cổ xưa, lúc này chính phiêu phù ở huyết hải phía trên, theo huyết hải gợn sóng bốc lên, hư ảnh cũng dần dần vận vẹo lên.

Lăng Tuyết thức hải bên trong, quán quanh ở cổ kiếm bên trên thanh xà, nếu không phải bởi vì bị cổ kiếm trấn áp, lúc này chỉ sợ đều muốn phá xuất Lăng Tuyết thức hải, vọt thẳng nhập tòa miếu cổ này ở trong.

Tòa miếu cổ này, liền là thanh xà chỉ dẫn chỉ địa!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Hành lang cuối cùng, sinh tử lựa chọn

Trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn.

Chính là bởi vì hoàng hôn ngắn ngủi, tòa miếu cổ này xuất hiện thời gian nhất định không dài.

Trước mắt toà này huyết hải phía trên miếu cổ, chính là Lăng Tuyết bọn hán những ngày này, một mực sát bên người bỏ qua mục đích!

Cả tòa miếu cổ tản ra một cỗ không rõ khí tức, để tất cả vọng tưởng xông vào tìm tòi cát hung người, cũng không khỏi sinh ra không rét mà run cảm giác, cảm thấy chùn bước.

Tất cả mọi người không rõ ràng, nếu là bước vào tòa miếu cổ này, đến tốt cùng là phúc hay là họa.

Cuối cùng đều là chết, nhưng là làm sao cái kiểu chết, lại là có ngày đêm khác biệt.

Bất quá dù sao bất quá vừa chết, dựa theo Lăng Tuyết tính cách, tự nhiên muốn đi xông tới một phen.

"Tiến vào nơi đây, tất nhiên sẽ so tại mảnh này ngoại trừ máu tươi cùng đồng cát đen bên ngoài, không có cái gì hoang mạc muốn tới nguy cơ tứ phía, các người ai muốn cùng ta cùng nhau đi vào."

Lăng Tuyết bỗng nhiên nói ra, thay đổi lúc trước điệu thấp phong cách, giờ phút này, đứng tại trước mặt mọi người, bọc lấy áo xám áo choàng nàng, bỗng nhiên ần ần thành tất cả mọi người trụ cột điểm.

Ninh Trần nhìn thật sâu Lăng Tuyết, bỗng nhiên có chút ý thức được, cái này cho tới nay liền bị mình đánh giá thấp thị nữ, thân phận thật sự nhất định không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

Từ vừa rồi Lăng Tuyết phản ứng nhìn, nàng tất nhiên là sớm đã biết nơi đây có như thế một ngôi miếu cổ.

Nhưng mà từ xưa tới nay, từ xưa tới nay chưa từng có ai biết những này tuyệt địa bên trong có đồ vật gì, Lăng Tuyết lại có thể tại phương hướng cảm giác rối loạn từ vong chỉ địa bên trong tìm tới cái này chỗ miếu cổ.

Ở trong đó, nhất định ần giấu đại bí mật.

"Mặc dù không rõ người làm sao tìm được nơi đây, bất quá, đã tới, liền phải đi tới một lần." Ninh Trần kèm chế trong lòng đủ loại ý nghĩ, chậm rãi nói ra.

Kha Diệc Mộng không nói gì, chỉ là hướng phía Lăng Tuyết nhẹ nhàng gật đầu, Lăng Tuyết liền minh bạch nàng ý tứ.

"Lăng Tuyết, ta cũng cùng đi với người." Chờ chỉ Nhượng nói ra.

"Các người không muốn vứt xuống Tử Mạch, Tử Mạch cũng cùng các người cùng đi ngô."

...

Cổ miếu màu đỏ ngòm bên trong, cách cục cực kỳ không lồ, xa xa so với bọn hắn tại ngoại giới nhìn thấy còn muốn không lồ.

Đi vào bên trong, tựa như là mặt khác một phiên thiên địa ở trong.

Miếu cổ mái vòm cao đã hoàn toàn che khuất chân trời, bốn phía chỉ có mờ tối tia sáng, tư nhện khắp nơi trên đất, một cổ mốc meo hương vị xông vào mũi.

Trong đó còn kèm theo nồng đậm mùi vị huyết tinh.

Ở giữa sàn nhà là rạn nứt cổ phác thanh tấm thạch.

Tại mặt đất rạn nứt khe hở bên trên, còn ần ần có thể nhìn thấy có huyết dịch đỏ thẫm ở trong đó bốc lên.

Mà tại hai bên, thì bày đầy xen vào nhau tinh tế đế đèn, đế đèn bên trên ánh nến yếu ớt thiêu đốt lên, phát ra âm đậm quang đầy, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ bị phong dập tắt.

Mà tại hai nhóm thấy không rõ cuối đế đèn biên giới, lát thành cổ lão thanh tấm Thạch Việt đến càng ít, đến cuối cùng, chỉ còn lại có như nham tương sôi trào lẫn lộn huyết hải.

Mà tại huyết hải mệnh mông vô bờ cuối cùng, lại là mệnh mông thần bí lại hạo đặng vô cùng tinh không.

Trên trời sao treo vô số cổ lão bích hoạ, cho dù bọn họ chỉ là đứng tại xa xôi bàn đá xanh bên trên, cũng có thể thấy rõ ràng bích hoạ phía trên thùy mặc.

"Nơi này là đại năng tay không khai sáng ra tới thế giới, thật sự là quá to lớn cùng bất khả tư nghị, tại sự môn tu sĩ trong lịch sử, chưa từng nghe nghe ai có thể thành lập như thế to lớn thần bí thế giới, mà lại trong cái thế giới này, lại còn có thể đem tinh không bao quát đi vào, đây chính là chưa hề có người có thể tạo dựng ra tới ý tưởng!"

Ninh Trần ánh mắt lấp lóe nhìn qua hết thấy trước mắt, không khỏi sợ hãi thán phục lên tiếng.

Đây là một cái tràn đầy quý dị cùng không rõ thế giới.

Cảm nhận được thần bí mà kinh khủng không khí, Lăng Tuyết nhẹ nhàng nắm chặt Kha Diệc Mộng bàn tay, nói khẽ: "Nơi đây rất quý dị, người đến theo sát ta."

Tại Lăng Tuyết nắm chặt Kha Diệc Mộng bàn tay lúc, Kha Diệc Mộng cảm thấy trong lòng một trận an tâm, chung quanh đáng sợ không khí đối nàng ảnh hưởng cơ hồ bị Lăng Tuyết âm áp ngọc thủ xua tan.

"Cám ơn người, Lăng Tuyết." Kha Diệc Mộng cúi đầu, mặc cho Lăng Tuyết nắm mình tiêm tiêm ngọc thủ, hồi tưởng lại trên đường đi Lăng Tuyết đối nàng chính mình chiếu cố, tiếng như ruồi muỗi nói.

Lăng Tuyết khẽ gạt mình, chợt mỉm cười, lôi kéo Kha Diệc Mộng tay tiếp tục đi tới.

Ninh Trần thì là cầm Mộng Tử Mạch nhu nhược bàn tay, cũng đi theo Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng sau lưng của hai người.

Mặc dù làm một cái đại nam nhân hẳn rất muốn đi phía trước bên cạnh.

Nhưng là tại thời khắc này, Lăng Tuyết bởi vì trong lòng thận trọng, mà lo lắng phát ra sắc bén khí thế, lại là để Ninh Trần không tự chủ lạc hậu nửa bước, đi theo tại chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ Lăng Tuyết sau lưng.

Mà giờ khắc này, chớ chỉ Nhược vừa vịn rơi vào phía sau cùng, từ Ninh Trần theo bản năng phản ứng, nàng liền hiểu, nàng cùng Mộng Tử Mạch tại Ninh Trần trong lòng địa vị chênh lệch.

Có chút đáng chất cười một tiếng, bắt quá trên đường đi phạm vào nhiều như vậy sai lầm nàng, cũng không có tư cách lại đi so đo những vật này.

Trong lòng nghĩ như thế, chớ chỉ Nhược bước chân có chút dừng lại, đột nhiên mạnh động không bằng liền chết đói ở chỗ này ý nghĩ.

Chỉ là bỗng nhiên lại nhớ tới mình dưới mắt đầu này tính mệnh là Khương Thiên dùng sinh mệnh đại giới đổi lại, rốt cục vẫn là giờ chân lên, đi theo Ninh Trần bước chân.

Cái mạng này đã không chỉ là nàng chính mình, nàng không có quyền lựa chọn như thế khinh suất từ vong phương thức.

...

Cổ điện bên trong hành lang vô cùng dài, giống như tinh không hai bên to lớn vách tường, treo một bức một bức tranh thủy mặc.

Vẽ lên vẽ, không phải sơn thủy, cũng không phải hoa cỏ chim cây, mà là từng cái dữ tợn vô cùng, tướng mạo quái dị yêu vật.

Thủy mặc bên trên, có người thân ưng mặt quái vật, nửa người nửa mã thú nhân, cũng có từ bàn thạch tạo thành cự nhân, còn có ngồi ngay ngắn ở trên tế đài Thạch Tượng Quỷ, càng có giương cánh bay lượn chân trời, tại viễn cổ xưng bá thần long!

Cái này hành lang bên trên, hiện ra chính là một đoạn mệnh mông viễn cổ yêu vật đồ lục, bích họa bên trên chỗ phác họa ra yêu vật, liền xem như đọc hiểu cổ sử Ninh Trần, cũng chỉ có thể mơ hồ nhận ra mấy cái.

"Cái kia là hắc mạc nhuyển trùng a?" Những này treo ở tinh không bên trong vô tận bích họa bên trong, Lăng Tuyết chợt nhìn thấy một đầu to lớn côn trùng thân ảnh.

Bất quá cái này côn trùng, lại là cùng nàng chém giết cái kia hắc mạc nhuyển trùng không quá tương tự.

Nó miệng lớn bên trên răng nanh nhọn hơn sắc bén hơn, mà lại mọc ra miệng lớn đầu lộ ra to lớn hơn, toàn bộ hình thể tựa như là ngược lại tam giác.

Ấn ấn có thể nhận ra, nó to lớn ngập trời miệng lớn bên trong, tựa hồ ngay tại cắn xé một đầu cường đại vô song Thương Long.

"Lại là vực sâu nhuyển trùng." Chớ chỉ Nhược đôi mắt đẹp bên trong hiện lên sợ hãi thần sắc, đây là hắc mạc nhuyển trùng viễn cổ khởi nguyên, bọn chúng là lấy cường đại long tộc làm thức ăn kinh khủng tồn tại.

"Nơi này, có lẽ liền là lúc trước vẫn lạc tại nơi này đại năng trước khi chết lưu lại truyền thừa chi địa..."

Ninh Trần hít một hơi thật sâu khí lạnh nói ra, ánh mắt hiện lên nhỏ bé không thể nhận ra nóng rực.

Nơi đây, có lẽ liền là hắc chân chính lên như điều gặp gió, leo lên trường sinh đại cơ duyên!

Lăng Tuyết trong lòng có chút nhảy một cái, hẳn là thanh xà chỗ khát vọng chi vật, chính là nơi đây truyền thừa chi bảo?

Mọi người ở đây trong lòng đều có đắm chiêu thời điểm, lúc đầu nhìn một cái vô tận đá xanh hành lang chẳng biết lúc nào, lại bỗng nhiên hiện ra một mặt cùng Trường Thiên đủ cao, so sánh tinh không chỉ thật lớn vách tường.

Trên vách tường có hai phiến cổ phác màu xám cửa đá, phía trên mạng nhện rắc rối khó gỡ, rêu xanh bò đầy, tựa hồ đã thật lâu không có người mở ra cái này hai phiến cửa đá.

Mà trên cửa đá, thì rồng bay phượng múa viết hai cái to lớn chữ.

Mọi người thấy phía trên hai chữ, liền cảm giác tựa hồ có một cổ sắc bén vô song kiếm ý xuyên thấu qua đôi mắt bắn thẳng tâm linh, một loại mãnh liệt nguy cơ sinh tử cảm giác tự nhiên sinh ra.

Nếu không phải đã mấy chục mấy trăm vạn năm qua đi, chỉ là hai chữ này bên trên trong lúc vô tình toát ra kiếm ý, liền đủ để giết chết bọn hắn một ngàn về!

Kèm chế rung động tâm thần, đám người lần nữa nhìn lại trên cửa kia hai chữ, lại là rốt cục nhìn rõ ràng.

Một chữ mà sống, một chữ vì chết!

Đây là một đôi Sinh Tử Môn!

Sinh môn ở bên trái, tử môn bên phải.

"Đây là cần chúng ta làm ra lựa chọn?" Kha Diệc Mộng nhìn qua trước mặt hai cánh cửa, trong lòng nghi hoặc.

Mà liền tại Kha Diệc Mộng lên tiếng thời điểm, một đạo miếu viễn cổ lão thanh âm, phảng phất xuyên qua mấy trăm vạn năm tuế nguyệt, trong lòng mọi người đồng thời vang lên.

"Sinh cùng tử, hai cánh cửa."

"Người sống sinh, tử người chết."

"Không nói đến thí luyện giả nhân số, sinh tử hai môn, chỉ có thể một người lựa chọn một môn mà vào."

"Nhập ta sinh môn người, tất sinh, nếu có thể may mắn hoàn thành thí luyện, cho ta vô thượng truyền thừa. Những người còn lại, vô luận thí luyện người thành bại, nhập môn ngày, đều là chết."

"Nhập ta tử môn người, hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng những người còn lại, đều có thể sống mệnh."

"Như hai môn đồng thời bước vào... Đều là chết!"

"Ba ngày kỳ hạn, quá hạn... Đều là chết!"

Thoai âm rơi xuống, trong phút chốc, mặt của mọi người sắc đều là biến đổi, một đường duy trì rất tốt hài hòa không khí, giờ phút này bỗng nhiên trở nên có chút quỷ dị.

Mà Lăng Tuyết, thì là con người hung hăng ngưng tụ, tại thức hải bên trong, có một cổ dục vọng mãnh liệt, khu sử mình rút ra cổ kiếm, đi vào sinh môn!

Thanh xà tại cửa đá trước mặt, cơ hồ đã cuồng bạo, cổ kiếm bỗng nhiên thả ra từng đợt mãnh liệt đen kịt sóng ánh sáng, này khí tức vô cùng kinh người, giống như thần minh, cơ hồ phải bay ra cổ kiếm thanh xà lập tức liền bị oanh nhiên trấn áp xuống tới.

Bay vút lên mà ra đầu rắn trở lại nhìn cổ kiếm một chút, nguyên bản không tình cảm chút nào băng lãnh màu vàng sáng dựng thẳng đồng, giờ phút này vậy mà toát ra cực kỳ ác độc cùng oán hận thần sắc.

"Xem ra, đạo thanh âm này lời nói không ngoa, truyền thừa cửa vào, nơi đây sinh cơ duy nhất chỗ, ngay tại ở sinh môn."

"Chỉ là, bất luận cái gì một người, chỉ cần lựa chọn sinh tồn môn, những người khác hẳn phải chết không nghi ngờ."

"Tại truyền thừa cùng cầu sinh song trọng dụ hoặc dưới, nhân tính ghê tởm một mặt, sẽ triệt để bị đào móc mà ra!"

"Dạng này thí luyện phía sau, đến tốt cùng ẩn chứa cớ nào khắc sâu ác độc cùng tàn nhẫn..."

Lăng Tuyết lúc này đã minh bạch quy tắc, hít một hơi thật sâu, ở trong lòng cả giận nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tử môn, ta đến đi!

Sinh cùng tử, mặc dù là hai cánh cửa, nhưng là chỉ có thể đi vào một người.

Mà có thể lựa chọn tiến vào người kia, thì nắm giữ lấy sinh tử của tất cả mọi người!

Quy dị không khí tại lan tràn.

Ai mặt ngoài đều nói không sợ chết, mà ở tử vong chân chính trước mặt, không có người sợ hãi cái chết, không có người không hướng tới sinh tồn.

Huống chi, còn nhiều thêm đại năng truyền thừa dự hoặc!

Lúc này, trong năm người, lúc này tu vi cao nhất chính là Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng trung kỳ Ninh Trần.

Ninh Trần thật sâu nhìn bên người Mộng Tử Mạch một chút.

Tại nghe xong cái kia viễn cổ thanh âm về sau, mới trong lòng của hắn dấy lên một tia nóng rực, đã giống như là bị tạt một chậu nước lạnh đồng dạng.

Trong nháy mắt, trong lòng cân nhắc vô số lần về sau, hắn đối với phần này truyền thừa, đã không có như vậy khát vọng.

Nhưng là, trong lòng của hắn có một phần hứa hẹn, hắn cần phải đi thực hiện.

Lôi kéo Mộng Tử Mạch tay bước về trước một bước, lại là bỗng nhiên đi tới Lăng Tuyết cùng Kha Diệc Mộng hai người đang trước.

"Tin tưởng tất cả mọi người đã rất rõ ràng quy tắc đi." Ninh Trần trở lại, nhìn qua Lăng Tuyết bọn người, chậm rãi nói ra.

"Quy tắc rất rõ ràng, kết quả cuối cùng chỉ có ba loại, hoặc là sống một người, hoặc là chết một cái người, hoặc là chết hết."

Lăng Tuyết mặt không đổi sắc, chỉ là bình tĩnh nhìn qua Ninh Trần.

Ánh mắt mọi người đều rơi vào Ninh Trần trên thân.

Mộng Tử Mạch nắm thật chặt Ninh Trần tay, nàng bỗng nhiên có chút sợ lên, bởi vì nàng ảm ảm đoán được Ninh Trần sẽ nói gì tiếp.

"Ngồi đợi toàn diệt, khẳng định không phải một cái lựa chọn tốt."

"Như vậy, chúng ta chỉ có thể ở sống một người, cùng chết một cái người hai vấn đề này bên trên lựa chọn."

"Bất kể thế nào nhìn, lợi ích tối đại hóa cách làm, đều là lựa chọn chỉ chết một cái người, bất quá, tựa hồ cũng không có ai muốn chết đi."

Ninh Trần nhìn quanh đám người, nói ra.

Chỉ là, đột nhiên có một tiếng kiên định thanh âm thanh thúy từ trong năm người truyền ra.

"Nếu là chết ta một cái, có thể thay đổi còn thừa bốn người tính mệnh, ta có thể hi sinh chính mình."

Nói chuyện, chính là chó chỉ Nhục.

Ninh Trần đã đoán được chó chỉ Nhục khả năng mượn cơ hội này tìm chết.

Bất quá hắn cũng không có tán thành chó chỉ Nhục quan điểm, lắc đầu, nói ra: "Thần Châu đại lục, lấy võ vi tôn, muốn đi từ lộ, ngươi không có tư cách."

Nghe được Ninh Trần, chó chỉ Nhục sắc mặt hơi đổi một chút.

Ninh Trần lời nói xoay chuyển, nói ra: "Nơi này tu vi của ta tối cao, cái này từ môn, chỉ có ta có thể đi."

"Ninh Trần, vì cái gì ngươi không thể để cho ta lấy cái chết chuộc tội!" Chó chỉ Nhục con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Ninh Trần.

"Bởi vì, ta thiếu ngươi quá nhiều, mà lại cũng không có biện pháp cho ngươi cam kết gì, không thể lại mặt dạn mày dày thiếu ngươi một cái mạng."

Ninh Trần thở dài, chậm rãi nói ra.

Thoại âm rơi xuống, Ninh Trần liền cảm thấy có song tay nhỏ chính lôi kéo mình, đảo mắt nhìn lại, chính là Mộng Tử Mạch.

"Ninh sư huynh, ta không muốn ngươi chết." Mộng Tử Mạch thấp giọng nói, lần này nói chuyện, không có tại phần cuối tăng thêm một cái "Ngô" chữ, "Không phải liền để Tử Mạch đi thôi, Tử Mạch trên đường đi không có đến giúp mọi người cái gì, còn lão để Mạc sư tỷ sinh khí, Tử Mạch đi vừa vãn."

Nghe được Mộng Tử Mạch hồn nhiên ngây thơ lời nói, Ninh Trần lắc đầu mỉm cười.

Ánh mắt nhu hòa nhìn qua Mộng Tử Mạch, vươn tay捏捏 nàng co dãn mười phần khuôn mặt nhỏ, nói ra: "Năm đó, ta không thể tìm tới linh dược cứu được tỷ ngươi, hiện tại ta nhất định phải bảo vệ tốt ngươi."

"Đây là ta đáp ứng tốt nàng, ngươi cũng không thể để ngươi Ninh sư huynh nuốt lời, Tử Mạch."

Nhìn xem trước mặt Mộng Tử Mạch, Ninh Trần vang lên lần nữa người ấy khuôn mặt, chịu chết trước đó, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

E là cho dù là vị kia viễn cổ đại năng, cũng không có nghĩ đến, trận này thí luyện cuối cùng lại biến thành cái dạng này.

Nhân tính là phức tạp, có đôi khi, đương một người chính nghĩa chấp niệm khắc sâu lúc, tham niệm trong lòng đem rất khó lại quấy phá.

Ninh Trần chấp niệm là Mộng Từ Mạch, chứ chỉ Nhược chấp niệm ở chỗ Ninh Trần, ba người ở giữa lại có thiên ti vạn lữ ràng buộc, đã chú định, bọn hắn cuối cùng đều chỉ chọn hi sinh chính mình.

"Đối với quyết định của ta, Lăng Tuyết, ngươi thấy thế nào?" Ninh Trần nhìn qua Kha Diệc Mộng bên người, một mực trầm mặc không nói Lăng Tuyết, bỗng nhiên nói ra.

Mà đang nói chuyện thời điểm, Ninh Trần đã lặng yên đem toàn thân nguyên khí nhấc lên.

Lăng Tuyết, nữ tử này nàng nhìn không thấu, mặc dù tu vi không có hắn cao, nhưng là tốc độ lực bộc phát nhưng lại xa xa vung ra hắn một đoạn!

Mà lại, cho đến trước mắt, Ninh Trần đều không có gặp qua Lăng Tuyết xuất thủ qua, đối với nàng Vô Hồn vẫn là võ kỹ, Ninh Trần hiện tại vẫn là trống rỗng.

Hồi tưởng lại bọn hắn lần thứ nhất gặp mặt, Ninh Trần đã ý thức được, thời điểm đó Lăng Tuyết cũng không phải là bởi vì bị cái kia Ngưng Mạch Cảnh ba tầng Xích Hóa bọ cạp bị hù không biết làm sao.

Mà là, tại thời điểm này, Lăng Tuyết đã kết luận bọn hắn sẽ ra tay!

Phần này bình tĩnh tâm thái cùng tính toán, hắn tự than thở không bằng, cũng cảm giác sâu sắc đáng sợ.

Càng quan trọng hơn là, Lăng Tuyết vậy mà có thể tìm tới chỗ này miếu cổ, ẩn tàng ở sau lưng nàng bí mật có thể nói là cực lớn!

Cho nên hết thảy nhớ tới, nhìn qua Lăng Tuyết có chút che giấu tại trường áo choàng hạ tinh xảo khuôn mặt, Ninh Trần trong ánh mắt lóe lên một tia mãnh liệt vẻ kiêu dè.

Hắn thấy, Lăng Tuyết toan tính, vô cùng có khả năng liền là sinh môn!

Nghe được Ninh Trần tra hỏi, Lăng Tuyết chỉ là nhìn qua hắn cùng hắn bên cạnh thân Mộng Từ Mạch, không có trả lời.

Nếu là chuyến này còn lại bốn người, đều là cùng hung cực ác hạng người, như vậy nàng cũng không cần như thế xoắn xuýt, trực tiếp xâm nhập sinh môn chính là, nơi này không ai có thể cản được mình mấy may.

Nơi đó, không chỉ có mang ý nghĩa sinh lộ, còn mang ý nghĩa viễn cổ đại năng truyền thừa!

Cái kia là Thiên Vân quốc trên dưới, mấy ngàn vạn võ tu không ai có thể ngăn cản được dụ hoặc!

Nhưng là, bất luận là Ninh Trần vẫn là chứ chỉ Nhược, Mộng Từ Mạch, bọn hắn đều có mình ràng buộc, có mình kiên trì chính nghĩa cùng tín niệm.

Lăng Tuyết không cách nào làm đến nhẫn tâm như vậy.

Huống hồ, nàng còn muốn bảo hộ Kha Diệc Mộng.

"Địa Tạng từng nói, ta không vào Địa Ngục, ai nhập Địa Ngục, bây giờ, cái này xuống Địa ngục người, trừ ta ra không còn có thể là ai khác."

Lăng Tuyết ở trong lòng trầm nghĩ, trong lòng tín niệm đã định

"Ngươi cũng không phải là chuyến này mạnh nhất người kia." Nửa ngày, Lăng Tuyết nhìn qua Ninh Trần, rốt cục mở miệng nói ra.

"Cho nên, ngươi cũng không có quyền lợi, lựa chọn đến tốt cùng là sinh môn vẫn là tử môn."

Lăng Tuyết lời này vừa nói ra, toàn trường hoàn toàn yên tĩnh.

Chứ chỉ Nhược cùng Kha Diệc Mộng biết Lăng Tuyết chân thực thực lực, mình Bạch Lăng Tuyết lời nói đó không hề giả dối, cũng không có toát ra thần sắc kinh ngạc.

Bất quá Kha Diệc Mộng nghe được Lăng Tuyết lời nói lúc, nhưng trong lòng bỗng nhiên có loại dự cảm bất tường, cầm chặt lấy Lăng Tuyết trên bàn tay, có chút rịn ra vết mồ hôi.

Mộng Từ Mạch nhìn qua Lăng Tuyết, ánh mắt lóe dị sắc, nàng chợt nhớ tới ngày đó Lăng Tuyết đi cứu chứ chỉ Nhược nói một câu nói.

"Yên tâm, có ta ở đây, nàng không có việc gì."

Từ một ngày kia trở đi, nàng liền cảm giác được Lăng Tuyết không tầm thường.

"Người chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ, mà ta lại có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng trung kỳ, người dựa vào cái gì kết luận người có thể thắng được ta?" Ninh Trần nói ra, chỉ là, giờ này khắc này, hẳn lại có loại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt cảm giác.

Hắn toàn thân cơ bắp thật căng thẳng, mệnh mông Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng nguyên khí đã ẩn nhẫn chờ phân phó, chỉ cần Lăng Tuyết có chút dị động, hẳn tin tưởng hẳn nhất định có thể lấy thế sét đánh lôi đình áp chế!

"Không muốn thủ, người không phải đối thủ của ta." Lăng Tuyết nói ra, nắm Kha Diệc Mộng mạnh khảm tay, đi về phía trước một bước.

Ở trong mắt Ninh Trần, Lăng Tuyết một bước rơi xuống, nàng mạnh khảm thân ảnh liền đột nhiên biến mất tại hắn thế giới ở trong.

Thật nhanh!

Ninh Trần ánh mắt hung hăng co rút lại, trong đáy lòng mát lạnh, cứng ngắc xoay người, nhìn về phía sinh môn.

Không có... Lăng Tuyết thân ảnh!

"Lăng Tuyết tỷ tỷ tại tử môn!" Mộng Tử Mạch bỗng nhiên nói ra.

Đám người nhìn lại, đã thấy Lăng Tuyết đã nắm Kha Diệc Mộng tay đến tử môn lối vào chỗ!

"Đã vô đạo vi tôn, như vậy bây giờ có tư cách lựa chọn tử môn, chỉ có một mình ta."

Lăng Tuyết nhìn qua trước mặt cổ phác cửa đá, phía trên rồng bay phượng múa khắc lấy một chữ "chết", lộ ra một cổ mãnh liệt kinh khủng luân hồi sinh tử khó lường đại đạo ý cảnh.

"Cho nên, tử môn, ta đến đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Tình này không thể nói, gõ mở tử môn! (một)

Lăng Tuyết chém giết hắc mạc nhuyển trùng về sau, đã đột phá đến Ngưng Mạch Cảnh ba tầng.

Lúc này lại thêm gần như đại thành nhân phẩm đỉnh cấp thân pháp đập tuyết vô ngân, bây giờ liền là không bắt đầu dùng xà Kiếm Vô Hồn, tốc độ đều đã có thể đạt tới cực kì khủng bố trình độ.

Ninh Trần rung động trong lòng, lại là không nghĩ tới, ngày đó Lăng Tuyết biểu hiện ra tốc độ, vẫn không phải cực hạn của nàng!

Điều này làm hắn không khỏi càng thêm kinh hãi, Lăng Tuyết cực hạn đến tột cùng ở đâu!

Nàng tuyệt đối không chỉ là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, cho dù là đến bây giờ, nàng còn tại ẩn giấu tu vi!

"Trách không được nàng có thể như vậy nhanh chóng lĩnh ngộ Không Hóa Thuật..."

Trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, nhưng mà bỗng nhiên kịp phản ứng, Ninh Trần liền cảm giác toàn thân phát lạnh.

Nếu là Lăng Tuyết vừa rồi muốn động thủ giết người, dù là hắn vừa rồi đã vận sức chờ phát động, nhưng là vẫn sẽ ở không kịp phản ứng tình huống dưới, bị không chút huyền niệm chém giết!

"Đó cũng không phải nàng tốc độ nhanh nhất." Chớ chỉ Nhược ánh mắt kính úy nhìn qua nơi xa tử môn trước đó đứng đấy thiếu nữ, không khỏi lại hiện ra cái kia một đường** một kiếm miểu sát hắc mạc nhuyển trùng tuyệt đại phong hoa.

Đám người đầu tiên là kinh hãi Lăng Tuyết tốc độ kinh khủng, về sau, bỗng nhiên nghĩ đến, Lăng Tuyết lúc này, chính là đứng tại tử môn trước đó.

Hắn là nàng muốn tiến tử môn? !

"Người hà tất phải như vậy, hoàn toàn không cần thiết làm như vậy..."

Nhìn qua nơi xa, to lớn cổ lão cửa đá dưới, tại âm đạm dưới ánh nền lộ ra thần bí mà cường đại tinh tế đáng người, Ninh Trần không khỏi động dung.

Tại hấn nói muốn đi lao tới từ môn thời điểm, Lăng Tuyết hoàn toàn có thể khoanh tay đứng nhìn, nhưng mà nàng lại dứt khoát quyết nhiên đứng dậy!

Ninh Trần trong lòng cảm thấy xấu hổ không thôi, đây đã là hấn lần thứ ba đánh giá thấp cái này thần bí thiếu nữ!

"Để cho ta đi thôi, Lăng Tuyết, ta là tội nhân, giống như người thiên kiều, không nên bạch bạch chết ở nơi như thế này." Chờ chỉ Nhược đi ra, nhìn qua Lăng Tuyết mảnh mai bóng lưng, "Mà lại, ta còn thiếu người một cái mạng, nói cái gì cũng không thể để người hi sinh."

Nghe được Ninh Trần bọn hấn lời nói, Lăng Tuyết không nói gì, chỉ là có chút ngẩng đầu, nhìn chăm chú cái kia rồng bay phượng múa chữ chết.

Yên lặng cảm thụ được to lớn cửa đá ảm ảm tràn ra bành trướng mãnh liệt khí tức khủng bố.

Lăng Tuyết mảnh khảnh ngọc thủ, đang bị Kha Diệc Mộng nắm thật chặt, nàng cũng không nói lời nào, nhưng là căng cứng khuôn mặt, cùng cắn thật chặt môi đỏ động tác, đã biểu lộ cõi lòng của nàng.

"Có chết hiệp cốt hương, không biết thẹn trên đời anh."

Đây là Lý Bạch « Hiệp Khách Hành » bên trong một câu nói như vậy.

Dù cho chết rồi, nhưng ta là vì trong lòng ta hiệp nghĩa chỉ tâm mà chết, bởi vậy cũng sẽ không thua cho trên đời này tất cả anh hào.

"Tốt như vậy lưu danh thiên cổ cơ hội, tự nhiên không thể lưu cho các người."

Lăng Tuyết không có quay người, chỉ là đứng thẳng, nhìn qua trước người to lớn chữ chết, mỉm cười, chậm rãi nói ra.

Cái này câu nói thứ hai tự nhiên là nói đùa.

"Người không chỉ có lấy tuyệt sắc dung nhan, cường đại võ học thiên phú, hơn nữa còn có xuất khẩu thành thơ bản sự cùng không thua kém đáng này râu tâm khí, Ninh mỗ bội phục!"

Lập đi lập lại nhai nhai nhấm nuốt Lăng Tuyết câu nói đầu tiên, Ninh Trần hít một hơi thật sâu, cảm khái thật lâu, rốt cục nói ra.

Nhìn qua nơi xa giai nhân thân ảnh, Ninh Trần tâm tình vô cùng phức tạp.

Từ mới quen cho tới bây giờ, ngắn ngủi một tháng thời gian, hai người bọn họ người đi đường ở giữa nhân vật vậy mà đã hoàn thành một cái cự đại đảo ngược.

Nguyên bản trong mắt hấn nhỏ yếu chim sẻ, bây giờ xem ra lại là chao liêng cửu thiên Phượng Hoàng, mà hấn lại thành ngưỡng vọng Phượng Hoàng sâu kiến.

Bỗng nhiên, nguyên bản đã tỉnh mạch nhiều năm tâm, hôm nay ở phía xa cái kia tuyệt thế thân ảnh lay nhiễm dưới, lại bỗng nhiên có chút khôi phục dấu hiệu.

Chi sọ, thế gian tất cả tuyệt sắc nữ tử ở trước mặt nàng, đều sẽ âm đạm phai mờ, thế giới tất cả nam tử, đứng ở trước mặt của nàng, đều rất khó lại kiên định đạo tâm.

"Đáng tiếc, lấy nàng thiên phú cùng tâm tính, nếu là hôm nay không có chết tại cái này, đợi đến lông cánh đầy đủ ngày, hấn là một đời thiên kiều phong hoa." Minh Bạch Lăng Tuyết tâm ý đã quyết, Ninh Trần trong lòng hít một tiếng.

"Vì cái gì... Người ngốc như vậy... Nhất định phải cướp chịu chết..." Kha Diệc Mộng cảm chặt lấy Lăng Tuyết ngọc thủ, ánh mắt lưu chuyển lên vô tận không bỏ.

Lăng Tuyết quay người nhìn về phía Kha Diệc Mộng, cái này như vẽ bên trong đi ra mỹ mạo bộ dáng, giờ phút này chính đỏ bừng hốc mắt, sắc mặt bên trên có chút hồng ý, bất quá càng nhiều, là bi thương.

"Ninh Trần nói rất đúng, võ đạo vi tôn, muốn đưa chết cũng phải sắp xếp cái tới trước tới sau, ta mạnh hơn bọn họ, tự nhiên phải đi ở phía trước, không thể núp ở đằng sau." Lăng Tuyết chậm rãi nói ra.

Cầm kiếm đi thiên hạ, hào máu nhuộm thanh thiên.

Chết không đáng sợ, đáng sợ là mất đi sơ tâm.

Đối với một cái người xuyên việt mà nói, quên sơ tâm tựa như là triệt để đổi một người.

Theo Lăng Tuyết, dạng như vậy, cùng tâm chết không khác.

Mà tâm tư, so bỏ mình càng thêm đáng sợ.

"Vì cái gì... Vì cái gì người không thể giống cô gái tầm thường đồng dạng, yên lặng trốn ở bọn hắc phía sau nam nhân... Nhất định phải đứng ra cật lực..."

"Lời mình còn có Tiết lỗi bọn hắc hiện tại cũng sinh tử chưa biết... Diệc Mộng bên người chỉ còn lại một mình người... Người không thể rời đi Diệc Mộng..."

Hắc mạc mấy ngày này, tại Lăng Tuyết ôn nhu chiếu cố cho, tại Kha Diệc Mộng trong lòng, Lăng Tuyết đã chiếm cứ một cái rất trọng yếu vị trí.

Vị trí này vừa vận cùng Kỳ Vô Song hoàn toàn tương phản.

Đối với Kỳ Vô Song, trong lòng của nàng chỉ còn lại có vô tận hận.

Mà đối với Lăng Tuyết, thì là yêu, một loại Kha Diệc Mộng đều nói không hiểu yêu.

Tại nàng trong bất tri bất giác, đã trở nên đặc biệt ý lại Lăng Tuyết, nàng bắt đầu chờ mong Lăng Tuyết có thể dặt lên nàng nhu đề.

Rét lạnh lúc, nàng thậm chí khát vọng Lăng Tuyết trên thân thể mềm mại ấm áp.

Mà bây giờ, tại Kha Diệc Mộng trong lòng trọng yếu như vậy một người, lại sẽ phải cách xa nàng đi!

Cái này làm nàng làm sao không sợ hãi, làm sao không rơi lệ.

Kha Diệc Mộng những vấn đề này, Lăng Tuyết đều không cách nào trả lời.

Lăng Tuyết chỉ là có chút sợ run nhìn qua trước người lê hoa đài vũ, ta thấy mà yêu mỹ nhân nhi.

Duỗi ra mảnh khăn tay, nàng nhẹ nhàng lau đi mỹ nhân bóng loáng như mỡ đồng khuôn mặt bên trên không cảm được nước mắt, trong ánh mắt nhu tình vô hạn.

Làm người hai đời, nàng cũng chỉ là dặt qua tay của cô gái này, cũng chỉ là ôm qua nữ tử này thân thể mềm mại.

Kha Diệc Mộng đối với Lăng Tuyết ý nghĩa, không cần nói cũng biết.

Thể nội thức hải tại thanh xà cùng cổ kiếm ở giữa tranh đấu phía dưới, đều có chút khuynh hướng hư hỏng.

Lúc này thanh xà hình thể đã so trước kia lớn mấy lần, sừng đầu càng thêm dữ tợn, nếu không phải có cổ kiếm trấn áp, giờ phút này nó thể tất yếu không chế Lăng Tuyết gỡ mở sinh môn!

Lăng Tuyết cảm nhận được thể nội long tranh hổ đấu, bất quá nàng cổ kiếm nén lại thanh xà mang cho sự cảm dỗ của chính mình.

Sinh môn vừa vào, mang ý nghĩa ở đây còn thừa bốn người chết đi, đây là nàng tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Mỹ nhân ở trước, nhìn xem nàng điềm đạm đáng yêu bộ dáng, tại chịu chết trước đó, Lăng Tuyết trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ xúc động.

"Trước khi chết, ta thật rất muốn tự tử một lần." Lăng Tuyết bỗng nhiên nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Tình này không thể nói, gỡ mở tử môn! (hai)

Kha Diệc Mộng sững sờ, đã thấy Lăng Tuyết xanh thắm đầu ngón tay hướng phía trong không khí một điểm.

Một đốm lửa tại đầu ngón tay của nàng lập lòe mà qua.

Đầu ngón tay nhóm lửa!

Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nguyên khí trên tay bộc phát, một điểm tinh hỏa đem trong không khí bốn phía bay ra hỏa chi nguyên tố ầm vang điểm bạo.

Mới chỗ đầu ngón tay một điểm tinh hỏa trong nháy mắt lấy liệu nguyên chi thể trong không khí bốc cháy lên.

Một đạo hùng hực thiêu đốt hỏa điểm chi tường bỗng nhiên xuất hiện ở Ninh Trần ba người bọn họ cùng Lăng Tuyết giữa hai người.

To lớn tường lửa cách trở, Ninh Trần bọn hắn đã không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong.

"Tinh Hỏa Liêu Nguyên chi cảnh!" Ninh Trần ánh mắt ngưng tụ, lâm lâm nói.

"Đây chính là hỏa năng nhóm lửa bên trong cảnh giới, tông môn đã hỏi lâu không ai có thể lĩnh ngộ... Nàng là lúc nào lĩnh ngộ... Nàng không phải vẫn luôn không thể lĩnh ngộ hỏa năng nhóm lửa a..."

Kha Diệc Mộng không có giống Ninh Trần nghĩ nhiều như vậy, chỉ là kinh ngạc nhìn qua Lăng Tuyết, cảm thụ được tường lửa hùng hực nhiệt độ.

Bỗng nhiên, nàng cảm thấy mình eo thon chỉ bỗng nhiên bị một con tay trắng ôm lấy.

Lập tức, liền bị Lăng Tuyết ôm vào trong ngực.

Nàng cảm nhận được Lăng Tuyết trên thân lúc này nhiệt độ, cái kia là so hỏa điểm còn muốn nóng bỏng nhiệt độ.

Trong lòng phanh phanh nhảy dựng lên, gương mặt xinh đẹp nóng lên, ngẩng đầu, đã thấy Lăng Tuyết tại trong ngọn lửa đỏ bùng tinh xảo khuôn mặt.

"Lăng Tuyết, người..." Còn mang theo vài phần thanh âm nức nở còn không có lối ra, lại bị Lăng Tuyết thanh âm đánh gãy.

"Nhắm mắt lại, không cần nói."

Nghe được Lăng Tuyết, Kha Diệc Mộng tâm kích liệt hơn cuồng loạn lên.

Tựa hồ là đang đang mong đợi cái gì giống như, Kha Diệc Mộng chậm rãi nhắm mắt lại.

Đôi mắt bên trên mí mắt giống như hoa đào đỏ bùng mỹ lệ.

Hỏa điểm tại kích liệt thiêu đốt lên, tựa như là thiếu nữ trong lòng đang cháy hùng hực không biết tên tình cảm.

Lăng Tuyết nhìn qua trước mặt chính từ từ nhắm hai mắt khuynh quốc khuynh thành dung mạo bên trên một điểm đỏ thắm đỏ, trong lòng nhu tình bách chuyển, suy nghĩ ngàn vạn.

Nhớ tới chính là trước mắt con trai của người này, gánh vác lấy mình, tại ảo cảnh công kích đến, một đường tám trăm dặm đi đường suốt đêm.

Rõ ràng có thể một người khinh thân mà đi, nhưng mà nàng lại không rời không bỏ.

Cuối cùng càng là muốn xả thân vì chính mình ngăn trở huyễn cảnh bên trong một kích trí mạng.

Phản nhân tình này, Lăng Tuyết không cách nào quên.

Trong ngực thiếu nữ trắng nõn tinh xảo trên mặt, môi đỏ có chút đóng mở lấy, như vẽ đôi mi thanh tú bởi vì khẩn trương mà có chút nhú lên.

Hơi nghiêng về phía trước, đang muốn hôn cái kia không điểm mà đỏ cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Tựa hồ dự cảm được sẽ phải phát sinh cái gì, Kha Diệc Mộng cảm thấy khẩn trương vừa thẹn hồ thẹn đồng thời, trong lòng còn có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được chờ mong.

Bởi vì trong lòng kích liệt khẩn trương, thiếu nữ lúc này hơi thở đều nhanh lên mấy phần.

Cảm nhận được thiếu nữ trong quần tị thở ra Lan Hương, Lăng Tuyết do dự một lát.

Mím cười, môi của nàng cuối cùng chuẩn chuẩn lướt nước hôn hạ Kha Diệc Mộng bóng loáng như mỡ đông trắng nõn cái trán.

Mà ngay tại giờ phút này, cảm nhận được trên trán ôn nhuận đồng thời, Kha Diệc Mộng nhưng trong lòng chẳng biết tại sao, cảm thấy có chút thất vọng.

"Quả nhiên ta vẫn là không có cách nào ích kỷ như vậy." Lăng Tuyết trong lòng nói ra.

"Nàng chỉ là coi ta là làm khuê mật, như thế một hôn xuống dưới, sẽ để cho nàng rất khó khăn."

"A!" Ngay tại Lăng Tuyết nghĩ như vậy thời điểm, Kha Diệc Mộng bỗng nhiên phát ra kêu đau một tiếng.

Lại là đã bị Lăng Tuyết dùng cổ tay chặt kích choáng quá khứ.

Đưa tay bao quát, đem Kha Diệc Mộng ôm ngang .

Thân thể mềm mại trong ngực, Lăng Tuyết hiện lên một nụ cười khổ, nhìn qua trước người cháy hừng hực tường lửa, lẩm bẩm: "Ta liền Ngọa Long thôn trương tín cũng không bằng a."

Tâm niệm vừa động, tường lửa âm vang dập tắt!

Đám người kinh dị nhìn qua Lăng Tuyết cùng nàng trong ngực Kha Diệc Mộng.

Không có ai biết mới đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Hướng phía Ninh Trần bọn hắn đi tới, Lăng Tuyết đem Kha Diệc Mộng giao cho đang đứng ở phía trước chó chỉ Nhược.

"Nàng liền giao cho các ngươi." Lăng Tuyết nói ra.

"Yên tâm, ta liền xem như bỏ mình cũng sẽ bảo vệ tốt nàng ." Chó chỉ Nhược thề nói.

Lăng Tuyết khẽ gật đầu, một chuyển này xuống tới, nàng đã rất chắc chắn, bọn hắn cũng có thể tin cậy người.

"Lăng Tuyết tỷ tỷ, Từ Mạch không nỡ bỏ ngươi." Mộng Từ Mạch đen như mực mắt to lấp bắp nhìn qua Lăng Tuyết.

Lăng Tuyết mỉm cười, bỗng nhiên tựa hồ giống như là nhớ ra cái gì đó, nói ra: "Từ Mạch, đem ngươi nhẫn trữ vật cho ta một cái."

Mặc dù không biết Lăng Tuyết muốn làm gì, bất quá Mộng Từ Mạch vẫn là rất ngoan ngoãn đem mang trên ngón tay nhẫn trữ vật giao cho Lăng Tuyết.

Tiếp nhận nhẫn trữ vật, Lăng Tuyết thần thức khẽ động, liền đem hai mươi mấy mai yêu hạch, cùng cái kia một viên từ hắc mạc nhuyễn trùng trên thân lấy được màu vàng sáng yêu hạch, thông qua mình nhẫn trữ vật chuyển dời đến nàng trong nhẫn chứa đồ.

Giúp Mộng Từ Mạch mang tốt chiếc nhẫn, vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng, nói ra: "Từ Mạch là hảo hài tử, lần này trở về tông môn, chắc chắn sẽ không bị trách phạt ."

Mộng Từ Mạch không có đi điều tra Lăng Tuyết tại trong nhẫn chứa đồ thả cái gì, chỉ là lưu luyến không rời nhìn qua nàng.

Làm xong những này, Lăng Tuyết nhìn lướt qua đám người, vốn định khuyên Ninh Trần một câu, chó chỉ Nhược kỳ thật không sai, đừng cho nàng đợi quá cực khổ.

Nhưng là đảo mắt ngẫm lại, đây đều là chính bọn hắn lựa chọn đạo, nàng không có quyền lợi can thiệp.

Cho nên lời gì cũng không nói, Lăng Tuyết liền rút cuộc không quay đầu lại hướng phía từ môn đi đến.

Mãnh liệt không chế trong lòng khu sử nàng đi hướng sinh môn dục vọng.

Ninh Trần nhìn thật sâu Lăng Tuyết tinh tế bóng lưng, trên người nàng mũ che màu xám tại trong gió nhẹ có chút bay múa.

"Hi vọng ngươi còn có thể trở về." Ninh Trần cuối cùng nói ra.

Lăng Tuyết mỉm cười, lúc này nàng chạy tới cửa đá khổng lồ trước mặt.

Nhìn qua trước mặt to lớn bay lên "Chết" chữ, Lăng Tuyết không do dự liền đem tiêm tiêm ngọc thủ đặt tại trên cửa đá.

Toàn thân khí huyết bộc phát, Ngung Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ bành trướng nguyên khí nhất thời trong tay cấp tốc lưu chuyển.

"Oanh!" Lại nghe được một tiếng tiếng vang âm âm, cửa đá bắt đầu đung đưa.

Tiến tới toàn bộ thế giới cũng bắt đầu run rẩy lên, trên bầu trời bắt đầu có vô tận cát bay rơi xuống.

Lăng Tuyết chỉ cảm thấy trước mặt toàn bộ thế giới tựa hồ cũng bắt đầu biến ảo .

Thậm chí, Lăng Tuyết còn nghe được vô số "Âm vang âm vang" kim loại ma sát thanh âm, phảng phất là vô số kim loại xiềng xích tại bắt đầu chậm chạp chuyển động.

Mà đúng lúc này, Lăng Tuyết chỗ đứng, cùng Ninh Trần bọn hắn vị trí, bắt đầu từ từ rời xa, tại Ninh Trần trong mắt của bọn hắn, Lăng Tuyết chính lấy cực nhanh tốc độ biến mất tại tầm mắt của bọn hắn bên trong.

Một tiếng tuyên cổ thanh âm bỗng nhiên tại bốn phía vang lên: "Từ môn, mở!"

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Kịch liệt thanh âm tại Lăng Tuyết trước mặt vang lên, cửa đá rốt cục bắt đầu chậm rãi trong triều vận chuyển lại.

Từ môn, rốt cục gõ mở!

Mà tại lúc này, đứng tại dần dần mở ra cửa đá trước mặt Lăng Tuyết, bỗng nhiên cảm giác được bên trong nguy cơ trí mạng!

Phần này nguy cơ, để nàng toàn thân tế bào cũng bắt đầu run rẩy !

Đây là nàng chưa hề chưa từng cảm thụ cảm giác đáng sợ, tại tử môn bên trong, nàng căn bản là không có cách chống cự kinh khủng tồn tại, giống như là lít nha lít nhít, tràn ngập toàn bộ tử môn nội bộ.

Vừa vận tương phản , tại tử môn mở ra một nháy mắt, nguyên bản cuồng bạo thanh xà chợt im lặng xuống tới.

Chỉ là, một lát sau, thanh xà nhất thời lại biến lớn mấy phần, một đôi không có thành hình rách nát cánh bỗng nhiên liền từ hai cánh chỗ duỗi ra.

Màu vàng sáng dựng thẳng đồng đột nhiên, lưu chuyển lên càng thêm thần sắc tham lam.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Khó giải vực sâu, cự long giương cánh thời điểm

Tại trong một vùng bóng tối vô biên, bỗng nhiên truyền ra một mảnh tiếng kêu kinh ngạc.

"Tử môn vậy mà mở, mấy chục vạn năm đến, đã thật lâu không có người bước vào tử môn đi."

Lại nghe được bên cạnh có người cười nhạo, "Cao võ thời đại đều không có người có thể thông qua chết chi thí luyện, bây giờ là đệ võ thời đại, càng là chỉ có thể bạch bạch tiến đến chịu chết mà thôi."

Nghe nói như thế, có người chính là cười một tiếng, nói ra: "Cũng không biết lần này là cái nào quý xui xẻo, lần trước tiến tử môn là một nữ tử, thật sự là đáng thương a, bị các đồng bạn ép buộc bước vào tử môn, cuối cùng tươi sống bị những cái kia quý đồ vật ăn sống sống sờ sờ mà lột da."

"Thật không biết Kiếm Đế đại nhân đến tột cùng đang suy nghĩ gì, như thế khắc nghiệt thí luyện độ khó, thế nhưng là sẽ để cho hắn cùng cảm sau truyền thừa triệt để đoạn tuyệt ."

"Chỉ là tìm tới chỗ này huyết tinh miếu cổ cái này chỗ khó, đã khiến cho mười mấy vạn năm qua, đều không có người có thể bước vào nơi đây, càng không nói đến còn có sinh tử hai lựa chọn."

"Nói đến sinh tử hai môn, các ngươi biết sinh môn bên trong đến tột cùng là cái gì không?" Có người thấp giọng nói ra.

"Ha ha ha, sinh môn? Bên trong có thần linh đều không có mệnh lấy được truyền thừa!"

Những âm thanh này phức tạp, thanh âm linh hoạt kỳ ảo vô cùng, không giống như là người sống thanh âm.

Bọn hắn đều là ở chỗ này bỏ mình viễn cổ thần linh, bởi vì công tham tạo hóa, nhục thân chết mà linh hồn vĩnh tục.

Lại thêm huyết tinh trong cổ miếu đặc thù hoàn cảnh, khiến cho linh hồn của bọn hắn có thể tại năm đó một trận chiến về sau, còn có thể tuyên cổ bất diệt trường tồn lại.

Đang khi bọn họ nghị luận âm ỉ thời điểm, đã thấy một đạo mảnh khảnh thân ảnh đi đến, trên người mũ che màu xám tại gió mạnh bên trong lăm lăm rung động, kịch liệt phiêu đảng.

Trong bóng tối ánh mắt, liền đồng loạt nhìn phía cất bước tiến đến đạo thân ảnh kia.

"Dáng điệu không tệ, tựa hồ không thua bởi chúng ta cảm sau."

"Nói nhảm đầu, chúng ta mỹ lệ đoan trang cầm sau cũng là nhỏ nhỏ một kẻ phạm nhân có thể so?"

"Vây cũng xem như quốc sắc thiên hương , chỉ là liền hồn mạch đều không có, tiến đến cũng chỉ có hương tiêu ngọc vẫn phần." Một chút liền xem thấu thiếu nữ tu vi linh hồn nhếch miệng, nói ra.

"Hồn mạch đều không có?"

"Vây thì thật là liền cho đám kia quái vật nhét kẻ răng tác dụng cũng không có."

"Đê vô thời đại thật sự là thật đáng buồn, lần trước tìm tôi nữ tử kia ký ức, Ngưng Mạch Cảnh lại còn phân một đến chín tầng, chín tầng sau mới bắt đầu ngưng tụ hồn mạch."

"Chỗ nào giống như là chúng ta thời đại kia, một bước vào tu đạo chỉ đồ, liền có chỉ ít một đầu hồn mạch, đỉnh phong người, càng là có thể ngưng tụ chín mươi chín mạch, nào giống bọn hắn, có cái bảy bảy bốn mươi chín mạch đều có thể tại cái gì Tiềm Long Bảng bên trên điều vô giường oai."

"Thật sự là thốn thức không thôi, mặc dù chỉ là một cái nhỏ nhỏ cấp một tu chân nước, nhưng cũng là toàn bộ đê vô thời đại ảnh thu nhỏ a... Nếu là còn có đại kiếp tiến đến, không có Kiếm Đế cầm về sau, để tâm, hải thần dạng này thống lĩnh vạn tộc tuyệt thế thiên tài, không biết ai có thể chân chính chống lên một đời đại thế..."

Một cái linh hồn thật sâu thở dài, chỉ nói là đạo đại kiếp hai chữ, tất cả phân loạn lẫn lộn tiếng nghị luận, lập tức liền hết thảy im bật mà dừng.

Mà tại những này không biết thân ở nơi nào linh hồn đang thì thầm nói chuyện thời điểm, Lăng Tuyết hồn nhiên không hay.

Vừa bước một bước vào tử môn về sau, nàng bị cảnh tượng trước mắt rung động .

Thê lương hàn phong trong phiên thiên địa này gào thét lên, bông tuyết đầy trời thừa thốt, khắp nơi trên đất bao phủ trong làn áo bạc, hoàn toàn hoang lương.

Từng đầu đen kịt vô cùng to lớn còn trùng giã thiên cái địa ở cái thế giới này uốn lượn mà đi.

Tại bọn chúng giãy dựa cái kia quái dị lại thân thể cao lớn lúc, không gian tựa hồ cũng không chịu nổi trọng áp mà bắt đầu vỡ ra tới.

Bọn hắn đều dài hơn có một trương đáng sợ miệng lớn, phía trên răng nanh sắc bén, mỗi một cái còn trùng, đều có núi nhỏ lớn nhỏ.

Đám còn trùng này, chính là Lăng Tuyết tại miếu cổ hành lang bên trên nhìn thấy , vực sâu nhuộm trùng!

Lít nha lít nhít, Lăng Tuyết đã hoàn toàn đếm không hết số lượng của bọn họ, chỉ ít, như hôm nay không trung chỉ có mờ tối một chút tia sáng có thể xuyên thấu qua những này đen kịt còn trùng thân ảnh chiếu vào.

Những này vực sâu nhuộm trùng, liền như là mây đen ép thành, cho Lăng Tuyết kịch liệt tâm linh rung động!

Càng làm cho Lăng Tuyết cảm thấy kinh khủng là, đám còn trùng này, mỗi một cái, nàng đều không cách nào cảm nhận được tu vi của bọn nó!

Bỗng nhiên, nhìn thấy trên bầu trời một màn, Lăng Tuyết thật sâu hít một hơi khí lạnh.

Chỉ gặp một con vực sâu nhuộm trùng đột nhiên mở ra miệng lớn, hung hăng hướng bầu trời cắn.

Lúc đầu buồn cười động tác, lại bởi vì màu băng lam thiên không, bị như thế khế cắn phía dưới, vậy mà cắn ra một cái đen kịt lỗ thủng mà lộ ra vô cùng kinh khủng.

"Những này quý đồ vật, đến tốt cùng là tu vi gì..." Lăng Tuyết lâm bảm nói.

Tử môn, thật không hổ là tử môn.

Bây giờ cái này vừa tiến đến, thật chỉ có cho ăn đám còn trùng này phần .

Mặc dù bọn hắn mỗi một cái thân hình đều như vậy to lớn, nàng như thế mảnh khảnh đáng người, xác thực cũng không đủ nhét kẻ răng.

Mà ngay tại Lăng Tuyết nghĩ như vậy thời điểm, đã thấy nháy mắt sau đó, trên trời dưới đất, lít nha lít nhít vực sâu nhuộm trùng, đột nhiên đồng loạt nhìn phía nàng.

Đây là nhân loại hương vị.

Vô cùng ngon, đang phát ra mùi thơm mê người.

Mấy chục vạn năm không có nhìn thấy người sống vô tận vực sâu nhuộm trùng, giờ phút này đều giờ lên miệng lớn, tham lam nhìn qua Lăng Tuyết.

Màu đỏ tươi tiên dịch từ sắc bén to lớn răng nanh bên trên nhỏ giọt xuống, trượt vào đen kịt vô cùng vực sâu bụng miệng bên trong, để cho người ta xem

xét phía dưới không rét mà run.

Đối với bọn chúng như vậy thịnh đại nghênh đón phương thức, Lăng Tuyết tự nhiên là cảm thấy da đầu vô cùng run lên, không thắng sợ hãi.

Tại đám côn trùng này nhìn sang thời điểm, cái kia già thiên tế địa uy áp, kém chút đưa nàng ép thành thịt nát.

Bất quá, sau một khắc, những này uy áp liền biến mất.

Lăng Tuyết biết nguyên nhân, nguyên nhân rất đơn giản, bọn hắn muốn ăn sống.

Mặc dù đám côn trùng này xa cuối chân trời, nhưng là cảm thụ qua những này quý đồ vật hậu đại sa mạc nhuyển trùng tốc độ về sau, Lăng Tuyết không hoài nghi chút nào, tại hạ một cái trong chốc lát, nàng lập tức liền sẽ hải cốt không còn.

"Lúc này thật sự là không chút huyền niệm, bất quá cũng tốt, lần sau trùng sinh, hi vọng lão thiên có thể làm cho ta trùng sinh về thân nam nhi, truy nữ nhân cũng sẽ không cần phiền phức như vậy."

Tại vô số âm thanh tiếng oanh minh vang lên trước, Lăng Tuyết nghĩ như thế đến.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Mà liền tại sau một khắc, cực kì khủng bố âm bạo thanh vang lên, Lăng Tuyết mặc dù không có nhắm mắt lại, nhưng là trước mắt thế giới đã bỗng nhiên đen kịt xuống tới.

"Hi vọng bọn họ một hồi gọn gàng chút, tuyệt đối không nên nhắm mắt, ta liền điểm ấy tiểu thân bản, trực tiếp nuốt đều thuận tiện."

Tại ý nghĩ này hiện lên Lăng Tuyết trong đầu một nháy mắt, nàng lại đột nhiên cảm nhận được thức hải bên trong biến hóa.

Lúc này thanh xà, không, phải nói là giống như là giao long sinh vật, màu vàng sáng dựng thẳng đồng bên trong, toát ra cực lớn tham lam, chính đột nhiên triển khai to lớn rách nát Long Dực, hướng phía thức hải mệnh môn vô bờ thiên không ầm vang hồng một tiếng!

"Rống!"

Một tiếng giống như là long khiếu thanh âm, tại Lăng Tuyết thức hải bên trong ầm vang gào thét ra.

Mang theo vô tận kinh khủng uy áp, giống như là kịch liệt sóng âm, xuyên thấu qua Lăng Tuyết mảnh khảnh dáng người, lấy một loại tốc độ khủng khiếp hướng phía bốn phía cấp tốc phóng xạ mà đi.

Trong thế giới này tất cả ngay tại bay xuống bỗng tuyết bỗng nhiên dừng lại, ngay sau đó giống to lớn gọn sóng cấp tốc hướng bốn phía bay cuộn, hướng phía bốn phương tám hướng mà đi!

Mà liền tại trong chớp nhoáng này, hàng trăm hàng ngàn đạo hoa mỹ đen kịt như trắng kiếm hoa, ầm vang nổ tung!

Vô số vực sâu nhuyển trùng tiếng ai minh đồng thời vang lên, chấn thiên động địa.

Mà những cái kia nguyên bản một mặt bình tĩnh không thú vị rời rạc linh hồn, tại thời khắc này, bỗng nhiên đều động dung!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Hồn mạch!

"Điều đó không có khả năng!"

"Chỉ là dê vô thế giới một giới liền hồn mạch đều không có phạm nhân, làm sao lại có được như vậy lãng lệ lực công kích!"

Tại những này bất hủ sinh linh trong mắt, Lăng Tuyết hẳn là bị đồng bạn vứt bỏ, mới không thể không đi vào tử môn đáng thương nữ tử.

Lại là không nghĩ tới, trước kia trong mắt bọn họ như con cừu nhỏ, nguyên lai đúng là một đầu hất lên da dê hung sói!

"Hắn là nàng ẩn giấu tu vi rồi?"

"Điều đó không có khả năng, bằng vào chúng ta nhãn lực, không thể lại nhìn lầm..."

Cái này linh hồn nói tới một nửa thời điểm, lại là như bị người bóp chặt yết hầu, rốt cuộc nói không nên lời câu nói kế tiếp.

Bởi vì, tại đoàn kia đen kịt kiếm hoa nổ tung về sau, bị vô số vực sâu nhuộm trùng che đầy cái kia đạo nhỏ yếu khí tức, lại là lấy một loại tốc độ kinh người, trở nên đáng sợ.

Một đầu hồn mạch... Chín đầu hồn mạch... Hai mươi bảy đầu hồn mạch... Bốn mươi chín đầu hồn mạch...

Khí tức còn tại lấy tốc độ khủng khiếp tăng trưởng, đen kịt kiếm hoa còn tại lấy cực nhanh tốc độ hướng ra phía ngoài bay vút.

Nguyên bản tại bên ngoài vực sâu nhuộm trùng, đã minh bạch sự tình không ổn, lúc này cảm thấy sợ hãi vô cùng, nhưng đã tới không kịp!

Bởi vì thân thể khổng lồ cùng di động với tốc độ cao sinh ra cường đại quán tính, khiến cái này nhuộm trùng chỉ có thể ở hoảng sợ rống lên một tiếng bên trong, bất lực rơi vào kiếm hoa bên trong.

Ngay sau đó, thân thể khổng lồ, bị sắc bén vô cùng kiếm ý tiêu diệt thành bột mịn!

Thợ săn cùng con mồi cả hai vị trí ở giữa trao đổi, có đôi khi, liền là như thế vội vàng không kịp chuẩn bị!

Chỉ là không có người chú ý tới.

Những này vực sâu nhuộm trùng biến thành nhục thể bột mịn cũng không có theo không khí mà bay ra, mà là lấy cực nhanh tốc độ, bị một thanh đen kịt cổ kiếm nuốt vào!

"Nàng làm sao làm được tại chúng ta dưới mí mắt ẩn giấu tu vi!"

"Điều đó không có khả năng!"

Bất hủ linh hồn trên mặt toát ra vẻ khiếp sợ.

Hắn thấy, Lăng Tuyết lúc này căng vọt tu vi, là bởi vì nàng trước đó đem tự thân tu vi phong ấn nguyên nhân.

Cũng chỉ có trước kia tu vi đã đạt tới một cái rất cao cấp độ, mở ra phong ấn lúc, mới có nhanh như vậy tu vi tăng trưởng tốc độ!

Về phần thôn phệ vực sâu nhuộm trùng tu vi?

Ý nghĩ này chỉ là tại những này bất hủ linh hồn trong lòng chột lóc lên, liền bị cưỡng ép xóa đi.

Mặc dù những này vực sâu nhuộm trùng vẫn chỉ là ấu trùng, nhưng là tính mạng của bọn hắn cấp độ chi cao, lại là tất cả mọi người không cách nào tương đương.

Bọn hắn lấy thiên hạ vạn vật làm thức ăn, nhỏ đến kiến cang, lớn đến cự long, thật sự là là thiên, bọn hắn đều có thể sinh sinh cắn xuống một khối!

Bởi vì, liền xem như thiên, vậy cũng chỉ là quy tắc một bộ phận.

Chỉ cần là quy tắc, bọn hắn liền có thể thôn phệ!

Bọn hắn là chân chính tiếp cận cô yêu tồn tại!

Mà có thể thôn phệ bọn hắn, cũng chỉ có cô yêu, mà chân chính có thể xưng là yêu, cũng chỉ có cô yêu.

"Hắn là nữ tử trước mắt thật sự là yêu...?" Một thanh âm run nói ra, yêu cái chữ này, ở trong tựa hồ có đại khủng sợ.

"Không có khả năng, câu Kyonko nói qua, yêu có duy nhất tính, tại một cái đại thể bên trong, yêu sẽ chỉ tồn tại một con."

Từ khi lần kia đại kiếp về sau, thiên hạ không có khả năng lại có yêu tồn tại.

"Mà duy nhất yêu, nó tất cả khí quan, lúc này đều đã bị phong ấn lại. Mà lại, ta ẩn ẩn cảm giác được, yêu trái tim, ngay tại huyết tinh miếu cổ nơi này!"

Câu Kyonko là bọn hắn một cái kia đại thể, một cái duy nhất ẩn ẩn đụng chạm đến luân hồi vận mệnh chi đạo đại năng, nói lời mặc dù không thể tin hết, nhưng là nhất định là ám hợp thể gian chân lý.

Mà ngay tại từ môn bên trong bất hủ linh hồn tại rung động thời điểm, Lăng Tuyết nhìn qua bên người mấy trăm dặm nguyên bản lít nha lít nhít đen kịt, giờ phút này vậy mà toàn bộ hóa thành một mảnh hư vô.

Trong lòng cũng của nàng là nhắc lên kinh đào hải lãng!

Lúc này Lăng Tuyết khí tức trên thân, đã tiêu thăng đến sáu mươi bốn đầu hồn mạch trình độ.

"Đây là cỗ kiếm tự thân hồn mạch..."

Lăng Tuyết chính mình cảm giác được rõ ràng, trên người nàng tu vi vẫn vẫn là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ.

Mà nàng giờ phút này trên thân sáu mươi bốn đầu hồn mạch khí tức, đến từ cỗ kiếm!

Lít nha lít nhít màu đỏ sợi tơ thông qua cỗ kiếm một đầu, quán quanh ở Lăng Tuyết thể nội sôi trào mênh mông màu đen nhánh nguyên khí phía trên, mỗi một đầu sợi tơ, đều cho Lăng Tuyết tu vi mang đến biến hóa về chất!

Nếu là cẩn thận khẽ đếm những này tại toàn thân trong kinh mạch rồi rạc tia nhỏ màu đỏ, liền sẽ phát hiện, bọn chúng đúng lúc là sáu mươi bốn đầu!

"Nguyên lai, đây cũng là hồn mạch." Lăng Tuyết hít một hơi thật sâu, mỗi một đầu nhìn như cực nhỏ sợi tơ bên trong, đều đại biểu cho một cỗ lực lượng kinh khủng.

Lần này chém giết liên miên vực sâu nhuộm trùng về sau, cỗ kiếm cũng không có đem thôn phệ tu vi chuyển dời đến trên người mình, mà là đều mình thôn phệ.

"Cái này Vô Hồn, tuyệt đối không tầm thường." Lăng Tuyết âm thầm đạo, chưa từng nghe nói qua, có ai Vô Hồn còn có thể tự mình tu luyện.

Chuyện này thực sự quá kinh thế hãi tục!

Nếu là ở tu hành giới truyền ra, sợ rằng sẽ gây nên một trận sóng to gió lớn!

Nhìn qua trong tay đen kịt trường kiếm, cỗ kiếm cùng trước kia có một chút biến hóa, lúc này trên lưỡi kiếm lưu chuyển lên màu đỏ sẫm quang mang, phẳng phát là giọt máu tại sắc bén trên lưỡi kiếm lưu chuyển.

Dài nhỏ đen kịt trên thân kiếm chính phóng thích ra đáng sợ vô song khí tức, hư không tại thân bí cường đại cỗ kiếm trước mặt đều phải bái phục.

Vô tận không gian bởi vì không chịu nổi cỗ kiếm uy áp, cũng bắt đầu đứt gãy ra, lộ ra đen kịt vết nứt không gian.

Chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ Lăng Tuyết, trong tay đã bắt đầu ngưng tụ hồn mạch cỗ kiếm trước mặt, vậy mà cũng sinh ra một loại muốn cúi đầu xưng thần ảo giác.

Trong tay nắm cỗ kiếm, một loại băng lãnh khát máu tâm tình tiêu cực ở trong lòng dần dần sinh sôi lấy.

Kinh khủng cỗ kiếm, đã bắt đầu ảnh hưởng đến Lăng Tuyết tính tình.

Mảnh khảnh cánh tay ngọc nhẹ nhàng huy động trong tay cỗ kiếm, một đạo đen kịt sắc bén kiếm hoa chậm rãi xé mở không gian, thậm chí còn không có di động một tấc, liền có ba tấc không gian đã vỡ ra.

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản thanh này yêu kiếm đáng sợ thế công.

"Chỉ ít sáu mươi bốn lần Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ lực công kích." Lăng Tuyết lẩm bẩm nói, trong lòng tràn đầy rung động.

Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, một tầng một ngàn cân, nếu dùng hồn mạch khái niệm để hình dung, ước chừng chẳng khác gì là chín đầu hồn mạch tăng lên.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này sáu mươi bốn đầu hồn mạch cỗ kiếm, đối với mình tăng lên, là bậc nào to lớn!

Nhưng mà này còn là nàng không có thi triển võ kỹ tình huống dưới.

Nếu là lại tăng thêm đại thành Thanh Vân kiếm pháp tăng phúc, nàng đã không cách nào tưởng tượng nàng lúc này chiến lực đến tốt cùng có thể đạt tới loại tình trạng nào.

Lại sau này nghĩ, nếu là nàng cũng bắt đầu bước vào ngưng kết hồn mạch chi cảnh, vận khởi cỗ kiếm thời điểm, lại đều sẽ đáng sợ đến cỡ nào trình độ!

Không cách nào tưởng tượng!

Đột nhiên, Lăng Tuyết cảm nhận được một loại đến từ sâu trong linh hồn, đối với không biết cường đại sự vật sợ hãi.

Càng cường đại thân bí Vô Hồn, phía sau nhất định ẩn giấu càng lớn bố cục cùng âm mưu.

Mà dạng này Vô Hồn, cũng mang ý nghĩa càng thêm khó mà không chế.

"Tiếp theo chiến đấu, không thể lại chỉ ý lại lấy cổ kiếm."

Lăng Tuyết không có trong nháy mắt tăng vọt cường đại trước mặt lòng tự tin bành trướng, tương phản, nàng suy tư nhiều thứ hơn.

Đối với tu sĩ mà nói, lá bài tẩy của nàng còn có cổ kiếm

Nhưng là nếu như đối với cổ kiếm mà nói, lá bài tẩy của nàng còn có cái gì... ?

Bỗng nhiên ở giữa, Lăng Tuyết nghĩ đến Ninh Trần giao cho mình Hoang Nguyệt Môn thuật pháp.

Thật đơn giản thuật pháp bên trong, lại câu thông lấy thiên địa biến hóa, có lẽ, đây là mình tiếp theo hẳn là đi một con đường.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Đế vương giao long, không biết to lớn âm mưu

Ngay tại Lăng Tuyết còn tại cảm thụ cổ kiếm biến hóa lúc, cái này hoang vu trong thế giới lít nha lít nhít nhuyễn trùng, cứ việc đối Lăng Tuyết khí tức trên thân cảm thấy sợ hãi, nhưng là bọn chúng vẫn không chiến thắng được đối huyết nhục mãnh liệt khát vọng.

Dữ to lớn huyết bồn đại khẩu, hung hăng nhắm ngay Lăng Tuyết.

"Suru!" "Suru!" "Suru!"

Tựa như là vô số phát ra thân như đạn pháo, những này vực sâu nhuyễn trùng lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị phóng tới Lăng Tuyết.

"Hiện tại, rốt cục có thể thấy rõ ràng tốc độ của các ngươi."

Xà Kiếm Vô Hồn sáu mươi bốn đầu hồn mạch về sau, đối Lăng Tuyết ngũ giác tăng lên càng là có chất tăng lên.

Cứ việc bây giờ cùng vực sâu nhuyễn trùng tu vi cách xa nhau cách xa, nhưng là Lăng Tuyết nương tựa theo cường đại xà Kiếm Vô Hồn, vẫn vẫn là thấy rõ ràng tốc độ của bọn hắn.

Nhìn qua xông đến như bay vực sâu nhuyễn trùng, bọn chúng mỗi một cái, đều hơn tám mươi đầu hồn mạch cường độ!

Bất quá bọn chúng cùng Lăng Tuyết khác biệt.

Không phải hơn tám mươi lần Ngưng Mạch Cảnh ba tầng tu vi, mà là hơn tám mươi lần Ngưng Mạch Cảnh chín tầng tu vi!

Bất quá Lăng Tuyết không chút hoang mang, chỉ là khoe miệng có chút câu lên, nắm lấy cổ kiếm hướng phía trước nhẹ nhàng vạch một cái.

Nháy mắt sau đó, một đạo đen kịt to lớn kiếm hoa giống như là sóng dữ chém ra, tất cả dính vào mảnh này đen kịt kiếm khí gọn sóng vực sâu nhuyễn trùng, đều tại qua trong giây lát hóa thành bột mịn.

Có thể có cái này hiệu quả kinh người, nguyên nhân rất lớn, là tới từ cổ kiếm đối với bọn chúng khó giải áp chế!

"Đáng sợ Vô Hồn." Cổ kiếm còn tại tiếp tục dâng lên hồn mạch, giờ phút này Lăng Tuyết, rốt cục cảm nhận được rời rạc tại nguyên khí bên trong cái kia từng đầu nhỏ bé hồn mạch chân chính chỗ kinh khủng.

Sáu mươi bốn lần nguyên khí tăng lên, cũng không chỉ là tại phương diện công kích, mà là tại toàn phương vị bên trên tăng lên!

Tỉ như nói, tốc độ.

"Suru!" Lăng Tuyết bước chân hơi động một chút, một tiếng kinh khủng tiếng xé gió xẹt qua hoang vu mặt đất.

"Oanh!" Ngay tại Lăng Tuyết biến mất ở thế giới một khắc, mới nàng chỗ đứng chỗ đứng, tựa như là bị to lớn khí áp âm vang đè xuống một cái hố sâu!

Vô số mặt đất tại trong khoảnh khắc rạn nứt , lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ hướng về phía trước cực tốc đứt gãy!

Thăng đến ngoài mấy trăm trượng, mặt đất rạn nứt mới rút cục đình chỉ, một đạo mảnh khảnh thân ảnh, mũ che màu xám ngay tại kịch liệt cuồng vũ lấy.

Chẳng biết lúc nào, nàng tiêm tiêm chân ngọc, đã vững vàng đứng tại khe hở trước nhất chỗ.

Mà liền tại giờ khắc này, hàng ngàn hàng vạn đầu vực sâu nhuộm trùng, nguyên bản nhúc nhích thân thể bỗng nhiên dừng lại!

Nháy mắt sau đó, vô số đạo đen kịt kiếm hoa tại vực sâu nhuộm trùng đen kịt trên người nổ tung, thanh thể kinh người.

Trong khoảnh khắc, một mảng lớn vực sâu nhuộm trùng trên không trung liền hóa thành vô tận bột mịn, phiêu tán trên không trung!

Bất quá, phần lớn máu thịt vụn, đã để cổ kiếm thôn phệ sạch sẽ.

Nguyên bản đến bằng vào mượn khí tức liền có thể nghiền ép chết Lăng Tuyết vực sâu như thế, trong chớp mắt, đã thành Lăng Tuyết trên bàn dao thót!

"Đã bảy mươi đầu hồn mạch ..." Lăng Tuyết nhìn qua càng thêm đỏ tươi lưỡi kiếm, cùng trên thân kiếm truyền ra càng khủng bố hơn khí tức, nhẹ nói nói.

"Những này đại trùng tử, đối với cổ kiếm mà nói, thật đúng là tuyệt hảo thuốc bổ."

Những này vực sâu nhuộm trùng cùng hắc mạc nhuộm trùng đồng nguyên, chém giết một con hắc mạc nhuộm trùng đều có thể gia tăng nhiều như vậy tu vi, thân là khởi nguyên vực sâu nhuộm trùng gia tăng tu vi càng là đáng sợ, huống hồ bọn chúng mỗi một cái đều có như thế đáng sợ tu vi!

Không hề nghi ngờ, theo săn giết vực sâu nhuộm trùng số lượng gia tăng, hồn mạch số lượng sẽ còn gia tăng!

Hít một hơi thật sâu, Lăng Tuyết không biết cổ kiếm nếu là tiếp tục tăng cường xuống dưới, nàng có thể hay không lọt vào phản phệ.

Chỉ là bây giờ những này vực sâu nhuộm trùng không muốn mạng hướng mình đánh tới, chỉ có lấy sát ngăn sát một đường.

Nàng bây giờ, không dựa vào cổ kiếm, chỉ có thể sống sinh bị những này to lớn côn trùng một ngụm nuốt mất, thậm chí là chậm rãi nhấm nuốt thống khổ mà chết.

"So với nhảy lầu thức tự sát, ta vẫn là càng thêm có khuynh hướng miễn tính tự sát ."

Lúc này, thức hải bên trong, một đầu to lớn màu xanh giao long chính quay quanh cổ kiếm phía trên, trên đầu một viên màu tro tàn độc giác dữ tợn quật khỏi.

Một đôi rách nát , phía trên còn dây dưa chưa trưởng thành tơ máu to lớn cánh thịt tại nhẹ nhàng quạt, lớn chừng cái đầu màu vàng sáng dựng thẳng đồng giờ phút này hoàn toàn yên tĩnh lãnh huyết.

Dựng thẳng đồng bên trong, tràn đầy không ai bì nổi thần sắc, phảng phất Chư Thiên Vạn Giới để vương quan sát thần dân của nó nhìn qua ngay tại nhìn trộm nó Lăng Tuyết.

Nội thị thức hải thời điểm, tại cái kia băng lãnh tuyên cổ ánh mắt phía dưới, Lăng Tuyết cảm thấy toàn thân băng hàn thấu xương.

Từ loại kia kinh khủng trong ánh mắt, Lăng Tuyết có thể cảm giác được, đầu này màu xanh giao long đối với mình huyết nhục trần trụi tham lam.

Nếu không phải có cổ kiếm áp chế, Lăng Tuyết thậm chí hoài nghi, giờ phút này nàng nội thị thức hải thần thức, sẽ để cho Thanh Giao một ngụm trực tiếp nuốt mất.

Cổ kiếm cùng Thanh Giao, lúc này Lăng Tuyết đã ẩn ẩn đánh giá ra quan hệ giữa bọn họ.

Tương khắc tương sinh, lẫn nhau đối địch nhưng cũng cùng có lợi cộng sinh!

Mặc dù bây giờ phán đoán không ra cổ kiếm ý đồ, nhưng là chỉ ít so với nhắm người mà phệ Thanh Giao, tại Lăng Tuyết trong thức hải, cổ kiếm thì là đóng vai lấy chính nghĩa một phương, mà Thanh Giao thì hiển nhiên mang ý nghĩa tà ác.

Cả hai vì riêng phần mình mục đích đều khát vọng trở nên càng thêm cường đại, nhưng là so sánh Thanh Giao tham lam vô biên, cổ kiếm sẽ tương ứng giữ lại ranh giới cuối cùng bảo toàn Lăng Tuyết ý thức.

"Lăng gia truyền thừa Vô Hồn là Thú Vũ Hồn giao long Vô Hồn, hẳn là ban đầu thanh xà kỳ thật liền là giao long Vô Hồn ấu thể? !" Lăng Tuyết trong lòng đang tiến hành suy đoán.

Bất quá nếu là đem đầu này Thanh Giao xem như Thanh Giao Vô Hồn, Lăng Tuyết lại cảm thấy có là lạ ở chỗ nào.

Trước mắt cái này giao long khí thể, hiển nhiên không phải một đầu nho nhỏ giao long có thể cùng đưa ra sánh ngang.

Đột nhiên nhớ tới ngày đó trên mặt hồ nhìn thấy một màn, cái kia hướng phía mình nói cái gì rõ ràng đã chết đi Lăng Tuyết.

"Thanh Giao Vô Hồn nhất định chỉ có thể là đến từ Lăng Tuyết!"

Kinh khủng suy nghĩ như thiểm điện xẹt qua Lăng Tuyết trong lòng, nàng bỗng nhiên có một cái không thể tưởng tượng nổi đến nàng đều không thể tin được suy đoán.

"Tức chủ Lăng Tuyết thân phận, tuyệt đối không đơn giản, nếu là hết thầy hết thầy, phía sau màn thao tay đều là nàng đâu?!"

"Mặc dù chết rồi, nhưng lại đã đem sau khi chết từng bước một quân cờ toàn bộ bố cục hoàn tất."

"Có lẽ, nàng căn bản cũng không có chết đâu?!"

"Nàng chỉ là lấy một loại khác ta chỗ không biết được hình thức, bằng lãnh quan sát ta dùng đến nàng khu xác làm hết thầy hết thầy..."

Nhịp tim phanh phạch nhảy dựng lên, Lăng Tuyết thần thức trong lòng run sợ đảo qua bị cỗ kiếm phân ra tới đoàn kia màu hồng phấn chum sáng.

Sắc thái mê người bên trong, thường thường ẩn giấu đi nguy cơ trí mạng!

Đây hết thầy, suy nghĩ tỉ mỉ sợ cực!

Chỉ là Lăng Tuyết nhưng lại ần ần cảm thấy, bây giờ mình làm hết thầy phỏng đoán, tựa hồ vẫn là chệch hướng sự thực.

Một chút nàng chú ý không đến hoặc là trước mắt năng lực chạm đến không đến chi tiết, đưa nàng suy đoán đẩy lên một cái hoàn toàn tương phản cảnh giới.

"Bất kể như thế nào, bây giờ, sống sót mới là trọng yếu nhất, còn sống liền là hết thầy!" Lăng Tuyết từ từ mở mắt, kiềm chế quyết tâm bên trong ngàn vạn suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn về phía cái này một mảnh hoang vu tuyết bay thế giới.

Vẫn còn có lít nha lít nhít vực sâu nhuộm trùng trong cái thế giới này chậm chạp bò lấy.

Tà ác đen kịt cùng thánh khiết tuyết trắng, ở cái thế giới này không ngừng xoắn xuýt xen lẫn.

"Đã những này đại trùng tử không làm gì được ta, ta ngược lại muốn xem xem, cái này một mảnh hoang vu đại lục cuối cùng đến tốt cùng là cái gì."

Thiếu nữ đôi mắt trông về phía xa, môi đỏ khẽ mở, khoe miệng một vòng nụ cười như có như không một lần nữa nổi lên.

Tinh tế trong lòng bàn tay nắm đen kịt trường kiếm giống như lưu chuyển lên máu tươi, áo choàng tại trong cuồng phong phiêu đảng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Đến từ hai năm sau cảm giác nguy cơ

Bất hủ linh hồn nhóm trên mặt, lúc này đã không có ban đầu phong kinh vân đạm, lúc này nhìn qua tuyết trắng mệnh mang trong thế giới cái kia màu xám tinh tế thân ảnh, bọn hắn một mặt tròn mắt liu lười chỉ sắc.

"Đây là mấy trăm vạn năm qua đều không có người thông qua chết chi thí luyện sao, lúc nào đám côn trùng này trở nên yếu như vậy?"

"Không phải vực sâu nhuộm trùng yếu, mà là nữ tử này quá mạnh, đề vô thời đại lại có thể xuất hiện nhân vật như vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi."

Oanh!

Lại là một mảnh son ép một chút đại trùng tử tại Lăng Tuyết kiếm quang hạ hóa thành bột mịn.

Đi tại tình mạch kinh khủng chết chi thí luyện trên đường, Lăng Tuyết tựa như là tại đi bộ nhàn nhã nhẹ nhàng thoải mái.

Đây chính là lúc trước cao võ thời kì, đều không có người có thể thông qua thí luyện.

"Khí tức của nàng còn tại không ngừng tăng cường, ta phi thường tò mò hiếu kỳ, nàng chân thực tu vi đến tột cùng ở đâu."

"Lấy nàng tu vi, tại lần này thí luyện người bên trong, nhất định là tối cao hạng người. Không nghĩ tới, thế gian này vậy mà thật sẽ có kinh tài tuyệt điểm hạng người sẽ chủ động bước vào tử môn."

Bất kể là ai, chỉ cần một khi cảm nhận được tự thân thực lực cường đại mang tới cảm giác ưu việt về sau, đều là sẽ không dễ dàng lựa chọn làm một cái người khác vật hi sinh.

Bởi vì theo bọn hắn nghĩ, mạng của bọn hắn, mới là trân quý nhất.

Người không vì mình trời tru đất diệt, ở thiên phú bành trướng người mà nói, càng là như vậy.

"Kiếm Đế sở dĩ thiết trí sinh môn cùng tử môn, chính là muốn khảo nghiệm thí nghiệm người đạo tâm, chỉ là rất đáng tiếc, mấy trăm vạn năm qua, tiến vào tử môn, đều chỉ có bị ép tiến đến kẻ yếu."

"Không nghĩ tới, chờ mấy trăm vạn năm, rốt cục vẫn là để Kiếm Đế đại nhân chờ đến hắn kỳ vọng người thừa kế nhân tuyển."

Bất hủ linh hồn nhóm thức không thôi, vốn cho là, bây giờ đã tiến vào đề vô thời đại, càng là không có khả năng tìm tới lại tìm đến kẻ thừa người hậu tuyển, lại là không nghĩ tới, vào hôm nay, vậy mà sát nhập vào dạng này một cái kỳ nữ.

Không khỏi dung mạo tuyệt sắc, hơn nữa còn thực lực kinh người, vậy mà có thể tại chỉ sợ bày trưng bên trong giết cái bày vào bày ra còn còn lông tóc không thương.

Cho dù là tu vi cao thâm cảm về sau, tại phương diện chiến đấu, cũng tuyệt đối làm không được nữ tử trước mắt như vậy sát phạt quả đoán cùng tiêu sái tự nhiên.

"Chỉ là, hiệp can nghĩa đảm, nghĩa bạc vân thiên, lại có có một không hai Ngưng Mạch Cảnh thực lực, không có gì bất ngờ xảy ra, đây cũng là Kiếm Đế lúc trước thiết hạ thí luyện sau yêu cầu người thừa kế hắn là đạt tới phẩm chất."

"Bởi vậy, Kiếm Đế đại nhân chân chính muốn hắn là một tên nam tính tu sĩ, mà không phải một nữ tính tu sĩ, có lẽ lần này Kiếm Đế đại nhân sẽ rất thất vọng."

Có người lúc này phản bác: "Người mắt nhìn hạ thiếu nữ này thiên phú cỡ nào kinh người, như đồng dạng đều là Ngưng Mạch Cảnh, chúng ta không có người nào là đối thủ của nàng."

"Lời ấy sai rồi, nữ tử tâm hỏa quá thịnh, đại kiếp trước mắt, căn bản là không có cách khống chế lại tình cảm của mình. Như thế, coi như thực lực mạnh hơn, cũng căn bản không cách nào phát huy ra, bộ dạng này như thế nào chống cự kiếp nạn?"

Nghe được có người phản bác, mới vừa nói người lắc đầu nói ra.

...

Lăng Tuyết nhìn như chỉ là từng bước một đi tới, kì thực mỗi một bước ở giữa, đều vượt qua hơn mười triệu khoảng cách.

Tại tốc độ cực cao dưới, Lăng Tuyết đã có thể bằng vào tự thân tốc độ đáng sợ mô phỏng ra Tự Nguyên Cảnh người tu hành mới có thể làm đến "Súc Địa Thành Thốn".

Trong tay cô kiếm đã đạt đến tám mươi mốt đầu hồn mạch đáng sợ cảnh giới, ý vị này, Lăng Tuyết tùy thời có thể bộc phát ra chỉ ít tám mươi mốt lần Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ thực lực.

"Từ khi cô kiếm bắt đầu ngưng tụ hồn mạch về sau, sử dụng xà Kiếm Võ Hồn đối ta thân thể đã không còn tạo thành phụ tải. Nếu là không có nguyên khí tiêu hao, xà Kiếm Võ Hồn đã có thể làm được mãi mãi mở ra."

Từ khi lần thứ nhất chém giết vực sâu nhuyển trùng về sau, cô kiếm tăng lên tốc độ thực sự quá nhanh, Lăng Tuyết đến nay còn không có hoàn toàn mò thấy cô kiếm đối với mình cụ thể tăng lên có cái nào một chút.

Cô kiếm đối với những này viễn cổ yêu thú có cực kỳ đáng sợ áp chế hiệu quả, lúc đầu không cách nào có hiệu quả công kích lại tại cô kiếm cường đại áp chế năng lực dưới, sinh ra tựa là hủy diệt hiệu quả.

Mà quán quanh ở cô kiếm bên trên Thanh Giao, thì có thể thôn phệ những này bị cô kiếm chém giết vực sâu nhuyển trùng nhóm tu vi.

"Vốn là hai loại cực kỳ đáng sợ năng lực, mà bây giờ hai loại đáng sợ năng lực lại đang tương hỗ ngăn được bên trong, kết hợp hoàn mỹ cùng một chỗ, càng là sinh ra cô kiếm tu vi tăng vọt hiệu quả."

Lăng Tuyết tùy ý huy động trong tay đen kịt lưỡi dao, liền có vô số vực sâu nhuyển trùng tại trước mắt nổ tung.

"Không biết ta bây giờ năng lực, lại có thể trên Tiềm Long Bảng xếp tới chỗ nào." Lăng Tuyết bỗng nhiên nghĩ đến Kha Diệc Mộng cùng nàng nói qua

Thiên Vân quốc hai đại bảng danh sách một trong Tiềm Long Bảng.

Có thể đứng hàng Tiềm Long Bảng, nhất định là Thiên Vân quốc ưu tú nhất tuổi trẻ tài tử.

Trong bất tri bất giác, nương tựa theo cổ kiếm đáng sợ tăng phúc, Lăng Tuyết đã có thể đưa thân đến Thiên Vân quốc Ngưng Mạch Cảnh bên trong nhất dị bẩm thiên phú thiên kiều trong hàng ngũ.

"Kỷ Vô Song... Người này trăm mạch tự nhiên, phá thiên vân quốc mấy chục vạn năm ghi chép, tuyệt đối là tài năng ngút trời. Đợi đến ta chân chính tự nguyện ngày, lại thêm thần bí cổ kiếm, không biết có thể hay không thắng qua người này." Đột nhiên, Lăng Tuyết nghĩ đến Kỷ Vô Song.

Cái này đứng hàng tại Tiêu Dao Bảng thứ nhất, tại Thiên Vân quốc danh xưng vô song người.

Bởi vì bây giờ có cùng Kha Diệc Mộng nhân quả, Lăng Tuyết có dự cảm mãnh liệt, tại tương lai một ngày nào đó, nàng tất nhiên sẽ cùng người này có một trận kinh thiên chi chiến!

Mà lại, một ngày này, đã không xa!

Hai năm sau, Kỷ Vô Song trở về Thiên Vân quốc cử hành đại hôn, đến lúc đó nếu là phát hiện Kha Diệc Mộng còn sống trên đời, rất có thể sẽ tự mình xuống tay với Kha Diệc Mộng!

Mặc dù không biết hẳn giết Kha Diệc Mộng chân chính lý do là cái gì, nhưng là đây là căn cứ trước mắt tất cả sự kiện dẫn hướng đánh giá ra có khả năng nhất sự thật.

"Tại hai năm này thời gian bên trong, ta cần bằng nhanh nhất tốc độ tăng cao tu vi, tranh thủ tại Kỷ Vô Song ngày đại hôn, chân chính đạt tới tự nguyện chi cảnh!"

Nghĩ đến Kha Diệc Mộng chân chính nguy cơ đến từ Kỷ Vô Song cái này thâm bất khả trắc người, Lăng Tuyết liền sinh ra một loại mãnh liệt cảm giác cấp bách.

Bây giờ đã không có người biết Kỷ Vô Song chân chính tu vi đến tốt cùng ở đâu, hai năm sau đối với đám người mà nói cái này đem càng sẽ là một cái vô giải bí ẩn.

Đối với dạng này không biết mà địch nhân đáng sợ, Lăng Tuyết bây giờ duy nhất có thể làm, liền là hết tất cả khả năng tăng lên tu vi của mình.

Nếu không, hai năm sau, nàng đem chỉ có thể trở mắt nhìn xem Kha Diệc Mộng chết ở trước mặt mình.

Mà cái này, là nàng tuyệt đối không thể tiếp nhận!

Nhìn qua trước mặt bao phủ trong làn áo bạc thế giới bên trong, còn kéo dài vô tận màu đen biển trùng.

Lăng Tuyết Mục Quang Vi hơi ngưng, lâm lâm: "Nếu là có thể đem mảnh này biển trùng đều giết sạch, có lẽ có thể làm cho cổ kiếm đạt tới một trăm đầu hồn mạch cảnh giới, thậm chí là... Tự nguyện!"

"Nơi đây đối với hẳn người mà nói, có thể là một chỗ hẳn phải chết tuyệt địa, nhưng đối ta mà nói, lại là một chỗ có thể nhanh nhất tăng lên chiến lực siêu cấp bảo địa!"

Mặc dù cần bốc lên bị Vô Hồn phản phệ phong hiểm, nhưng là bây giờ Lăng Tuyết không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể hết tất cả khả năng tăng lên mình hết thảy chiến lực.

Nhiều nhất, Lăng Tuyết chỉ có thể làm đến tại ngày sau chiến đấu bên trong, không còn chỉ là ý lại cổ kiếm để chiến đấu.

Sau một khắc, Lăng Tuyết thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, xuất hiện thời điểm, chính là tại đen kịt trong biển Trùng trùng.

Vô tận kiếm quang lập loè, liên miên liên miên vực sâu nhuộm trùng bị Lăng Tuyết chém giết tại dưới kiếm.

Cổ kiếm bên trên câu thông lấy Lăng Tuyết nguyên khí yếu ớt dây tóc hồn mạch số lượng, đang lấy tốc độ rõ rệt đều đều vào đấy dần dần gia tăng lấy.

Mà ngay tại Lăng Tuyết nhìn không thấy biển trùng chỗ sâu, một tòa tráng lệ thần điện chính phiêu nhiên lơ lửng giữa không trung.

Cung điện màu vàng óng tỏa ra một cỗ kinh người uy áp.

Dạng này uy áp đến từ thần điện chỗ sâu nhất, tựa hồ, ở bên trong đang đứng một vị, để tinh thần nhập nguyệt đều cảm thấy e ngại kinh khủng tồn tại.

Mà liền là tại mảnh này kinh khủng uy áp tác dụng dưới, thần điện chung quanh năm ngàn dặm, cho dù là ngay cả trời cũng có thể thôn phệ vực sâu nhuộm trùng, nhưng cũng không dám vào nhập mây may!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Thứ một trăm đầu hồn mạch!

Lúc này, tử môn về sau to lớn thế giới, nguyên bản lít nha lít nhít đen kịt biển trùng, bây giờ vậy mà chỉ còn lại có lẽ tề mảy trăm đầu vực sâu nhuộm trùng tại kéo dài hơi tàn lấy.

Toàn bộ thế giới trở nên càng phát ra tinh khiết, gần như sắp chỉ còn lại có thể lương tuyệt sắc.

"Nàng này tu vi đã đến chín mươi chín mạch, hẳn là nàng thật có một trăm đầu hồn mạch thực lực..."

"Rất không có khả năng, cho dù là tại chúng ta thời đại kia, một trăm đầu hồn mạch, mặc dù không so được Kiếm Đế đại nhân một trăm linh một đầu hồn mạch, nhưng là cũng là một đời khiêng đỉnh thiên kiều thiên phú."

"Này! Một trăm đầu hồn mạch làm sao vậy, cũng chỉ có một trăm đầu hồn mạch mới có tư cách tiếp nhận chúng ta Kiếm Đế đại nhân truyền thừa!"

"Nói cũng đúng, bất quá nàng này tu vi rất là cổ quái, chưa bao giờ thấy qua có người còn có thể như vậy thu liễm tu vi, các người nói có đúng hay không có cái gì kỳ quặc a?"

"Hẳn là trên người nàng cất giấu cái gì ẩn giấu tu vi bán thành phẩm bảo vật, bởi vì công năng không hoàn thiện, sợ dĩ phải bởi vì tu vi bộc phát, công năng sẽ dần dần giảm dần đi."

"Có lý, ta vậy mà không nghĩ tới, quả nhiên vẫn là nước trôi đạo hữu tầm mắt cao minh!"

Ngay tại những này bắt hủ linh hồn đứng ở đằng xa nhìn qua Lăng Tuyết thân ảnh chỉ trở thời điểm, Lăng Tuyết đã đem tử môn sau thế giới này tất cả vực sâu nhuộm trùng đều cơ hồ đồ sát hầu như không còn.

Chỉ còn lại có trước mắt một con.

Đen kịt thân ảnh đã không có ngày xưa ngạo mạn, bây giờ chỉ còn lại có tại chạy trốn trên đường run lấy bấy thân hình không lồ.

Vực sâu nhuộm trùng đoạt mệnh phi nước đại lấy, thân thể khổng lồ chính lấy nó tồn tại đến nay đều chưa từng có tốc độ điên cuồng gãy dựa.

Tốc độ như vậy, liền là tại đại kiếp ngày, nhìn thấy đám nhân loại ngon huyết nhục lúc bỏ nhào tốc độ cũng có thiếu sót.

Cuối cùng này một con vực sâu nhuộm trùng đã chứng kiến vô số đồng bạn chết thảm hạ tràng.

Dưới cái nhìn của nó, cái này nhân loại nữ tính căn bản không phải cái gì nhỏ thịt tươi!

Tương phản, nàng là so cổ yêu còn muốn ác ma đáng sợ!

"Đây là cuối cùng một con, hy vọng có thể đột phá đi."

Lăng Tuyết chính không nhanh không chậm từng bước một đi theo cái này vực sâu nhuộm trùng về sau, nhưng mà quý dị chính là, Lăng Tuyết mỗi một bước ở giữa nhìn như ưu nhã nhỏ vận, kì thực lại có thể thật chặt đi theo tại cái này phi tốc phi nước đại vực sâu nhuộm trùng sau lưng!

Đạp tuyết vô ngân đại thành!

Trong bất tri bất giác, đạp tuyết vô ngân đã đại thành, thậm chí, còn tại hướng Lăng Tuyết cũng không biết cảnh giới tiếp tục đề cao lấy.

Vô kỹ cực hạn, tại đã ngưng tụ hồn mạch xà Kiếm Vô Hồn tác dụng dưới, tựa hồ đã không có đại thành vì cực thuyết pháp.

Lúc này trong cơ thể nàng nguyên khí bên trên đã quán quanh lấy chín mươi chín đầu lít nha lít nhít huyết hồng sắc tơ mỏng, tại chính vận hành nguyên khí bên trong dây dưa cùng nhau cũng bện lưu động.

Thứ một trăm đầu huyết hồng sắc sợi tơ, đã như ẩn như hiện!

Thiên đạo bên trong, tối tăm tự có định số, chín số bên trong, chín lớn nhất, vì cực.

Cửu cửu thì mang ý nghĩa chân chính cực hạn, mà một trăm, thì là đi nghịch thiên phạt đạo sự tình, cưỡng ép đem thiên đạo cố định cực hạn đột phá, chuyển hóa làm thiên đạo quy tắc bên ngoài một!

Vì ngưng tụ cái này một, Lăng Tuyết đã chém giết so từ chín mươi tám đến chín mươi chín còn nhiều hơn trên gấp mấy trăm lần vực sâu nhuộm trùng, nhưng mà bây giờ vẫn là kém một chút!

Có thể thấy được, muốn đột phá cực hạn gian nan!

Nếu không phải bởi vì Lăng Tuyết bước vào chỗ này từ địa, cũng không có cơ hội đụng phải đã tuyệt tích thượng cổ sinh vật vực sâu nhuộm trùng!

Bởi vậy nàng cũng sẽ không có cơ hội đào móc ra cổ kiếm cái này đáng sợ bí mật, lại càng không có cơ hội, đem cổ kiếm hồn mạch ngưng tụ đến chín mươi chín đầu!

Đây là nàng không thể bỏ lỡ một lần to lớn cơ duyên!

"Đột phá trăm mạch, nhất định có chỗ khác biệt!" Cảm nhận được thứ một trăm mạch khó mà ngưng tụ, Lăng Tuyết càng thêm có thể cảm nhận được, một khi cái này thứ một trăm đầu hồn mạch hình thành, cổ kiếm sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Lăng Tuyết quán quanh lấy băng vài bàn tay nắm đen kịt trường kiếm có chút nâng lên.

"Nhất định phải thành công!"

"Kỷ Vô Song có thể trăm mạch tụ nguyên, ta cũng nhất định phải một trăm mạch."

Lăng Tuyết nhìn qua phía trước còn tại vẫn phi động vực sâu nhuộm trùng lảo đảo.

Mà đúng lúc này, trường kiếm đã vung ra!

Đen kịt bành trướng nguyên khí như là một đầu giống như dải lụa vọt mạnh mà ra, lấy một loại cực kì khủng bố tốc độ phát sau mà đến trước, trong nháy mắt đuổi kịp phía trước liều mạng phi nước đại vực sâu nhuộm trùng.

"Rống!" Tại bị sau lưng màu đen u quang đụng vào bên trên lúc, vực sâu nhuộm trùng phát ra sợ hãi vô cùng gầm rú, mà liền tại qua trong giây lát, bị khủng bố kiếm khí chém thành bột mịn trên không trung bay ra.

Đột nhiên, một trận cuồng phong gào thét mà qua, tất cả bột mịn toàn bộ đều bị cổ kiếm hấp thu!

Mà thứ một trăm đầu nguyên bản như ẩn như hiện hồn mạch, rốt cục bắt đầu toát ra máu đỏ tươi sắc.

Cái này một tia huyết sắc lưu chuyển lên cực kỳ yêu dị đỏ bùng.

Mà liền tại giờ khắc này, Lăng Tuyết bỗng nhiên cảm nhận được một cổ mãnh liệt tim đập nhanh cảm giác, phảng phất kinh khủng nguy cơ sinh tử, đánh đến nơi đến trên người mình!

Lúc này hắc mạc trên không.

Mấy chục vạn dặm hoàng thiên, trong khoảnh khắc, tại tất cả đều vội vàng không kịp chuẩn bị thời điểm, mây đen ép thành!

Thiên Lô cuộn cuộn, vô số kim sắc lôi đình tại đen kịt kiếp vân trong diên cuồng gầm thét!

Đào mắt, mấy trăm vạn dặm! Mấy ngàn vạn dặm!

Còn tại diên cuồng hướng bốn phía lan tràn!

Che khuất bầu trời, sát na Vĩnh Dạ!

Cực kỳ đáng sợ khí tức khủng bố đột nhiên xuất hiện tại Thiên Vân quốc trên không, cả nước trên dưới, vô luận là cảnh giới gì vô tu, vô luận ngay tại làm lấy cái gì, toàn bộ đều bị trong chớp nhoáng này đại khủng bố chấn nhiếp ở tâm thần.

"Đây là ai tại độ kiếp..." Một cái vô cùng hoảng sợ thanh âm nhìn qua đầy trời kiếp vân run giọng nói.

"Điều đó không có khả năng... Không ai có thể vượt qua thiên kiếp như vậy..."

"Ai còn nhớ kỷ, năm đó Kỷ Vô Song lúc độ kiếp, kiếp vân trùng trùng điệp điệp bao nhiêu dặm... ? !"

Một người thật sâu hít một hơi khí lạnh, lấy một loại cực kỳ xác định ngữ khí nói ra: "Ta nhớ được, ta nhớ được, là trùng trùng điệp điệp mấy vạn dặm..."

"Cái kia, ai có thể nói cho ta biết, bây giờ kiếp này vẫn là chuyện gì xảy ra! Cái này nên có mấy ngàn vạn dặm đi!"

Tương tự một màn, tại Thiên Vân quốc từ trên xuống dưới tất cả địa phương đều phát sinh, thậm chí ngay tại tranh đấu đánh nhau võ tu, cũng bởi vì cái này đột nhiên xuất hiện thiên địa dị tượng mà ngừng ra tay.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn qua trời xanh đen cuồng gào thét gầm thét.

Tựa hồ là có người chọc giận tới thiên chi quy tắc nhất không cách nào đụng vào một đạo quy tắc!

Thiên Hải Quận, Kha gia.

Kha Phi Vũ nhanh chân đi ra phủ đệ, sắc mặt vô cùng ngưng trọng nhìn qua kiếp vân cuộn cuộn thiên địa, hít một hơi thật sâu.

"Đây là ai tại độ kiếp, không phải là cái nào lão bất tử đột phá luyện thần chi cảnh?"

"Không đúng... Luyện thần kiếp vân cũng không phải là dạng này... Đây rõ ràng là ai tại tự nguyên!"

"Kinh khủng như vậy kiếp vân, người này đến tột cùng là nhiều ít hồn mạch tự nguyên ... Thanh thế vậy mà hơn xa năm đó Kỳ Vô Song nghìn lần vạn lần!"

Lúc này, nguyên bản chính lười biếng đứng ở ngọn cây một con đen kịt quạ đen, tại bất thành linh bỗng nhiên biến cố trước mặt, ánh mắt cũng đột nhiên sắc bén.

Che lấp trông mắt hơi híp.

Thiên Vân Võ Phủ.

Một gian thư hương khí tức nồng hậu dày đặc thư các bên trong.

Một cái nguyên bản khoanh chân tu luyện râu tóc bạc trắng, mặc trường bào màu xanh đạo cốt tiên phong lão giả, đột nhiên mờ to mắt, trong ánh mắt toát ra kịch liệt chấn kinh chi sắc.

"Quá không tìm thường, người này tự nguyên phương thức nhất định là xúc phạm trời xanh cấm kỵ, chỉ là, bây giờ, những cái kia cổ lão tự nguyên không chỉ có phương thức sớm đã thất truyền, điều kiện cũng đã được chứng minh hoàn toàn đạt thành không được, đến tột cùng là ai..."

"Lần này nếu là kẻ này có thể tự nguyên thành công, tiền đồ vô khả hạn lượng, chính là ta cái kia kinh tài tuyệt đỉnh Kỳ Vô Song đồ nhi, chi sợ cũng phải khó mà nhìn theo bóng lưng!"

Tựa hồ là hạ quyết định gì đó, lão giả ánh mắt quang mang lóe lên.

"Vừa vặn ta ngộ qua mấy phần đo bóc chi đạo, hôm nay cũng phải tính cả tính toán, cuối cùng là phương nào ngoan nhân!"

Liền có thể bấm ngón tay, già nua ngón tay lấy một loại không thể tưởng tượng nổi phi tốc biến ảo, lão giả ngoài miệng hơi nhúc nhích, từng câu cổ lão chú ngữ truyền ra.

Chỉ là, trong chớp lát, lão giả bỗng nhiên máu tươi cuồng phun!

Sắc mặt đột nhiên trắng bệch, phảng phất một nháy mắt tổn thất mấy trăm năm tuổi thọ.

Ánh mắt của lão giả toát ra so trước đó càng thêm vẻ khiếp sợ, lắp bắp nói: "Người này, vận mệnh vậy mà như thế quý dị khó lường! Không thể coi là! Không thể coi là..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Cả nước chấn kinh, Tiềm Long dễ dàng!

Vô số rực rỡ kim sắc lôi đình cơ hồ bao phủ cả mảnh trời vân quốc cương thổ, hạo đăng thiên uy đè nén tất cả mọi người cơ hồ không thờ nổi.

"Thượng thiên lần này là muốn chém tận giết tuyệt, thế tất yếu trừ bỏ lần này người độ kiếp tư thế!"

"Không biết người này đến tột cùng ngưng tụ nhiều ít hồn mạch, vậy mà như thế dẫn tới thiên nộ..."

Tự nguyên thời điểm, bắt luận hồn mạch nhiều ít, tất nhiên sẽ thu nhận thiên kiếp giáng lâm.

Chỉ là, còn chưa từng có người tại tự nguyên thời điểm, gặp qua khủng bố như thế thiên kiếp!

Nếu nói Ngưng Mạch Cảnh là võ tu cùng phạm nhân nhất trọng thiên chương, như vậy Tự Nguyên Cảnh liền là người tu đạo cùng võ tu ở giữa một cái tiêu chuẩn đường ranh giới!

Nguyên nhân liền ở chỗ Tự Nguyên Cảnh có thiên kiếp!

Võ tu tu chính là võ, là phạm thể.

Tu đạo tu đích đạo, là tiên khu.

Vượt qua lôi kiếp về sau, hai loại giữa các tu sĩ, liền có ý nghĩa hoàn toàn bất đồng.

Võ, thể gian người đều có thể tu giống nhau chi võ.

Mà đạo hữu ngàn vạn, tất cả mọi người đều có riêng phần mình lựa chọn một con đường, chỉ có đạo tâm kiên định, mới có thể cuối cùng chứng đạo của bản thân.

Thiên đạo quy tắc phía dưới, thể gian người, cả đời khổ ngắn, trăm năm thoáng qua, thiêu hoa bạch thủ, lại là đất vàng một chén.

Nhưng mà thể gian phồn hoa ngàn vạn, luôn có người lưu luyến phạm trần cảnh đẹp, không phục thiên đạo quy tắc, nghịch thiên hành đạo.

Mà cái này, liền là võ tu mới bắt đầu tu đạo lý do!

Thuận vì phạm, nghịch thì tiên!

Chúng sinh đều là trường sinh đi!

Ngày xưa thể gian một đời đế vương, muốn hướng lên trời lại mượn năm trăm năm thọ nguyên, vậy mà vọng tưởng giấu diếm được Vũ phủ giám sát, một mình lấy mấy chục toà thành trì con dân làm tế sống, để ma đạo tu sĩ thay thi pháp, hướng lên trời đổi lấy thọ nguyên!

Mặc dù, tại cuối cùng thể hệ này đế vương vẫn là bị Vũ phủ bên ngoài giám sát sứ giả không lưu tình chút nào chém giết, nhưng là, nó truy cầu trường sinh mãnh liệt dục vọng, bởi vậy có thể thấy được lố bịch.

Tại Ngưng Mạch Cảnh, tu sĩ thọ nguyên chỉ có thể đạt tới hai trăm tuổi, mà một khi đột phá tự nguyên, tuổi thọ chỉ ít đều có thể đạt tới mấy ngàn năm!

Thể gian vài chục năm, chỉ sợ đều bù không được tự nguyên tu sĩ một lần tu luyện sở dụng đi thời gian.

Trong núi không giáp, lạnh tận không biết năm, đã là như thế.

Đảo mắt cảnh còn người mất mọi chuyện dừng, cho nên, con đường trường sinh, cũng có người coi là thái thượng vô tình nói.

Thể gian tất cả tình cảm ràng buộc, tại thời gian dài đằng đặc trường hà bên trong, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ làm hao mòn hầu như không còn, vạn sự đều có nhân quả, có lẽ, đây chính là nghịch thiên trường sinh cần trả ra đại giá.

Bất quá, ngay cả như vậy, vẫn là vô số người đối với tu võ một đường, đối với trường sinh một đường, vẫn như cũ là chạy theo như vịt!

Thể nhân đều nói trường sinh tốt, bất quá đây là hành vi nghịch thiên, làm trái thiên hạ vạn vật chi cân bằng, tự nhiên là phải thừa nhận thương thiên phản nộ.

Mà cái này, liền là thiên kiếp tồn tại.

Lúc này, tản ra tịch diệt khí tức kinh khủng kim xà tại thiên không cuồng vũ, Thiên Vân quốc cả nước tĩnh lặng.

Mưa gió nổi lên thành muốn thúc.

Khủng bố như vậy thiên kiếp, tại Thiên Vân quốc trong lịch sử, chưa bao giờ có!

Không chỉ có xưa nay chưa từng có, liền xem như về sau mấy chục vạn năm, đoán chừng cũng vô pháp lại nhìn thấy như thế cảnh quan.

"Vũ huynh... Còn nhớ thoả đáng lúc người là nhiều ít mạch tự nguyên?" Hai cái kết bạn mà đi tu sĩ ngừng chân nhìn qua đầy trời vô cùng kinh khủng thiên kiếp, bên trong một cái người ngẩng đầu nhìn một mảnh đen kịt vân kiếp, nói ra.

Nếu là có tin tức linh thông người, tất nhiên có thể nhận ra, hai người này, chính là Tiềm Long Bảng bên trên bài danh trước một trăm đại nhân vật!

"Tự nhiên nhớ kỹ, năm năm trước ta là bảy bảy bốn mươi chín đầu hồn mạch tụ nguyên, lúc ấy kiếp vẫn có cái đo đếm mười dặm, còn cảm thấy vô cùng tự đắc, nhưng mà kể từ khi biết còn có Kỳ Vô Song dạng này tuyệt đại thiên kiều về sau, mới biết được ánh mắt của mình thiếu cận, bây giờ lại nhìn cái này kiếp vẫn, càng là mới hiểu được tới, mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng a!"

"Xác thực a, bất quá người này, có khả năng không phải chúng ta Thiên Vân quốc người, có lẽ là siêu cấp tu chân nước thiên chi kiều tử ở chỗ này du lịch lúc vừa vận đột phá tụ nguyên lúc sinh ra kiếp vẫn."

"Vô cùng có khả năng, cũng chỉ có loại kia tu chân đại quốc, mới có thể xuất hiện đáng sợ như vậy tụ nguyên tu sĩ, chúng ta Thiên Vân quốc, cao nữa là có cái Kỳ Vô Song liền đã rất đáng gờm rồi!"

Hoàng tâm thành thành miệng, đám người rộn rộn ràng ràng.

Kha Diệc Mộng cùng Ninh Trần mấy người đang chuẩn bị vào thành, đột nhiên phát hiện thiên địa tối sầm lại, trực tiếp tiến vào vô tận bóng đêm!

"Đây là thiên kiếp a..." Cảm nhận được cái này quen thuộc nhưng lại xa lạ ba động, Ninh Trần lẩm bẩm nói.

"Là từ huyết hẻm núi bên kia truyền tới." Kha Diệc Mộng ngẩng đầu, tinh xảo trên hai gò má còn có chưa khô vết nước mắt.

Nàng ánh mắt thật sâu trông về phía xa lấy huyết hẻm núi phương hướng, hai tay ở trước ngực cầm thật chặt.

"Ta tin tưởng người có thể còn sống trở về."

Bọn hắn bị miếu cổ truyền tống ra ngoài về sau, trực tiếp liền trở về ban đầu chó chỉ Nhược rồi đi địa phương.

Đã trải qua rất nhiều sự tình về sau, lại lần nữa trở lại nguyên điểm, chỉ là vạn sự đều là không phải cảm giác mọi người trong lòng cảm khái không thôi.

Kha Diệc Mộng muốn chờ Lăng Tuyết, bởi vậy bọn hắn tại nguyên chỗ đợi Lăng Tuyết mười ngày, nhưng vẫn là không có chờ đến người ấy trở về.

Bỉ thương không khí trong tất cả mọi người tràn ngập, tất cả mọi người đã ảm ảm đoán được kết quả, chỉ là ngậm hiểu lẫn nhau thôi.

Kha Diệc Mộng còn muốn chờ đợi, Ninh Trần lo lắng tại huyết hẻm núi ở lâu lại xảy ra biến cố, vì hết lòng tuân thủ đối Lăng Tuyết hứa hẹn, vẫn là cưỡng ép mang theo Kha Diệc Mộng tiến về hoàng tâm thành.

Lúc này, được nghe lại huyết hẻm núi ba chữ, Ninh Trần sắc mặt có chút tối sầm lại.

Cứ việc nhận biết Lăng Tuyết bất quá chỉ có hơn một tháng thời gian, nhưng là nữ tử này, cũng đã cho hắn chảy xuống không thể xóa nhòa khắc sâu ký ức.

Hắn vĩnh viễn không có cách nào quên Lăng Tuyết lao tới từ môn lúc tuyệt đại thân ảnh.

Dọc theo con đường này Ninh Trần mỗi lần nhớ tới một màn kia, kiểu gì cũng sẽ cảm thấy mấy phần hồ thẹn, mấy phần bỉ thương.

Mà liền tại lúc này, bỗng nhiên có người lớn tiếng kêu một tiếng.

"Mọi người mau nhìn, Thánh Thiên Các lâm thời thay đổi Tiềm Long Bảng!"

Lúc này, cửa thành Tiềm Long trên đài treo một trương màu bạc bảng danh sách ngay tại phát ra mãnh liệt u quang.

"Lần này lâm thời đổi bảng, nhất định là cùng lần này kinh khủng thiên kiếp có quan hệ!"

"Không cần đoán, lần này, Bạch Diện Quỷ Tiềm Long Bảng vị trí thứ nhất nhất định là giữ không được."

Ngay tại người này nói như vậy lúc, hạng nhất bên trên dùng màu đen mực nước viết Bạch Diện Quỷ ba chữ đã bắt đầu chậm rãi dời xuống động.

Vừa vận đem hạng nhất vị trí nhường đi ra.

Đám người quan sát một phen 200 người đứng đầu, ngoại trừ tất cả mọi người thứ tự đều hướng lui về sau một bước, người thứ 200 bị gạt ra Tiềm Long Bảng bên ngoài, Tiềm Long Bảng bên trên không còn gì khác biến hóa.

Tất cả mọi người trong nháy mắt rung động trong lòng, đây là chuyên môn vì mới thêm ra tới hạng nhất mà thay đổi bảng danh sách!

Đây là từ khi Kỳ Vô Song trăm mạch tụ nguyên về sau, Tiềm Long Bảng chuyên môn vì một người nào đó dễ bảng!

"Thật hiếu kỳ người này đến tốt cùng là ai, tất nhiên sẽ dẫn tới bảng danh sách biến động, cái kia nhất định là chúng ta Thiên Vân quốc người, chỉ là, vì sao trước đó liền bảng danh sách trước hai trăm đều không thể tiến vào?"

"Thật là một khi đến nhập Tiềm Long Bảng, chỉ lấy đầu rồng không làm đuôi!" Có người hít một hơi thật sâu, cảm thán nói.

"Có lẽ người ta có cao cấp hơn tu chân nước tiền bối tại mang theo cũng khó nói, trước đây vẫn đang làm lấy ẩn thế tu luyện, giờ phút này một khi tụ nguyên, cuối cùng không có biện pháp lại đem người này tuyệt tàng."

Nghe được hoang tâm của thành người nghị luận âm ỉ, Kha Diệc Mộng giống như là nhớ ra cái gì đó, trông mắt của nàng bỗng nhiên phát sáng lên, nàng nhìn về phía Ninh Trần.

"Ninh Trần, người nói, có phải hay không là Lăng Tuyết đạt được huyết hẻm núi truyền thừa về sau, tu vi đạt được lớn phúc gia tăng, trực tiếp hỏi đình Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng?"

Nghe được Kha Diệc Mộng, mọi người đều là giật mình.

Liên hệ đến thiên kiếp, còn có Lăng Tuyết ẩn tàng tu vi, đạt được quý dị khó lường viễn cổ đại năng truyền thừa sau trực tiếp độ kiếp cũng không phải không phải là không được sự tình.

Bây giờ Tiềm Long Bảng lâm thời thay đổi, cũng trong lúc vô hình bằng chứng Lăng Tuyết ý nghĩ.

"Rất có thể, Lăng Tuyết khi tiến vào từ môn trước đó, tu vi đã thâm bất khả trắc, có thể một kiếm miểu sát Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng hắc mạc nhuyển trùng, bây giờ đạt được đại năng truyền thừa sau trực tiếp trèo lên bảng, cũng không phải là không phải là không được." Chó chỉ Nhược đột nhiên nhẹ giọng mở miệng nói.

Một kiếm miểu sát Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng hắc mạc nhuyển trùng!

Nhớ tới sự môn đối hắc mạc nhuyển trùng miêu tả, Ninh Trần không khỏi chấn động, lại là không nghĩ tới, yên lặng cùng bọn hắn đồng hành nửa tháng lâu, một lần bị bọn hắn xem như Kha Diệc Mộng thị nữ Lăng Tuyết, tu vi vậy mà đã cao đến mức kinh khủng như thế!

Nghe được chó chỉ Nhược, tất cả mọi người hi vọng trong lòng chi hỏa lập tức liền bắt đầu cháy rừng rực.

Có lẽ, Lăng Tuyết thật còn sống!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chảy xuống huyết hồng máu tươi chi danh!

Thiên Hải Quận Thính Thiên Các.

Lầu các màu sắc cổ xưa thom ngát, mặc dù chỉ có tầng tám lầu cao, nhưng mà lại ẩn ẩn cho người ta một loại thẳng nhập mây xanh cao lớn thần bí cảm giác.

Ngay tại Thính Thiên Các tầng thứ sáu, một đám người chính khoanh chân ngồi tại chất gỗ trên sàn nhà.

Lầu các rất lớn, treo trên tường một bức tranh, vẽ lên rồng bay phượng múa viết một cái to lớn "Nghe" chữ.

Người bình thường nếu là nhìn lên một cái, liền sẽ cảm thấy một loại bị thật sâu hấp dẫn cảm giác.

Khi nhìn đến cái chữ này một sát na, liền sẽ phảng phất lâm vào vạn trượng hồng trần, lại giống là đột nhiên leo lên chín tầng mây các.

Thật đơn giản một chữ, lại là ẩn ẩn lộ ra vận mệnh luân hồi ảo nghĩa.

Thính Thiên Các truyền thừa rất không bình thường, nghe nói từ mấy trăm vạn năm trước liền có Thính Thiên Các tồn tại.

Khoanh chân ngồi khoanh chân trên mặt đất người, đều là người khoác áo bào đỏ, sắc mặt nghiêm nghị.

Từ bề ngoài nhìn lại, tuổi tác lớn đều tại ba bốn mươi tuổi trung niên nhân, đương nhiên cũng có râu phát bạc trắng lão giả, mà dạng này lão giả, chỗ ngồi ngay ngắn vị trí cũng rất dựa vào ở giữa.

Bọn hắn hơi lìm dìm mắt, mỗi người sau lưng đều có một cái tối om hư ảnh tại hiển hiện.

Lại có một đầu màu đỏ nhạt vân tuyến kết nối lấy mỗi người sau lưng hư ảnh, cuối cùng hội tụ ở giữa ngân sắc cột đá phía trên.

Ngưng Mạch Cảnh cùng Tự Nguyên Cảnh hai loại cảnh giới hỗn tạp khí tức, từ những này hư ảnh thượng lưu lộ ra.

Nếu là cẩn thận xem xét, liền sẽ phát hiện, những này hư ảnh ẩn ẩn bày biện ra một bản kim sắc thư tịch bộ dáng.

Thư tịch rất dày, lúc này chính hướng hai bên bình quân mở ra, trang sách phía trên nổi lo lừng vô số kỳ dị ký hiệu.

Người trong thiên hạ đều biết Thánh Thiên Vô Hồn, nhưng mà Thánh Thiên Vô Hồn chân chính bộ dáng, lại là hiếm người may mắn nhìn thấy.

Sợ là không ai có thể nghĩ tới, trong truyền thuyết thần bí nhất Vô Hồn, Thánh Thiên Vô Hồn đúng là sách Vô Hồn.

Đám người lúc này ngay tại làm lấy mỗi ngày câu thông trời xanh ý chí bài tập.

Chỉ là đột nhiên phong vân tế huyễn, đột nhiên nặng nề kiếp vân ép thành!

Tất cả mọi người sắc mặt nhất thời biến đổi, phảng phất nhìn thấy cái gì vô cùng kinh khủng sự vật!

"Phốc!" "Phốc!" Bỗng nhiên, mấy người sắc mặt trắng bệch, một ngụm đỏ tươi huyết bỗng nhiên phun tới!

"Điều đó không có khả năng..." Ngồi ngay ngắn ở ở giữa lão giả sắc mặt trắng bệch, huyết sắc phù phiếm, bờ môi khẽ nhúc nhích, chậm rãi mở miệng nói.

Thanh âm bên trong toát ra một loại không dám tin ngờ khí.

"Các người đều thấy được cái gì..."

"Cái đó là... Địa Ngục!" Tiếng nói vừa mới rơi xuống, một cái Tự Nguyên Cảnh trung niên nhân đột nhiên mở to mắt, trong ánh mắt tơ máu trải rộng, phảng phất nhận lấy cực độ kinh hãi.

Hắn đứng dậy, sắc mặt điên cuồng, không được nói ra: "Màu vàng sáng con mắt... Ăn người ác ma... Phong ấn chi kiếm... Người này... Không thuộc về quá khứ, không thuộc về hiện tại... A a a a !" "

Vừa nói, hắn một mặt hoảng sợ điên cuồng chạy trước, tựa hồ chạy chậm một chút, liền sẽ bị rất khủng bố đồ vật lấy cực kỳ tàn nhẫn phương thức thôn phệ.

Rất nhanh, hắn lão đảo nghiêng ngã vọt tới lầu các bệ cửa sổ.

"Chương chấp sự!" Có người hoảng sợ nói, đang muốn mở to mắt ngăn cản người kia, lại phát hiện đã tới không kịp.

Chương chấp sự phá tan cửa sổ, trực tiếp từ trên lầu các nhảy xuống, thậm chí liền nguyên khí đều không có vận hành, trực tiếp rơi vỡ trên mặt đất.

Dưới lầu các truyền ra hoảng sợ kêu sợ hãi thanh âm, truyền đến lộn xộn loạn xoạn huyền não thanh âm.

Tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, lại là nghĩ không ra, chương chấp sự trước khi chết, đến tận cùng nhìn thấy cái gì... !

Đang Thánh Thiên Vô Hồn vận hành thời điểm, bọn hắn thông qua câu thông trời xanh, lấy được cảnh tượng mỗi người đều là không đồng dạng .

Mà những này khác biệt đoạn ngắn, cộng đồng cấu trúc thành bọn hắn đối một người tu vi cùng tiềm lực phán đoán tiêu chuẩn.

Chỉ là, có thể thức tỉnh Thánh Thiên Vô Hồn người, nhất định là thượng thiên khâm định tâm tính tuyệt hảo hạng người.

Bởi vì rình mò đến nhập băng người bộ phận tương lai liền đánh mất lý trí , lại là cho tới bây giờ đều chưa từng có sự tỉnh!

"Ta thấy được vô số tàn chi..." Không tiếp tục đi quan chết đi người, có người nói tiếp.

"Vô số xúc tu, núi thấy biển máu, khắp nơi đều là đồ nát thê lương..."

"Đen kịt lại chảy xuôi máu tươi trường kiếm..."

"Thấy không rõ thân ảnh... Bị một đoàn màu xám mê vụ che chắn lấy..."

Một người nói xong, người kế tiếp lập tức tiếp theo nói xuống dưới, thẳng đến cuối cùng, ngồi ngay ngắn ở ở giữa lão giả râu bạc trắng đột nhiên mở ra sắc bén hai mắt, run âm thanh nói ra: "Yêu lại còn có thân thể lưu lạc bên ngoài... Không có bị triệt để phong ấn... Đại kiếp... Đại kiếp liền phải tới... !" "

Mà liền tại lão giả nói chuyện thời điểm, ở giữa màu bạc cột đá đột nhiên tàn nát ra mảnh liệt khí tức.

Trên trụ đá nhất bút nhất hoạ khắc lấy từng cái danh tự đột nhiên đồng thời hướng phía dưới dòi một vị!

Một cái đồ thăm danh tự chậm rãi tại cao cao tại thượng vị thứ nhất địa phương nổi lên.

Tại cái tên này xuất hiện thời điểm, Thính Thiên Các tầng thứ bảy tất cả mọi người, trái tim cũng bắt đầu cuồng loạn lên, bọn hắn đều rất rõ ràng cái tên này ý vị như thế nào!

Danh tự còn không có triệt để hiển hiện, liền có không hết máu tươi từ danh tự chảy xuôi xuống tới.

Tất cả mọi người trừng to mắt nhìn xem màu bạc cột đá, đây chính là thể nhân nhìn trùng vô cùng Tiềm Long Bảng đơn nguyên hình!

Tinh hồng sắc máu tươi một đạo một đạo từ danh tự thượng lưu xuống dưới, thăm thấu tại dưới đáy mỗi một cái danh tự bên trên, cao thấp không đều chảy xuôi trên mặt đất.

"Mở to hai mắt, không thể bỏ qua tất cả chi tiết... Nhất định phải thấy rõ ràng, chúng ta Thính Thiên Các, từ xưa đến nay, chính là vì giờ khắc này mà tồn tại!"

"Biết nó, tìm tới nó, tại nó còn không có hoàn toàn thức tỉnh thời điểm, gạt bỏ đồng thời phong ấn nó!"

"Thiên Vân quốc trên dưới mấy chục ức bình minh bách tính tính mệnh, chúng ta nhất định phải bảo vệ tốt, đây là chúng ta nghe thiên chi đạo!"

Lão giả hai mắt trừng đến như là đèn lồng, thậm chí tại lúc này, nguyên bản tiên phong đạo cốt khuôn mặt đã hoàn toàn sụp đổ, lộ ra cuồng loạn.

"Àm!" Môn bỗng nhiên bị phá tan, một người mặc màu đỏ đại bào, gốc áo biên giới khảm nam lấy kim sắc lão giả bước dài vào, trên thân tản ra khí tức cực kỳ kinh khủng.

Sau lưng thì là đi theo bảy tám cái Tụ Nguyên Cảnh trung niên nhân, giờ khắc này, cơ hồ Thính Thiên Các tất cả lực lượng trung kiên, đều ở nơi này!

"Hoàng Các chủ..." Lúc này nguyên bản tầng thứ bảy người cơ hồ đều mắt không chớp nhìn qua dần dần hiển hiện ra danh tự, chỉ có một người nghe được lúc này rồi loạn.

Quay tới xem xét, nguyên bản hoảng sợ trong hai mắt, rốt cục nhiều hơn một phần vẻ kính sợ.

Người cầm đầu không để ý tới hắn, ánh mắt lợi hại trực tiếp bắn về phía lúc này cơ hồ đã nhiễm lượt máu tươi cột đá.

Cuối cùng, hắn ánh mắt sắc bén, rốt cục rơi vào còn tại hiển hiện mơ hồ danh tự phía trên.

"Yêu." Hắn sắc mặt ngưng trọng, nhìn qua trên trụ đá đồ tươi, nửa ngày, rốt cục hung hăng phun ra một chữ.

"Truyền thuyết, yêu cực kỳ giáo quyết, đây là nó ban sơ thức tỉnh, một khi thức tỉnh thành công, nhất định lập tức thu liễm lại hơi thở, che đậy trời xanh cảm ứng."

"Cho nên, chúng ta nhất định phải tại cái tên này xuất hiện một sát na, lập tức nhớ kỹ! Chết cũng không thể quên nhớ!"

Hoàng Các chủ mặt âm trầm, từng chữ từng câu nói.

Một cái đồ liền phải nhỏ máu danh tự đã càng thêm rõ ràng.

Lúc này, ngoài cửa sổ lôi đình ngay tại phần nộ gầm thét, tựa hồ đang bởi vì tìm không thấy cái này người độ kiếp mà bắt đầu nóng nảy.

"Àm âm!" Trong lúc đó, ngoài cửa sổ kim quang tràn ngập thế giới, một đạo kim hoàng sắc lôi đình phần nộ đánh hạ, truyền ra đình tai như óc bọ phá thanh âm, nguyên bản ở vào Thính Thiên Các phụ cận một chỗ núi nhỏ, trong nháy mắt liền bị san thành bình địa.

Thiên Vân quốc, tất cả đang xem lấy bảng danh sách người, lúc này đều ánh mắt sợ hãi.

"Vì cái gì, trên bảng danh sách, bắt đầu chảy máu đâu..."

"Các người nhìn! Là từ còn không có nổi lên hạng nhất phía trên chảy ra máu tươi!"

Bỗng nhiên tiếng sấm đại tác, chợt một trận băng hàn thấu xương gió lốc.

Thiên địa đột nhiên quang mang bắn ra bốn phía.

Mưa to bắt đầu mưa lớn!

"Người này, đến tột cùng là ai... Vì sao trời xanh đã đối với người này ghen ghét đến trình độ như vậy... Đây là không chết không thôi mối thù!"

Hắc mạc, huyết sắc hẻm núi, huyết tinh trong cổ miếu.

Lăng Tuyết cảm nhận được một cổ nguy cơ trí mạng, từ khi cổ kiếm thử một trăm đầu hồn mạch ngưng tụ ra về sau, phảng phất có một cái nàng giờ phút này hoàn toàn chống cự không được tồn tại ngay tại điện cuồng tìm kiếm lấy vị trí của nàng!

Nàng có thể dự cảm, dù cho giờ phút này có được một trăm đầu hồn mạch cổ kiếm nàng, cũng vụn vụn không phải cái này khí tức một chiêu chi địch!

Một giọt một giọt máu tươi chậm rãi từ cổ kiếm chảy xuôi mà xuống, khí tức cực kỳ đáng sợ ngay tại cổ kiếm bên trong hòa hợp.

Ngay tại Lăng Tuyết không thấy được một tòa Thần Điện chỗ, một đạo người mặc bạch bào thân ảnh đứng tại lối vào thần điện chỗ.

Thân ảnh chỗ đứng, thời không sụp đổ, tựa hồ hoàn toàn không chịu nổi vị nam tử này trên thân ả ả phát ra cực kỳ kinh khủng khí tức.

Phảng phất ả chứa tinh thần nhật nguyệt sắc bén ánh mắt nhìn thật sâu giờ phút này màu băng lam chân trời.

"Người nghĩ như vậy muốn giết về sau nhanh người, ta Hoang Cổ Kiếm Đế, liền hết lần này tới lần khác muốn bảo trụ nàng, sẽ không để cho người đơn giản như vậy liền làm thỏa mãn tâm nguyện..." Có chút khó miệng nhẹ cười, bạch bào nam tử lẩm bẩm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Hóa yêu! Mắt giấu nhật nguyệt tinh thần người!

Lăng Tuyết lúc này trong thức hải, đã sóng lớn ngập trời!

"Rống!" Giao long giữa đầu điện cuồng gầm thét, vô số tái nhợt xương cốt ngay tại không ngừng huyết nhục bên trong điện cuồng sinh trường mà ra.

Toàn bộ giao long lúc này chính máu me đầm đìa, ngoại trừ rách nát huyết nhục bên ngoài, còn lại liền là sẫm sẫm bạch cốt, tăng thêm vô cùng băng lãnh màu vàng sáng song đồng, chính thể lộ ra vô cùng tà ác cùng dữ tợn.

Chẳng biết lúc nào, Lăng Tuyết trên lưng cổ kiếm vô kiếm đã hóa thành vô số điểm sáng, tiến vào Lăng Tuyết thân thể mềm mại bên trong.

Nàng thân thể, tức là cổ kiếm chi vô!

Ngay tại vô kiếm tiến vào Lăng Tuyết thân thể lúc, Lăng Tuyết cảm giác được toàn thân bắt đầu kịch liệt đau nhói ức!

Loại này đau đớn, đau tận xương cốt!

Tựa như là tẩy tủy thay máu, Lăng Tuyết cảm giác được toàn thân mấy ngàn vạn tế bào đều đang không ngừng tử vong lại tái sinh lấy, mới tế bào sinh ra càng sâu lúc trước gấp mấy trăm lần sức sống.

Tại Lăng Tuyết chú ý không đến trên lưng, từng đầu hoa hồng sắc màu sắc hoa văn đang lấy tốc độ rõ rệt phác họa lấy, một loại cực kỳ thần bí lại tuyên cổ khí tức xuất hiện tại Lăng Tuyết bóng loáng tuyết trắng trên lưng.

Nếu là Lăng Tuyết có thể thấy được nàng phía sau lưng, liền sẽ phát hiện, phía trên kia phi tốc phác họa hình thành đồ án, chính là trên vô kiếm Thần Ma trấn áp đồ!

Hoa hồng sắc tranh thủy mặc bên trong, có núi cây biển máu, còn có bạch cốt vô số!

Có vực sâu nhuộm trùng, người thân ưng yêu, nửa người nửa mã quái thú, còn có vô số thần long tại huyết sắc không trung bay lượn, Phượng Hoàng nghỉ lại tại một góc khí tức vô cùng kinh khủng đoạn cây thân cành phía trên.

Vô số xích sắt tại đồ án bên trong điện cuồng phi đi lại, phía trên buộc chặt lấy vô số Thần Ma.

Mà bị trấn áp vô số Thần Ma lại đều giống như là sống tới giống như, bọn hắn tại Lăng Tuyết phía sau chỗ khắc họa trong địa ngục thống khổ tru lên, ánh mắt dữ tợn vô cùng.

Thức hải bên trong chẳng biết lúc nào, đã huyết hải tràn ngập.

Tại giao long cực kỳ hỗn loạn khí tức kinh khủng phía dưới, huyết hải đã như là kinh đào hải lãng, điên cuồng nhấc lên!

Mà liền tại huyết hải bốc lên thời điểm, Lăng Tuyết cảm thấy trước mặt thế giới, dần dần bắt đầu trở nên có chút huyết hồng .

"Đây là giao long phản phệ a... Nhanh không không chế nổi..."

Lăng Tuyết cảm thấy thế giới nhan sắc đang nhanh chóng biến hóa thời điểm, chỉ cảm thấy toàn thân cường đại màu đen nhánh nguyên khí đã không cách nào không chế, điên cuồng trút xuống.

"Ầm ầm!" Phương viên mấy trăm dặm hoang vu đại địa bỗng nhiên sục xuống tới, vô số tuyết bay bỗng nhiên dừng lại.

"Vì cái gì, đột nhiên cảm thấy thật đối..." Nhìn qua trước mặt thế giới màu đỏ ngòm, Lăng Tuyết ý thức đã bắt đầu có chút mơ hồ.

Một loại cực kỳ con đói bụng còn cao cảm giác ngay tại thế giới biến thành huyết sắc thời điểm chăm chú nương theo mà đến!

"Ta muốn ăn... Thịt..." Nắm lấy màu đen nhánh trường kiếm, Lăng Tuyết từng bước một đi về phía trước, đang tìm nàng muốn huyết nhục.

Trên lưỡi kiếm máu tươi, một giọt một giọt chảy xuống xuống tới, đem màu trắng cánh đồng tuyết thấm thành tiền điểm màu đỏ.

Mỗi một bước rơi xuống, đều có vô số tuyết bay bị mệnh mệnh nguyên khí chấn thành mảnh vỡ!

Lăng Tuyết không có chú ý tới, giờ phút này, nàng song đồng nhan sắc đã biến thành màu vàng sáng, tựa như là trong thức hải của nàng cái kia một đầu giao long.

Một loại khí tức cực kỳ đáng sợ từ trên người nàng phát ra, đây là một loại không giống với tu sĩ khí tức, mà là một loại đến từ trăm vạn năm trước đó cổ lão khí tức.

Nếu là còn có vực sâu nhuộm trùng ở đây, bị cổ này khí tức kinh khủng trực tiếp trấn áp chỉ từ!

"Đây là... Yêu khí thời ức!" Nơi xa bất hủ linh hồn nhìn qua Lăng Tuyết tinh tế thân ảnh, trong ánh mắt toát ra không thể tin thần sắc kinh hoàng.

"Yêu, lại còn có thất lạc ở bên ngoài thân thể tàn phế không có bị phong ấn!"

"Chỉ là, vì cái gì Kiếm Đế đại nhân không chỉ có không vui mau ra tay tru sát kẻ này, ngược lại muốn xuất thủ giúp nàng che đậy thiên cơ tìm kiếm!"

Tất cả bất hủ linh hồn thời khắc này sắc mặt bên trên đều viết đầy hoảng sợ.

Dù cho cường đại như bọn hắn, mấy trăm vạn năm qua đi, cũng không cách nào hoàn toàn quên năm đó cùng cổ yêu một trận chiến mang tới loại kia sâu trong linh hồn kinh khủng!

"Trách không được chúng ta nhìn không ra tu vi của nàng! Nguyên lai Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ, chính là nàng chân thực tu vi!"

"Bây giờ tu vi, là bởi vì nàng thôn phệ toàn bộ chết chỉ thí luyện tất cả vực sâu nhuộm trùng sau mới đạt tới."

"Dù cho nàng là yêu, cũng không đủ thực lực, cũng hoàn toàn không có cách nào thôn phệ tu vi cao hơn nàng bên trên vô số lần vực sâu nhuộm trùng... Nàng đến tốt cùng lại là như thế nào làm đến..."

"Kiếm trong tay của nàng, thanh kiếm kia rất không bình thường, kỳ quái nhất định là tại trong tay nàng cái kia một thanh kiếm ở trong!" Một cái bất hủ linh hồn, tay chỉ nơi xa Lăng Tuyết tinh tế trong lòng bàn tay nắm đen kịt nhỏ máu trường kiếm.

Chẳng biết tại sao, cái này một thanh kiếm, mang đến cho hắn áp lực, so Lăng Tuyết trên người cổ yêu khí hơi thở, càng thêm dễ khiến cảm thấy e ngại!

"Cái này một thanh cổ kiếm, đến tốt cùng là lai lịch gì..."

Ngay tại bất hủ linh hồn nhóm còn đang vì Lăng Tuyết trên người yêu khí mà cảm thấy sợ hãi thời điểm, Lăng Tuyết đã chẳng có mục đích đi thật lâu.

Nàng không có tìm được có thể no bụng huyết nhục.

Cảm giác đói bụng càng ngày càng rõ ràng, Lăng Tuyết thậm chí sinh ra muốn ăn tươi mình huyết nhục dục vọng mãnh liệt.

Thời gian dần trôi qua, Lăng Tuyết băng lãnh khát máu ánh mắt rơi vào mình trắng nõn mảnh khảnh trên cánh tay.

"Dù người như vậy hương vị, không phải là ta muốn nhất huyết thực a..." Lăng Tuyết tuyệt sắc trên dung nhan bỗng nhiên hiện ra một vòng yêu dị ý cười, thanh âm quỷ dị nói.

Cánh tay chậm rãi giơ lên, Lăng Tuyết trong con mắt vàng sáng chỉ sắc càng thêm tươi sáng .

Răng đột nhiên càng thêm sắc nhọn , liền là đầu lưỡi cũng bắt đầu chảy xuống đỏ tươi huyết.

Tại trắng nõn như mỡ đông cánh tay phóng tới bên miệng thời điểm, một cổ làm cho cả sinh mệnh đều cảm thấy hân hoan huyết nhục hương thơm xông vào mũi.

Ăn hết đem, đây chẳng phải là người khát vọng nhất huyết nhục a.

"Ong ong ong!"

Trần áp tại thức hải cổ kiếm đột nhiên phát ra một tiếng kiếm minh thanh âm!

Đột nhiên ở giữa, Lăng Tuyết thân thể mềm mại chấn động, ánh mắt rốt cục khôi phục thanh minh.

Trong hai mắt màu vàng sáng nhan sắc dần dần tán đi, dựng thẳng đồng cũng đột nhiên chuyển đổi thành nhân loại bình thường con người bộ dáng.

Tất cả bên nhọn răng trở về hình dáng ban đầu, đầu lưỡi cũng khôi phục thành nhân loại đầu lưỡi.

"Thật là đáng sợ giao long Vô Hồn... Ta kém chút liền mất phương hướng!" Khôi phục một chút thanh minh Lăng Tuyết, trái tim kịch liệt nhảy lên, nhớ tới mới kinh khủng, lúc này từng ngum từng ngum thờ dốc lấy.

Nhớ tới nàng vừa rồi không thể tưởng tượng nổi kinh khủng hành vi, Lăng Tuyết lòng vẫn còn sợ hãi nghĩ đến.

Nếu là mới loại cảnh giới đó tiếp tục kéo dài, nàng dự cảm mình coi như không có đem sinh sinh thôn phệ, cũng sẽ triệt để biến thành một cái chỉ biết là nhắm người mà phệ quái vật vĩnh viễn du dương tại cái này chỉ có trắng phau phau cánh đồng tuyết thể giới bên trong!

"Người lại có thể mình tỉnh táo lại, xem ra bí mật trên người của người còn rất nhiều."

Một đạo bình thân thanh âm đột nhiên truyền vào Lăng Tuyết trong tai.

Lăng Tuyết trước mặt, đột nhiên xuất hiện một người ảnh tử.

Lăng Tuyết trong lòng giật mình, lại là không có phát hiện người này như thế nào đi đến trước mặt mình.

Mà lại, càng thêm đáng sợ là, rõ ràng người này liền đứng tại trước người của mình, mình lại vẫn không cảm giác được người này mây may khí thời ức!

Chậm rãi ngẩng đầu, Lăng Tuyết đầu tiên nhìn thấy chính là bay múa trắng nõn không tì vết trường bào, lại ngẩng đầu, Lăng Tuyết liền bị người này ánh mắt chỗ thật sâu chấn nhiếp rồi.

Người này hai con ngươi thâm thúy vô cùng, chỉ là nhìn thoáng qua, Lăng Tuyết phảng phất từ trong đó nhìn thấy nhật nguyệt cùng sao trời lơ lửng tại trong ánh mắt hắn!

Một cổ kinh thiên kiếm ý chính chất chứa tại nhật nguyệt tinh thần bên trong!

Đạo kiếm ý này, đủ để chém ra thương thiên!

Hít một hơi thật sâu, chỉ một cái liếc mắt, Lăng Tuyết liền cảm thấy mình phảng phất muốn bị này đôi con ngươi thật sâu hút tới.

Nàng có thể cảm giác được, người này nếu là tồn tại sát tâm, chỉ một cái liếc mắt, mình liền bị ánh mắt của hắn bên trong vô tận kiếm ý sinh sinh giảo diệt!

"Người chính là lưu lại nơi đây truyền thừa đại năng...?" Lăng Tuyết cố nén tại khủng bố như thế nhân vật trước mặt sợ hãi, chỉ là bình tĩnh nhìn qua hắn như đao gọt gương mặt, nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Một kiếm trăm thương thiên!

Nghe được Lăng Tuyết tra hỏi, nam tử trước mặt không nói gì, chỉ là bình tĩnh nhìn qua Lăng Tuyết.

Mặc dù người này không có phóng xuất ra chút nào khí tức, thậm chí, Lăng Tuyết cảm giác mình tựa như là tại đối mặt không khí đồng dạng.

Nhưng là, càng như vậy, Lăng Tuyết càng là có thể minh bạch người trước mặt kinh khủng.

Hắn muốn giết mình, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, là đủ.

"Vẫn bối Lăng Tuyết, cảm ơn tiên bối xuất thủ cứu chi ân." Lăng Tuyết nhớ tới chậm chạp không có đến sinh tử đại khủng bố, trong lòng ần ần hiểu rõ, liền lên tiếng nói.

"Ồ?" Nam tử bình thân sắc mặt có chút biến hóa, Lăng Tuyết phản ứng nhanh chóng, nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Bởi vì Lăng Tuyết bây giờ chỉ là vừa mới tỉnh táo lại, lại có thể tại thoáng qua ở giữa, bắt lấy một chút thứ then chốt, cái này khiến hắn không khỏi âm thầm thưởng thức.

Nữ tử này, tâm tính rất không bình thường.

"Ta sự tình gì cũng không có làm, ngươi cảm ơn ta cái gì đâu?"

Bạch bào nam tử mỉm cười, có nhiều thú vị mà hỏi.

Nghe được bạch bào nam tử tra hỏi, Lăng Tuyết chỉ là một chỉ từ môn thể giới màu băng lam thiên không, nói ra: "Nó muốn giết ta, nhưng là tìm không thấy ta, nhất định là ngươi xuất thủ."

"Có ý tứ." Bạch bào nam tử khoe miệng ý cười càng đậm, "Vậy ngươi biết nó tại sao muốn hiểu sát ngươi a?"

Trong chớp mắt, mọi yêu dị trạng thái hình tượng như thiểm điện xẹt qua Lăng Tuyết trong lòng.

Tại cổ kiếm hồn mạch ngưng tụ đến một trăm mạch về sau, thể nội thanh xà Vô Hồn liền bắt đầu kịch liệt biến hóa, đối với linh hồn nàng phản phệ càng thêm nghiêm trọng, thậm chí nàng đã không khống chế được ý thức của mình.

Nhất định là có liên quan với đó!

Nhớ tới mới nàng đối với huyết nhục mãnh liệt khát vọng, nàng liền cảm thấy một trận hoảng sợ.

Nếu là dạng như vậy, cùng những cái kia nhắm người mà phệ xấu xí đại trùng tử khác nhau ở chỗ nào.

"Là bởi vì trong tay của ta cái này một thanh kiếm a..." Lăng Tuyết cảm trong tay đen kịt trường kiếm giờ lên, máu đỏ tươi ngay tại lưỡi kiếm chỗ khiêu vũ.

Lúc này Phá Quân cổ kiếm, có lẽ xưng là yêu kiếm càng thêm phù hợp.

Yêu kiếm bên trên tràn lan đi ra sắc bén khí tức, chính đem không gian không ngừng vỡ ra tới.

Nàng đột nhiên phát hiện, từ khi thứ một trăm đầu hồn mạch ngưng tụ ra về sau, cái này một thanh yêu kiếm liền cùng mình sinh ra một loại huyết mạch tương liên chặt chẽ không thể tách rời liên hệ.

Đã không chỉ có cực hạn tại thực thể, mà là trở nên có thể giống khí Vô Hồn cụ hiện hóa đồng dạng, thông qua sử dụng khí Vô Hồn đồng dạng, tùy thời triệu hoán đi ra.

Như thế giải quyết Lăng Tuyết không ít phiền phức,

Bởi vì trước kia cái này một thanh Phá Quân yêu kiếm, là không cách nào để vào trong nhẫn chứa đồ .

Mà lại bởi vì vô kiếm không tầm thường, nàng chỉ có thể thông qua quán quanh băng vài phương thức đem cổ kiếm che đậy .

Bất quá bộ dạng này nhiều ít có mấy phần giấu đầu lòi đuôi cảm giác, may mà chính là, đến nay còn không có gây nên ai đặc biệt hoài nghi.

Bây giờ, bởi vì yêu kiếm có thể thu vào thức hải, ngược lại là tránh khỏi lại nhiều này giờ lên, cũng không cần lại lo lắng bởi vì mang ngọc có tội mà lọt vào người khác ngấp nghé.

Về phần đeo tại sau lưng thần bí chuỗi kiếm, lúc này thì đã hoàn toàn hóa vào đến trong thân thể của mình.

Ngoại trừ thể chất bên trên biến hóa nghiêng trời lệch đất bên ngoài, bởi vì vô kiếm dung hợp, Lăng Tuyết còn rõ ràng cảm giác được, trong tay nàng cái này một thanh yêu kiếm, bây giờ sử dụng càng thêm linh hoạt, tựa như là cánh tay của mình.

Tựa như, thanh này yêu kiếm đã cùng nàng hòa làm một thể.

Điểm này nhìn qua không đáng chú ý, nhưng là đối Lăng Tuyết kiếm đạo con đường, lại là có tác dụng cực kỳ trọng yếu!

Nhân kiếm hợp nhất!

Đây mới là học tập kiếm chi đại đạo trạng thái tốt nhất!

Bất quá, thứ một trăm đầu hôn mạch đột phá trận thế lớn như vậy, bây giờ cái này một thanh kiếm, không có khả năng chỉ là vô cùng đơn giản biến hóa như thế ít đồ, nhất định còn có cái gì vô cùng trọng yếu biến hóa lúc nàng trước mắt không có khai quật ra !

"Xác thực, trong tay người thanh kiếm này là một nguyên nhân, bất quá người chỉ là đáp ứng một nửa." Thật sâu nhìn một cái Lăng Tuyết trong tay nhuộm máu trường kiếm, bạch bào nam tử mở miệng nói.

Đối với Lăng Tuyết trong tay đen kịt trường kiếm, cho dù là hắn, cũng không có mò thấy đến tột cùng là lai lịch thế nào.

Nhưng là, hắn có thể cảm giác được, trời xanh phần nọ, nhất định cũng cùng thanh kiếm này có liên quan!

"Còn có một nguyên nhân, chính là người hóa yêu, tiến thêm một bước thức tỉnh liền có thể siêu thoát Lục Đạo Luân Hồi bên ngoài, tăng thêm yêu kinh khủng thiên phú tu luyện, riêng này hai điểm, đã đầy đủ gây nên trời xanh đầy đủ e ngại cùng sát cơ."

"Yêu hóa?" Lăng Tuyết hỏi.

Bạch bào nam tử khẽ gật đầu, nói ra: "Đúng, chắc hắn người cũng đã cảm thụ qua loại kia đối máu tươi cùng huyết nhục mãnh liệt khát vọng cảm giác, mà cảm giác như vậy, liền là yêu."

"Yêu cùng người là triệt để đối lập, bởi vì, yêu có thể dùng ăn huyết nhục, chỉ có nhân loại huyết nhục." Bạch bào nam tử nói tiếp.

Lăng Tuyết ánh mắt hung hăng ngưng tụ, hít vào một ngụm khí lạnh, lại là không nghĩ tới, nàng bởi vì đã thức tỉnh yêu kiếm thứ một trăm đầu hôn mạch, vậy mà biến thành quái vật đáng sợ như vậy.

"Bất quá người cũng đừng quá lo lắng, người bây giờ chỉ là vừa hoàn thành cấp độ thứ nhất yêu hóa, còn chỉ có thể coi là làm là nửa yêu, ngoại trừ có yêu khí bên ngoài, người cùng người bình thường cũng không có cái gì khác nhau quá nhiều."

Nhìn thấy Lăng Tuyết rốt cục đổi sắc mặt, bạch bào nam tử lắc đầu khẽ cười nói.

Lăng Tuyết con mắt chăm chú nhìn qua bạch bào nam tử khuôn mặt, nói ra: "Tầng thứ nhất thức tỉnh... Ta làm thế nào mới có thể không tiếp tục yêu hóa?"

"Không nên dùng trên người người yêu khí là đủ."

"Thanh kiếm này?"

Bạch bào nam tử lắc đầu, lần nữa cường điệu: "Là yêu khí."

Lăng Tuyết không khỏi nghe được mê mang, chính là muốn tiếp lấy hỏi thăm thời điểm, lại đột nhiên biến sắc!

Mãnh liệt nguy cơ sinh từ cảm giác lóe lên trong đầu.

Mà đúng lúc này, màu băng lam thiên không bỗng nhiên bị vô số dày đặc kiếp vân oanh mở một đạo lỗ hổng.

Kiếp vân rút cuộc tìm được Lăng Tuyết bóng dáng!

Vô số kim xà càng thêm điên cuồng phun trào, tựa như là sẽ phải giải quyết đại họa trong đầu nhảy cẫng hoan hô.

"Ầm ầm!" Thiên địa đột nhiên lóe lên.

Mà đúng lúc này, mấy vạn đạo lôi đình đột nhiên hướng phía Lăng Tuyết rơi xuống, bên trên một sát na còn tại chân trời, sau một khắc, lập tức tới ngay phụ cận.

Lôi minh Cửu Thiên Huyền Lôi cùng khủng bố như vậy lôi đình so sánh, tựa như là tiểu hài tử nhà chời buồn cười!

"Phanh phanh!" Cho dù là tốc độ đã tăng lên tới như thế Lăng Tuyết, lại vẫn vẫn là không có biện pháp kịp phản ứng lần này sét đánh.

Chỉ là, mặc dù trái tim đột nhiên ngừng, toàn thân máu tươi sôi trào, nhưng là Lăng Tuyết lại vẫn mặt không đổi sắc!

Bởi vì, nàng biết, trước mắt cái này bạch bào nam tử, tất nhiên sẽ xuất thủ cứu nàng!

Từ hắn xuất hiện cùng mình nói chuyện thời điểm, Lăng Tuyết cũng đã đoán được hắn sẽ làm thế nào.

"Không sai." Nhìn thấy Lăng Tuyết chỉ là một giới nữ tử, lại có thể làm được trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc, bạch bào nam tử mặt lộ

về về hân thưởng, đột nhiên mở miệng.

Còn chưa dứt lời dưới, liền đưa tay hướng phía Lăng Tuyết trước người một chỉ.

Làm cho Lăng Tuyết chấn động vô cùng một màn xuất hiện.

Đã thấy mấy vạn đạo lôi đình, tựa như là tro bụi, tại bạch bào nam tử cái này lạnh nhạt một chỉ phía dưới, đột nhiên toàn bộ trên không trung hóa đi.

Mặc dù đã đoán được tên này thần bí bạch bào nam tử có thể cứu mình, lại là không nghĩ tới, hắn có thể làm được như thế hời hợt!

Bạch bào nam tử căn bản không nhìn tới những cái kia trong nháy mắt chôn vùi lôi đình, chỉ là nhìn về phía Lăng Tuyết, khóe miệng có chút câu lên, nói ra: "Muốn cùng ta học chân chính kiếm đạo a."

"Ta không phải đã biến thành nửa yêu sao... Người liền không sợ, có một ngày, ta biến thành chân chính yêu...?"

Lăng Tuyết nghĩ đến bạch bào nam tử đối yêu miêu tả, không có lập tức muốn tiếp nhận phần này cường đại truyền thừa.

Nàng đầu tiên suy tính, kế thừa kiếm đạo về sau, bản thân tu vi liền cực kỳ đáng sợ mình, nếu là thật sự biến thành nhấm người mà phệ yêu quái, vậy mình sẽ làm ra nhiều ít cùng mình trong lòng hiệp đạo trái ngược sự tình!

Lúc này, toàn bộ thế giới bắt đầu phong lôi mưa tuyết, bởi vì vòng thứ nhất công kích thất bại, lôi kiếp bắt đầu phần nộ gầm hét lên.

Mấy chục vạn lôi đình như là diệt thế, lần nữa rơi xuống!

"Ồ ào!" Mà đúng lúc này, bạch bào nam tử chợt vừa quát, đã thấy tất cả mưa gió đột nhiên ngừng, tất cả lôi đình bỗng nhiên lần nữa chôn vùi!

Lăng Tuyết trong lòng giật mình, viễn cổ đại năng thần thông thật sự là cao thâm mạt trắc, thậm chí ngay cả thương thiên đều dám can đảm quát lớn!

"Xem ra người là bởi vì chưa thấy qua cửa ta kiếm đạo, mới như thế uyển chuyển cự tuyệt ta à." Bạch bào nam tử nhìn qua giờ phút này khiếp sợ Lăng Tuyết, chậm rãi nói ra.

Lăng Tuyết khẽ giật mình.

Mà tại nàng chưa kịp phản ứng thời điểm, bạch bào nam tử tựa như ngọc thô trong tay chẳng biết lúc nào, lại đột nhiên nhiều hơn một thanh tuyết trường kiếm.

"Nhưng nhìn tốt!" Bạch bào nam tử đột nhiên vung lên trường kiếm, trên thân mặc dù không có nửa phần nguyên khí trút xuống, nhưng là Lăng Tuyết lại đột nhiên cảm thấy, một cỗ phảng phất muốn chém đứt thương thiên bá đạo kiếm ý từ tuyết trên thân kiếm xông lên trời!

"Oanh!" Một tiếng vang động kịch liệt vang vọng Bát Phương Thiên Địa!

Mà đúng lúc này, Thiên Văn quốc trên dưới tất cả mọi người, đều kinh hãi.

Bởi vì, nguyên bản kiếp vận ép thành thế giới, lại đột nhiên bị một đạo sắc bén vô cùng kiếm quang chém ra một đạo huyết sắc lỗ hổng!

Mà cái này lỗ hổng, kéo dài mấy ngàn vạn dặm!

Đột nhiên, huyết vũ nhao nhao rơi xuống, giống như là tận thế dấu hiệu.

"Thiên... Bị chém thành hai nửa..."

Không biết ai đột nhiên run rẩy nói một câu, sau một khắc, toàn bộ thế giới cũng bắt đầu run rẩy lên.

Tu sĩ gì... Có thể làm đến khủng bố như vậy tình trạng..

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Kỷ Vô Song!

Cô nhận nước, nơi nào đó bí cảnh lối vào.

Một nhóm tu sĩ ngay tại chạy vội, trên thân đều tản ra vô cùng kinh khủng khí tức, ngoại trừ người cầm đầu, tu vi đều là Luyện Thần Cảnh.

Nhưng mà người cầm đầu, lại là... Tụ Nguyên Cảnh!

"Thiên Vân quốc phương hướng?" Bỗng nhiên truyền ra một tiếng nhẹ kêu thanh âm, cầm đầu thân mang trường bào màu xanh nam tử đột nhiên ngừng lại

Cảm nhận được đến từ Thiên Vân quốc phương hướng cái này một phần kinh khủng rung động, hần lạnh nhạt sắc mặt rốt cục lên một tia ba động.

Khẽ chau mày, nói ra: "Thật là đáng sợ kiếm ý, dù cho nơi này khoảng cách Thiên Vân quốc mấy ngàn vạn dặm, nhưng là ta vẫn có thể cảm nhận được cỗ kiếm ý này kinh khủng."

"Nhất định là tiềm ẩn tại Thiên Vân quốc viễn cổ đại năng xuất thủ... Lại là không biết, nguyên bản yên lặng mấy chục vạn năm đại năng, vì sao lại lần nữa hiện thế..."

Trường bào dưới cuồng phong lăm liệt rung động, chỉ chớp hần thân thể thẳng tắp, tướng mạo đường đường, một đôi mắt quang bắn hàn tinh, một đôi lông mày hoàn toàn giống xoát sơn.

Từ xa nhìn lại nhìn lại, trường bào bay múa, quang minh lăm liệt, là một trọn vẹn độc thi thư tú tài.

Chỉ là cẩn thận nhìn lên, lại phát hiện người này trên trán ẩn ẩn hàm ẩn thiên hạ càn khôn, có vạn phụ không địch nổi cái thể đại khí phách.

Thâm thúy hai con ngươi dõi mắt trông về phía xa, hần phảng phát thấy được cách xa nhau nơi đây mấy ngàn vạn dặm, bị một kiếm bỏ ra huyết sắc thương khung.

"Làm sao vậy, Kỷ sư huynh..."

Nam tử sau khi dừng lại, chung quanh mấy người vội vàng cũng dừng lại.

Bọn hần đều là Huyết Linh Tông tử đệ, nguyên bản đều là trong tông môn nổi tiếng lâu đời hạch tâm tử đệ.

Chỉ là, từ khi cái này tên là Kỷ Vô Song nam nhân tiến vào tông môn về sau, hết thấy cũng thay đổi.

Tông môn thi đấu thời điểm, đều không có người chú ý tới Kỷ Vô Song, lại là kinh khủng nhất một con ngựa ô, vậy mà lấy Tụ Nguyên Cảnh tu vi sinh sinh nghiền ép giết vào đều là Luyện Thần Cảnh đệ tử trận chung kết!

Cuối cùng càng là vượt ngang một cái đại cảnh giới, lấy vô địch chi tư đoạt được vòng nguyệt quế!

Cảm thụ được nam tử trên thân phảng phát thư sinh phạm nhân bình thường khí tức, bọn hần những này Luyện Thần Cảnh đại tu sĩ bây giờ lại là liên tho mạnh cũng không dám một ngụm.

Mặc dù đều là luyện thần tu sĩ, nhưng là bọn hần rất rõ ràng, tại cái này chỉ có Tụ Nguyên Cảnh trước mặt nam nhân, bọn hần liền như là sâu kiến!

Quyền sinh sát trong tay đại quyền, đều tại trên tay của người đàn ông này.

Tất cả mưu toan bằng vào tu vi xem thường cùng áp chế cái này nam nhân người, đều đã chết không có chỗ chôn.

Cái này nam nhân thật sự là quá mức kinh khủng, phảng phát tại trước mặt hần, tất cả cảnh giới giới hạn đều thành mây bay.

Bọn hần quên không được Luyện Thần Cảnh Đại sư huynh bị cái này nam nhân một chỉ phía dưới ép thành mảnh vỡ đáng sợ một mảnh.

Khi đó, liệt nhật bốc hơi, tông môn tất cả mọi người tử đệ quần tình chính là sục sôi thời điểm.

Huyết Linh Tông thi đấu đã gay cấn.

Đại sư huynh Lâm Hạo đứng tại trên lôi đài, rất là cuồng vọng chỉ vào Kỷ Vô Song, kêu gào nói: "Thiên Vân quốc Tiêu Dao Bảng thứ nhất, ta nhìn ngươi cũng bất quá như thế, như thế tiểu quốc có thể đứng hàng đệ nhất liên tiếp ngươi dương dương tự đắc rồi sao? Lại còn vọng tưởng khiêu chiến ta!"

Kỷ Vô Song phảng phát không có nghe được hần, chỉ là từng bước một chậm rãi đi đến lôi đài, mới bỗng nhiên mở miệng: "Ta bình sinh, không thích nhất bị người chỉ vào cái mũi nói chuyện."

"Lúc trước tất cả chỉ vào người của ta cái mũi người nói chuyện, sau cùng chết rồi."

Nửa ngày, Kỷ Vô Song bình tĩnh nhìn về phía Lâm Hạo, nói ra: "Cho nên, còn xin ngươi buông xuống tay của ngươi."

"Ha ha ha, tốt! Xem ra, ngươi thật sự cho rằng ngươi thiên hạ vô song, đã ngươi như thế không thích bị người nhục nhã, hôm nay ta liền muốn hảo hảo nhục nhã ngươi một phen, để ngươi minh bạch, không phải tất cả mọi người là ngươi có thể khiêu chiến!"

Nhìn thấy Kỳ Vô Song không lọt vào mắt chính mình, càng là nói rằng như thế khiêu khích ngừ điệu, Lâm Hạo không khỏi giận quá thành cười.

Hắn còn không có gặp qua như thế hung hăng bá đạo người mới.

Hắn nhất định phải đem hắn chém giết tại lời đài, lấy chấn thế hệ trước đệ tử sĩ khí!

"Suru!" Thoại âm rơi xuống, thân hình hắn cấp tốc liền cấp tốc bắt đầu chuyển động, mặc dù Kỳ Vô Song một đường nghiền ép lên đến, nhưng là cuối cùng chỉ là Tự Nguyên Cảnh, hắn thi triển ra tốc độ, nhất định có thể một kích mất mạng!

Huyết Linh Tông cổ vũ đệ tử ở giữa chém giết, cho nên tại Lâm Hạo triển khai thân hình thời điểm, dưới trận các đệ tử tất cả đều nhiệt huyết dâng trào, ánh mắt lấp lánh nhìn qua trên đài sắp triển khai chiến đấu.

Theo bọn hắn nghĩ, một mực phách lối vô lượng Kỳ Vô Song, cái này một thốt mới vừa vào tông môn hắc mã, lập tức liền sẽ tại một trận chiến này gây kích trầm sa.

Nghĩ như vậy, bại bởi Kỳ Vô Song thế hệ trước đệ tử không khỏi bắt đầu càng thêm mong đợi.

"Xem ra, lại là một cái chưa thấy quan tài chưa rơi lệ người." Kỳ Vô Song khéo miệng có chút câu lên.

Đối mặt thân hình nhanh chóng chớp động Lâm Hạo, Kỳ Vô Song động cũng không động, chỉ là giơ tay lên, duỗi ra đầu ngón tay hướng phía trước một chỉ.

"Ta lấy thế giới chi phong, đổi lấy ngươi thân thể chi huyết." Kỳ Vô Song nhẹ nói nói.

Sau đó, liền không tiếp tục nhìn Lâm Hạo, thân nhiên đi xuống lời đài.

Quả nhiên một cái vô cùng cuồng ngạo, tự tin phi phàm!

Mà lúc này, toàn trường tĩnh lặng đáng sợ.

Bởi vì, mới còn tại huyết khí mãnh liệt Lâm Hạo, qua trong giây lát bị hóa thành vô tận gió nhẹ biến mất thế giới này.

Lâm Hạo trước đó ở cái thế giới này một tơ một hào vết tích đều tại Kỳ Vô Song hơi hốt một chỉ phía dưới, hơi phi yên diệt.

Tự Nguyên Cảnh đối chiến Luyện Thần Cảnh, một chiêu miểu sát!

Một trận chiến này, kinh động đến toàn tông trên dưới!

Một màn này, vĩnh viễn tại Huyết Linh Tông ngàn vạn đệ tử bên trong, thật sâu ghi khắc.

"Nếu không phải cảm thấy mình quá trường thọ, vô luận tu vi gì, đều tuyệt đối không nên đi trêu chọc Kỳ Vô Song."

Đây là trong tông môn, mấy năm này bên trong, lưu truyền rộng nhất một câu!

"Kiếm khí tức... Các ngươi cảm giác không thấy a?" Kỳ Vô Song khẽ chau mày, nói ra.

Nhìn thấy Kỳ Vô Song nhíu mày, tất cả mọi người lập tức như đưa hầm băng, mặt lộ vẻ sợ hãi, tranh nhau chen lấn vận khí toàn thân cảm giác, đi cảm thụ nam tử nói tới cái kia hư vô mờ mịt kiếm khí.

Nửa ngày.

Nhìn qua đám người này trên mặt vẻ mờ mịt, Kỳ Vô Song sắc mặt bình thản, chỉ là khẽ nhả ba chữ, "Quá yếu."

Đối mặt nam tử mĩa mai, không chỉ có không có người dám can đảm lên tiếng phản đối, ngược lại mặt của mọi người sắc lập tức trắng bệch xuống tới.

Thậm chí, toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên, không có chút nào nửa phần Luyện Thần Cảnh tu sĩ khí phách.

Hoặc là nói, tại cái này nam nhân đáng sợ trước mặt, bọn hắn đã không biết như thế nào dùng khí cùng tôn nghiêm.

"Thôi được, đã chậm trễ không ít thời gian, tông môn khác đều tiến vào bí cảnh, chúng ta trước tiến vào đi." Nửa ngày, Kỳ Vô Song rốt cục mở miệng.

Nghe được Kỳ Vô Song câu này bình thản, tất cả mọi người nhất thời như trút được gánh nặng, theo bọn hắn nghĩ, mới tựa như là tại Quý Môn quan trước mặt đi lợi kinh khủng.

Ngay tại tất cả mọi người chuẩn bị tiến vào bí cảnh thời điểm, lại có một con đen kịt quạ đen, từ phía trên bên cạnh bay tới.

Mới còn tại chân trời, trong nháy mắt bay thấp tại trước mặt mọi người.

"Hóa đạo!" Tất cả mọi người đột nhiên giật mình, Tụ Nguyên Cảnh lấy đạo tụ nguyên, chỉ là có thể đơn giản vận dụng đơn giản nói.

Liên xem như Luyện Thần Cảnh, đem trong lòng chỉ đạo tiến một bước kéo dài, lấy đạo luyện thần, nhưng là khoảng cách hóa đạo chỉ cảnh nhưng cũng là chênh lệch không ít!

Trước mặt cái này quạ đen có thể là trưng đạo chỉ lĩnh ngộ đạt tới "Hóa đạo" chỉ cảnh rèn hồn tu sĩ đạo phân chia thân!

Huyết Linh Tông ở đây các đệ tử đều ánh mắt toát ra vẻ kính sợ.

Đang suy nghĩ muốn mở miệng xưng hô tiền bối thời điểm, Kỳ Vô Song lại là nhú mày mở miệng nói ra: "Người đặc địa không xa xa xồi vạ dẫm tới một chuyện, có chuyện gì a?"

Nghe được Kỳ Vô Song cao cao tại thượng khẩu khí, tất cả mọi người không khỏi giật mình, hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn là Kỳ Vô Song chỉ là Tụ Nguyên Cảnh, thậm chí ngay cả rèn hồn cảnh giới cao thủ, đều có thể không hề sợ hãi!

"Phốc!" Quạ đen không có để ý Kỳ Vô Song ngữ khí, chỉ là vừa bay đang, rơi vào Kỳ Vô Song trên vai.

"Thiên Vân quốc có ngoan nhân tụ nguyên, kiếp vận trùng trùng điệp điệp mấy ngàn vạ dẫm, danh tự sắp tại Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng nổi lên hiện thời điểm, tiền điểm huyết dịch chảy khắp bảng danh sách." Một đạo thần niệm truyền vào Kỳ Vô Song trong thức hải.

Bất quá Kỳ Vô Song chỉ là mặt không biểu tình, lẳng lặng nghe, tựa hồ đây hết thảy hoàn toàn không cùng hắn tương quan.

"Ngay sau đó, Thiên Vân quốc một vị nào đó thượng cổ đại năng không biết ở nơi nào xuất thủ, vậy mà một kiếm chém ra Thiên Vân quốc thương khung, lúc ấy huyết vũ tràn ngập cả nước trên dưới, toàn dân sợ hãi."

"Tụ nguyên người, nhất định là bị vị này hành tẩu tại Thiên Vân quốc đại năng nhìn trúng, đồng thời tất cả đều đạt được đại năng truyền thừa, thật là khiến người hâm mộ a..."

Bất quá đang nói tới truyền thừa thời điểm, đen kịt quạ đen mọc đầy màu đen lông vũ khuôn mặt bỗng nhiên toát ra mấy phần mất tự nhiên chi sắc, tựa hồ nhớ ra cái gì đó thật không tốt sự tình.

"Thiên Vân quốc, mặc dù chỉ là một cái nhỏ nhỏ cấp một tu chân nước, nhưng lại thật sự là ẩn giấu đi to lớn bí mật chứ, chỉ là không có người có năng lực như thế cùng đàm phách đi để lộ những này khăn che mặt thần bí."

Kỳ Vô Song bỗng nhiên mỉm cười, nói ra: "Người vạ dẫm xa xồi chạy đến, chỉ là nghĩ nói đám vô dụng này?"

Đen kịt quạ đen đột nhiên toàn thân lông tơ lóc sáng, gượng cười truyền âm nói: "Người này vân quốc vô song đệ nhất xưng hào, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ bị người đoạt đi, người đây đều không khăn trương...?"

"Hư danh mà thôi, nhường ra đi lại có làm sao." Kỳ Vô Song nói ra, chỉ là sau một khắc, thanh âm đột nhiên lạnh mấy phần, nói ra: "Nói đi, Kha Diệc Mộng đâu?"

Tựa hồ rất là e ngại Kỳ Vô Song băng lãnh ngữ khí, đen kịt quạ đen thật nhỏ bàn chân không chịu được hương Kỳ Vô Song đầu vai lui lại mấy bước.

"Ta vừa xuất thần, để nàng đi vào huyết hèm núi truyền thừa chi địa bên trong..."

"A!" Chỉ là đen kịt quạ đen vẫn chưa nói xong lời nói, liền bỗng nhiên hét thảm một tiếng, toàn thân lông vũ điên cuồng bay thấp đầy trời, giãy dụa lấy muốn bay trở về thiên không.

"Phốc!" Lại rốt cục nghe được một tiếng tiếng nổ đùng đoàng, đã thấy quạ đen huyết nhục bỗng nhiên ở trên bầu trời nổ tung.

Tất cả đồng hành Huyết Linh Tông từ đệ đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng sợ hãi không thôi.

Trong lòng bọn họ, vô cùng kinh khủng đạo phân chia thân, vậy mà đột nhiên trở nên không chịu nổi một kích, cái này tên là vô song nam nhân, tu vi đến tột cùng tới nơi nào!

Không có để ý mặt của mọi người sắc, Kỳ Vô Song có chút nhắm mắt lại.

"Còn sống." Nửa ngày, Kỳ Vô Song chậm rãi mở miệng, bình tĩnh sắc mặt bên trên nhìn không ra bất kỳ cảm xúc biến hóa.

Nhìn về phía trước mặt bí cảnh giao lộ, Kỳ Vô Song mở miệng nói: "Đi thôi."

Chỉ là bình tĩnh hai chữ, lại làm cho tất cả mọi người đều là trong lòng cuồng loạn, đều là kính sợ vô cùng theo sát Kỳ Vô Song bước chân.

Dạng này thời thời khắc khắc đều như là trên bàn dao thót cảm giác đáng sợ, liền xem như đi theo Huyết Linh Tông chương môn bên người, cũng không có qua...

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Kiếm Đảm Cầm Tâm!

Toàn bộ thế giới huyết vũ ngập trời, một đạo máu đỏ tươi sắc hồng câu vắt ngang tại mệnh môn trên trời cao.

Vô số nặng thống khổ tru lên từ phía trên bên cạnh truyền đến, chấn thiên động địa.

Bạch bào nam tử tay áo dài bông bênh, một thanh tuyết trắng trường kiếm giữ tại trong lòng bàn tay, trên thân khí tức hoàn toàn không có hấn, lại nghiêm nhiên tản mát ra một loại chấp tề thiên địa thương sinh đại khí phách.

Chưa từng có nghe nói qua ai có thể như thế bá khí, vậy mà thật sự có thể đem chứa tể thiên địa thương thiên một kiếm bỏ ra!

Nghe đồn thiên vô tận chi cao, chưa từng có người nào có thể đụng chạm đến thiên chi cuối cùng, nhưng mà bây giờ người này, lại chỉ là đơn giản trường kiếm vung lên ở giữa, liền đem trăm ngàn đời đều không có người có thể chạm đến thương khung chém ra.

Kiếm đạo của hấn, đến tột cùng là đến như thế nào quý dị cảnh giới khó lường!

Huyết vũ còn tại mưa như trút nước mà xuống, mới thể tới mãnh liệt kinh khủng thiên kiếp, vậy mà tại một kiếm này về sau, bắt đầu dần dần sụp đổ.

Bạch bào nam tử không để ý đến giờ phút này ngay tại đổ máu thương khung, chỉ là quay đầu lại nhìn qua còn không có thông thả lại sức thiếu nữ.

"Hỏi lại ngươi một tiếng, như thế kiếm đạo, ngươi có muốn hay không học?" Khóe miệng của hấn chỗ toát ra một vòng mỉm cười, nói ra.

...

Thiên Vân quốc trên dưới đã lâm vào trong khủng hoảng, từng cái thành trì bên trong phạm nhân nhìn thấy trận này không tầm thường mưa máu, đều ánh mắt toát ra vẻ tuyệt vọng.

Theo bọn hấn nghĩ, đây là tận thế hàng lâm dấu hiệu.

Một mảnh loạn tượng.

Đám người bạo động, bắt quá Kha Diệc Mộng nhưng không có để ý tới đám người hỗn loạn, nàng cũng không quan tâm trận này đột nhiên xuất hiện huyết vũ.

Nàng lách qua phân loạn đám người, đi ngược dòng nước, cấp thiết muốn muốn tận mắt đi xem lúc này Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng đến tột cùng viết là ai danh tự.

So sánh tận thế hàng lâm, xác nhận người kia sinh tử, mới là nàng dưới mắt chuyện muốn làm nhất!

"Kha tiểu thư!"

Ninh Trần một đoàn người đã bị bạo động đám người tách ra, mới vây quanh muốn xem bảng danh sách đám người, lúc này tất cả đều không có tâm tình tốt như vậy, đối bọn hấn tới nói, tại tận thế hàng lâm trước đó, tìm tới một chỗ an toàn che chở chỗ mới là trọng yếu nhất.

"Chỉ Nhược, Tử Mạch, các ngươi theo sát ta, chúng ta cùng một chỗ tìm một cái Kha tiểu thư." Ninh Trần la lớn.

Ba người tại cuồng loạn trong đám người bốn phía tìm kiếm, chỉ là từ đầu đến cuối không có nhìn thấy Kha Diệc Mộng thân ảnh.

Ninh Trần trong lòng có chút lo lắng, bây giờ đám người hỗn loạn, ngoại giới còn không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì biến động lớn, nếu là Kha Diệc Mộng lúc này tẩu tán, sẽ trở nên rất phiền phức.

Lăng Tuyết yên tâm đem Kha Diệc Mộng đem cho bọn hán đến bảo hộ, nếu là chuyên đơn giản như vậy cũng làm không được, lại thể nào xứng đáng Lăng Tuyết đối bọn hán nỗ lực!

Có chút bức bối nhìn qua rộn rộn ràng ràng đám người, Ninh Trần nhanh chóng rục rịch.

Chỉ là, cảm nhận được rơi vào trên người huyết vũ băng lãnh cảm giác, bỗng nhiên ở giữa Ninh Trần trong lòng bùng tỉnh tới.

"Đứng, độ kiếp! Nếu là thiên kiếp là vì Lăng Tuyết mà đến, vậy cái này một kiếp nhất định là viễn cổ đại năng đại thủ bút! Kha tiểu thư nhất định là muốn đi xem Tiềm Long Bảng bên trên danh tự, đến dùng cái này xác nhận phán đoán trong lòng!"

"Đi theo ta." Nghĩ như thế, Ninh Trần trong nháy mắt hiểu rõ Kha Diệc Mộng hướng đi, vội vàng đẩy ra đám người, lôi kéo Mộng Tử Mạch, liền hướng nơi xa bằng danh sách phương hướng đi đến.

Xuyên qua hơn người biển, đôi mắt nhìn lại, quả nhiên, cái kia người ấy liền tại cái kia cao vút độc lập.

Tại mới còn đám người ồn ào bằng danh sách trước, bây giờ chỉ là tịch liêu đứng đầy một người mặc thanh sam tuyết sắc nữ tử, chỉ có lư thừa tán tán dòng người vội vàng từ bên người nàng xông qua.

Chẳng biết tại sao, vốn là đã có khuynh thành chi tư nữ tử, giờ phút này giống như tựa thiên tiên dung nhan, tại tí tách tí tách mưa máu bên trong, càng là lên một tầng lầu, đến một loại khó mà nói rõ cảnh giới.

Tóc mai vẫn muốn độ cái má tuyết, đại ni mở kiêu hoành xa tự.

Xanh biếc Thúy Yên áo bên trên nhuộm dần đỏ bùng vết nước, phảng phất mỡ đông da thịt như ả như hiện, bờ vai như được gọt thành, thất lưng thon thon, khí như u lan.

Tinh mâu như trong nước trắng rằm, chính ngơ ngác nhìn Tiềm Long Bảng bên trên huyết vũ loạn đả bên trên, đỏ tươi mà dần dần hiển lộ ra tuyệt đại chi danh.

"Lăng Tuyết, thật là nguoi." Nhìn qua Tiềm Long Bảng, Kha Diệc Mộng lẩm bẩm nói.

Mặc dù không biết Thiên Vân quốc trên dưới mấy tí người, đến tột cùng có mấy cái tên là Lăng Tuyết chi nữ tử, nhưng là Kha Diệc Mộng giờ phút này cũng rất khẳng định, người này, chính là nàng biết cái kia Lăng Tuyết!

Giờ phút này hai chữ danh tự bên trên chính thẩm lấy đỏ tươi nhan sắc, thể lương huyết dịch cốt cốt mà xuống, nhuộm đỏ cả trương Tiềm Long Bảng đơn, chảy xuôi đến son màu xám trên mặt đất.

"Ta liền biết nguoi có thể sống xuống tới..." Kha Diệc Mộng khóe miệng hiện lên một vòng phức tạp không hiểu ý cười, nóng hổi nhiệt lệ chẳng biết lúc nào đã tràn mi mà ra, cùng đánh rớt tại tinh xảo trên gương mặt nhao nhao huyết vũ giao hòa cùng một chỗ.

Cho tới giờ khắc này, chân chính nhìn thấy hai chữ này thời điểm, nàng vắng vẻ tâm, lại là rốt cục âm áp.

"Thật là nàng, chỉ là, nàng tự nguyện thời điểm, đến tột cùng ngưng tụ nhiều ít đầu hồn mạch... Vì sao tên của nàng, thương thiên muốn lấy tinh hồng chi huyết đến viết." Ninh Trần thật sâu hít một hơi, cùng Lăng Tuyết cái này kỳ nữ quen biết càng lâu, liền càng phát ra đoán không ra nàng.

"Lăng Tuyết tỷ tỷ đạt được đại năng truyền thừa ngô?" Mộng Tử Mạch cũng nhìn thấy bằng danh sách danh tự, hỏi.

Tại vừa nhìn thấy máu tươi chảy ngang bằng danh sách lúc, Mộng Tử Mạch đen như mực trong mắt hiện lên một chút sợ hãi, nhưng là khi nhìn đến cái kia tên quen thuộc thời điểm, phảng phất có cỗ lực lượng vô danh xuyên thấu qua danh tự, đưa nàng trong lòng tất cả sợ hãi trong nháy mắt toàn bộ xua tan.

"Phải là, xem ra, từ môn mới là viễn cổ đại năng bày chân chính truyền thừa." Chớ chi Nhược cũng nhìn qua giờ phút này trên bằng danh sách xếp tại nhất thủ đỏ tươi danh tự, có chút hiểu được nói.

"Phần này truyền thừa, nàng có thể có được, là hán là . Mà lại, nếu là viễn cổ đại năng truyền thừa, cho dù là chúng ta đi vào, coi như thật là sinh môn, cuối cùng cũng sẽ biến thành tử môn."

Ninh Trần nói ra, Lăng Tuyết tu vi so tất cả mọi người cao, mà lại cũng là nàng bỏ bản thân vì tập thể tinh thần hiệp nghĩa, cũng đã để bọn hán tin phục.

Phần này truyền thừa bất kể như thế nào, để Lăng Tuyết đạt được, hán đều sinh không nổi nửa phần lòng ghen tị.

Bất quá hán không nghĩ tới, hán lời nói này phía sau suy đoán, lại là thật nói ra sự thật.

Đối mặt lít nha lít nhít một cái tử môn thế giới vực sâu nhuộm trùng hải dương, ở đây ngoại trừ Lăng Tuyết, vô luận là ai, bước vào đều là tình huống tuyệt vọng!

Ninh Trần bọn hán đều ánh mắt phức tạp nhìn qua lúc này đứng đầu bằng bên trên danh tự.

Ngày bình thường thần long kiến thủ bất kiến vì Tiềm Long Bảng đại nhân vật, vậy mà cùng bọn hán đồng hành mạo hiểm một tháng lâu.

Mà lại, tên của người này, lúc này chính lấy siêu nhiên tại thiên cổ đứng đầu bảng hình thức, sừng sững tại chúng sinh chỉ đình Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng.

Một loại cực kỳ cảm giác không chân thật, tại trong lòng của tất cả mọi người tự nhiên sinh ra.

Nhất là bọn hán đồng loạt đánh giá thấp qua cái này đại nhân vật thời điểm, cảm giác như vậy càng rõ ràng hơn.

Đúng vào lúc này, vẫn là mưa máu đầy trời.

Bất quá đen ngịt hạo đăng mấy ngàn vạn dặm kiếp vân, lại là tại cái này kinh thiên một kiếm phía dưới, bắt đầu chậm rãi lui tán.

Chói mắt ánh rạng đông, xuyên thấu qua phi tốc tở khắp lôi kiếp, một lần nữa chiếu rọi tại cái này đại thể phía trên.

...

"Ta muốn học." Lăng Tuyết nhìn thật sâu trước mặt thâm bất khả trắc bạch bào nam tử, sau một lúc lâu, rốt cục nói ra.

Mặc dù không rõ cái này thượng cổ đại năng vì sao muốn cứu mình, nhưng là mặc kệ hán toan tính vì sao, nàng bây giờ chỉ còn lại liên vận vận chỉ có một cái mạng.

Tu vi chân chính chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nàng, đối mặt khủng bố như thế thiên kiếp, hoàn toàn không có chạy thoát khả năng.

Có thể nói, nàng hiện tại cái mạng này, hoàn toàn là bạch bào nam tử cứu !

Bạch bào nam tử, đối với nàng, có thể cứu mệnh đại ân!

Đã hán muốn giáo, cái kia nàng liền thoải mái học, không đi cố kỵ bạch bào nam tử có ý đồ gì.

Về phần yêu hóa, Lăng Tuyết tin tưởng, y theo bạch bào nam tử đã dám đem thần thông truyền thừa cho mình, y theo hán thần thông, nhất định là có biện pháp ức chế yêu hóa.

Mà lại, đối với trong tay đang thiếu lá bài tẩy Lăng Tuyết mà nói, bạch bào nam tử kiếm đạo truyền thừa, có thể nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Yêu kiếm quá quý dị, nàng không thể lại chỉ ý lại lấy yêu kiếm chiến đấu!

"Rất tốt." Bạch bào nam tử đối Lăng Tuyết phản ứng rất hài lòng, nói ra: "Ngươi tại huyết hẻm núi hết thầy sở tác sở vi ta đều có thể nhìn thấy, mặc dù ngươi chỉ là một giới nữ tử, nhưng là ngươi khí lượng, sự can đảm của ngươi, còn có ngươi lòng dạ, đều để ta rất thương thức."

"Chớ chỉ Nhược đối ngươi nhiều làm khó dễ, ngươi lại có thể làm rõ sai trái, tại trái phải rõ ràng trước mặt làm ra phù hợp hiệp đạo lựa chọn!"

"Tại tử môn trước mặt, ngươi có thể tại Ninh Trần đã làm ra hi sinh lựa chọn thời điểm, đứng ra, mà không phải sợ hãi ở phía sau, may mắn chịu chết người kia không phải ngươi, đây là cần đại khí phách cùng ngực lớn vật áo người mới có thể làm đến sự tình!"

Nói đến đây, bạch bào nam tử đột nhiên giơ tay lên, tại Lăng Tuyết chưa kịp phản ứng thời điểm, hướng phía Lăng Tuyết tìm một chỉ.

Lăng Tuyết giật mình, đã thấy vô số màu đỏ sợi tơ từ trong lòng nàng chỗ bị bạch bào nam tử một chỉ này dẫn dắt mà ra, một loại kinh khủng vắng vẻ cảm giác, theo những này màu đỏ sợi tơ dẫn dắt mà ra, đột nhiên đánh lên nàng trong lòng.

Bất quá Lăng Tuyết sắc mặt nhưng không có quá đại biến hóa, nàng mình bạch, giờ này khắc này, bạch bào nam tử sẽ không gây bất lợi cho nàng!

"Quả nhiên là màu đỏ." Bạch bào nam tử mỉm cười, chỉ bên trên nguyên khí ba động lập tức vừa thu lại, tất cả màu đỏ sợi tơ một lần nữa trở lại Lăng Tuyết tìm bên trong.

"Băng vào tâm tính của ngươi, mặc dù không phải hoàn mỹ "Xích tử chi tâm", nhưng là cũng là cực giai, vừa vặn có thể tu luyện ta phần này tâm pháp."

"Phần này tâm pháp, ta cùng huyền cảm thiên hậu các tập được một nửa, ta tu luyện chính là kiếm gan thiên, mà nàng tu luyện chính là Cầm Tâm thiên."

Kiểm Đâm Cầm Tâm, là hán tuổi trẻ lúc, tại Thần Ma chi chiến trong di tích tìm tới một bản công pháp bí tịch.

Phần này công pháp yêu cầu người tu luyện cương nhu cùng tồn tại, nhậm hiệp nhu nhã, đã có hiệp tình, lại có can đảm.

Phần này công pháp đi được là đường đường chính chính thiên địa chính khí đại đạo!

"Cầm Tâm chỉ có nữ tử mới có thể tu tập, mà kiếm gan, thì cần muốn "Xích tử chi tâm" mới có thể tu tập."

Nói đến đây, bạch bào nam tử ánh mắt thâm thúy bên trong bắn ra quang mang mãnh liệt.

"Ta si đọa trên trăm vạn năm, vậy mà, thật dễ cho chúng ta đến, có được "Xích tử chi tâm" nữ tử. Nói thật, ta cũng thật bất ngờ, bởi vì ta một lần hoài nghi, tại nữ tử trên thân, có phải hay không căn bản không có khả năng xuất hiện xích tử chi tâm!"

"Một thiên kiếm gan thiên, liền có thể thành tựu một vị Hoang Cổ Kiếm Đế, một thiên Cầm Tâm thiên, liền có thể thành tựu một vị huyền cầm thiên hậu!"

Nói đến đây, Hoang Cổ Kiếm Đế ánh mắt lợi hại, rơi vào trước mặt cái này khí khái hào hùng bông bột tuyệt sắc nữ tử trên thân, chậm rãi mở miệng lần nữa.

"Nếu là có người có thể đem toàn thiên Kiếm Đám Cầm Tâm đều mình ngộ tới, vậy người này, nhất định có thể thành công hoàn thành năm đó ta không có hoàn thành sự tình!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Bạch cốt Vô Sinh Đạo, tru sát lệnh!

Hắc mạc, thí luyện chi địa, bạch Sa Hà chỗ sâu.

Màu xám khu vực.

Hạo đang đục ngẫu màu trắng trường hà tại đen kịt sa mạc cuộn cuộn chảy dài, đem đen kịt thế giới, một phân thành hai.

Một đám Xích Hóa bọ cạp bò đến hung mãnh hết giận dữ cát trắng biên giới, như đèn lồng lớn chùng cái đầu ánh mắt trung lưu lộ ra thật sâu kiêng kị, muốn lợi qua thần bí quý dị dòng sông, lại do dự không tiến.

Đúng lúc này, không biết từ chỗ nào, đột nhiên thoát ra một con Ngưng Mạch Cảnh năm tầng màu xanh cự mãng "Oanh" một tiếng, thân thể khổng lồ liền nhảy vào chảy xiết trong sông.

Nhìn thấy một màn này, Xích Hóa bọ cạp vội vàng về sau nhanh chóng lùi bước, sợ bị cái này không biết mùi vị cự mãng liên quan tới.

Một bên lui lại, một bên nhìn về phía cự mãng còn dừng lại trên không trung trong ánh mắt, bộc lộ giống như là thương hại thần sắc.

"Tê tê tê!" Ngay tại cự mãng nhảy vào bạch Sa Hà bên trong một nháy mắt, phát ra cực độ thống khổ tru lên.

Chỉ gặp rơi vào cuộn cuộn hướng về phía trước bạch Sa Hà bên trong thảo màu xanh thân thể khổng lồ, cơ hồ tại dính vào cát trắng một nháy mắt, toàn thân tất cả huyết nhục liền hóa thành màu trắng tro tàn, cuốn vào không ngừng hướng về phía trước trường hà bên trong.

Còn lại hơn nửa đoạn thân thể phát giác không ổn, muốn tránh thoát vô cùng kinh khủng bạch Sa Hà, lại phát hiện tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, toàn bộ thân hình lấy cực nhanh tốc độ, từ đầu bắt đầu, toàn bộ hóa thành màu trắng bột phấn.

Những này bột phấn bay là tả vẩy vào trong thiên địa.

Xích Hóa bọ cạp mười phần e ngại nhìn qua mới một khắc cự mãng nhảy vào địa phương, cũng không quay đầu lại, liền biến mất tại bên trong vùng thế giới này.

Mà liền tại bạch Sa Hà bờ bên kia, chính hôn mê ba người.

Nếu là Lăng Tuyết ở đây, liền có thể nhận ra, ba người này, chính là Tiết lỗi, lời mình còn có lục liên ba người.

Một cái thân ảnh gầy gò đang đứng tại cách đó không xa, ánh mắt bình tĩnh nhìn qua giờ phút này hôn mê ba người.

Người này rất là quý dị, trên người bộ phận huyết nhục đã từ bạch cốt thay thế, góc cạnh rõ ràng trên mặt, cũng có một nửa bị màu xám trắng xương cốt nơi bao bọc.

Một loại cực kỳ cường đại, viễn siêu thể nhân nhận biết khí tức khủng bố từ trên người hán tản ra.

Hắn lúi ra, tất cả hoang cát, đều đã hóa thành bạch cốt âm u.

Từ xa nhìn lại, người này, tựa như là bạch cốt Minh Vương.

"Độc Cô, vậy mà đã dùng đi một lần còn sót lại không nhiều cơ hội ra tay, xem ra là tìm tới người thừa kế." Phía bên phải bạch cốt bao trùm hạ sắc bén đôi mắt, nhìn thật sâu giờ phút này kiếp vận dần dần tiêu tán thương khung.

Hắn chắc chắn, vào lúc này nơi đây, có thể có được bén nhọn như vậy kiếm ý người, chỉ có Độc Cô một người.

"Năm đó, ta không sánh bằng ngươi, bây giờ, liền để chúng ta dùng người thừa kế đến kéo dài viễn cổ độ sức đi." Gãy gỗ nam tử mở ra bạch cốt huyết nhục hỗn hợp bàn tay, ánh mắt thâm thúy ngắm nghía hẳn chính mình cái này khiến thể nhân đều cảm thấy sợ hãi bàn tay.

"Thiên Ảnh nhất định chương mắt ta, nhưng là, ta liền xem như một cái toàn thân mọc đầy bạch cốt quái vật, vậy cũng so ngươi cái này bạc tinh bạc nghĩa lãnh huyết người mạnh lên gấp trăm lần!"

Chậm rãi nhắm mắt lại, bạch cốt từng cục bàn tay nắm thật chặt.

Nửa ngày, gãy gỗ nam tử mở mắt ra, nhìn phía hôn mê trên mặt đất ba người.

Cuối cùng, ánh mắt dừng lại tại Tiết Lỗi trên thân.

"Chính trực thật thà bề ngoài dưới, nội tâm lại ở một con người chính mình chưa hề phát hiện ác ma, ngươi, rất thích hợp ta bạch cốt Vô Sinh Đạo."

Nam tử khoe miệng có chút nhất câu, mang theo vài phần lãnh huyết tàn nhẫn ý vị nói ra.

...

Thính Thiên Các, tầng thứ sáu.

Bầu không khí vô cùng ngưng trọng, không người nào dám ra một ngụm đại khí, lúc này liền là một cây lông hồng rơi xuống đất, cũng sẽ lộ ra cực kỳ đột ngột.

Mặc đồ tươi áo choàng hoàng Các chủ ánh mắt ngưng trọng nhìn qua Tiềm Long Bảng đứng đầu bảng cuối cùng hiển hiện cái kia huyết sắc danh tự.

"Lăng Tuyết." Hắn dùng một loại vô cùng phức tạp giọng điệu đọc lên cái này hai chữ tới.

Lại là một nữ tử, đây cũng là hắn bất ngờ.

Yêu, sẽ rất ít lựa chọn ký sinh tiềm lực nhỏ yếu trên người nữ tử, nhưng mà lần này, chẳng biết tại sao lại là phá lệ.

"Có ngoan nhân xuất thủ nhiều loạn thiên cơ." Nhắm mắt lại, Hoàng Thiên Tử ngay tại cẩn thận thường thức mới cái kia một đạo kinh thiên kiếm ý.

Nửa ngày, Hoàng Thiên Tử bỗng nhiên phát ra kêu đau một tiếng.

"Hoàng Các chủ không thể!" Đại trưởng lão ánh mắt ngưng tụ, đột nhiên hô.

Đám người tìm theo tiếng nhìn lại, đã thấy Hoàng Thiên Tử đóng chặt trong đôi mắt, có cốt cốt máu tươi đột nhiên chảy xuôi đi ra.

Bọn hắn trong lòng không khỏi đều là giật mình.

Đám người nhìn bạch Hoàng Thiên Tử giờ phút này chính là thay mặt thiên tuần sát thế gian, uy nghi vạn trọng, thiên địa Cửu Địa thập phương, đều có thể nhìn thấy.

Nhưng mà, hôm nay lại không công mà lui, không chỉ có như thế, còn bị người đâm bị thương hai mắt!

Đây là chuyện chưa bao giờ có!

"Không hổ là có thể đem trùng trùng điệp điệp mấy ngàn vạn dặm thương khung đều chém thành hai nửa người, Quả Thần Thông nhưng khó lường."

Tất cả mọi người ở trong lòng âm thầm sợ hãi thán phục.

"Thật sự là ngu xuẩn! Có được như thế nghịch thiên tu vi chi đại năng, không chỉ có không để ý thiên hạ thương sinh an nguy, lại còn ẩn chứa tai họa, ngày khác nếu là tình chìm huyết hải, thương sinh tàn lụi, người này nhất định khó thoát tội lỗi!" Hoàng Thiên Tử đau nhức âm thanh nặng chừ nói.

Coi như đối phương là đại năng hạng người, hẳn vì thiên hạ thương sinh, cũng hoàn toàn không sợ!

Hắn là có có được quốc mắt coi khinh nghìn lực sĩ Đại Dũng khí người!

Nộ khí chưa tiêu, còn thở hổn hển hần, chậm rãi mở ra huyết hồng hai mắt về sau, lại phát hiện, quang minh ám áp đã cùng hần lại không duyên phận.

"Hỗn trướng!" Hoàng Thiên Tứ bởi vì vô biên phẫn nộ, cổ đều gân mạch từng cục .

Còn chưa dứt lời dưới, liền gặp khí tức cực kỳ đáng sợ từ hần quanh mình bộc phát ra!

"Cách cách!" Vô số vết rách đột nhiên xuất hiện tại tầng thứ sáu lầu các vách tường cùng trên sàn nhà.

Tất cả mọi người tất cả đều rung động, không dám nói nửa ngữ nửa câu.

Hoàng Thiên Tứ ngay tại chảy xuôi máu tươi hai mắt, hung hăng ngăm nhìn giờ phút này đỏ tươi "Lăng Tuyết" hai chữ, gần từng chữ: "Các người nghe kỹ, hôm nay, ta muốn dưới... Tru sát lệnh!"

"Rõ!" Trong lòng mọi người hung hăng chấn động, tất cả đều đáp.

Thính Thiên Các tại Thiên Vân quốc địa vị, là thần thánh lại siêu nhiên, thậm chí còn cao hơn Thiên Vân quốc võ học thánh địa Thiên Vân Võ Phủ.

Mà dạng này một cái siêu nhiên tồn tại, ngày bình thường hòa phong húc nhật, hiền lành dễ thân, nhưng là vẫn không có người dám can đảm trên chọc cái thể lực này mây may.

Liền là Thiên Vân quốc siêu cấp thể lực Thiên Vân Võ Phủ, ngày bình thường cũng đối Thính Thiên Các lễ nhượng vạn phần.

Đây đều là bởi vì, bọn hần biết, cái này ngày bình thường gió xuân ôn hoà siêu nhiên thể lực nếu là tức giận , lại là có thể lời đình vạn quân!

Thế gian người, ai cũng e ngại!

Đều là bởi vì, Thính Thiên Các có một đạo hiệu lệnh thiên hạ anh kiệt lệnh bài.

Đó chính là tru sát lệnh!

Đây cũng không phải là bình thường nhân gian lệnh bài, mà là Thính Thiên Các đồng dạng không biết phẩm cấp Tiên Khí!

Bị tru yêu lệnh xuống đến người, thì là mang ý nghĩa người này cùng Thính Thiên Các có không chết không thôi huyết hải thâm cừ.

Nhưng phạm là trải qua Tiềm Long Bảng cùng Tiêu Dao Bảng hai đại trên bảng danh sách anh hùng đại nhân vật, tất nhiên sẽ đem tru sát ra lệnh đến người, triệt để tru sát đến cùng!

Bởi vì bọn hần không có lựa chọn khác.

Nếu là nhận ra tru sát khiến bên trên người về sau, nhưng không có hoàn thành tru sát, bọn hần cả đời tu vi đem không cách nào đạt được mây may tiến, thậm chí còn có thể ma chướng trùng sinh, cuối cùng bạo thể bỏ mình.

Nếu là thành công chém giết tru sát khiến bên trên người, bọn hần từ đây lên như điều gặp gió, tu đạo con đường sẽ một bước lên mây, lại không bình cảnh!

Như thế so sánh dưới, người thông minh đều biết phải làm thế nào lựa chọn.

"Nghe."

Hoàng Thiên Tứ huyết sắc ánh mắt lạnh lùng đảo qua mọi người tại đây, mặc dù hần đã hai mắt hoàn toàn mù, nhưng là ở đây tất cả mọi người lại vẫn có thể cảm giác này đôi đôi mắt sắc bén.

"Tru sát người, giới tính nữ, tên là Lăng Tuyết, vũ khí vì một thanh kiếm thân đen kịt, lưỡi kiếm chảy máu yêu kiếm, khả năng còn có màu vàng sáng hai con người, tu vi... Tiềm Long Bảng đệ nhất!"

Mà những này, cũng không phải là tru sát khiến toàn bộ!

Đội đến vị này tên là Lăng Tuyết nữ tử chân chính đi vào Thiên Hải Quận thời điểm, mới thật sự là đại sát cục!

"Thương thiên nói cho ta biết... Trận này Hồng Môn Yến, người nhất định sẽ không vắng mặt."

Tuyên bố xong tru sát khiến nội dung về sau, Hoàng Thiên Tứ chậm rãi hai mắt nhắm lại, ở trong lòng nói ra.

Chương 73: Sóng gió nổi lên!

Tức Mặc thành, tịch liêu trên đường, Thu Diệp bay thấp.

Người đi trên đường còn lâm vào tại thương khung rơi xuống huyết vũ trong khủng hoảng, trong lúc hành tẩu, hốt hoảng chi sắc hiển nhiên.

Bất quá, lại có một cái tái nhợt thân ảnh đứng tại mưa như trút nước mà xuống mưa máu bên trong.

Hắn chính đứng lặng tại Tiềm Long Bảng trước đó, sừng sững bất động.

Nếu là có người nhìn thấy khuôn mặt của hắn, tất nhiên sẽ quá sợ hãi, bởi vì, khuôn mặt của hắn, căn bản không thể tính làm nhân loại mặt!

Mặt của hắn tựa như là sinh trưởng ở một trương bằng phẳng trên tờ giấy trắng.

Trương này trên tờ giấy trắng vẽ lấy người này ngũ quan, con ngươi đen nhánh, huyết hồng bờ môi, như là lợi kiếm lông mày, còn có nhìn như cao thẳng cái mũi.

Nếu là đặt ở người bình thường bên trong, dạng này ngũ quan cũng không đặc biệt đột xuất, nhưng nếu là đem dạng này ngũ quan, hết thảy phóng tới một cái trên mặt phẳng, liền sẽ trở nên làm người ta sợ hãi vô cùng.

Tựa như là... Nhìn thấy quý!

"Lăng Tuyết a, rất không tệ, có thể đem ta hạng nhất cướp đi... Coi như không có Thánh Thiên Các tru sát lệnh, ta cũng rất muốn nhìn xem bản lãnh của ngươi." Cứ việc đang nói chuyện, nhưng là trên tờ giấy trắng huyết hồng sắc bờ môi, lại là không có chút nào động đậy.

Thẳng đến thoai âm rơi xuống, trên tờ giấy trắng khuôn mặt, mới rốt cục toát ra quý dị vô cùng ý cười.

Đen kịt ánh mắt nhìn một cái lúc này Tiềm Long Bảng bên trên, lúc này đang bị đứng đầu bảng chảy xuôi mà xuống máu tươi nhuộm đỏ hạng hai.

Bạch Diện Quý ba chữ, lúc này đã bị máu tươi thấm thấu.

Thương khung kiếm ý còn nghiêm nghị ở lưng, nhao nhao loạn loạn huyết vũ nhiễm nhuộm đỏ tái nhợt trường sam.

"Dạng này ra sân phương thức, thật rất phách lối."

Một tiếng quái dị khẽ nói quanh quẩn tại tịch liêu trên đường.

Tái nhợt thân ảnh chẳng biết lúc nào, đã biến mất.

...

Thiên Hải Quận, không niệm cốc.

Một cái thân hình cao gầy vô cùng nữ tử ánh mắt bình tĩnh nhìn qua cửa vào sơn cốc chỗ treo Tiềm Long Bảng.

Trên thân khí tức cũng không mạnh, nhưng chẳng biết tại sao, mảnh khảnh trong thân thể phảng phất ẩn giấu vô tận năng lượng, làm cho người không dám coi thường.

Kỳ dị là, mặc dù là giống như người thường con ngươi, lại tại ba quang lưu chuyển ở giữa, ngẫu nhiên nhìn thấy khí tức kinh khủng toát ra tới.

Ánh mắt nhìn chăm chú chỗ, không gian cũng bắt đầu có chút bắt đầu vặn vẹo.

"Tru sát khiến a... Lúc đầu muốn khiêu chiến Bạch Diện Quý, bất quá đã bây giờ ngươi đã dẫm lên hắn trên đầu, vậy ta liền đi tìm ngươi đi."

Nhìn một cái Tiềm Long Bảng bên trên, xếp tại hạng bảy tên là "Người nổi tiếng mục tuyết" danh tự, nữ tử kiều mị trên dung nhan hiện lên một vòng ý cười, quay người rời đi.

"Chỉ có khiêu chiến người mạnh hơn, ta mới có thể trở nên mạnh hơn, chỉ có dạng này, ta mới có thể đem sư tôn phục sinh."

...

Hoang tâm trước thành hướng Thiên Hải Quận cửa ra vào chỗ.

Hon mười người người mặc áo bào đen người xuyên qua qua thật lura thừa bối rối đám người.

Đột nhiên, người cầm đầu bước chân dừng lại.

"Làm sao vậy, Bạch lão đại?" Bên cạnh áo bào đen người hỏi.

Người cầm đầu, chính là Tiềm Long Băng hạ ba, Bạch Vô Tâm!

"Đột nhiên phát sinh một điểm chuyện thú vị." Bạch Vô Tâm nói ra, như lửa hai con người lưu chuyển lên càng thêm cực nóng quang mang.

"Lần trước tru sát khiến đã là ngàn năm trước đó, không nghĩ tới, vậy mà có thể vào lúc này đụng tới lớn như vậy cơ duyên." Bạch Vô Tâm khoe miệng hiện lên một vòng ý cười, lăm bằm.

Tru sát lệnh, đối bọn hắn mà nói, liền là như là thắng tiên lệnh tuyệt đỉnh cơ duyên.

Nếu là có thể thành công chém giết tru sát khiến bên trên người, từ đây đạt được thiên đạo quy tắc tán thành, ngày sau một bước lên mây, từng bước phi tiên, ở trong tâm tay!

"Lần này đem Triệu Vô Cực cái kia ti tiện người thành công đào thoát, còn bỏ lỡ một cái tư sắc khí chất cũng không tệ lộ đỉnh, lúc đầu để cho ta trong lòng mấy phần nổi nóng."

"Lại là không nghĩ tới, Thánh Thiên Các trong nháy mắt liền đưa tới một cái đại cơ duyên, mà lại lại còn là một nữ nhân, tính được, đứng đầu bảng cũng đã có mấy vạn năm không có viết lên tên của nữ nhân, thật sự là quá thú vị..."

"Dạng này cao ngạo lại thiên tư kinh người nữ nhân, chém giết trước đó, nếu là hảo hảo điều giáo một phen, chắc hẳn tư vị kia nhất định là vô cùng tốt... Ta thật sự là rất lâu không có như vậy hưng phấn qua... Lăng Tuyết, người nhưng tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng a."

...

Thiên Vân Vô Phủ, kiếm tông.

Một cái thân mặc thanh bào, khí tức cường thịnh vô cùng trung niên người, chính phụ bắt đầu đứng tại điện đường trước đó.

Hắn là kiếm tông tông chủ, Lăng Vân Từ!

Lăng Vân Từ lấp lánh ánh mắt, chính nhìn xuống dưới đáy cúi đầu đứng đấy vô số cổng kiếm kiếm tông đệ tử.

Bọn hắn, đều là có được Kiếm Vô Hồn người.

"Tru sát làm ra, thiên hạ sắp loạn, các người ngàn vạn không thể lười biếng tự thân, cần càng thêm chuyên cần kiếm đạo! Chỉ có dạng này, mới có thể tại tương lai rồi loạn ở bên trong lấy được một tia sinh cơ!"

Nói đến đây, Lăng Vân Từ ánh mắt nhìn về phía đứng tại trước nhất đầu một tên đệ tử, nói ra: "Thần nghị, từ hôm nay, người ngay tại tông môn hảo hảo tu hành là được, không thể lại ra ngoài."

Thần nghị, Tiềm Long Băng vị thứ năm, kiếm tông đại đệ tử, chín chín tám mươi mốt đầu hồn mạch tự nguyện!

"Bất quá là một giới nữ lưu người, chén rượu ở giữa, Nghị nhi nhất định có thể trăm nó thủ cấp!" Thần nghị Mục Quang Vi hơi ngưng, hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu, nhìn qua trung niên nhân khuôn mặt, nói ra.

Đáy lòng của hắn bên trong rất rõ ràng, đây là hắn sư tôn đối với hắn hậu ái, muốn bảo hộ hắn, không muốn để cho hắn cùng tên kia tên là Lăng Tuyết nữ tử có một trận chiến cơ hội.

Chỉ là, bây giờ lớn như vậy cơ duyên bày ở trước mắt, hắn lại như thế nào bỏ được, như thế nào nhẫn tâm từ bỏ!

"Truyền thừa của nàng rất đáng sợ, mới cái kia đạo ngay cả trời cũng có thể chém ra tuyệt thế một kiếm liền có thể là nàng sư tôn chém ra, chỉ là phần này nội tình, liền là năm đó Kỳ Vô Song cũng không sánh nổi, người, cùng nàng khác rất xa."

Lăng Vân Từ thật sâu quên thần nghị một chút, lắc đầu, nói ra.

Nếu là thần nghị có năng lực như thế, như vậy hắn tất nhiên sẽ không chút do dự đem cái này cơ duyên lớn lưu cho hắn!

Lăng Vân Từ dưới gối không con, một mực đem thần nghị coi là mình ra, cứ việc mình bạch kiếm đạo sắc bén, cần thẳng tiến không lùi, nhưng hắn vẫn hung ác không hạ lòng này.

Thần nghị cúi đầu xuống, trầm mặc không nói nữa, hần hiểu được, lại tranh luận xuống dưới, sẽ chỉ trêu đến ngày bình thường ái sư tôn nổi giận.

Chỉ là, mặc dù đã chấp nhận sư tôn nhìn như thiện ý quyết định, nhưng hần vẫn là không nhận được nắm thật chặt song quyền.

Sợ đầu sợ đuôi, cái này, không phải hần muốn kiểm đạo!

Hần nghĩ vượt qua Kỳ Vô Song, hần muốn siêu việt thiên thu vạn đại tất cả thiên tài, cứ việc tư chất bình thường, nhưng hần có cái này đã tâm!

"Về phần những người khác, các người liền tự cầu phúc đi, nếu là Tiêm Long Bảng bên trên người, gặp được nữ tử này, lựa chọn như thế nào, chính các người quyết định."

"Nếu là bảng bên ngoài người, phát hiện nàng này, cần phải nói cho ta biết, ta đến tự mình đưa nàng chém giết!"

"Rồi!" Tất cả mọi người đều là gật đầu nói phải, nhưng trong lòng thì giật mình, sư tôn Lăng Vân Tử tại Tiêu Dao Bảng đứng hàng trước hai mươi, nếu là hần xuất thủ, vị nữ tử này nhất định không đường có thể trốn!

Mặc dù không biết vị nữ tử này đến tốt cùng cái gì lai lịch, nhưng là vào ngay hôm nay là tài hoa xuất chúng thời điểm, lại gặp đến Thánh Thiên Các vô tình nhất phong sát!

Tất cả mọi người ở trong lòng không khỏi đồng thời dâng lên đối Thánh Thiên Các mãnh liệt e ngại, cùng đối vị này chưa từng gặp mặt nữ tử thật sâu thương hại.

"Sư tôn, đệ tử có một chuyện tương báo." Ngay tại đám người đều mang tâm tư thời điểm, một tên Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng đeo kiếm đệ tử đột nhiên mở miệng nói ra.

Lăng Vân Tử ánh mắt sắc bén nhìn về phía hần, nói: "Nói."

Tên đệ tử này tên là Đường tấn, thiên tư ưu dị, chỉ là bây giờ nhập tông thời gian không dài, nếu là đợi một thời gian, nhất định có thể trở thành đệ tử trong tông trụ cột vững vàng.

Đối với hần ý kiến, Lăng Vân Tử vẫn là rất xem trọng.

"Đường tấn có một ngu đệ, tên là Đường Cổ, mấy tháng trước đó tiến về lai dương quận Ngọa Long thôn, lại là cũng không có trở lại nữa." Nói đến đây, Đường tấn dừng lại.

"Thù hạ ta người đi Ngọa Long thôn thăm dò qua, biết được chém giết ngu đệ người, danh tự cũng gọi là... Lăng Tuyết!"

Lăng Vân Tử trong mắt quang mang lấp lóe, nói ra: "Mặc dù không bài trừ là trùng tên trùng họ người, nhưng nếu thật sự là nàng, vậy người chính là trong lúc vô hình cùng nàng có nhân quả, có lẽ, thông qua Phủ chủ trợ giúp, người có thể bằng vào phần này nhân quả, tìm tới nàng!"

Mặc dù khả năng cực thấp, giống Tiêm Long Bảng đệ nhất nhân vật như vậy, rất không có khả năng tại Ngọa Long thôn dạng này địa phương nhỏ xuất thế.

Nhưng là, tại bây giờ mây may manh mối đều không có hiện tại, Đường tấn cung cấp điểm ấy tin tức, có lẽ liền có thể xem như một cái đột phá khâu, một cái thông hướng "Thăng tiên lệnh" cái này cơ duyên lớn đột phá khâu!

Tại trường sinh cùng quyền lực trước mặt, một đầu sinh mệnh đã lộ ra không quan trọng gì, hần Lăng Vân Tử, tình nguyện giết làm một ngàn, cũng sẽ không bỏ qua một cái!

"Thiện!" Lăng Vân Tử mỉm cười, "Nếu người thật có thể lập công, ta truyền cho người Lăng Tiêu kiếm quyết."

Nghe được "Lăng Tiêu kiếm quyết" bốn chữ, tất cả mọi người đều là mặt lộ vẻ hâm mộ ghen tỵ thần sắc, đây chính là Thiên phẩm võ kỹ, bây giờ đạt được phần này võ kỹ người, chỉ có Đại sư huynh thần nghị một người.

Đường tấn, nghe được sư tôn nhận lời, góc cạnh rõ ràng trên mặt, cũng là nhất thời lộ ra mừng như điên thần sắc.

Nghĩ không ra, cái kia ngày bình thường sẽ chỉ trêu chọc thị phi tiện nghi đệ đệ, chết về sau, ngược lại phát huy ra khi còn sống không có tác dụng.

Bây giờ, chính là chờ mong, giết hần cái kia Lăng Tuyết, liền là Tiêm Long Bảng bên trên Lăng Tuyết!

Chương 74: Kha Tuyết Nhận

Kha gia, Thiên Điện.

Nhất tuyết sắc nữ tử đứng trước tại trên điện, dáng người tinh tế, vòng eo nhẹ nhàng, mặt như mỡ đông.

Một thân màu trắng mầu đơn la mềm trường bào, không nói ra được lộng lẫy ung dung, da thịt trắng hơn tuyết, chỉ như xanh thắm.

Nữ tử này dung mạo hoàn toàn không kém Kha Diệc Mộng.

Chỉ là, khí chất bên trên, lại là hoàn toàn tương phản.

Nếu nói Kha Diệc Mộng là cùng húc gió xuân, cái kia nàng chính là cao quý lãnh ngao.

"Đại tiểu thư, Ân Chánh cùng Tào Hưng Yên cuối cùng vẫn là phản, bây giờ, đằng sau an bài tốt kế hoạch đã toàn bộ gác lại."

Một hất lên bí ngân khải nam tử gõ mở Thiên Điện chi môn, đi lên trước, nhìn trước mặt mỹ nhân một chút, liền lập tức cúi đầu, trầm giọng nói ra.

Cái này kiều diễm vô cùng mỹ nhân, chính là Kỳ Vô Song vị hôn thê, Kha Tuyết Nhận.

Bởi vì Kha Tuyết Nhận vị hôn phu vô song uy danh, Kha gia trong phủ, không người dám can đảm nhìn thẳng vào Kha Tuyết Nhận mỹ mạo, dù chỉ là trong chốc lát.

"Ta hiểu được... Không nghĩ tới, Ân Chánh vậy mà có thể đem ta tâm ma Vô Hồn phá vỡ, ngược lại là ta coi thường hắn." Kha Tuyết Nhận gật gật đầu, sắc mặt hiện lên mấy phần dị sắc, chậm rãi nói ra.

Nam tử tiếp lấy nói ra: "Tào Hưng Yên nữ nhi, tựa hồ đã bị Ân Chánh cứu ra, mà lại căn cứ báo tin người nói, Ân Chánh không biết đạt được cái gì kỳ ngộ, tu vi đã thâm bất khả trắc."

"Động tác ngược lại là rất nhanh." Kha Tuyết Nhận bình thân nói ra, lãnh ngao trên khuôn mặt nhìn không ra nàng lúc này chân chính suy nghĩ.

Bất quá trong nội tâm nàng, lại là đối Ân Chánh cơ duyên có mấy phần suy đoán.

Trong mơ hồ, nàng cảm giác được ở trong đó cùng nàng tâm ma Vô Hồn tựa hồ có thoát không ra liên quan.

"Cái kia, chúng ta bước kế tiếp phải nên làm như thế nào đâu?" Nam tử hỏi.

Kha Tuyết Nhận nhìn hắn một chút, trong đôi mắt đẹp ba quang lưu chuyển, không nói tiếng nào.

Chỉ là xoay người sang chỗ khác, hướng đại điện chỗ sâu doanh doanh đi đến.

Nàng đang hồi tưởng một năm trước, tiến về Kỳ gia bái kiến Kỳ Vô Song một màn.

Ngày đó trời trong gió nhẹ.

Bất quá Kha Tuyết Nhận tâm tình, lại không hề tốt đẹp gì, thậm chí có thể nói, rất tồi tệ.

Kỳ Vô Song trong thư phòng.

Son son ngọc các, ánh nến chớp chòn, bóng đen mọc lan tràn.

Kha Tuyết Nhận sắc mặt phức tạp nhìn qua trước mặt đang ngồi lấy, mày kiếm mắt sáng, tướng mạo đường đường nam tử.

Từng có lúc, người này còn bị nàng ở trước mặt nhục nhã qua, bất quá mấy năm công phu, liền đã có thể cư cao lâm hạ quan sát mình.

"Ngươi tìm đến ta làm cái gì?" Kỳ Vô Song cũng không có đứng dậy, chỉ là thần nhiên nói.

Kha Tuyết Nhận mảnh khảnh ngón tay không tự chủ nắm thật chặt mềm mại trường bào, hàm răng cắn môi đỏ, mấy phần không cam lòng nói ra: "Gia chủ... Khiến tiểu nữ tử hướng Kỳ công tử cầu thân."

"Ồ?" Kỳ Vô Song khóe miệng hiện lên một tia ý vị sâu xa ý cười, nói ra: "Ta không phải vừa xé bỏ cùng muội muội của ngươi hôn ước a, cái này muội muội vừa ném xong người còn chưa đủ, ngươi cái này làm tỷ tỷ cũng muốn đến ~~ rùi ro a?"

Nghe được Kỳ Vô Song trêu tức, Kha Tuyết Nhạn liền cảm giác trong lòng dâng lên mấy phần thê lương cảm giác, cao ngạo như nàng, vậy mà cần dùng loại phương thức này đến thông gia, không thể không nói rất buồn cười.

Nhất là cái này đối tượng, vẫn là nàng mấy năm trước cực kỳ xem thường nam nhân.

Xem thường nguyên nhân rất đơn giản, cái này nam nhân, năm đó chỉ là liên tu luyện cũng không thể phế vật, vậy mà cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

Dù cho cái kia thiên nga không phải chính nàng, nhưng cao ngạo Kha Tuyết Nhạn, cũng không cho phép xảy ra chuyện như vậy.

Bất quá, nàng không nghĩ tới, cái này nam nhân lại có nhất phi trùng thiên một ngày.

Năm đó đối với hắn hết thảy nhục nhã, hiện tại còn rõ mồn một trước mắt, bây giờ nàng chỉ có thể cảm giác gương mặt xinh đẹp đau rất.

"Thiếp... Thiếp thân không dám! Chỉ là, Kỳ công tử, cái này, đây cũng là các người Kỳ gia ý tứ..." Kha Tuyết Nhạn gập ghềnh nói.

Nghe được Kỳ Vô Song bình tĩnh trêu tức lời nói, nàng đều không thể tin được, mình dĩ nhiên phải sợ run rẩy lên.

Tại cái này thâm bất khả trắc trước mặt nam nhân, nàng đã không cách nào lại ung dung duy trì được năm đó kiêu ngạo.

"Thì ra là thế, ta hiểu được." Kỳ Vô Song mắt sáng lên, nói ra.

"Muốn ta đáp ứng cũng được, bất quá các người cũng phải đánh đổi một số thứ."

Sau khi nói xong, Kỳ Vô Song bình tĩnh ánh mắt nhìn về phía trước mặt cái này lộ ra vẻ sợ hãi kiểu điểm trên khuôn mặt.

Tại Kỳ Vô Song ánh mắt thâm thúy dưới, Kha Tuyết Nhạn chỉ cảm thấy toàn thân giống như là đều bị lột sạch, nàng tất cả tâm tư đều không thể nào động ảnh.

Gương mặt nóng lợi hại, lại là bởi vì nàng không cách nào lại đối mặt trong lòng phần kiêu ngạo kia, mà cảm thấy mãnh liệt xấu hổ.

"Kỳ công tử cứ nói đừng ngại, liền xem như thiên đại đại giới, chúng ta Kha gia... Bây giờ cũng sẽ cắn răng nuốt vào!" Kha Tuyết Nhạn hít một hơi thật sâu, nói ra.

Kỳ Vô Song khoe miệng có chút câu lên, nhưng không có lên tiếng.

Hắn ánh mắt thâm trầm chỉ là lẳng lặng dừng lại tại trước mặt trương này tuyệt sắc trên dung nhan.

Giống như là đang đánh giá cái này đã từng lãnh điểm cao quý tuyệt thế giai nhân, cũng giống là tại cảm khái cả hai địa vị trước sau chênh lệch.

Thẳng đến trước mặt giai nhân bởi vì không chịu nổi trầm mặc mang cho nàng áp lực, mà chôn thật sâu hạ đã từng cao ngạo đầu.

Cánh tay nhỏ bé của nàng trên lòng bàn tay bởi vì nội tâm vô cùng khẩn trương mà dần dần trời lên mồ hôi rịn.

Cuối cùng thân thể mềm mại cũng bắt đầu phát run thời điểm, Kỳ Vô Song rốt cục mở miệng.

"Kỳ thật cũng không phải việc khó gì, chỉ cần các người giúp ta giết ta một người."

Kha Tuyết Nhạn trong lòng giật mình, lại là không nghĩ tới, Kỳ Vô Song cuối cùng sẽ đưa ra yêu cầu như vậy.

Thiên hạ đều biết Kỳ Vô Song tu vi độc bộ thiên hạ, sớm tại đẳng đỉnh Luyện Yêu Thập hai năm trước, cũng đã danh liệt Tiêu Dao Bảng đứng đầu bảng, ngạo thị thiên hạ hào kiệt.

Bộ dạng này cơ hồ vô địch với thiên văn quốc người, người nào giết không được, lại còn cần giả tá bọn hắn Kha gia chi thủ?

"Kỳ công tử đều kiêng kị người... Chúng ta Kỳ gia, chi sợ cũng là bất lực..." Nghĩ đến chỗ này, Kha Tuyết Nhạn mở miệng yếu ớt nói ra.

"Người này người cũng nhận biết, mà lại rất quen thuộc." Kỳ Vô Song mỉm cười.

Nghe đến đó, Kha Tuyết Nhạn trong lòng lộp bộp một tiếng, ả ả đã đoán được Kỳ Vô Song tiếp xuống muốn nói ra cái nào danh tự.

Mặc dù rất không thể tưởng tượng nổi, nhưng là nàng liền là có một loại trực giác, bởi vì, chỉ có người này, mới có hắn không xuống tay được lý do!

Quả nhiên, Kỳ Vô Song nói tiếp đi ra cái tên này: "Liền là của người thân muội muội... Kha Diệc Mộng."

Mặc dù thanh âm bình thản vô cùng, nhưng lại giống như là một đạo sấm mùa xuân tại Kha Tuyết Nhạn trong lòng ầm vang nổ tung.

Lại là Kha Diệc Mộng!

"Vì cái gì... Kỳ công tử, ngài nói đùa đi... Diệc Mộng đã bị ngài vứt bỏ, dưới mắt đã mất hết can đảm, lại như thế đuổi tận giết tuyệt..." Nghe được Kỳ Vô Song, Kha Tuyết Nhạn không khỏi vô ý thức nói ra.

Chỉ là vẫn chưa nói xong, liền bị Kỳ Vô Song lạnh lùng, không thể nghi ngờ đánh gãy.

"Cho người thời gian ba năm, như ba năm sau nàng còn sống, như vậy Thiên Hải Quận... Cũng sẽ không lại có Kha gia."

"Không muốn ý đồ đi hoài nghi, hiện tại ta liền có năng lực như thế."

Tất cả hình tượng đột nhiên tối sầm lại.

Lại mở mắt ra, Kha Tuyết Nhạn ần ần lộ ra mấy phần vẻ sợ hãi đôi mắt đẹp, chỉ thấy trắng lè đại diện.

Bốn phía quang minh trải rộng, nhưng là nàng lại cảm giác rét lạnh vô cùng.

Từ khi Kỳ Vô Song đêm hôm đó về sau, bắt đầu một bước lên mây lên, nàng liền rút cuộc hoàn toàn nhìn không thấu người này.

Không mò ra người này tất cả tâm tư, nàng cũng không dám đi khiêu chiến hấn nói bất luận cái gì một câu chân thực tính.

Nửa ngày, Kha Tuyết Nhạn môi đỏ khê mở, nói ra.

"Hắc mạc không phải còn có một số nhân thù báo cục a?"

"Nếu có thể tìm tới nàng, liền giết đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Xem thiên kiếm sau thức khí, thao ngàn khúc sau hiệu âm thanh

Huyết tinh miếu cổ, từ môn bên trong.

Ngàn dặm làm khóa, vạn dặm tuyết bay.

Không có đếm mãi không hết đen kịt biển trùng, thời khắc này từ môn thế giới chỉ còn lại có nhìn một cái vô tận màu trắng.

Người mặc trắng sao bạch bào Hoang Cổ Kiếm Đế chính bình tĩnh đứng đấy, nhìn qua giờ phút này ngay tại nhắm mắt cảm ngộ "Kiếm Đàm Cầm Tâm" thiếu nữ tuyệt mỹ gương mặt xinh đẹp.

"Kiếm Đàm Cầm Tâm quá trình tu luyện, tựa như là hiệp khách chi tu tâm, trọng yếu nhất chính là từ một mực."

"Năm đó ta cùng Thiên Ảnh tu tập thời điểm, chính là bởi vì lúc ấy đã tự nguyện, bỏ qua Ngưng Mạch Cảnh cảnh giới này dị tượng, bây giờ, chỉ hy vọng người có thể tại Ngưng Mạch Cảnh lúc, có thể đồng thời lĩnh ngộ được kiếm gan cùng Cầm Tâm hai cái dị tượng."

Kiếm Đàm Cầm Tâm tổng cộng chín tầng, mỗi tầng đối ứng một cảnh giới, mỗi cái cảnh giới đều sẽ có một cái dị tượng.

Dị tượng thu hoạch được độ khó còn tại lĩnh ngộ mỗi một tầng Kiếm Đàm Cầm Tâm phía trên.

Mà những này có thể ngộ nhưng không thể cầu dị tượng đều có thể đối Kiếm Đàm Cầm Tâm cuối cùng uy lực mang đến tăng phúc.

Về phần tăng phúc trình độ đến tốt cùng vì nhiều ít, cái này muốn nhìn người tu luyện tại cảnh giới này đối Kiếm Đàm Cầm Tâm lĩnh ngộ tình huống.

Nhưng là có một chút là khẳng định, cái kia chính là, dị tượng càng nhiều, Kiếm Đàm Cầm Tâm uy lực sẽ càng khủng bố hơn, mà lại dị tượng mang tới tăng phúc cũng không phải là tuyến tính điệp gia, mà là lấy cấp số nhân phương thức bạo tạc tăng trưởng.

Bất quá dị tượng tuy tốt, lại không phải tất cả mọi người có thể cảm ngộ đến.

"Cứ việc ta đã đạt được tầng thứ năm cùng tầng thứ bảy dị tượng, nhưng từ đầu đến cuối còn không có linh ngộ được tầng thứ sáu dị tượng." Hoang Cổ Kiếm Đế một bên nhớ lại chuyện cũ trước kia một bên tự nói lấy.

"Tầng thứ nhất dị tượng là dễ dàng nhất linh ngộ, về sau, độ khó đem trực tầng tầng lên, gấp đơn dễ, gấp song khó. Nhưng là, dị tượng tác dụng cũng phi thường to lớn, nếu người nào có thể đem chín tầng Kiếm Đâm Cầm Tâm, mười tám cái dị tượng toàn bộ nắm giữ, cái kia chân thực chiến lực sẽ đạt tới một cái khó có thể tưởng tượng trình độ..."

Ngắm nhìn đề đặt tại thiếu nữ bên người đen kịt roi Huyết Yêu kiếm, Hoang Cổ Kiếm Đế ánh mắt chợt hiện ra ánh sáng sắc bén, mặc dù không có nói ra, nhưng là, Hoang Cổ Kiếm Đế đối Lăng Tuyết tương lai, là tràn đầy mong đợi.

"Mà lại, người vẫn là một nửa yêu, tố chất thân thể cực hạn vượt xa quá nhân loại, không chỉ có như thế, trên thân còn có rất nhiều ta đều nhìn không thấu bí mật, tăng thêm ta mới truyền cho người Kiếm Đâm Cầm Tâm, tiền đồ vô khả hạn lượng, có lẽ thật có thể giúp ta báo cái kia suốt đời đại thù!"

Ngay tại Hoang Cổ Kiếm Đế tại đánh giá mình cái này duy nhất quan môn đệ tử, Lăng Tuyết thì là đắm chìm trong thức hải một mảnh kiếm hải cùng âm phù trong hải dương.

Một đạo to lớn cổ kiếm vắt ngang thiên cổ sừng sững tại thức hải trung ương, huyết nhục chưa thành cốt long xoay quanh tại cổ kiếm bên trên.

To lớn màu vàng sáng long nhãn bên trong mang theo thật sâu vẻ kiêu dè nhìn qua đầy trời kim sắc âm phù cùng kiếm ảnh.

Một cái mảnh khảnh thiếu nữ thân ảnh thì đứng ở cái này mệnh môn thần bí thần thức thế giới bên trong, trong tay nắm lấy một thanh màu đen nhánh trường kiếm, lưỡi kiếm chỗ còn tại chảy xuôi máu tươi, chính là Phá Quân yêu kiếm tại thức hải bên trong bắn ra.

Cứ việc chưa từng gặp qua người khác thức hải, nhưng là Lăng Tuyết cũng thật sâu ý thức được thức hải của mình nhất định cùng người bình thường khác biệt!

Bởi vì nàng thức hải không gian thật sự là quá mức to lớn và mệnh môn, nhất là theo yêu kiếm ngưng tụ một trăm đầu hồn mạch, thanh xà hóa thành cốt long về sau, thế giới này càng là làm lớn ra gấp mấy trăm lần.

Không chỉ có như thế, toàn bộ thức hải thế giới còn nhiều thêm mấy phần yêu dị vô cùng khí tức.

"Xem thiên kiếm sau đó thức khí, thao ngàn khúc sau đó hiểu âm thanh."

Nhìn qua trước mặt lượn vòng vô số phát ra viễn cổ lại cường hoành vô cùng khí tức kiếm ảnh cùng âm phù, Lăng Tuyết lâm bầm.

Đây là Kiếm Đâm Cầm Tâm tầng thứ nhất phương pháp tu luyện.

Kiếm Đâm Cầm Tâm đi chính là kỷ nguyên ban đầu thời điểm, chính tông nhất kiếm đạo cùng cầm đạo, cần người tu luyện từ ban đầu liền làm gì chắc đó, còn cường điệu hơn tu tâm quá trình.

"Những này kiếm ảnh khí tức quá mạnh, thậm chí tiếp cận cũng không thể, lại như thế nào cảm ngộ."

Cảm giác được những này kiếm ảnh truyền ra thân cận khí tức, Lăng Tuyết chỉ là đi về phía trước nửa bước, liền cảm giác được những này kiếm ảnh kiếm khí bén nhọn cơ hồ muốn đem nàng cái này linh hồn hình chiếu chém thành mảnh vỡ.

Cứ việc nắm trăm mạch yêu kiếm, nhưng Lăng Tuyết tại những này kinh khủng kiếm ảnh trước mặt, vẫn vô cùng nhỏ yếu.

Nguyên nhân rất đơn giản, yêu kiếm mạnh hơn, nàng tu vi chân chính cũng chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ, liền xem như đạt được gấp trăm lần tăng phúc, cũng là không làm nên chuyện gì.

Về phần những cái kia phù du trên không trung âm phù, Lăng Tuyết càng là một điểm cảm giác thân cận đều không có, chỉ là bước ra non nửa bước đến gần lắng nghe, liền cảm giác bên tai như là sấm mùa xuân nổ vang.

Hạo đăng cổ lão tiếng đàn cơ hồ muốn đem linh hồn của nàng xua tan!

"Thi ra là thế... Ta hiểu được." Nhớ tới tại cái này đề vô thời đại cơ hồ vô giải tử môn thí luyện, Lăng Tuyết tinh xảo dung nhan hiện ra một nụ cười khổ thần sắc.

"Đối với Thần Ma kỷ nguyên người, lúc đầu chỉ là coi trọng tu tâm công pháp, nhưng đã đến tu vi thoái hóa hiện nay, thực lực tu vi lại thành ta ngưỡng cửa lớn nhất."

Kiếm Đâm Cầm Tâm là Thần Ma kỷ nguyên công pháp, tu luyện độ khó tại cao vô thời đại đều thuộc về là cực kỳ khắc nghiệt, càng không nói đến là tại bây giờ đề vô thời đại.

Hoang Cổ Kiếm Đế sở dĩ thiết trí tử môn khảo nghiệm, chính là vì sàng chọn ra chân chính có thể tu luyện Kiếm Đâm Cầm Tâm tuyệt đại thiên tài.

Bất quá liền xem như cường đại đến có thể cùng thương thiên đối kháng Hoang Cổ Kiếm Đế, cũng không có ngờ tới, Lăng Tuyết sở dĩ có thể quá quan

tử môn, hoàn toàn là dựa vào yêu kiếm đối vực sâu nhuộm trùng gần như tuyệt đối áp chế.

"Dù sao không phải chân kim, sớm muộn vẫn là phải lộ hãm." Lăng Tuyết thở dài một hơi, nàng không có cách nào tưởng tượng Kiếm Đế nếu là biết được nàng căn bản là không có cách cảm ngộ đến Kiếm Đâm Cầm Tâm về sau, sẽ là như thế nào đặc sắc biểu lộ.

Nhìn qua mạn thiên phi vũ kiếm ảnh cùng âm phù, Lăng Tuyết vô kể khả thi.

"Ông!" Mà đúng lúc này, vất ngang ở thế giới trung ương yêu kiếm thực thể tựa hồ là cảm nhận được Lăng Tuyết làm phức tạp, đột nhiên vù vù một tiếng.

Lăng Tuyết trong đôi mắt đẹp quang mang lóe lên, đã thấy tất cả kiếm ảnh tại cổ kiếm một tiếng này kiếm mình phía dưới, tựa như là vạn kiếm triều bá, tất cả đều run lên, về sau kiếm ảnh liên cấp tốc thu lại sắc bén vô cùng kiếm khí, trôi nổi xuống dưới.

"Một đời trước cái này một thanh bảo vật gia truyền kiếm, đến tốt cùng là lai lịch thế nào, tại Thần Ma kỷ nguyên kiếm ảnh trước mặt, đều có thể biểu hiện như thế uy vũ bá khí." Trông thấy trước mắt làm cho người không cách nào tin một màn, Lăng Tuyết hít một hơi thật sâu.

Mặc dù vẫn luôn vô cùng đánh giá cao thanh này Phá Quân cổ kiếm lai lịch, nhưng là thanh kiếm này vẫn hay là một mực đối mới Lăng Tuyết tam quan.

Lúc này, thức hải giữa thiên địa vô số đạo kiếm ảnh, trở nên tựa như là cừ non đồng dạng dịu dàng ngoan ngoãn dễ thân.

Quả nhiên, đi ra phía trước về sau, Lăng Tuyết rốt cuộc không cảm giác được những cái kia đối với mình có hủy diệt tính tổn thương kiếm khí.

Những này kiếm ảnh rất không bình thường, mỗi một thanh kiếm đều đại biểu cho một vị Thần Ma kỷ nguyên đại năng tại Tự Nguyên Cảnh lúc lựa chọn kiếm đạo.

"Thanh kiếm này, đi là sát phạt chi đạo."

"Mà cái này một thanh, thì là vô tình chi đạo."

"Còn có gió táp đạo, hòa diễm đạo kiếm đạo..."

Tại đi vào mỗi một thanh kiếm bên người thời điểm, Lăng Tuyết liền phảng phất tự mình đã trải qua thanh kiếm kia ảnh chủ nhân tại Tự Nguyên Cảnh đối kiếm đạo truy đuổi quá trình.

Đối với kiếm đạo lý giải, Lăng Tuyết ngay tại theo cảm ngộ kiếm ảnh gia tăng, mà tại dần dần gia tăng lấy.

Cơ hội như vậy, có thể nói là cơ duyên lớn lao, đối với Lăng Tuyết cả đời kiếm đạo, có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Bởi vì mỗi người đều không có cơ hội đem mỗi một đầu kiếm đạo đều đi hết một lần, tại nhân sinh các loại phân nhánh miệng, lựa chọn cơ hội thường thường đều chỉ có một lần.

Kiếm Đâm Cầm Tâm tầng thứ nhất tu luyện, không khác là để Lăng Tuyết đạt được vô số lần lựa chọn cơ hội, đồng thời tại mình bạch tất cả kiếm đạo loại và hại đồng thời, có thể lựa chọn ra một đầu thích hợp nhất của mình Kiếm đạo.

"Kiếm gan tầng thứ nhất, tên là thức khí, mang ý nghĩa ta chỉ cần tại giai đoạn này hiểu kiếm đạo đến tốt cùng là như thế nào một loại đồ vật, liền coi như là đột phá tầng này, cũng không yêu cầu ta chân chính làm ra lựa chọn."

Lăng Tuyết trong lòng đã đối kiếm gan tầng thứ nhất tu luyện có mấy phần hiểu rõ, chỉ là, nàng ần ần lại cảm thấy, nếu như đây là kiếm gan tầng thứ nhất tu luyện mục tiêu, cũng không tránh khỏi quá đơn giản.

"Ta đến tốt cùng lột cái gì đầu..."

Lăng Tuyết đôi mắt đẹp bên trong, lưu chuyển lên thần sắc suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Cực hạn đạo

Kiểm Đế nguyên bản nhắm hai mắt đột nhiên mở ra, trông thấy Lăng Tuyết trên thân thể mềm mại hiện ra bạch sắc quang mang.

Tại những cái kia vắng sáng màu trắng noãn bên trong, ần ần giống như là có ngàn vạn đạo kiếm ảnh tại xuyên thẳng qua phi hành, thể hiện ra không thuộc về cái này kỷ nguyên tuyên cổ khí tức.

"Kiếm ảnh bay múa? Lại là trước lĩnh ngộ được kiếm gan." Hoang Cổ Kiếm Đế nhìn thấy Lăng Tuyết trên thân phát sinh biến hóa, liền hiểu được, tại Kiếm Đám Cầm Tâm trên việc tu luyện, Lăng Tuyết ban sơ tu thành chính là kiếm gan.

"Ta ngược lại thật ra đoán sai." Kiếm Đế lẩm bẩm nói, trong ánh mắt ần ần có mấy phần ra ngoài ý định chỉ sắc.

Vốn cho rằng cứ việc Lăng Tuyết có được nữ tử đều không thể có "Xích tử chi tâm", nhưng là trước hết nhất lĩnh ngộ hẳn là Cầm Tâm mới đúng, không nghĩ tới kết quả vừa vận tương phản.

Bất quá ngay tại Kiếm Đế nghĩ như vậy, tiếp theo lại xuất hiện làm hấn mặt lộ vẻ vẻ quái dị một màn.

Chỉ gặp sau một khắc, Lăng Tuyết trên thân vốn đã nổi lên bay múa kiếm ảnh, đột nhiên liền biến mất vô tung vô ảnh.

Kiểm Đế hơi nhíu nhíu mày, thầm nghĩ: "Không phải là cảm ngộ thất bại..."

Đang lúc Kiếm Đế nghĩ như vậy thời điểm, đã thấy Lăng Tuyết trên thân lại nổi lên ngàn vạn đạo kiếm ảnh, bay đầy trời xoáy, tán mát ra lãnh lệ khí tức.

Chỉ là, không đợi hấn cẩn thận suy nghĩ, đầy trời kiếm ảnh lại "Phốc" một cái, trong lúc đó biến mất không thấy gì nữa.

"Nàng đến tốt cùng đang làm gì, trong truyền thừa kiếm ảnh, mỗi người có thể cảm ngộ số lần đều là có hạn, nếu không nhanh chóng cảm ngộ kiếm gan tầng thứ nhất, sợ là không còn cơ hội thành công cảm ngộ đến kiếm gan."

Nếu không phải cảm ngộ quá trình ngoại nhân không được đi vào can thiệp, Kiếm Đế đều muốn tiến vào Lăng Tuyết trong thức hải, đi tìm tòi hư thực.

Ngay tại Kiếm Đế ở bên ngoài vì Lăng Tuyết lo lắng thời điểm, Lăng Tuyết nơi này cũng lâm vào thật sâu xoắn xuýt bên trong.

"Thức khí... Ta nhất định là lọt cái gì!" Nhìn qua thức hải trong thế giới nổi lo lắng vô số kiếm ảnh cùng âm phù, Lăng Tuyết đôi mi thanh tú nhíu chặt.

Cảm ngộ qua mỗi một đạo trong bóng kiếm ần chứa kiếm đạo, Lăng Tuyết đã tuần tự bước vào thức khí cảnh mây lần, nhưng là trong đáy lòng lại có một cái trực giác một mực tại nói cho nàng, đó cũng không phải Kiếm Đám Cầm Tâm chân chính phương pháp tu luyện!

"Đến tốt cùng là cái gì đây..."

Bỗng nhiên, Lăng Tuyết đôi mắt đẹp đột nhiên nhìn về phía những cái kia kim sắc âm phù.

"Đúng, hiểu âm thanh! Hiểu âm thanh thức khí, đã công pháp tên là Kiếm Đám Cầm Tâm, thì nhất định là cần cả hai đồng thời tiến hành cảm ngộ, hai cái này căn bản không nên tháo gỡ ra tới tu luyện!"

Nàng vẫn luôn là dựa theo thường nhân tư duy theo quán tính đến tiến hành cảm ngộ, trước lĩnh ngộ đã dễ như trở bàn tay kiếm gan về sau, lại nói tiếp nếm thử lĩnh ngộ Cầm Tâm trình tự tiến hành.

Bất quá, bây giờ nàng minh bạch, đây là sai lầm!

Kiểm Đám Cầm Tâm, toan tính chi lớn, vượt xa quá tưởng tượng của nàng!

Nó muốn lấy thiên địa thanh âm vì cầm, lấy thương sinh chi kiếm vì dây cung, đến tấu lên chí cường thanh âm!

Như vậy thật lớn bố cục, không thua gì thiên làm bàn cờ, sao trời chỗ trống kinh khủng!

Cầm trong tay, kiếm ở trong lòng, một khúc có thể giết vô số Xuân Thu.

Kiểm trong tay, cầm ở trong lòng, rút kiếm có thể trăm thiên hạ vạn đạo.

Lấy cầm vì tình chi dẫn, lấy kiếm vì đam phách căn bản, nếu có thể công thành, chính là đại tự tại người.

Chỉ là tại một cầm một kiếm bên trong, liền đem thiên địa chí cường chi đạo dung nạp trong đó, đại đạo đơn giản nhất!

Tại Thần Ma kỷ nguyên, có thể sáng tạo ra bộ công pháp này người, nhất định là có tài năng kinh thiên động địa chí tình chí nghĩa đại năng!

Bất quá, cứ việc minh bạch mấu chốt, Lăng Tuyết đôi mi thanh tú lại nhíu lợi hại hơn, bởi vì, nàng không chỉ có cũng không đủ tu vi đi lắng nghe những này âm phù, mà lại cũng vô pháp cùng những này âm phù sinh ra thân cận cộng minh.

Ở chỗ này, nghịch thiên cổ kiếm cũng không có lại có thể giúp đỡ nàng.

"Là bởi vì ta không có nữ tâm nguyên nhân a." Lăng Tuyết thầm nghĩ, cứ việc nâng bên ngoài bề ngoài là một cái mỹ nhân tuyệt thế, nhưng là linh hồn hạch tâm, đã là một cái hoàn toàn nam nhân.

Mà Hoang Cổ Kiếm Đế nói qua, Cầm Tâm chỉ có nữ tử mới có thể tu luyện.

Quả nhiên nơi này phân chia nam nữ, cũng không phải là đơn thuần chỉ hướng biểu tượng khu xác, mà là càng thêm trực tiếp trực chỉ linh hồn bản chất!

"Mặc dù tiếc nuối, bất quá, dưới mắt chỉ có thể trước một bước đem kiếm gan bước vào thức khí cảnh."

Tuần tự mấy lần cảm ngộ, Lăng Tuyết có thể cảm nhận được nơi đây thiên địa kiếm ảnh đã bắt đầu mơ hồ không rõ .

Hiển nhiên, nếu là mình lại tán đi kiếm ảnh cảm ngộ mấy lần, đem cũng không còn cách nào lĩnh ngộ "Kiếm gan" .

Mà đồng thời không có cách nào cảm ngộ âm phù nàng, cuối cùng chỉ có thể bạch bạch đem Kiếm Đế "Kiếm Đàm Cầm Tâm" truyền thừa uống phí hết.

Cái này hiển nhiên là tuyệt đối không thể !

Duổi ra tiêm tiêm ngọc thủ lần nữa vuốt lên trong đó một đạo kiếm ảnh.

Kiếm ảnh run lên, một tiếng đến từ tuyên cổ kiếm minh xẹt qua thời không, tiến vào Lăng Tuyết sâu trong linh hồn.

Viễn cổ đại năng tại Tự Nguyên Cảnh đối với kiếm đạo truy cầu hình tượng tựa như là chiếu phim giống như xuất hiện tại trong đầu của nàng.

"Hắn đi là cân bằng chi đạo."

Cân bằng, là truy cầu tốc độ, cường độ, cùng kỹ xảo còn có các loại phương diện một loại hoàn mỹ cân bằng.

Đến tốt cùng có hay không dạng này một cái điểm thăng bằng, Lăng Tuyết cũng không rõ ràng, nhưng ở nhìn thấy vị này đại năng Tự Nguyên Cảnh lúc khinh thường quần hùng thời điểm, nàng lại lắc đầu.

"Trung dung không phải bình thường, nhân sinh cần lựa chọn, tất cả phương hướng đều muốn chiếu cố, bản thân liền là một loại sợ hãi lựa chọn hèn nhất hành vi, kết quả nhất định chỉ có thể là tâm thường cả đời."

Kiếm Đàm Cầm Tâm kiếm dung cũng sức lại khác, đây là một đầu hoàn chỉnh nói.

Là một đầu tương đạo diễn hóa cuối cùng về sau, có thể trực chỉ thương sinh thiên hạ tình đại đạo!

Cầm Tâm, nhìn rõ thế gian vạn tình.

Kiếm gan, thì có thể cấp cho người chặt đứt thiên hạ tình dừng khi!

"Từ khi xà Kiếm Vô Hồn triệt để thức tỉnh thành Long Kiếm Vô Hồn về sau, ta đối với đạo ngộ tính, tựa hồ lại trở nên càng khủng bố hơn."

Tại Lăng Tuyết nghĩ thông suốt Kiếm Đàm Cầm Tâm trọng yếu khớp nối về sau, trong lòng không khỏi giật mình.

Hoang Cổ Kiếm Đế dạng này từ ngàn xưa thiên tài, đều không thể chuẩn xác ngộ ra đến Kiếm Đàm Cầm Tâm chân chính tinh túy, nàng có thể trong thời gian ngắn như vậy lĩnh ngộ, thật là rất không thể tưởng tượng nổi.

Ở trong đó cùng Kiếm Đế tại nàng bắt đầu cảm ngộ Kiếm Đàm Cầm Tâm trước đó liền đã nói cho nàng rất nhiều liên quan tới Kiếm Đàm Cầm Tâm cảm ngộ có quan hệ, tất nhiên còn cùng Long Kiếm Vô Hồn mang cho nàng to lớn ngộ tính tăng phúc có quan hệ.

Trong lòng nghĩ như vậy, Lăng Tuyết đã bắt đầu tiếp lấy một lần nữa cảm ngộ đạo thứ hai trong bóng kiếm tích chứa mệnh mông kiếm đạo.

Thời gian như tiễn, lại là một vòng cảm ngộ về sau, Lăng Tuyết đột nhiên cảm giác được chấn động trong lòng.

Một loại đối với kiếm đạo vô thượng minh ngộ âm vang xông lên đầu.

Một đạo sáng màu bạc thẳng tắp đoàn kiếm tại thể nội chậm rãi hình thành, vị trí, vừa vặn ngay tại can đảm ở giữa!

Đây là Lăng Tuyết lần thứ năm cảm ngộ đến kiếm mật.

"Đây là ta chân chính muốn kiếm đạo a..." Lăng Tuyết có thể cảm giác thể nội hình thành cái này kiếm gan, tất nhiên có thể cực lớn tăng phúc nàng trên kiếm đạo lực công kích, còn có liên quan tới kiếm đạo bên trên các loại ngộ tính.

"Bất quá, vì cái gì ta đã đạt được như thế lớn tạo hóa, lại vẫn cảm giác không thấy may mắn đối với tương lai cảm giác an toàn." Lăng Tuyết đôi mắt đẹp trung lưu lộ ra một chút ngưng trọng.

"Ta có loại dự cảm, nếu là ta không thể lĩnh ngộ được hoàn mỹ nhất Kiếm Đàm Cầm Tâm, tất nhiên sẽ tại tương lai một ngày nào đó lưu lại vĩnh viễn

không thể ma diệt tiếc nuôi!"

Nhìn qua đã mơ hồ đến cơ hồ thấy không rõ kiếm ảnh, trong lòng hiện lên đối tượng lai không hiểu lo lắng, Lăng Tuyết trong ánh mắt lưu chuyển lên do dự thần sắc.

Mơ hồ không rõ kiếm ảnh, không chỉ có mang ý nghĩa mình có thể lĩnh ngộ số lần khả năng chỉ còn lại có một lần cuối cùng, cũng mang ý nghĩa có thể nhìn thấy đại năng truy cầu kiếm đạo hình tượng sẽ càng thêm mảnh vỡ, nàng lần tiếp theo có thể cảm ngộ đến kiếm gan cơ hội cũng giảm mạnh.

"Trong mắt của ta, Kiếm chi nhất đạo, không có điều hoà chi tuyến, có chỉ có thông hưởng chí cường Cực Hạn Chi Đạo!"

Trong đầu hiện lên chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng, nhưng lại chiến lược vô cùng đáng sợ Ân Chánh.

Chính là bởi vì nàng nhỏ yếu, mới chỉ có thể trở mắt nhìn từng cái vào ban ngày còn khuôn mặt tươi cười tương đối hộ vệ binh bị vô tình đồ sát!

Chính là bởi vì nàng nhỏ yếu, nàng mới có thể không có năng lực gặp được Giang Hành Viễn một lần cuối!

Đột nhiên ở giữa, Lăng Tuyết lại nghĩ tới tại tử môn trước đó một khắc, loại kia sinh tử không khỏi mình cảm giác vô lực.

Những này, nàng đều không nghĩ lại thể nghiệm một lần!

"Chỉ có đạt tới chí cường, vận mệnh của ta mới có thể từ ta chính mình nắm giữ."

Lăng Tuyết đôi mắt đẹp bên trong càng thêm sáng lên, ngọc thủ chăm chú nắm .

Nhìn về phía bay đầy trời xoáy kim sắc âm phù, Lăng Tuyết hít một hơi thật sâu, trong lòng đã hạ quyết định.

Ý niệm đột nhiên khê động.

"Phốc phốc!" Một tiếng giòn nứt thanh âm từ thể nội truyền ra, sáng màu bạc kiếm gan lại nát!

"Sắc bén nhất kiếm đạo, không cần cố kỵ nhiều như vậy, cứ việc bây giờ chỉ là một nữ tử, nhưng ta cũng không thể tại lựa chọn bên trên nhất gan."

"Ta muốn đạo, là nhất cực hạn đạo!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Cầm chi hồn ảnh!

Thật lớn thức hải trong thế giới, to lớn cốt long chính chiếm cứ tại cổ kiếm phía trên nhắm mắt nghỉ ngơi.

Đếm mãi không hết kim sắc âm phù lượn vòng trên không trung, tản ra sáng loáng quang mang.

Lơ lửng vô số đạo kiếm ảnh, bây giờ đã mỏng manh sắp theo gió tán đi.

Dáng người mảnh khảnh thiếu nữ bây giờ đang gắt gao nhú lên đôi mi thanh tú, nhìn qua bay múa khắp Thiên Âm phù.

Cốt cốt máu tươi từ Lăng Tuyết trong lỗ tai chậm rãi chảy ra.

Chỉ là lắng nghe bên trên những này chất chứa tại những này âm phù bên trong đại đạo thanh âm, Lăng Tuyết liền cảm giác được linh hồn phảng phất bị cự chùy đánh trúng, tam hồn lục phách tất cả đều chấn động.

Thần trí của nàng đã bị thương không nhẹ hại!

"Tu vi còn thiếu rất nhiều, lại không có đủ nữ tâm, muốn lĩnh ngộ đến Cầm Tâm nhìn như khó như lên trời! Nhưng là... Nhất định có biện pháp, chỉ là, ta cần một cơ hội!"

Lăng Tuyết nhẹ giọng lẩm bẩm, ánh mắt ngược lại nhìn về phía nơi xa.

Nàng được ăn cả ngã về không cũng không phải là trống rỗng sinh ra lục bình không rễ, mà là có thiết thực khả năng, mặc dù xác suất rất thấp!

Có thể hay không hoàn mỹ lĩnh ngộ được Kiếm Đâm Cầm Tâm mấu chốt ngay tại ở, ánh mắt chỗ sâu cái kia bị to lớn cổ kiếm vắt ngang mà mở một đoàn tản ra màu hồng phấn vàng sáng ký ức quang đoàn!

"Nếu nói màu lam ký ức quang đoàn tượng trưng cho một đời trước làm nam tử ta, như vậy tương đối, trong này, nhất định có tu luyện Kiếm Đâm Cầm Tâm cần có nữ tâm tồn tại!"

Lăng Tuyết hồi tưởng lại mình tại Ngọa Long thôn vừa mới tỉnh lại, hai đời ký ức tại thức hải bên trong điên cuồng hỗn hợp lên kinh khủng một màn.

Một đời trước làm nam tính hơn hai mươi năm ký ức, cùng một thể này tức chủ làm nữ tính sinh hoạt ký ức, tương hỗ hỗn hợp lấy, khiến cho nàng vô số thần kinh cơ hồ đứt gãy.

"Nếu như chỉ là ký ức, không có khả năng để cho ta tinh thần đột nhiên lâm vào bồn hội hoàn cảnh, trong đó nhất định bên trong còn ẩn chứa làm nam tính cùng nữ tính phương thức tư duy."

Chỉ có hai loại hoàn toàn khác biệt tư duy cùng tình cảm trong đầu trong nháy mắt va chạm dây dưa thời điểm, mới có được làm cho người triệt để mê thất khả năng!

"Nếu là ta đoán không lầm, so sánh những ký ức kia mà nói, tư duy cùng tình cảm phương thức, mới là Kiếm Đâm Cầm Tâm dùng để phán đoán phải chăng có nữ tâm tiêu chuẩn!"

Lăng Tuyết hoàn toàn không để ý đến linh hồn bởi vì cường chế cảm ngộ đại đạo thanh âm mà nhận tổn thương, chỉ là phi tốc suy tư như thế nào lợi dụng hiện hữu điều kiện, giải khai cái này một gần như vô giải cục diện.

Đột nhiên ở giữa, phảng phất giống như một đạo thiểm điện âm vang xẹt qua Lăng Tuyết trong lòng!

Bước vào tử môn sau một cái cực kỳ trọng yếu hình tượng đột nhiên hiện lên ở Lăng Tuyết trong óc.

"Mặc dù không biết mục đích của các ngươi là cái gì, nhưng là, ta tin tưởng, các ngươi sẽ không dễ dàng để cho ta chết đi."

Lăng Tuyết vẫn tự lẫm lẫm, thiếu nữ đẹp như tiên nữ trên khuôn mặt, mê người môi đỏ có chút câu lên.

Nàng quyết định cùng thể nội những này thâm bất khả trắc rất nhiều thế lực, triển khai chân chính một vòng đánh cược tính mạng mình đánh cờ.

Cầu phú quý trong nguy hiểm!

Nàng nhất định phải làm ra vượt qua cực hạn sự tình, đến khiến cái này thế lực thỏa hiệp.

Như thế mới có thể dùng một loại vượt xa quá phía sau màn hắc thủ tốc độ phát triển, từng bước một cấp tốc trưởng thành.

Cuối cùng tự thân mới có thể có đủ thực lực cùng những này khó lường thế lực địa vị ngang nhau!

"Đại đạo thanh âm, kiếm đạo hình bóng..." Lăng Tuyết thật sâu ngấm nhìn tràn ngập thức hải thương khung, những này đến từ cực xa cổ cơ duyên.

Hít một hơi thật sâu, sau đó nhắm mắt.

Chậm rãi vươn ra mảnh khảnh cánh tay ngọc, toàn bộ thể giới lâm vào đen kịt một màu vô cùng yên tĩnh.

Thức hải không gió, có chỉ có âm ầm nhịp tim thanh âm

"Phanh phanh!" Trái tim nhảy lên tựa như là trống trận, nhanh chóng giống lên lấy.

Lăng Tuyết quyết định dùng sinh tử của mình đến bác một cái có thể tự mình khống chế tương lai!

"Ngủ giấc, mở!"

Lăng Tuyết nhẹ nói đạo, ngủ giấc đã không còn chút nào hạn chế cùng giữ lại, triệt để phóng thích ra!

Mới nàng từ đầu đến cuối đều là một thanh kiếm một thanh kiếm cảm ngộ, âm phù cũng là từng giờ từng phút lắng nghe, nhưng mà nàng hiện tại thay đổi chủ ý.

Quyết định dùng một loại khả năng lịch đại Kiếm Đâm Cầm Tâm người thừa kế cũng không dám ném thử phương pháp, đến cảm ngộ Kiếm Đâm Cầm Tâm!

Nàng muốn đem tồn tại ở thức hải bên trong tất cả ẩn chứa viễn cổ đạo âm phù cùng kiếm ảnh hết thảy đồng loạt cảm ngộ!

Nháy mắt sau đó, vô số xuyên qua muôn đời Xuân Thu tiếng đàn tựa như trận trận sấm mùa xuân ầm vang rơi vào Lăng Tuyết trong lòng.

Đồng thời xuất hiện, còn có ngàn vạn đạo kiếm ảnh, bọn chúng tại Lăng Tuyết nội tâm thế giới diễn dịch thịnh nhất thế múa kiếm!

"Xoẹt xẹt!" "Xoẹt xẹt!" "Xoẹt xẹt!"

Tựa như là gồm sứ vỡ vụn, Lăng Tuyết gần như hoàn mỹ không một tí vết thiếu nữ thân thể mềm mại bắt đầu xuất hiện vô số đạo vết rách, máu tươi tựa như là giếng phun đồng dạng nổ tung!

Một loại hai đời đều không có cảm thụ qua tê tâm liệt phế đau đớn, trong nháy mắt tràn ngập Lăng Tuyết toàn thân!

"Chẳng lẽ... Ngươi khẳng định là điên rồi!" Hoang Cổ Kiếm Đế đột nhiên mở ra đang nhắm mắt, một mực ung dung không vội hấn, giờ phút này một mặt khiếp sợ nhìn về phía ngay tại cảm ngộ Kiếm Đâm Cầm Tâm thiếu nữ.

Chỉ gặp Lăng Tuyết toàn thân, tựa như là vỡ vụn búp bê, đếm không hết lít nha lít nhít khe hở trải rộng trước kia trắng hơn tuyết da thịt.

Vô số máu tươi từ kiều gầy trong thân thể ầm vang phun ra, Lăng Tuyết khí tức trong người giống như là nhảy lầu ngã xuống.

Trong chốc lát, đã đến đáy cốc!

Hoang Cổ Kiếm Đế ánh mắt hung hăng ngưng tụ, lấy cực nhanh tốc độ hướng Lăng Tuyết bỗng nhiên một chỉ, đã thấy tinh thuần bành trướng vô cùng nguyên khí trong nháy mắt từ đầu ngón tay của hắn bắn ra, tiến vào Lăng Tuyết trong thân thể.

Nguyên khí đều hóa thành sinh chi khí bắt đầu hóa thành vô số thuần bạch sắc sợi tơ, phi tốc quần quanh đến Lăng Tuyết cực tốc rách nát trong thân thể, tầm mắt nàng đếm mãi không hết vết thương.

Chỉ là, Hoang Cổ Kiếm Đế cả đời chỉ tu qua một đầu kiếm chi đại đạo, tại sinh tử trên đại đạo cũng không cái gì nghiên cứu.

Nguyên khí cùng sinh khí ở giữa chuyển đổi hiệu suất thực sự là có hạn, vừa mới bắt đầu còn có thể so Lăng Tuyết vết thương vỡ tan tốc độ nhanh hơn mười mấy lần, nhưng đã đến về sau, đã đuổi kịp không lên Lăng Tuyết trên người rách nát tốc độ!

"Trách không được ngươi chậm chạp không chịu lĩnh ngộ kiếm gan, nguyên lai toan tính to lớn như thế, ngược lại là ta quá coi thường ngươi ... !" Hoang Cổ Kiếm Đế trên tay nguyên khí toàn lực thúc giục đồng thời, trợn mắt tròn xoe hung hăng nhìn qua thiếu nữ trước mặt.

Mấy trăm vạn cuối năm tại đợi đến một cái người thừa kế, thế mà tại mí mắt của mình từ dưới đáy đi như thế một nước cờ dở, hấn há có thể không giận!

Nếu là Lăng Tuyết bị Kiếm Đâm Cầm Tâm truyền thừa phân phế mà chết, hắn lại phải đợi bên trên bao nhiêu năm, mới có thể đợi thêm đến một cái hoàn mỹ như vậy người thừa kế!

Huống hồ, hắn đã không có bao nhiêu thời gian!

Mà liền tại Kiếm Đế nổi giận, muốn toàn lực cứu Lăng Tuyết tính mệnh thời điểm, phiêu phù ở trong thức hải, bị cỗ kiếm trấn áp ngăn cách mà mờ màu hồng quang đoàn đột nhiên phát sáng lên, phát ra hào quang chói sáng.

Một đạo một đạo màu hồng vàng sáng giống như là gọn sóng hướng bốn phía đánh thẳng vào, chỉ gặp chỗ đến, tất cả kim sắc âm phù đều tất cả đều run lên, sau đó phát ra vô cùng thanh âm dễ nghe.

Đang đứng ở vô tận đau đớn bên trong Lăng Tuyết, rõ ràng cảm nhận được, thức hải trong thế giới, bay ra tại các nơi buồn tẻ tối nghĩa âm phù đột nhiên trở nên thân thiết .

Phảng phất nàng trời sinh liền cùng những này âm phù đồng xuất bản nguyên.

Cùng lúc đó, tại nàng thông triệt ngũ giác thế giới bên trong, vô số âm phù bỗng nhiên ở giữa, tụ họp ở cùng nhau, hợp thành một thanh tử sắc , tản ra tuyên cổ khí tức thần bí cổ cầm.

Đếm không hết kiếm ảnh tụ tập cùng một chỗ, cuối cùng hóa thành bảy đạo nhan sắc không đồng nhất sắc bén chỉ dây cung.

Bảy đạo dây đàn, tựa hồ cũng ẩn chứa riêng phần mình một đầu đại đạo.

Xích hồng dây đàn tại cổ cầm đoạn trước nhất, như là như ngọn lửa bốc lên.

Màu trà dây đàn như là bàn thạch cứng rắn, kim sắc dây đàn như là chém sắt như chém bùn lợi kiếm, màu xanh thẳm dây đàn giống như hét giận dữ sóng biển.

Đầu thứ năm dây đàn là một đầu thủy sắc cứng cáp dây đàn, xanh biếc màu xanh, liền như là Thái Thương cổ thụ, đại biểu cho sinh cơ vĩnh hằng.

Cuối cùng cuối cùng, hai đạo hai màu đen trắng dây đàn, lưu chuyển lên thăm bất khả trắc đại đạo khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Hồng Phấn Khô Lâu

Lơ lửng giữa không trung từ sắc cổ cầm tựa như là chí cao đế vương, phiêu phù ở Lăng Tuyết ngũ giác thế giới bên trong.

"Là cái này... Chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm a?" Lăng Tuyết toàn thân máu tươi tuôn ra, đã bị huyết tinh nhuộm đỏ hai mắt, lại là ngơ ngác nhìn qua xa xa cái này một thanh thần bí cổ cầm.

Từ khi bốc hơi, mây mù lượn lờ, quả nhiên là một cái tiên đạo khó lường.

Chật vật đuổi ra mảnh khảnh chạy xuống lâm ly máu tươi cánh tay, Lăng Tuyết từng bước một, muốn chạm đến cái này một thanh nhìn như ngay tại trước người, lại vượt xa chân trời cổ cầm.

"Đã sớm sáng tỏ, buổi chiều chết cũng được." Thiếu nữ khàn khàn giữa yết hầu đột nhiên phun ra bảy chữ này.

Ở một đời trước trong lịch sử, trước có Không thánh nhân sát thân lấy xá thân, sau có Mạnh Tử bỏ sinh mà lấy nghĩa.

Giờ này khắc này, nàng đột nhiên có chút có thể lý giải, dạng này có chấp cầu đạo tinh thần đến tột cùng là một loại gì cảm giác.

Tại xa xa trông thấy cái này một thanh từ sắc cổ cầm, cùng cổ cầm bên trên tán phát lấy cực kỳ mạnh mẽ khí tức bảy đạo nhan sắc không đồng nhất kiếm chi dây đàn một nháy mắt, Lăng Tuyết liền cảm giác mình đối với chí cường chi đạo truy cầu, đạt được thỏa mãn cực lớn.

Thậm chí, nàng thậm chí sinh ra, liền xem như lúc này bỏ mình, cũng chết cũng không tiếc cảm giác.

"Dây cung, vì thế giới căn bản nói."

Trong lòng hiện lên một tia minh ngộ, Lăng Tuyết bật thốt lên.

Chỉ là trong nháy mắt, cái này tia minh ngộ liền biến mất vô tung vô ảnh.

Lăng Tuyết trong lòng có chút không còn, không đa nghi hạ cũng thoải mái, như vậy cảm ngộ xa xa không phải nàng hiện tại cảnh giới này có thể tiếp xúc đến.

Bất quá, nàng tin tưởng, hiện tại sinh ra cái này một tia thoáng qua tức thì minh ngộ, tại tương lai cơ duyên đến một ngày, cái này một tia biến mất minh ngộ nhất định có thể phát huy ra tác dụng cực lớn!

"Ồng!" Cổ cầm bên trên cái thứ nhất màu đỏ kiếm dây cung đột nhiên tấu vang, một đạo thượng cổ sát phạt thanh âm mang theo vô tận hỏa diễm giáng lâm đến Lăng Tuyết trước mặt thế giới.

Nàng chỉ cảm thấy phảng phất trong nháy mắt đặt mình vào tại một cái Hỏa Diễm Thế Giới bên trong, viêm thiêu đốt sóng nhiệt đập vào mặt.

"Keng!" "Keng!" "Keng!"

Nháy mắt sau đó, lại là mấy đạo êm tai kiếm minh thanh âm giống như là đang diễn tấu vang lên.

Thế giới tái khởi biến hóa!

Lâm đông tuyết bay, hoang mạc cát bay, sóng lớn dãi cát, cây khô gặp mùa xuân, vạn vật khôi phục...

Vô số xưa nay sẽ không đồng thời xuất hiện hùng vĩ cảnh tượng đồng loạt xuất hiện tại Lăng Tuyết trước mặt, tất cả cảnh tượng trùng điệp ở cùng nhau.

Một khúc cổ lão tràn đầy miểu viễn khí tức thần bí khúc đàn còn tại tấu vang, trước mặt thế giới đột nhiên lại là biến đổi!

Chợt như một đêm gió xuân đến, ngàn hoa vạn cây tranh nhau nở phóng!

Một gốc tân ra vô cùng cổ lão khí tức Thái Thương cổ thụ xuất hiện trong thế giới này, sinh trưởng đến xanh um tươi tốt, cắm rễ vô cùng lớn địa.

Thái Thương cổ thụ, Thần Châu đại lục trong truyền thuyết cổ xưa nhất chỉ vật!

Cổ thụ vô cùng to lớn, có nữ vân quấp thạch, rẽ uốn lượn thạch khe hồ chi thế, già thiên tế địa.

Thái Thương vừa ra, lại không thương khùng!

Pha tạp bóng cây tại mệnh môn đại địa phía trên vuốt ve, tựa như là chất chứa sinh chi đại đạo xanh đen nhị sắc cắt giấy chi họa.

Chỉ là còn chưa kịp chờ Lăng Tuyết cẩn thận cảm thụ, cái này một cây vô cùng lớn Thái Thương cổ thụ mang tới dạt dào sinh cơ lúc, lại nghe được "Phốc" "Phốc" vô số âm thanh liệt hỏa thiêu đốt thông qua tiếng đàn truyền đến bên tai.

Thế giới đột nhiên một mảnh cực nóng hồng quang!

Liệt Hỏa Phần Thiên!

Khí tức nóng bỏng, bao trùm toàn bộ thế giới, đem trước mắt thế giới đều thiêu hủy!

"Cái này thủ khúc đàn diễn tấu... Không phải là thế giới này kỷ nguyên thay đổi!"

Tiếng đàn còn tại tấu vang, khi thì thư giãn như lưu quang, khi thì mãnh liệt như hét giận dữ, trước mặt thế giới hình tượng còn tại theo tiếng đàn biến động mà phi tốc biến ảo.

"Khúc bên trong có đại đạo! Thế giới diễn hóa chi vô tận đạo!" Lăng Tuyết trong lòng chấn kinh, không để ý máu tươi chảy ngang thân thể, ngũ giác lái đến nàng có thể làm đến cực hạn.

Coi như tạm thời không cách nào minh ngộ cái này thủ khúc đàn bên trong tích chứa đạo, nhưng Lăng Tuyết cũng muốn đem hết toàn lực đem cái này thủ thần bí khúc đàn ghi lại!

Trong cái này cơ duyên chi lớn, Lăng Tuyết có dự cảm, liền xem như tại cái này mệnh môn đại lục, chỉ sợ cũng lại khó tìm tới cái thứ hai cơ duyên như vậy!

Rất có thể, nàng là mấy cái kỷ nguyên xuống tới, cái thứ nhất nghe được cái này thủ khúc đàn người thừa kế!

Kinh khủng sóng âm quanh quẩn tại toàn bộ ngũ giác thế giới bên trong, Lăng Tuyết có thể cảm giác được toàn thân huyết nhục ngay tại phi tốc chôn vùi!

Cái này căn bản không phải nàng cảnh giới này có thể cảm mến lắng nghe thanh âm!

Chỉ cần một hơi thời gian! Thân thể của nàng cùng linh hồn liền sẽ lập tức phá thành mảnh nhỏ!

Bất quá một hơi chưa hết, vô số huyết nhục chôn vùi đồng thời, Lăng Tuyết đột nhiên trông thấy vô số thuần trắng sợi tơ từ thức hải thế giới rơi xuống.

Những này thuần bạch sắc sợi tơ lấy một loại so huyết thể rách nát tốc độ nhanh hơn quán lên thân thể của nàng, vô tận sinh cơ xuyên thấu qua những này màu trắng sợi tơ chuyển vận đến Lăng Tuyết trong thân thể.

Từ thức hải thế giới trên bầu trời rơi xuống những này, lít nha lít nhít thuần bạch sắc sợi tơ đang liều mạng chữa trị thân thể nàng!

"Quả nhiên, Kiếm Đế xuất thủ."

Hoang Cổ Kiếm Đế như nàng đoán trước, xác thực không có bỏ mặc nàng chết đi, mà là xuất thủ cứu nàng.

Từ Kiếm Đế nói cho nàng biết trong tin tức, liền có thể đánh giá ra, có được xích từ chi tâm nữ tử liền xem như phóng nhãn mấy trăm vạn năm lịch sử, cũng đều là phượng mao lân giác tồn tại.

Nàng làm nữ tử, có thể có được "Xích từ chi tâm", hoàn toàn là bởi vì linh hồn của nàng vốn là một cái tranh tranh nam tử nguyên nhân.

Kiểm gan tu luyện yêu cầu so Cẩm Tâm cao hơn bên trên rất nhiều, bình thường nam tử đều không nhất định có thể có được xích từ chi tâm, càng không nói đến nữ tử.

Mà dạng này, càng lộ ra Lăng Tuyết người thừa kế này tầm quan trọng cùng không thể thay thế tính.

"Kiếm Đế nhất định là bởi vì cái gì không có gì pháp rời đi huyết hẻm núi, cần tìm kiếm một cái hoàn mỹ người thừa kế đi giúp hắn hoàn thành tâm nguyện!"

Đã Kiếm Đế đối nàng có chỗ cầu, nàng sao không dựa thế mà vì!

Kiểm Đế đối Lăng Tuyết có ân cứu mạng, mặc kệ mục đích như thế nào, Lăng Tuyết đều trong lòng ghi nhớ, nhưng là cái này không có nghĩa là nàng không thể dựa thế!

Lấy Kiếm Đế thâm bất khả trắc tu vi, là cực kỳ có khả năng tại kinh khủng tiếng đàn phía dưới bảo trụ mình.

Cảm thụ được thân thể nội sinh cùng chết thay đổi trong nháy mắt, Lăng Tuyết trong đôi mắt đẹp toát ra càng thêm thần sắc kiên định.

Chật vật lần nữa mờ ra bộ pháp, hướng phía tứ sắc cổ cầm phương hướng tập tễnh mà đi.

Chỉ là còn chưa đi hơn mấy bước, lại nghe khúc đàn tiết tấu càng thêm cao mãnh liệt, như châu rơi khay ngọc càng thêm gấp rút!

"Kiếm Đế đã theo không kịp nhục thể phá diệt tốc độ!" Lăng Tuyết ánh mắt hung hăng ngưng tụ, lại là không nghĩ tới, cuồng hoành như Hoang Cổ Kiếm Đế, giờ phút này vậy mà cũng xuất hiện xu hướng suy tàn.

Mà liền tại Lăng Tuyết trong lòng chấn kinh, thậm chí tính sai thời điểm, không ngắt âm vang lên tiếng đàn nhưng lại bỗng nhiên biến đổi!

"Keng!" Cuối cùng hai đạo hai màu đen trắng dây đàn, rốt cục tấu vang!

Bảy đạo dây đàn bị trong hư không bàn tay vô hình lấy một loại làm cho người khó có thể tin tưởng suất kích thích.

Bất khả tư nghị nhất chính là, khúc đàn tại dạng này siêu cao nhanh đàn tấu bên trong, lại vẫn có thể bảo trì đầu vào đáy, tại nghệ thuật bên trên, vẫn có tuyết trắng mùa xuân, cao son lưu thủy chỉ tạo nghệ.

Không cách nào tưởng tượng, lúc trước sáng tạo ra truyền thừa này người, đến tột cùng là bậc nào đáng sợ đại năng!

Bất quá Lăng Tuyết lúc này lại đã hoàn toàn vô tâm đi lắng nghe cái này thần bí khúc đàn!

Bởi vì, lúc này Lăng Tuyết ngũ giác thông triệt giác quan thế giới bên trong, đã hoàn toàn hóa thành sóng âm hải dương!

"Oanh!" Cuồng bạo sóng âm tựa như là như vòi rồng quét ngang bát phương, vô số huyết nhục trong nháy mắt chôn vùi, vuron ra tinh tế cánh tay, trong nháy mắt chỉ còn lại có vết thương trải rộng bạch cốt âm u!

"Tê lạp!" "Tê lạp!"

Thương khung rơi xuống vô số thuần bạch sắc sợi tơ tại cái này cuồng bạo sóng âm gió lốc phía dưới âm vang toàn bộ đứt gãy, tùy theo cũng đảo mắt chôn vùi!

"Thật sự là tính sai... Lại là không nghĩ tới, cho mượn Kiếm Đế chi thể, vẫn không cách nào ngộ đến mây..."

"Như vậy điên cuồng cảm ngộ phương thức... Liền xem như thần thông đại năng, cũng chỉ có vẫn lạc một đường...!"

Vô số âm phù cùng kiếm ảnh đồng thời lĩnh ngộ đáng sợ độ khó, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Lăng Tuyết!

Bất quá, dù cho Kiếm Đế nơi này dựa thế thất bại, phần hồng trong nháy mắt khô lâu, Lăng Tuyết vẫn không có toát ra quá lớn sợ hãi.

Bởi vì, giờ này khắc này, nàng đánh cược còn xa xa không có kết thúc!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Can đảm kiếm đến mình, hương cơ xưng la khinh!

Từ môn, bao phủ trong làn áo bạc thế giới.

Người khoác màu trắng trắng sao trường bào nam tử nguyên bản vẻ ngưng trọng bỗng nhiên biến đổi, con người bỗng nhiên co rụt lại!

Đầu ngón tay toàn lực thúc giục thuần bạch sắc nguyên khí đột nhiên bị giữa thiên địa một cổ thần bí lại chí cao vô thượng lực lượng đánh tan!

"Phốc!" Hoang Cổ Kiếm Đế sắc mặt thoáng chốc tái đi, một ngụm đỏ thẫm máu tươi như mũi tên phun ra.

"Người đến tốt cùng nhìn thấy cái gì..." Kiếm Đế không có cổ kị lúc này thương thế trên người, đột nhiên nhìn về phía Lăng Tuyết.

Nguyên bản tuyệt sắc vô song thiếu nữ, lúc này cơ hồ hơn phân nửa thân thể mềm mại đã không có chút nào huyết nhục, chỉ còn lại có sâm sâm bạch cốt, còn có lẽ tê huyết nhục dính tại bạch cốt phía trên.

Nhìn qua, đáng sợ vô cùng!

Vô tận tử khí, cơ hồ đã đem thiếu nữ vây quanh.

Lăng Tuyết bây giờ chỉ còn lại có một tia sinh khí, tựa như là nền tàn trong gió, yếu ớt chấp chôn.

Hoang Cổ Kiếm Đế sắc bén vô cùng trong ánh mắt, lộ ra thật sâu kiêng kỵ cùng vẻ tiếc nuối.

"Lòng tham không đủ răn nuốt voi!" Trong lòng nộ khí mênh mông Kiếm Đế ném câu này lời bình, liền chậm rãi hai mắt nhắm lại.

Hắn đã đối Lăng Tuyết không ôm ấp hi vọng.

"Ung dung trăm vạn năm đảo mắt đã qua, bây giờ, thời gian của ta đã không nhiều, ta Độc Cô đêm ta không cam tâm...!"

Hoang Cổ Kiếm Đế Độc Cô đêm, cái này cường giả tuyệt thế, từ ngàn xưa kiếm đạo đại năng, cho tới bây giờ chỉ có tự tin ý cười khoe miệng lúc này vậy mà hiện lên một tia đắng chát.

Chờ đợi mấy trăm vạn năm, vốn cho rằng chờ được hy vọng duy nhất, lại là không nghĩ tới, đúng là một cái đã tâm bành trướng mạo thất quý.

Hắn giận, cũng đành chịu.

"Nàng tại thức hải bên trong đến cùng nhìn thấy cái gì tồn tại, vậy mà như thế kinh khủng, mới một nháy mắt, ta phảng phất đối mặt chính là nguyên một bộ trường sử..."

Độc Cô đêm giật mình phát hiện, mặc dù hắn đã đánh giá rất cao hắn tu luyện cả đời Kiếm Đàm Cầm Tâm, nhưng là bây giờ xem ra, mấy trăm vạn năm tu luyện, hắn vẫn là căn bản không có hiểu rõ đến cái này truyền thừa căn bản!

Hết thấy đều chỉ là tại ngấm hoa trong màn sương!

"Không đúng, đây là từ đâu tới vô tận sinh khí!" Độc Cô đêm đột nhiên mở hai mắt ra, thấy được một màn trước mắt, ánh mắt của hắn tràn đầy không cách nào tin thần sắc.

"Đây là Thần Ma phong thiên đồ..."

Chỉ gặp nguyên bản đã hóa thành Hồng Phấn Khô Lô Lăng Tuyết, lúc này huyết nhục đang lấy vượt xa nhục thể phá diệt tốc độ, siêu tốc tái sinh!

Nàng trần trụi đi ra trắng nõn phía sau lưng, ngay tại lóng lánh hoa hồng sắc vàng sáng.

Một loại cực kỳ thần bí lại tuyên cổ khí tức xuất hiện tại Lăng Tuyết bóng loáng tuyết trắng trên lưng.

Vô số hoa hồng sắc thủy mặc ngay tại Lăng Tuyết mờ đông trên lưng phi tốc về phác thảo, Độc Cô đêm đầu tiên thấy được một mảnh thể lương núi thấy biển máu.

Sau đó, vô số Thần Ma kỳ nguyên cùng cao vô kỷ nguyên yêu thú đều xuất hiện ở Lăng Tuyết phía sau bức họa bên trong.

Bên trong liền có hắn cảm tù tại tứ môn bên trong, làm thí luyện yêu thú vực sâu nhuộm trùng!

Vô số thần long tại huyết sắc không trung bay lượn, Thần Hoàng thì là nghỉ lại tại một góc khí tức vô cùng kinh khủng đoạn cây thân cành phía trên.

"Loảng xoảng!" "Loảng xoảng!"

Vô số âm thanh thanh thúy xích sắt ma sát thanh âm phảng phất vượt qua vô tận thời không truyền đến Độc Cô đêm bên tai.

Điều về lấy phức tạp hoa văn xiềng xích chẳng biết lúc nào đã hiện lên ở thiếu nữ trên lưng, ngay tại điên cuồng phi đi lại.

Mà trên xiềng xích, thỉnh linh phong ấn vô số kinh khủng Thần Ma đại năng!

Trấn áp vô số Thần Ma lại đều giống như là sống tới giống như, bọn hắn tại Lăng Tuyết phía sau chỗ khắc họa trong địa ngục thống khổ tru lên, ánh mắt dữ tợn vô cùng.

"Đây không phải Thần Ma phong Ma đồ... Phía sau lưng nàng điều về lại là..."

Độc Cô đêm tự lẩm bầm, nhìn về phía Lăng Tuyết bóng loáng như mờ đông trần trụi phía sau lưng, trong mắt không có chút nào kiêu diễm chi sắc, chỉ có

không hết chấn kinh, mà lại là càng thêm mãnh liệt chấn kinh!

Tu đạo thời gian đã vượt ngang một cái kỷ nguyên hắc, đã có rất ít lớn như vậy tâm tình chấp chôn!

"Nàng đến cùng là ai?" Độc Cô đêm dài sâu nhìn Lăng Tuyết một chút, trong lòng lưu lại nghi vấn to lớn.

Hắn cái này một nhiệm kỳ người thừa kế, phi thường không tầm thường!

Không chỉ có có được cô gái tầm thường trăm vạn năm khó gặp một lần xích tử chi tâm, hơn nữa còn có yêu thân phận, trên người đen kịt cổ kiếm hắc cũng nhìn không thấu.

Bây giờ đáng sợ nhất, là nàng còn có khủng bố như thế đồ vật khắc hoạ ở phía sau trên lưng!

Bất luận là yêu thể chất, vẫn là cái kia thanh thần bí đen kịt cổ kiếm, tu sĩ tầm thường chỉ cần có thể đạt được một món trong đó, Thần Châu thiên hạ ngọa long tàng hồ, xưng bá thiên hạ có chút không đủ, nhưng tung hoành Cửu Châu thập địa nhất định dư xài.

Huống chi, sau lưng của nàng còn có điều về lấy loại kia đáng sợ chi vật!

Vén vén là bằng vào cái này, ngày khác đãi nàng lông cánh đầy đủ thời điểm, tất có tranh giành Thần Châu tư cách.

"Nếu là có thể lại cảm ngộ Kiếm Đám Cẩm Tâm, người mang nhiều như vậy đại tạo hóa mang theo, ta rất hiểu kì lão thiên có thể hay không để người luyện thân thành công."

"Nhiều như vậy đại tạo hóa gia tăng tại thân, nếu là mệnh cách không rất cứng, căn bản là không có cách vượt qua Luyện Thần Cảnh thiên kiếp."

Độc Cô đêm trong ánh mắt chấn kinh chi sắc đã thu lại không ít, thiên kiếp cường độ, ở mức độ rất lớn quyết định bởi tại độ kiếp người tiềm lực lớn nhỏ.

Rất nhiều ngày tung chi tứ sở dĩ không có cách nào nghiền ép cùng thể hệ đến cuối cùng, đều là bởi vì bọn hắn lấy được đại cơ duyên quá nhiều.

Bọn hắn căn bản không có đầy đủ mệnh cách gánh chịu nhiều như thế cơ duyên, cuối cùng chỉ có thể mang theo một thể kiều ngạo, tại gần như vô giải thiên kiếp dưới cuối cùng hồi phi yên diệt.

"Oanh!" Ngay tại Độc Cô đêm suy nghĩ bay lên thời điểm, toàn bộ thiên địa lại giờ khắc này, đột nhiên phát sinh biến hóa cực lớn!

"Đây là... Dị tượng!"

Đã thấy lúc này thiên địa kiếm ảnh tràn ngập, phát ra chuông vang Thần trống thanh âm, tứ phương đều là giao thoa màu xanh kiếm ảnh.

"Ồng!" Vô số đạo kiếm ảnh cùng vang lên, tại mảnh này trắng phau phau trong thế giới phát ra trện trện tiếng leng keng, ngàn vạn kiếm ảnh lần nữa phân hoá!

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vô tận.

Chỉ là mấy hơi thời gian, Độc Cô đêm liền cảm thấy hắn đã hoàn toàn đưa thân vào kiếm chi hải dương ở trong.

"Đây là kiếm gan tầng thứ nhất dị tượng, can đảm kiếm đến mình!"

Những này kiếm ảnh đều là từ Lăng Tuyết tại can đảm chỗ hình thành kiếm gan biến thành thiên địa chính khí chi kiếm, can đảm chi kiếm uy lực, trực tiếp cùng Lăng Tuyết nội tâm độ mạnh móc nối.

"Tầng thứ nhất dị tượng liền có thể hóa thành vô tận kiếm, nàng nhất định là hoàn mỹ bước vào thức khí chi cảnh."

"Lấy còn không hoàn mỹ xích tử chi tâm, vậy mà có thể minh ngộ đến hoàn mỹ thức khí, nàng lần này ngược lại là đánh cược không chút nào thua thiệt!"

Cứ việc Độc Cô dạ minh bạch dựa theo Lăng Tuyết có được xích tử chi tâm tiềm chất, nhất định có cơ hội lĩnh ngộ được thức khí cảnh dị tượng, nhưng mà Lăng Tuyết lại lần nữa vượt quá dự liệu của hắn.

Độc Cô Dạ Tâm hạ nghĩ lúc, Lăng Tuyết trên người dị tượng vẫn còn không có đình chỉ biến hóa.

Một mảnh vô số xán lạn biển hoa đột nhiên xuất hiện ở Độc Cô đêm dưới chân, mỹ lệ nọ hoa trong nháy mắt nở rộ ra.

Sau một khắc, đầy trời hoa vũ nhao nhao rơi xuống, Độc Cô đêm vừa chú ý tới thời điểm chỉ là một mảnh nhỏ thế giới màu hồng phấn hoa vũ, hồi tỉnh lại thời điểm, nhao nhao rơi xuống hoa vũ lại là đã lan tràn đến toàn bộ từ môn thế giới.

Một mảnh màu hồng phấn thế giới!

Đếm mãi không hết hoa vũ rơi vào kiếm chi hải dương bên trong, từng tiếng nhu hòa kiếm minh thanh âm từ thiên địa các nơi vù vù truyền đến.

Tại lúc này, âm cùng dương, hiệp cốt cùng nhu tình, kết hợp hoàn mỹ ở cùng nhau.

"Cầm Tâm dị tượng, hương cơ xưng la khinh!"

Lại là hoàn mỹ dị tượng!

Độc Cô đêm đột nhiên nhìn lại lúc này chính đoàn ngồi dưới đất Lăng Tuyết.

Chỉ gặp Lăng Tuyết toàn thân dung mạo ngay tại phi tốc thuế biến lấy.

Mảnh khảnh đáng người như tô lại giống như gọt, lộ ra càng thêm mê người.

Cái má Băng Khiết, son phấn không nhiễm đi tô son trát phấn, lúc này bất luận cái gì bình thường son phấn bột nước rơi vào Lăng Tuyết trên dung nhan đều là dư thừa.

Vốn đã là tuyệt sắc dung mạo, giờ phút này nâng cao một bước!

Đầy trời màu hồng cánh hoa trên người Lăng Tuyết phi tốc ngưng tụ, hoa hồng đỏ tươi bó sát người ồng tay áo áo che đầy tại thiếu nữ hoàn mỹ khó mà hình dung trên thân thể mềm mại.

Hai mắt nhắm chặt thiếu nữ đặt tại kiếm quang trong biển hoa, hào quang rạng rỡ, tràn ngập tiên khí, lạnh nhạt tự nhiên, Thanh Dật thoát tục, giống như không dính khói lửa trần gian Thiên Giới thần nữ.

Mặt như khay bạc, mắt như nước hạnh, lông mày không vẽ mà thùy, môi không điểm mà đỏ.

Tiên chi khí chất, gần như yêu chi dung nhan tuyệt thế!

Nếu nói Lăng Tuyết trước đó dung mạo còn hơi kém Kha Diệc Mộng một phần, nàng lúc này càng là so Kha Diệc Mộng chi nghiêng nước nghiêng thành, càng phải hoàn mỹ mấy phần!

"Tuyệt đại có giai nhân, u cư tại không cốc..."

Tại tận mắt thấy Lăng Tuyết thuế biến về sau dung mạo một nháy mắt, liền liền Hoang Cổ Kiếm Đế nhân vật như vậy, cũng không khỏi cảm thấy đạo tâm có chút dao động.

Can đảm kiếm đến mình, hương cơ xưng la khinh!

Kiểm Đam Cầm Tâm hai loại hoàn mỹ dị tượng hoà lẫn, sắc thác Lăng Tuyết như là cửu thiên thần nữ phi phạm.

Bất quá thấy cảnh này, không biết nhớ tới cái gì, Độc Cô Dạ Tâm bên trong đột nhiên giật mình.

Dị tượng thoáng qua tức thì, đột phá người thuế biến sau khi hoàn thành, liền sẽ dần dần biến mất.

Mà giờ khắc này dị tượng, lại không chút nào muốn biến mất dấu hiệu, ngược lại càng thêm mãnh liệt, thanh thế càng thêm to lớn !

"Hắn là còn không có kết thúc... Còn có dị tượng tại hình thành!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Kiếm gan đến mình chính đạo tâm!

5 giác quan mờ thông triệt thể giới bên trong.

Thân thể vỡ vụn biên giới, Lăng Tuyết tại sinh tử đại khủng sợ trước mặt, rốt cục vứt bỏ hết thảy tạp niệm, nghe được trong một tia đại đạo vết tích!

Mặc dù chỉ là bắt được cái này mấy vạn phần có một đại đạo vết tích, nhưng Lăng Tuyết đã hiểu được, cái gì mới thật sự là thức khí cùng hiểu âm thanh!

Sớm tại Lăng Tuyết triệt để buông ra ngũ giác, từ từ sắc cổ cầm bên trên nghe được , liền đã không phải một đầu một đầu tiểu đạo.

Nàng nghe được , là vô số kiếm đạo tiếng đàn quy nhất đạo!

Đầu này quy nhất đạo, phá vỡ hết thảy hư ảo, trực chỉ bản nguyên!

Cơ hồ ngay tại bắt được một tơ một hào đại đạo thanh âm trong nháy mắt, Lăng Tuyết liền bước vào Kiếm Đàm Cầm Tâm thức khí cảnh cùng hiểu âm thanh cảnh, đồng thời đồng thời mở ra hai cái dị tượng.

Can đảm kiếm đến mình, hương cơ xưng la khinh!

Bất quá ngay tại dị tượng ừn ừn kéo đến thời điểm, Lăng Tuyết sinh mệnh ánh nến cũng đã đến lập tức bên trên chôn vùi trình độ.

"Không sai biệt lắm nên xuất thủ..."

Bước vào tử môn về sau, vô số vực sâu nhuộm trùng đập vào mặt một màn lần nữa hiện lên ở Lăng Tuyết trong óc.

Cuối cùng cốt long rút lên một tiếng chấn nhiếp tứ phương, cổ kiếm một kiếm quang lạnh từ môn vạn dặm địa.

"Yêu kiếm cùng cốt long cùng ta cùng tồn một thể, ta nếu là chết đi, cho dù là bọn họ có thể thông thiên triệt địa, nhưng cũng nhất định phải tiếp nhận tổn thất không nhỏ, bây giờ ta đánh cược, liền là bọn hắn chắc chắn xuất thủ!"

Yêu kiếm cùng cốt long, đến tốt cùng sẽ là ai chứ...

Cốt long lúc này đã mở ra to lớn màu vàng sáng dựng thẳng đồng, rách nát cánh thịt không ngừng huy động, trong ánh mắt lộ ra cực kỳ mãnh liệt vẻ kiêu dè nhìn qua Lăng Tuyết trước mặt hư vô không gian.

Thức hải bên trong, huyết hải không ngớt, lật sóng dâng lên.

To lớn cổ kiếm lẳng lặng vắt ngang tại ngập trời sóng máu trung ương, trấn áp Lăng Tuyết hai đời ký ức quang đoàn, một bộ mặc cho Nhĩ Đông Tây Nam gió bắc, ta từ ngụy nhiên mà bất động khí thế.

"Oanh!"

Hoa hồng hào quang màu đỏ như máu đột nhiên từ Lăng Tuyết bạch cốt đá lóe chồm trên thân nổ tung.

Một cỗ cực kì khủng bố chí tôn khí tức từ Lăng Tuyết sau lưng trong hư vô chậm rãi toát ra đến, hết thảy huyết hải sóng gió, đột nhiên bình tĩnh trở lại.

"Lại là... Vô kiếm!"

Lăng Tuyết trong lòng giật mình, nàng đều nhanh quên đi thanh kiếm này vô tồn tại, cứ việc nàng thành công kết quả, nhưng lại không có đoán đúng quá trình!

Tại Lăng Tuyết sinh mệnh nền tàn sắp đập tắt, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, dung hợp trong thân thể vô kiếm rốt cục động!

Mệnh môn thật lớn Thần Ma đồ xuất hiện sau lưng Lăng Tuyết, lóng lánh không ai bì nổi huy hoàng.

Cái kia vốn là cổ kiếm trên vô kiếm hoa văn!

Vô số huyết hồng sắc tơ bay từ phía sau lưng hư không bên trong Thần Ma chi đồ bên trong bay bắn mà ra, quán quanh ở Lăng Tuyết trên thân, một loại bành trướng đến không thể tưởng tượng nổi sinh mệnh chỉ lực đột nhiên phun trào!

Huyết hồng sợi tơ quán quanh ở Lăng Tuyết trong thân thể, hóa thành vô số huyết nhục, nhục thể trong nháy mắt lấy một loại viễn siêu tiếng đàn mang đến phá diệt tốc độ, siêu tốc tái sinh !

Chôn vùi cùng tái sinh, rách nát cùng khôi phục, từ cùng sinh, hai loại hoàn toàn khác biệt đại đạo trên người Lăng Tuyết điên cuồng dây dưa.

Mà liền tại cùng lúc đó, Kiếm Đàm Cầm Tâm mang tới hai cái dị tượng, cũng đều đầu vào đáy bắt đầu triển khai.

Tại tuyên cổ hoa hồng huyết sắc khí tức bên trong, kim sắc kiếm hải rong chơi, màu hồng hoa vũ đầy trời.

Huyết nhục đang không ngừng phá diệt cùng trùng sinh chi bên trong, đạt được tiến một bước thuế biến.

Lăng Tuyết cơ thể bắt đầu chất thuế biến, bất luận là dung mạo vẫn là dáng người, đều chiếm được có một lần bay vọt.

Có lẽ, đầm máu trùng sinh, chính là Cầm Tâm hiểu âm thanh tầng thứ nhất dị tượng "Hương cơ xưng la khinh" nhất định phải trải qua quá trình.

Tại phá diệt bên trong trùng sinh, rửa sạch phạm thể không hết duyên hoa, phảng phất Phượng Hoàng chi Niết Bàn.

"Như thế xem ra, Cầm Tâm tầng thứ nhất dị tượng thu hoạch được độ khó, đơn giản khó như lên trời!"

Mặc dù không biết năm đó huyền cảm thiên hậu thiên phú như thế nào, nhưng là Lăng Tuyết tin tưởng, liền xem như nàng từ Ngưng Mạch Cảnh liền bắt đầu tu tập Cầm Tâm, cũng tuyệt không đạt được tầng thứ nhất dị tượng may mắn khả năng!

Nếu không phải Lăng Tuyết bây giờ có như thế nhiều đại tạo hóa, hôm nay đã sớm chết ngàn vạn lần có thừa, căn bản không cần vọng tưởng có có thể được la khinh gia thân cái này một dị tượng!

Hết thấy trước mắt, cơ hồ không người nào có thể lần nữa phục chế!

Hoa đào đầy trời, tiên diễm nhiều kiểu cánh hoa nhao nhao từ vô ngần trên trời cao rơi xuống.

Không hết phần hồng cánh hoa hóa thành hoa hồng đỏ tươi bó sát người ống tay áo áo, còn có uốn lượn hoa hồng sắc lau nhà khói lồng váy dài, dán chặt lấy Lăng Tuyết tuyệt thế hoàn mỹ đáng người phía trên.

Trắng nõn trắng hơn tuyết tinh tế trên tay chính nắm đen kịt chảy máu yêu kiếm, một cổ sắc bén vô cùng kiếm ý trực trùng vân tiêu!

Xa xa nhìn lại, tựa như là một đời Nữ Đế đi tuần thiên hạ, uy nghi vô song!

"Keng!"

Tiếng đàn lượn lờ, sóng âm như cuồng phong, hét giận dữ mà qua, váy dài bay múa, đột nhiên tản ra, như cao quý chi Phụng Hoàng giương cánh.

Tại cuồng loạn sóng âm bên trong vũng vàng đứng lặng thiếu nữ, quả nhiên là một cái hương kiều ngọc non, tú má lúm đồng tiền diễm so hoa kiều.

Đẹp đến mức không tì vết, đẹp đến mức không dính khói lửa trần gian.

Sóng âm quét sạch mà qua, tóc mây mái tóc tung bay.

Thôi qua liền phá gương mặt tại sóng âm cuồng phong hạ vừa mới xé rách một đạo huyết hồng lỗ hồng, lập tức liền có vô số huyết hồng sợi tơ từ vết thương hai bên cực tốc quần quanh ra.

Huyết hồng sợi tơ trong nháy mắt hóa thành huyết nhục cùng da thịt trắng nõn, xinh đẹp dung nhan lần nữa không tì vết!

"Thật là đáng sợ siêu tốc tái sinh!"

Lăng Tuyết tinh tế trắng nõn phía sau lưng Thần Ma chi đồ mang tới đáng sợ sinh cơ, triệt để áp đảo tiếng đàn mang tới lực lượng hủy diệt!

Cứ việc một mực minh bạch yêu kiếm vô kiếm không tầm thường, nhưng là cho tới hôm nay, Lăng Tuyết mới cuối cùng là kiến thức yêu kiếm vô kiếm phát uy kinh khủng.

"Keng!" "Keng!"

Từ sắc cổ cảm không để ý chút nào Thần Ma chi đồ xuất hiện, vẫn chỉ là vẫn khảm đại biểu sáng tạo cùng hủy diệt thần bí chi khúc.

Âm phong như vô tận kiếm hải, kệp lấy ngập trời chi thế đập vào mặt cuốn tới!

Ánh mắt bình tĩnh nhìn qua trước mặt kinh khủng sóng âm, Lăng Tuyết nghiêm nghị bất động, trắng nõn trên lưng Thần Ma chi đồ quang mang càng sâu, tiên diễm hoa hồng chi đỏ, phảng phất muốn nở ra máu tươi.

"Oanh!"

Một loại tuyên cổ cường hoành vô cùng khí tức, ngang nhiên cùng thần thông đại năng đều không thể chống cự sóng âm va chạm cùng một chỗ, toàn bộ thế giới đột nhiên bị hai loại lực lượng kinh khủng cắt chém thành hai cái bộ phận!

Giống như hai cái không cùng thời đại ở giữa va chạm, khắp nơi là vô ngần tinh hỏa, vô số nặng tiếng leng keng bên tai không dứt.

Mà xinh đẹp không gì sánh được thiếu nữ, chính thần sắc không đổi đứng thẳng ở lúc này phong bạo chi nhãn.

"Cứ việc vẫn muốn khôi phục nam nhi chi thân, bất quá bây giờ, ta tựa hồ đã tại nữ thân trên con đường này dần dần từng bước đi đến ..."

Cảm thụ được lúc này trên người to lớn biến hóa, Lăng Tuyết đáy lòng sinh ra một loại cực kỳ cảm giác phức tạp.

Mặc dù nhìn không thấy lúc này hình dạng của mình, nhưng là nàng rất khẳng định, nhất định đã đẹp đến mức hại nước hại dân.

Như thế gian thật có họa thủy, vậy bây giờ nàng, chính là cái kia họa thủy.

Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có.

Bây giờ nàng cảm giác được rõ ràng mình chính là cái kia hại nước hại dân hồng nhan họa thủy, cảm giác như vậy thật rất là kỳ diệu.

"Nếu đem đến một ngày kia, có thể rèn hồn Hóa Thần thông, có cơ hội lấy được cái kia bảy mươi hai biến chi thuật... Thời điểm đó ta, sẽ còn giống như ngày hôm nay kiên định muốn biến trở về nam thân a?"

Lăng Tuyết kiểm quang sắc bén đôi mắt đẹp bên trong chớp động.

Tu tiên chi đạo, chính là con đường trường sinh.

Đương nàng dùng cái này còn tại nghiêng nước nghiêng thành phía trên nữ tử chi tư cho, đi qua từ từ tu đạo con đường về sau, ngàn năm về sau, nàng sợ tâm có hay không còn có thể bảo trì hiện tại như vậy?

Nếu nói ngàn năm không đủ trường, cái kia vạn năm đâu!

Vạn năm về sau, nàng sẽ còn là năm đó cái kia tranh tranh hán tử Tiết lăng a?

Ngay tại công pháp đột phá thời khắc, tâm cảnh bất ổn phía dưới, bên tai lại có không hết lượn lờ tiếng đàn quấy nhiễu, Lăng Tuyết giật mình lâm vào bàng hoàng,

Nguyên bản sắc bén vô cùng hai con ngươi, lúc này vậy mà đột nhiên âm đạm bị long đông.

"Ông ông! !"

Đột nhiên nghe được can đảm đột nhiên phát ra hai đạo thanh thúy kiếm minh thanh âm.

Can đảm kiểm đến mình, để mà chính đạo tâm!

Hai đạo lóng lánh ánh sáng màu vàng óng kiểm ngăn kiểm tại nàng can đảm phía trên xoay tròn lấy, phát ra sắc bén kim loại thanh âm.

Đây là thiên địa chính khí giai điệu.

Thanh tâm ma, chính tâm nửa đường!

Từng đạo kim sắc hình kiếm khí lưu từ can đảm chỗ chảy đến toàn thân, tẩy bỏ mảnh khảnh thân thể, vì nàng xua tan hết thủy tà ma!

"Ta chỉ cầu có thể nắm giữ tự thân chi mệnh vận, thủ hộ ta nghĩ thủ hộ người, đường của ta, tại thiên hạ chi đỉnh, ta thực tiễn ta chi đạo, cái này không quan hệ nam nữ!"

"Thiên địa chính khí, lúc này ngay tại ta can đảm ở giữa, ta chỉ cần không thẹn với lương tâm, làm tốt ta chính mình là đủ."

"Bất luận ta lúc này là thiết cốt nam nhi, vẫn là mảnh mai nữ tử, cái này đều đối ta kiên trì trong lòng chi chính nghĩa, truy cầu chân chính tiên hiệp chi đạo không có chút nào ảnh hưởng!"

Ta chi đạo tâm, không theo giới tính khác biệt mà thay đổi!

Mặc kệ cuối cùng ta biến thành bộ dáng gì, chỉ cần trong lòng kiên trì đạo cùng chính nghĩa vẫn còn, vậy ta liền vẫn là ta!

Lăng Tuyết ánh mắt đột nhiên lần nữa sáng lên.

Trong mắt đẹp lưu chuyển lên vô số kiểm ảnh quang mang, sắc bén kiếm ý cơ hồ không cách nào che đậy liền từ trong đôi mắt bắn ra, trực chỉ xa xa cổ cầm!

Thực chất cổ cầm sóng âm đều bị trên lưng hiển uy Thần Ma đồ ngăn trở, nhưng lại vẫn hữu tâm dây cung thanh âm từ Lăng Tuyết nội tâm xuyên qua, câu lên nàng đối tự thân nhận biết một loại hoài nghi.

"Ngươi ta ở giữa đạo sức, còn không có kết thúc!"

Giờ phút này kiếm hải bên trong vạn kiếm tề minh, bách hoa cùng nhau nở rộ, đầy trời mỹ lệ hoa vũ rơi xuống, hai cái dị tượng quang mang càng thêm cường thịnh.

"Chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm, cũng không phải là tương tự dung hợp hoa vũ kiếm hải, cái này vẫn còn dừng lại tại kiếm gan cùng Cầm Tâm tương hổ tách rời cảnh giới!"

"Chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm, liền là trước mắt cái này một thanh tử sắc cổ cầm!"

Tiếng đàn lượn lờ, tử khí sinh mây xanh, chúng bên trong tìm hấn trăm ngàn độ, bỗng nhiên thu tay, chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo, liền tại cái

kia đèn đuốc rồi rồi chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Cổ sử không yêu! Lại gian lận!

Sóng âm như sóng dữ, Lăng Tuyết ở trong con bão táp, gian nan đi về phía trước.

Trong tay nắm chặt yêu kiếm, một trăm đạo tinh mịn hồn mạch quán quanh ở nguyên khí phía trên.

Bất quá tại dưới mắt hoàn cảnh dưới, đừng nói là gấp trăm lần Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nguyên khí, liền là một ngàn lần gấp một vạn lần, cũng bất quá là hạt cát trong sa mạc.

Dù cho Lăng Tuyết bây giờ Kiếm Đàm Cầm Tâm đạt đến thức khí cảnh cùng hiểu âm thanh cảnh, nhưng ở dưới mắt như thế cách xa tình huống dưới, vẫn không làm nên chuyện gì.

Bây giờ chân chính khiến Lăng Tuyết còn sống sót, là điều vẽ ở nàng trắng nõn trên lưng, lông lánh hoa hồng sắc quang mang Thần Ma chi đồ.

"Có hoàn mỹ tầng thứ nhất kiếm gan về sau, yêu kiếm nắm trong tay cảm giác, tựa hồ lại cùng với trước khác biệt."

Đột phá hoàn mỹ kiếm gan về sau, nắm đen kịt yêu kiếm, Lăng Tuyết cảm giác cùng phía trước năm lần có được kiếm gan cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Lăng Tuyết ần ần cảm giác được, tại kiếm đạo phía trên, nàng bắt đầu có vương giả chi thế.

Đối với yêu kiếm, lần thứ nhất có ần ần cao một tầng địa vị quan sát cảm giác.

Cái này so đột phá trăm mạch về sau, vô kiếm liền dung nhập Lăng Tuyết trong thân thể, cùng yêu kiếm sinh ra huyết mạch tương liên cảm giác, đạt tới ngự điều khiển như cánh tay hiệu quả, còn muốn nâng cao một bước!

Dạng này trong kiếm vương giả chi thế, chính là hoàn mỹ kiếm gan cùng dị tượng mới có, trước đó Lăng Tuyết ngưng tụ thành kiếm gan năm lần, đôi kiếm gan tăng phúc tỉ lệ vô cùng hiểu rõ.

Bây giờ hoàn mỹ kiếm gan một thành, Lăng Tuyết liền thật sâu cảm nhận được tự thân kiếm đạo đã đạt đến một loại cực kỳ đáng sợ trình độ.

"Giờ này khắc này, coi như không còn ý lại Long Kiếm Võ Hồn, liền là bằng vào Linh khí chi kiếm, ta cũng có lòng tin có thể chiến thắng Ân Chánh!"

Ân Chánh rất mạnh, cứ việc chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng,

Tại doanh địa trận chiến kia, cứ việc Kha Diệt Mộng không có phát giác được, nhưng là Lăng Tuyết đã rõ ràng phát giác được Ân Chánh ần giấu kếm còi, chỉ phát huy bảy thành không đến chiến lực!

Căn cứ Lăng Tuyết tính ra, Ân Chánh chân thực chiến lực, xa xa không chỉ tại Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, rất có thể còn có thể cùng ngưng tụ hồn mạch Tiềm Long Bảng bên trên cường giả sánh vai.

Ân Chánh đối Võ Hồn lý giải chi sâu, mặc dù không kịp nói bây giờ nàng đối kiếm đạo lý giải, nhưng là cũng đạt tới một loại mức độ kinh người.

Cho đến nay, bởi vì Long Kiếm Võ Hồn thần bí cùng cường đại, Lăng Tuyết đối với Long Kiếm Võ Hồn lý giải, còn một mực dừng lại tại dễ hiểu nhất vận dụng giai đoạn.

"Hồn kỹ cùng võ kỹ, đều xưng là thuật."

"Cả hai trăm sông đổ về một biển, cuối cùng đều là đạo thể hiện."

"Võ Hồn, chỉ là nói tiến một bước hình thái, đạo cụ hiện hóa, có thể đối đạo tiến hành thêm một bước giải thích."

Lăng Tuyết nhớ tới tại huyết trong hạp cốc, nhân rồi Ninh Trần nói lên liên quan tới tông môn đối với Võ Hồn cùng võ kỹ giải thích.

Võ Hồn, cùng đại đạo tương thông.

"Võ Hồn, bắt nguồn từ đạo, siêu thoát tại đạo, là một trường thông hướng đạo cực hạn ra trận khoán."

Hoang Cổ Kiếm Đế tại Lăng Tuyết tiến vào cảm ngộ Kiếm Đâm Cầm Tâm trước đó, từng cùng nàng nói như thế qua.

Ân Chánh đối với ảnh chi đại đạo lý giải đã cực cao, lại thêm bản thân chính là ảnh Võ Hồn, đối với ảnh chi đại đạo, nhất định có cực mạnh tăng phúc.

Bởi vậy cứ việc Ân Chánh chỉ có Ngưng Mạch Cảnh năm tầng, nhưng lại có thể tại doanh địa một trận chiến biểu hiện ra cực kỳ nghiền ép thực lực.

Mà cái này, liền là đại đạo lĩnh ngộ tầm quan trọng.

Vô luận là Tiềm Long Bảng vẫn là Tiêu Dao Bảng bên trên thiên tài, sự chênh lệch giữa bọn họ, phần lớn là từ đối Võ Hồn lý giải chênh lệch tạo thành.

Tu sĩ đối với đạo của bản thân lập đi lập lại chứng minh cùng tăng lên, bản thân liền là đối Võ Hồn rèn luyện cùng nắm giữ quá trình.

"Nếu là ta có thể tương lĩnh ngộ cái này chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm, vô cùng có khả năng liền mang ý nghĩa, ta có thể thêm một cái Võ Hồn!"

Thêm một cái Võ Hồn, chính là nhiều một đầu thông hướng cực hạn đạo thông đạo!

Nghĩ tới đây, Lăng Tuyết ánh mắt thật sâu nhìn về phía nơi xa còn tại không ngừng đàn tấu, tràn ngập đang lượn lờ từ khí bên trong cổ cầm.

Có một loại dự cảm nói cho nàng, đây là nàng cơ hội duy nhất!

"Cổ cầm là trong thức hải tất cả kiếm ảnh cùng trong ản chứa vô tận đạo biến thành, ta nếu là muốn lĩnh ngộ chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm, nhất định phải lấy được trước nó!"

Bây giờ tất cả tình thế đã sáng tỏ, còn lại vấn đề lớn nhất chính là, như thế nào tiếp xúc đến nhìn như gần ngay trước mắt, lại trên thực tế xa cuối chân trời cổ cầm.

"Nhìn như gang tấc, lại là thiên nhai, còn có sóng âm phong bạo cách trở, cứ việc bây giờ có Thần Ma chi đồ hộ thể, nhưng ta cũng khó có thể hành động..."

Bảy sắc dây đàn bị trong hư không bàn tay vô hình phi tốc kích thích, trước mặt thế giới không ngừng biến hóa, vô số thượng cổ yêu thú không ngừng xuất hiện tại Lăng Tuyết trước mặt.

Mà những này yêu thú, đều cùng Lăng Tuyết tại huyết tinh trong cổ miếu, từ hai bên tinh không trông được đến vô tận bích họa bên trên yêu thú không khác chút nào.

Cuối cùng những này hình thái khác nhau thượng cổ yêu thú đều tại thời đại thay đổi bên trong, bởi vì đủ loại nguyên nhân, bị bánh xe lịch sử xa xa để qua đằng sau, vĩnh viễn lưu tại ở trong cổ sử.

Nhưng mà, Lăng Tuyết nhìn chung mấy cái kỷ nguyên biến hóa, nhưng thủy chung không có tìm được cái kia thần bí nhất tồn tại —— yêu!

Yêu thú cũng không phải là yêu, cổ yêu tài là chân chính yêu!

"Dựa theo Kiếm Đế thuyết pháp, cổ yêu xác nhận tuyên cổ chi vật. Chỉ là, vì sao tại những này thay đổi kỷ nguyên bên trong, ta nhưng chưa từng thấy qua cổ yêu thân ảnh!"

Mặc dù không biết cổ yêu cụ thể bộ dáng, nhưng là khả năng Lăng Tuyết bản thân liền là nửa yêu nguyên nhân, nàng tại từ nơi sâu xa có loại trực giác, nàng nhìn thấy những này yêu thú, đều không phải là chân chính yêu.

Ý nghĩ này tựa như tia chớp hiện lên Lăng Tuyết nội tâm, lại là nhắc lên trong nội tâm nàng sóng lớn.

"Yêu, không ở trong cổ sử!"

Yêu, đến tận cùng là cái gì?

Mà cái này, cũng không phải là khiến Lăng Tuyết kinh hãi nhất!

"Kiếm Đế nói qua, yêu nếu có thể triệt để thức tỉnh, liền có thể siêu thoát Lục Đạo Luân Hồi."

"Mà bây giờ xem ra, yêu cũng không tại kỷ nguyên cổ sử bên trong, nếu ta giờ phút này có thể hóa thành yêu thân, phải chăng có thể không chịu đến sóng âm phong bạo cách trở...!"

Cứ việc rất không thể tưởng tượng nổi, mà lại thiên mã hành không, nhưng là Lăng Tuyết theo bản năng cảm nhận được, phương pháp này có lẽ có thể thực hiện.

Tại khúc đàn bên trong, tất cả kỷ nguyên sinh vật đều đang không ngừng chôn vùi, lại có mối liên tục không ngừng giống loài tại kỷ nguyên mới bên trong sinh ra.

Mà nhân loại, thì một mực theo sát lấy bánh xe lịch sử, đang không ngừng chôn vùi cùng Niết Bàn bên trong, từng bước một trở nên càng thêm cường đại.

Vô cùng có khả năng, cái này đại năng thí luyện là lưu cho nhân tộc, mà nó ý nghĩa, chính là lấy Niết Bàn!

Hi vọng nhân tộc thiên tài tại vô hạn kỷ nguyên Niết Bàn bên trong đạt được chân chính vĩnh sinh!

Nhưng Niết Bàn chi đạo quá tối nghĩa, xa xa không phải Lăng Tuyết hiện tại cảnh giới này có thể lý giải.

Bởi vậy, bây giờ Lăng Tuyết muốn có được chân chính Kiếm Đam Cầm Tâm chi đạo, chỉ có thể kiếm tẩu thiên phong!

"Như thế nào hóa yêu... Kiếm Đế nói qua, chỉ cần vận dụng thể nội yêu khí là đủ..."

Nắm tay bên trong đen kịt trường kiếm, Lăng Tuyết nhắm lại hai con ngươi.

"Yêu khí không tại trên thân kiếm, cũng không trong đan điền..."

"Tìm được, nguyên lai, từ khi cổ kiếm trăm mạch tụ nguyên về sau, trong thức hải tràn ngập huyết hải, chính là yêu khí!"

Đột nhiên mở hai mắt ra, Lăng Tuyết hai con ngươi tràn đầy quý dị vàng sáng chói sắc, con ngươi hóa thành dựng thẳng đồng, một loại băng lãnh vô tình khí tức từ trong ánh mắt bộc lộ mà ra.

Một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ từ Lăng Tuyết trên thân bạo phát đi ra, tại trăm đầu hồn mạch trên cơ sở, khí tức lại đi bay lên hơn một nửa!

Như chuyển đổi làm hồn mạch, tương đương với hơn năm mươi đầu hồn mạch!

"Đây chỉ là một thành yêu khí."

Lăng Tuyết nội tâm kinh hãi, mặc dù đã minh bạch yêu đáng sợ, nhưng là lần trước hóa yêu thời điểm, cũng cũng không đủ lý trí đến cảm thụ hóa yêu cường đại.

Mà lần này, chỉ là vận dụng một phần mười huyết hải lực lượng, Lăng Tuyết tại bảo trì lý trí đồng thời, cũng rốt cục cảm nhận được nàng làm nửa yêu đáng sợ!

Trách không được là trời đạo chỗ không dung!

Yêu khí không thể động tới nhiều, ta có dự cảm, nửa yêu cùng yêu ở giữa, nhất định có một cái giới hạn giá trị, làm ta yêu khí sử dụng quá nhiều về sau, sẽ sinh ra không thể nghịch thức tỉnh!

Lúc này tiếng đàn vẫn như cũ lượn lờ, sóng âm vẫn cuồng bạo, nhưng là Lăng Tuyết lại cảm giác, nàng giống như là đứng lặng tại không gió chi địa.

Phảng phất nàng chính ghé qua tại một cái khác thời không, nơi đây hết thảy, đối nàng cũng sẽ không có bất kỳ quấy nhiễu.

Trắng nõn phía sau hoa hồng sắc Thần Ma đồ dần dần ảm đạm xuống, lần nữa hóa thành Lăng Tuyết trên lưng tinh xảo ruộm rả Thần Ma hình xăm.

Nguyên bản phía sau lưng như mỡ đông da thịt tuyết trắng, tăng thêm hoa hồng này sắc Thần Ma hình xăm, lại là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, hiển lộ ra Lăng Tuyết càng thêm thần bí cùng gợi cảm khí chất.

Thần Ma đồ triệt để trở nên yên lặng, phía trên đã không còn thâm bất khả trắc thần huy lưu chuyển, tựa như là phổ thông hình xăm.

Rất hiển nhiên, ở chỗ tiếng đàn đối kháng quá trình bên trong, cũng làm cho vỏ kiếm bỏ ra cái giá không nhỏ.

Tại trong một đoạn thời gian rất dài, Lăng Tuyết coi như gặp được nguy hiểm trí mạng, Thần Ma đồ cũng sẽ không phát uy.

"Quả nhiên, làm ta vận dụng yêu khí về sau, liền có thể trực tiếp che đậy mảnh này tiếng đàn."

Đại năng khúc đàn bên trong đạo bên trong, bao hàm vạn vật, cùng vạn vật tương sinh tương khắc, nếu là có siêu thoát ra vạn vật người, liền có thể không nhận khúc đàn ảnh hưởng.

Cứ việc cổ cầm nghịch thiên vô cùng, nhưng cũng chỉ là một khung vô chủ chi cầm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Lên khung cảm nghĩ

Ngày mai sẽ là ngày mừng 8 tháng 4, Trảm Quỷ lên khung thời gian.

Cho tới nay cơ bản đều là một ngày canh một tốc độ, ngày mai lên khung ngày đầu tiên, Trảm Quỷ cũng muốn đến bộc phát một lần!

Mà lại lên khung về sau, mỗi ngày đều sẽ giữ gốc hai canh!

Lên khung sắp đến, giờ phút này Trảm Quỷ tâm tình rất thấp thỏm, ta không biết rạng sáng qua đi đặt mua sẽ có bao nhiêu, đây là Trảm Quỷ đệ nhất bản ký kết sách, cũng là đệ nhất bản lên khung sách.

Lần thứ nhất gần như vậy cảm nhận được lên khung đến, Trảm Quỷ rất khẩn trương, cũng rất chờ mong.

Quyển sách này, Trảm Quỷ dùng rất lớn tinh lực, ta nghĩ viết xong quyển sách này, ta muốn đem quyển sách này viết thành biến văn bên trong một cái kinh điển, ta sẽ cố gắng đi làm đến!

Nhưng, chuyện này, bằng vào Trảm Quỷ một người cố gắng, là không cách nào đi đến sau cùng, muốn một quyển sách trở thành kinh điển, cần các người tới giúp ta.

Các người có nguyện ý hay không, cùng Trảm Quỷ cùng một chỗ tạo nên một bản huyền huyền biến thân văn kinh điển!

Biến văn, cũng không nên chỉ là nhỏ chúng văn!

Tựa như hồi trước như mặt trời ban trưa Thái Tử Phi, Thái Tử Phi có thể lựa lược đại giang nam bắc, Trảm Quỷ « tuyệt thế kiếm cơ », cũng giống vậy có thể làm đến!

Đương tương lai một ngày nào đó, « tuyệt thế kiếm cơ » từ nhỏ chúng văn sân khấu, từng bước đi hướng đại chúng văn, đồng thời đang học người trung nhĩ quen có thể tường lúc, chúng ta có thể cười nói, quyển sách này, có ta một phần lực!

Ở trong quá trình này, Trảm Quỷ cần các vị đạo hữu cho ta đặt mua số liệu, số liệu này đối Trảm Quỷ phi thường trọng yếu, đây là ta phán đoán hết thảy căn cứ!

Vô luận là nuôi sách vẫn là cùng đọc, Trảm Quỷ đều hi vọng các đạo hữu, có thể chính bản đặt mua.

Đặt mua lượng, đối Trảm Quỷ mà nói, là cực kỳ trọng yếu, đối với quyển sách này trưởng thành, cũng là như thế.

Mời cho Trảm Quỷ một chút tiếp tục cố gắng động lực cùng lòng tin đi.

Khen thưởng, đặt mua, đánh giá phiếu, còn có phiếu đề cử, các vị đạo hữu nếu như mà có, mong rằng không tiếc tặng cùng chém quý, Trảm Quỷ cảm kích khôn cùng, ở đây đi đầu bái tạ!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Không dây cung chi cầm! (canh thứ nhất!)

"Nguyên lai, thật ngay tại trước mặt của ta."

Tại ngũ giác trong thế giới, Lăng Tuyết màu vàng sáng song đồng lãnh đạm nhìn qua trước mặt tử sắc cổ cầm.

Yêu hóa về sau, nguyên bản từ đầu đến cuối không cách nào chạm đến cổ cảm, lại là rốt cục lần thứ nhất như thế tới gần xuất hiện tại Lăng Tuyết trước mặt.

Cổ cảm nhìn như chất phác tự nhiên, nhưng nhìn kỹ, lại ẩn ẩn hàm ẩn thiên địa thương sinh chi đạo.

Tuy là nhu tình chi cảm, lại có một loại cái thế đại khí phách ở trong đó.

Bảy đạo nhan sắc không đồng nhất dây đàn nhao nhao rung động, theo thứ tự là đỏ, hoàng, kim, lam, thanh, hắc, bạch bảy sắc, tại quanh mình không ngừng biến ảo trong thế giới, toát ra di thể độc lập ngạo nghễ khí tức.

Mỗi đạo dây đàn, đều ẩn chứa có thể vạch phá thương khung kinh khủng kiếm đạo ở trong đó.

Dây đàn hàn quang thoáng hiện, ngân mang đá lờm chờm

Lăng Tuyết không hoài nghi chút nào, một khi ngón tay của nàng nhẹ nhàng đụng vào trên đàn chi dây cung, không cần một lát, liền sẽ bị bám vào trên dây sắc bén kiếm ý cắt đứt!

Tiếng đàn quân trong tim, từng tiếng giống như Tùng Phong gầm, lại như vội vàng chết đi lưu quang.

"Đi theo ta đi, người dạng này một thanh kinh thế chi cảm, không nên tiếp tục bị long đông tại kỷ nguyên bụi bặm bên trong."

Lăng Tuyết chỗ sâu mảnh khảnh tay.

Mà liền tại ngọc thủ sờ nhẹ đến cổ cảm biên giới thời điểm, bất ngờ xảy ra chuyện!

Lăng Tuyết ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, đã thấy vô số kinh khủng âm chi cự sóng bỗng nhiên xốc lên, cường hoành khí lăng trong nháy mắt từ cổ cảm trên thân nổ tung lên!

Tóc dài đen nhánh bay múa, hoa hồng sắc uốn lượn trường bào già thiên tế địa, lăm lẹ rung động.

"Yêu đáng chém! Nhữ vì nửa yêu, không có tư cách đến này truyền thừa!"

Một tiếng mệnh mông vô cùng thanh âm, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Mà liền tại đạo thanh âm này vang lên thời điểm, Lăng Tuyết biến sắc, một cổ băng hàn thấu xương từ vong cảm giác trong nháy mắt giáng lâm toàn thân.

Giữa thiên địa không ngừng vang lên kim sắc kiếm ảnh im bất mà dừng, thương khung không ngừng rơi xuống hoa vũ, bỗng nhiên dừng lại.

"Niệm tình người có được xích tử chi tâm, là ta chính đạo người, tha cho người một mạng! Nhưng người dám can đảm lợi dụng nửa yêu thân thể đầu cơ trục lợi, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!"

"Hôm nay phế người một thân tu vi, tước đoạt người vĩnh thế tu đạo cơ hội, vì người kỷ nguyên này thương sinh mưu một cổ thái bình."

Đạo này mệnh mông thanh âm làm ra phán quyết, cứ việc cái này đầy trời dị tượng khiến cho cái này thần bí tồn tại ngũ khí thoáng dừng một chút, nhưng là cuối cùng làm quyết định, vẫn là Lăng Tuyết gánh nặng không thể chịu đựng nổi!

"Hoàn toàn không động được..."

Trong nháy mắt này, Lăng Tuyết duy nhất ý nghĩ, liền là quan bế ngũ giác, chạy ra cái này ngũ giác thế giới.

Nhưng mà, hết thảy tất cả, đều trong nháy mắt này đều bị ngưng lại, Lăng Tuyết duy nhất có thể điều khiển liền chỉ có ý thức.

Nhìn qua cổ cảm phía trên trong hư không chậm rãi duỗi ra một con to lớn đen kịt ngón tay, Lăng Tuyết màu vàng sáng song đồng bỗng nhiên co rút lại.

Nàng không chút nghi ngờ, một chỉ này phía dưới, nàng hôm nay lấy được hết thảy, đều sẽ mất đi!

To lớn ngón tay chậm rãi chỉ hướng Lăng Tuyết, toàn thân lông tơ chột hiện, phảng phất là đối mặt chân chính thần minh cảm giác.

Nàng cảm giác được trong nháy mắt này, Ngưng Mạch Cảnh ba tầng khí tức đột nhiên rung động ra.

Chỉ cần nháy mắt sau đó, nàng hết thảy, liền phải hóa thành hôm qua mây khói!

"Ồ?" Đột nhiên ở giữa, trong hư không to lớn ngón tay dừng lại.

"Không nghĩ tới, cái này một thanh kiếm, vậy mà tại trên tay của người..."

Lăng Tuyết trong lòng hơi động, trong hư không mệnh mông thanh âm chi, chính là trong tay nàng cái này một thanh ngay tại chảy xuôi máu tươi đen kịt

trường kiếm

"Thần đạo cùng yêu đạo... Thì ra là thế, đây cũng là người muốn đi đạo a."

"Xem ra, trước mặt ta nữ tử này, chính là chúng người chi đạo người thừa kế."

Miêu viễn thanh âm ung dung, nguyên bản không thấu nửa phần khói lửa nhân gian ngữ khí, rốt cục có mấy phần động dung.

"Thôi được, đã người là hấn chỉ định người, Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo giao cho người lại như thế nào... Ta cũng muốn muốn nhìn, hấn cuối cùng đến tột cùng có thể thành công hay không...!"

"Chỉ là, đã người đi là hấn đạo, cái kia tất nhiên một đường bụi gai, hết thảy đều cần dựa vào chính người, Kiếm Đâm Cầm Tâm cũng là dạng này, người cần lại bắt đầu lại từ đầu lĩnh ngộ."

"Chỉ có người chính mình đi ra đạo, mới thật sự là cường giả chi đạo!"

Thoại âm rơi xuống, chưa kịp Lăng Tuyết phản ứng, chỉ nghe toàn bộ thế giới âm vang vỡ tan thanh âm!

Nương theo thế giới sụp đổ vỡ vụn, trong hư không to lớn chi thủ, cũng dần dần sụp đổ, hóa thành vô số đá vụn chôn vùi tại hư không.

"Keng!" "Keng!" "Keng!"

Mà liền tại thế giới đột biến đồng thời, bảy sắc dây đàn đều là đứt gãy!

Phảng phất vô số thượng cổ thần binh trong nháy mắt, bị một đôi to lớn vô cùng đại thủ âm vang bẻ gãy.

"Suru suru!" Đứt gãy dây đàn bay múa trên không trung, hóa thành vô số đáng sợ kiếm đạo lưu quang, tại mệnh môn hư không hống cuồng bắn ra.

Lượn lờ tiếng đàn im bất mà dừng, vô tận biến ảo thế giới đột nhiên đình chỉ diễn hóa, bốn phía hóa thành đen kịt một màu vô ngần hư vô.

Yên tĩnh như chết.

Chỉ có một khung tử sắc cổ cầm yên lặng lơ lửng tại bốn hội thế giới bên trong.

Không dây cung chi cầm!

Từ môn thế giới, tuyết trắng mệnh mang thế giới.

Độc Cô đem ánh mắt chấn động vô cùng nhìn qua trước mắt thế giới không ngừng sụp đổ dị tượng.

Đầy trời kiếm hải cùng nở rộ phồn hoa, giờ phút này đều hội tụ sau lưng Lăng Tuyết một cái tử sắc hư ảnh bên trong.

Từ chói mắt.

Độc Cô đem có thể từ cái kia một điểm sụp đổ chum sáng bên trong, lơ mơ có thể nhìn thấy hai loại dị tượng ảnh tử.

Tại sụp đổ bên trong tiểu thế giới, hoa rơi đầy trời, kiếm ảnh bay múa.

Sụp đổ thế giới còn tại điên cuồng áp súc, cuối cùng rốt cục hóa thành một cái điểm sáng màu tím.

"Đơn giản không thể tưởng tượng nổi, kiếm gan dị tượng cùng Cầm Tâm dị tượng, lại có thể hoàn mỹ như vậy dung hợp lại cùng nhau!"

"Đến tột cùng là thế nào làm được..."

Độc Cô đem thời khắc này trong lòng, nói là kinh đảo hải lăng cũng hoàn toàn không đủ.

Không nghĩ tới, hấn đã chờ trăm vạn năm cái thứ nhất người thừa kế, vậy mà tại thời gian ngắn ngủi bên trong, liền mang đến cho hấn nhiều như vậy rung động!

Hấn đường đường Hoang Cổ Kiếm Đế cùng năm đó chấn kinh thiên hạ huyền cầm thiên hậu, vậy mà tại hôm nay, triệt để bại bởi một cái hậu bối!

"Hoàn mỹ thức khí hiệu âm thanh cảnh, hoàn mỹ dị tượng, thậm chí là hoàn mỹ dung hợp Kiếm Đâm Cầm Tâm!"

Trước mắt cái này có được tuyệt thế dung mạo nữ tử, tại thời khắc này, vậy mà hoàn thành nhiều như vậy liền xem như bọn hấn, cũng làm không được sự tình!

Ngay tại Độc Cô đem chấn kinh thời điểm, Lăng Tuyết sau lưng sụp đổ điểm rốt cục dần dần phóng đại, vô số quang ảnh lập loè.

"Là một thanh từ sắc cổ cảm... Cảm chi Vô Hồn..." Đợi đến Độc Cô đêm rót cục thấy rõ quang ảnh phía dưới bộ dáng, thì thảo nói ra.

"Nguyên lai chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm, là bộ dáng như vậy. Nguyên lai, ta vẫn luôn sai, Kiếm Đâm Cầm Tâm vốn là một thể!"

Hắn Độc Cô Yoruchi sinh si ngốc truy cầu kiếm đạo, trên dưới tìm kiếm, lại là không nghĩ tới, cuối cùng vẫn hoàn toàn trái ngược, chẳng trách hắn hôm nay chỉ có thể trấn thủ tại huyết tinh miếu cổ, vĩnh viễn không thấy mặt trời!

Mà liền tại Độc Cô đêm suy nghĩ bay lên thời điểm, Lăng Tuyết rót cục chậm rãi mở ra một đôi mắt đẹp.

"Ngươi, rất tốt." Nhìn qua trước mặt tư sắc kinh thiên thiếu nữ nửa ngày, Kiếm Đế rót cục ánh mắt phức tạp nói một câu như vậy đánh giá.

Đây là Độc Cô đêm lần thứ nhất khâm phục một nữ tử khí phách, như vậy cảm ngộ Kiếm Đâm Cầm Tâm phương thức, quá điên cuồng, coi như hắn danh xưng Hoang Cổ Kiếm Đế, cũng là không có cái này khí phách.

Thiếu nữ giờ phút này vừa mới thức tỉnh mỹ lệ hai con ngươi, tựa như là trời sinh liền xem qua thiên kiếm, một cổ sắc bén vô cùng khí tức ản mà không phát.

Càng khó hơn, là tại cái kia trùng thiên kiếm ý về sau, lại phảng phất chất chứa thiên hạ vạn tình.

Cứng quá dễ gãy, chỉ có hiệp cốt nhu tình, nhậm hiệp nhu nhã, mới thật sự là vương đạo.

Nàng là thể gian này, chân chính Kiếm Đâm Cầm Tâm cái thứ nhất người thừa kế, cũng là cái cuối cùng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Tuyệt thế có giai nhân, vạn người cũng không ngộ hém

Một tháng sau, hoang tâm thành.

Thiên Vân quốc mưa máu nhao nhao loạn loạn hạ hơn tháng, bây giờ rốt cục ngưng xuống.

Trời xanh vẫn như cũ xanh thẳm, tình không vạn lý.

Dân chúng trong thành cùng tu sĩ cũng dần dần hoạt động ra, mấy ngày trước đây thương khung đứt gãy, huyết vũ liên miên khủng hoảng bầu không khí, rốt cục có chỗ làm dịu xuống tới.

Bất quá, Tiềm Long Bảng đơn bên trên, cái kia nhuộm máu danh tự, vẫn lấy một loại thiên cổ chưa bao giờ có phương thức, ngạo mạn đứng ở ngàn vạn ngưng tụ hồn mạch thiên tài phía trên.

Lăng Tuyết!

Tại cái tên này dưới, là khô cạn máu tươi, cơ hồ chảy qua trên bảng danh sách tất cả danh tự.

Tiềm Long Bảng nhuộm máu!

Trên bảng danh sách tinh hồng chi huyết, là không cách nào rửa sạch chi huyết, đem sáng màu bạc Tiềm Long Bảng bảng danh sách, nhuộm thành một mảnh huyết hồng.

Bảng danh sách từ đây đánh nát trước đây thần thánh, lộ ra một cổ âm trầm khí tức kinh khủng!

"Không biết cái này Thánh Thiên Các thêm bảng truy phong Tiềm Long Bảng đến tột cùng là ai, nhìn danh tự, giống như là một nữ tử danh tự."

"Là nữ tử không sai, các ngươi không nghe nói a, cái này tên là Lăng Tuyết người gia phong cùng ngày, Thánh Thiên Các lại lập tức hạ tru sát lệnh, tru sát khiến bên trong, liền chỉ rõ người này là một nữ tử."

"Lại là tru sát lệnh! Chắc chắc, nhân sinh khổ đoán, chúng ta đều không phải là cái kia trường sinh tu sĩ, có thể vừa vận dụng tới một lần tru sát lệnh, về sau cũng có thể cho bọn từ tôn thôi một chút đi!"

"Hắc hắc, vậy mà dẫn tới xưa nay siêu nhiên bên ngoài Thỉnh Thiên Các tức giận, hạ xuống tru sát lệnh, nữ tử này không biết là tu luyện cái gì thương thiên đều khó mà dung hạ ma công, mới có thể tại đột phá Tự Nguyên Cảnh ngày đó, xuất hiện che đầy toàn bộ Thiên Vân quốc kiếp vân."

"Nàng này nhất định là lòng dạ rắn rết mà lại diện mục đáng sợ ma nữ, chẳng lẽ như thế, như thế nào lại phạm phải như thế ngập trời tội ác, lúc này nàng trên Tiềm Long Bảng danh tự, vẫn đỏ rướm máu."

"Chắc chắc, này cũng không nhất định, vạn nhất là đẹp như tiên nữ nữ tử đâu, nói thật, ta ngược lại thật sự là là nghĩ nhìn một chút, dạng gì nữ tử, có thể lực áp Tiềm Long quần hùng, nhất cử trèo lên bảng!"

Dạng này một màn, tại hoang tâm thành cực kỳ phổ biến, từ khi ngày đó mưa máu đầy trời về sau, Lăng Tuyết cái tên này, liền lấy một loại cực cao tần suất, xuất hiện tại phạm nhân cùng tu sĩ sau khi ăn xong đề tài nói chuyện bên trong.

Ngày đó, kiếp vân trùng trùng điệp điệp mấy ngàn vạn dặm, viễn siêu bây giờ Tiêu Dao Bảng vị thứ nhất Kỳ Vô Song, không hề nghi ngờ, người độ kiếp chính là cái kia Tiềm Long Bảng đệ nhất nhân, Lăng Tuyết!

Vô luận là Tiềm Long Bảng vẫn là Tiêu Dao Bảng, đều đã không có người nhớ kỹ, lần trước nữ tử đoạt được đứng đầu bảng là lúc nào, mà điểm này, càng là sâu hơn mọi người lòng hiểu kỹ.

Huống chi, danh tự này ra sân phương thức, đơn giản rêu rao không thể lại rêu rao, tính hồng chi huyết, nhuộm đỏ Tiềm Long Bảng, kéo dài trên bảng danh sách mấy trăm tính danh.

Lại có đại năng một kiếm khai thiên, càng là vô số người nghĩ hoặc vị này tên là Lăng Tuyết người sư thừa.

Cuối cùng, Thỉnh Thiên Các một tờ tru sát lệnh, càng đem Lăng Tuyết trực tiếp đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, nhất thời phong quang vô lượng, thời gian dài như vậy thời gian trôi qua, vẫn có thể bảo trì cực cao dư luận

"Các ngươi đừng nói trước những này có không có , dừng lại một lát, nghe ta cho các ngươi nói thực sự điểm tin tức."

Nơi xa đột nhiên một cái nam tử cơ bắp một đường chạy chậm đi qua, một bên thở phì phò một bên mặt mày hớn hở nói.

"Trương gia người gầy, người ngược lại là nói một chút, sự tình gì, để người kích động như vậy?"

"Hắc hắc, các ngươi liền cảm tạ ta đi, hiện tại đi vừa vận, chậm thêm điểm, cửa thành một hồi liền nên bị vây chặt như nêm cối!"

Một tính tình gấp râu quai nón đại hán cười mắng: "Ta nói người nhanh đừng thừa nước đục thả câu , ta vị này miệng đều nhanh để người treo đến bầu trời ."

"Hoang tâm thành, tới một cái mỹ nhân tuyệt thế, ta lúc ấy liền xa xa nhìn thoáng qua, trông mắt đều kém chút rớt xuống, nếu không phải ta đủ ý tứ nghĩ đến các ngươi, sớm hơi đi tới cùng một chỗ nhìn cái nào nhiệt đi!"

Nói lên có mỹ nhân tuyệt thế vào thành, tất cả mọi người đều là nhân tình sáng lên, sau khi com nước no nê, không có chuyện gì so nhìn một chút mỹ nhân còn muốn làm cho người kích động.

"Ha ha ha, trông mắt kém chút không có đến rơi xuống, Trương gia người gầy, người càng nói càng không có yên lòng. Bất quá, đã người đều nói như vậy, chúng ta cũng quá khứ ngó ngó, nhìn xem như lời người nói mỹ nhân tuyệt thế đến tốt cùng thật đẹp, nếu thật là không sai, ngày khác mời người có một bữa com no đủ."

"Đứng đứng, cùng đi nhìn một chút."

Mọi người đều là ồn ào, trong tay còn có sống cũng để xuống, đều là đi theo nam tử cơ bắp, một mặt mong đợi hướng phía hoang tâm thành cửa thành bước nhanh tới.

"Há lại chỉ có từng đó là không tệ, ta dám nói, toàn bộ Thiên Vân quốc trên dưới, không có một cái nào nữ tử dung mạo có thể so nữ tử này, liền xem như Thiên Hải Quận Hồng Tự giáo phường bên trong xuất sắc nhất hoa khôi, so sánh cùng nhau đều muốn kém mấy phần."

Nam tử cơ bắp vừa đi còn một bên dư vị vô tận suy tư, trêu đến đám người không khỏi càng là lòng ngứa ngáy.

Trương gia người gầy cứ việc làm người xóc nổi chút, nhưng ở nữ sắc thẩm mỹ bên trên, lại là đáng tin cậy vô cùng, có thể có được hán cao như thế đánh giá nữ tử, chỉ sợ nghiêng nước nghiêng thành đều không đủ lấy hình dung.

Nghĩ như thế, đi theo nam tử cơ bắp đám người, trong ánh mắt vẻ chờ mong, không khỏi càng thêm mãnh liệt hơn.

Còn không có quá khứ thời gian chừng nửa nén hương, cửa thành, bây giờ đã đã có rất rõ ràng người đông nghìn nghịt xu thế.

Còn chưa tới cửa thành, liền nghe được đám người thỉnh thoảng có kinh hô thanh âm truyền đến, còn có không ít người, ra sức đi ra ngoài bốn tẩu bả

báo.

Nhìn thấy một màn này, đám người liền minh bạch, chuyện này nhất định không có tới sai, trong lòng kỳ quái chỉ ý không khỏi càng tăng lên mấy phần.

"Mau cùng ta tới, nơi này nơi này." Đai cao, hiển nhiên là xem nào nhiệt chỗ đi tốt nhất, lúc này may mắn còn có một hai nơi người không có đầy đài cao.

Hán tử gầy gò dẫn một đám người leo lên đài cao, trực tiếp liền hướng biển người dày đặc nhất địa phương nhìn lại.

"Trời ạ, thế gian này vì sao lại có đẹp như vậy chỉ nữ tử..."

Người nói chuyện, chính là mới cái kia tính tình gấp râu quai nón đại hán, hần lúc này, chính thang mục kết thiết nhìn qua trong bể người, cái kia hồng sắc thân ảnh.

Chỉ gấp nàng eo ong gót ngọc, tay ngọc lụa ngà, hoa hồng đỏ tươi bó sát người ống tay áo áo, còn có uốn lượn hoa hồng sắc lau nhà khói lồng váy dài, dán chặt lấy cái kia tuyệt thế hoàn mỹ đáng người phía trên.

Phong búi tóc sương mù tóc mai, gương mặt xinh đẹp như hoa sen mới nở, mày như cành liễu, trắng hơn tuyết trên da thịt ánh sáng nhu hòa như dính.

Một đôi mắt đẹp bên trên một giây nhìn lại phảng phất nhu tình như nước, sau một khắc lại nhìn đi, lại sắc bén như trăm thiên chi kiếm.

Kiều điểm như nhỏ sau khi, lại có một loại nghiêm nghị sắc bén khí chất.

Hai loại hoàn toàn khác biệt khí chất, đồng thời xuất hiện tại một nữ tử trên thân, lại lạ thường, cho người ta một loại cực kỳ hài hòa tự nhiên cảm giác, mà lại càng là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, cho thấy nữ tử một loại đặc biệt khí chất phi phàm.

"Há lại chỉ có từng đó là trông mắt sắp đến rơi xuống, ta ta cảm giác tâm đều muốn bay ra ngoài!"

"Như vậy nữ tử, nghiêng nước nghiêng thành bốn chữ đã hoàn toàn không đủ để hình dung, chỉ là nhìn một chút, con mắt của ta liền rối cuộc không có cách nào dời."

"Nhìn thấy cái này một nữ tử, trở về lại nhìn ta cái kia như kiêu như ngọc nương tử, chỉ sợ cũng sẽ chỉ tẻ nhạt vô vị, sai lầm sai lầm."

Nhìn thấy nữ tử này một khắc, tất cả mọi người không khỏi đều phát ra nội tâm cảm thán.

Lúc này đã triệt để chặt như nêm cối, quần tình kích động, cái thấp hèn không thể giẫm lên hận trời cao, cái cao cũng gấp vội vàng nhón chân lên, tốt đem trước mặt một ngày này tiên nữ tử nhìn cái cẩn thận.

Dẫn tới hoang tâm thành đám người muôn người đều đổ xô ra đường thần bí giai nhân, chính là Lăng Tuyết!

Lúc này nhìn qua trước mặt nhìn một cái vô tận biển người, cảm nhận được mấy chục triệu người hận không thể lập tức nhào lên liệp điểm tâm tình, Lăng Tuyết nội tâm là vô cùng sụp đổ.

Nàng hoàn toàn không có nghĩ qua dùng như vậy rêu rao phương thức vào thành, nhưng mà từ khi thu hoạch được "Hương cơ xưng la khinh" dị tượng về sau, nàng liền không rõ ràng làm sao đem cái này thân xinh đẹp vô cùng quần áo cho bị thay thế.

"Sau khi vào thành, tìm được trước Diệc Mộng bọn hần là cần gấp nhất, chỉ mong không cần nhiều sinh sự đoạn."

Lăng Tuyết ánh mắt lợi hại, xuyên thấu qua kín không kể hồ biển người, nhìn về phía nơi xa, trong lòng âm thầm nghĩ.

Mà đúng lúc này, đã nghe có người hét lớn một tiếng: "Thành chủ công tử Phong Tiêu Diêu đến, người không có phận sự, còn không mau mau tản ra!"

Thanh âm bên trong hỗn tạp Ngưng Mạch Cảnh năm tầng bành trướng nguyên khí, vang vọng tứ phương.

Bất quá có đủ nhất chấn nhiếp lực vẫn là thành chủ công tử cái thân phận này, nghe được Phong Tiêu Diêu đến đây, mọi người đều là mặt lộ vẻ kính sợ, nhao nhao tránh ra nói tới.

Đột nhiên, Lăng Tuyết trước mặt, liền lộ ra một đầu trắng tắp đại đạo, ngựa chiến gót sắt rơi trên mặt đất, tại phía trước vang lên tiếng tai phát hội thanh âm.

Không có đi nhìn ngựa chiến, Lăng Tuyết chỉ là nhìn một cái tay phải trên mu bàn tay một đạo hoa hồng sắc trường kiếm hình xăm, trên trường kiếm còn quấn quanh lấy một đầu nhục thể rách nát cốt long.

Hình xăm nhìn như dữ tợn kinh khủng, chẳng biết tại sao, lại càng lộ vẻ cánh tay tinh tế cùng trắng nõn, một loại khác khí chất tự nhiên sinh ra.

Lăng Tuyết lông mày có chút nhăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Phong Tiêu Diêu (Canh [3]!)

"Không hổ là hoang tâm thành Thiếu công tử, tin tức thật sự là linh thông, ra tay liền là nhanh."

"Cái này mới vừa vào thành, còn không có một chút thời gian, liền đã nghe hỏi chạy đến."

"Cũng không phải, nữ tử này cũng thật là lớn gan, sinh như vậy mỹ mạo, tu vi chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng, dám độc thân nhập hoang tâm! Dưới mắt, qua không được bao lâu sợ chỉ có thể là biến thành Phong Tiêu Diêu mới một phòng đồ chơi... Như thế giải nhân, thật sự là đáng tiếc!"

Cái này Phong Tiêu Diêu lão cha Phong Dịch Hàn chính là Tiềm Long Bảng bên trên đại nhân vật, ba mươi sáu đầu hồn mạch tự nguyện, tại hoang tâm thành tọa trấn thành chủ, đã có thể uy hiếp một phương.

Mà xem như Phong Dịch Hàn con trai độc nhất Phong Tiêu Diêu, tự nhiên từ nhỏ là ngâm lấy chìa khóa vàng lớn lên, tại hoang tâm trong thành cơ hồ muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Mà bộ dạng này, cũng dường thành Phong Tiêu Diêu phong lưu thành tính cách.

Nếu là mỹ mạo nữ tử tiến vào hoang tâm thành, lại không có núi dựa cường đại, cơ bản đều là trốn không thoát Phong Tiêu Diêu ma trảo.

"Người đây là không ăn được nho thì nói nho xanh, kỳ thật Phong Tiêu Diêu mặc dù phong lưu điểm, nhưng là dù sao cũng là ngày thường anh tuấn lỗi lạc, luận tài, có bạc triệu chi tài, luận thể, tại hoang tâm thành cũng đủ để hoành hành, nhưng phẩm là thông minh nữ nhân xinh đẹp, đều biết nên làm như thế nào."

Ngay tại đám người nghị luận âm ỉ thời điểm, nặng nề tiếng vó ngựa, rớt cục dừng lại, bất quá bão cát còn tại bay lên.

Đen kịt trong bụi mù, một cái hơi có vẻ cao lớn, tướng mạo có chút anh tuấn nam tử lật hạ ngựa chiến, từ chạy bộ hướng Lăng Tuyết.

Người này, chính là chung quanh người nói tới Phong Tiêu Diêu.

Thăng đến tiêu dao phong đi đến Lăng Tuyết phụ cận, Lăng Tuyết ánh mắt cuối cùng từ tay phải mu bàn tay trường kiếm hình xăm bên trên dời.

Ngẩng đầu, nhìn về phía Phong Tiêu Diêu.

"Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng tu vi." Chỉ một cái liếc mắt, Lăng Tuyết liền trực tiếp xem thấu tu vi của hắn.

Bây giờ kiếm gan đã thành, tu vi như vậy, nếu không phải Ân Chánh như thế biến thái, rất hiển nhiên nàng có thể một kiếm miểu sát chi.

Chân chính để Lăng Tuyết trong lòng có chút cổ kỳ chỉ có Phong Tiêu Diêu lão cha, hoang tâm thành thành chủ Phong Dịch Hàn, có thể đứng hàng Tiềm Long Bảng bên trên cường giả, mỗi người đều không dung coi thường.

"Nữ tử này không tầm thường." Phong Tiêu Diêu để Lăng Tuyết bình tĩnh ánh mắt quét qua, liền đột nhiên có loại vạn kiếm lướt qua trong lòng cảm giác, một loại cực kỳ băng lãnh kinh dị cảm giác thoáng qua tức thì.

Chính là Lăng Tuyết cái nhìn này, làm cho Phong Tiêu Diêu sinh lòng mấy phần cảnh giác, lần thứ nhất nhìn thẳng vào trước mặt tuyệt sắc nữ tử.

Da tuyết hoa mạo, Thiên Hương quốc diễm!

Tu luyện hơn hai mươi năm, duyệt nữ vô số, như vậy tuyệt mỹ nữ tử, hắn thật là lần thứ nhất nhìn thấy, một loại chưa bao giờ có rung động cảm giác cơ hồ không cách nào ức chế liền từ trong lòng phun trào mà ra.

"Xác thực chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ thực lực, xác nhận ta suy nghĩ nhiều."

Thần Châu đại lục, nữ tử tại võ đạo ngộ tính phần lớn kém hơn nam tử.

Mà lại, thế giới này cũng là nam nghèo nuôi, nữ phú dưỡng, nam tử kinh lịch chiến đấu thường thường đều so nữ tử hơn rất nhiều, những cái kia tuyệt sắc nữ tử, phần lớn là trong khu nhà cao cấp chìm hoàng yến, năng lực chiến đấu, xa xa yếu tại nam tử.

Bởi vậy, đối mặt cái này tu vi xa yếu hơn mình nữ tử, Phong Tiêu Diêu trong lòng cái kia vừa mới dâng lên mấy phần cảnh giác cũng dần dần thư giãn xuống tới.

"Vị cô nương này, ta chính là hoang tâm thành Thiếu chủ Phong Tiêu Diêu, không biết cô nương tới nơi đây cần làm chuyện gì, Phong mạo nguyên ý cố gắng sức lực."

Hiển nhiên một bộ này lý do thoái thác đã nói qua rất nhiều lần, Phong Tiêu Diêu lúc này nói đến sáng sủa trôi chảy, liền thần thái cực kỳ tự nhiên, còn có mấy phần tiêu sái khí độ.

Nghe được Phong Tiêu Diêu, Lăng Tuyết trong lòng hơi động, nàng đến hoang tâm thành thiết yếu nhất mục tiêu, chính là tìm được trước Kha Diệc Mộng, bây giờ nếu là có địa đầu xa này trợ giúp, chắc hẳn sẽ thuận tiện không ít.

Cứ việc Phong Tiêu Diêu nhất định là không có hảo ý, nhưng là, nàng cũng không sợ chút nào Phong Tiêu Diêu cái này hoàn khổ thiếu gia những cái kia tiểu tâm tư.

Thế là giống như cười mà không phải cười nhìn hắn một chút, nói ra: "Ta tìm đến người."

"Tìm người?" Trông thấy Lăng Tuyết cũng không bài xích nét mặt của hắn, Phong Tiêu Diêu trong lòng vui mừng.

Dĩ vãng đối mặt những cái kia xinh đẹp giai nhân, các nàng nếu không mặt lạnh lấy, nếu không phải là mặt lộ vẻ sợ hãi, mà bây giờ thiếu nữ thần sắc, lại là cực kỳ đối với hắn khẫu vị.

Có hi vọng!

"Cô nương đây chính là hỏi đúng người, Phong mạo khả năng khác không quá đi, nhưng cái này tìm người, hoang tâm thành tuyệt đối không có người so ra mà vượt Phong mạo. Ta chỉ cần vung cánh tay hô lên, người muốn tìm ai đều cho người tìm ra." Phong Tiêu Diêu vừa cười vừa nói.

"Không sai, không biết Phong công tử, nhưng từng nghe nói có Hoang Nguyệt Môn đệ tử xuất hiện tại hoang tâm thành?"

Lăng Tuyết không có trực tiếp đề cập Kha Diệc Mộng, bởi vì Kha gia người truy sát nhất định còn không có kết thúc, lúc này nhắc lên Kha Diệc Mộng chỉ danh tất nhiên lỗ mắng.

Dựa theo suy đoán của nàng, cứ việc đã qua một tháng, nhưng Kha Diệc Mộng hẳn là còn ở Ninh Trần bên cạnh bọn họ, nàng tin tưởng Ninh Trần còn có chỗ chỉ Nhục bọn hắn.

Bởi vậy, trực tiếp hỏi lên Hoang Nguyệt Môn, nhất định cũng có thể được Kha Diệc Mộng hạ lạc tin tức.

"Hoang Nguyệt Môn, Phong mạo hỏi trước xác thực có chỗ nghe thấy... Không bằng dạng này, cô nương đường xa mà đến, trước theo ta tiến về phủ thành chủ nghỉ ngơi một phen, ta lại bắt đầu giúp cô nương tìm xem manh mối, như thế nào?"

Phong Tiêu Diêu trong mắt vẻ suy tư hiện lên, khẽ cười nói ra.

Nghe được Phong Tiêu Diêu, Lăng Tuyết khoe miệng có chút câu lên, tự nhiên minh bạch hắn đây là mượn cớ treo lên trên ý tứ.

Nếu thật là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nữ tử, thật cùng hắn một khối đến phủ thành chủ, cái kia thật chỉ có thể là dè nhập hang hổ, ở chỗ này tốt xấu còn có nhiều người nhìn như vậy, Phong Tiêu Diêu coi như lại có ý nghĩ, cũng không thể quá mức.

Coi như toàn bộ hoang tâm thành đều là cha của hắn, hắn cũng phải cho hắn lão cha mấy phần chút tình mọn.

Cảm thụ được thức hải lẳng lẳng nằm một khung không dây cung cổ cầm, Lăng Tuyết mỉm cười, đối với người khác mà nói có thể là đầm rồng hang hổ, nhưng là đối với nàng mà nói, nhưng lại xa xa không có nguy hiểm như vậy.

Liền xem như đánh không lại thành chủ Phong Dịch Hàn, muốn chạy vẫn là không thành vấn đề.

"Như thế rất tốt, vậy liền theo Phong công tử lời nói, ta tùy người tiến về một chuyến phủ thành chủ." Lăng Tuyết nói ra.

Vừa vặn, có Phong Tiêu Diêu ở phía trước mở đường, phải xuyên qua phía trước cái này một bọn người biển, cũng bớt việc không ít.

Nghe được Lăng Tuyết tốt như vậy nói chuyện, Phong Tiêu Diêu không khỏi nao nao, lại là quá mức ra ngoài ý định.

Giống như vậy mỹ lệ nữ tử, nhất định không phải cái kia ngây thơ nữ tử, có thể đáp ứng sáng khoái như vậy, chỉ có hai loại khả năng.

Một loại chính là nàng này là gió bụi chi nữ, đối với trinh tiết sự tình cũng không coi trọng.

Chỉ là Phong Tiêu Diêu duyệt nữ vô số, chỉ là nhìn một chút nàng này ánh mắt, liền biết nàng quả quyết không phải là người như thế.

Đó chính là chỉ còn lại có loại thứ hai khả năng, cái kia chính là nàng này trong lòng còn có ý vào!

Hắn là nàng che giấu tu vi? Vẫn là nàng có cái gì khác biệt vào?

Nghĩ như vậy, Phong Tiêu Diêu lại nhìn đi Lăng Tuyết, không khỏi cảm thấy cái này tuyệt sắc nữ tử trên thân phảng phất bao phủ một tấm khăn che mặt bí ẩn.

"Cô nương thật sự là sáng khoái, Phong mỗ ngày thường kiêu diễm mỹ nữ gặp qua không ít, nhưng là như cô nương như vậy sáng khoái, thật đúng là lần thứ nhất."

Phong Tiêu Diêu khẽ cười nói ra, cứ việc nàng này nhìn lại thần bí một chút, nhưng là phủ thành chủ tốt xấu là địa bàn của hắn, coi như hắn trần không được, còn có cha của hắn tại, không có cái gì ngoài ý muốn!

Nghe nói Phong Tiêu Diêu tán dương, Lăng Tuyết chỉ là cười nhạt một tiếng.

Bất quá, mặc dù Lăng Tuyết không có dự hoặc Phong Tiêu Diêu ý tứ, nhưng bây giờ có "Hương cơ xưng la khinh" dị tượng gia thân nàng, dung mạo đã siêu thoát phạm tục.

Mặc dù chỉ là thật đơn giản cười một tiếng, nhưng cũng làm cho Phong Tiêu Diêu tâm linh chập chờn, không kèm chế được.

Trong lòng của hắn loại kia muốn có được Lăng Tuyết dự vọng càng là không cách nào khống chế lại mãnh liệt mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Ngựa chiến cúi đầu!

"Chúng ta vừa đi vừa nói đi." Phong Tiêu Diêu nhìn sau lưng ngựa chiến, nói ra: "Không biết cô nương là muốn cùng Phong mỗ cùng kỵ một ngựa, vẫn là một mình một ngựa?"

Nói đến đây, mới hét lớn một tiếng nam tử lập tức xoay người xuống tới, mắt nhìn thẳng nhìn qua Lăng Tuyết nói ra: "Ngựa chiến ở đây, chỉ là, những này sừng Mã Thiên sinh đã tính mười phần, lấy tiểu thư Ngưng Mạch Cảnh ba tầng tu vi mảnh mai thân thể, chỉ sợ khó mà khống chế."

Ngựa chiến dường như phối hợp với lời của người đàn ông kia, gót sắt tùy ý đi lại mấy bước, trên mặt đất liền truyền đến nặng nề chấn động.

Như là một toà núi nhỏ uy vũ hùng tráng ngựa chiến phát ra từng đợt gầm nhẹ, lập tức bằng sắt tua cò như dòng nước xiết như thác nước lao nhanh mà xuống, tại hắc mạc quang mang chói mắt hạ bóng ánh quang mang.

Trên đầu mã sừng cao chót vót, hắc bạch phân minh trong con mắt lộ ra lạnh lùng hung tính.

Phong Tiêu Diêu trong ánh mắt lóe lên một tia không thể tra về tán thưởng, cái này thủ hạ rất có thể nhìn rõ tâm ý của chủ nhân.

Phong Tiêu Diêu nói ra: "Ngựa chiến đã tính vẫn còn, cô nương độc kỵ sợ là chịu lấy kinh, không bằng liền cùng Phong mỗ cùng kỵ một ngựa."

Nói, Phong Tiêu Diêu ánh mắt lửa nóng nhìn qua Lăng Tuyết, cùng dạng này tuyệt thế giai nhân, ngồi chung một ngựa, quả thật nhân sinh một lớn diệu sự tình.

Ngựa chiến bên trên xóc nảy dị thường, đến lúc đó mỹ nhân tất nhiên sẽ đem ngọc thủ quần lên cái hông của hắn, tới khi đó làn gió thơm xông vào mũi, mỹ nhân kề sát mang theo, nhất định là mỹ diệu vô cùng.

"Không cần như thế phiền phức, một mình ta độc kỵ là đủ."

Lăng Tuyết phảng phất không nhìn thấy Phong Tiêu Diêu nóng bỏng thần sắc, chỉ là ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía nơi xa đầu kia to lớn ngựa chiến, thẳng đi tới.

Một thân hoa hồng trường bào kéo tại đen kịt cát bên trên uốn lượn mà đi, thon dài mái tóc tại trong bão cát nhảy múa, trăm Hoa U hương tràn ngập ra.

Bị mỹ nhân không nhìn, Phong Tiêu Diêu lông mày nhướn lên, không đa nghi hạ lại là dâng lên mấy phần hiếu kỳ, cái này cũng có thể chính là phán đoán cái này nữ tử thần bí nội tình cơ hội tốt.

"Phong thiếu gia, cái này tiểu nương bị ngược lại là rất tự tin, bất quá ta nhớ kỹ lần trước tự tin như vậy nữ nhân kia, nếu không phải bởi vì thiếu gia thương hương tiếc ngọc, sợ là muốn bị ngựa chiến sống sờ sờ dùng loạn vô giẫm chết."

Người hầu tại Phong Tiêu Diêu bên tai thấp giọng nói, mang theo vài phần trào phúng khẩu khí.

Phong Tiêu Diêu không nói gì, chỉ là thật sâu nhìn qua từ bên cạnh thân đi qua cái kia đạo đồ tươi mảnh khảnh thân ảnh.

Nàng này từ lần đầu tiên nhìn thấy hiện tại, vô luận là dung mạo vẫn là khí độ, đều viễn siêu hán binh sinh thấy tất cả nữ tử, ngược lại là làm hán không dám sinh ra coi thường chỉ tâm.

Lăng Tuyết đứng tại to lớn ngựa chiến trước người, nhìn qua ngựa chiến hung tính mười phần ánh mắt, nhếch miệng mỉm cười, liền đuổi ra mảnh khảnh ngọc thủ, muốn vuốt ve ngựa chiến trên đỉnh đầu cái kia một chỗ cao chót vót.

"Nữ tử này điên rồi sao! Ngựa chiến chỉ giác chính là ngựa chiến chỉ vậy ngược, liền xem như kinh nghiệm lão đạo tuấn thú sư cũng không dám tùy tiện đi đụng vào, đây chính là muốn sờ Bạch Hổ cái mông còn kinh khủng hơn sự tình!"

"Quá liễu lĩnh, lỗ măng, tất nhiên là đem ngựa chiến xem như những cái kia không có hung tính sùng vật... Ta gặp cái kia Phong Tiêu Diêu vẫn không có chút nào động tác, nhất định là là muốn nữ tử này ăn chút đau khổ, người này thật sự là tâm ngoan có thể, để chứng minh mình cường đại, lại bỏ được như thế lạt thủ tồi hoa."

Nhìn thấy Lăng Tuyết đuổi ra ngọc thủ muốn chạm đến ngựa chiến đầu thời điểm, tất cả mọi người không khỏi đều hít vào một ngụm khí lạnh, vừa nghĩ tới tiếp xuống sắp phát sinh huyết tinh một màn, nhìn không được lên tiếng kinh hô.

Mà liền tại tất cả mọi người đang vì Lăng Tuyết lo lắng thời điểm, sau một khắc, Phong Tiêu Diêu ánh mắt hung hăng ngưng tụ.

"Rống!" Tại thiếu nữ trắng nõn ngọc thủ vuốt lên sừng đầu thời điểm, ngựa chiến đột nhiên rất là e ngại gầm nhẹ một tiếng, vậy mà run rẩy vô cùng co lại hai con móng trước, quỳ sát xuống dưới.

Phảng phất là tại cung nghênh nữ vương thừa kị.

Nguyên bản hung mang lập loè con người, giờ phút này đã viết đầy kính úy thần sắc.

"Rất không tệ." Lăng Tuyết nói ra, ánh mắt hào quang màu vàng óng tại tất cả mọi người không có chú ý tới thời điểm lóe lên một cái rồi biến mất, nhẹ nhàng vuốt ve ngựa chiến sừng đầu.

"Nữ tử này làm yêu thuật gì!"

Vốn phải là ngựa chiến vậy ngược sừng đầu, giờ phút này bị Lăng Tuyết vuốt ve, ngựa chiến chẳng những không có bạo động, ngược lại là dịu dàng ngoan ngoãn quỳ mọp xuống, cái này khiến đám người nhìn rất là trợn mắt líu lưỡi.

"Phong thiếu gia, nữ tử này có chút môn đạo, rất không bình thường! Ta cũng không dám chạm đến sừng đầu, nàng vậy mà có thể như thế nhẹ nhàng chạm đến, hơn nữa còn có thể làm ngựa chiến cúi đầu xưng thần!"

Đại hán giờ phút này trong ánh mắt cũng tận đều là kinh hãi, sắc mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

Lăng Tuyết một cái ưu nhã xoay người, liền leo lên ngựa chiến phía sau lưng.

Phát giác được Lăng Tuyết đã ngồi ngay ngắn, to lớn như núi nhỏ ngựa chiến mới run run rẩy rẩy đứng thẳng móng trước, đã hoàn toàn không có trước đây vẻ ngạo mạn.

"Phong công tử, dẫn đường đi."

Lăng Tuyết lần nữa toát ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, cư cao lâm hạ nhìn về phía giờ phút này sắc mặt khó coi Phong Tiêu Diêu.

Phong Tiêu Diêu trong ánh mắt quang mang lấp lóe, lúc này ngồi ngay ngắn ở ngựa chiến phía trên nữ tử, hoa hồng sắc kéo dài váy đỏ tại trong cuồng phong phi đảng, phảng phất cao cao tại thượng Nữ Đế, có một loại không cách nào hình dung phong hoa bệ lộ mà ra.

Lúc đầu muốn mượn này thăm dò ra nữ tử này một điểm nội tình, lại là không nghĩ tới, ngược lại là làm cho đối phương nhờ vào đó đem khí thế tăng lên rất nhiều, lúc này trên người nữ tử thần bí cảm giác càng sâu mới!

"Đi." Phong Tiêu Diêu chỉ nói một chữ, liền trở mình lên ngựa.

Hắn không tin đến phủ thành chủ, hắn Phong Tiêu Diêu tuyệt đối địa bàn, nữ tử này còn có thể như thế thông dong xuống dưới.

Bất quá cùng lúc đó, trong lòng của hắn đối với Lăng Tuyết hứng thú, cũng là càng thêm mãnh liệt.

Hắn Phong Tiêu Diêu tại cái này hoang tâm thành dưới một người trên vạn người, cũng không tin bất không được nữ tử này!

Phong Tiêu Diêu đã không kịp chờ đợi muốn xem trước mặt trên lưng ngựa cái này nữ vương nữ tử ở trước mặt hắn trở nên dịu dàng động lòng người bộ dáng.

"Cộc cộc!" "Cộc cộc!"

Đám người lần nữa xa xa tản ra, Phong Tiêu Diêu tại màu đen sương khói bên trong, một ngựa tuyết trần.

Lăng Tuyết mỉm cười, cũng thôi động dưới hông ngựa chiến, đuổi sát mà đi.

Phong Tiêu Diêu người hầu, cũng triển khai thân hình, theo sát tại hai người bọn họ về sau.

Một đoàn người thân ảnh, dần dần tại mọi người trong tầm mắt biến mất.

"Ai, cuối cùng vẫn là đi theo Phong Tiêu Diêu đi phủ thành chủ, mới nhìn nàng hàng phục ngựa chiến khó lường thủ đoạn, còn tưởng rằng kết quả sẽ có chút khác biệt đâu, nhưng kết quả vẫn là để người thất vọng... Thật sự là lăng phí một cách vô ích tốt như vậy túi da."

"Cũng không phải, dạng này không dính khói lửa trần gian tiên tử, liền không nên rơi vào phạm trần!"

"Thật sự là thật là đáng tiếc..."

"Ta nói các ngươi cũng quá bi quan, ta nhìn nữ tử này khí độ phi phàm, mới hàng phục ngựa chiến một màn càng là làm cho người chấn kinh, đi theo Phong Tiêu Diêu tiến về phủ thành chủ, giống như là có chỗ dựa vào bộ dáng."

"Đúng là có chút bản sự, bằng không thì cũng không dám một mình vào thành. Bất quá vẫn là quá khinh thường, tiến vào phủ thành chủ, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng năng, liền là có bản lĩnh đi nữa, vậy cũng không vậy vùng nổi đến, không nói đến còn có Phong Dịch Hàn thành chủ ở bên trong, liền là bên trong đông đảo cường đại tu sĩ, cũng đầy đủ áp chế nàng!"

Nhìn thấy Lăng Tuyết như vậy tuyệt sắc nữ tử lập tức liền muốn dề vào miệng cộp, vô số vậy xem người đi đường không khỏi đều bóp cổ tay thở dài, đều hận không thể lúc này chính mình là cái kia Phong Tiêu Diêu.

Đối bọn hắn tới nói, có thể cùng như vậy tuyệt thế nữ tử nói lên một câu, đều là một kiện có thể nói khoác cả đời sự tình.

Huống chi là đem dạng này nữ tử mời về gia môn, dạng này vinh quang cửa nhà chuyện tốt!

Đối bọn hắn mà nói, nếu thật có thể đem như vậy mỹ mạo chi nữ tử mang về nhà bên trong, vậy nhưng thật sự là mấy đời đầu tu không đến phúc khí!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Phủ thành chủ

Hoang tâm thành, phủ thành chủ.

Phủ đệ rất là to lớn, chiếm diện tích mấy trăm dặm, trong lúc đó người hầu thị nữ vô số, mà lại trong phủ chi khách nhân đến hướng ở giữa, liền thường có Ngưng Mạch Cảnh bảy tám tầng tu sĩ.

Thậm chí còn có Ngưng Mạch Cảnh chín tầng, có cơ hội tiếp xúc đến hồn mạch tu sĩ.

Phủ thành chủ ngoại long tàng hồ, khỏi cần nói trong phủ, chỉ là cổng thị vệ liền có Ngưng Mạch Cảnh bốn tầng thực lực.

"Phong thiếu gia trở về!"

Bỗng nhiên, không biết nơi nào thị nữ đột nhiên kêu một tiếng.

Không ít xinh đẹp như hoa nữ tử từ trong phòng đi ra, các nàng đều là Phong Tiêu Diêu những năm gần đây thông qua các loại thủ đoạn bắt được nữ nhân.

Trong lúc nhất thời oanh oanh yến yến, vô cùng náo nhiệt.

Trong đó không thiếu Ngưng Mạch Cảnh ba bốn lần tăng nữ tu sĩ, cũng có thể giới người phạm mọi người tiểu thư, thậm chí còn có đế vương gia công chúa.

Không khó tưởng tượng, Phong Tiêu Diêu mỗi ngày nhất định hẳn là trải qua vô cùng tiêu dao sinh hoạt, chính như tên của hắn đồng dạng.

Thu thập đủ loại màu sắc hình dạng, các loại khẩu vị mỹ nhân, hiện tại đã thành Phong Tiêu Diêu nhân sinh một truy cầu lớn lao.

"Mà lại... Mà lại Phong thiếu gia còn mang theo một cái mỹ nhân tuyệt sắc trở về!"

Thị nữ hoảng hoảng trương trương nói bổ sung.

"Đã vậy còn quá nhanh liền lại có một phòng tiến đến, Phong Tiêu Diêu động tác thật sự là nhanh a."

Một dung mạo đều là thượng đẳng nữ tử nói ra, chỉ là đại mi ở giữa, lại là ẩn ẩn có ghen tuông phát lên.

"Phong Tiêu Diêu mang theo nữ nhân trở lại phủ thượng không phải chuyện lại không quá bình thường a, làm gì như thế vội vàng hấp tấp, ngạc nhiên." Một trang dung tinh xảo nữ tử đôi mi thanh tú cau lại, bất mãn nói.

"Chủ yếu là... Lúc này Phong thiếu gia mang về nữ tử này, thật là quá đẹp, nô tỳ cảm giác các vị Thiếu nãi nãi hôm nay sau chỉ sợ đều muốn triệt để thất sủng đâu."

Nghe được câu này, bọn này dung mạo đều là nhất đẳng nữ tử, thần sắc trên mặt các là khác biệt.

Có lạnh nhạt không thêm để ý, cũng có chán ghét phản cảm, còn có trên gương mặt xinh đẹp bộc lộ vẻ bối rối...

Bất quá, tại nữ nhân trời sinh ghen tỵ thôi phát dưới, mặc kệ các nàng đối với cái này tân tân nữ nhân cảm giác gì, cuối cùng cơ hồ đều làm đồng dạng một cái quyết định.

Đi xem một chút, có thể làm cho các nàng đều triệt để thất sủng nữ nhân đến tột cùng có thể mỹ tới trình độ nào.

"Đêm tiêu thư, mời tới bên này."

Phong Tiêu Diêu nhanh chân đi mang Lăng Tuyết phía trước, nói ra.

Dạ Lăng Tịch, là Lăng Tuyết lần này đi ra sở dụng danh tự.

Sớm tại tiến vào hoang tâm thành trước đó, Lăng Tuyết liền đã đối tru sát khiến sự tình có chỗ nghe thấy.

Nhớ tới cái kia trùng trùng điệp điệp bao trùm toàn bộ Thiên Vân quốc thiên kiếp, Lăng Tuyết liền minh bạch việc này nhất định cùng nàng nửa yêu thân phận có quan hệ.

Bằng vào thân thể này mỹ mạo, rất dễ dàng liền có thể thăm dò được phần lớn nàng muốn biết tin tức, tỉ như tru sát khiến yêu cầu người, là một cái tên là Lăng Tuyết nữ tử, vũ khí vì một thanh kiếm thân đen kịt, lưỡi kiếm chảy máu yêu kiếm, khả năng còn có màu vàng sáng hai con ngươi, tu vi tại Tiềm Long Bảng đệ nhất.

Tiềm Long Bảng cùng Tiêu Dao Bảng người, tự nhiên không cần mình phán đoán đối phương có phải hay không tru sát khiến bên trên người.

Tru sát khiến làm không biết phẩm cấp Tiên Khí, tự nhiên còn có nó địa phương đáng sợ.

Nhưng phạm là trên bảng người, đều sẽ có tru sát khiến cảm ứng ở trên người, chỉ cần tru sát khiến phán định người nào đó phù hợp tru sát một ít điều kiện, cái kia trên bảng người, liền nhất định phải giết chết cần chém giết người.

Giết khiến bên trên người, thì từng bước mây xanh, một đường cao thẳng.

Trương phản, liền muốn bốc lên tu vi cả đời không cách nào tiến triển trừng phạt!

Mà những này, chính là Lăng Tuyết đại khái hiểu rõ đến liên quan tới tru sát khiến nội dung.

Thế là, vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, liền quyết định dùng thân phận mới tiến vào hoang tâm thành, đi tìm Kha Diệc Mộng.

Mà Dạ Lăng Tịch, chính là nàng lần này dùng thân phận mới.

"Thiếu gia tốt."

Trên đường không ngừng có người hướng Phong Tiêu Diêu vấn an, trong đó không thiếu hát lên Linh khí áo giáp Ngưng Mạch Cảnh bốn năm tầng thị vệ, thậm chí còn có Ngưng Mạch Cảnh bảy tám tầng phủ đệ cung phụng.

Bọn hắn lần thứ nhất nhìn thấy Lăng Tuyết chỉ tư cho lúc, cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

Làm tu đạo nhiều năm bọn hắn, đạo tâm đã cực kỳ vững chắc, lại là không nghĩ tới, khi nhìn đến nữ tử này thời điểm, vẫn là không chịu được tâm linh chập chờn.

"Phong thiếu gia thật sự là ghê gớm, lần này vậy mà mang về dung mạo kinh người như thế nữ tử, chỉ sợ lần này một mực trông ra chính phòng vị trí, rốt cục có rơi vào."

Tình ngộ lại về sau, cung phụng thâm nghĩ trong lòng, vội vàng dừng ánh mắt, không còn dám nhìn.

Nhìn thấy thủ hạ phản ứng, Phong Tiêu Diêu trong ánh mắt lộ ra tự đắc, như vậy làm bọn hắn thất thần mỹ mạo nữ tử, rất nhanh cũng sẽ trở thành vật trong túi của hắn.

"Cha ta đâu?"

"Lão gia ngay tại chủ đường cùng Thánh Thiên Các trưởng lão nói chuyện, Phong thiếu gia trực tiếp đi chủ đường là được."

Phong Tiêu Diêu gật gật đầu, lại là không có chú ý Lăng Tuyết đang nghe "Thánh Thiên Các" lúc, trong đôi mắt đẹp lóe lên dị sắc.

"Người tới là khách, huống chi là đêm tiêu thụ người dạng này tuyệt thế giai nhân. Cha ta xưa nay cực kỳ hiếu khách, nếu để cho hắn biết, trong nhà tới như thế một vị giai nhân, nhất định vui vẻ không nói, cũng sẽ hảo hảo chiêu đãi đêm tiêu thụ."

"Chuyện tìm người, đêm tiêu thụ không cần lo lắng, một hồi chỉ cần cùng ta cha nói chuyện, việc này lập tức liền có thể giải quyết."

Phong Tiêu Diêu hướng Lăng Tuyết giải thích nói.

Lăng Tuyết mỉm cười gật đầu, minh bạch Phong Tiêu Diêu đây là kế hoãn binh, tốn sức dẫn nàng tiến vào phủ thành chủ, lại há có thể tùy tiện thả mình ra ngoài tìm người.

Mà bây giờ mang mình đi gặp Phong Dịch Hàn, cũng là nghĩ để cha của hắn tới dọa dè ép mình ngao khí.

Bất quá, đối với những này Lăng Tuyết cũng không thêm để ý.

Nàng tự có biện pháp để Phong Tiêu Diêu giúp nàng hảo hảo tìm kiếm Hoang Nguyệt Môn hạ lạc.

Phong Tiêu Diêu một đường vừa đi một bên cùng Lăng Tuyết cường điệu bọn hắn Phong gia tại hoang tâm thành thế lực cường đại.

"Cha ta chiêu hiền nạp sĩ, chỉ cần là tu vi đạt tới Ngưng Mạch Cảnh bảy tầng, cùng giai năng lực chiến đấu lại xuất chúng, đều có cơ hội trở thành phủ thành chủ cung phụng."

"Phủ thành chủ chiếm diện tích bao la, phòng đông đảo, chỉ là Ngưng Mạch Cảnh tám cung phụng, liền có mấy trăm nhiều, mà Ngưng Mạch Cảnh bảy tầng cung phụng, càng là vô số kể."

Phong Tiêu Diêu một mặt đắc ý, hướng Lăng Tuyết giải thích phủ thành chủ thế lực, tự cho là lúc này bên người tuyệt sắc nữ tử dù sao cũng nên lĩnh hội tới hắn tại hoang tâm thành năng lượng không nhỏ.

Bất quá xem xét Lăng Tuyết, vẫn chỉ là một mặt lạnh nhạt, không có mấy may thất kinh ý tứ, lại là để hắn không khỏi có chút thất vọng.

"Một hồi nhìn thấy ta lão cha, ta cũng không tin người còn có thể giống bây giờ như vậy bình tĩnh." Phong Tiêu Diêu trong lòng oán hận nói.

Phong Dịch Hàn ở lầu thượng vị, hơn nữa còn đồng thời danh liệt Tiềm Long Bảng, bình thường Ngưng Mạch Cảnh tám tu sĩ gặp đều đại khí không dám thở bên trên một tiếng.

Huống chi là nàng như thế một cái tu vi chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nhược nữ tử.

Như vậy kiêu ngạo tự tin nữ tử, không giữ quy tắc nên để lão cha ép một chút nàng.

Ngựa chiến cúi đầu một màn Phong Tiêu Diêu không có quên, nữ nhân này lúc ấy dạng chân tại ngựa chiến bên trên, cao cao tại thượng quan sát ánh mắt của mình, hắn càng là ký ức khắc sâu.

Phủ đệ rất lớn, bất quá Phong Tiêu Diêu cùng Lăng Tuyết tu vi đều là không thấp, hành tẩu như gió, nhưng cũng rất nhanh liền đi tới chủ Đường Môn trước.

Phong Dịch Hàn ngay tại chủ đường bên trong tiếp đãi khách nhân.

Đối với Phong Tiêu Diêu mà nói, đã sớm coi Lăng Tuyết là làm là hắn tương lai một phòng ái thiếp đến đối đãi.

Dù sao chỉ là Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nữ tử.

Coi như lợi hại hơn nữa, nhưng tới địa bàn của hắn, cuối cùng vẫn là đến ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Mà đối với Lăng Tuyết thân phận, hắn trên đường thông qua nói bóng nói gió cũng có sự hiểu biết nhất định, minh bạch đối phương phía sau có cái gì đại bối cảnh khả năng cơ hồ là không, kể từ đó, hắn càng là không có cái gì lo nghĩ.

Đã như vậy, tướng mạo này đẹp tuyệt sắc ái thiếp, nhất định là muốn để lão cha xem qua một phen, để lão cha hảo hảo tán dương một cái ánh mắt của mình.

"Phanh phanh phanh." Phong Tiêu Diêu nhẹ chụp chủ đường chỉ môn.

Chỉ là đứng tại cổng, Lăng Tuyết liền có thể cảm thụ bên trong ẩn ẩn toát ra hai đạo khí tức cường đại.

Cái này đem là năng lần thứ nhất gặp phải tu vi đạt tới ngưng tụ hồn mạch cường đại võ tu.

"Chỉ là phần này khí tức, xác thực cực mạnh."

Đứng đầu một thành, còn lại là hoang tâm thành dạng này cùng tu đạo thánh địa giao tiếp trung tâm thành thị thành chủ, quả nhiên bất phàm.

Bất quá, bởi vì Phong Dịch Hàn đại bộ phận khí tức không có phóng xuất ra, Lăng Tuyết cũng khó có thể phán đoán Phong Dịch Hàn chân thực tu vi.

Mà đối thành bên ngoài một đạo khí tức cường đại, chắc hẳn chính là cái kia thần bí Thánh Thiên Các người.

Thánh Thiên Các, ba chữ này, từ khi tru sát ra lệnh phát một khắc, liền triệt triệt để để đứng ở Lăng Tuyết mặt đối lập.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Thân phận khó lường!

Chủ trong đường, Phong Dịch Hàn đang ngồi cùng chủ vị, đang lẳng lẳng nghe ngồi tại khách tọa người khoác áo bào đỏ, hơi có vẻ mấy phần gầy yếu, thậm chí có vẻ bệnh thanh niên tu sĩ nói tới sự tình.

Phong Dịch Hàn thâm thúy trong mắt, suy tư quang mạng lưu chuyển.

"Phanh phanh phanh!"

Mà đúng lúc này, truyền đến thanh thúy gõ cửa âm thanh.

Áo bào đỏ tu sĩ mỉm cười, thả ra trong tay chi trà, nói ra: "Chắc là quý công tử trở về, cũng được, sự tình cũng đã giao phó xong, tại hạ liền không nhiều làm quấy rầy."

"Khụ khụ..."

Nói xong, áo bào đỏ tu sĩ liền đứng dậy, bất quá tựa hồ đứng dậy thời điểm có chút vội vàng, nhất thời lòng dạ không thuận, trùng điệp ho khan vài tiếng.

Vốn là gò má trắng nõn giờ phút này càng là tái nhợt mấy phần, huyết sắc hoàn toàn không có.

"Các hạ..."

Phong Dịch Hàn vội vàng đứng dậy, ân cần nhìn qua áo bào đỏ tu sĩ.

"Không sao, tại hạ từ bệnh nhẹ yếu đã quen, khục vài tiếng, không có gì đáng ngại."

Cảm nhận được Phong Dịch Hàn ánh mắt, áo bào đỏ thanh niên mỉm cười, giải thích nói.

"Dưới mắt khản yếu nhất, là tại hạ mới nói tới sự tình, còn xin Dịch thành chủ nhiều hơn lưu ý."

Nói đến đây, áo bào đỏ tu sĩ thật sâu nhìn Phong Dịch Hàn một chút, nhấn mạnh một tiếng.

"Thính Thiên Các ủy thác sự tình, Phong mỗ nhất định toàn lực ứng phó, còn xin đại nhân yên tâm."

Phong Dịch Hàn cười một tiếng, liền vội vàng gật đầu.

Thính Thiên Các thế lực siêu nhiên, mà Phong Dịch Hàn hẳn chỉ là hoang tâm thành một cái nho nhỏ thành chủ, cứ việc đối phương tu vi cùng mình không sai biệt nhiều, nhưng Phong Dịch Hàn cũng không dám chậm trễ chút nào.

Đừng nói là một cái hoang tâm thành thành chủ, liền xem như toàn bộ Thiên Hải Quận quận chúa, tại đối mặt Thính Thiên Các cái này lịch sử cổ xưa thế lực lúc, cũng không dám có nửa phần phóng túng.

"Như thế rất tốt, tại hạ liền cáo từ."

Đối với Phong Dịch Hàn thái độ, áo bào đỏ thanh niên rất hài lòng, trên thực tế, lấy Thính Thiên Các thân phận đi ra làm việc, thật đúng là không dễ cho hẳn không hài lòng thời điểm.

"Kẹt kẹt!"

Chủ đường cửa bị thanh niên mặc áo bào đỏ tu sĩ đẩy ra.

Chỉ là vừa mở cửa, không khỏi nao nao, đầu tiên đập vào mi mắt, chính là một đồ tươi thân ảnh.

Cứ việc đạo thân ảnh này bên cạnh còn đứng ở một người, nhưng là áo bào đỏ tu sĩ lúc này lực chú ý lại là chăm chú bị đạo thân ảnh này chiếm lấy.

Uốn lượn lau nhà váy dài là hoa hồng đồ tươi, tinh tế kiều mị người là nghiêng nước nghiêng thành dung mạo.

Chỉ là trong nháy mắt, áo bào đỏ tu sĩ giật mình nhìn thấy đầy trời màu hồng phấn cánh hoa rơi xuống, cùng thiên địa ở khắp mọi nơi mệnh mông kiếm ảnh cùng nhau uyển chuyển nhảy múa.

Cơ như la khinh, mắt như lợi kiếm!

Ánh mắt đột nhiên nhất định, tất cả dị tượng âm vang biến mất!

Chỉ còn lại có một cái khí độ phi phàm nữ Tử Đình đình đứng ở trước mặt, mặt như xuân thủy, da như mỡ đông, trắng nõn trắng hơn tuyết.

"Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ tu vi... Nữ tử này, là ai..."

Áo bào đỏ tu sĩ nguyên bản có chút âm đạm ánh mắt trong lúc đó sắc bén, thật sâu nhìn về phía cô gái trước mặt.

Làm Thính Thiên Vô Hồn người sở hữu, hẳn rất rõ ràng mới nhìn thấy đến tột cùng là cái gì.

Hắn thúc tử đồng, không chỉ có có được Thính Thiên Vô Hồn, hơn nữa còn là cơ hồ hoàn chỉnh nhất truyền thừa.

Là đời sau Các chủ người dự bị, hẳn nhìn thấy hết thấy, đều nhất định có nó tồn tại chi đạo lý.

Nữ tử này bất luận là Vô Hồn, vẫn là nàng chỗ đi chi đạo, nhất định không tầm thường!

Nhìn thấy thúc tử đồng dừng ở cổng, Phong Dịch Hàn cảm thấy nghi hoặc, cũng hướng cổng nhìn lại, nhưng cũng không khỏi ngơ ngác một chút.

Cảm thấy cũng hiểu rõ, chẳng trách thúc tử đồng sừng sốt bất động.

Bởi vì, nơi xa cái kia đạo đồ tươi tuyệt đại thân ảnh, liền liền hẳn người này tu luyện hơn ba trăm năm, thường thấy các loại nữ sắc người đều cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

"Không biết vị này là?"

Phong Dịch Hàn hỏi, bởi vì nữ tử quá mỹ mạo, nhất thời vậy mà không nghĩ lên Phong Tiêu Điều ý đồ.

"Cha, vị này là Dạ Lăng Tịch tiểu thư, hôm nay đường xa mà đến, vừa mới tiến hoang tâm thành, chúng ta nhưng phải tận tình địa chủ một phen, hảo hảo chiêu đãi mới là."

Phong Tiêu Điều nhìn thấy Phong Dịch Hàn cùng thúc tử đồng phản ứng, trong lòng rất là hài lòng.

Nhất là thúc tử đồng cái này Thính Thiên Các sứ giả, trực tiếp xử tại nguyên chỗ, càng làm cho trong lòng của hắn âm thầm bật cười.

Phong Dịch Hàn gật gật đầu, bất quá nhưng không có lên tiếng.

Mà là đem ánh mắt thâm thúy nhìn về phía bên cạnh thúc tử đồng.

Phong Dịch Hàn có thể cảm giác được thúc tử đồng khí tức đột nhiên biến hóa.

Là từ một loại hững hờ bệnh uổng trạng thái, đột nhiên biến thành bay lượn không trung hùng ung tùy thời chuẩn bị đi sẵn sắc bén.

"Nữ tử này ngoại trừ làm cho người kinh động như gặp thiên nhân dung mạo bên ngoài, hẳn là còn có cái gì ghê gớm địa phương.." Phong Dịch Hàn thâm nghĩ trong lòng.

Nghĩ như vậy, Phong Dịch Hàn ánh mắt cũng biến thành sắc bén, thật sâu nhìn về phía nơi xa cái kia đạo tinh tế đỏ tươi thân ảnh.

"Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ tu vi."

Trừ cái đó ra, hẳn cái gì đều không cảm giác được.

Hai vị Tụ Nguyên Cảnh đại năng đồng thời tản ra khí tức, là cực kỳ đáng sợ.

Một vị là Tiềm Long Bảng bên trên đại nhân vật, một vị là Thánh Thiên Các Các chủ người thừa kế, nếu là tu sĩ tầm thường bị hai người bọn họ đồng thời như vậy nhìn chăm chú, sợ rằng sẽ lập tức tâm thần bồn hổi.

Huống chi chỉ là một cái chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nữ tử!

Đứng tại Lăng Tuyết bên người Phong Tiêu Diêu, đột nhiên đã nhận ra một cỗ mãnh liệt uy áp rơi vào trên người, để ngón tay của hắn không chịu được có chút bản năng run rẩy lên.

Uy áp trung tâm, cũng không ở trên người hắn!

Uy áp trung tâm, tại bên cạnh hắn vị này tuyệt đại giai nhân trên thân!

Ngưng Mạch Cảnh đã sáu tầng hắn đã như thế, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng Lăng Tuyết nhất định càng không chịu nổi!

Mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nếu có thể nhìn thấy cái này một mực khí thể như hồng nữ tử kinh ngạc, cũng là một kiện chuyện không tồi.

Bất quá, đang nhìn gặp Lăng Tuyết một nháy mắt, hắn không chỉ có thất vọng, mà lại càng là trong lòng rung mạnh!

Chỉ gặp Lăng Tuyết giờ phút này ngọc diện như thường, trên người hoa hồng váy dài tại hai người uy áp phía dưới lấm liếm bay múa.

Nàng lại chỉ là phong kinhhin vân đạm nhìn qua đứng tại trên bậc thang, quan sát nàng thúc tử đồng.

Trong chớp nhoáng này, Phong Tiêu Diêu đột nhiên sinh ra hắn cùng Lăng Tuyết không có ở vào cùng một cái thế giới ảo giác, bất quá trong nháy mắt, hắn liền lập tức kịp phản ứng.

Nàng che giấu tu vi!

Cái này tuyệt đại nữ tử tu vi, tuyệt đối xa xa không chỉ Ngưng Mạch Cảnh ba tầng!

Phong Dịch Hàn thâm thúy trong mắt cũng toát ra vẻ kinh ngạc, có thể tại hắn cùng thúc tử đồng hai người uy áp phía dưới vui mừng bất động người, rất là ghê gớm!

Trên người nàng không có hồn mạch khí tức, không phải là cái nào siêu cấp thế gia hoặc là ẩn thế tông môn thiên chi kiêu tử?

"Tru sát khiến không có phản ứng."

Nửa ngày, thúc tử đồng trên người sắc bén khí tức đồng loạt tán đi, lại biến thành cái kia có vẻ bệnh thanh niên.

"Có lẽ là ta suy nghĩ nhiều, bất quá có thể khẳng định là, nữ tử này truyền thừa nhất định không tầm thường."

Hắn là, là đến từ cao cấp hơn tu chân quốc gia truyền thừa người... ?

Nếu không, Tiềm Long Bảng bên trên căn bản không có như thế số một sâu như vậy không lường được nữ tử!

"Xem ra thật sự là quý khách đến nhà, tại hạ không tiện lại đi quấy rầy, Phong thành chủ, ta xin cáo từ trước."

Cùng Phong Dịch Hàn cáo biệt về sau, thúc tử đồng tiện đi xuống bậc thang, nhìn về phía cái kia đỏ tươi thân ảnh.

"Vị tiểu thư xinh đẹp này, ở phía dưới mới có nhiều đắc tội, mong được tha thứ."

Nói, còn thờ dài cúi đầu.

Một màn này bị Phong Dịch Hàn phụ tử để ở trong mắt, nhưng trong lòng thì chấn động vô cùng.

Thính Thiên Các cho tới bây giờ làm theo ý mình, mà trước mặt nam tử này, cũng có thể nói là Thính Thiên Các tại thế tục đại biểu, bây giờ vậy mà hướng nữ tử này thờ dài xin lỗi!

Nữ tử này đến tột cùng là thân phận gì..

Lúc này, kinh hãi nhất vẫn là Phong Tiêu Diêu, không nghĩ tới lúc này mang về nhà cái này tuyệt đại nữ tử, lại có lớn như thế địa vị!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Ảo não Phong Tiêu Diêu

"Cái này không có gì đáng ngại, vị đạo hữu này đi thông thả."

Thấy thúc tử đồng thờ dài, Lăng Tuyết mỉm cười nói ra, thanh âm giống như tiếng trời.

Từ khi lĩnh ngộ Cầm Tâm dị tượng hương cơ xưng la khinh về sau, Lăng Tuyết thanh âm cũng có chút thuế biến, trở nên càng thêm mị lực .

Thúc tử đồng ngừng đầu lên, thật sâu nhìn Lăng Tuyết một chút, nói ra: "Tiểu thư không so đo thuận tiện, ngày khác nếu có duyên gặp lại, tại hạ nhất định hảo hảo nhận lỗi một phen, bây giờ còn có tông môn sự vụ mang theo, trước hết cáo từ."

Dứt lời, thúc tử đồng tiện hướng ngoài viện đi đến.

Từ Lăng Tuyết bên cạnh thân đi ngang qua một nháy mắt, bách hoa thơm xông vào mũi, cực kỳ say lòng người.

Nhưng mà hần lại đột nhiên cảm thấy trên thân khí huyết cuộn cuộn, yét hầu bỗng nhiên ngòn ngọt.

Hít một hơi thật sâu, thúc tử đồng đem trong cổ cổ này lửa nóng cưỡng ép kiềm chế xuống dưới, điềm nhiên như không có việc gì rồi đi Lăng Tuyết bên cạnh thân.

"Dạ Lăng Tịch!"

Tại vượt qua viện lạc ngưỡng cửa thời điểm, thúc tử tính trẻ con bên trong trùng điệp đọc thăm một lần cái này chưa từng nghe nói danh tự.

Mới hần thôi động tru sát khiến xem xét Lăng Tuyết thời điểm, Lăng Tuyết nhìn như mây trôi nước chảy, kì thực lại là kiểm ý khinh người!

Tại mới trận kia nhìn không thấy chiến đấu bên trong, hần bại rất triệt để.

Đã có được hồn mạch hần, lại là bại bởi một cái không có mây may hồn mạch khí tức nữ tử.

Thậm chí từ đầu đến cuối, hần đều không thể thăm dò nữ tử này thực lực chân chính đến tột cùng đến trình độ nào.

Nữ nhân này, sự thừa cực kỳ đáng sợ, coi như không cách nào lôi kéo, cũng không cần thiết không thể đắc tội!

Thúc tử đồng có dự cảm, cái thân phận này khó lường nữ tử, ngày sau tại Thiên Vân quốc nhất định sẽ không tiếp tục không có tiếng tăm gì xuống dưới.

Chỉ cần nàng còn lưu tại Thiên Vân quốc, ngày khác tất nhiên sẽ trở thành Thiên Vân quốc tu đạo giới chói mắt nhất một ngôi sao mới!

Lăng Tuyết mỉm cười, không có đi nhìn rồi đi thúc tử đồng, chỉ là ánh mắt nhìn giống như lơ đãng đảo qua, nàng trắng nõn trên mu bàn tay cái kia đạo hoa hồng sắc quần quanh lấy cốt long trường kiếm hình xăm.

"Trước khi đi, Kiếm Đế giúp ta đem Long Kiếm Võ Hồn phong ấn, bây giờ xem ra, cũng là không phải một chuyện xấu."

Lăng Tuyết trầm nghĩ trong lòng.

"Con gió, vị tiểu thư này là... ?" Phong Dịch Hàn nhìn về phía Phong Tiêu Diêu, truyền âm hỏi.

Đây là Phong Tiêu Diêu lần thứ hai hỏi Lăng Tuyết thân phận, bất quá trước sau thái độ cũng đã hoàn toàn khác biệt.

Lần thứ nhất lúc chỉ là có chút ngạc nhiên tùy ý hỏi một chút, mà lần này, trong câu chữ, cũng đã lộ ra kính sợ.

Nữ tử này tu vi hẳn nhìn không thấu, mà lại càng quan trọng hơn, là thúc tử đồng phản ứng!

Thỉnh Thiên Các hậu tuyền người thừa kế, tại thủ hạ của cô gái này ăn một cái thiệt nặng, không chỉ có không hề tức giận, ngược lại là cúi đầu xin lỗi, chuyện này chỉ có thể nói rõ, nữ tử này sau lưng bối cảnh chỉ sợ cực lớn!

Phong Tiêu Diêu trên mặt vẻ kinh hãi lúc này còn không có đánh tan, nghe được phụ thân truyền âm, ngậy ra một lúc, mới không thể tra lắc đầu.

Lúc này Phong Tiêu Diêu, so Phong Dịch Hàn còn muốn mê mang, vốn cho rằng là nhận một con cừ non hồi phủ, không nghĩ tới lại là cao cao tại thượng Phụng Hoàng!

Tu vi không có tự nguyên tu sĩ không cách nào tiến hành truyền âm, cho nên Phong Tiêu Diêu cuối cùng cũng mờ mịt lắc đầu.

"Thiếp thân Dạ Lăng Tịch, mới vào thành thời điểm, quý công tử đặc địa đến đây nghênh đón, tự nhiên hết sức vinh hạnh."

"Vốn là muốn vào thành tự mình tìm người, không ngờ tới quý công tử vô cùng nhiệt tình, nguyện ý làm thiếp thân giải lo, cảm thấy mừng rỡ, mặc dù không muốn quấy rầy, nhưng không chịu được quý công tử nhiệt tình, cuối cùng vẫn là cùng quý công tử cùng nhau trở lại phủ thượng, lấy lạng chờ tin lành."

Dường như đã nhận ra Phong Dịch Hàn truyền âm, Lăng Tuyết nhìn qua Phong Dịch Hàn, cái này khí thế phi phạm nam tử, cười tủm tỉm nói ra.

"Nàng hẳn là có thể nghe được ta truyền âm, vẫn là đây là nàng đoán được..."

Nghe được trước mặt vị này tuyệt đại giai nhân kiểu nói này, Phong Dịch Hàn trong lòng giật mình.

Bất quá rất nhanh, hắn liền đem trong lòng phản này kinh hãi dần xuống đi, hung hăng trừng Phong Tiêu Diêu một chút.

Hắn cũng không ngốc, trong chốc lát liền hiểu được Lăng Tuyết nói tới là thế nào một chuyện.

Biết con không khác ngoài cha!

Con của hắn tính tình, Phong Dịch Hàn là rõ ràng nhất.

Hiện tại xem ra, khẳng định là Phong Tiêu Diêu coi trọng nữ tử này tuyệt sắc dung mạo, sinh lòng làm loạn suy nghĩ, mới có thể để người ta mang về trong phủ.

Ngày bình thường mình cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng hôm nay lại không nghĩ rằng kém chút vì chính mình bày ra đại họa!

Chỉ là căn cứ mới thúc tử đồng thái độ, Phong Dịch Hàn liền minh bạch, trước mắt cái này nhìn như mảnh mai nữ tử nhất định là bền chắc như thép, không được trên chọc!

Chuyện lần này, cũng là thời điểm nên hảo hảo gõ một cái cái kia phong lưu thành tính con trai, cần biết thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân, còn nhiều hơn Phong Dịch Hàn không chọc nổi đại nhân vật, thật ngày nào cho mình chọc chuyện gì, vậy nhưng thật sự là hối tiếc không kịp!

"Phong mỗ minh bạch, có đêm tiểu thư như vậy phong hoa tuyệt đại giai nhân đường xa mà đến, làm thành chủ, Phong mỗ cảm thấy bằng tất sinh huy, hết sức vinh hạnh."

"Đêm tiểu thư có nhu cầu gì, một mực cùng Phong mỗ nói một tiếng, tự nhiên đều là hữu cầu tất ứng, cũng tốt tận đất phiên chủ tình nghĩa!"

Lúc này không phải truy cứu Phong Tiêu Diêu thời điểm, Phong Dịch Hàn mắt nhìn thẳng nhìn qua Lăng Tuyết, cười nói.

Nghe được Phong Dịch Hàn nói như vậy, Lăng Tuyết không nói gì, nhếch miệng mỉm cười.

Lăng Tuyết đại khái đoán được Phong Dịch Hàn lúc này suy nghĩ trong lòng, nhất định là coi nàng là làm cái nào đó thế lực lớn thiên kim hoặc là ẩn thế tông môn truyền thừa người.

Không nghĩ tới mới Thỉnh Thiên Các người kia thăm dò thân phận của nàng không thành công, ngược lại là giúp nàng bớt đi không ít phiền phức, cũng coi là thu hoạch ngoài ý muốn.

Bây giờ, có hoang tâm thành thành chủ Phong Dịch Hàn trợ giúp, muốn tìm tới Hoang Nguyệt Môn manh mối, sẽ trở nên càng thêm dễ dàng.

"Đêm tiểu thư chính là thiên kim thân thể, ở đây nói chuyện hóng gió ngược lại là lộ ra Phong mỗ không hiểu đạo đãi khách, không bằng liền cùng Phong mỗ cùng nhau đến chủ đường bên trong một lần."

Nói, Phong Dịch Hàn liền làm ra một cái mời động tác.

Không hổ là ở lâu thượng vị người, liền là lấy lòng người cũng nắm cực kỳ chuẩn xác, tức có thể biểu đạt tôn trọng, cũng có thể không thất thân phần.

Lăng Tuyết khẽ gạt đầu, liền trước một bước tiến vào chủ đường.

"Tiểu tử thú, quay đầu ta mới hảo hảo thu thập ngươi, thật sự là cái gì nữ nhân chủ ý ngươi cũng dám đánh! Cái này Dạ Lăng Tịch thân phận rất ghê gớm, ngoại trừ tu vi thần bí bên ngoài, nhất định còn có cực lớn bối cảnh, nếu không dựa theo Thánh Thiên Các tính tình, nhất định sẽ không cam lòng liền ăn một người cảm thua thiệt."

Phong Dịch Hàn ánh mắt nhìn thật sâu Lăng Tuyết đỏ bừng mảnh khánh bóng lưng, truyền âm cho Phong Tiểu Điều nói.

"Nếu là ngươi mời về, một hồi ta chiều đãi xong, ngươi liền cho ta hảo hảo phụng dưỡng tốt vị tiểu thư này, sau đó lại cho ta hảo hảo đưa tiễn người ta, nằng nết là thiếu một cái tóc, ngươi chính mình nhìn xem xử lý!"

Phong Tiểu Điều gà con mổ thóc giống như gạt đầu, lúc đầu anh tuấn tiêu sái trên mặt lúc này kìm nén đến tựa như là mướp đắng đồng dạng.

Bây giờ trở về nhớ tới Lăng Tuyết để ngựa chiến cúi đầu xưng thần quý dị một màn, không khỏi ảo não không thôi.

Hắn sớm nên mình bạch nữ nhân này rất khó dây vào, kết quả vẫn là sắc mê tâm khiếu, đưa nàng cho mang về trong phủ, kém chút liền cho hắn lão cha trâu ra đại họa!

Buồn cười là hắn vừa rồi lại còn nghĩ bằng vào lão cha khí thế trấn áp nàng một phen, lại không nghĩ rằng đầu đến, bị cái này nữ tử thần bí ngược lại đem một quân.

Bất quá, cũng còn tốt trước mang nàng gặp Phong Dịch Hàn, nếu không mình muốn làm ra động tác gì quá đáng, không nói trước có thể hay không cảm nữ nhân này thế nào, chỉ là hành động này, liền sẽ triệt để làm tức giận cái này thâm bất khả trắc nữ tử!

"Bất quá, đây có lẽ là một cơ hội cũng khó nói, nữ tử này không phải có việc cần ta phụ thành chủ hỗ trợ a, nếu là có thể giúp được một tay, bán cái thuận nước giong thuyền, ngày sau có lẽ sẽ có đại dụng."

Phong Dịch Hàn thâm thúy trong mắt quang mang lưu chuyển, trong lòng âm thầm bàn thảo nghĩ, bất quá dưới chân không có nhân rồi, cũng cùng sau lưng Lăng Tuyết, tiến vào chủ đường.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Hoang Cổ Cầm Tông

Phủ thành chủ, chủ trong đường.

Lăng Tuyết ngồi tại khách tọa, Phong Dịch Hàn ở vào chủ tọa, mà Phong Tiểu Điều, thì là rất cung kính đứng ở Lăng Tuyết phía bên phải.

Thời khắc này Phong Tiểu Điều lại nơi nào có nửa phần thiếu gia đáng vẻ, Lăng Tuyết chỉ cần nhấc nhấc tay, liền lập tức bung trà đưa nước tới, hiển nhiên một cái xứng chức vô cùng hạ nhân.

"Đa tạ Phong công tử."

Nhìn qua Phong Tiểu Điều một lần nữa bung tới một chiếc mới trà nóng, Lăng Tuyết cười tủm tỉm nói.

Trong lúc nhất thời, vốn là dung nhan tuyệt thế càng là phong tình ngàn vạn.

Bất quá Phong Tiểu Điều giờ này khắc này lại là cũng không dám lại tiêu thụ như vậy diễm phúc, vội vàng thu hồi tâm thần, lắc đầu nói "Đêm tiểu thư khách khí, vì đêm tiểu thư cống hiến sức lực là Phong mỗ vinh hạnh."

Lăng Tuyết giờ lên điều họa tình gây nên chén trà nhẹ nhàng bữu một cái, mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

Bởi vì tay phải bên trên nhắc, trắng nõn trên cánh tay, hoa hồng sắc hình xăm trần trụi bên ngoài, lộ ra mỡ đồng cánh tay ngọc hết sức xinh đẹp.

Phong Dịch Hàn lơ đãng trông thấy, ánh mắt lại là ngưng tụ.

Chẳng biết tại sao, khi nhìn đến cái kia quần quanh lấy tàn phá cự long cổ kiếm hình xăm thời điểm, Phong Dịch Hàn sâu trong linh hồn đều cảm giác được một loại tim đập nhanh cảm giác.

Phảng phất cái này hình xăm chi vật, là một thanh cực kỳ đáng sợ thần kiếm, một khi hiện thế, nhất định gió tanh mưa máu, núi thây tề nhật!

"Không biết đêm tiểu thư trên tay hình xăm vẽ là vì vật gì, Phong mỗ chợt vừa nhìn thấy, lại có kinh hãi cảm giác."

Phong Dịch Hàn hơi suy nghĩ, thử dò xét nói.

"Bất quá là vô danh chi kiếm thôi, thiếp thân ngày thường rất thích những này hình xăm, nhằm chán phía dưới, liền sẽ sai người đâm chút vật ly kỳ cổ quái trên tay, Phong thành chủ chớ trách."

Minh bạch Phong Dịch Hàn chỉ là thăm dò, Lăng Tuyết cười một tiếng, nói ra.

Nàng chính mình đều không có chú ý tới, tại thức hải bên trong đoàn kia màu hồng phấn ký ức quang đoàn phát uy, đạt được thức hải bên trong những cái kia kim sắc âm phù sau khi tán thành, màu hồng phấn quang đoàn đại tiểu tiện bắt đầu lấy một loại nhỏ bé không thể nhận ra tốc độ dần dần bay hơi thu nhỏ.

Mà theo cái kia màu hồng phấn quang đoàn bay hơi, nàng cử chỉ tại thay đổi một cách vô tri vô giác ở giữa, cũng biến thành càng thêm có nữ nhân vị .

"Ha ha, thì ra là thế, ngược lại là Phong mỗ hiếm thấy nhiều quái."

Phong Dịch Hàn cười ha hả nói ra, không đa nghi nội tình bên trong, lại là đối Lăng Tuyết càng thêm kiêng kỵ mấy phần, lấy hấn nhiều năm trực giác, có thể cảm thụ cái kia đạo hình xăm nhất định cực kỳ không tầm thường.

"Cho nên nói, đêm tiểu thư nghĩ ủy thác phủ thành chủ sự tình, chính là tìm tới Hoang Nguyệt Môn từ đệ là được, thật sao?" Phong Dịch Hàn lần nữa xác nhận một tiếng.

Lăng Tuyết nhẹ nhàng gật đầu, mỉm cười nói: "Quấy rầy quý phủ sau khi, còn muốn phiền phức thành chủ phân công thủ hạ hỗ trợ tìm người, thực sự bất khoản, ngày khác Phong thành chủ nếu là có cái gì thiếp thân có thể giúp được , nhất định nghĩa bất dung từ."

"Đêm tiểu thư thật sự là quá khách khí, việc nhỏ như vậy, đối với Phong mỗ cũng chỉ là động động mồm mép sự tình." Nghe được Lăng Tuyết câu nói này, Phong Dịch Hàn trong lòng thoải mái, vỗ tay cười to, "Con gió, người nhanh đi trước đem chuyện này an bài xong xuôi, chớ để đêm tiểu thư đợi lâu."

"Con gió minh bạch, đêm đó tiểu thư, Phong mỗ trước hết rời đi một lát, ngài cùng ta phụ thân sẽ chậm chậm nhàn tự."

Phong Tiêu Diêu nói ra.

Sau khi ra cửa, Phong Tiêu Diêu đặc địa an bài một cái thông minh cơ linh một chút thị nữ đến chủ đường nơi này phục thị Lăng Tuyết.

Về sau tiến đến thị nữ kia, mặc dù cơ linh, bất quá cứ việc bởi vì trong phủ làm việc, nhìn quen mỹ mạo nữ tử, nhưng không có gặp qua như Lăng Tuyết như vậy tuyệt mỹ nữ tử, coi như cùng là nữ tử, cũng không nhận được tâm thần động dao động.

Không chỉ có liên tiếp nhìn lên Lăng Tuyết tinh xảo bên mặt, mà lại phản ứng bên trên cũng hầu như là chậm nửa nhịp.

Lăng Tuyết cảm ứng được về sau, cảm thấy có mấy phần buồn cười, bất quá cũng không có điềm ra.

"Đêm tiểu thư hẳn không phải là Thiên Vân quốc người a?"

Phong Dịch Hàn bỗng nhiên nói ra.

"Phong thành chủ có gì nói ra lời ấy?" Lăng Tuyết Nga Mi hơi nhíu.

Phong Dịch Hàn cười một tiếng, giải thích nói ra: "Đây chỉ là Phong mỗ suy đoán, bởi vì đêm tiểu thư như thế khuynh quốc chi tư, nếu là Thiên Vân quốc người, Phong mỗ tuy nói không phải cái gì mảnh khoé thông thiên hạng người, nhưng là như đêm tiểu thư như vậy khí độ phi phàm nữ tử, nhất định cũng là sẽ có người thấy."

"Thế là Phong mỗ liền phỏng đoán, đêm tiểu thư cũng không phải là Thiên Vân quốc người."

Mặc dù là đang nói ra suy đoán của chính mình, nhưng Phong Dịch Hàn lại không quên mượn cơ hội tán dương Lăng Tuyết một phen.

Nghe nói Phong Dịch Hàn, Lăng Tuyết trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ khác lạ, trong lòng hơi động.

Phong Dịch Hàn lời nói ngược lại là vì nàng thân phận tìm được giải thích hợp lý.

Bởi vì nàng dùng thân phận này, một lúc sau, tất nhiên sẽ có người hoài nghi, triển khai tu vi về sau, có Tiềm Long Bảng thực lực, nhưng không có đứng hàng Tiềm Long Bảng, khẳng định sẽ để cho Thánh Thiên Các đám người kia triển khai thủ đoạn truy tra.

Nếu là có cái này không có người có thể xác nhận bối cảnh, chính là tương đương với có một tầng che giấu tai mắt người tám mặt.

Trước đây nhập làm chủ vô ý thức ý nghĩ phía dưới, ngược lại không dễ dàng bị hoài nghi.

Nghĩ như thế, Lăng Tuyết đối lại sau cái thân phận này an bài, liền có chủ ý.

"Phong thành chủ không hổ là đứng đầu một thành, quả nhiên tâm tư nhanh nhẹn, mắt sáng như đuốc." Lăng Tuyết mỉm cười nói ra.

"Đã Phong thành chủ đã điểm ra, ta cũng liền không che giấu, trên thực tế ta là biển cả nước Hoang Cổ Cầm Tông truyền thừa đệ tử, lần này đến đây Thiên Vân quốc, là phụng sự môn chi mệnh, đến Thiên Hải Quận Hồng Tụ giáo phường đi thể ngộ cảm đạo."

Biển cả nước, Lăng Tuyết moi ruột gan, đột nhiên nghĩ đến trước kia túc chủ ký ức liền có như thế một quốc gia, đây là một cái tới gần Thiên Vân quốc một cái gần biển quốc gia.

Lăng Tuyết lần này nói, cũng là nửa thật nửa giả, Hoang Cổ lấy từ Hoang Cổ Kiếm Đế, mà cảm tông, thì là lấy từ cảm chi Võ Hồn.

Mà về phần Hồng Tụ giáo phường, nàng cũng thực sự là có mấy phần ý tứ ở bên trong, bởi vì nàng phát hiện, từ khi đạt được cảm Võ Hồn về sau, tu vi tăng tiến liền trở nên dị thường chậm.

Sau khi nghi hoặc, hỏi thăm Kiếm Đế.

Mới quen Kiếm Đế cũng rất nghi hoặc, bất quá tốt xấu năm đó cũng là thông thiên triệt địa đại năng, vài ngày sau cũng suy tư ra kết quả tới.

Nguyên lai Lăng Tuyết đạt được Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo, cũng chính là cảm chi Võ Hồn về sau, tu luyện phương thức đã triệt để cùng tu sĩ tầm thường khác biệt.

Kiếm Đâm Cầm Tâm, nặng tại tu luyện trong lòng chi đạo, mà không nặng nguyên khí hấp thu.

Chỉ cần tâm cảnh giới tăng lên, tu vi tự nhiên là sẽ lên đi.

Mà tâm cảnh tăng lên thời cơ, liền ở chỗ những này ca múa chi địa!

Chỉ có tại nhất là trào triết hướng thành thị, mới có thể nhanh nhất tăng lên tâm tính cảnh giới.

"Lại là biển cả nước... Mặc dù là nước láng giềng, nhưng cũng phải trèo non lội suối, quốc chi biên giới nguy cơ tứ phía, đêm tiểu thư sư môn vì đêm tiểu thư tu hành thật sự là nhọc lòng."

Phong Dịch Hàn cảm thán nói, mặc dù cái này Hoang Cổ Cầm Tông chưa nghe nói qua, nhưng hần nhưng cũng không có hoài nghi.

Ẩn thế tông môn nhiều không kể xiết, Thiên Vân quốc tông môn hần đều nhận không được đầy đủ, càng không nói đến một cái xa ngoài vạn dặm biển cả nước.

"Tu hành tu hành, không được vạn dặm đường, không tu vạn quyển sách, làm sao có thể gọi là tu hành đâu."

Nhớ tới Kiếm Đâm Cầm Tâm tu luyện, Lăng Tuyết có ý riêng nói.

"Đêm tiểu thư lời ấy ngược lại là bỏ gốc lấy ngọn, tu đạo chính là tự thiên địa nguyên khí, chân chính làm tu sĩ trường sinh căn nguyên, chỉ có nguyên khí, mà trong lòng chi đạo, chỉ là thông hướng trường sinh một đại môn."

Cứ việc Phong Dịch Hàn đối với Lăng Tuyết rất là cung kính, bất quá tại tu đạo vấn đề bên trên, lại là lạ thường cường ngạnh.

Nghe được Phong Dịch Hàn phản bác, Lăng Tuyết khẽ giật mình, bất quá chợt mỉm cười, cũng là từ chối cho ý kiến.

Tại một tháng trước đó, nàng đối với tu đạo kiến giải cùng Phong Dịch Hàn lại là không sai biệt nhiều, mà bây giờ, lại đi lên một đầu cùng tu sĩ tầm thường đều hoàn toàn khác biệt đường.

Tu tâm làm chủ, nguyên khí làm phụ chi đạo!

"Không biết Phong thành chủ nơi này nhưng có dây đàn, thiếp thân tới đây vội vàng, ban đầu dây đàn lúc này đều đã đứt gãy, bây giờ muốn luyện cảm lại là thiếu dây đàn."

Lăng Tuyết không nghĩ trong vấn đề này cùng Phong Dịch Hàn xoắn xuýt, liền nói sang chuyện khác.

Mình Bạch Lăng Tuyết ý tứ, Phong Dịch Hàn nhìn không được cười lên, nói ra: "Ngược lại là ta đường đột, đêm tiểu thư sư thừa cường đại, nhất định

viễn siêu Phong mỗ tưởng tượng, xác thực không có tư cách bình đầu đạo đủ."

"Dây đàn nơi này có không ít, con gió mầu thân khi còn sống liền ưa thích loay hoay những này, Phong mỗ lúc ấy trực tiếp mua một nhà kho dây đàn cùng trúc cầm, chỉ là con gió mầu thân còn không có đạn qua mấy lần, liền bất hạnh tạ thế."

"Ngày bình thường cũng không có người sẽ đi dùng những này, lần này liền cho người, vừa vặn cũng làm cho những này cầm khí không còn bị long đong."

Phong Dịch Hàn nói chuyện thời điểm, hồi ức chỉ sắc hiển nhiên, lại là tình chân ý thiết.

Cái này khiến Lăng Tuyết hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Phong Tiêu Diêu phong lưu thành tính, làm lão cha vậy mà như thế chuyên tình, thật là khiến người khó có thể tin.

Bất quá, nghe được Phong Dịch Hàn nói dây đàn không ít, Lăng Tuyết trong lòng cũng vui mừng, kể từ đó, vừa vặn tránh khỏi nàng lại phí công phu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Dây cung đoạn

"Kẹt kẹt!"

Nhà kho cửa phòng bị Phong Dịch Hàn đẩy ra, cứ việc mười mấy năm trôi qua, bên trong lại là không nhuốm bụi trần, không có nửa phần mốc meo khí tức.

Nhà kho rất lớn, bên trong cấp độ rõ ràng bày đầy một trương lại một trương trúc cầm, mặc dù là dùng trúc chế thành, nhưng là lựa chọn dùng cầm, lại là đều không giống nhau.

Có thể nhìn ra được, nơi này trúc cầm chất lượng là từng cấp lên cao .

Lối vào trung bày, chỉ là dùng phổ thông tre bương vì chất liệu làm thành trúc cầm, đến đằng sau, Lăng Tuyết còn có thể nhìn thấy lóe sáng loáng kim quang tơ vàng cầm.

Sàn nhà chính tề tóa sáng, có thể nhìn ra được, có người thường xuyên lau nơi này.

Chắc là Phong thành chủ phu thâm tình thâm, có chuyên môn mệnh người hầu đến đem kho hàng này thanh lý, Lăng Tuyết ngược lại là lại đối Phong Dịch Hàn đổi mới không ít.

Làm Phong Tiêu Diêu loại kia hoàn khổ lão cha, có thể làm được dạng này, đã rất tốt.

"Tu đạo có thành tựu về sau, ta cũng rất ít làm những phiền toái này sự tình, coi như không có hạ nhân làm thay, chỉ cần động động đầu ngón tay, liền có thể dễ lớn như vậy nhà kho trở nên mới tinh."

"Nhưng ta vẫn là ưa thích tự mình động thủ đến lau, bởi vì chỉ có lúc này, ta mới phát giác được mình là một phạm nhân, cùng nàng khoảng cách, mới trở nên thêm gần một chút."

Phong Dịch Hàn mang theo đối với cuộc sống quá khứ nhớ lại nói ra.

Nghe được Phong Dịch Hàn, Lăng Tuyết không khỏi khẽ giật mình, có chút dị dạng nhìn Phong Dịch Hàn một chút.

Không nghĩ tới, nàng ngược lại là nghĩ xấu.

Cái này quyền cao chức trọng nam nhân, tại hoang tâm thành muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, muốn cái gì dạng nữ nhân đều có tình huống dưới, lại còn có thể làm đến như vậy mới tình thâm thiết.

Nghĩ như thế, Lăng Tuyết không khỏi càng thêm khâm phục cái này nam nhân mấy phần.

Dù sao như vậy chuyên chú, liền xem như dân chúng tầm thường cũng khó có thể làm đến.

"Hong nhan dễ hù, trường sinh vô tình. Coi như nàng không có mắt sớm, cô độc cũng là nhất định sự tình." Phong Dịch Hàn nói ra.

Vạn sự luôn luôn có được có mất, hẳn đạt được trường sinh cùng quyền kinh tế, nhưng cũng đã mất đi một chút người bình thường khoái hoạt.

Đây là lần đầu tiên mang mang theo ngoại nhân tiến vào kho hàng này, cảm giác lại là cùng dĩ vãng thật to khác biệt.

Sói tại nội tâm một mình liếm ~ liếm lúc đều là cường đại nhất, mà trong đó tâm mềm mại thể giới một góc bị người chạm đến thời điểm, liền sẽ lộ ra yếu ớt.

Mà kho hàng này, những này cảm, chính là Phong Dịch Hàn nội tâm ở trong một chỗ mềm mại.

Trong lúc nhất thời, lại có chút tình khó tự đề xuống.

"Đêm tiểu thư, cảm đều ở nơi này, mà dự bị dây đàn thì tại những này trong ngăn tủ đầu, cần bao nhiêu, đêm tiểu thư người cứ việc cảm đi là được."

Tựa hồ là cảm giác được không khí kiềm chế, Phong Dịch Hàn mỉm cười, chỉ vào hai bên dùng đến tông làm bằng gỗ thành đập đất từ nói ra.

Lăng Tuyết trong lòng hơi động một chút, lại là đột nhiên minh bạch Phong Dịch Hàn cùng mình cảm khái những lời này ý tứ.

Hắn đây là đang cùng mình lấy lòng!

Tự nhiên không không hài hòa cảm giác chia sẻ bí mật, là rút ngắn hai người quan hệ biện pháp nhanh nhất.

Không hổ là đứng đầu một thành, nhân tình lão đạo, minh bạch làm thế nào mới có thể mức độ lớn nhất lôi kéo hắn muốn kéo lũng người.

Bất quá Lăng Tuyết nhưng cũng không ghét, bởi vì nàng có thể cảm giác được, Phong Dịch Hàn nói tới đều là chân tình thực cảm giác, không có làm ra về chí ý.

"Đa tạ Phong thành chủ thịnh tình, lãng tịch tất nhiên là sẽ không khách khí."

Lăng Tuyết mỉm cười, đi về phía trước mấy bước, mảnh khánh ngọc thủ vuốt ve qua trước mặt trúc cảm, nhưng trong lòng thì nghi hoặc dâng lên.

Dây đàn, chỉ có năm cái!

Đây là ngoại trừ Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo hóa thành tứ sắc cổ cầm bên ngoài, Lăng Tuyết ở cái thế giới này lần thứ hai nhìn thấy cầm.

"Phong thành chủ, các người nơi này cầm, đều là năm đầu dây đàn à?"

Lăng Tuyết hỏi, nàng nhớ kỹ rất rõ ràng, tứ sắc cổ cầm có bảy đạo dây đàn.

Cầm tại thiết kế muốn cân nhắc vấn đề rất nhiều, đối với âm luật quy cách yêu cầu cực cao, năm đầu dây đàn liền là năm đầu dây đàn, không có khả năng tùy ý tăng thêm bất luận cái gì một đầu dây đàn.

"Chẳng lẽ đêm tiểu thư các người quốc gia cầm cùng chúng ta Thiên Vân quốc khác biệt, không chỉ có ta nơi này dây đàn chỉ có năm đầu, Thiên Vân quốc dây đàn, cũng đều là năm đầu."

"Thiên Vân quốc từ xưa đến nay, dây đàn đều là năm đầu, phân biệt đối ứng cung, thương, sừng, trung, vũ năm cái khác biệt thanh âm, đừng nói là tại biển cả nước, dây đàn có bảy đầu?"

Phong Dịch Hàn rất là kinh ngạc nhìn qua Lăng Tuyết tinh xảo phần hông khuôn mặt.

Bởi vì đạo lý say đắm ở cầm đạo, Phong Dịch Hàn cũng là yêu ai yêu cả đường đi, đối với cầm đạo lý luận có một chút nghiên cứu.

Người tu đạo, theo cảnh giới tăng lên, vô luận là ngộ tính vẫn là trí nhớ, đều sẽ viễn siêu phàm nhân, nếu là muốn học cái gì, tốc độ nhất định còn tại phàm nhân phía trên.

"Xác thực cùng chúng ta biển cả nước khác biệt, tại biển cả nước, cầm đều có Thất Huyền." Lăng Tuyết mỉm cười nói ra.

"Xem ra, Kiếm Đâm Cầm Tâm vị trí kỷ nguyên cầm đạo, cùng cái này kỷ nguyên cầm đạo, cũng là hoàn toàn khác biệt."

Nhìn thật sâu trước mặt trúc cảm, Lăng Tuyết trầm nghĩ trong lòng.

"Mười dặm khác biệt phong, trăm dặm không thông tục thật sự là không giả, chênh lệch số lượng trăm vạn dặm, liền sở tu cầm đạo cũng khác nhau." Phong Dịch Hàn giật mình nói.

Nghe được Phong Dịch Hàn chỉ tốt ở bề ngoài lĩnh ngộ, Lăng Tuyết không khỏi có chút buồn cười, bất quá nàng không có đáp lời, tâm thần của nàng bây giờ đều tại trước mặt trúc trên đàn.

Trúc cảm ở giữa khoảng cách không nhỏ, Lăng Tuyết liền ngồi quỳ chân xuống dưới.

Một bộ đồ tươi váy dài tựa như nở rộ hoa hồng, uốn lượn bay xuống tại sạch sẽ mặt đất.

Trông thấy cái này đẹp để một màn, Phong Dịch Hàn không khỏi có chút ngẩn ngơ.

Mặc dù hắn cùng ái thể tình thâm, nhưng cũng không thể không thừa nhận, nàng này chi phong hoa, thực là hắn thấy nữ tử số một!

Không có chú ý Phong Dịch Hàn biểu lộ, Lăng Tuyết thư dài lông mi sụp xuống, xanh thắm ngón tay ngọc khẽ vuốt qua sáng loáng dây đàn, phảng phất lần nữa trở lại thức hải không gian, cái kia thủ kỷ nguyên thay đổi chỉ khúc tại trong thức hải của nàng chậm rãi nổi lên.

Bằng vào Thần Ma chi đồ mang tới siêu tốc khôi phục, Lăng Tuyết quả thực là đem trọn thủ khúc phổ giai điệu đứt quãng nhớ kỹ một phần tám!

"Keng!"

Lăng Tuyết ngón tay ngọc nhẹ nhàng một nhóm.

Mà liền tại giờ khắc này, Phong Dịch Hàn thâm thúy đôi mắt đột nhiên vừa mở!

"Oanh!" Một đạo đáng sợ sóng âm như là hét giận dữ hướng bốn phương tám hướng bay cuộn.

Thoáng qua ở giữa, sóng âm hải khiếu quét sạch qua Phong Dịch Hàn, một loại băng lãnh thấu xương cảm giác trong nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Mặc dù chỉ là trong một chớp mắt, nhưng là Phong Dịch Hàn lại cảm giác phảng phất có mấy ngàn năm đã qua.

Lấy lại tinh thần, lại nhìn thấy lúc này năm đầu dây đàn, đã tất cả đều đứt gãy!

Chỉ còn lại có một khung rạn nứt đáng sợ trúc cầm.

Tại mới trong chốc lát, trí nhớ của hắn xuất hiện to lớn trống không, lấy nhãn lực của hắn, vậy mà không nhìn thấy dây đàn là như thế nào đứt gãy một màn!

"Chỉ là một cái âm phù mà thôi, nàng tu, đến tột cùng là cái gì cầm đạo... !" Hít một hơi thật sâu, Phong Dịch Hàn kinh hãi nhìn qua trước mắt ngồi quỳ chân lấy thăm bất khả trắc đồ tươi thân ảnh.

Cầm đạo, tại Phong Dịch Hàn trong lòng, vẫn luôn là tiểu đạo tồn tại, mà giờ khắc này, Lăng Tuyết lại là triệt để lật đổ Phong Dịch Hàn cho tới nay ý nghĩ.

Nguyên lai, cầm đạo, có thể thoải mái, cũng có thể giết người!

Phong Dịch Hàn lúc này trong lòng, đối với Lăng Tuyết kiêng kỵ đã đạt đến một cái cực điểm.

"May mắn trước đây không cùng nàng làm ác, trách không được thúc tử đồng cũng không dám lỗ mãng, cái này biến cả nước Hoang Cổ Cầm Tông, xác thực cực kỳ đáng sợ!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Phàm dây cung tục cầm!

Ngay tại Phong Dịch Hàn còn tại kinh hãi thời điểm, Lăng Tuyết chậm rãi mở ra hai con ngươi, nhìn qua trước mặt đứt gãy dây đàn, Nga Mi có chút nhăn lại.

"Không nghĩ tới chỉ là vô cùng đơn giản một cái âm phù, liền đáng sợ như thế lực phá hoại."

Đây là Lăng Tuyết lần thứ nhất đàn tấu trúc cầm, tại đi vào hoang tâm thành trước đó, còn chưa có thử qua đàn tấu.

Trước đó cùng Phong Dịch Hàn nói, chỉ là một câu lý do.

Chẳng qua hiện nay xem ra, nàng muốn luyện hảo cầm, đúng là cần tiêu hao đại lượng dây đàn mới có thể làm đến.

Hiểu âm thanh thức khí, dù sao chỉ là còn dừng lại có lý luận giai đoạn, mặc kệ nàng tại giai đoạn này như thế nào hoàn mỹ, muốn đem lý luận vận dụng đến thực tiễn bên trên, vẫn là cần thời gian rất lâu thực tiễn.

Thực tiễn, là Kiểm Đám Cầm Tâm đạt tới kế tiếp giai đoạn nhất định phải.

"Chung quanh trúc cầm cũng còn tốt, may mắn ta chỉ là đàn kế tiếp âm phù."

Thần thức cảm ứng một phen, may mắn bốn phía cầm cũng còn hoàn hảo không chút tổn hại, mới cái kia đạo tiếng đàn, xem ra chỉ có linh hồn trùng kích hiệu quả.

"Đêm tiêu thư không cần chú ý, đây đều là tử vật, coi như hỏng cũng không sao."

Nhìn thấy Lăng Tuyết nhú mày, Phong Dịch Hàn bây giờ cũng là nhân tình, lập tức liền lĩnh hội tới Lăng Tuyết ý tứ, vội vàng nói.

Lăng Tuyết lắc đầu, đứng dậy.

Phát giác được Phong Dịch Hàn ánh mắt bên trong vẻ kính sợ, nàng minh bạch Phong Dịch Hàn trở ngại mình cái kia không biết bối cảnh, nhất định không sẽ cùng mình so đo những thứ này.

"Phong thành chủ, ta cầm chút dây đàn thuận tiện. Bây giờ những này trúc cầm, đều là vô giá chi vật, ta lại là không tốt lại giày xéo ."

Nàng cũng không phải là cái kia vô lý người, đây đều là Phong Dịch Hàn ái thế vật lưu lại, thiếu một kiện chính là một kiện.

Coi như nàng không sợ đắc tội Phong Dịch Hàn, nhưng như vậy chà đạp người khác đầy đủ trên quý hời ức sự tình, nàng là tuyệt đối không thể nào đi làm .

Nghe được Lăng Tuyết, Phong Dịch Hàn nhất thời liền thờ dài một hơi.

Giống như là Lăng Tuyết như vậy địa vị cao quý nữ tử, thường thường tác phong làm việc vô cùng tùy hứng, sẽ không bận tâm người khác cảm thụ.

Nếu là Lăng Tuyết thật sự là như vậy nữ tử, coi như Lăng Tuyết thế lực sau lưng lại lớn, Phong Dịch Hàn cũng tuyệt đối sẽ không tùy ý nàng tiếp tục phá hư.

Coi như Lăng Tuyết sau lưng tông môn thế lực lại lớn, hắn Phong Dịch Hàn cũng có hấn chính mình nói cái gì cũng muốn giữ vững ranh giới cuối cùng.

Bất quá nếu là ngăn cản Lăng Tuyết, vô cùng có khả năng trở mặt Lăng Tuyết, đây cũng là Phong Dịch Hàn vạn vạn không muốn nhìn thấy .

Dưới mắt Lăng Tuyết nói như vậy, quả thật làm cho hấn bớt đi không ít tâm tư sự tình.

Cảm kích ngắm nhìn Lăng Tuyết, Phong Dịch Hàn nói ra: "Đêm tiêu thư Thất Khiếu Linh Lung, Phong mỗ bội phục, dây đàn đều ở trong ngăn kéo đầu, đêm tiêu thư muốn cầm nhiều ít cứ lấy chính là, không cần phải khách khí, dây đàn cùng cầm khác biệt, không đủ lại mua là được."

Lăng Tuyết gật đầu mỉm cười, suy nghĩ một phen, cuối cùng từ phòng đàn bên trong lấy một ngàn đầu dây đàn.

Trong tủ gỗ chứa đựng dây đàn rất nhiều, có hơn vạn đầu nhiều, Lăng Tuyết bây giờ chỉ lấy một phần mười, cũng là không tính quá mức khó xử Phong Dịch Hàn.

Bởi vì lo lắng sóng âm khả năng lan đến gần phòng đàn bên trong những này quý giá trúc cầm, Lăng Tuyết không có tiếp theo tại phòng đàn bên trong luyện cầm, mà là để Phong Dịch Hàn cho nàng tìm một cái nơi yên tĩnh để mà luyện cầm.

Thanh phong quét, phủ thành chủ một chỗ nhân nhả chỗ, trúc Diệp Khinh Vũ.

Một đạo tuyệt đại hồng ảnh chính ưu nhã ngồi quỳ chân tại bên trong.

Trắng nõn ngón tay chính đặt tại một thanh tử sắc không dây cung chi cầm.

Nữ tử phía sau, là một cái tối tăm mờ mịt tử sắc cổ cầm hư ảnh, chính mây mù lượn lờ lưng Lăng Tuyết sau lưng trong sương mù.

Phong Dịch Hàn thân là thành chủ, bình thường sự vụ tự nhiên đồng đảo, Lăng Tuyết lấy dây đàn về sau, liền để Phong Dịch Hàn đi trước xử lý chính mình sự tình, lưu nàng chính mình một người ở chỗ này luyện cầm.

Nguyên bản Phong Dịch Hàn muốn phân công mấy cái thị nữ cho Lăng Tuyết, nhưng để Lăng Tuyết cự tuyệt.

Phong Dịch Hàn nhớ tới mình nghe được Lăng Tuyết tiếng đàn trong nháy mắt đó cảm giác sợ hãi, cuối cùng cũng đồng ý Lăng Tuyết quyết định.

Liên hẳn dạng này đã ngưng tụ hồn mạch tự nguyên đại năng đều kém chút chịu không được, bình thường thì nữ lại như thế nào có thể chịu nổi.

Lúc này, Lăng Tuyết đôi mắt đẹp chính nhìn chăm chú trước mặt cổ cầm.

Trước mặt cổ cầm, nhìn qua tựa như là phổ thông dùng Tử Mộc chế làm mà thành mộc cầm, lộ ra cực kỳ chất phác tự nhiên.

Nhưng là Lăng Tuyết cũng rất rõ ràng, trước mặt một trận này cổ cầm, chỉ sợ là thiên địa này ở giữa, cổ xưa nhất thần bí chi vật!

"Ngàn âm hóa tử cầm, vạn kiếm hóa Thất Huyền."

Lăng Tuyết ngay tại hồi ức tiếp nhận Kiếm Đám Cầm Tâm truyền thừa một màn.

"Căn cứ tại truyền thừa chi địa, ta rộng mở ngũ giác về sau, tất cả đại đạo thanh âm đều hóa thành thanh này từ sắc cổ cầm, mà truyền thừa kiếm ảnh cuối cùng hóa thành bảy đạo dây đàn."

"Nói cách khác, cách làm chính xác nhất, là hẳn là lấy thiên địa chi kiếm vì dây cung."

Đột nhiên, Lăng Tuyết nhớ tới cái kia đen kịt to lớn ngón tay.

Chính là cái kia nàng không cách nào thấy rõ ràng đại năng, đem từ trên đàn tất cả dây đàn đồng loạt bẻ gãy!

"Kiếm đạo vì dây cung, đối với hiện giai đoạn, chưa hoàn chỉnh thành thực kiếm đạo mình mà nói, là không thể nào hoàn thành sự tình."

Lăng Tuyết lẩm bẩm, nhưng là Long Kiếm Võ Hồn bị phong ấn về sau, nếu là nàng liền từ cầm Võ Hồn đều không cách nào sử dụng, chỉ là bằng vào kiếm gan, nhất định tính hạn chế cực lớn.

Tương lai đối mặt Kỳ Vô Song cái này tầng thứ cường giả lúc, nhất định giật gấu vá vai.

"Đã từ cầm không dây cung, vậy ta liền vì người nối liền thật dây cung!"

Lăng Tuyết hướng Phong Dịch Hàn mượn tới dây đàn, chính là nghĩ xem thử nhìn, loại này sờ được thấy được phạm dây cung, đến tột cùng có thể hay không vì cái này cổ cầm nối liền!

Ngọc thủ vung lên, đã thấy hư không bên trong trống rỗng xuất hiện mấy chục đầu dây đàn, mỗi cái mảnh khảnh dây đàn phía trên đều có màu ngà sữa nguyên khí đang chấn động.

Lăng Tuyết tâm niệm vừa động, đã thấy trong đó bảy đầu đột nhiên bắt đầu chuyển động, lấy cực nhanh tốc độ lọt vào cầm lỗ bên trong.

"Bảy đầu... Vậy mà chưa đủ!"

Đột nhiên Lăng Tuyết ánh mắt ngưng tụ, ý niệm lại cử động, không trung lúc này lơ lửng tất cả dây đàn đồng loạt tràn vào từ cầm bên trong.

Cùng lúc đó, Lăng Tuyết đem đặt ở trữ vật giới chỉ bên trong còn lại hơn chín trăm đầu dây đàn toàn bộ đều phóng ra.

Những này dây đàn, tại Lăng Tuyết không chế phía dưới, cũng lấy một loại tốc độ cực nhanh một đầu một đầu xuyên thẳng qua tiến từ cầm cầm lỗ bên trong.

"Đã một trăm đầu..."

Không chế xuyên thẳng qua bên trong dây đàn, Lăng Tuyết đôi mắt đẹp trung lưu lộ ra một tia mỉm cười.

Lần thứ nhất vì từ cầm tục huyền, lại là không nghĩ tới, vậy mà như thế phí thần phí lực.

Bình thường dây đàn, một đầu dây cung đối ứng một cái âm, cung thương sừng trung vũ năm cái âm phù đối ứng năm đầu dây đàn là đủ.

Nhưng mà, trước mặt cái này một thanh từ sắc cổ cầm, lại là hoàn toàn khác biệt!

Thanh này cổ cầm, một đầu dây cung, lại là đối ứng với vô số âm phù, mà những này âm phù, cơ bản đều là cái này kỳ nguyên không có âm phù.

Lúc này, Lăng Tuyết hoàn mỹ hiểu âm thanh cảnh lại là làm ra tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Nếu là không có hoàn mỹ hiểu âm thanh cảnh, có chút âm phù nhất định không cách nào phân biệt, tục huyền sẽ triệt để biến thành nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Cũng chỉ có Lăng Tuyết dạng này buông ra ngũ giác đến cảm ngộ tất cả âm phù, đạt tới hoàn mỹ hiểu âm thanh người, mới có thể đem dây đàn nối liền.

"Cường giả chân chính một đời, nhất định đều là một bước khấn chặt một bước, nếu là ta không có thấy rõ tất cả âm phù, hôm nay coi như đạt được từ

cầm, cũng chỉ có thể là bất lực."

Lăng Tuyết ở trong lòng âm thầm cảm khái.

Thời gian thoáng qua tức thì, tại cuối cùng một cây dây đàn không có vào tử cầm bên trong lúc, nhất thời tử khí lượn lờ ra, kịch liệt bạch quang đại thịnh.

Một ngàn cây dây cung, không nhiều một cây, không ít một cây, vừa vặn đem âm phù toàn bộ đối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Gông xiềng

Đội đến tử khí dần dần tán đi, chương mắt bạch quang dần dần biến mất.

Một thanh quần có bảy đầu sáng loáng dây đàn tử sắc cổ cầm bình tĩnh nằm tại Lăng Tuyết trước mặt, lưu chuyển lên tử quang nhàn nhạt.

"Thành a?"

Hơi có vẻ khẩn trương nhìn qua trước mặt tử sắc cổ cầm bên trên lóe ánh sáng bảy đạo ngân sắc dây đàn, may mắn lúc này tìm Phong Dịch Hàn muốn là một ngàn cây dây đàn, nếu là ít hơn nữa bên trên một chút, hôm nay còn phải thất bại trong gang tấc.

Bất quá dưới mắt, cứ việc dây đàn đã nối liền, nhưng là đối với bây giờ nối liền bảy đầu dây đàn đến cùng có thể hay không dùng, Lăng Tuyết vẫn là vô cùng thấp thỏm.

Tử cầm Võ Hồn căn bản là Kiếm Đàm Cầm Tâm chi đạo, coi như cụ hiện hóa, cũng không phải là chân chính tồn tại chi vật.

Giống như vậy vũ khí, người sở hữu bình thường đều là không cách nào tự làm sửa đổi hình dạng cùng quy tắc.

Tựa như là tầm thường nhất Kiếm Võ Hồn đồng dạng, liền xem như đem Kiếm Võ Hồn cụ hiện hóa, cũng là không có cách nào lấy ra rèn đúc.

Có thể rèn đúc, chỉ có Linh khí, hoặc là cao hơn phẩm cấp Tiên Khí.

Bởi vậy, cứ việc minh bạch tử cầm Võ Hồn cùng phổ thông khí Võ Hồn khác biệt, nhưng là nàng cũng không phải là lấy đạo tục huyền, mà là đơn giản dùng phạm tía đến tục huyền, đến tốt cùng có thể thành công hay không, Lăng Tuyết nhưng cũng là không có nắm chắc.

"A?" Ngón tay ngọc khê vuốt bên trên dây đàn, Lăng Tuyết ngón tay ngọc nhẹ nhàng một nhóm, chỉ là vào tay lại cảm giác được một ngăn, không có chút nào nhẹ nhàng thoải mái cảm giác.

Phảng phất cái này một dây cung dị thường cứng cỏi, muốn kích thích, chỉ ít cần hơn vạn cân khí lực mới có thể kích thích.

"Bảy cái dây đàn nhìn qua chỉ có bảy cái, kì thực mỗi cái dây đàn chỉ ít đều có chừng một trăm rễ dây đàn bị ta dùng nguyên khí hòa tan hợp thành một đầu, mà lại không biết có phải hay không là bởi vì tử cầm nguyên nhân, đàn này dây cung muốn kích thích, lại là dị thường khó khăn."

Vì đem âm luật đều đối đầu, Lăng Tuyết cái khó ló cái khôn, nghĩ ra như thế một cái lấy ngựa chết làm ngựa sống biện pháp.

Bây giờ xem ra, không nói biện pháp này hữu dụng không có, chỉ là cái này hơn một trăm đầu dây đàn hỗn hợp lại cùng nhau sau một cây dây đàn, vèn vẹn bằng vào Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ tu vi, muốn kích thích đã xa xa không đủ.

Vô Kiếm hòa tan tiến trong thân thể về sau, đối toàn thân huyết nhục gây dừng lại, chủ yếu tăng cường chính là khôi phục phương diện năng lực, mà đối với lực lượng của thân thể, lại là tăng phúc không nhiều.

Bất quá, đây đối với có được kiếm gan Lăng Tuyết mà nói, nhưng cũng không phải vấn đề gì.

Chỉ gặp Lăng Tuyết hơi chuyển động ý nghĩ một chút màu ngà sữa nguyên khí lặng yên quần lên ngón tay ngọc.

Cùng lúc đó, can đảm bên trong hai đạo màu vàng lợi kiếm cũng bắt đầu dần dần xoay tròn.

Tùng đạo kim sắc kiếm khí từ can đảm bên trong phóng thích mà ra, chảy qua toàn thân, cuối cùng cùng Lăng Tuyết đầu ngón tay màu ngà sữa nguyên khí quán quyết lấy nhau.

Tại kiếm khí màu vàng óng kia quán lên màu ngà sữa nguyên khí thời điểm, chỉ gặp nguyên bản chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng khí tức nguyên khí, đột nhiên ở giữa đạt được to lớn tăng phúc, tản mát ra có thể so với hồn mạch tu sĩ khí tức.

Nguyên khí vô cùng sắc bén, bây giờ chỉ là gia trì trên ngón tay phía trên, cũng đã bén nhọn như vậy.

Nếu là gia trì tại kiếm khí phía trên, nhất định còn có thể phát huy ra đáng sợ hơn hiệu quả.

Mảnh khảnh ngón tay lần nữa một nhóm.

"Keng!" Chỉ nghe một tiếng thanh thúy thanh âm dễ nghe vang lên, dây đàn rốt cục bị Lăng Tuyết kích thích.

Chỉ là tại đạo này thanh thúy thanh âm, lại không chỉ là một cái âm luật thanh âm, Lăng Tuyết có thể rõ ràng cảm nhận được, đây là hơn một trăm cái âm phù cộng đồng tạo thành ôn tồn.

"Dây đàn không có đoạn, cũng xác thực có thể dùng đến đàn tấu, chỉ là, vì cái gì ta cảm thấy ần ần có chút không đúng..."

Lăng Tuyết đôi mi thanh tú cau lại, lẩm bầm.

Cái kia thủ kỹ nguyên thay đổi chỉ khúc lần nữa tại Lăng Tuyết trong đầu tiếng vọng, cứ việc chỉ có một phần tám, nhưng đây cũng là Lăng Tuyết ở cái thế giới này, duy nhất nhớ kỹ một bài khúc mất.

Cảm thụ được trong óc giai điệu, Lăng Tuyết xanh thắm ngón tay ngọc cũng theo đó phi tốc nhảy múa, lấy một loại làm cho người hoa mắt tốc độ tại bảy cái dây đàn bên trên đàn tấu.

Tùng đạo lượn lờ tiếng đàn từ từ sắc cổ cầm bên trong truyền ra, trong rừng trúc không gió, lại phảng phất từ trong đỉnh đổ xuống ra mãnh liệt khí lưu, đem thanh trúc thổi đến run mạnh, vô số lá trúc bay là tả rơi xuống.

Đột nhiên ở giữa, tất cả thanh âm im bất mà dừng.

Lăng Tuyết đôi mắt đẹp bên trong, lúc này lưu chuyển lên thần sắc suy tư.

"Mỗi cái âm phù đều không đúng, bây giờ bộ dạng này, còn xa xa không bằng phòng đàn bên trong trúc cầm một cây dây đàn tới chuẩn xác!"

Chuẩn âm! Là chuẩn âm vấn đề!

Mỗi đầu dây đàn bên trong ần chứa âm phù quá hỗn tạp, liền rõ ràng đem một bài khúc đàn biểu hiện ra ngoài đều không thể làm đến, càng không nói đến diễn hóa đạo âm.

Như thế xem ra, dùng phạm dây cung tục cầm phương pháp, quả nhiên là đi một đầu đường nghiêng.

Phạm dây cung chỉ có thể cứng rắn đem mỗi cái âm phù liên tiếp, chỉ có dùng đạo dây cung, mới có thể chân chính tại bảy cái dây đàn bên trên, đem tất cả âm phù toàn bộ đàn tấu đi ra.

"Đến tốt cùng phải nên làm như thế nào đâu..."

Lăng Tuyết suy tư thời điểm, đôi mắt đẹp trong lúc lơ đãng, trông thấy nàng tay phải trắng nõn trên mu bàn tay hoa hồng sắc trường kiếm hình xăm.

Cổ phác thân kiếm hình xăm bên trên, phía trên còn quán quanh lấy một đầu to lớn tàn phá cốt long.

Hoang Cổ Kiếm Đế đem Long Kiếm Võ Hồn phong ấn đến nàng trên mu bàn tay.

"Người Long Kiếm Võ Hồn, ta sẽ giúp người đem nó phong ấn. Nếu như đối thanh kiếm này quá ý lại, người là không cách nào tu luyện tốt Kiếm Đàm Cầm Tâm."

Tại Lăng Tuyết trước khi rời đi, Độc Cô đêm cùng Lăng Tuyết nói như thế.

Lúc này Lăng Tuyết trong đầu, không khỏi hiện lên rồi đi huyết tinh miếu cổ thời điểm tràng cảnh.

"Cái này phong ấn, sẽ một mực tiếp tục đến người đạt tới Tự Nguyên Cảnh mới thôi, trước đó, hết thảy nguy hiểm cùng khó khăn, người cũng cần tự nghĩ biện pháp giải quyết."

Độc Cô đêm dài sâu nhìn qua Lăng Tuyết, ngữ trọng tâm trường nói ra, tại Lăng Tuyết nói với chính mình trước đó, hắn cũng không có nhìn ra Lăng Tuyết chân thực tu vi.

Tại Độc Cô đêm trong mắt, Lăng Tuyết tu vi hắn là trăm mạch tụ nguyên chỉ cảnh.

Chỉ là thắng đến Lăng Tuyết lĩnh ngộ Kiếm Đâm Cầm Tâm về sau, Độc Cô đêm nhìn kỹ, mới giật mình phát giác được Lăng Tuyết cứ việc có trăm đầu hồn mạch, nhưng là khí tức lại cùng chân chính trăm mạch tụ nguyên tu sĩ chênh lệch to lớn.

Hỏi một chút phía dưới, mới biết được nguyên lai Lăng Tuyết chỉ có Ngưng Mạch Cảnh ba tầng sơ kỳ tu vi.

"Vô Hồn ngưng mạch tụ nguyên, ta tu đạo lâu như thế, cũng là lần đầu tiên nghe nói, người cái này Vô Hồn, tương đương không tầm thường, thậm chí thần bí trình độ, đuổi sát sau lưng người chỗ điều về Thần Ma chi đồ."

Lăng Tuyết gật gật đầu, nàng cũng không có nói cho Độc Cô đêm, sau lưng nàng Thần Ma chi đồ, vốn là thanh này cổ kiếm trên vô kiếm điều văn.

Bất quá Độc Cô đêm dù sao cũng là thông thiên triệt địa đại năng, cứ việc Lăng Tuyết không có lộ ra, nhưng là bây giờ cũng là đoán tám chín phần mười.

"Mà thần bí như vậy cường đại chi vật, tụ nguyên nhất định không chỉ trăm mạch."

"Người phải nhớ cho kỹ, đạo một trong đồ, vĩnh viễn không có điểm cuối cùng, bởi vì, năm đó ta chính là lấy một trăm linh một đầu hồn mạch tụ nguyên, đánh vỡ trong mắt thế nhân trăm mạch thần thoại."

Độc Cô đêm nhìn qua Lăng Tuyết xán lạn con người, ý vị thâm trường nói ra.

"Cực hạn, đều là dùng để đột phá; quy tắc, là dùng đến đánh vỡ."

"Bất luận cái gì bất hủ đại đế thành tựu, cũng đều là lưu lại để hậu nhân siêu việt, mà không phải làm một đạo tuyền cổ tấm bia to, kẹt tại thiên tài cùng tầm thường ở giữa."

"Ta chỉ là một cái tầm thường, ta cũng có muốn làm nhưng là làm không được sự tình, cho nên, ta đem ta quý báu nhất truyền thừa giao cho người, là hi vọng người có thể siêu việt ta, trở thành thiên tài chân chính, sau đó, giúp ta hoàn thành nó!"

Nghe được Độc Cô đêm, Lăng Tuyết Mục Quang Vi hoi ngưng, Độc Cô đêm, lại là vì nàng tu đạo con đường, mở ra một đạo thông hướng thế giới mới đại môn.

...

Thu hồi tâm thần, Lăng Tuyết lần nữa nhìn về phía trước mặt từ sắc cổ cầm, trong lòng có chút hiểu được.

"Có lẽ, tựa như Kiếm Đế nói, ta không nên bị cố định quy tắc trói buộc, dây đàn, không nhất định chỉ có thể dùng kiếm đạo đến hóa. Tựa như vị kia đại năng nói, Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo, hết thảy đều phải dựa vào chính mình, chỉ có thích hợp bản thân, mới là mạnh nhất."

Đã kiếm đạo tạm thời không cách nào hóa dây cung, có lẽ ta có thể dùng cái khác đại đạo lực lượng làm dây đàn.

Đợi cho tương lai kiếm đạo thành thực, còn có thể lại tiến hành lựa chọn, mà không phải Kiếm Đâm Cầm Tâm chi đạo còn chưa có bắt đầu, phương thức cùng con đường cũng đã bị mình đóng chặt hoàn toàn.

Nàng cần đánh vỡ cố định gông xiềng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Tô Lạc Vũ

Ngay tại Lăng Tuyết còn tại suy tư như thế nào đánh vỡ cố định tư duy gông xiềng lúc, trong thành chủ phủ oanh oanh yến yến nhóm, lại là đã nhanh đến nàng chỗ trúc đình.

Nghe nói Lăng Tuyết đã từ chủ đường đi vào trúc đình tin tức về sau, các nàng liền lập tức chạy tới.

Lăng Tuyết còn tại chủ đường thời điểm, các nàng nhưng cũng không dám quá khứ quấy rầy, dù sao Phong Dịch Hàn không chỉ có thân là đứng đầu một thành, hơn nữa còn là Tiềm Long Bảng bên trên có tên nhân vật.

Dạng này người, tại các nàng đại đa số người trong lòng, là thần bí mà lại uy nghiêm mười phần, tự nhiên không người nào dám đi quấy rầy mây may.

"Ta nói, ta đối nàng không có hứng thú, làm gì không phải đem ta cũng cùng một chỗ đẩy đi tới."

Trúc đình cách đó không xa, đột nhiên truyền ra hơi có vẻ thanh lãnh thanh âm.

Nói chuyện nữ tử này, lúc này đang ngồi ở chái gỗ trên ghế, cái ghế hai bên đều có một cái to lớn bánh xe, tại mặt đất bánh xe chuyển không ngừng.

Chỉ gặp nàng môi hồng răng trắng, mặt như hoa đào, lúc này ứng đỏ trên gương mặt xinh đẹp chính mang theo có chút tức giận.

Nàng gọi là Tô Lạc Vũ, tại bị Phong Tiêu Diêu mang vào trong phủ thành chủ trước đó, chỉ dưới cùng đã tê liệt.

Cứ việc lâu dài ngồi tại cái này chái gỗ trên xe lăn, nhưng nàng khí chất lại là tuyệt không sa sút tinh thần.

Nhìn quanh ở giữa, đôi mắt sáng sinh huy, chọc người lòng mang, là trời sinh phong trần chi nữ.

Trên thực tế, nàng cũng chính là Thiên Hải Quận đệ nhất thanh lâu Hồng Tụ giáo phường đầu bài hoa khôi.

Đang dạy trong phường, có thể nói thanh danh của nàng đã là cực lớn, gần với tứ đại tên khôi cùng số ít cái khác mấy tên đầu bài hoa khôi.

Nếu không phải Tô Lạc Vũ bởi vì nửa người tê liệt nguyên nhân, bằng vào nàng tài mạo, tranh một cái hoa khôi đứng đầu, đều là rất có hi vọng.

Bất quá, Phong Tiêu Diêu sở dĩ coi trọng nàng, không chỉ có là bởi vì nàng có mỹ lệ dung nhan, cũng bởi vì bị nàng loại này bẽn lẽn gan vững chí khí chất đã động.

Hơn nữa còn có một điểm rất trọng yếu, chính là bởi vì nàng có cực kỳ xuất chúng cảm nghệ.

Tô Lạc Vũ cảm nghệ, tại Hồng Tụ bên trong, tuyệt đối sắp xếp tiến lên ba số lượng.

Mà Hồng Tụ, lại là Thiên Vân quốc đệ nhất giáo phường, có thể tại Hồng Tụ sắp xếp tiến lên ba, Tô Lạc Vũ cảm nghệ tuyệt không phải bình thường.

Một cảm nơi tay, diệu thủ kinh kỳ.

Trong nháy mắt, liền có thể khuynh đảo ngàn vạn người.

"Phong Tiêu Diêu bây giờ thích nhất chính là người, hôm nay tới một cái đối thủ cạnh tranh, nhất có lý do đến xem nhìn lên chính là người a."

Đứng tại nữ tử đây cũng là một cái thiên kiều bá mị nữ tử, chỉ gặp nàng cúi đầu cười yếu ớt nói ra.

"Phong Tiêu Diêu ưa thích ai cùng ta có cái gì liên quan, ta lúc đầu cũng không muốn ở chỗ này cái địa phương quý quý."

Tô Lạc Vũ có chút lãnh đạm nói, lại là không có chút nào bán mình sau nữ tử mặt mũi.

Sau lưng nàng nữ tử tên là Mưa Nhu, cùng Tô Lạc Vũ là không sai biệt lắm cùng thời kỳ tiến đến người mới, có lẽ là bởi vì danh tự đều có một cái mưa chữ nguyên nhân, nàng đối Tô Lạc Vũ ngay từ đầu liền cực kỳ thân cận.

Tô Lạc Vũ không chỉ có bán thân bất toại, mà lại mặt ngoài tính tình lãnh đạm, tránh xa người gần gũi, nếu là Phong Tiêu Diêu không tại thời điểm, khó tránh khỏi lại nhận cái khác tỷ muội khi dễ.

Mưa Nhu phát giác được điểm này về sau, liền bắt đầu dính vào Tô Lạc Vũ, một mặt là bởi vì nội tâm đồng tình, còn có một phương diện liền là đối Tô Lạc Vũ có thể tại Hồng Tụ bên trong xông ra nổi danh khâm phục.

Nghe được Tô Lạc Vũ lãnh đạm, mưa nhu chỉ là lắc đầu cười một tiếng, cùng Tô Lạc Vũ ở chung cũng có nửa năm lâu, cũng mò thấy nàng nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ tính cách.

"Đến đến, phía trước cái kia cái đình cũng được."

"Tiểu Liên nói nữ tử kia dung mạo thể gian hiếm thấy, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút, cái gì nữ tử có thể như vậy mỹ lệ."

Mấy cái trang dung tính xảo nữ tử đi ở phía trước, thần sắc ở giữa ngoại trừ vẻ chờ mong, còn có mơ hồ ghen tuông.

Cứ việc lúc trước lúc tiến vào hoặc nhiều hoặc ít là bởi vì bị Phong Tiêu Diêu cưỡng bách duyên cớ, nhưng là Phong Tiêu Diêu tốt xấu phong lưu phóng khoáng, mà lại cũng không phải không hiểu phong tình người, tăng thêm mỗi ngày cảm y ngọc thực, dần dà, các nàng cũng đối Phong Tiêu Diêu sinh ra một chút tình cảm.

Đi đến gần, mặc dù còn không có thấy người, nhưng lại nghe được lượn lờ tiếng đàn từ sâu trong rừng trúc truyền ra.

"Không nghĩ tới vẫn rất có nhã hứng, lúc trước ta vừa bị Phong Tiêu Diêu cái kia tặc tử quẹo vào tới thời điểm, mỗi ngày chỉ là lấy nước mắt rửa mặt, qua

nửa tháng có thừa mới dần dần thích ứng xuống tới, không nghĩ tới nữ tử này ngày đầu tiên còn có hào hứng đánh đàn."

"Có lẽ là vừa bị Phong Tiêu Diêu mời tiến đến, còn không có được chứng kiến Phong Tiêu Diêu thủ đoạn, lúc này mới có như vậy nhàn hạ thoải mái."

"Cẩn thận nghe xong, đàn này nghệ cũng không tệ, đừng nói là là Hồng Tụ bên trong tứ đại tên khôi một trong để chúng ta Phong thiếu gia cho lĩnh trở về rồi?"

"Tứ đại tên khôi... Phong Tiêu Diêu có cái kia tà tâm khẳng định không có cái kia tặc đảm đâu, tứ đại tên khôi cũng không phải hoang tâm thành Thiếu thành chủ có thể tùy tiện đụng đến."

"Hi hi, tỷ tỷ ta cũng là nói cười đâu, Phong Tiêu Diêu có bao nhiêu năng lực, chúng ta đều rõ ràng."

"Tỷ tỷ, người lại đang nói mê sáng!"

Trước mặt nữ tử vừa đi lấy còn một bên thảo luận, tiện thể còn đùa giỡn chơi đùa một trận.

Tô Lạc Vũ cùng mưa nhu hai người rơi vào chúng nữ về sau, nhưng cũng không có tham dự vào phía trước oanh oanh yến yến vui đùa âm ỉ bên trong.

Lúc này nghe được trúc đình ở trong chỗ sâu truyền đến lượn lờ tiếng đàn, mưa nhu không khỏi hỏi: "Mưa rơi, người cảm nghệ cao siêu, nhưng nghe ra được nữ tử này trình độ."

Nghe được mưa tóc mềm hỏi, Tô Lạc Vũ hơi có vẻ bình thản nói ra: "Trào triết thanh âm thôi."

"Người mãi mãi cũng là trực tiếp như vậy lưu loát." Nghe được Tô Lạc Vũ ngắn gọn bình phán, mưa nhu không khỏi bật cười.

Nghe được mưa tóc mềm cười, Tô Lạc Vũ tựa hồ cũng cảm thấy mình bình phán quá mức, sau đó lại bổ sung một câu: "Tiếng đàn loạn một chút, nhưng là kỹ nghệ nhưng cũng coi như là qua được."

Nghe được Tô Lạc Vũ bổ sung, mưa nhu chỉ là cười yếu ớt, nàng minh bạch Tô Lạc Vũ tính tình, có thể làm cho nàng bổ sung một câu "Kỹ nghệ coi như là qua được", như vậy nữ tử này cảm nghệ, cũng tất nhiên sẽ không quá kém.

Đột nhiên, đây Tô Lạc Vũ xe lăn, lại phảng phất đụng phải cái gì.

Nhìn kỹ, lại là một kiện hoa mai trăm nước vấy, nguyên lai là ngay tại vụng trộm đi đến nhìn cô nương, chẳng biết tại sao, vậy mà gốc tại nơi này.

"Thế gian này, vậy mà thật sự có như vậy mỹ lệ chi nữ tử..."

Chợt nghe được khẽ than thở một tiếng, mưa nhu lúc này mới phát hiện, vừa rồi đi ở phía trước cô nương, lúc này đều ngây ra như phỗng đứng ở nguyên địa, nhìn qua nơi xa.

"Trách không được Liên nhi nói vị này người mới vừa đến, chúng ta đều phải thất sủng đâu, lại là như thế quốc sắc thiên hương."

"Cùng là nữ tử, giờ phút này thấy được nàng một nháy mắt, không chỉ có không cách nào sinh lòng nửa điểm ghen ghét, ngược lại chỉ có không hết tự ti mặc cảm cảm giác."

"Mưa nhu, đây ta đi xem một chút."

Nghe được bên người nữ tử sợ hãi thán phục, Tô Lạc Vũ nguyên bản lãnh đạm sắc mặt rốt cục có một chút biến hóa, tăng thêm mới khúc đàn thanh âm, nàng đột nhiên đối với cái này lúc sâu trong rừng trúc vị kia chưa từng gặp mặt nữ tử sinh ra không ít hứng thú.

Nghe được Tô Lạc Vũ có chút hứng thú, mưa nhu đôi mắt sáng hiện lên một vòng ý cười.

Động tác trên tay nhanh thêm mấy phần, đây Tô Lạc Vũ liền từ nữ tử bên trong ghé qua ra ngoài, thẳng đến tầm mắt trống trải, thấy được sâu trong rừng trúc, cái kia lẳng lặng ngồi quý chân trên mặt đất, phi tốc kích thích từ sắc cổ cầm bóng người màu đỏ.

"Keng!"

Đúng lúc này, tiếng đàn im bật mà dừng.

"Vẫn là không đúng, xem ra, đem ta đối kiếm đạo cảm ngộ dung nhập vào phạm trên dây phương pháp, cũng không có hiệu quả." Lăng Tuyết cau mày lẩm bẩm.

Từ từ mở mắt, ngẩng đầu, lại là vừa vận nghênh tiếp Tô Lạc Vũ con người sáng ngời.

Tại Tô Lạc Vũ thanh tịnh con người bên trong, lúc này phản chiếu lấy Lăng Tuyết Hồng váy nở rộ tư dung tuyệt thế.

Lăng Tuyết có thể cảm nhận được nàng đôi mắt chỗ sâu một màn kia, bởi vì nhìn thấy mình mà biểu lộ ra cái chủng loại kia không dễ dàng phát giác tán thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Thỉnh giáo

"Không nghĩ tới như vậy phong hoa tuyết đại nữ tử, cũng bị Phong Tiêu Điều bỏ vào trong túi."

Trước mặt đỏ tươi thân ảnh, phảng phất một đóa tiên diễm thịnh thế hoa hồng.

Cứ việc tại Hồng Tụ nhiều năm, gặp qua đủ loại mỹ mạo nữ tử, nhưng là, như Lăng Tuyết như vậy mỹ mạo, Tô Lạc Vũ cũng chỉ là gặp qua một người.

"Có lẽ, Hồng Tụ bên trong, tại dung mạo khí độ bên trên có thể nàng sánh ngang, cũng chỉ có tứ đại tên khò đứng đầu Hề Ly Nhi đi."

Tô Lạc Vũ trầm nghĩ đến, nhìn qua Lăng Tuyết trong mắt, kinh diễm thần sắc, thật lâu không cách nào đánh tan.

Trông thấy cách đó không xa ngồi tại chát gỗ trên xe lăn có kiều mị dung nhan quật cường nữ tử, Lăng Tuyết đôi mi thanh tú hơi nhíu lại.

Nàng đề Phong Dịch Hàn mang nàng đến nơi này, chính là nghĩ một bên một mình tu luyện cảm đạo, một bên chờ Phong Tiêu Điều mang về tin tức liên quan tới Kha Diệc Mộng.

Hiện tại trong lúc nhất thời vậy mà nhiều người như vậy, khiến cho Lăng Tuyết không khỏi sinh lòng mấy phần không vui.

"Đàn của ngươi, có vấn đề."

Phảng phất không nhìn thấy Lăng Tuyết trên gương mặt xinh đẹp không khoái, không có bất kỳ cái gì hàn huyên, Tô Lạc Vũ thẳng cắt chủ đề.

Bất quá như thế để sau lưng mưa nhu trong lòng giạt mình, bây giờ còn không biết đối diện đánh đàn váy đỏ nữ tử tính cách như thế nào, Tô Lạc Vũ như vậy đi thẳng vào vấn đề, sợ là phải đắc tội người.

"Vị cô nương này, mưa rơi tính tình tương đối thẳng, nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ, cũng không nên cùng nàng so đo."

Mưa nhu nhìn thấy Lăng Tuyết đã nhắm lại đôi mi thanh tú, mình bạch các nàng chỉ sợ đã quấy rầy đến Lăng Tuyết, lo lắng Lăng Tuyết càng thêm không khoái, vội vàng giải thích nói.

"Ngươi nói là, ngươi có thể nghe ra ta cảm có vấn đề?"

Không để ý đến mưa nhu, nghe được Tô Lạc Vũ, Lăng Tuyết trong đôi mắt đẹp quang mang lóe lên, nhìn thật sâu cái kia ngồi tại trên xe lăn nữ tử nói ra.

Lăng Tuyết lời này vừa ra, trực tiếp để Phong Tiêu Điều bày thiếp nhóm thần sắc khác nhau.

Theo các nàng, Lăng Tuyết câu nói này, tràn ngập mùi thuốc súng.

Các nàng đặc địa tới nơi này tìm Lăng Tuyết mục đích, vẫn tương đối phức tạp.

Có người chỉ là đơn thuần bởi vì tò mò tâm thức đây, muốn tới đây nhìn một chút vị này nghiêng nước nghiêng thành nữ tử, mà có người, lại là mang theo muốn chen ép Lăng Tuyết người mới này ý nghĩ tới.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, có giang hồ địa phương liền có phe phái phân chia.

Mà mặc kệ ở đâu cái phe phái bên trong, chói mắt người mới, vĩnh viễn là nhất không được người hoan nghênh.

Tại nghe không bằng mắt thấy, tại tận mắt thấy Lăng Tuyết xinh đẹp gần giống yêu quái dung mạo, cùng cảm nhận được nàng cái kia khí chất phi phàm về sau, đại đa số người trong lòng đều sinh ra cực lớn cảm giác bất an.

Bây giờ có Tô Lạc Vũ chọn lấy cái tốt đầu, tự nhiên có người vỗ tay gọi tốt.

"Roi Vũ muội muội nói có vấn đề, đó chính là có vấn đề, phải biết nàng đã từng thế nhưng là Hồng Tụ đầu bài hoa khôi, cảm nghệ siêu quần, tài nghệ trấn áp quần phượng, lời nàng nói, thế nhưng là đại biểu cho quyền uy đây."

"Đúng vậy a, từ khi mưa rơi bụi bụi sau khi đến, bởi vì lo lắng mất mặt, đã không có người dám lại trong phủ tiếp tục đánh đàn, cũng liền người cái này mới tới không biết rõ tình huống, dám múa riu qua mắt thợ."

Càng là giống Lăng Tuyết dạng này dung mạo mỹ mạo người mới, các nàng thì càng đến ngoan trứ tâm chèn ép một phen, không phải ngày sau vừa được sủng, liền hết thảy sẽ không đem bọn hắn những lão nhân này để vào mắt.

Nghe được các nàng nói chuyện, Lăng Tuyết trong lòng hơi động, cũng hiểu được, các nàng hẳn là Phong Tiêu Diêu từ phía trên vân quốc các nơi mang về phủ thành chủ cất giữ đủ loại màu sắc hình dạng nữ tử.

Bây giờ các nàng đến tìm mục đích của mình đã rõ ràng, chính là muốn tới chèn ép mình, nghĩ tới chỗ này, Lăng Tuyết không khỏi cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Thật sự là nằm cũng trúng đạn tiết tấu.

Sau khi nghĩ thông suốt, Lăng Tuyết tất nhiên là sẽ không cùng các nàng một đám nữ nhân so đo.

Ngược lại bởi vì các nàng xảo trá trong giọng nói tiết lộ ra ngoài tin tức, Lăng Tuyết thâm thúy đôi mắt bộc phát sáng rực.

Hồng Tụ là Thiên Vân quốc đệ nhất giáo phường, mà có thể tại Hồng Tụ bên trong đi đến đầu bài hoa khôi vị trí này, ngoại trừ phải có không tầm thường tướng mạo bên ngoài, cầm kỳ thư họa bên trong, nhất định có một dạng đạt tới cảnh giới cực cao.

Lại là không nghĩ tới, lại có thể tại hoang tâm thành trong phủ thành chủ nhìn thấy trong đó một vị, Lăng Tuyết trong lòng kinh ngạc sau khi, cũng càng thêm mong đợi.

Lăng Tuyết lẳng lẳng nhìn qua Tô Lạc Vũ, nàng đang chờ Tô Lạc Vũ trả lời.

Có lẽ, Tô Lạc Vũ vị này đầu bài hoa khôi trả lời, có thể trợ giúp mình đột phá tư duy theo quán tính công xiềng.

Lăng Tuyết hai con ngươi giống như đêm thiên lợi kiếm, sắc bén vô cùng.

Tại nàng nhìn soi mói, Tô Lạc Vũ cảm giác mình phảng phất một mình đặt mình vào tại kiếm hải bên trong.

Toàn bộ thế giới trong lúc đó chỉ còn lại có nơi xa cái kia đạo đồ tươi thân ảnh, cùng không hết sáng loáng hàn quang

Tô Lạc Vũ rõ ràng cảm nhận được, nàng sinh cùng tử, ngay tại Lăng Tuyết một ý niệm.

"Nữ tử này là cái rất đáng sợ tu sĩ, hơn nữa còn là kiếm tu!"

Tô Lạc Vũ lạnh lùng trên dung nhan bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thì giật mình.

Trải qua nhiều năm ở vào Hồng Tụ giáo phường cái này thùng nhuộm bên trong, Tô Lạc Vũ sớm đã luyện thành không tầm thường nhãn lực, lại thêm tu cầm chi đạo, khiến người ngũ giác càng thêm linh mẫn, Tô Lạc Vũ chỉ là từ Lăng Tuyết nhìn chăm chú bên trong, liền có thể cảm nhận được bất phạm của nàng chỗ.

Mà cũng liền ở thời điểm này, Tô Lạc Vũ ần ần ý thức được, các nàng đối Lăng Tuyết thân phận chỉ sợ sinh ra có chút hiểu lầm.

Giống Lăng Tuyết như vậy nữ tử, rất có thể không phải lấy Phong Tiêu Diêu tân tấn ái thiếp thân phận, mà là lấy một vị tôn quý thân phận khách khứa tiến vào phủ thành chủ.

Kèm chế trong lòng kinh hãi, Tô Lạc Vũ vẫn chỉ là lãnh đạm mở miệng nói: "Người khác khả năng nghe không hiểu, nhưng là ta biết, ngươi mỗi đầu dây đàn bên trong hỗn tạp thanh âm cực kỳ hỗn tạp, dạng này là không có cách nào đàn hảo cầm."

Bất quá tại chú ý tới Lăng Tuyết trên ngọc thủ từ sắc cổ cầm, lại có bảy đầu dây đàn thời điểm, Tô Lạc Vũ ánh mắt hung hăng ngưng tụ.

Thất Huyền Cầm, nàng chỉ là trong Hồng Tụ, nghe nói Hề Ly Nhi nói qua, đây là một loại cổ lão đến đã hoàn toàn không cách nào ngược dòng tìm hiểu đầu nguồn dây đàn bố pháp.

Nghe Hề Ly Nhi nói, chỉ có Thất Huyền, mới có thể đem trong thiên hạ tất cả tình cảm dung nhập vào khúc đàn bên trong.

Năm dây cung có thiếu, Thất Huyền thì hải nạp càn khôn.

Bất quá, cứ việc một mực có dạng này một loại truyền thuyết, nhưng lại hiếm có người biết đạo, Thất Huyền chỉ cầm, đến tột cùng phải làm thế nào đàn tấu.

Không nghĩ tới, vậy mà có thể ở chỗ này, nhìn thấy trong truyền thuyết Thất Huyền Cầm, Tô Lạc Vũ không khỏi đối Lăng Tuyết thân phận càng thêm cảm thấy hứng thú.

"Người hẳn là vừa tiếp xúc cảm đạo không lâu đi, cảm đạo cùng học tập thi thư giống nhau, hẳn là tiến hành theo chất lượng, vừa mới bắt đầu liền trực tiếp tiếp xúc đến nay còn chưa có người có thể nắm giữ Thất Huyền Cầm, lại là quá vội vàng."

Nghe được Tô Lạc Vũ vậy mà biết Thất Huyền cùng năm đây cung phân chia, Lăng Tuyết con mắt không khỏi sáng lên.

Quả nhiên thịnh danh chi hạ cũng vô hư sĩ, Tô Lạc Vũ có thể lấy cảm đạo đạt được đầu bài hoa khôi địa vị, nàng tại cảm đạo bên trên tạo nghệ, đúng là không thấp.

Mưa nhu thì là hơi kinh ngạc nhìn qua bên người ngồi tại chiếc ghế bên trên Tô Lạc Vũ.

Nàng hiểu rất rõ Tô Lạc Vũ ngày thường có thể nói một câu liền sẽ không nói hai câu tính tình, xem ra, xa xa vị kia váy đỏ nữ tử, đúng là để Tô Lạc Vũ nhắc lên hứng thú rất lớn.

"Ta đúng là vừa tiếp xúc cảm đạo không lâu, còn hi vọng vị cô nương này vui lòng chỉ giáo."

Lăng Tuyết thả ra trong tay chi cầm, đứng người lên, nhìn qua Tô Lạc Vũ nói ra.

Trông thấy Lăng Tuyết không chỉ có không có sinh khí, ngược lại một bộ khiêm tốn thỉnh giáo dáng vẻ, chúng nữ có chút ngoài ý muốn, bất quá trong đó vẫn là có nữ tử hừ lạnh nói ra: "Mưa roi cũng không phải cô gái tầm thường, người muốn thỉnh giáo liền có thể thỉnh giáo, cũng nghĩ quá đơn giản đi!"

Tô Lạc Vũ ngày thường tính cách bọn hắn hiểu rõ, không phải thuộc về bình dị gần gũi loại hình, bình thường muốn để nàng nói chuyện đều tốn sức, huống chi là để nàng đến giáo người khác cảm đạo.

Vậy nhưng thật sự là so với lên trời còn khó hơn!

Không nói chuyện ân tiết cứng rắn đi xuống, Tô Lạc Vũ liền ra ngoài dự liệu của mọi người, nói ra: "Ta tài sơ học thiền, chỉ giáo không dám nhận, liền cùng người chia sẻ một chút cảm đạo kinh nghiệm đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Phong trúc huyền cầm

Nghe được Tô Lạc Vũ, chớ nói chúng nữ, liền xem như trạm sau lưng Tô Lạc Vũ mưa nhu, cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Dựa theo mưa nhu đối Tô Lạc Vũ hiểu rõ, liền xem như Tô Lạc Vũ đối Lăng Tuyết đề hứng thú, cũng quả quyết không có nhân tâm đi chi điểm.

Kỳ thật mưa nhu cũng không có đoán sai.

Nguyên bản dựa theo Tô Lạc Vũ tính tình lãnh đạm, coi như Lăng Tuyết sinh lại mỹ mạo, tu vi cao thâm đến đâu khó lường, nàng xác thực cũng sẽ không muốn đi chi điểm Lăng Tuyết.

Sở dĩ để Tô Lạc Vũ sinh lòng muốn chi điểm Lăng Tuyết ý nghĩ, là Lăng Tuyết trong tay Thất Huyền cổ cầm.

Thất Huyền, là một cái truyền thuyết.

Mới đang nghe Lăng Tuyết hỗn tạp tiếng đàn thời điểm, nàng liền ần ần cảm giác được trong âm vực tựa hồ viễn siêu mọi người đoán bao la.

Tại lúc ấy Tô Lạc Vũ trong lòng liền có chút ngạc nhiên, bất quá vẫn là không thể tin được, chỉ đem những này xem như ảo giác.

Thế nhưng là thẳng đến nhìn thấy Lăng Tuyết về sau, nhìn kỹ Lăng Tuyết trong tay cổ cầm, lại là bảy đạo dây đàn thời điểm, Tô Lạc Vũ liền biết, Lăng Tuyết nhất định là nắm giữ lấy thượng cổ cảm đạo một chút tin thời ức!

Bây giờ, một cái cổ lão thời đại hoá thạch sống xuất hiện ở trước mặt nàng, làm chìm đắm cảm đạo mười mấy năm người, Tô Lạc Vũ tự nhiên nóng lòng không đợi được.

Mặc dù mình Bạch Lăng Tuyết nhất định là còn tại tìm tòi bên trong, nhưng là, ở thời đại này có thể gặp được một cái thật sự hiểu rõ Thất Huyền, đồng thời muốn ném thư Thất Huyền người, đã cực kỳ không dễ.

"Không biết người đời năm huyền cầm nắm giữ như thế nào, bất quá người nếu là muốn hiểu thấu đáo Thất Huyền Cầm, trong mắt của ta, vẫn là phải trước từ năm dây cung bắt đầu." Tô Lạc Vũ ngừng đầu, nhìn qua Lăng Tuyết tinh xảo dung nhan nói ra.

"Thất Huyền!" Nghe được Tô Lạc Vũ, bên cạnh có nữ tử cả kinh kêu lên.

Lập tức có người nhìn kỹ lại Lăng Tuyết mới vừa mới buông xuống từ sắc cổ cầm, phía trên sáng loáng long lánh to bạc, không nhiều không ít, chính là bảy đầu!

"Ta học tập cầm đạo lâu như vậy đến nay, lại là chưa từng nghe nói qua có người dùng Thất Huyền đánh đàn."

"Chỉ là lờ người thôi, cung thương sừng trung vũ ngũ âm, đây là từ xưa đến nay tất cả tiền bối tổng kết ra ngũ âm, nàng hẳn là cho là nàng một người có thể khiêu chiến vô số tổ tiên trí tuệ kết tinh à?"

"Lại là không nghĩ tới, như vậy mỹ mạo nữ tử, vậy mà lại là như thế không biết ngạo mạn người..."

Phát hiện Lăng Tuyết thật dùng chính là có bảy đạo dây đàn cổ cầm về sau, chúng nữ đều là giống như là nhìn đi đoán nhìn xem Lăng Tuyết.

Dù sao tại bây giờ thế giới này, âm luật có năm loại, cung thương sừng trung vũ ngũ âm, đây đã là công lý tồn tại ở trong lòng của tất cả mọi người.

Lăng Tuyết dùng Thất Huyền Cầm hành vi, tựa như là đang tính thuật bên trên, công khai nói một cộng một bằng ba để cho người ta không hiểu.

Mưa nhu cũng có chút kinh ngạc nhìn qua cách đó không xa đạo này tiền điểm thân ảnh.

Bất quá cứ việc nàng cũng không thể hiểu thành cái gì Lăng Tuyết là muốn dùng Thất Huyền Cầm, nhưng nhìn Tô Lạc Vũ thái độ, trong nội tâm nàng vẫn đoán được, cái này Thất Huyền Cầm đạo, có lẽ ẩn giấu đi không muốn người biết đại bí mật.

"Thất Huyền cầm đạo bên trên, ta không có cách nào nói cho người cái gì. Nhưng là năm dây cung cầm đạo, ta có chút lĩnh ngộ, ngược lại là có thể chia sẻ cùng người."

Không để ý đến chung quanh chúng nữ phản ứng, Tô Lạc Vũ bình tĩnh nói.

Tại tư thái bên trên, nàng một mực đem mình đặt ở cùng Lăng Tuyết ngang hàng vị trí bên trên.

"Người lại nghe kỹ." Tô Lạc Vũ nói ra.

Chỉ gặp nàng trên tay nhẹ nhàng khẽ động, một thanh màu xanh phong trúc huyền cầm trống rỗng xuất hiện tại Tô Lạc Vũ trên tay.

Không gian giới chỉ!

Lăng Tuyết chú ý tới Tô Lạc Vũ tinh tế ngón tay trắng nõn bên trên khảm nam lấy một viên màu lam không gian giới chỉ, tại tia sáng bên trong long lánh hào quang sáng chói.

Tô Lạc Vũ không phải tu sĩ, không có nguyên khí, không dùng đến tu sĩ tầm thường sở dụng không gian giới chỉ, chỉ có thể dùng loại này dùng trân quý chất liệu chế tạo phẩm nhân chuyên dụng không gian giới chỉ.

Phong màu xanh trúc cầm, chỉ là bình tĩnh nằm trên tay Tô Lạc Vũ lúc, liền có vô tận nhỏ xíu khí lưu từ dây đàn bên trên tràn lan mà ra.

Những khí lưu này, có thể đối tiếng đàn hiệu quả tiến hành cực lớn tăng phúc, không chỉ có thể đề cao cầm chuẩn âm, hơn nữa còn có thể làm cho truyền đạt tiến trong tình cảm càng thêm mãnh liệt, càng xâm nhập thêm lòng người.

Cái này cùng Kiếm Đâm Cầm Tâm nhìn rõ thiên hạ vạn tình, trực chỉ thương sinh đại đạo khác biệt, cái này kỷ nguyên đám người không cách nào làm đến vô cùng vô tận, chỉ có thể ở chiều sâu bên trên tiến hành đào móc.

Nhìn thấy Tô Lạc Vũ xuất ra thanh này phong trúc huyền cầm thời điểm, chúng nữ thần sắc có chút mất tự nhiên, trong thần sắc lộ ra hâm mộ cùng ghen ghét.

Tô Lạc Vũ nhìn qua trong tay phong trúc huyền cầm, thần sắc ở giữa hiện lên dị sắc.

Phong trúc là cực kỳ trân quý chế cầm vật liệu, nó chất bình thường cầm, nếu là có thể hỗn hợp bên trên một điểm phong trúc, liền có thể khiến cầm âm sắc đạt được không nhỏ tăng phúc.

Mà Tô Lạc Vũ trong tay thanh này phong trúc huyền cầm, có một nửa cầm đáng người đoán trúng dung nhập phong trúc, nó giá trị không cần nói cũng biết.

Bởi vậy, cái này một thanh cầm, có thể nói là giá trị liên thành.

Bất quá, coi như thế, tại nửa năm trước đó vẫn là bị Phong Tiêu Điều không tiếc lấy trăm vạn món tiền khổng lồ ở trong phòng đấu giá vỗ xuống đưa

cho Tô Lạc Vũ.

Lúc ấy mưa một lần xuống còn có nàng lúc này mang trên ngón tay màu xanh da trời không gian giới chỉ.

Đối với Phong Tiêu Diêu, tình cảm của nàng một mực lúc rất phức tạp.

Phong Tiêu Diêu đối nàng đầu nhập, không thể nghi ngờ là to lớn.

Trong đó không riêng gì làm lễ vật phong trúc huyền cầm, cùng nàng trên tay cái này một viên không gian giới chỉ, còn có nàng cái kia một tờ văn tự bán mình mưa xuống, Phong Tiêu Diêu vì mưa lại, cũng là bỏ ra giá cả to lớn.

Nhưng là, Phong Tiêu Diêu phong lưu thành tính, quá mê tín vật chất lực lượng, dạng này vật chất tình yêu, cũng không phải là nàng chân chính muốn.

Hít một hơi thật sâu, Tô Lạc Vũ thu hồi tâm thần.

Lúc này, trong ánh mắt của nàng, chỉ còn lại có năm đạo dây đàn tồn tại.

"Keng!"

Dây đàn rốt cục bị Tô Lạc Vũ kích thích, như là suối suối thanh tịnh tiếng đàn cốt cốt chảy vào lòng của mọi người ở giữa.

Tô Lạc Vũ mười ngón tại cầm trên bàn uyển chuyển nhảy múa, dù cho không đi nghe cái kia thấm vào ruột gan tiếng đàn, chỉ là nhìn xem ngón tay của nàng, cũng làm cho người vô cùng mê say.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, thẳng đến cuối cùng, mười ngón phảng phát như là huyền ảnh đồng dạng tại phong trúc trên đàn phi động lên.

Lăng Tuyết nhìn thấy Tô Lạc Vũ phi tốc nhảy múa tinh tế ngón tay ngọc, trong lòng không khỏi tán thưởng không thôi.

Phải biết Tô Lạc Vũ chỉ là một phạm nhân, tại thân thể tổ chất bên trên, xa xa không thể cùng bọn hắn tu sĩ so sánh, nhưng mà Tô Lạc Vũ lại có thể lấy phạm thể làm đến dưới mắt tình trạng này, đúng là làm cho người kinh diễm vô cùng.

"Mỗi cái âm phù, đều đại biểu cho người trình diễn một loại cảm xúc, cung thương sừng trung vũ, hi nộ ái ố giận."

Tô Lạc Vũ đột nhiên nói ra, chỉ là, động tác trên tay của nàng không có dừng lại, vẫn tại dây đàn bên trên bay múa.

Tâm phân nhị dụng!

Lăng Tuyết trong lòng giật mình, Ngưng Mạch Cảnh tu sĩ đều khó mà làm được tâm phân nhị dụng, bây giờ thế mà tại Tô Lạc Vũ trên thân gặp được.

"Người chỗ đàn tấu khúc mắt, nhìn như bao hàm vạn âm, nhưng kì thực là bèo trôi không rễ. Người chỉ là vì âm phù mà đi đối ứng âm phù, người lại quên, khúc đàn, trọng yếu nhất chính là tình cảm."

Lượn lờ tiếng đàn ở trong thiên địa quanh quẩn, tô tuyết rơi bình tĩnh nói, phảng phát đối với nàng mà nói, tâm phân nhị dụng, liền là một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ.

"Người cần thận nghe ta chỗ đàn tấu khúc đàn, cùng người chỗ đàn tấu, có cái gì khác biệt."

Nghe được Tô Lạc Vũ, Lăng Tuyết như thể hồ quán đỉnh, thân thể mềm mại hơi chấn động một chút.

Nàng đúng là không đề ý đến máu chốt nhất một điểm, cái kia chính là tình cảm!

Lúc trước trong luyện tập, nàng vẫn luôn là ở vào tu sĩ góc độ đến đối đãi diễn tấu vấn đề, nàng suy tư chỉ có đại đạo cùng dây đàn, còn có vô số âm phù.

Nhưng mà, nàng lại quên khúc đàn bị sáng tác đi ra ban sơ mục đích... Biểu đạt!

Hít một hơi thật sâu, Lăng Tuyết chậm rãi hai mắt nhắm lại, đem ngũ giác triệt để mở ra.

Nàng phải thật tốt, đi lắng nghe Tô Lạc Vũ cái này một bài khúc đàn bên trong mong muốn biểu đạt tình cảm.

Chương 97: Trong hồng trần quá khứ

Xinh đẹp tiếng đàn dần dần giống như là thủy triều bốn phía ra, tại mệnh môn biển trúc bên trong tung bay, vòng quanh xanh tươi lục trúc chậm rãi bên trên.

Giống như trong núi u cốc bên trong uốn lượn chảy xuôi thanh tuyến, chảy vào ở đây trái tim của mỗi người.

Tô Lạc Vũ cảm nghệ vốn là cao siêu vô cùng, tăng thêm trên tay còn có phong trúc huyền cầm to lớn tăng phúc, lúc này tiếng đàn bay lên, rơi vào lòng của mọi người bên trong, trực tiếp đem tất cả mọi người đồng loạt đưa vào cái kia trải qua nhiều năm hồng trần bên trong.

"Lăn đi, tiểu ăn mày, thói tha tới đây xem nào nhiệt gì!"

Hồng Tụ giáo phường công, thân mang màu xanh áo vải gã sai vặt hướng phía trên mặt đất quần áo tả tơi, một mặt xám bần tiểu nữ hải quát lên.

Cô gái này, chính là tuổi thơ lúc Tô Lạc Vũ.

Leo lên tại cao cao màu đỏ thắm ngưỡng cửa tay nhỏ, đầu ngón tay bên trong lấy dính đen kịt bùn đất, trên thân còn có một số tình hồng vết máu.

Tại Thiên Hải Quận bên trong một thân một mình bồi hồi hồi lâu, dựa vào người qua đường bố thí miễn cưỡng chịu qua mấy ngày Tô Lạc Vũ, lại là không nghĩ nếu còn tiếp tục như vậy nữa.

Hạ quyết tâm về sau, nàng bằng vào ý chí kiên cường lực, bỏ tới Hồng Tụ giáo phường công.

Bán thân bất toại năng, muốn tự lực cánh sinh, lại bởi vì tuổi còn nhỏ, nhất thời lại chỉ có thể nghĩ đến cái này hồng trần chi địa.

Nàng biết, đi vào nữ tử, không phải đều phải bán thân thể, các nàng còn có thể lựa chọn bán nghệ không bán thân.

Tô Lạc Vũ chính là muốn trở thành thanh quan nhân, dựa vào mãi nghệ sống sót.

Mà lại, nàng muốn báo thù, không cách nào tu luyện, chỉ có thể làm phạm nhân nàng, chỉ có mượn Hồng Tụ chi thể, mới có cơ hội giết chết nàng muốn giết người.

Tô Lạc Vũ ngẩng đầu, nhìn qua cao cao quan sát nàng, mọc ra một đôi mắt tam giác, một mặt hung ác áo xanh gã sai vặt, vô cùng hư nhược nói ra: "Ta phải vào Hồng Tụ."

"Người xác định người không có nói sai, liền người một cái rách rưới nhỏ người thọt, cũng muốn tiến Hồng Tụ? Hắc hắc, liền người dạng này tiến đến, chỉ có thể cho chúng ta Hồng Tụ chiêu hắc."

Gã sai vặt giống như là nhìn thẳng ngốc đồng dạng nhìn qua dưới đáy tiểu ăn mày, cực điểm trào phúng chi năng.

"Ta có thể." Nữ hải thần sắc lóe ra quật cường, cứ việc suy yếu vô cùng, nhưng là ngữ khí lại là vô cùng kiên định.

Áo xanh gã sai vặt toát ra phiền chán thần sắc, khoát tay áo: "Cút nhanh lên, thừa dịp hiện tại người còn không nhiều, không phải một hồi liền thật đối người không khách khí, cũng đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Nghe được gã sai vặt, nữ hải không tiếp tục để ý hắn, mà là đem ánh mắt nhìn về phía bên trong phần hồng lăng la ồn ào náo động thế giới, bỏ qua cao cao cánh cửa.

"Nha a, người thật đúng là nhìn ta dễ khi dễ đâu, như thế liền bỏ vào tới? !" Gã sai vặt cảm giác uy nghiêm của mình nhận lấy khinh thị, giận quá thành cười, nhất thời bắt đầu giận đạp lên Tô Lạc Vũ tới.

Tô Lạc Vũ bởi vì đau đớn kịch liệt, rất nhanh ôm mình co quắp tại ngưỡng cửa, nhưng lại một tiếng không hừ.

"Lại không lăn, ta liền đạp chết người tên tiểu khát cái này!"

Gặp Tô Lạc Vũ còn không ngoan ngoãn xéo đi, gã sai vặt càng cho hơi vào hơn phần, trên chân cường độ không khỏi lại gia tăng mấy phần.

Qua đường người chỉ là liếc nhìn, liền minh bạch xảy ra chuyện gì, cười nhạo vài tiếng cũng không tiếp tục để ý, trực tiếp liền đến bên trong tiêu dao.

"Dừng tay." Từ giữa đầu đột nhiên đi tới một cái nùng trang điểm mặt, dáng người xinh đẹp nữ tử.

Từ mới nàng liền chú ý tới nơi này, nguyên bản lòng trước gã sai vặt một hung hăng, bình thường tiểu nữ hải cũng sẽ sợ hãi, lại là không nghĩ tới, tên tiểu khát cái này vậy mà như thế quật cường.

Trông thấy cái này lại là nữ tử này, gã sai vặt liên tục không ngừng dừng lại chân, bộ dạng phục tùng thuận thủ nói ra: "Được rồi, Hạ đại nhân đều buông lời, tiểu nhân tự nhiên đáp ứng."

"Nơi này không có việc gì, người tiếp lấy tiếp đãi khách nhân đi thôi." Được xưng là Hạ đại nhân nữ tử hé miệng cười một tiếng, nói ra.

"Vâng, cái kia tiểu nhân trước hết đi làm việc."

Gã sai vặt một mặt a dua nói, liền ra ngoài cửa tiếp tục tiếp khách đi.

"Người tên là gì?" Đi đến Tô Lạc Vũ trước người, nữ tử ngồi xổm xuống, ngón tay dài nhọn nâng lên cằm của nàng, nhìn qua nữ hài một mặt cát bụi, nhiều hứng thú mà hỏi.

"Tô Lạc Vũ."

Nhìn qua cô gái đối diện sắc thái nồng đậm dung nhan, Tô Lạc Vũ nói ra.

"Nơi này là ăn người Địa Ngục, mà không phải cái gì ám áp Thiên Đường, người cũng đã biết?"

Nghe được nữ tử tra hỏi, Tô Lạc Vũ không chút do dự nhẹ gật đầu.

Nữ tử khoe miệng nhẹ nhàng câu lên, nói ra: "Cái kia hoan nghênh người gia nhập Địa Ngục."

...

"Nhìn cái gì vậy, người muốn ăn a, còn muốn ăn cơm lời nói, liền đem hôm nay cầm luyện tốt, nếu không cũng không cần vọng tưởng!"

Một cái nùng trang điểm mặt, đáng người xinh đẹp nữ tử tựa tại màu đỏ thắm cổng, hai mắt hung ác trừng mắt một cái ngồi tại nho nhỏ chiếc ghế bên Tô Lạc Vũ mảng.

Nàng chính là vị kia Hạ đại nhân.

Nhìn qua nữ hài hơi có vẻ thanh lãnh trên khuôn mặt ửng đỏ hốc mắt, cùng bị cứng rắn dây đàn cắt tới sưng đỏ tay nhỏ, nữ tử ánh mắt hiện lên thần sắc khác thường.

Chỉ nghe nàng tức giận khẽ gắt một tiếng, nói ra: "Hong Tụ không phải thu lưu người rảnh rỗi nơi tốt, người nếu là nghĩ nơi này kiếm miếng cơm ăn, lại không muốn ra bán mình thân thể, người liền phải liều mạng cố gắng, người nếu không muốn liều mạng, cũng đừng đi để ý những cái kia không đáng tiền ranh giới cuối cùng."

"Cũng đừng quên, người bán thân bất toại, đừng nói là mãi nghệ, liền là bán mình, cũng không có mấy cái khách nhân thích người dạng này, càng như vậy, người càng đến cố gắng gấp bội, so cái khác cô nương đều cố gắng."

Nghe được nữ tử nói lời, Tô Lạc Vũ non nớt thanh lãnh khuôn mặt chỉ là nhẹ gật đầu, một câu không nói, liền vui đầu luyện tiếp cầm.

Phụ mẫu bị người giết chết, bây giờ chỉ còn lại có nàng một người, hết thảy đều phải dựa vào chính nàng, bao quát âm no.

Nhìn qua Tô Lạc Vũ cầm đầu khổ luyện bộ dáng, nữ tử nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ gật đầu, liền đi ra cửa.

"Thật sự là một cái quái cường lại kiên cường nữ tử." Nhìn qua hình tượng bên trong đánh đàn tiểu nữ hài, Lăng Tuyết ở trong lòng cảm thán nói.

Hoạ tử trong nhà, một cái đưa mắt không quen nữ hài, vẫn có thể không mất tôn nghiêm trong cái thế giới này quái cường kiên cường sống sót.

Cái này làm cho Lăng Tuyết không khỏi vô cùng bội phục.

Mà cùng lúc đó, Lăng Tuyết đối với cầm đạo, cũng lại có nhận thức mới.

Tiếng đàn cùng ngôn ngữ, vẫn tự trăm sông đổ về một biển, chỉ là đổi một cái phương thức đem mình muốn biểu đạt cảm xúc cùng muốn giảng thuật cổ sự, biểu đạt ra tới.

Cầm đạo, tu luyện tới Tô Lạc Vũ cảnh giới thời điểm, cũng có thể làm đến như là kiếp trước phim.

Thông qua tiếng đàn, sinh động hình tượng đem từng cái cổ sự hoàn chỉnh giảng thuật đi ra.

Mà dưới mắt, cổ sự này bên trong tích chứa quái cường cùng kiên cường, chính là Tô Lạc Vũ muốn truyền ra ngoài đồ vật.

Cầm phải có tình, mới có thể đàn tấu ra chân chính khúc.

Mà chỉ có chất chứa chân tình khúc đàn, mới có thể diễn hóa chân chính đạo âm.

Ngay tại Lăng Tuyết nghĩ như vậy lúc, nữ hài mắt ăn mắt ngủ luyện cảm hình tượng đột nhiên nhất chuyển, đã đến Tô Lạc Vũ đã thành hoa ngâm thời điểm

Hoa nữ, hoa nhan, hoa phù, hoa ngâm, hoa khô, đây là Hồng Tụ hồng trần nữ năm cái đẳng cấp.

Hoa ngâm, tại Hồng Tụ chế độ đẳng cấp bên trong, cũng coi như đã là hết khổ địa vị.

Mười mấy năm trôi qua, Tô Lạc Vũ khoảng cách công thành danh toại hoa khô vên vện còn lại cách xa một bước.

Ái mộ người cũng dần dần tăng nhiều, bất quá nhiều là ôm bệnh trạng tâm thái muốn cưỡng ép mua xuống Tô Lạc Vũ.

Bởi vì Tô Lạc Vũ cho tới nay thanh lãnh ngạo mạn tính cách, để không ít khách nhân trong lòng đều sinh ra muốn đưa nàng ngạo mạn giẫm tại dưới chân, nhìn nàng dưới thân thể uyển chuyển hầu hạ bộ dáng.

Nhìn đến đây, Lăng Tuyết minh bạch, tiếp theo hình tượng bên trong, nhất định có Phong Tiêu Diêu một phần.

Chỉ là không biết, Phong Tiêu Diêu, tại Tô Lạc Vũ trong trí nhớ, là đóng vai lấy một cái dạng gì nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Không cần trăng sao, chỉ cần một sọ (canh thứ nhất)

"Bọn tỷ muội, các người nghe nói a, ngày hôm trước đông Mai nhi chịu không được thanh quan nhân gian khổ, cuối cùng vẫn là đem mình bán đồ bán tháo."

"Ai, tại Hồng Tụ, muốn bán nghệ không bán thân, ít nhất phải so bán mình không làm xiếc ăn nhiều gấp trăm lần khổ mới được, có đôi khi ta cũng hoài nghi mình kiên trì tới cùng có đáng giá hay không."

"Cũng không phải, ngọn nến vừa diệt, không quan tâm người nào là người nào, chỉ cần banh banh háng, mỹ mỹ ngủ một giấc, bó bạc lớn liền đến trên tay. Nào giống là hiện tại, ăn bữa trước, bữa sau có hay không còn chưa nhất định đâu."

Hồng trần nữ thanh quan nhân, muốn bán nghệ không bán thân, muốn hết khổ là phi thường khó khăn.

Chỉ có nhìn đến hoa ngâm, mới xem như có chút danh tiếng, sẽ có khách nhân thương thức.

Chỉ có lúc có đủ nhiều khách nhân thương thức, thanh quan nhân mới có giá trị bản thân có thể nói.

Có một lần Tô Lạc Vũ đi ngang qua lúc, nghe được bọn tỷ muội nói chuyện, đẩy chiếc ghế tay có chút dừng lại.

"Không có được mới là quý giá nhất, chỉ có treo giá, ta mới có cơ hội giết chết người kia."

Tô Lạc Vũ lẩm bẩm

Nàng là một cái rất cố chấp, thậm chí là chấp nhất đến cố chấp người, nhận định sự tình, liền sẽ không cải biến.

Mỗi một ngày, Tô Lạc Vũ đều tại không biết ngày đêm luyện cảm, thậm chí lúc ngủ, nàng đều ôm trục cảm không buông tay, dùng cái này đến tăng cường mình cùng cảm ở giữa cân đối.

Hạ Lạc Thu nói không có sai, Hồng Tụ không phải Thiên Đường, chỉ ít đối với các nàng những này hồng trần nữ nhi nói, chính là như vậy.

Còn nhiều, rất nhiều hồng trần nữ không muốn ra bán mình, muốn càng thêm có tôn nghiêm còn sống.

Nhưng là, dù sao Hồng Tụ luôn có người cần mở cửa tiếp khách, bởi vậy, tôn nghiêm vĩnh viễn chỉ thuộc về cố gắng nhất nhóm người kia.

Liều mạng rèn luyện cảm kỹ Tô Lạc Vũ, chính là một người trong đó.

Mỗi lần trước khi ngủ, Tô Lạc Vũ đều sẽ dùng bị dây đàn cắt đứt trên ngón tay chảy xuôi giọt máu, tại dưới gối một trương trên tờ giấy trắng viết lên một cái tinh hồng danh tự.

"Tần Phong."

Tần Phong, là Tụ Nguyên Cảnh cao thủ, Thiên Hải Quận Tần gia người.

Cứ việc thế lực còn kém rất xa Thiên Hải Quận kỹ, lời, kha tam đại cự đầu, nhưng cũng coi là một cái tương đối có danh vọng gia tộc.

Mà lại bản thân tu vi cao cường, mặc dù trên thân một đầu hồn mạch đều không có, nhưng này cũng là một tên Tụ Nguyên Cảnh cao thủ, đối với nửa điểm tu vi đều không có Tô Lạc Vũ mà nói, liền là một cái không cách nào rung chuyển quái vật không lồ.

Nhìn lấy mình tự tay viết xuống danh tự, Tô Lạc Vũ thanh lãnh trong ánh mắt, thỉnh thoảng sẽ có quang mang chớp động.

Những năm này, thông qua Hồng Tụ bên trong khổng lồ mạng lưới quan hệ, nàng rốt cục điều tra đến , cùng nàng không đội trời chung cừu nhân chân chính thân phận.

"Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, đã thương thiên vô đạo, đến nay còn để sát hại cha mẹ ta hung thủ bây giờ còn tại ung dung ngoài vòng pháp luật, ta tự nhiên cần thay trời hành đạo."

Mỗi khi Tô Lạc Vũ tại bản thân chất vấn thời điểm, Tô Lạc Vũ đều sẽ như thế kiên định mình.

Tần Phong gấp ghé phụ thân nàng tại trong di tích lấy được một kiện Linh khí, liền đi theo đến Tô Lạc Vũ trong nhà giết người đoạt bảo.

Càng thêm cảm thú chính là, Tần Phong giết người đoạt bảo không nói, còn đem mẫu thân của Tô Lạc Vũ sinh sinh **** đến chết.

Bảy tuổi nàng trốn ở trong khe cửa, đem đây hết thấy thấy rõ ràng, cũng một mực ghi tạc trong lòng.

Tô Lạc Vũ lúc ấy liền thề, không dùng được dạng gì phương pháp, nhất định phải làm cho Tần Phong đạt được vốn có báo ứng.

"Kẹt kẹt."

Ngay tại Tô Lạc Vũ nhìn qua trên tờ giấy trắng lít nha lít nhít huyết hồng danh tự lúc, sương phòng cửa bị người đẩy ra.

Tô Lạc Vũ cuống quýt đem giấy trắng thu vào, xoay người, liền thấy được Hạ Lạc Thu xinh đẹp đáng người, cùng cái kia điểm lệ vô cùng dung nhan.

Lúc trước lần thứ nhất gặp Hạ Lạc Thu lúc, Tô Lạc Vũ vẹn vẹn chỉ có bảy tuổi, mà bây giờ, nàng đã mười chín phượng hoa.

Mười mấy năm năm tháng trôi qua, chẳng những không có tại nữ nhân này trên thân lưu lại mấy may dấu vết tháng năm, ngược lại làm nàng dung nhan càng thêm hào quang đoạt người .

"Hạ tỷ..."

Hạ Lạc Thu thân phận rất không bình thường, cứ việc tại Hồng Tụ bên trong chìm nổi nhiều năm, nhưng là Tô Lạc Vũ đến nay vẫn không mò ra thân phận của nàng.

Tô Lạc Vũ chỉ biết là, Hạ Lạc Thu tại Hồng Tụ bên trong địa vị rất cao, thậm chí khả năng so tứ đại tên khò địa vị còn cao, nhưng cụ thể cao ở đâu, Tô Lạc Vũ vẫn là không rõ ràng.

Hạ Lạc Thu tựa hồ không có chú ý tới mở cửa lúc Tô Lạc Vũ hốt hoảng động tác, chỉ là mỉm cười hỏi: "Hôm nay vừa luyện qua cảm?"

"Đúng vậy Hạ tỷ, mưa rơi đã đem hôm nay huấn luyện mục tiêu đạt thành."

"Khanh khách, hảo muội muội của ta, đổi ngươì, ta thế nhưng là vẫn luôn rất yên tâm, đương nhiên sẽ không lo lắng ngươì lười biếng." Nghe được Tô Lạc Vũ, Hạ Lạc Thu vừa cười vừa nói.

"Ày, đây là đưa cho ngươì, ngươì nhìn tay ngươì phá , lại không hảo hảo bảo dưỡng, coi như ngươì ngày nào thật thành hoa khôi, các nam nhân nhìn thấy ngươì đôi tay này, cũng không dám muốn ngươì."

Nói, Hạ Lạc Thu liền đem một Bình Linh thuốc ném cho Tô Lạc Vũ.

"Trú Nhan Đan?" Tiếp được màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây đồ sứ bình thuốc, ngươì được đan dược mùi thơm, Tô Lạc Vũ lãnh đạm sắc mặt rốt cục có một điểm gọn sóng.

Trú Nhan Đan cực kỳ trân quý, một là ở chỗ vật liệu trân quý, còn có một chút chính là luyện chế Trú Nhan Đan quá trình cực kỳ phức tạp, chỉ có có thể luyện chế ra Tụ Nguyên Đan luyện đan sư mới có thể đem Trú Nhan Đan luyện chế mà ra.

Mà xem như cùng Tụ Nguyên Đan cơ hồ đồng giá đan dược, có năng lực luyện đan sư, sẽ chỉ lựa chọn luyện chế tính so sánh giá cả cao hơn Tụ Nguyên

Đan, mà không phải tốn công mà không có kết quả luyện chế Trú Nhan Đan.

Bởi vậy, Trú Nhan Đan như thế đặc thù hành tình, càng là quyết định viên thuốc này giá trị liền thành.

"Hạ tỷ... Ngươi vì cái gì một mực đối ta tốt như vậy?"

Do dự một lát, Tô Lạc Vũ vẫn là không nhịn được hỏi ra một mực làm phức tạp ở trong lòng nghi vấn.

Từ nàng ngày đầu tiên tiến Hồng Tụ lên, nàng liền có thể cảm nhận được, Hạ Lạc Thu đối nàng tựa hồ so những người khác chiều cố không ít.

"Đối ngươi tốt? Đừng có hiểu lầm, ta tốt với ngươi chỉ là bởi vì ngươi trên sự nỗ lực tiến, khắc khổ cô nương, đều nên được đến chiều cố, chẳng lẽ không phải a?"

Nói xong lời cuối cùng Hạ Lạc Thu lại cười khanh khách : "Hào muội muội, ngươi nhanh hảo hảo nghỉ ngơi đi, chúc ngươi sớm ngày hồng tụ thêm hương, tỷ tỷ sẽ không quấy rầy ngươi ."

Tại Hồng Tụ giáo phường bên trong, hồng tụ thêm hương chỉ ý lại là cùng người bình thường nói tới khác biệt.

Cũng không phải là lấy mỹ mạo nữ tử bồi đọc chi ý, mà là chỉ hồng trần nữ tử dệt hoa trên gấm, danh dương Hồng Tụ, tăng thêm thiên hương!

Tô Lạc Vũ ngồi tại chiếc ghế bên trên, ánh mắt phức tạp nhìn qua từ từ đi xa trang điểm lộng lẫy thân ảnh.

Cầm đạo bên trên đã hơi có tiểu thành nàng, có thể cảm nhận được tiềm ẩn tại Hạ Lạc Thu nhìn như vui cười tiếng nói dưới, một màn kia thường nhân khó mà phát giác tự giễu.

Thời gian như trôi đưa, lại đi nửa năm.

Tô Lạc Vũ cuối cùng từ hoa ngâm bên trong trở hết tài năng, nhất cử trở thành hoa khô.

Không có mệnh luyện cảm mười mấy năm, Tô Lạc Vũ rốt cục chờ đến một ngày này, thời cơ đã thành thực.

Trong lầu các, không còn chỗ ngồi, một khúc tấu thôi, gọi tốt thanh âm lôi động.

Đợi đến tiếng khen cùng tiếng vỗ tay dần dần ngưng xuống lúc, Tô Lạc Vũ nhìn quanh đám người, đột nhiên mở miệng nói: "Ta biết các ngươi đều đối ta có ý tưởng, bất quá trở ngại Hồng Tụ quy củ, không có cách nào xuống tay với ta, bất quá, bây giờ ta liền cho các ngươi một cơ hội."

Tô Lạc Vũ tiếng nói còn chưa hoàn toàn rơi xuống, toàn trường không khí đã triệt để sôi trào lên.

"Tô cô nương, có cái gì yêu cầu ngươi cứ việc nói, chính là muốn ở trên bầu trời tinh tinh mặt trăng, Đường mỗ cũng cho ngươi hái xuống!"

"Ha ha, tô hoa khô, ta một mực ủng hộ ngươi lâu như vậy , chờ liền là ngươi một câu nói như vậy, nói đi, liền là vạn lượng hoàng kim, tại hạ cũng lập tức đưa lên."

Lần này đang ngồi người, vừa vận Phong Tiêu Diêu cũng ở tại chỗ.

Quần tình sôi trào thời điểm, Phong Tiêu Diêu hai mắt quang mang chớp động, nhìn qua trên đài cái kia đạo thanh lệ lại kiên cường thân ảnh, còn đắm chìm trong mới tiếng đàn trong thế giới huyễn, đối Tô Lạc Vũ tình thế bất buộc.

Nghe được dưới đài, luôn luôn bất thiện nói cười Tô Lạc Vũ lại là khó được lộ ra một vòng ý cười, nàng nói ra: "Trích Tinh đập nguyệt rất không cần phải, ai lấy trước đến đầu của người này, liền có thể đến đối thân thể của ta."

Tô Lạc Vũ, ngược lại là ra ngoài dự liệu của mọi người.

Rất nhiều nữ tử treo giá, chỉ vì cầu được có thể tiêu xài một thể vinh hoa phú quý.

Mà nàng Tô Lạc Vũ, lại là chỉ vì cầu được một sọ nhiệt huyết.

Bất quá, đang kinh ngạc về sau, đám khán giả cảm xúc càng thêm điên cuồng lên.

Một cái đầu, đối Hồng Tụ hoa khô đêm đầu, không có cái gì so cái này càng thêm đáng!

Mặc dù bọn hắn đều đã minh bạch, cái này đầu người nhất định không đơn giản!

Nghe được Tô Lạc Vũ không giống bình thường nữ tử yêu cầu, Phong Tiêu Diêu trong mắt quang mang càng sâu, hắn hiểu được, Tô Lạc Vũ nhất định là một cái rất có chuyện xưa nữ tử, mà loại này cảm giác thần bí càng thêm hấp dẫn lấy hắn.

"Người này tại Tân gia, là cái Tụ Nguyên Cảnh tu sĩ, tên gọi... Tân Phong!"

Đang nói ra hai chữ này danh tự thời điểm, Tô Lạc Vũ chỉ cảm thấy toàn thân một cổ nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, vài chục năm như một ngày liễu mạng, tại cái này một cái chớp mắt, vậy mà phảng phất liền đã có đại thù đến báo khoái cảm.

Chỉ có trở thành hoa khô, thân thể của nàng, tại những này lắng từ phía trong lòng, mới rốt cục đáng giá bên trên Tự Nguyên Cảnh cao thủ một cái đầu lâu.

"Không cần trăng sao, chỉ cần một sọ, mưa rơi tự nhiên cội áo dâng lên."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Hồng trần tận, ngộ cầm đạo (canh thứ hai!)

Từ khi ngày đó Tô Lạc Vũ thả ra dùng một cái Tần Phong liền có thể đổi nàng một đêm đêm đầu lời nói về sau, Tần gia liền trực tiếp vỡ tổ.

Không có chuyện gì, so tính mệnh bị xem như hồng trần nữ tử một đêm đêm đầu ngang nhau phẩm cang để cho người cảm thấy vũ nhục.

Nhưng là, từ trên xuống dưới nhà họ Tần, nhưng không ai dám tìm bên trên Hồng Tự giáo phưong, đi tìm Tô Lạc Vũ muốn một cái thuyết pháp.

"Đồ hỗn trướng, chúng ta Tần gia mặt toàn để ngươi một người mất hết!"

Tần gia gia chủ Tần dễ giận tím mặt, giận dữ mắng mỏ Tần Phong nói.

Mà Tần Phong thì là toàn thân run rẩy quỳ rạp dưới đất, kêu khóc nói: "Cha, ngươi nhưng nhất định phải cứu hải nhi a..."

Tần dễ dưới gối có bốn cái nhi tử, Tần Phong là trong đó vô dụng nhất một cái.

Lúc trước thậm chí ngay cả một đầu hồn mạch đều không có ngưng tụ ra liền tự nguyên, điểm này đã để Tần Phong cảm thấy trên mặt không ánh sáng, bây giờ tăng thêm hiện tại chuyện này, càng là chán đến cực hạn.

"Ngươi cũng đã biết Tô Lạc Vũ lấy lý do gì giết ngươi!"

Tần dễ hai mắt trừng trừng, nhớ tới Tô Lạc Vũ lý do, hắn giờ phút này đã nổi gân xanh, hận không thể lập tức liền quân pháp bắt vị thân.

"Hải nhi... Không biết..."

Bởi vì trong lòng vô hạn sợ hãi, Tần Phong giờ phút này ngay cả nói chuyện cũng đã bắt đầu không lưu loát.

"Lúc đầu ta còn muốn giúp ngươi nghịch tử này một thanh, tìm người đi Hồng Tự bên trong cùng Tô Lạc Vũ ý đồ điều giải, nhưng mà lại bị Tô Lạc Vũ cứng rắn trực tiếp cự tuyệt."

"Người kia sau khi trở về, ta mới biết được, nguyên lai ngươi cái này nghiệt tử, không chỉ có giết người đoạt bảo không nói, hơn nữa còn đưa nàng sinh thân mẫu thân **** đến chết, thật sự là súc sinh a! Ta Tần dễ cần trọng nhiều năm như vậy, sở tác sở vi tự hỏi không thẹn lương tâm, làm sao lại sinh ra con trai như ngươi vậy!"

Nghe Tần dễ nói xong, Tần Phong cuối cùng nhớ ra mười mấy năm trước vào cái ngày đó phát sinh sự tình, vốn cho rằng đã qua lâu như vậy, sẽ không có người đi nhắc lên việc này, không nghĩ tới bây giờ lại bị người một lần nữa đào lên!

Lúc trước lại là lưu lại một đầu cá lọt lưới!

"Nguyên lai... Lúc ấy ta quá coi thường tên tiểu tiện chủng kia, nàng cho là nàng trốn ở trong khe cửa ta không có chú ý tới, nhưng kỳ thật ta chú ý tới, không có giết nàng, chỉ là bởi vì để nàng thống khổ còn sống, ta sẽ càng có khoái cảm..."

Tần Phong nghĩ thông suốt hết thảy về sau, giống như là cuồng nhiệt bắt đầu tự lâm bầm.

Nghĩ đến hiện tại có rất nhiều người muốn đầu của hắn, nội tâm vô hạn phần nộ cùng sợ hãi trực tiếp đem hắn đầu não làm cho hôn mê, nó giống như điên cuồng.

Hết thấy, vậy mà tất cả đều là bởi vì lúc trước bị hấn không nhìn một đầu cá lọt lưới!

"Người đi đâu vậy?" Tần dễ hỏi.

"Ta đi đem cái kia tiện nữ nhân chém thành muôn mảnh, một cái hồng trần chi nữ cũng dám lấy chính mình đem đầu cùng ta một cái tự nguyên tu sĩ tính mệnh đánh đồng, ta nhất định sẽ làm cho nàng cảm nhận được so ngày đó càng khủng bố hơn Địa Ngục..."

Chỉ là, Tần Phong vừa bước ra cửa phủ đệ, liền con người đột nhiên co lại, sinh mệnh khí tức lập tức tiêu tán.

Một đạo đỏ tươi nhỏ xuất hiện tại trên cổ hấn.

Một cái áo bào xám trung niên tu sĩ chẳng biết lúc nào xuất hiện tại bên cạnh hấn, trên tay nhẹ nhàng nhắc lên, Tần Phong tràn ngập vô tận sợ hãi đầu liền bị hải xuống, thi thể không đầu "Phù phù" một tiếng ngã trên mặt đất.

"Mười hai đầu hồn mạch khí tức..."

Tần dễ nhìn qua nơi xa cái kia đạo thân ảnh màu xám tro, Mục Quang Vi hơi ngưng.

Hấn chính mình cũng chỉ là mười lăm đầu hồn mạch, nếu là cùng nó một trận chiến, coi như có thể chiến thắng hấn, cũng nhất định phải trả giá bằng máu.

"Ta chính là hoang tâm thành phủ thành chủ cung phụng, chuyên tới để lấy Tần Phong thủ cấp. Tần gia chủ, con trai như vậy, chết chính là chết rồi, mong rằng ngài cùng ta động thủ trước đó, nghĩ lại làm sau."

Tần Phong cho dù ở Tự Nguyên Cảnh bên trong yếu hơn nữa, đó cũng là Tự Nguyên Cảnh cao thủ, chỉ có Ngưng Mạch Cảnh sáu tầng Phong Tiêu Điều tự nhiên cảm không được Tần Phong đầu.

Bởi vậy, muốn cảm xuống Tần Phong đầu người đến chiếm được mỹ nhân cười một tiếng, Phong Tiêu Điều chỉ có thể mượn nhờ cha của hấn năng lượng để hoàn thành.

Đúng lúc trong phủ thành chủ có một vị ngưng tụ mười hai đầu hồn mạch Tự Nguyên Cảnh cung phụng, Phong Tiêu Điều nỗ lực cái giá không nhỏ, rốt cục đem hấn thuyết phục.

Chính là trước mắt vị này áo bào xám tu sĩ.

Mấy hơi về sau, gặp Tần dễ vẫn không có động tác, cái kia đạo thân ảnh màu xám tro thả người rồi đi.

Một ngày sau, dẫn đầu dẫn theo Tần Phong đầu lâu tới gặp Tô Lạc Vũ, chính là Phong Tiêu Điều.

Phong Tiêu Điều đem Tần Phong trước khi chết phát sinh hết thấy đều nói cho Tô Lạc Vũ.

Đây là hấn cố ý bàn giao cung phụng đi ở tâm chú ý sự tình.

Mặc dù là tao bao, nhưng hấn không phải bao cô, mình bạch Tô Lạc Vũ báo thù mục đích, ngoại trừ giết người cái này trực tiếp nhất ý đồ, còn có liên là muốn nhìn cừu nhân trước khi chết phản ứng, đến thu hoạch được cuối cùng đại thù đến báo khoái cảm.

"Người ngược lại là rất có tâm."

Tô Lạc Vũ ngồi tại chiếc ghế bên trên, hơi vênh mặt lên nhìn qua, đang đứng tại trước mặt Phong Tiêu Điều, khóe miệng có chút câu lên.

Cuối cùng liếc mắt tầm kia mang theo vô hạn sợ hãi mà chết đi khuôn mặt, Tô Lạc Vũ mỉm cười, dần dần rút đi che tại trên mặt ngọc thể váy lụa.

Trên bàn gỗ, tràn ngập Tần Phong hai chữ máu tươi xốc xếch giấy trắng, rốt cục bị một trận trường phong thổi đi.

Hồng Lăng bay xuống, dây thất lung dần dần rộng, mưa rơi không hồi hạn.

Đại thù đã đến báo, tiếng đàn đến nơi đây, liền đã lặng yên kết thúc.

Sự tình phía sau, trong mọi người tâm cũng đã biết được.

Bất tri bất giác, một bài phong trần báo thù chi khúc, đã theo thanh phong mà đi.

Đám người trong óc hiển hiện hình tượng giống phá diệt bọt biển, bất tri bất giác đã biến mất không thấy gì nữa.

Xinh đẹp như hoa các nữ tử lúc này đều là mặt lộ vẻ phức tạp nhìn qua lúc này chính đoạn ngồi tại chiếc ghế bên trên Tô Lạc Vũ.

Các nàng lại là không nghĩ tới Tô Lạc Vũ nguyên lai còn có như vậy quanh co quá khứ.

Không thiếu nữ tử khi nhìn đến Tần Phong bị giết, Tô Lạc Vũ nằm gai nếm mật hơn mười chớ, rốt cục đại thù đến báo thời điểm, đã khóc không thành

tiếng.

Từ trong , bọn hắn đã triệt để thay vào Tô Lạc Vũ nhân vật bên trong, nhìn thấy cừu nhân rốt cục không còn ung dung ngoài vòng pháp luật, các nàng đều có một loại phát ra từ nội tâm thư sướng cảm giác.

"Khúc tên hồng trần thán, đạo tận ta mười mấy năm phương hoa lĩnh ngộ cảm đạo, không biết ngươi hiểu nhiều ít?"

Không có để ý người chung quanh phản ứng, Tô Lạc Vũ chỉ là bình tĩnh nhìn qua Lăng Tuyết hỏi.

Nhân sinh như kịch, hỉ như nhân sinh.

Cảm đạo, cũng là như thế.

Lăng Tuyết hít một hơi thật sâu, ánh mắt phức tạp nhìn qua Tô Lạc Vũ.

Không có nàng cùng Tô Lạc Vũ bèo nước gặp nhau, nàng lại vì để cho mình tận khả năng cảm ngộ cảm đạo, hiểu rõ trong tình cảm, liền đem nàng quá khứ hết thảy thông qua tiếng đàn toàn đều biểu đạt đi ra.

"Không cần nhìn ta như vậy, ta chìm đắm cảm đạo mười mấy chờ, vừa mới bắt đầu chỉ là cây đàn làm một loại công cụ, đến bây giờ đại thù đến báo ta, đã đem cảm đạo đều coi là sinh mệnh. Bây giờ trợ giúp ngươi, chỉ là bởi vì ta muốn thấy nhìn trong truyền thuyết Thất Huyền Cảm đạo, là cái dạng gì."

Trông thấy Lăng Tuyết vẻ phức tạp, Tô Lạc Vũ chỉ là bình thản nói ra.

"Tô cô nương truyền đạo chí ân, lãng tịch ghi nhớ trong lòng, hôm nay, nhất định sẽ không cô phụ Tô cô nương một phen dạy bảo."

Thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng đều hóa thành bây giờ một câu nói kia.

Đi trở về đến tử sắc cổ cầm bên cạnh, Lăng Tuyết ngồi xổm hạ xuống, mảnh khảnh ngón tay ngọc vuốt ve qua tử sắc cổ cầm.

Mới Tô Lạc Vũ trong từng màn tràng cảnh lần nữa tại Lăng Tuyết trong đầu nổi lên.

Nghe xong Tô Lạc Vũ cái này một khúc hồng trần thán, giống như tự mình trải qua cảm thụ qua Tô Lạc Vũ mười mấy năm cảm đạo, Lăng Tuyết đã bắt lấy cảm đạo trong mình mình mấu chốt.

"Vô luận là dây cung vẫn là âm phù, đều chỉ là nhân gian vạn tình gánh chịu chi vật."

"Tình, mới là khúc đàn gốc rễ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Lửa dây cung đốt đạo âm, diễn hóa ba ngàn tình!

"Thiên địa chi tình, nhìn không thấy sờ không được, chính là vô hình chi vật."

Lăng Tuyết như có điều suy nghĩ, mảnh khảnh ngón tay ngọc quán quanh lấy sắc bén bạch kim chi khí, nhẹ nhàng kích thích dây đàn.

Cái kia là nàng Ngưng Mạch Cảnh ba tầng nguyên khí cùng kiếm gan bên trong kiếm khí quán quít nhau hình thành một loại nguyên khí, nó cường độ có thể so với hồn mạch cường giả bành trướng nguyên khí!

"Keng!"

Một trận cuồng phong phát qua, thanh trúc chi lâm trong gió chập chòn, vô tận thanh thương sắc lá trúc bay đầy trời hiệp.

Hơn một trăm đạo phàm dây cung hợp thành một cây dây đàn run lên, phát ra cực kỳ hỗn tạp thanh âm, từ Lăng Tuyết một chi bên trong chấn động ra tới.

Truyền vào trong lòng của tất cả mọi người.

Tô Lạc Vũ bàn tay trắng trơn vuốt ve chiếc ghế tay đệm, thanh lãnh khuôn mặt so với vừa nãy tái nhợt không ít.

Nàng nhìn qua nơi xa cái kia váy đỏ nở rộ nữ tử bình tĩnh trong ánh mắt, ngoại trừ có chút vẻ mệt mỏi bên ngoài, còn ẩn ẩn lóe ra thần sắc mong đợi.

Chỉ có nàng chính mình rõ ràng nhất, mới nàng một khúc hồng trần thán, nhìn như đơn giản, kì thực là lấy một loại cực kỳ xảo diệu hình thức đưa nàng mười mấy năm đối với cảm đạo lĩnh ngộ đều truyền thụ cho Lăng Tuyết.

Về phần có thể nắm giữ nhiều ít, vậy liền toàn bằng Lăng Tuyết tạo hóa.

Cứ việc phen này diễn tấu xuống tới, đối nàng tâm thần hao tổn không nhỏ, cần mấy tháng công phu mới có thể khôi phục lại.

Nhưng là nàng lại không hối hận, nàng vốn là muốn làm liền làm người, chỉ cần có một phen một hào hi vọng, cái kia nàng liền có thể không chút do dự đi làm.

Lúc trước bảy tuổi thời điểm, nàng có thể quyết định cả người vào Hồng Tự, mười hai năm năm gai nếm mật, chỉ vì một khi mượn đao giết người.

Hôm nay, nàng cũng có thể hao phí một chút tâm thần, một lần nữa gỡ ra phù bụi tại nội tâm chỗ sâu nhiều năm vết thương, làm một cái có hi vọng diễn tấu ra Thất Huyền Cảm đạo nữ tử truyền nghiệp thụ đạo.

"Còn chưa đủ."

Cái thứ hai dây đàn cũng bị Lăng Tuyết kích thích, đỏ tươi tay áo dài khinh vũ.

Lăng Tuyết dần dần đắm chìm trong tình cảm của mình thế giới bên trong, nàng lúc này trong đầu nổi lên, lại là trí nhớ của kiếp trước.

"Những này liền là người tháng này sinh hoạt phí, nếu là không đủ, người lại nói cho ta biết."

Âu phục giày da nam tử đứng tại thời còn học sinh Tiết lăng trước mặt, sắc mặt có chút phức tạp, nhìn không ra là bức bối vẫn là áy náy.

Hắn đem một chồng màu đỏ tiền mặt nhét mạnh vào Tiết lăng trong tay.

Siết chặt trong tay đếm không hết tiền mặt, đối mặt với cái này giống như đã từng quen biết một màn, Tiết lăng một mực cúi đầu không nói gì.

Tiếng đàn còn tại du dương, nhưng mà, hình tượng phảng phất ngay ở chỗ này cảm ở.

Về sau có sự, từ đầu đến cuối không cách nào tiến lên.

"Còn thiếu rất nhiều! !"

"Keng!" Mười ngón tê động, Thất Huyền đều là tấu, cực kỳ bát ngát âm vực nhất thời vang vọng toàn bộ rừng trúc.

Cổ tay bạch da hồng ngọc măng mầm, điều cầm rút tuyến lộ nhọn nghiêng.

Nhất thời, Hồng Tự bay múa, như đầy trời hoa hồng mưa.

Tô Lạc Vũ nhắm lại hai con ngươi, cảm thụ được cái này Thất Huyền mang tới viễn siêu năm dây cung bao la âm vực.

"Không đủ." Tô Lạc Vũ nhẹ giọng nói.

Cứ việc bây giờ âm vực cực kỳ bao la, nhưng là Lăng Tuyết từ đó biểu đạt ra tới tình cảm, lại là xa xa không kịp nàng một khúc hồng trần thán bên trong tích chứa tình cảm.

Mưa nhu nhìn qua nơi xa Hồng Tự nhảy múa tuyệt thế nữ tử, trong đôi mắt đẹp lộ ra không cách nào tin thần sắc.

Lại là không nghĩ tới Thất Huyền, vậy mà thật sự có thể như thế trôi chảy diễn tấu ra tiếng đàn.

"Lại là không biết, Thất Huyền, tại cung thương sừng trung vũ ngũ âm bên ngoài, lại là cái nào hai cái âm phù..."

Mưa nhu tự lẩm bẩm.

Mà cái khác nữ tử thì là một mặt khiếp sợ nhìn qua Lăng Tuyết.

Cứ việc Lăng Tuyết tại trong sức cuốn hút không kịp nổi Tô Lạc Vũ, nhưng là cái này không chút nào ảnh hưởng trong lòng các nàng chấn kinh.

Bởi vì, Lăng Tuyết lúc này là đang dùng Thất Huyền Cảm diễn tấu, mà không phải thế giới này nghe nhiều nên thuộc năm huyền cảm!

Lăng Tuyết đang dùng nàng cảm đạo, phá vỡ các nàng đối với thế giới này cảm đạo nhận biết!

Cung thương sừng trưng vũ bên ngoài không phải tiếng đàn toàn bộ!

Theo Lăng Tuyết tại trong dần dần dung nhập tình cảm, cùng diễn tấu quá trình bên trong, dần dần đem Tô Lạc Vũ truyền thụ cho cảm đạo kinh nghiệm hấp thu chuyển hóa, âm vực bát ngát ưu thế càng thêm rõ ràng.

"Ta cảm thấy, âm vực thật càng thêm bao la, là từ u cốc suối suối lập tức đã đến thương khung biên cả vượt qua."

"So với mưa rơi tiếng đàn, cứ việc nữ tử này tại trên tình cảm kém không ít, nhưng ta cảm giác nàng tiếng đàn tựa hồ càng thêm linh hoạt kỳ ảo miêu viễn, cùng nó nói là tiếng đàn, càng không bằng nói càng giống là tiên đạo thanh âm."

Chúng nữ mới từ Tô Lạc Vũ hồng trần thán bên trong đi ra, trong nháy mắt, lại rơi vào Lăng Tuyết tiên âm thế giới bên trong.

"Hội phụ huynh cái gì, cũng liền dạng như vậy, mẹ ngươi mặc kệ ngươi, Lâm di cũng bề bộn nhiều việc, lão ba ta còn có một cặp sự tình muốn làm, ngươi trực tiếp cùng lão sư nói âm thanh liền tốt, cũng không phải cái đại sự gì."

Lâm di, cũng chính là Tiết lăng phụ thân hần Tiết biển tìm tiểu tam, thành công thượng vị mẹ kế.

Nói, Tiết biển lắc lắc tay, ra hiệu Tiết lăng cảm tiền cũng nên đi.

"Thế nào, không đủ tiền cỡ nào?"

Nhìn qua Tiết lăng vẫn là chăm chú nắm chặt nắm đấm, xử tại nguyên chỗ lúc, Tiết biển chân mày cau lại.

"Vậy liền cho ngươi thêm điểm đi."

Tiết biển từ tây trang trong túi lại móc ra một lớn chồng tiền mặt, muốn nhét vào Tiết lăng trong tay, lại phát hiện từ đầu đến cuối nhét vào không lọt.

Chân mày nhíu chặt hơn, Tiết biển trong ánh mắt, phiền chán chi sắc đã vượt xa cái kia một phần áy náy.

"Ngươi đến cùng muốn thế nào?"

Nam tử mặc thẳng âu phục, cư cao lâm hạ nhìn qua lúc này cúi đầu, không nói lời nào thiếu niên.

Hắn không biết là, lúc này thiếu niên sau lưng trong hành trang, chứa là không có nửa điểm nếp uốn phiếu điểm, phía trên đỏ tươi viết thiếu niên lúc này việc học tại niên kỷ bên trong bài danh.

Hạng nhất.

Hắn càng không hiểu, thiếu niên một mực cố gắng như vậy, mỗi ngày không biết ngày đêm học tập, cuối cùng đến tốt cùng là vì cái gì.

Hai người ở đây găng co, thiếu niên tựa hồ đang cuối cùng ôm chặt lấy cái gì.

"Tình cảm còn chưa đủ!"

Hết thấy trước mắt, chỉ là trí nhớ kiếp trước một góc của băng sơn hình chiếu.

Nếu là liền điểm ấy tình cảm, đều không thể hoàn mỹ biểu đạt ra đến, Thất Huyền thì có ích lợi gì!

"Dây cung thì có ích lợi gì...?"

Ngón tay trắng nõn còn tại bay múa, Lăng Tuyết Hồng môi khẽ nhúc nhích, nỉ non nói.

Đột nhiên ở giữa, phảng phất một đạo thiểm điện bỗng nhiên xẹt qua trong lòng của nàng!

"Đúng vậy a, dây cung thì có ích lợi gì...?"

Đã thấy một đạo đỏ tươi ngọn lửa đột nhiên xuất hiện tại dây đàn phía trên, chập chòn nhảy lên.

Đầu ngón tay nhóm lửa!

Thoáng qua ở giữa, bảy đạo dây đàn đột nhiên ở giữa bốc cháy lên, lửa giận đã liệu nguyên!

Tĩnh Hòa Liễu Nguyên!

Chính là Hoang Nguyệt Môn Khổng Hóa Chi Đạo!

Mười ngón đang tung bay tinh hỏa bên trong vẫn trôi chảy bay múa.

"Tình cùng đạo, vốn là vô hình chi vật, mà ta vậy mà buồn cười lấy hữu hình chi dây cung theo đuổi cái này vô hình chi ý."

"Cổ cầm không dây cung, dây cung không ở trong tay, mà ở trong lòng."

Bảy cái dây đàn đều đã đốt hết, lúc này chỉ còn lại có bảy đạo cháy hừng hực hỏa diễm.

Nhưng mà tiếng đàn lúc này ngược lại đại chấn, âm vực sự rộng rãi phảng phất khung vũ, trong đó chi tình, ẩn chứa ba ngàn!

Từng đoá từng đoá ngọn lửa màu trắng hoa sen tại Lăng Tuyết nở rộ hoa hồng vấy dài bên cạnh dấy lên.

Đầu tiên là mười đoá, sau đó là trăm đoá, tiếp theo một cái chớp mắt, đã là ngàn vạn nhiều!

Tại trong cuồng phong, những này cháy hừng hực bên trong hỏa diễm bạch liên thần thánh chấp chờn.

Bất tri bất giác, toàn bộ màu xanh rừng trúc thế giới, đã là thuần bạch sắc Hòa Diễm Thế Giới.

"Đây là đại đạo thanh âm!"

Tô Lạc Vũ đột nhiên mở to mắt, một mực bình tĩnh như nàng, giờ phút này đã một mặt không cách nào tin.

Nàng lại là tuyệt đối không ngờ rằng, Lăng Tuyết lại có thể diễn hóa ra đại đạo thanh âm!

Cái này tại cảm đạo bên trong, nhưng là chân chính trong truyền thuyết cảnh giới!

Chúng nữ lúc này chỉ là ngơ ngác nhìn qua trước mặt bạch liên đoá đoá nở rộ Hòa Diễm Thế Giới, mới còn bị các nàng chế giễu cuồng vọng nữ tử, giờ phút này vậy mà bằng vào một khúc tiếng đàn, diễn hóa như thế mỹ lệ hùng vĩ cảnh tượng!

"Ta không cần những này dây cung, ta từ lấy lửa dây cung đốt đạo âm, diễn hóa ba ngàn tình!"

Lăng Tuyết đã đón ngộ, tự lẫm lẫm.

"Ta không cần người những này tiền bản, chính ta có thể nuôi sống chính ta!"

"Ta chỉ là ngây thơ coi là, chỉ cần ta có thể lấy thành tích tốt trở về, hết thầy đều có thể trở về nguyên trạng, nhưng mà, mặc kệ ta cố gắng thế nào, hết thầy đều chỉ sẽ hoàn toàn trái ngược phát triển!"

"Đây hết thầy, đã đủ!"

Thiếu niên một tay lấy trong tay siết chặt tiền mặt một thanh vẩy phi, đầy trời đỏ tươi tiền mặt phảng phất bốc lên hỏa diễm lan tràn ở trước mắt thế giới.

Không có để ý Tiết biển phản ứng, nói xong lời nói này về sau, thiếu niên cũng không quay đầu lại biến mất tại bóng ma bên trong.

Tiết hải thân sắc phức tạp nhìn qua còn tại trước mặt bay múa màu đỏ tiền mặt, trên tay lại là có chút sa sút tinh thần rũ xuống.

Tiếp theo một cái chớp mắt, tất cả hình tượng, đều bị một thanh thuần bạch sắc hỏa diễm triệt để đốt hết.

Chỉ còn lại có đen kịt một màu hư vô.

Lăng Tuyết mở mắt ra.

Đoạn này không có ý nghĩa cảm xúc, cuối cùng là hoàn mỹ thông qua tiếng đàn, biểu đạt đi ra.

(đây là Canh [3], cầu phiếu cầu cất giữ, cầu khen thưởng! !)

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Kiếm Cơ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.